Eiropas Komisija

Eiropas Savienības tiesību aktu krājums par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās

Šis dokuments ir informācijas un dokumentācijas līdzeklis, un Komisija nav atbildīga par tā saturu. Autentiski ir tikai Eiropas Savienības Oficiālajā, Vēstnesī publicētie teksti.

***Europe Direct* dienests jums palīdzēs rast atbildes uz jautājumiem par Eiropas Savienību.**

Bezmaksas tālruņa numurs (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Daži mobilā tālruņa operatori aizliedz pieeju 00 800 numuriem, vai arī par zvanīšanu uz šiem tālruņa numuriem var būt jāmaksā.

Papildu informācija par Eiropas Savienību ir pieejama portālā *Europa* (http://europa.eu).

Kataloga dati ir atrodami šīs publikācijas beigās.

Luksemburga: Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2013. gads

ISBN 978-92-79-29643-7
doi:10.2838/12941

© Eiropas Savienība, 2013. gads
Reproducēšana ir atļauta, ja tiek norādīts avots.

Printed in Belgium

Iespiests uz papīra, kas balināts bez elementārā hlora (*ECF*)

Eiropas Savienības tiesību aktu krājums par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās

Saturs

Priekšvārds Eiropas civiltiesību joma – četrpadsmit gadus vēlāk 9

Ievads Eiropas tiesību akti aizvien vairāk skar mūsu ikdienas dzīvi 11

1 Eiropadomes sanāksme Tamperē, prezidentūras secinājumi 13

2 Savstarpējas atzīšanas principa īstenošanas pasākumu programma 39

3 Spriedumu civillietās un komerclietās brīva aprite 51

3a *Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās – tā sauktā "Brisele I regula"* 53

3b *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (pārstrādāta versija)* 79

3c *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem* 113

3d *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru* 141

3e *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām* 175

3f *Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām* . . 199

4 Spriedumu ģimenes lietās brīva aprite 219

4a *Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu* 221

4b *Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās* 253

4c *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi* 335

5 Dokumentu izsniegšana 365

5a *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000* 367

6 Pierādījumu iegūšana 411

6a *Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās* 413

7 Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās 439

7a *Padomes Lēmums Nr. 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās* 441

8 Tiesiskā palīdzība 451

8a *Padomes Direktīva 2002/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos* 453

9 Kompensācija noziegumos cietušajiem 463

9a *Padomes Direktīva 2004/80/EK (2004. gada 29. aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem* 465

10 Mediācija civillietās 471

10a *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/52/EK (2008. gada 21. maijs) par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komerclietās* 473

11 Piemērojamie tiesību akti 481

11a *1980. gada Romas konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā* 483

11b *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I)* 499

11c *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II")* 513

11d *Padomes Regula (ES) Nr. 1259/2010 (2010. gada 20. decembris), ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai* 525

Priekšvārds
Eiropas civiltiesību joma – četrpadsmit gadus vēlāk

Amsterdamas Līgums 1999. gadā padarīja tiesu iestāžu sadarbību civillietās par Eiropas Savienības darbības jomu. Tomēr efektīva tiesu iestāžu sadarbība civillietās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm aizsākās jau agrāk. Šis process starptautiskā līmenī sākās ar 1968. gada Briseles Konvenciju par jurisdikciju un tiesas spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, kā arī 1980. gada Romas Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām.

Tai pašā 1999. gadā īpašajā sanāksmē Tamperē (Somijā) Eiropadome apņēmīgi iedibināja praktisko pamatu pastiprinātai tiesu iestāžu sadarbībai. Tā paziņoja, ka "īstā Eiropas tiesiskuma telpā personām un uzņēmumiem nedrīkst liegt vai kavēt īstenot savas tiesības dalībvalstu tiesisko un administratīvo sistēmu nesaderības vai sarežģītības dēļ" un ka ir svarīgi izveidot telpu, "kurā cilvēkiem būtu pieeja tiesu varai un varas iestādēm jebkurā citā dalībvalstī tikpat viegli kā savējā".

Četrpadsmit gadus vēlāk Eiropas Savienība ir sev nodrošinājusi lielu skaitu svarīgu instrumentu Eiropas civiltiesību, komerctiesību un ģimenes tiesību jomā. Šobrīd Eiropas Savienības noteikumi par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildi vai par tiesu iestāžu sadarbību ir kļuvuši par ikdienas darba daļu lielākajai daļai praktizējošu juristu. Tiesneši un advokāti arvien biežāk saskaras ar lietām, kurām ir kāds pārrobežu aspekts, jo preču, pakalpojumu un personu brīvas aprites princips ir sekmējis darījumus starp Eiropas valstīm un Eiropas iedzīvotāju mobilitāti.

Neviens praktizējošs jurists šobrīd nevar atļauties ignorēt ES tiesiskā regulējuma attīstību un izlikties ka neredz Eiropas Savienības noteikumus, kas regulē civiltiesības. Tādēļ šis krājums būs neaizstājams instruments visiem, kas iesaistīti pārrobežu strīdos.

Viviane Reding
Priekšsēdētāja vietniece
Tiesiskums, pamattiesības un pilsonība

Ievads
Eiropas tiesību akti aizvien vairāk skar mūsu ikdienas dzīvi

Eiropas Savienībā dalībvalstu sakari kļūst aizvien ciešāki, un arī cilvēki aizvien vairāk pārvietojas, lai iegādātos preces vai pakalpojumus, strādātu vai mācītos, precētos vai ietu pensijā.

Ir acīmredzami pieaudzis to gadījumu skaits, kuros ir iesaistītas personas, kas nedzīvo attiecīgajā valstī, līdz ar to audzis arī iespējamo pārrobežu tiesisko strīdu skaits.

Pirms šo strīdu risināšanas jārod atbildes uz dažādiem jautājumiem: Kura būs piekritīgā tiesa? Kuras valsts tiesību akti būtu piemērojami? Kā nododami nepieciešamie dokumenti no vienas valsts otrai? Vai būs iespējams saņemt tiesisko palīdzību citā valstī?

Pēc tam būtu arī jānoskaidro, kādas formalitātes nepieciešamas, lai spriedumu atzītu, paziņotu par izpildāmu vai izpildītu citā dalībvalstī. Kādā veidā būtu iespējams šīs procedūras veikt ātrāk un efektīvāk?

Eiropas tiesiskās telpas radīšana ir viens no mēģinājumiem šo jautājumu risināšanai. Jau kopš 1960. gadiem ir bijušas vairākas iniciatīvas, piemēram, 1968. gada Briseles konvencija par jurisdikciju un tiesas spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, tomēr vēl ir daudz darāmā. 1999. gada rudenī Eiropas Savienības valstu un valdību vadītāji sanāca kopā Tamperē, Somijā, lai liktu pamatus Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpai, kā tas paredzēts Amsterdamas līgumā.

Šajā sakarā viņi apgalvoja, ka “patiesā Eiropas tiesiskuma telpā dalībvalstu tiesisko un administratīvo sistēmu neatbilstība vai sarežģītība nevarētu radīt kavēkļus vai liegt privātpersonām vai uzņēmumiem īstenot savas tiesības”.

Viņi arī apliecināja, ka atbalsta patiesas tiesiskas telpas izveidi, “kur katrs varētu vērsties dalībvalstu tiesās un varas iestādēs tikpat viegli, kā to darītu savā valstī”.

Kopš Eiropadomes sanāksmes Hāgā 2004. gada novembrī Eiropadome pievērsusi lielu vērību turpmākai sadarbības pilnveidošanai civillietās un 2000. gadā pieņemtās savstarpējās atzīšanas programmas pilnīgai izpildei. Šis darbs šobrīd tiek turpināts 2009. gada Stokholmas programmas ietvaros.

Pateicoties Amsterdamas līgumam, ir iespējams civillietās piemērot ES normatīvos aktus: regulas, direktīvas un lēmumus. Tas nav mazsvarīgi iedzīvotājiem, kuri, piemēram, var tieši atsaukties uz Eiropas regulām tiesā.

Šajā sakarā ir pieņemti dažādi instrumenti, kurus jūs redzēsiet pilnīgā versijā šajā krājumā. Ja vēlaties gūt vairāk informācijas tieši par Eiropas Komisijas projektiem un priekšlikumiem, lasiet Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās vietnē *http://ec.europa.eu/civiljustice*.

Šī krājuma mērķis ir sniegt ērtu piekļuvi galvenajiem jau pieņemtajiem tekstiem tiesiskās sadarbības civillietās jomā.

Faktiski tieši tieslietu speciālistu pienākums ir zināt šos instrumentus, tos piemērot, informēt par tām ieinteresētās personas, vienā vārdā — tos iedzīvināt.

Šī krājuma vienīgā iecere ir Jums palīdzēt.

1

Eiropadomes sanāksme Tamperē, prezidentūras secinājumi

(Šis dokuments ir pieejams tikai angļu valodā)

PRESIDENCY CONCLUSIONS

TAMPERE EUROPEAN COUNCIL

15 AND 16 OCTOBER 1999

The European Council held a special meeting on 15 and 16 October 1999 in Tampere on the creation of an area of freedom, security and justice in the European Union. At the start of proceedings an exchange of views was conducted with the President of the European Parliament, Mrs Nicole Fontaine, on the main topics of discussion.

The European Council is determined to develop the Union as an area of freedom, security and justice by making full use of the possibilities offered by the Treaty of Amsterdam. The European Council sends a strong political message to reaffirm the importance of this objective and has agreed on a number of policy orientations and priorities which will speedily make this area a reality.

The European Council will place and maintain this objective at the very top of the political agenda. It will keep under constant review progress made towards implementing the necessary measures and meeting the deadlines set by the Treaty of Amsterdam, the Vienna Action Plan and the present conclusions. The Commission is invited to make a proposal for an appropriate scoreboard to that end. The European Council underlines the importance of ensuring the necessary transparency and of keeping the European Parliament regularly informed. It will hold a full debate assessing progress at its December meeting in 2001.

In close connection with the area of freedom, security and justice, the European Council has agreed on the composition, method of work and practical arrangements (attached in the annex) for the body entrusted with drawing up a draft Charter of fundamental rights of the European Union. It invites all parties involved to ensure that work on the Charter can begin rapidly.

The European Council expresses its gratitude for the work of the outgoing Secretary-General of the Council, Mr. Jürgen Trumpf, and in particular for his contribution to the development of the Union following the entry into force of the Treaty of Amsterdam.

Given that one of the focal points of the Union's work in the years ahead will be to strengthen the common foreign and security policy, including developing a European security and defence policy, the European Council expects the new Secretary-General of the Council and High Representative for the CFSP, Mr. Javier Solana, to make a key contribution to this objective. Mr. Solana will be able to rely on the full backing of the European Council in exercising his powers according to Article 18(3) of the Treaty so he can do full justice to his tasks. His responsibilities will include co-operating with the Presidency to ensure that deliberations and action in foreign and security policy matters are efficiently conducted with the aim of fostering continuity and consistency of policy on the basis of the common interests of the Union.

TOWARDS A UNION OF FREEDOM, SECURITY AND JUSTICE:

THE TAMPERE MILESTONES

1. From its very beginning European integration has been firmly rooted in a shared commitment to freedom based on human rights, democratic institutions and the rule of law. These common values have proved necessary for securing peace and

developing prosperity in the European Union. They will also serve as a cornerstone for the enlarging Union.

2. The European Union has already put in place for its citizens the major ingredients of a shared area of prosperity and peace: a single market, economic and monetary union, and the capacity to take on global political and economic challenges. The challenge of the Amsterdam Treaty is now to ensure that freedom, which includes the right to move freely throughout the Union, can be enjoyed in conditions of security and justice accessible to all. It is a project which responds to the frequently expressed concerns of citizens and has a direct bearing on their daily lives.

3. This freedom should not, however, be regarded as the exclusive preserve of the Union's own citizens. Its very existence acts as a draw to many others world-wide who cannot enjoy the freedom Union citizens take for granted. It would be in contradiction with Europe's traditions to deny such freedom to those whose circumstances lead them justifiably to seek access to our territory. This in turn requires the Union to develop common policies on asylum and immigration, while taking into account the need for a consistent control of external borders to stop illegal immigration and to combat those who organise it and commit related international crimes. These common policies must be based on principles which are both clear to our own citizens and also offer guarantees to those who seek protection in or access to the European Union.

4. The aim is an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Refugee Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity. A common approach must also be developed to ensure the

integration into our societies of those third country nationals who are lawfully resident in the Union.

5. The enjoyment of freedom requires a genuine area of justice, where people can approach courts and authorities in any Member State as easily as in their own. Criminals must find no ways of exploiting differences in the judicial systems of Member States. Judgements and decisions should be respected and enforced throughout the Union, while safeguarding the basic legal certainty of people and economic operators. Better compatibility and more convergence between the legal systems of Member States must be achieved.

6. People have the right to expect the Union to address the threat to their freedom and legal rights posed by serious crime. To counter these threats a common effort is needed to prevent and fight crime and criminal organisations throughout the Union. The joint mobilisation of police and judicial resources is needed to guarantee that there is no hiding place for criminals or the proceeds of crime within the Union.

7. The area of freedom, security and justice should be based on the principles of transparency and democratic control. We must develop an open dialogue with civil society on the aims and principles of this area in order to strengthen citizens' acceptance and support. In order to maintain confidence in authorities, common standards on the integrity of authorities should be developed.

8. The European Council considers it essential that in these areas the Union should also develop a capacity to act and be regarded as a significant partner on the international scene. This requires close co-operation with partner countries and

international organisations, in particular the Council of Europe, OSCE, OECD and the United Nations.

9. The European Council invites the Council and the Commission, in close co-operation with the European Parliament, to promote the full and immediate implementation of the Treaty of Amsterdam on the basis of the Vienna Action Plan and of the following political guidelines and concrete objectives agreed here in Tampere.

A. A COMMON EU ASYLUM AND MIGRATION POLICY

10. The separate but closely related issues of asylum and migration call for the development of a common EU policy to include the following elements.

I. Partnership with countries of origin

11. The European Union needs a comprehensive approach to migration addressing political, human rights and development issues in countries and regions of origin and transit. This requires combating poverty, improving living conditions and job opportunities, preventing conflicts and consolidating democratic states and ensuring respect for human rights, in particular rights of minorities, women and children. To that end, the Union as well as Member States are invited to contribute, within their respective competence under the Treaties, to a greater coherence of internal and external policies of the Union. Partnership with third countries concerned will also be a key element for the success of such a policy, with a view to promoting co-development.

12. In this context, the European Council welcomes the report of the High Level Working Group on Asylum and Migration set up by the Council, and agrees on the continuation of its mandate and on the drawing up of further Action Plans. It considers as a useful contribution the first action plans drawn up by that Working Group, and approved by the Council, and invites the Council and the Commission to report back on their implementation to the European Council in December 2000.

II. A Common European Asylum System

13. The European Council reaffirms the importance the Union and Member States attach to absolute respect of the right to seek asylum. It has agreed to work towards establishing a Common European Asylum System, based on the full and inclusive application of the Geneva Convention, thus ensuring that nobody is sent back to persecution, i.e. maintaining the principle of non-refoulement.

14. This System should include, in the short term, a clear and workable determination of the State responsible for the examination of an asylum application, common standards for a fair and efficient asylum procedure, common minimum conditions of reception of asylum seekers, and the approximation of rules on the recognition and content of the refugee status. It should also be completed with measures on subsidiary forms of protection offering an appropriate status to any person in need of such protection. To that end, the Council is urged to adopt, on the basis of Commission proposals, the necessary decisions according to the timetable set in the Treaty of Amsterdam and the Vienna Action Plan. The European Council stresses the importance of consulting UNHCR and other international organisations.

15. In the longer term, Community rules should lead to a common asylum procedure and a uniform status for those who are granted asylum valid throughout the Union. The Commission is asked to prepare within one year a communication on this matter.

16. The European Council urges the Council to step up its efforts to reach agreement on the issue of temporary protection for displaced persons on the basis of solidarity between Member States. The European Council believes that consideration should be given to making some form of financial reserve available in situations of mass influx of refugees for temporary protection. The Commission is invited to explore the possibilities for this.

17. The European Council urges the Council to finalise promptly its work on the system for the identification of asylum seekers (Eurodac).

III. Fair treatment of third country nationals

18. The European Union must ensure fair treatment of third country nationals who reside legally on the territory of its Member States. A more vigorous integration policy should aim at granting them rights and obligations comparable to those of EU citizens. It should also enhance non-discrimination in economic, social and cultural life and develop measures against racism and xenophobia.

19. Building on the Commission Communication on an Action Plan against Racism, the European Council calls for the fight against racism and xenophobia to be stepped up. The Member States will draw on best practices and experiences. Co-operation with the European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia and the Council of Europe will be further

strengthened. Moreover, the Commission is invited to come forward as soon as possible with proposals implementing Article 13 of the EC Treaty on the fight against racism and xenophobia. To fight against discrimination more generally the Member States are encouraged to draw up national programmes.

20. The European Council acknowledges the need for approximation of national legislations on the conditions for admission and residence of third country nationals, based on a shared assessment of the economic and demographic developments within the Union, as well as the situation in the countries of origin. It requests to this end rapid decisions by the Council, on the basis of proposals by the Commission. These decisions should take into account not only the reception capacity of each Member State, but also their historical and cultural links with the countries of origin.

21. The legal status of third country nationals should be approximated to that of Member States' nationals. A person, who has resided legally in a Member State for a period of time to be determined and who holds a long-term residence permit, should be granted in that Member State a set of uniform rights which are as near as possible to those enjoyed by EU citizens; e.g. the right to reside, receive education, and work as an employee or self-employed person, as well as the principle of non-discrimination vis-à-vis the citizens of the State of residence. The European Council endorses the objective that long-term legally resident third country nationals be offered the opportunity to obtain the nationality of the Member State in which they are resident.

IV. Management of migration flows

22. The European Council stresses the need for more efficient management of migration flows at all their stages. It calls for the development, in close co-operation with countries of origin and transit, of information campaigns on the actual possibilities for legal immigration, and for the prevention of all forms of trafficking in human beings. A common active policy on visas and false documents should be further developed, including closer co-operation between EU consulates in third countries and, where necessary, the establishment of common EU visa issuing offices.

23. The European Council is determined to tackle at its source illegal immigration, especially by combating those who engage in trafficking in human beings and economic exploitation of migrants. It urges the adoption of legislation foreseeing severe sanctions against this serious crime. The Council is invited to adopt by the end of 2000, on the basis of a proposal by the Commission, legislation to this end. Member States, together with Europol, should direct their efforts to detecting and dismantling the criminal networks involved. The rights of the victims of such activities shall be secured with special emphasis on the problems of women and children.

24. The European Council calls for closer co-operation and mutual technical assistance between the Member States' border control services, such as exchange programmes and technology transfer, especially on maritime borders, and for the rapid inclusion of the applicant States in this co-operation. In this context, the Council welcomes the memorandum of understanding between Italy and Greece to enhance co-operation between the two countries in the Adriatic and Ionian seas in combating organised crime, smuggling and trafficking of persons.

25. As a consequence of the integration of the Schengen acquis into the Union, the candidate countries must accept in full that acquis and further measures building upon it. The European Council stresses the importance of the effective control of the Union's future external borders by specialised trained professionals.

26. The European Council calls for assistance to countries of origin and transit to be developed in order to promote voluntary return as well as to help the authorities of those countries to strengthen their ability to combat effectively trafficking in human beings and to cope with their readmission obligations towards the Union and the Member States.

27. The Amsterdam Treaty conferred powers on the Community in the field of readmission. The European Council invites the Council to conclude readmission agreements or to include standard clauses in other agreements between the European Community and relevant third countries or groups of countries. Consideration should also be given to rules on internal readmission.

B. A GENUINE EUROPEAN AREA OF JUSTICE

28. In a genuine European Area of Justice individuals and businesses should not be prevented or discouraged from exercising their rights by the incompatibility or complexity of legal and administrative systems in the Member States.

V. Better access to justice in Europe

29. In order to facilitate access to justice the European Council invites the Commission, in co-operation with other relevant fora,

such as the Council of Europe, to launch an information campaign and to publish appropriate "user guides" on judicial co-operation within the Union and on the legal systems of the Member States. It also calls for the establishment of an easily accessible information system to be maintained and up-dated by a network of competent national authorities.

30. The European Council invites the Council, on the basis of proposals by the Commission, to establish minimum standards ensuring an adequate level of legal aid in cross-border cases throughout the Union as well as special common procedural rules for simplified and accelerated cross-border litigation on small consumer and commercial claims, as well as maintenance claims, and on uncontested claims. Alternative, extra-judicial procedures should also be created by Member States.

31. Common minimum standards should be set for multilingual forms or documents to be used in cross-border court cases throughout the Union. Such documents or forms should then be accepted mutually as valid documents in all legal proceedings in the Union.

32. Having regard to the Commission's communication, minimum standards should be drawn up on the protection of the victims of crime, in particular on crime victims' access to justice and on their rights to compensation for damages, including legal costs. In addition, national programmes should be set up to finance measures, public and non-governmental, for assistance to and protection of victims.

VI. Mutual recognition of judicial decisions

33. Enhanced mutual recognition of judicial decisions and judgements and the necessary approximation of legislation would facilitate co-operation between authorities and the judicial

protection of individual rights. The European Council therefore endorses the principle of mutual recognition which, in its view, should become the cornerstone of judicial co-operation in both civil and criminal matters within the Union. The principle should apply both to judgements and to other decisions of judicial authorities.

34. In civil matters the European Council calls upon the Commission to make a proposal for further reduction of the intermediate measures which are still required to enable the recognition and enforcement of a decision or judgement in the requested State. As a first step these intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgements in the field of family litigation (e.g. on maintenance claims and visiting rights). Such decisions would be automatically recognised throughout the Union without any intermediate proceedings or grounds for refusal of enforcement. This could be accompanied by the setting of minimum standards on specific aspects of civil procedural law.

35. With respect to criminal matters, the European Council urges Member States to speedily ratify the 1995 and 1996 EU Conventions on extradition. It considers that the formal extradition procedure should be abolished among the Member States as far as persons are concerned who are fleeing from justice after having been finally sentenced, and replaced by a simple transfer of such persons, in compliance with Article 6 TEU. Consideration should also be given to fast track extradition procedures, without prejudice to the principle of fair trial. The European Council invites the Commission to make proposals on this matter in the light of the Schengen Implementing Agreement.

36. The principle of mutual recognition should also apply to pre-trial orders, in particular to those which would enable competent authorities quickly to secure evidence and to seize assets which are easily movable; evidence lawfully gathered by one Member State's authorities should be admissible before the courts of other Member States, taking into account the standards that apply there.

37. The European Council asks the Council and the Commission to adopt, by December 2000, a programme of measures to implement the principle of mutual recognition. In this programme, work should also be launched on a European Enforcement Order and on those aspects of procedural law on which common minimum standards are considered necessary in order to facilitate the application of the principle of mutual recognition, respecting the fundamental legal principles of Member States.

VII. Greater convergence in civil law

38. The European Council invites the Council and the Commission to prepare new procedural legislation in cross-border cases, in particular on those elements which are instrumental to smooth judicial co-operation and to enhanced access to law, e.g. provisional measures, taking of evidence, orders for money payment and time limits.

39. As regards substantive law, an overall study is requested on the need to approximate Member States' legislation in civil matters in order to eliminate obstacles to the good functioning of civil proceedings. The Council should report back by 2001.

C. A UNIONWIDE FIGHT AGAINST CRIME

40. The European Council is deeply committed to reinforcing the fight against serious organised and transnational crime. The high level of safety in the area of freedom, security and justice presupposes an efficient and comprehensive approach in the fight against all forms of crime. A balanced development of unionwide measures against crime should be achieved while protecting the freedom and legal rights of individuals and economic operators.

VIII. Preventing crime at the level of the Union

41. The European Council calls for the integration of crime prevention aspects into actions against crime as well as for the further development of national crime prevention programmes. Common priorities should be developed and identified in crime prevention in the external and internal policy of the Union and be taken into account when preparing new legislation.

42. The exchange of best practices should be developed, the network of competent national authorities for crime prevention and co-operation between national crime prevention organisations should be strengthened and the possibility of a Community funded programme should be explored for these purposes. The first priorities for this co-operation could be juvenile, urban and drug-related crime.

IX. Stepping up co-operation against crime

43. Maximum benefit should be derived from co-operation between Member States' authorities when investigating cross-border crime in any Member State. The European Council calls for joint investigative teams as foreseen in the Treaty to be set up without delay, as a first step, to combat trafficking in drugs and human beings as well as terrorism. The rules to be set up in

this respect should allow representatives of Europol to participate, as appropriate, in such teams in a support capacity.

44. The European Council calls for the establishment of a European Police Chiefs operational Task Force to exchange, in co-operation with Europol, experience, best practices and information on current trends in cross-border crime and contribute to the planning of operative actions.

45. Europol has a key role in supporting unionwide crime prevention, analyses and investigation. The European Council calls on the Council to provide Europol with the necessary support and resources. In the near future its role should be strengthened by means of receiving operational data from Member States and authorising it to ask Member States to initiate, conduct or coordinate investigations or to create joint investigative teams in certain areas of crime, while respecting systems of judicial control in Member States.

46. To reinforce the fight against serious organised crime, the European Council has agreed that a unit (EUROJUST) should be set up composed of national prosecutors, magistrates, or police officers of equivalent competence, detached from each Member State according to its legal system. EUROJUST should have the task of facilitating the proper coordination of national prosecuting authorities and of supporting criminal investigations in organised crime cases, notably based on Europol's analysis, as well as of co-operating closely with the European Judicial Network, in particular in order to simplify the execution of letters rogatory. The European Council requests the Council to adopt the necessary legal instrument by the end of 2001.

47. A European Police College for the training of senior law enforcement officials should be established. It should start as a

network of existing national training institutes. It should also be open to the authorities of candidate countries.

48. Without prejudice to the broader areas envisaged in the Treaty of Amsterdam and in the Vienna Action Plan, the European Council considers that, with regard to national criminal law, efforts to agree on common definitions, incriminations and sanctions should be focused in the first instance on a limited number of sectors of particular relevance, such as financial crime (money laundering, corruption, Euro counterfeiting), drugs trafficking, trafficking in human beings, particularly exploitation of women, sexual exploitation of children, high tech crime and environmental crime.

49. Serious economic crime increasingly has tax and duty aspects. The European Council therefore calls upon Member States to provide full mutual legal assistance in the investigation and prosecution of serious economic crime.

50. The European Council underlines the importance of addressing the drugs problem in a comprehensive manner. It calls on the Council to adopt the 2000-2004 European Strategy against Drugs before the European Council meeting in Helsinki.

X. Special action against money laundering

51. Money laundering is at the very heart of organised crime. It should be rooted out wherever it occurs. The European Council is determined to ensure that concrete steps are taken to trace, freeze, seize and confiscate the proceeds of crime.

52. Member States are urged to implement fully the provisions of the Money Laundering Directive, the 1990 Strasbourg Convention and the Financial Action Task Force recommendations also in all their dependent territories.

53. The European Council calls for the Council and the European Parliament to adopt as soon as possible the draft revised directive on money laundering recently proposed by the Commission.

54. With due regard to data protection, the transparency of financial transactions and ownership of corporate entities should be improved and the exchange of information between the existing financial intelligence units (FIU) regarding suspicious transactions expedited. Regardless of secrecy provisions applicable to banking and other commercial activity, judicial authorities as well as FIUs must be entitled, subject to judicial control, to receive information when such information is necessary to investigate money laundering. The European Council calls on the Council to adopt the necessary provisions to this end.

55. The European Council calls for the approximation of criminal law and procedures on money laundering (e.g. tracing, freezing and confiscating funds). The scope of criminal activities which constitute predicate offences for money laundering should be uniform and sufficiently broad in all Member States.

56. The European Council invites the Council to extend the competence of Europol to money laundering in general, regardless of the type of offence from which the laundered proceeds originate.

57. Common standards should be developed in order to prevent the use of corporations and entities registered outside the jurisdiction of the Union in the hiding of criminal proceeds and in money laundering. The Union and Member States should make arrangements with third country offshore-centres to ensure efficient and transparent co-operation in mutual legal assistance

following the recommendations made in this area by the Financial Action Task Force.

58. The Commission is invited to draw up a report identifying provisions in national banking, financial and corporate legislation which obstruct international co-operation. The Council is invited to draw necessary conclusions on the basis of this report.

D. STRONGER EXTERNAL ACTION

59. The European Council underlines that all competences and instruments at the disposal of the Union, and in particular, in external relations must be used in an integrated and consistent way to build the area of freedom, security and justice. Justice and Home Affairs concerns must be integrated in the definition and implementation of other Union policies and activities.

60. Full use must be made of the new possibilities offered by the Treaty of Amsterdam for external action and in particular of Common Strategies as well as Community agreements and agreements based on Article 38 TEU.

61. Clear priorities, policy objectives and measures for the Union's external action in Justice and Home Affairs should be defined. Specific recommendations should be drawn up by the Council in close co-operation with the Commission on policy objectives and measures for the Union's external action in Justice and Home Affairs, including questions of working structure, prior to the European Council in June 2000.

62. The European Council expresses its support for regional co-operation against organised crime involving the Member States and third countries bordering on the Union. In this context it

notes with satisfaction the concrete and practical results obtained by the surrounding countries in the Baltic Sea region. The European Council attaches particular importance to regional co-operation and development in the Balkan region. The European Union welcomes and intends to participate in a European Conference on Development and Security in the Adriatic and Ionian area, to be organised by the Italian Government in Italy in the first half of the year 2000. This initiative will provide valuable support in the context of the South Eastern Europe Stability Pact.

ANNEX

COMPOSITION METHOD OF WORK AND PRACTICAL ARRANGEMENTS

FOR THE BODY TO ELABORATE

A DRAFT EU CHARTER OF FUNDAMENTAL RIGHTS,

AS SET OUT IN THE COLOGNE CONCLUSIONS

A. COMPOSITION OF THE BODY

(i) Members

(a) Heads of State or Government of Member States

Fifteen representatives of the Heads of State or Government of Member States.

(b) Commission

One representative of the President of the European Commission.

(c) European Parliament

Sixteen members of the European Parliament to be designated by itself.

(d) National Parliaments

Thirty members of national Parliaments (two from each national Parliament) to be designated by national Parliaments themselves.

Members of the Body may be replaced by alternates in the event of being unable to attend meetings of the Body.

(ii) Chairperson and Vice-Chairpersons of the Body

The Chairperson of the Body shall be elected by the Body. A member of the European Parliament, a member of a national Parliament, and the representative of the President of the European Council if not elected to the Chair, shall act as Vice-Chairpersons of the Body.

The member of the European Parliament acting as Vice-Chairperson shall be elected by the members of the European Parliament serving on the Body. The member of a national Parliament acting as Vice-Chairperson shall be elected by the members of national Parliaments serving on the Body.

(iii) Observers

Two representatives of the Court of Justice of the European Communities to be designated by the Court.

Two representatives of the Council of Europe, including one from the European Court of Human Rights.

(iv) Bodies of the European Union to be invited to give their views

The Economic and Social Committee

The Committee of the Regions

The Ombudsman

(v) Exchange of views with the applicant States

An appropriate exchange of views should be held by the Body or by the Chairperson with the applicant States.

(vi) Other bodies, social groups or experts to be invited to give their views

Other bodies, social groups and experts may be invited by the Body to give their views.

(vii) Secretariat

The General Secretariat of the Council shall provide the Body with secretariat services. To ensure proper coordination, close contacts will be established with the General Secretariat of the European Parliament, with the Commission and, to the extent necessary, with the secretariats of the national Parliaments.

B. WORKING METHODS OF THE BODY

(i) Preparation

The Chairperson of the Body shall, in close concertation with the Vice-Chairpersons, propose a work plan for the Body and perform other appropriate preparatory work.

(ii) Transparency of the proceedings

In principle, hearings held by the Body and documents submitted at such hearings should be public.

(iii) Working groups

The Body may establish *ad hoc* working groups, which shall be open to all members of the Body.

(iv) Drafting

On the basis of the work plan agreed by the Body, a Drafting Committee composed of the Chairperson, the Vice-Chairpersons and the representative of the Commission and assisted by the General Secretariat of the Council, shall elaborate a preliminary Draft Charter, taking account of drafting proposals submitted by any member of the Body.

Each of the three Vice-Chairpersons shall regularly consult with the respective component part of the Body from which he or she emanates.

(v) Elaboration of the Draft Charter by the Body

When the Chairperson, in close concertation with the Vice-Chairpersons, deems that the text of the draft Charter elaborated by the Body can eventually be subscribed to by all the parties, it shall be forwarded to the European Council through the normal preparatory procedure.

C. PRACTICAL ARRANGEMENTS

The Body shall hold its meetings in Brussels, alternately in the Council and the European Parliament buildings.

A complete language regime shall be applicable for sessions of the Body.

2

Savstarpējas atzīšanas principa īstenošanas pasākumu programma

(Šis dokuments ir pieejams tikai angļu valodā)

I

(Information)

COUNCIL

Draft programme of measures for implementation of the principle of mutual recognition of decisions in civil and commercial matters

(2001/C 12/01)

INTRODUCTION

The Treaty of Amsterdam inserted into the Treaty establishing the European Community a new Title IV containing specific provisions on judicial cooperation in civil matters.

In order to lend impetus to this cooperation and to set precise guidelines therefor, the European Council meeting in Tampere on 15 and 16 October 1999 held that 'enhanced mutual recognition of judicial decisions and judgments and the necessary approximation of legislation would facilitate cooperation between authorities and the judicial protection of individual rights'. It approved the principle of mutual recognition, which should become 'the cornerstone of judicial cooperation in both civil and criminal matters within the Union'.

In civil matters, the Tampere European Council advocated 'further reduction of the intermediate measures which are still required to enable the recognition and enforcement of a decision or judgment in the requested State'. 'As a first step these intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgments in the field of family litigation (e.g. on maintenance claims and visiting rights). Such decisions would be automatically recognised throughout the Union without any intermediate proceedings or grounds for refusal of enforcement. This could be accompanied by the setting of minimum standards on specific aspects of civil procedural law'.

It asked the Council and the Commission to adopt, by the end of 2000, a programme of measures to implement the principle of mutual recognition, and added that 'in this programme, work should also be launched on a European Enforcement Order and on those aspects of procedural law on which common minimum standards are considered necessary in order to facilitate the application of the principle of mutual recognition, respecting the fundamental legal principles of Member States'.

The Brussels Convention of 27 September 1968 lays down rules on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in civil and commercial matters. This Convention has undergone several amendments with the accession of new States to the Community [1] and is now in the process of being converted into a regulation [2].

[1] A consolidated version of the Brussels Convention was published in OJ C 27 of 26 January 1998.
[2] Usually referred to as the 'Brussels I' Regulation.

The Community has other major achievements to its credit: the 'Brussels II' Regulation on jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and in matters of parental responsibility for children of both spouses, and the Regulation on insolvency proceedings [1].

The principle of mutual recognition of civil and commercial judgments between Member States is therefore not new. However, its implementation has had limited effect to date, for two main reasons. The first relates to the fact that many areas of private law do not come within the ambit of the existing instruments. This applies, for example, to family situations arising through relationships other than marriage, rights in property arising out of a matrimonial relationship, and succession.

The second reason lies with the fact that the existing texts retain certain barriers to the free movement of judicial decisions. The intermediate procedures enabling a ruling handed down in one Member State to be enforced in another are still too restrictive. Thus, despite the changes and simplifications it makes with regard to recognition and enforcement of judgments, the future Brussels I Regulation does not remove all the obstacles to the unhindered movement of judgments within the European Union.

Discussions on the subject were held at the informal meeting of Justice and Home Affairs Ministers in Marseilles on 28 and 29 July 2000.

The current programme of measures establishes objectives and stages for the work to be undertaken within the Union in the coming years to implement the principle of mutual recognition. It advocates the adoption of measures that can facilitate both the activity of economic agents and the everyday lives of citizens.

This programme contains measures that concern the recognition and enforcement in one Member State of a decision taken in another Member State, which implies that harmonised jurisdiction rules should be adopted, as was the case in the Brussels Convention and the Brussels II Regulation. It in no way prejudges work that will be undertaken in other areas under judicial cooperation in civil matters, particularly with regard to conflicts of law. The measures relating to harmonisation of conflict-of-law rules, which may sometimes be incorporated in the same instruments as those relating to jurisdiction, recognition and enforcement of judgments, actually do help facilitate the mutual recognition of judgments.

In the implementation of the measures advocated, account will be taken of the instruments adopted and ongoing work in other international forums.

The approach adopted to establish the programme is threefold:

— identifying the areas in which progress should be made,

— determining the nature, detailed procedures and scope of potential progress,

— fixing the stages for the progress to be made.

I. AREAS OF MUTUAL RECOGNITION

STATE OF PLAY

The 1968 Brussels Convention is the basic instrument. It covers all areas of civil and commercial law except for those which are expressly excluded from its scope, which are listed exhaustively in the text: the status or legal capacity of natural persons, rights in property arising out of a matrimonial relationship, wills and succession; bankruptcy; social security; and arbitration. The scope will not be changed by the future Brussels I Regulation, which is to replace the Brussels Convention.

Supplementary instruments: the areas excluded from the scope of the Brussels Convention are not yet all covered by instruments supplementing the 1968 provisions.

[1] Council Regulations (EC) No 1347/2000 and (EC) No 1346/2000 of 29 May 2000 (OJ L 160, 30.6.2000).

The Brussels II Regulation of 29 May 2000 applies to civil proceedings relating to divorce, legal separation or marriage annulment and to civil proceedings relating to parental responsibility for the children of both spouses on the occasion of such matrimonial proceedings.

The following are therefore not covered, and remain outside the ambit of any instrument applicable between the Member States:

— certain aspects of divorce litigation or legal separation that are not covered by the Brussels II Regulation (particularly decisions concerning parental responsibility amending decisions taken at the time of the divorce or legal separation),

— family situations arising through relationships other than marriage,

— rights in property arising out of a matrimonial relationship,

— wills and succession.

The Regulation of 29 May 2000 on insolvency proceedings applies to collective proceedings which entail the partial or total divestment of the debtor and the appointment of a liquidator [1].

PROPOSALS

A. IN AREAS NOT YET COVERED BY EXISTING INSTRUMENTS

It is mainly in the area of family law that progress is needed. Legal instruments will be drawn up in both the following areas.

1. International jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to the dissolution of rights in property arising out of a matrimonial relationship, to property consequences of the separation of unmarried couples and to succession

Rights in property arising out of a matrimonial relationship and succession were already featured among the priorities of the Vienna action plan (December 1998). The economic consequences of judgments delivered when matrimonial ties are loosened or dissolved, during the lifetime of the spouses, or on the death of a spouse, are clearly of major interest in the creation of a European Judicial Area. In this context it is possible that, when drawing up instruments, a distinction needs to be drawn between rights in property arising out of a matrimonial relationship and succession. In this respect the relationship existing in Member States' law between rights in property arising out of a matrimonial relationship and succession will be examined.

The question of property consequences of the separation of unmarried couples will also be dealt with, so that all property aspects of family law can be examined.

2. International jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to parental responsibility and other non-property aspects of the separation of couples

(a) *Family situations arising through relationships other than marriage*

Here it is a matter of supplementing the area covered by the Brussels II Regulation to take account of sociological reality: increasingly, couples are choosing to dispense with any matrimonial formalities, and there is a marked rise in the number of children born out of wedlock.

In order to take this new social reality into consideration, the scope of the Brussels II Regulation should be extended, by means of a separate instrument if necessary, notably to judgments concerning the exercise of parental responsibility with regard to the children of unmarried couples.

(b) *Judgments on parental responsibility other than those taken at the time of the divorce or separation*

The provisions of the Brussels II Regulation relate only to judgments in matrimonial proceedings. In view of the frequency and importance of judgments that are made subsequently and may modify the conditions under which parental responsibility is exercised, as fixed in judgments made at the time of the divorce or separation, it is necessary to apply to them the rules governing jurisdiction, recognition and enforcement contained in the Brussels II Regulation. This development must relate both to judgments concerning married couples and to those made in the context of the separation of unmarried couples.

In these new areas, which are not at present covered by any instrument, it will be useful to examine the legal situation in Member States' national law, as well as existing international instruments, in order to gauge the scope that should be given to any instruments that might be drawn up.

B. IN AREAS ALREADY COVERED BY EXISTING INSTRUMENTS

Here, the aim is to make the existing machinery work better by reducing or abolishing obstacles to the free movement of judicial decisions. The Tampere conclusions refer generally to all 'civil matters', but also stress that as a first step these

[1] This excludes insolvency proceedings concerning insurance undertakings, credit institutions, investment undertakings which provide services involving the holding of funds or securities for third parties, and collective investment undertakings.

intermediate procedures should be abolished for titles in respect of small consumer or commercial claims and for certain judgments in the field of family litigation (e.g. on maintenance claims and rights of access).

Thus, two areas are involved: family law on the one hand, more especially rights of access and maintenance claims, and commercial and consumer law on the other. These areas are thus identified as being priorities.

1. Rights of access

France has already tabled an initiative. It is designed to abolish the exequatur procedure for the cross-border exercise of rights of access arising from a judgment falling within the scope of the Brussels II Regulation.

2. Maintenance claims

This matter, expressly mentioned in the conclusions of the Tampere European Council, directly concerns the everyday lives of citizens in the same way as the previous matter. Although the guarantee of effective and rapid recovery of maintenance claims is indeed essential to the welfare of very large numbers of people in Europe, this does not necessarily imply that a separate legal instrument has to be drawn up. Maintenance creditors are already covered by provisions of the Brussels Convention and of the future Brussels I Regulation, but it would also be advisable in the long term to abolish the exequatur procedure for maintenance creditors, thus boosting the effectiveness of the means by which they safeguard their rights.

3. Uncontested claims

The abolition of exequatur for uncontested claims should feature among the Community's priorities.

The substance of the concept of 'uncontested claims' will be specified when the limits of the instruments drawn up in application of the programme are defined. At present, that concept generally covers situations in which a creditor, given the verifiable absence of any dispute by the debtor over the nature or extent of the debt, has obtained an enforcement order against that debtor.

The fact that an exequatur procedure can delay the enforcement of judgments concerning uncontested claims is a contradiction in terms. It fully justifies this area being the first in which exequatur is abolished. Rapid recovery of outstanding payments is an absolute necessity for business and is a constant concern for the economic sectors whose interest lies in the proper operation of the internal market.

4. Litigation on small claims

The concept of litigation on small claims referred to by the Tampere European Council covers various situations of varying degrees of importance that give rise to different procedures according to the Member State concerned. Discussions on simplifying and speeding up the settlement of cross-border litigation on small claims, in line with the Tampere conclusions, will also, through the establishment of specific common rules of procedure or minimum standards, facilitate the recognition and enforcement of judgments [1].

II. DEGREES OF MUTUAL RECOGNITION

STATE OF PLAY

Current degrees of mutual recognition

In areas not covered by existing instruments, recognition and enforcement of foreign judgments is governed by the law of the requested State and by existing international, bilateral or multilateral agreements on the subject.

In areas already covered, there are two degrees of mutual recognition.

The first degree still features today in the 1968 Brussels Convention and the Brussels II Regulation: recognition is automatic unless contested; a declaration of enforceability (exequatur) may be obtained upon application and can be refused on one of the grounds on the exhaustive list in the relevant instrument. This exequatur procedure is therefore less complex than would generally result from the application of national law.

The second degree resulted from the review of the Brussels and Lugano Conventions and will be implemented following adoption of the Brussels I Regulation, which is due to replace the 1968 Brussels Convention: the procedure for obtaining a declaration of enforceability is considerably streamlined; it is obtained on completion of certain formalities and can only be contested by the other party at the second stage (system of 'reversing the responsibility for action'). This streamlined exequatur will apply to all areas covered by the current 1968 Brussels Convention and to insolvency procedures covered by the Regulation of 29 May 2000.

[1] The Commission is preparing a comparative study of law in the area, based on a questionnaire addressed to the Member States.

PROPOSALS

Achieving further degrees of mutual recognition

A. MEASURES DIRECTLY AFFECTING MUTUAL RECOGNITION

1. Areas not covered by the existing instruments

The approach must be to follow a gradual method to reach the degree of mutual recognition currently achieved by the Brussels II Regulation, before attaining the degree achieved by the future Brussels I Regulation, and then to progress beyond it. However, it will be possible in certain cases to reach new degrees of mutual recognition directly, without any intermediate step.

2. Areas already covered by the existing instruments

In these areas, further progress should be made, with two series of measures.

(a) *First series of measures: further streamlining of intermediate measures and strengthening the effects in the requested State of judgments made in the State of origin*

(i) Limiting the reasons which can be given for challenging recognition or enforcement of a foreign judgment (for example, removal of the test of public policy, taking account of cases in which this reason is currently used by the Member States' courts).

(ii) Establishing provisional enforcement: the decision stating enforceability in the requested country would thus be enforceable on a provisional basis, despite the possibility of appeal.

Such a development requires an amendment of Article 47(3) of the draft Brussels I Regulation (Article 39(1) of the Brussels Convention).

(iii) Establishing protective measures at European level will enable a decision given in one Member State to embrace the authorisation to take protective measures against the debtor's assets in the whole territory of the Union.

This possibility, which is currently not afforded by the draft Brussels I Regulation, would, for example, enable a person who has obtained judgment against a debtor in one Member State, in the event of the latter challenging recovery of his debt, to have the debtor's property forthwith frozen in another Member State as a protective measure, without recourse to a further procedure. These measures would be without prejudice to the fact that certain types of property may not be seized under domestic law.

(iv) Improving attachment measures concerning banks, e.g. by establishing a European system for the attachment of bank accounts: with a judgment certified as enforceable in the Member State of origin, measures could be taken in any other Member State, without exequatur and *ipso jure*, for attachment of the debtor's bank accounts. The judgment would become enforceable in the country of attachment, at least for the purposes of the latter, unless contested by the debtor.

(b) *Second series of measures: abolition of intermediate measures*

Abolition, pure and simple, of any checks on the foreign judgment by courts in the requested country allows national judgments to move freely throughout the Community. Each requested State treats these national judgments as if they had been delivered by one of its own courts.

In some areas, abolition of the exequatur might take the form of establishing a true European enforcement order, obtained following a specific, uniform and harmonised procedure [1] laid down within the Community.

B. MEASURES ANCILLARY TO MUTUAL RECOGNITION

1. Minimum standards for certain aspects of civil procedure

It will sometimes be necessary, or even essential, to lay down a number of procedural rules at European level, which will constitute common minimum guarantees intended to strengthen mutual trust between the Member States' legal systems. These guarantees will make it possible, *inter alia*, to ensure that the requirements for a fair trial are strictly observed, in keeping with the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

[1] This might be either a uniform procedure laid down in a regulation, or a harmonised procedure set up by each Member State pursuant to a directive.

For each measure under consideration, the question of drawing up some of these minimum guarantees will be examined, in order to determine their usefulness and their role. In certain areas, and particularly where abolition of the exequatur is planned, drawing up such minimum guarantees may be a precondition for the desired progress.

If the establishment of minimum guarantees appears to be insufficient, discussions should be directed towards a certain degree of harmonisation of the procedures.

In order to take into account the fundamental principles of law recognised by Member States, measures aiming at the establishment of minimum guarantees or at a certain degree of harmonisation of procedures will be sought most particularly in the case of the mutual recognition of decisions relating to parental responsibility (including those concerning rights of access). Questions relating to the child's best interests and the child's place in the procedure will, *inter alia*, be discussed in this context.

In order to increase the certainty, efficiency and rapidity of service of legal documents, which is clearly one of the foundations of mutual trust between national legal systems, consideration will be given to harmonising the applicable rules or setting minimum standards.

If the parties to proceedings are able to adduce their arguments in a manner recognised as valid by all the Member States, this clearly increases confidence in the proper administration of justice at an early stage in the proceedings, making it easier to dispense with checks later on.

Such a development will take duly into account progress already made on account of the entry into force of Council Regulation (EC) No 1348/2000 of 29 May 2000 on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters.

2. Efficiency of measures providing for improved enforcement of decisions

Another series of ancillary measures would consist in seeking to make more efficient the enforcement, in the requested State, of judgments delivered in another Member State.

Some of these measures could concern more specifically debtors' assets. It would in fact be much easier to enforce judgments within the European Union if it were possible to obtain accurate information on the debtor's financial position. Measures could therefore be taken to enable precise identification of a debtor's assets in the territory of the Member States.

When devising measures of this kind, account should be taken of the impact they could have on data protection and the confidential nature of certain information as provided for in Member States' domestic law or in international law.

3. Improving judicial cooperation on civil matters in general

These would include measures conducive to implementation of the principle of mutual recognition, i.e. which would make for a climate of improved cooperation between national judicial authorities.

The establishment of the European Judicial Network on civil and commercial matters should accordingly feature in the programme of measures, as an ancillary measure [1].

Mention should also be made of an instrument for enhancing cooperation between Member States' courts on the taking of evidence in civil and commercial matters [2].

Similarly, the programme includes the development of measures giving easier access to justice. Here, account will be taken of the follow-up to the Green Paper on legal aid submitted by the Commission in February 2000, with a view to taking initiatives with regard to legal aid in cross-border cases.

Likewise, it would seem particularly useful to make the public better informed on the rules on mutual recognition [3].

Lastly, implementation of the mutual recognition principle may be facilitated through harmonisation of conflict-of-law rules.

III. STAGES

METHOD

It is always difficult to set deadlines for work to be achieved in the Community: deadlines which are too short are unrealistic, while those set too far ahead do not provide sufficient incentive for States. Progress should be made in stages, without any precise deadlines, but simply some broad guidelines.

---

(1) On 25 September 2000, the Commission submitted a proposal for a decision establishing a European Judicial Network in civil and commercial matters.
(2) Germany has submitted a draft Regulation in this area.
(3) Provisions on information to the public are contained in the Commission's proposal on the establishment of the European Judicial Network in civil and commercial matters.

1. The programme will be put in hand as from adoption of the Brussels I Regulation, which is the basic instrument for mutual recognition.

2. The programme distinguishes between the following four areas of action:

   — areas of civil and commercial law covered by the Brussels I Regulation,

   — areas of family law covered by the Brussels II Regulation, and family situations arising through relationships other than marriage,

   — rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of unmarried couples,

   — wills and succession.

3. In each area stages are established with a view to making gradual progress. A stage is begun when the previous one has ended, at least as regards essentials (for example, Council agreement on an instrument, even if it has not yet been formally adopted for technical reasons); however, this requirement must not prohibit more rapid progress from being made in certain subjects.

4. Several initiatives may be taken at the same time in several areas.

5. Ancillary measures mentioned in the programme are taken whenever they seem necessary, in all areas and at all stages of the programme.

PROPOSALS

A. AREAS COVERED BY THE BRUSSELS I REGULATION

First stage

— European enforcement order for uncontested claims.

— Simplifying and speeding up the settlement of cross-border litigation on small claims.

— Abolition of exequatur for maintenance claims.

Second stage

Revision of the Brussels I Regulation:

— incorporation of previous developments,

— abolition of exequatur in other areas,

— measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement, protective measures, including the attachment of bank accounts).

Third stage

Abolition of exequatur in the areas covered by the Brussels I Regulation.

B. AREA OF FAMILY LAW (BRUSSELS II AND FAMILY SITUATIONS ARISING THROUGH RELATIONSHIPS OTHER THAN MARRIAGE) [1]

First stage

— Abolition of exequatur for judgments on rights of access [2].

— Instrument relating to family situations arising through relationships other than marriage: adoption of the Brussels II Regulation's machinery. This may be a new instrument or a revision of the Brussels II Regulation, through extension of the latter's scope.

— Extending the scope of any instrument(s) adopted earlier to judgments modifying the conditions under which parental responsibility is exercised, as fixed in judgments made at the time of the divorce or separation.

Second stage

For every previously adopted instrument:

— application of the simplified procedures for recognition and enforcement of the Brussels I Regulation,

— measures to strengthen the effects in the requested State of the judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures).

Third stage

Abolition of exequatur for the areas covered by the Brussels II Regulation and for family situations arising through relationships other than marriage.

---

[1] It being specified that, with regard to measures concerning judgments on parental responsibility (including judgments on rights of access), the ancillary measures referred to in point II(B)(1) concerning consideration of the child's best interests and the child's place in the procedure should be taken into account.

[2] Initiative already presented by France.

C. DISSOLUTION OF RIGHTS IN PROPERTY ARISING OUT OF A MATRIMONIAL RELATIONSHIP AND THE PROPERTY CONSEQUENCES OF THE SEPARATION OF UNMARRIED COUPLES

First stage

Drawing up of one or more instruments on jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of unmarried couples: adoption of the Brussels II Regulation's machinery.

Second stage

Revision of the instrument(s) drawn up at the first stage:

— application of the simplified procedures for recognition and enforcement of the Brussels I Regulation,

— measures to strengthen the effects in the requested State of the judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures).

Third stage

Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument(s) drawn up.

D. WILLS AND SUCCESSION

First stage

Drawing up of an instrument on jurisdiction, recognition and enforcement of judgments relating to wills and succession: adoption of the Brussels II Regulation's machinery.

Second stage

Revision of the instrument drawn up at the first stage:

— application of the simplified procedures for recognition and enforcement of the Brussels I Regulation,

— measures to strengthen the effects in the requested State of the judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures).

Third stage

Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument drawn up.

E. ANCILLARY MEASURES

Two measures have already been proposed: their adoption would seem to be necessary as soon as the programme is launched:

— instrument on the taking of evidence;

— establishment of the European Judicial Network on civil and commercial matters.

Furthermore, for each area of the programme and at each stage, the following ancillary measures could be considered:

— minimum standards for civil procedure;

— harmonisation of rules on, or minimum standards for, the service of judicial documents;

— measures to facilitate the enforcement of judgments, including those allowing identification of a debtor's assets;

— measures for easier access to justice;

— measures for easier provision of information to the public;

— measures relating to harmonisation of conflict-of-law rules.

LAUNCHING, MONITORING AND COMPLETION OF THE PROGRAMME

The programme starts with the launching of work on the first stage in one or more areas. It continues by following the order of stages in each area, on the understanding that progress may be achieved more rapidly in one area than in another.

Five years after adoption of the programme, the Commission will submit to the Council and the Parliament a report on its implementation. The Commission will make any recommendations to the Council that it deems useful for the proper execution of the programme, indicating in particular those areas in which it considers that special efforts should be made.

The monitoring report drawn up by the Commission may also contain recommendations concerning measures which were not initially planned in the programme but which it seemed necessary to adopt subsequently.

The programme of measures is completed by the general abolition of exequatur.

Areas	Brussels I	Brussels II and family situations arising through relationships other than marriage	Rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of an unmarried couple	Wills and succession	Ancillary measures
Measures	First stage: European enforcement order for uncontested claims Small claims Abolition of exequatur for maintenance claims	First stage: Abolition of exequatur for judgments on rights of access Instrument on family situations arising through relationships other than marriage (separate instrument or revision of Brussels II) Extension of the scope of any instrument(s) adopted to judgments modifying the conditions under which parental responsibility is exercised, as fixed in judgments made at the time of the divorce or separation	First stage: Drafting of one or more instruments on mutual recognition with regard to rights in property arising out of a matrimonial relationship and the property consequences of the separation of unmarried couples: adoption of the Brussels II machinery	First stage: Drafting of an instrument on mutual recognition with regard to wills and succession: adoption of the Brussels II machinery	Instrument on the taking of evidence Establishment of the European Judicial Network on civil and commercial matters Minimum standards of civil procedure Harmonisation of rules on, or minimum standards for, the service of judicial documents Measures to facilitate the enforcement of judgments, including those allowing identification of a debtor's assets Measures for easier access to justice Measures for easier provision of information to the public Measures relating to harmonisation of conflict-of-law rules
	Second stage: Revision of the Brussels I Regulation: — incorporation of previous developments — extension of abolition of exequatur — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement, protective measures, including the attachment of bank accounts)	Second stage: For every previously adopted instrument: — application of simplified recognition and enforcement procedures in the Brussels I Regulation — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures)	Second stage: Revision of the instrument(s) drawn up at the first stage: — application of simplified recognition and enforcement procedures in the Brussels I Regulation — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures)	Second stage: Revision of the instrument(s) drawn up at the first stage: — application of simplified recognition and enforcement procedures in the Brussels I Regulation — measures to strengthen the effects in the requested State of judgments made in the State of origin (provisional enforcement and protective measures)	
	Third stage: Abolition of exequatur for all the areas covered by the Brussels I Regulation	Third stage: Abolition of exequatur for the areas covered by the Brussels II Regulation and for family situations arising through relationships other than marriage	Third stage: Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument(s) drawn up	Third stage: Abolition of exequatur for the areas covered by the instrument drawn up	

3

Spriedumu civillietās un komerclietās brīva aprite

3a

Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās – tā sauktā “Brisele I regula”

32001R0044

16.1.2001. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 12/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 44/2001
(2000. gada 22. decembris)
par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 61. panta c) apakšpunktu, kā arī 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā:

(1) Kopiena ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai, cita starpā, būtu jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu sadarbību civillietās, kas vajadzīga pareizai iekšējā tirgus darbībai.

(2) Dažas atšķirības to valstu tiesību aktu starpā, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi par tiesību aktu pretrunām civillietās un komerclietās apvienošanai un formalitāšu ātras un vienkāršas spriedumu atzīšanas un izpildes vienkāršošanai dalībvalstīs, kurām ir saistoša šī regula.

(3) Uz šo telpu attiecas tiesu iestāžu sadarbība civillietās Līguma 65. panta nozīmē.

(4) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā, dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt šīs regulas mērķus, un tāpēc tos vieglāk sasniegt Kopienā. Šī regula ietver obligātās prasības, lai sasniegtu minētos mērķus, un ir samērīga ar tās mērķi.

(5) 1968. gada 27. septembrī dalībvalstis saskaņā ar Līguma 293. panta ceturto ievilkumu noslēdza Briseles Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kurā grozījumi izdarīti ar konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos minētajai konvencija (še turpmāk "Briseles Konvencija") [4] 1988. gada 16. septembrī dalībvalstis un EBTA valstis noslēdza Lugāno Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās, kas ir 1968. gada Briseles Konvencijas paralēlā konvencija. Sākts darbs šo konvenciju pārskatīšanai, un Padome ir apstiprinājusi pārskatīto dokumentu saturu. Jānodrošina šajā pārskatīšanā panākto rezultātu nepārtrauktība.

(6) Lai panāktu spriedumu brīvu apriti civillietās un komerclietās, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, kas nosaka jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu, reglamentē kāds Kopienas juridiskais akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.

(7) Šīs regulas darbības jomā jāietver galvenie civilie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus.

---

(1) OV C 376, 28.12.1999., 1. lpp.
(2) Atzinums sniegts 2000. gada 21. septembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
(3) OV C 117, 26.4.2000., 6. lpp.
(4) OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp.
OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp.
OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp.
OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp.
OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp.
Konsolidēto tekstu skat. OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.

(8) Jābūt saistībai starp tiesvedību, kam piemēro šo regulu, un dalībvalsts teritoriju, kurā šī regula ir saistoša. Atbilstīgi kopīgas normas par jurisdikciju principā būtu jāpiemēro, ja atbildētāja domicils ir vienā no šīm dalībvalstīm.

(9) Uz atbildētāju, kura domicils nav kādā dalībvalstī, parasti attiecas valsts normas par jurisdikciju, ko piemēro tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesa ir iesaistīta, bet atbildētājam, kura domicils atrodas kādā dalībvalstī, kurā šī regula nav saistoša, jāturpina piemērot Briseles Konvenciju.

(10) Spriedumu brīvas aprites nolūkā spriedumu, kas pieņemti kādā dalībvalstī, kurā šī regula ir saistoša, būtu jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī, kurā šī regula ir saistoša, pat ja vainīgā domicils ir kādā trešā valstī.

(11) Jurisdikcijas normām jābūt ļoti skaidri nosakāmām, un tām jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā parasti ir atbildētāja domicils un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesas prāvas priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai padarītu kopējās normas atklātākas un novērstu tiesību aktu pretrunas.

(12) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīvam jurisdikcijas pamatojumam, kura pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu, lai veicinātu pareizu tiesvedību.

(13) Saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vājākajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas.

(14) Līgumslēdzēju pušu autonomija, izņemot apdrošināšanas, patērētāju vai darba līgumus, ja ir atļauta vienīgi ierobežota autonomija, lai noteiktu tiesu, kurai ir jurisdikcija, jāievēro saskaņā ar ekskluzīvu jurisdikcijas pamatojumu, kas noteikts šajā regulā.

(15) Saskaņotas tiesas spriešanas interesēs jāsamazina vienlaicīgas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs netaisa pretrunīgus spriedumus. Jābūt skaidram un iedarbīgam mehānismam, lai izšķirtu *lis pendens* lietas un saistītas darbības un novērstu problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz laika noteikšanu, kad lieta tiek uzskatīta par izskatītu. Šajā regulā laiks būtu jānosaka patstāvīgi.

(16) Savstarpēja uzticēšanās tiesas spriedumos Kopienā pamato spriedumus, kas pieņemti kādā dalībvalstī un ko atzīst automātiski, bez vajadzības veikt kādu procedūru, izņemot strīdus gadījumus.

(17) Izmantojot to pašu savstarpējās uzticēšanās principu, procedūrai tāda sprieduma padarīšanai par piemērojamu kādā dalībvalstī, kas pieņemts citā dalībvalstī, jābūt efektīvai un ātrai. Tālab deklarācija, ka spriedums ir izpildāms, faktiski būtu jāizdod automātiski pēc pilnīgi formālas sniegto dokumentu pārbaudes, nepastāvot nekādai iespējai tiesai pēc savas iniciatīvas ierosināt kādu no neizpildīšanas pamatojumiem, kas paredzēti šajā regulā.

(18) Tomēr aizstāvības tiesību ievērošana nozīmē, ka atbildētājam vajadzētu būt spējīgam iesniegt pārsūdzību iztiesāšanā, uzklausot abas puses, pret izpildāmības deklarāciju, ja viņš uzskata, ka pastāv kāds no iemesliem neizpildīšanai. Prasītājam arī vajadzētu būt pieejamai prasību procedūrai, ja ir noraidīts viņa pieprasījums pēc izpildāmības deklarācijas.

(19) Būtu jānodrošina nepārtrauktība Briseles Konvencijas un šīs regulas starpā, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati vajadzība attiecas uz Briseles Konvencijas interpretāciju Eiropas Kopienu tiesā, un 1971. gada protokols [1] joprojām būtu jāpiemēro arī lietām, ko izskata tiesā, kad šī regula stājas spēkā.

(20) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas piemērošanā.

(21) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas

[1] OV L 204, 2.8.1975., 28. lpp.
OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp.
OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp.
OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp.
OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp.
Konsolidēto tekstu skatīt OV C 27, 26.1.1998., 28. lpp.

Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro.

(22) Attiecībās starp Dāniju un dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula, paliek spēkā Briseles konvencija, Dānijai un dalībvalstīm, kurām ir saistoša šī regula, turpina piemērot gan konvenciju, gan 1971. gada protokolu.

(23) Briseles konvenciju turpina piemērot arī to dalībvalstu teritorijās, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālajā darbības jomā un kas ir izslēgtas no šīs regulas saskaņā ar Līguma 299. pantu.

(24) Līdzīgi konsekvences labad šai regulai nevajadzētu ietekmēt normas, kas reglamentē jurisdikciju un to spriedumu atzīšanu, kuri iekļauti konkrētos Kopienas aktos.

(25) Dalībvalstu noslēgto starptautisko saistību ievērošana nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu ietekmēt konvencijas attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, kuru līgumslēdzējas puses ir dalībvalstis.

(26) Šīs regulas pamatnormās būtu jāparedz pietiekams elastīgums, lai ņemtu vērā dažu dalībvalstu konkrētos procedūras noteikumus. Dažus Briseles Konvencijai pievienotā protokola noteikumus attiecīgi būtu jāiekļauj šajā regulā.

(27) Lai notiktu saskaņota pāreja dažās jomās, uz ko attiecas īpaši noteikumi Briseles Konvencijai pievienotajā protokolā, šī regula uz pārejas laiku nosaka noteikumus, ņemot vērā īpašo stāvokli dažās dalībvalstīs.

(28) Vēlākais, piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija sniegs pārskatu par tās piemērošanu un, vajadzības gadījumā, iesniegs priekšlikumus tās pielāgošanai.

(29) Komisijai būs jāprecizē I līdz IV pielikumu attiecībā uz normām par valstu jurisdikciju, tiesām un kompetentajām iestādēm un pieejamām prasību procedūrām, par pamatu izmantojot attiecīgo dalībvalstu pārsūtītos grozījumus; IV un V pielikuma grozījumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [1],

[1] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. To, cita starpā, nepiemēro ieņēmumu, muitas vai ar administratīviem jautājumiem saistītās lietās.

2. Šī regula neattiecas uz:

a) fizisko personu juridisko statusu vai juridisko rīcībspēju, īpašumtiesībām, ko rada laulību saites, testaments un mantošana;

b) bankrotu, uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām;

c) sociālo nodrošinājumu;

d) šķīrējtiesu.

3. Šajā regulā apzīmējums "dalībvalsts" nozīmē dalībvalstis, izņemot Dāniju.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

2. pants

1. Saskaņā ar šo regulu, personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.

2. Uz personām, kuras nav tās dalībvalsts pilsoņi, kurā atrodas to domicils, attiecas jurisdikcijas normas, ko piemēro attiecīgās valsts pilsoņiem.

3. pants

1. Personas, kuru domicils ir kādā no dalībvalstīm, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā, vienīgi izmantojot šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā noteiktās normas.

2. Cita starpā pret tām nepiemēro I pielikumā noteiktās normas attiecībā uz valsts jurisdikciju.

4. pants

1. Ja atbildētāja domicils nav kādā dalībvalstī, katras dalībvalsts tiesas jurisdikciju saskaņā ar 22. un 23. pantu nosaka attiecīgās valsts tiesību akti.

2. Pret šādu atbildētāju, visas personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības, šajā valstī izmanto spēkā esošās jurisdikcijas normas un jo īpaši I pielikumā norādītās, tāpat kā attiecīgās valsts pilsoņi.

2. iedaļa

Īpašā jurisdikcija

5. pants

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

1. a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, attiecīgās saistības izpildes vietas tiesā;

   b) šajā noteikumā un ja vien nav citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

      — preču tirgošanas gadījumā, vieta kādā dalībvalstī, kurā saskaņā ar līgumu preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā,

      — pakalpojumu sniegšanas gadījumā, vieta kādā dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumu sniedza vai tas būtu bijis jāsniedz,

   c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

2. lietās, kas attiecas uz uzturēšanu, personas, kurai piešķirtas tiesības uz uzturu, domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas tiesā vai, ja lieta tiek izskatīta papildus tiesvedībai attiecībā uz personas juridisko statusu, tajā tiesā, kuras jurisdikcijā, saskaņā ar tās tiesību aktiem, ir šī tiesvedība, ja vien šī jurisdikcija nav pamatota vienīgi ar kādas personas pilsonību;

3. lietās, kas attiecas uz kaitējumu vai neatļautu rīcību, tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai varējis notikt;

4. attiecībā uz civilprasību zaudējumu atlīdzināšanai vai agrākā stāvokļa atjaunošanai, kuras pamatā ir lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu, iztiesāšanā iesaistītajā tiesā, ciktāl šīs tiesas jurisdikcijā atbilstīgi tās tiesību aktiem ir civillietu izskatīšana;

5. attiecībā uz strīdiem, kas rodas kādas filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma darbību dēļ, filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma atrašanās vietas tiesā;

6. kā ar statūtiem vai rakstisku aktu izveidota, vai mutiski izveidota un rakstiski apliecināta tresta dibinātāju, uzticības personu vai labuma guvēju, tās dalībvalsts tiesās, kurās ir tresta domicils;

7. attiecībā uz strīdiem par atlīdzības maksājumiem, kas pieprasīti saistībā ar izglābto kravu, tiesā, kuras teritorijā minētā krava:

   a) ir aizturēta, lai nodrošinātu šādu maksājumu; vai

   b) varētu tikt šādi aizturēta, taču par to ir iemaksāta drošības nauda vai sniegta cita garantija;

   ar noteikumu, ka šo noteikumu piemēro tikai, ja tiek apgalvots, ka krava ietilpst atbildētāja interesēs vai ietilpa viņa interesēs glābšanas brīdī.

6. pants

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

1. ja viņš ir viens no vairākiem apsūdzētajiem, tās vietas tiesā, kurā kādam no apsūdzētajiem ir domicils, ar noteikumu, ka

prasības ir tik cieši saistītas, ka lietderīgi tās izskatīt un noteikt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība;

2. kā trešo personu lietā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā pēc trešo personu pieteikuma, tiesā, kurā ierosināta pamattiesvedība, ja vien tā nav ierosināta vienīgi ar mērķi atņemt tās tiesas jurisdikciju, kas viņa lietā būtu kompetenta;

3. ar pretprasību, kuras iemesls ir tas pats līgums vai fakti, kas bija pamatprasības pamatā, tiesā, kurā izskata pamatprasību;

4. lietās, kas attiecas uz līgumu, ja prasību var apvienot ar prasību pret to pašu atbildētāju lietā, kas attiecas uz nekustamā īpašuma lietu tiesībām, tās līgumslēdzējas valsts tiesā, kurā atrodas īpašums.

7. pants

Ja, izmantojot šo regulu, tiesas jurisdikcijā kādā dalībvalstī ir prasības attiecībā uz atbildību par kāda kuģa izmantošanu vai darbināšanu, minētās tiesas vai visu citu tiesu, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem šai nolūkā veic aizvietošanu, jurisdikcijā ir prasības par šādas atbildības ierobežošanu.

3. iedaļa

Jurisdikcija lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu

8. pants

Lietās, kas saistītas ar apdrošināšanu, jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neierobežojot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.

9. pants

1. Apdrošinātāju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai

b) citā dalībvalstī, ja prasības ierosinājis apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils;

c) ja viņš ir kopapdrošinātājs, tās dalībvalsts tiesā, kurā ir ierosināta tiesvedība pret galveno apdrošinātāju.

2. Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav kādā dalībvalstī, bet ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums vienā no dalībvalstīm, strīdos, kas rodas filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbību dēļ, minētajā valstī ir domicils.

10. pants

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu, apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur noticis kaitējums. Piemēro šo pašu normu, ja uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus negatīvi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

11. pants

1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu, apdrošinātāju, ja tiesas likums to ļauj, var arī piesaistīt tiesvedībai, ko pret apdrošināto ierosinājusi cietusī puse.

2. Šīs regulas 8., 9. un 10. pantu piemēro prasībām, ko ierosinājusi cietusī puse tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.

3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiešas prasības, nosaka, ka apdrošinājuma ņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi atrodas tās pašas tiesas jurisdikcijā.

12. pants

1. Neierobežojot 11. panta 3. punktu, apdrošinātājs var ierosināt tiesvedību tikai tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas atbildētāja domicils, neatkarīgi no tā, vai viņš ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

13. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj apdrošinājuma ņēmējam, apdrošinātajam vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam ierosināt tiesvedību citā tiesā, nevis šajā iedaļā norādītajā; vai

3. kas ir noslēgta starp apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta tajā pašā dalībvalstī, un apstiprina attiecīgās valsts tiesu piederību, pat ja kaitējums notiktu ārvalstīs, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem; vai

4. kas ir noslēgta ar apdrošinājuma ņēmēju, kura domicils nav dalībvalstī, izņemot, ciktāl apdrošināšana ir obligāta vai attiecas uz nekustamo īpašumu kādā dalībvalstī; vai

5. kas saistās ar apdrošināšanas līgumu, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 14. pantā minētajiem riskiem.

14. pants

Šie ir 13. panta 5. punktā minētie riski:

1. visi zaudējumi vai bojājumi, kas nodarīti:

   a) jūras kuģiem, iekārtām, kuri atrodas atklātā jūrā vai tāljūrā, vai lidaparātiem, un kas saistīti ar to komerciālu izmantošanu;

   b) precēm tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzītā ietilpst pārvadājumi ar šādiem kuģiem vai lidaparātiem;

2. visa atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas bojājumiem:

   a) kas radusies, izmantojot vai darbinot 1. punkta a) apakšpunktā minētos kuģus, iekārtas vai lidaparātus, ciktāl attiecībā uz pēdējiem tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāds lidaparāts ir reģistrēts, neizliedz vienošanos par šādu risku apdrošināšanas jurisdikciju;

   b) par 1. punkta b) apakšpunktā minēto tranzīta preču zaudējumu vai bojājumu;

3. visi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar 1. punkta a) apakšpunktā minēto kuģu, iekārtu vai lidaparātu izmantošanu vai darbināšanu, cita starpā, kravas vai frakts līguma zaudējums;

4. visi riski vai intereses, kas saistītas ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;

5. neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta visi "lielie riski", kas noteikti Padomes Direktīvā 73/239/EEK ([1]), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 88/357/EEK ([2]) un 90/618/EEK ([3]), jo tajos ir iespējami grozījumi.

4. iedaļa

Jurisdikcija patērētāju līgumos

15. pants

1. Lietās, kas saistītas ar līgumiem, kurus noslēgusi kāda persona, patērētājs mērķiem, kas var būt uzskatāmi par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neierobežojot 4. pantu un 5. panta 5. punktu, ja:

a) līgums attiecas uz preču tirdzniecību ar nomaksu pa daļām; vai

b) līgums attiecas uz aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai visa cita veida kredītu, kas izsniegts, lai finansētu preču tirdzniecību; vai

c) visos citos gadījumos līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai piekopj arodu patērētāja domicila valstī vai ar visiem līdzekļiem novirza šādas darbības uz attiecīgo dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, to skaitā uz attiecīgo dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā.

2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar kādu personu, kuras domicils nav attiecīgajā dalībvalstī, bet kādā dalībvalstī tai ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums, strīdos, ko izraisa filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbība, uzskata, ka attiecīgā personas domicils ir šajā valstī.

3. Šī iedaļa neattiecas uz transporta līgumiem, izņemot līgumus, kas paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu par kopīgu cenu.

([1]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/26/EK (OV L 181, 20.7.2000., 65. lpp.).
([2]) OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/26/EK.
([3]) OV L 330, 29.11.1990., 44. lpp.

16. pants

1. Patērētājs var ierosināt tiesvedību pret citu līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Cita līgumslēdzēja puse var ierosināt tiesvedību pret patērētāju tikai tās dalībvalsts tiesās, kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

17. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj patērētājam ierosināt tiesvedību citās tiesās, nevis šajā iedaļā norādītajās; vai

3. kas ir noslēgta starp patērētāju un citu līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas nodod jurisdikciju attiecīgās dalībvalsts tiesām, ar nosacījumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. iedaļa

Jurisdikcija attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem

18. pants

1. Lietās, kas saistītas ar atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka ar šo iedaļu, neierobežojot 4. pantu un 5. panta 5. punktu.

2. Ja darbinieks noslēdz atsevišķu darba līgumu ar darba devēju, kura domicils nav dalībvalstī, bet viņam ir filiāle, aģentūra vai cits uzņēmums kādā no dalībvalstīm, strīdos, ko izraisa filiāles, aģentūras vai uzņēmuma darbība, uzskata, ka attiecīgā darba devēja domicils ir šajā dalībvalstī.

19. pants

Darba devēju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

1. tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai

2. citā dalībvalstī:

   a) tiesās tajā vietā, kur darbinieks pastāvīgi veic darbu, vai tiesā tajā vietā, kur viņš to veicis pēdējoreiz, vai

   b) ja darbinieks pastāvīgi neveic darbu vai neveica darbu nevienā valstī, tiesā tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

20. pants

1. Darba devējs var ierosināt tiesvedību tās dalībvalsts tiesās, kurā ir darbinieka domicils.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības iesniegt pretprasību tiesā, kurā, saskaņā ar šo iedaļu, izskata pamatprasību.

21. pants

Šīs iedaļas noteikumus var neievērot tikai saskaņā ar vienošanos par jurisdikciju:

1. ko noslēdz pēc strīdus sākuma; vai

2. kas ļauj darbiniekam ierosināt tiesvedību citās tiesās, nevis šajā iedaļā norādītajās.

6. iedaļa

Izņēmuma jurisdikcija

22. pants

Šādām tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no domicila:

1. tiesvedībā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības vai nekustamā īpašuma noma, dalībvalsts tiesas, kurās atrodas īpašums.

Tomēr lietas par nekustamā īpašuma īri, kas noslēgta pagaidu privātai izmantošanai ne ilgāk kā sešus mēnešus pēc kārtas, ir piekritīgas arī tās dalībvalsts tiesai, kurā ir atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka īrnieks ir fiziska persona un īpašnieka un īrnieka domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī;

2. tiesvedībā, kuras priekšmets ir uzņēmējsabiedrību, citu juridisku personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību struktūras spēkā esamība, to spēkā neesamība vai izbeigšanās vai to orgānu pieņemto lēmumu likumīgums, tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas uzņēmējsabiedrības, juridiskas personas vai apvienības mītne. Lai noteiktu šo mītni, tiesa piemēro starptautisko privāttiesību normas;

3. tiesvedībā, kuras mērķis ir ierakstu likumīgums valsts reģistros, tās dalībvalsts tiesa, kurā glabājas reģistrs;

4. tiesvedībā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai likumīgumu, kas jādeponē vai jāreģistrē, tās dalībvalsts tiesas, kurā deponēšana vai reģistrācija ir piemērota, notikusi vai kurā to uzskata par notikušu saskaņā ar kāda Kopienas akta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.

Neierobežojot Eiropas Patentu biroja jurisdikciju saskaņā ar Konvenciju par Eiropas patentu piešķiršanu, kas parakstīta 1973. gada 5. oktobrī Minhenē, katras dalībvalsts tiesai neatkarīgi no domicila ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz visu attiecīgajai valstij piešķirto Eiropas patentu reģistrāciju vai likumīgumu.

5. tiesvedībā attiecībā uz spriedumu izpildīšanu, tās dalībvalsts tiesas, kurā spriedums ticis izpildīts vai ir jāizpilda.

7. iedaļa

Jurisdikcijas atlikšana

23. pants

1. Ja puses, no kurām vienai vai vairākām domicils ir kādā dalībvalstī, vienojas par kādas dalībvalsts tiesu(–ām), kurai(–ām) piekritīgi visi strīdi, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, jurisdikcija ir šai tiesai vai tiesām. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Šāda vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

a) rakstiski vai mutiski ar apliecinājumu rakstiski; vai

b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā izveidotajai praksei; vai

c) starptautiskajā tirdzniecībā, tādā formā, kas atbilst praksei, par ko pusēm būtu vajadzējis zināt un ko konkrētajā tirdzniecībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses šādā tirdzniecībā plaši pazīst un regulāri ievēro.

2. Visi paziņojumi ar elektroniskiem līdzekļiem, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīgi "rakstiskiem".

3. Ja šādu vienošanos noslēdz puses, no kurām nevienai domicils nav līgumslēdzējā valstī, citu dalībvalstu tiesas nevar izskatīt strīdu, ja vien izvēlētā tiesa vai tiesas nav atteikušās no jurisdikcijas.

4. Dalībvalsts tiesai vai tiesām, kam tresta dibināšanas akts ir piešķīris jurisdikciju, ir izņēmuma jurisdikcija visās procedūrās, kas ierosinātas pret dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, ja ir skartas šo personu attiecības vai tiesības vai saistības saskaņā ar trestu.

5. Nolīgumam vai tresta dibināšanas akta noteikumiem, ar ko piešķir jurisdikciju, nav likumīga spēka, ja tie ir pretrunā ar 13., 17. vai 21. pantu, vai, ja tiesām, kuru jurisdikciju tie izslēdz, ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

24. pants

Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs ierodas. Šo normu nepiemēro, ja atbildētājs ieradies, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.

8. iedaļa

Jurisdikcijas un pieņemamības pārbaude

25. pants

Ja kāda dalībvalsts tiesa saņem lietu, kura principā ir saistīta ar lietu, kurā citas dalībvalsts tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu, tā pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

26. pants

1. Ja atbildētājs, kura domicils atrodas vienā no dalībvalstīm, ir iesūdzēts tiesā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien jurisdikciju neatvasina no šīs regulas noteikumiem.

2. Tiesa pārtrauc lietas izskatīšanu, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs laikus ir varējis saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu vai līdzvērtīgu dokumentu, lai varētu nodrošināt sev aizstāvību vai, ka šajā sakarā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

3. Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [1] 19. pantu piemēro šā panta 2. punkta noteikumu vietā, ja dokuments, uz kura pamata tiek ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar šo regulu.

4. Ja nepiemēro Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 noteikumus, piemēro 15. pantu Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, kurš ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments jāpārsūta uz ārvalstīm saskaņā ar minēto konvenciju.

9. iedaļa

Ar lis pendens saistītas prasības

27. pants

1. Ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ceļ dažādu līgumslēdzēju valstu tiesās, visas pārējās tiesas, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegta lieta, pēc pašu iniciatīvas aptur lietas izskatīšanu, līdz tiek noskaidrota jurisdikcija tai tiesai, kurā pirmajā lieta iesniegta.

2. Ja tiek konstatēta pirmās iesaistītās tiesas jurisdikcija, otrajai iesaistītajai tiesai jāatsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

28. pants

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, visas tiesas, izņemot tiesu, kurā pirmajā iesniegta lieta, var apturēt lietas izskatīšanu.

2. Ja šīs prasības izskata pirmajā instancē, visas pārējās tiesas, izņemot to, kurā pirmajā iesniegta lieta, pēc kādas puses pieprasījuma var atteikties no jurisdikcijas, ja minētās prasības ir tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta lieta, un tās tiesību akti ļauj tās konsolidēt.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība.

29. pants

Ja prasība nonāk vairāku tiesu izņēmuma jurisdikcijā, visas citas tiesas, izņemot pirmo iesaistīto tiesu atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai.

30. pants

Šajā iedaļā uzskata, ka tiesa ir iesaistīta:

1. laikā, kad dokuments, kas ir pamatā lietas ierosināšanai, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai atbildētājam nosūtītu sūtījumu; vai

2. ja dokuments jānosūta pirms iesniegšanas tiesā, kad tos saņem iestāde, kas ir atbildīga par nosūtīšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs turpmāk ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu iesniegtu tiesā.

[1] OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

10. iedaļa

Pagaidu pasākumi, ietverot drošības pasākumus

31. pants

Prasības pieteikumu var iesniegt dalībvalsts tiesā tādiem pagaidu pasākumiem, ietverot drošības pasākumus, kurus attiecīgajā valstī paredz tiesību akts, pat ja saskaņā ar šo regulu lietas būtība ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDĪŠANA

32. pants

Šajā regulā "spriedums" ir visi spriedumi, kas pieņemti kādas dalībvalsts tiesā vai tribunālā, neatkarīgi no tā nosaukuma, tostarp dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī izmaksu vai izdevumu noteikšana, ko veic tiesas ierēdnis.

1. iedaļa

Atzīšana

33. pants

1. Dalībvalstī pieņemts spriedums bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs.

2. Visas ieinteresētās puses, kas sprieduma atzīšanu strīdā uzskata par būtisku jautājumu, saskaņā ar šīs nodaļas 2. un 3. iedaļā noteiktajām procedūrām var iesniegt pieprasījumu sprieduma atzīšanai.

3. Ja lietas izskatīšanas rezultāts dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no jautājuma noskaidrošanas par atzīšanu, attiecīgais jautājums ir piekritīgs šai tiesai.

34. pants

Spriedumu neatzīst:

1. ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā atzīšana prasīta;

2. gadījumos, ja tas pieņemts aizmuguriski — ja atbildētājam dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, ja vien atbildētājs nav uzsācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams darīt;

3. ja tas ir pretrunā spriedumam, kas pieņemts to pašu pušu prāvā dalībvalstī, kurā tiek prasīta atzīšana;

4. ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, kura iesaistīta tajā pašā prasībā un to pašu pušu prāvā, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā to izpilda.

35. pants

1. Turklāt spriedumu neatzīst, ja tas ir pretrunā ar II nodaļas 3., 4. vai 6. nodaļu, kā arī 72. pantā paredzētajā gadījumā.

2. Izskatot pamatu jurisdikcijai iepriekšējā punktā minētajā gadījumā, tiesai vai iestādei, kurā iesniegta prasība, ir saistoši konstatētie fakti, kas ir pamatā izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcijai.

3. Saskaņā ar 1. punktu izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija nav apstrīdama.34. panta 1. punktā minēto sabiedriskās kārtības pārbaudi nevar piemērot normām, kas saistītas ar jurisdikciju.

36. pants

Nekādos apstākļos ārvalstīs pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

37. pants

1. Tiesa dalībvalstī, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, drīkst pārtraukt iztiesāšanu, ja spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtā.

2. Tiesa dalībvalstī, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, drīkst pārtraukt iztiesāšanu, ja izcelsmes dalībvalstī ir atlikta izpildīšana, pamatojoties uz pārsūdzību.

2. iedaļa

Izpildīšana

38. pants

1. Kādā dalībvalstī pieņemts spriedums, kas izpildāms minētajā valstī, jāizpilda citā līgumslēdzējā valstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieprasījuma tas ir pasludināts par izpildāmu attiecīgajā valstī.

2. Bet Apvienotajā Karalistē šāds spriedums izpildāms Anglijā un Velsā, Skotijā vai Ziemeļīrijā, ja pēc kādas ieinteresētās puses prasības tas reģistrēts kā izpildāms attiecīgajā Apvienotās Karalistes daļā.

39. pants

1. Prasības pieteikumu iesniedz II pielikuma sarakstā norādītajā tiesā vai kompetentajā iestādē.

2. Vietējo jurisdikciju nosaka, atsaucoties uz tās personas domicila vietu, pret kuru tiek pieprasīta izpildīšana, vai arī uz izpildes vietu.

40. pants

1. Prasības iesniegšanas procedūru nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā pieprasīta izpildīšana.

2. Prasītājam jānorāda adrese sūtījumiem tās tiesas jurisdikcijas apgabalā, kurā prasība iesniegta. Ja tomēr tās dalībvalsts tiesību akti, kurā pieprasīta izpildīšana, neparedz norādīt šādu adresi, iesniedzējam jāiecelē pārstāvis *ad litem*.

3. Iesniegumam pievienojami 53. pantā minētie dokumenti.

41. pants

Spriedumu pasludina par izpildāmu tūlīt pēc 53. pantā minēto formalitāšu izpildes, neveicot pārbaudes saskaņā ar 34. un 35. pantu. Persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, šajā tiesvedības posmā nav tiesīga ne uz kādiem iesniegumiem prasības sakarā.

42. pants

1. Lēmumu par izpildāmības deklarācijas prasību nekavējoties dara zināmu prasības iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība.

2. Izpildāmības deklarāciju piesūta personai, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pievienojot spriedumu, ja tas šai pusei jau nav piesūtīts.

43. pants

1. Visas puses var pārsūdzēt lēmumu par izpildāmības deklarāciju prasību.

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, kas norādīta III pielikuma sarakstā.

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē kārtību pretrunu gadījumos.

4. Ja persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, neierodas apelācijas tiesā uz lietas izskatīšanu saistībā ar pārsūdzību, ko ierosinājis prasītājs, piemēro 26. panta 2. līdz 4. punktu, pat ja tās puses domicils, pret kuru celta izpildīšanas prasība, nav nevienā no dalībvalstīm.

5. Pārsūdzība pret izpildāmības deklarāciju jāiesniedz mēneša laikā pēc paziņojuma piesūtīšanas. Ja persona, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kurā tā nenāca klajā ar izpildāmības deklarāciju, pārsūdzības termiņš ir divi mēneši, un tas sākas dienā, kad vai nu viņš personiski saņēmis sūtījumu, vai tas piesūtīts viņa dzīvesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

44. pants

Spriedumu pēc pārsūdzības var apstrīdēt vienīgi ar IV pielikumā minēto pārsūdzību.

45. pants

1. Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar 43. pantu vai 44. pantu, atsakās no izpildāmības deklarācijas vai to atceļ tikai ar vienu no 34. un 35. pantā sīkāk norādītajiem pamatojumiem. Lēmumu tā pieņem nekavējoties.

2. Nekādos apstākļos ārvalstīs pieņemts spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

46. pants

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 43. vai 44. pantu, pēc tās persona prasības pieteikuma, pret kuru celta izpildīšanas prasība, pārtrauc tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai šādas pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies; otrajā gadījumā tiesa var nolikt termiņu, kurā šāda pārsūdzība iesniedzama.

2. Ja spriedums ir pieņemts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, jebkurš izcelsmes dalībvalstī pieejams pārsūdzības veids traktējams kā parasta pārsūdzība 1. punkta nozīmē.

3. Tiesa var arī prasīt izpildīšanu ar nosacījumu, ka ir iemaksāta tiesas noteiktā drošības nauda.

47. pants

1. Ja spriedums jāatzīst saskaņā ar šo regulu, nekas nekavē prasītāju izmantot pagaidu pasākumus, to skaitā drošības pasākumus, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā iesniegta prasība, bez 41. pantā prasītās izpildāmības deklarācijas.

2. Izpildāmības deklarācija dod tiesības veikt visus aizsargpasākumus.

3. Termiņā, kas noteikts pārsūdzībai atbilstīgi 43. panta 5. punktam pret izpildāmības deklarāciju, un līdz kādas pārsūdzības noteikšanai nedrīkst veikt izpildīšanas pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus pret tās puses īpašumu, pret kuru celta izpildīšanas prasību.

48. pants

1. Ja spriedums, kas pieņemts ārvalstīs par dažām lietām, un par visām lietām nav iespējams izdot izpildāmības deklarāciju, tiesa vai kompetentā iestāde to dara vienai vai vairākām lietām.

2. Prasītājs var pieprasīt izpildāmības deklarāciju tikai par sprieduma daļām.

49. pants

Ārvalsts spriedums, kas nosaka periodiskus līgumsoda maksājumus, ir izpildāms tajā dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība, tikai tad, ja izcelsmes dalībvalsts tiesa visbeidzot ir noteikusi maksājuma summu.

50. pants

Prasītājs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, ir tiesīgs šajā iedaļā paredzētajās procedūrās saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz likums dalībvalstī, pie kuras tas vērsies.

51. pants

Nav atļauts itin nekādā veidā no personas, kura vienā dalībvalstī cēlusi prasību par citā valstī pieņemta sprieduma izpildīšanu, prasīt nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, pamatojoties uz to, ka šai personai ir ārvalsts piederība vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas dzīvesvietas dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība.

52. pants

Tiesvedībā par izpildāmības deklarācijas izdošanu dalībvalstī, kurā celta izpildīšanas prasība, nedrīkst piedzīt maksu vai nodevu, ko aprēķina ar norādi uz lietas izdošanas vērtību.

3. iedaļa

Kopīgi noteikumi

53. pants

1. Persona, kas prasa atzīšanu vai pieprasa izpildāmības deklarāciju, uzrāda sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem.

2. Persona, kas pieprasa izpildāmības deklarāciju, uzrāda arī 54. pantā minēto apliecību, neierobežojot 55. pantu.

54. pants

Tās dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurā pieņemts spriedums, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas V pielikumā norādīto standarta veidlapu.

55. pants

1. Ja 54. pantā minētā apliecība netiek uzrādīta, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tās uzrādīšanai vai pieņem līdzvērtīgu dokumentu vai, ja pēc tās ieskatiem informācija ir pietiekama, iztiek bez apliecības uzrādīšanas.

2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz dokumentu tulkojumus. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

56. pants

Legalizācija un tamlīdzīgas formalitātes nav vajadzīgas attiecībā uz dokumentiem, kas minēti 53. pantā vai 55. panta 2. punktā, un attiecībā uz dokumentu par pārstāvja iecelšanu *ad litem*.

IV NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN IZLĪGUMI

57. pants

1. Dokuments, kas ir formāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un ir izpildāms vienā dalībvalstī, pasludināms par izpildāmu citā dalībvalstī pēc pieprasījuma, kas iesniegts 38. un turpmākajos pantos noteiktajā kārtībā. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 43. pantu vai 44. pantu, atsakās no izpildāmības deklarācijas vai to atceļ tikai tad, ja akta izpilde ir klajā pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

2. Pasākumus attiecībā uz uzturēšanas saistībām, par kuriem pieņēmušas lēmumu pārvaldes iestādes vai kuru autentiskumu tās noteikušas, arī uzskata par publiskiem aktiem 1. punkta nozīmē.

3. Uzrādītajam dokumentam jāatbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu izcelsmes dalībvalstī.

4. Attiecīgi piemēro III nodaļas 3. iedaļu. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā sastādīja vai reģistrēja publisko aktu, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas VI pielikumā norādīto standarta veidlapu.

58. pants

Izlīgums, kas apstiprināts tiesā lietas izskatīšanas laikā un ir izpildāms dalībvalstī, kurā to noslēdza, ir izpildāms saņēmējā dalībvalstī atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem kā publiski akti. Tās dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, kurā apstiprināts izlīgums, pēc ieinteresētās personas pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot šīs regulas V pielikumā norādīto standarta veidlapu.

V NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

59. pants

1. Lai noteiktu, vai personas domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tiesa piemēro savus tiesību aktus.

2. Ja personas domicils nav dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tad, lai noteiktu, vai personas domicils ir citā dalībvalstī, tiesa piemēro attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.

60. pants

1. Šīs regulas mērķiem uzņēmējsabiedrības vai citas juridiskas personas vai fizisku un juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur tai ir:

a) statūtos noteiktā atrašanās vieta; vai

b) galvenais birojs; vai

c) galvenā darbības vieta.

2. Apvienotās Karalistes un Īrijas vajadzībām "statūtos noteiktā atrašanās vieta" ir juridiskā adrese vai, ja šādas adreses nav, reģistrācijas vieta vai, ja nav šādas vietas, vieta, saskaņā ar kuras tiesību aktiem notika izveide.

3. Lai noteiktu, vai tresta domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta, tiesa piemēro savas starptautisko privāttiesību normas.

61. pants

Neierobežojot visus labvēlīgākus valstu noteikumus, personas, kam ir domicils kādā dalībvalstī un kas atrodas kriminālvajāšanā citā dalībvalstī, kuras pilsonība tām nav, par netīšu pārkāpumu var aizstāvēt atbilstīgi kvalificētas personas, pat ja tās neierodas personiski. Tomēr tiesa, kas izskata lietu, var likt ierasties personiski; ja persona neierodas tiesā, spriedums, kas pieņemts civillietā, kurā attiecīgajai personai nav bijusi iespēja parūpēties par aizstāvību, nav jāatzīst vai jāizpilda citās dalībvalstīs.

62. pants

Zviedrijā saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (*betalningsföreläggande*) un palīdzību (*handräckning*), termins "tiesa" ietver "Zviedrijas naudas piedzīšanas dienestu" (*kronofogdemyndighet*).

63. pants

1. Persona, kuras domicils ir Luksemburgas Lielhercogistes teritorijā un kura ir iesūdzēta tiesā citā dalībvalstī saskaņā ar 5. panta 1. punktu, var atteikties pakļauties attiecīgās tiesas jurisdikcijai, ja preču nogādes vai pakalpojumu sniegšanas galamērķis atrodas Luksemburgā.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu preču nogādes vai pakalpojumu sniegšanas galamērķis atrodas Luksemburgā, visas vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu, lai tās būtu likumīgas, rakstiski jāapstiprina vai apstiprināšana jāreģistrē rakstveidā 23. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

3. Šā panta noteikumi neattiecas uz līgumiem par finanšu pakalpojumu sniegšanu.

4. Šā panta noteikumus piemēro sešus gadus no šīs regulas spēkā stāšanās brīža.

64. pants

1. Tiesvedībā, kas ierosināta strīdā starp Grieķijā vai Portugālē reģistrēta jūras kuģa kapteini un kādu komandas locekli attiecībā uz atalgojumu vai citiem darba nosacījumiem, dalībvalsts tiesa pārbauda, vai diplomātiskajam vai konsulārajam darbiniekam, kurš ir atbildīgs par kuģi, ir paziņots par strīdu. Tā var pieņemt lēmumu, tiklīdz ir paziņots diplomātiskajam vai konsulārajam darbiniekam.

2. Šā panta noteikumus piemēro sešus gadus no šīs regulas spēkā stāšanās brīža.

65. pants

1. Vācijā un Austrijā nevar pārskatīt 6. panta 2. punktā un 11. pantā norādīto jurisdikciju prasībās par garantijas nodrošinājumu vai trešo personu tiesvedībā. Visas personas, kuru domicils atrodas citā dalībvalstī, var iesūdzēt tiesā:

a) Vācijā saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 68. pantu un 72. līdz 74. pantu attiecībā uz trešo pušu paziņojumiem;

b) Austrijā saskaņā ar Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 21. pantu attiecībā uz trešo pušu paziņojumiem.

2. Spriedumi, kas pieņemti citās dalībvalstīs, izmantojot 6. panta 2 punktu vai 11. pantu, jāatzīst un jāizpilda Vācijā un Austrijā saskaņā ar III nodaļu. Visu šajā dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ietekme uz trešām personām, piemērojot 1. punkta noteikumus, jāatzīst arī citās dalībvalstīs.

VI NODAĻA

PĀREJAS PERIODA NOTEIKUMI

66. pants

1. Šo regulu piemēro tikai uzsāktā tiesvedībā un dokumentiem, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

2. Tomēr, ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī ir uzsākta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, pēc attiecīgā datuma pieņemtus spriedumus atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu:

a) ja tiesvedība izcelsmes dalībvalstī uzsākta pēc Briseles vai Lugāno Konvencijas stāšanās spēkā gan izcelsmes dalībvalstī, gan sprieduma izpildes dalībvalstī;

b) visos pārējos gadījumos, ja jurisdikcijas pamatā ir normas, kas atbilst II nodaļā vai kādā izcelsmes dalībvalsts un sprieduma izpildes dalībvalsts starpā noslēgtā konvencijā noteiktajām normām, kuras bija spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.

VII NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM AKTIEM

67. pants

Šī regula nekavē piemērot noteikumus, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu specifiskās lietās, kuri ietverti Kopienas aktos vai valstu tiesību aktos, kuri saskaņoti ar šādiem aktiem.

68. pants

1. Šī regula dalībvalstu starpā aizstāj Briseles Konvenciju, izņemot jautājumus attiecībā uz dalībvalstu teritorijām, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālajā piemērojamībā un kas ir izslēgti no šīs regulas saskaņā ar Līguma 299. pantu.

2. Ciktāl šī regula aizstāj Briseles Konvencijas noteikumus dalībvalstu starpā, visas norādes uz šo konvenciju saprot kā norādes uz šo regulu.

69. pants

Saskaņā ar 66. panta 2. punktu un 70. pantu šī regula dalībvalstu starpā aizstāj šādas konvencijas un līgumu, kas noslēgti starp divām vai vairākām valstīm:

— Konvencija starp Beļģiju un Franciju par jurisdikciju un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķīrējtiesas lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā,

— Konvencija starp Beļģiju un Nīderlandi par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu spēkā esamību un izpildīšanu, šķīrējtiesas lēmumiem un publiskiem aktiem, kas parakstīta Briselē 1925. gada 28. martā,

— Konvencija starp Franciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1930. gada 3. jūnijā,

— Konvencija starp Vāciju un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1936. gada 9. martā,

— Konvencija starp Beļģiju un Austriju par savstarpēju spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu attiecībā uz uzturēšanas pienākumiem, kas parakstīta 1957. gada 25. oktobrī Vīnē,

— Konvencija starp Vāciju un Beļģiju par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Bonnā 1958. gada 30. jūnijā,

— Konvencija starp Nīderlandi un Itāliju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1959. gada 17. aprīlī,

— Konvencija starp Vāciju un Austriju par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 6. jūnijā,

— Konvencija starp Beļģiju un Austriju starpā par spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1959. gada 16. jūnijā,

— Konvencija Grieķijas un Vācijas starpā par spriedumu, izlīgumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Atēnās 1961. gada 4. novembrī,

— Konvencija starp Beļģiju un Itāliju par spriedumu un citu izpildāmu aktu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1962. gada 6. aprīlī,

— Konvencija starp Nīderlandi un Vāciju par spriedumu un citu izpildāmu aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā,

— Konvencija starp Nīderlandi un Austriju par spriedumu un publisku aktu savstarpēju atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Hāgā 1963. gada 6. februārī,

— Konvencija starp Franciju un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1966. gada 15. jūlijā,

— Konvencija starp Spāniju un Franciju par spriedumu un šķīrējtiesas lēmumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Parīzē 1969. gada 28. maijā,

— Konvencija starp Luksemburgu un Austriju par spriedumu un publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Luksemburgā 1971. gada 29. jūlijā,

— Konvencija starp Itāliju un Austriju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1971. gada 16. novembrī,

— Konvencija starp Spāniju un Itāliju par juridisko palīdzību un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Madridē 1973. gada 22. maijā,

— Konvencija starp Somiju, Islandi, Norvēģiju, Zviedriju un Dāniju par spriedumu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Kopenhāgenā 1977. gada 11. oktobrī,

— Konvencija starp Austriju un Zviedriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Stokholmā 1982. gada 16. septembrī,

— Konvencija starp Spāniju un Vācijas Federatīvo Republiku par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kas parakstīta Bonnā 1983. gada 14. novembrī,

— Konvencija starp Austriju un Spāniju par spriedumu, izlīgumu un izpildāmu publisku aktu atzīšanu un izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1984. gada 17. februārī,

— Konvencija starp Somiju un Austriju par spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās, kas parakstīta Vīnē 1986. gada 17. novembrī,

— Līgums starp Beļģiju, Nīderlandi un Luksemburgu par jurisdikciju, bankrotiem un spriedumu, šķīrējtiesas lēmumu un publisku aktu spēkā esamību un izpildīšanu, kas parakstīts Briselē 1961. gada 24. novembrī, ciktāl tas ir spēkā.

70. pants

1. Līgums un konvencijas, kas minētas 69. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kuros nepiemēro šo regulu.

2. Tie paliek spēkā attiecībā uz pasludinātajiem spriedumiem un dokumentiem, kas formāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

71. pants

1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildīšanu.

2. Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par konkrētiem jautājumiem, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, kas nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tiesai, kas izskata prasību, ir obligāts šīs regulas 26. pants;

b) spriedumi, ko kādā dalībvalstī ir taisījusi tiesa, kurai lietas jurisdikcija pamatota ar konvenciju kādā konkrētā jautājumā, jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī saskaņā ar šo regulu.

Ja tāda konvencija kādā konkrētā jautājumā, kuras līgumslēdzējas puses ir gan izcelsmes dalībvalsts, gan sprieduma izpildītāja dalībvalsts, nosaka spriedumu atzīšanas un izpildes nosacījumus, piemēro šos nosacījumus. Jebkurā gadījumā var piemērot šīs regulas noteikumus, kas attiecas uz spriedumu atzīšanas un izpildīšanas procedūru.

72. pants

Šī regula neietekmē nolīgumus, ar ko dalībvalstis pirms šīs regulas stāšanās spēkā saskaņā ar Briseles Konvencijas 59. pantu apņēmās neatzīt spriedumus, kuri pieņemti minētās konvencijas citās līgumslēdzējās valstīs pret atbildētājiem, kā domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta atrodas kādā trešā valstī, ja minētās konvencijas 4. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pamatot tikai ar jurisdikciju, kas norādīta minētās konvencijas 3. panta otrajā daļā.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

73. pants

Vēlākais, piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskatu par šīs regulas piemērošanu. Pārskatam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas pielāgošanu.

74. pants

1. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus dokumentus, ar ko groza I līdz IV pielikumā norādītos sarakstus. Komisija atbilstīgi pielāgo attiecīgos pielikumus.

2. To veidlapu precizēšanu vai tehnisku koriģēšanu, kuru paraugi doti V un VI pielikumā, apstiprina saskaņā ar 75. panta 2. punktā minēto konsultatīvo procedūru.

75. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

76. pants

Šī regula stājas spēkā 2002. gada 1. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2000. gada 22. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

C. PIERRET

I PIELIKUMS

Regulas 3. panta 2. punktā un 4. panta 2. punktā minētās jurisdikcijas normas

Regulas 3. panta 2. punktā un 4. panta 2. punktā ir minētas šādas jurisdikcijas normas:

— Beļģijā: Civilkodeksa (*Code civil*/*Burgerlijk Wetboek*) 15. pants un Civilprocesa kodeksa (*Code judiciaire*/*Gerechtelijk Wetboek*) 638. pants,

— Vācijā: Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 23. pants,

— Grieķijā: Civilprocesa kodeksa (*Κώδικας Πολιτικής ΔικονομίαςΚώδικας Πολιτικής Δικονομίας*) 40. pants,

— Francijā: Civilkodeksa (*Code civil*) 14. un 15. pants,

— Īrijā: normas, kas ļauj pamatot jurisdikciju ar dokumentu par lietas uzsākšanu, kurš piesūtīts atbildētājam viņa pagaidu uzturēšanās laikā Īrijā,

— Itālijā: 1995. gada 31. maija 218. tiesību akta 3. un 4. pants,

— Luksemburgā: Civilkodeksa (*Code civilCode civil*) 14. un 15. pants,

— Nīderlandē: Civilprocesa kodeksa (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*) 126. panta 3. punkts un 127. pants,

— Austrijā: Tiesas jurisdikcijas normas 99. pants (*Jurisdiktionsnorm*),

— Portugālē: Civilprocesa kodeksa (*Código de Processo Civil*) 65. un 65. A pants un Darba procesa kodeksa (*Código de Processo de Trabalho*) 11. pants,

— Somijā: Procesuālā kodeksa (*oikeudenkäymiskaari*/*rättegångsbalken*) 10. nodaļas 1. iedaļas pirmās daļas otrais, trešais un ceturtais teikums,

— Zviedrijā: Procesuālā kodeksa (*rättegångsbalkenrättegångsbalken*) 10. nodaļas 3. iedaļas pirmās daļas pirmais teikums,

— Apvienotajā Karalistē: normas, kas ļauj pamatot jurisdikciju ar:

a) dokumentu, uz kura pamata ierosināta lieta un kurš piesūtīts atbildētājam viņa pagaidu uzturēšanās laikā Apvienotajā Karalistē; vai

b) atbildētājam piederošu īpašumu Apvienotajā Karalistē; vai

c) Apvienotajā Karalistē esoša īpašuma arestu, ko veic prasītājs.

II PIELIKUMS

Tiesas vai kompetentās iestādes, kam var iesniegt 39. pantā minēto prasības pieteikumu:

— Beļģijā: *tribunal de première instance*/rechtbank van eerste aanleg/*erstinstanzliches Gericht*,

— Vācijā: *Landgericht* palātas tiesas sastāva priekšsēdētājs,

— Grieķijā: *Μονομελές Πρωτοδικείο*,

— Spānijā: *Juzgado de Primera Instancia*,

— Francijā: prezidējošajam *Tribunal de grande instance* tiesnesim,

— Īrijā: *High Court*,

— Itālijā: *Corte d'appello*,

— Luksemburgā: prezidējošajam *Tribunal d'arrondissement* tiesnesim,

— Nīderlandē: prezidējošajam *arrondissementsrechtbank* tiesnesim,

— Austrijā: *Bezirksgericht*,

— Portugālē: *Tribunal da Comarca*, ,

— Somijā: *käräjäoikeus*/*tingsrätt*,

— Zviedrijā: *Svea hovrätt*,

— Apvienotajā Karalistē:

a) Anglijā un Velsā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court* pēc valsts sekretāra nosūtījuma;

b) Skotijā: *Court of Session* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Sheriff Court* pēc valsts sekretāra nosūtījuma;

c) Ziemeļīrijā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court* pēc valsts sekretāra nosūtījuma;

d) Gibraltārā: *Supreme Court of Gibraltar* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrates Court* pēc Gibraltāra ģenerālprokurora nosūtījuma.

III PIELIKUMS

Tiesas, kurās var iesniegt 43. panta 2. punktā minēto pārsūdzību:

— Beļģijā:

a) attiecībā uz atbildētāja iesniegtu pārsūdzību: tribunal de première instance/*rechtbank van eerste aanleg* vai *erstinstanzliches Gericht*,

a) attiecībā uz prasītāja iesniegtu pārsūdzību: *Cour d'appel* vai *hof van beroep*,

— Vācijas Federatīvajā Republikā: *Oberlandesgericht*,

— Grieķijā: *Εφετείο*,

— Spānijā: *Audiencia Provincial*, ,

— Francijā: *Cour d'appel*,

— Īrijā: *High Court*,

— Itālijā: *Corte d'appello*,

— Luksemburgā: *Cour supérieure de Justice*, kas darbojas kā apelācijas tiesa civillietās,

— Nīderlandē:

a) atbildētāja gadījumā: *arrondissementsrechtbank*,

b) prasītāja gadījumā: *gerechtshof*,

— Austrijā: *Bezirksgericht*,

— Portugālē: *Tribunal da Relação*,

— Somijā: *hovioikeus*/*hovrätt*,

— Zviedrijā: *Svea hovrätt*,

— Apvienotajā Karalistē:

a) Anglijā un Velsā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court*;

b) Skotijā: *Court of Session* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Sheriff Court*;

a) Ziemeļīrijā: *High Court of Justice* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court*;

d) Gibraltārā: *Supreme Court of Gibraltar* vai uzturēšanas sprieduma gadījumā — *Magistrate's Court*.

IV PIELIKUMS

Pārsūdzības, ko var iesniegt saskaņā ar 44. pantu:

— Beļģijā, Grieķijā, Spānijā, Francijā, Itālijā, Luksemburgā un Nīderlandē — pārsūdzot kasācijas kārtībā,

— Vācijā — *Rechtsbeschwerde*, ,

— Īrijā — pārsūdzot pēc būtības *Supreme Court*,

— Austrijā — ar *Revisionsrekurs*,

— Portugālē — pārsūdzot pēc būtības,

— Somijā — pārsūdzot Korkein oikeus/*högsta domstolen*,

— Zviedrijā — pārsūdzot *Högsta domstolen*,

— Apvienotajā Karalistē — ar vienreizēju tālāku pārsūdzību pēc būtības.

V PIELIKUMS

Regulas 54. vai 58. pantā minētā apliecība spriedumos un izlīgumos

(English, inglés, anglais, inglese…)

1. Izcelsmes dalībvalsts

2. Tiesa vai kompetentā iestāde, kas izdevusi apliecību

   2.1. Vārds

   2.2. Adrese

   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts

3. Tiesa, kas pieņēma spriedumu/apstiprināja izlīgumu (*):

   3.1. Tiesas veids

   3.2. Tiesas atrašanās vieta

4. Spriedums/izlīgums (*)

   4.1. Datums

   4.2. Atsauces nr.

   4.3. Spriedumā/izlīgumā iesaistītās puses (*)

      4.3.1. Prasītāja(–u) vārds(–i)

      4.3.2. Atbildētāja(u) vārds(–i)

      4.3.3. Citu pušu vārdi, ja tādas ir

   4.4. Dokumenta piesūtīšanas datums, uz kura pamata ierosināta lieta, ka spriedums pieņemts aizmuguriski

   4.5. Sprieduma/izlīguma (*) teksts, kas pievienots šai apliecībai

5. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiska palīdzība

Spriedums/izlīgums (*) jāpiemēro izcelsmes dalībvalstī (Regulas 38. un 58. pants) pret:

Vārds, uzvārds:

…… (vieta) (datums)……

Paraksts un/vai zīmogs ……

(*) Lieko svītrot

VI PIELIKUMS

Regulas 57. panta 4. punktā minētā apliecība par publiskiem aktiem

(English, inglés, anglais, inglese…)

1. Izcelsmes dalībvalsts

2. Kompetentā iestāde, kas izdevusi apliecību

   2.1. Vārds

   2.2. Adrese

   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts

3. Iestāde, kas apliecinājusi akta autentiskumu

   3.1. Iestāde, kas iesaistīta publiskā akta sastādīšanā (ja vajadzīgs)

      3.1.1. Iestādes nosaukums

      3.1.2. Iestādes atrašanās vieta

   3.2. Iestāde, kas reģistrējusi publisko aktu (ja vajadzīgs)

      3.2.1. Iestādes veids

      3.2.2. Iestādes atrašanās vieta

4. Publiskais akts

   4.1. Akta apraksts

   4.2. Datums

      4.2.1. kurā akts sastādīts

      4.2.2. ja datums atšķiras: kurā akts reģistrēts

   4.3. Atsauces numurs

   4.4. Aktā minētās puses

      4.4.1. Kreditora vārds

      4.4.2. Parādnieka vārds

5. Šai apliecībai pievienotās izpildāmās saistības teksts

Publiskais akts ir izpildāms pret parādnieku izcelsmes dalībvalstī (šīs regulas 57. panta 1. punkts)

…… (vieta), …(datums)……

Paraksts un/vai zīmogs ……

3b

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (pārstrādāta versija)

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1215/2012

(2012. gada 12. decembris)

par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās

(pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 67. panta 4. punktu, kā arī 81. panta 2. punkta a), c) un e) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Komisija 2009. gada 21. aprīlī pieņēma ziņojumu par to, kā tiek piemērota Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([3]). Ziņojumā secināts, ka kopumā minētās regulas darbība ir apmierinoša, taču ir vēlams uzlabot dažu tās noteikumu piemērošanu, vēl vairāk atvieglot spriedumu brīvu apriti un veicināt piekļuvi tiesai. Ņemot vērā, ka minētajā regulā ir jāveic vairāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.

([1]) OV C 218, 23.7.2011., 78. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 6. decembra lēmums.
([3]) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

(2) Eiropadome 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē Briselē pieņēma jaunu daudzgadu programmu ar nosaukumu "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ([4]). Stokholmas programmā Eiropadome pauž uzskatu, ka laikposmā, uz kuru minētā programma attiecas, būtu jāturpina visu atzīšanas un izpildāmības deklarāciju (*exequatur*) atcelšanas process. Tajā pašā laikā atzīšanas un izpildāmības deklarāciju atcelšana būtu jāveic kopsolī ar vairākiem aizsardzības pasākumiem.

(3) Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, *inter alia* veicinot tiesu iestāžu pieejamību, jo īpaši piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu sadarbību civillietās, kurām ir pārrobežu ietekme, īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

(4) Dažas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi, lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komerclietās un lai nodrošinātu ātru un vienkāršu dalībvalstī pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi.

(5) Uz šādiem noteikumiem attiecas tiesu iestāžu sadarbība civillietās Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta nozīmē.

([4]) OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

(6) Lai sasniegtu mērķi panākt spriedumu brīvu apriti civillietās un komerclietās, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, kas nosaka jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu, reglamentē kāds Savienības juridiskais akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.

(7) Toreizējās Eiropas Kopienu dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 220. panta ceturto ievilkumu 1968. gada 27. septembrī noslēdza Briseles Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kurā turpmāk izdarīti grozījumi ar konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos minētajai konvencijai ([1]) ("1968. gada Briseles konvencija"). 1988. gada 16. septembrī toreizējās Eiropas Kopienu dalībvalstis un dažas EBTA valstis noslēdza Lugāno Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās ([2]) ("1988. gada Lugāno konvencija"), kas ir 1968. gada Briseles konvencijas paralēlā konvencija. 1988. gada Lugāno konvencija kļuva piemērojama Polijai 2000. gada 1. februārī.

(8) Padome 2000. gada 22. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 44/2001, kas dalībvalstu starpā, izņemot Dāniju, aizstāj 1968. gada Briseles konvenciju attiecībā uz to dalībvalstu teritoriju, uz kurām attiecas LESD. Ar Padomes Lēmumu 2006/325/EK ([3]) Kopiena noslēdza nolīgumu ar Dāniju, kas nodrošināja Regulas (EK) Nr. 44/2001 noteikumu piemērošanu Dānijā. 1988. gada Lugāno konvenciju pārskatīja ar Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([4]), ko 2007. gada 30. oktobrī Lugāno parakstīja Kopiena, Dānija, Islande, Norvēģija un Šveice ("2007. gada Lugāno konvencija").

(9) 1968. gada Briseles konvenciju turpina piemērot to dalībvalstu teritorijās, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālās darbības jomā un kas ir izslēgtas no šīs regulas saskaņā ar LESD 355. pantu.

(10) Šīs regulas darbības jomā būtu jāietver galvenie civiltiesiskie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus, jo īpaši jautājumu par uzturēšanas saistībām, kas jāizslēdz no šīs regulas piemērošanas jomas, jo ir pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās ([5]).

(11) Šīs regulas nolūkiem dalībvalstu tiesām būtu jāietver tiesas, kas ir kopīgas vairākām dalībvalstīm, piemēram, Beniluksa valstu tiesa, kad tā īsteno jurisdikciju lietās, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā. Tāpēc šādu tiesu pieņemti spriedumi būtu jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar šo regulu.

(12) Šī regula nebūtu jāpiemēro attiecībā uz šķīrējtiesu. Nekam šajā regulā nevajadzētu liegt dalībvalsts tiesām, kurās celta prasība par jautājumu, par kuru puses ir noslēgušas šķīrējtiesas līgumu, saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem aicināt puses vērsties šķīrējtiesā, apturēt vai izbeigt tiesvedību vai pārbaudīt, vai šķīrējtiesas līgums nav spēkā neesošs, nederīgs vai nav izpildāms.

Uz dalībvalsts tiesas nolēmumu par to, vai šķīrējtiesas līgums ir vai nav spēkā neesošs, nederīgs vai neizpildāms, nebūtu jāattiecina šīs regulas noteikumi par atzīšanu un izpildi neatkarīgi no tā, vai tiesa par šo jautājumu ir lēmusi kā par galveno jautājumu vai kā par saistītu jautājumu.

No otras puses, ja dalībvalsts tiesa, īstenojot jurisdikciju saskaņā ar šo regulu vai valsts tiesību aktiem, ir noteikusi, ka šķīrējtiesas līgums ir spēkā neesošs, nederīgs vai nav izpildāms, tam nebūtu jāliedz minētā tiesas sprieduma par lietas būtību atzīšana vai attiecīgi tā izpilde saskaņā ar šo regulu. Tam nevajadzētu skart dalībvalstu tiesu kompetenci lemt par šķīrējtiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi saskaņā ar Konvenciju par ārvalstu šķīrējtiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas pieņemta 1958. gada 10. jūnijā Ņujorkā ("1958. gada Ņujorkas konvencija") un prevalē pār šīs regulas noteikumiem.

Šī regula nebūtu jāpiemēro nevienai darbībai vai papildu procedūrai it īpaši saistībā ar šķīrējtiesas izveidi, šķīrējtiesnešu pilnvarām, šķīrējtiesas procedūras norisi vai jebkuriem citiem šādas procedūras aspektiem, ne arī jebkurai citai darbībai vai spriedumam saistībā ar šķīrējtiesas nolēmuma anulēšanu, pārskatīšanu, pārsūdzēšanu, atzīšanu un izpildi.

([1]) OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp., OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp., OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp., OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp., OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp. Konsolidētu tekstu sk. OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.
([2]) OV L 319, 25.11.1988., 9. lpp.
([3]) OV L 120, 5.5.2006., 22. lpp.
([4]) OV L 147, 10.6.2009., 5. lpp.
([5]) OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

(13) Jābūt saistībai starp tiesvedību, kam piemēro šo regulu, un dalībvalstu teritoriju. Tāpēc kopēji noteikumi par jurisdikciju principā būtu jāpiemēro, ja atbildētāja domicils ir kādā dalībvalstī.

(14) Uz atbildētāju, kura domicils nav kādā dalībvalstī, būtu jāattiecas valsts noteikumiem par jurisdikciju, ko piemēro tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesā ir celta prasība.

Tomēr, lai nodrošinātu patērētāju un darba ņēmēju aizsardzību, aizsargātu dalībvalstu tiesu jurisdikciju situācijās, kurās tām ir izņēmuma jurisdikcija, un lai garantētu pušu autonomiju, atsevišķi šīs regulas jurisdikcijas noteikumi būtu jāpiemēro neatkarīgi no atbildētāja domicila.

(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.

(17) Būtu jāparedz iespēja, ka kultūras priekšmeta īpašnieks, kā noteikts Padomes Direktīvas 93/7/EEK (1993. gada 15. marts) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu [1] 1. panta 1. punktā, saskaņā ar šo regulu tiesvedību par civilprasību attiecībā uz šāda kultūras priekšmeta atgūšanu, pamatojoties uz īpašumtiesībām, var ierosināt tās valsts tiesās, kurā kultūras priekšmets atrodas, kad tiesā ir celta prasība. Šādai tiesvedībai nevajadzētu skart tiesvedību, kas uzsākta saskaņā ar Direktīvu 93/7/EEK.

[1] OV L 74, 27.3.1993., 74. lpp.

(18) Saistībā ar apdrošināšanas līgumiem, patērētāju līgumiem un darba līgumiem vājākajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējie noteikumi.

(19) Izņemot šajā regulā noteikto izņēmuma jurisdikcijas pamatojumu gadījumus, būtu jāievēro līgumslēdzēju pušu autonomija līgumos, kas nav apdrošināšanas, patērētāju vai darba līgumi, attiecībā uz kuriem ir atļauta vienīgi ierobežota autonomija noteikt tiesu, kurai ir jurisdikcija.

(20) Jautājums par to, vai vienošanās par tiesas izvēli par labu kādai tiesai vai tiesām kādā dalībvalstī ir spēkā attiecībā uz tās spēkā esamību pēc būtības, būtu jāizlemj saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas izvēlētā tiesa vai tiesas, tostarp saskaņā ar minētās dalībvalsts kolīziju normām.

(21) Tiesvedības saskaņotas norises interesēs ir jāsamazina paralēlas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka atšķirīgās dalībvalstīs nepieņem nesavienojamus spriedumus. Vajadzētu būt skaidram un iedarbīgam mehānismam, lai izšķirtu *lis pendens* lietas un saistītas darbības un novērstu problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz dienu, kad prasību uzskata par celtu. Šīs regulas nolūkos minētā diena būtu jānosaka autonomi.

(22) Tomēr, lai uzlabotu vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli efektivitāti un lai izvairītos no ļaunprātīgas tiesāšanās taktikas, jāparedz vispārīgā *lis pendens* noteikuma izņēmums nolūkā pieņemami risināt konkrētu situāciju, kurā pastāv paralēlas tiesvedības iespēja. Tā ir situācija, kad tiesvedība par vienu prasības pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm vispirms tiek celta tiesā, kas nav izvēlēta saskaņā ar vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli, un pēc tam arī izvēlētajā tiesā. Šādā gadījumā tiesai, kurā pirmajā celta prasība, vajadzētu prasīt apturēt tiesvedību, tiklīdz prasība tiek celta izvēlētajā tiesā, uz laiku, kamēr izvēlētā tiesa paziņo, ka tai nav jurisdikcijas saskaņā ar vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli. Tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka šādā situācijā izvēlētajai tiesai ir prioritāte lemt par vienošanās spēkā esamību un to, cik lielā mērā vienošanās attiecas uz izskatāmo strīdu. Būtu jāparedz iespēja izvēlētajai tiesai turpināt tiesvedību neatkarīgi no tā, vai tiesa, kas nav izvēlēta, jau ir pieņēmusi lēmumu apturēt tiesvedību.

Šis izņēmums nebūtu jāpiemēro situācijās, kad puses noslēgušas pretrunīgas vienošanās par izņēmuma tiesas izvēli vai kad saskaņā ar vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli izraudzītajā tiesā pirmajā celta prasība. Šādos gadījumos būtu jāpiemēro šīs regulas vispārīgais *lis pendens* noteikums.

(23) Šai regulai būtu jānodrošina elastīgs mehānisms, kas ļauj dalībvalstu tiesām ņemt vērā tiesvedības, kas norisinās trešo valstu tiesās, jo īpaši ņemot vērā to, vai trešās valsts spriedums būs atzīstams un izpildāms attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, un pareizu tiesvedības norisi.

(24) Ņemot vērā pareizu tiesvedības norisi, attiecīgās dalībvalsts tiesai būtu jāizvērtē visi konkrētās lietas apstākļi. Šādi apstākļi var ietvert saistību starp lietas faktiem un pusēm un attiecīgo trešo valsti, stadiju, līdz kādai trešās valsts tiesvedība ir īstenota brīdī, kad tiesvedība tiek uzsākta dalībvalsts tiesā, un faktu, vai ir vai nav sagaidāms, ka trešās valsts tiesa varētu pieņemt spriedumu saprātīgā termiņā.

Minētajā izvērtējumā var ietvert arī to, vai konkrētajā lietā trešās valsts tiesai ir izņēmuma jurisdikcija apstākļos, kad izņēmuma jurisdikcija būtu arī dalībvalsts tiesai.

(25) Pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumu jēdzienā būtu jāiekļauj, piemēram, nodrošināšanas rīkojumi, kuru mērķis ir iegūt informāciju vai saglabāt pierādījumus, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu ([1]) 6. un 7. pantā. Jēdzienā nebūtu jāiekļauj pasākumi, kuri pēc būtības nav aizsargājoši, piemēram, pasākumi, ar kuriem norīko liecinieka nopratināšanu. Tam nevajadzētu skart Padomes Regulas (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās ([2]) piemērošanu.

(26) Savstarpēja uzticēšanās tiesvedībai Savienībā attaisno principu, kas paredz, ka kādā dalībvalstī pieņemti spriedumi būtu jāatzīst visās dalībvalstīs bez kādas īpašas procedūras. Turklāt mērķis padarīt pārrobežu tiesvedību mazāk laikietilpīgu un lētāku attaisno izpildāmības pasludināšanas atcelšanu, kas pirms izpildes jāveic uzrunātajā dalībvalstī. Tādējādi dalībvalsts tiesas pieņemts spriedums būtu jāuzskata par tādu, it kā tas būtu pieņemts uzrunātajā dalībvalstī.

(27) Lai nodrošinātu spriedumu brīvu apriti, vienā dalībvalstī pieņemts spriedums būtu jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī, pat ja tas pieņemts pret personu, kuras domicils nav dalībvalstī.

(28) Ja spriedumā noteikts pasākums vai rīkojums, kas nav pazīstams uzrunātās dalībvalsts tiesību aktos, minētais pasākums vai rīkojums, tostarp tajā norādītās tiesības, cik vien iespējams būtu jāpielāgo tam, kāds pastāv minētās dalībvalsts tiesību aktos un kam ir līdzvērtīgas sekas un tādi paši mērķi un nolūki. Katrai dalībvalstij būtu jānosaka, kādā veidā un kurš veic pielāgošanu.

(29) Uzrunātajā dalībvalstī veiktai citā dalībvalstī pieņemta sprieduma tiešai izpildei bez izpildāmības pasludināšanas nebūtu jāapdraud aizstāvības tiesību ievērošana. Tādēļ personai, pret kuru vērsta izpilde, vajadzētu būt iespējai prasīt atteikt sprieduma atzīšanu vai izpildi, ja tā uzskata, ka pastāv viens no sprieduma atzīšanas atteikuma pamatojumiem. Pamatojums var būt arī tas, ka personai nav bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību, ja spriedums civillietā, kas saistīta ar krimināllietu, pieņemts aizmugurisk. Tie varētu būt arī pamatojumi, uz kuriem var atsaukties, pamatojoties uz nolīgumu starp uzrunāto dalībvalsti un trešo valsti saskaņā ar 1968. gada Briseles konvencijas 59. pantu.

(30) Pusei, kas apstrīd citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildi, cik vien iespējams būtu jāvar tās pašas procedūras ietvaros un saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību sistēmu papildus šajā regulā noteiktajiem atteikuma pamatojumiem atsaukties uz atteikuma pamatojumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos, un ievērojot minētajos tiesību aktos noteiktos termiņus.

Tomēr sprieduma atzīšanu vajadzētu atteikt tikai tad, ja pastāv viens vai vairāki šajā regulā minētie atteikuma pamatojumi.

([1]) OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.
([2]) OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

(31) Ja sprieduma izpilde tiek apstrīdēta, būtu jāparedz iespēja uzrunātās dalībvalsts tiesām tiesvedības laikā attiecībā uz šādu apstrīdēšanu, tostarp pārsūdzības izskatīšanas laikā, atļaut turpināt izpildi, ievērojot izpildes ierobežojumus vai pieprasot nodrošinājumu.

(32) Lai informētu personu, pret kuru ir vērsta citā dalībvalstī pieņemta tiesas sprieduma izpilde, tai saprātīgā termiņā pirms pirmā izpildes pasākuma izsniedz apliecību, kas izdota saskaņā ar šo regulu, vajadzības gadījumā pievienojot spriedumu. Šajā gadījumā pirmajam izpildes pasākumam vajadzētu nozīmēt pirmo izpildes pasākumu pēc šādas izsniegšanas.

(33) Ja pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus norīko tiesa, kurai ir jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības, būtu jānodrošina šādu pasākumu brīva aprite saskaņā ar šo regulu. Tomēr saskaņā ar šo regulu nevajadzētu atzīt un izpildīt tādus pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, kurus šāda tiesa norīkojusi, neuzaicinot ierasties atbildētāju, ja vien spriedums, kurā noteikts pasākums, atbildētājam nav izsniegts pirms izpildes. Tam nebūtu jāliedz šādu pasākumu atzīšana un izpilde saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Ja pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus norīko dalībvalsts tiesa, kurai nav jurisdikcijas izskatīt lietu pēc būtības, šādu pasākumu iedarbībai saskaņā ar šo regulu būtu jāaprobežojas ar minētās dalībvalsts teritoriju.

(34) Būtu jānodrošina nepārtrauktība starp 1968. gada Briseles konvenciju, Regulu (EK) Nr. 44/2001 un šo regulu, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati nepārtrauktības vajadzība attiecas uz 1968. gada Briseles konvencijas un regulu, kas to aizstāj, interpretāciju Eiropas Savienības Tiesā.

(35) To starptautisko saistību ievērošana, ko uzņēmušās dalībvalstis, nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu ietekmēt konvencijas, kuru puses ir dalībvalstis un kuras attiecas uz konkrētiem jautājumiem.

(36) Neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Līgumiem, šai regulai nevajadzētu ietekmēt divpusēju konvenciju un nolīgumu piemērošanu starp trešo valsti un dalībvalsti, kas noslēgti pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 stāšanās spēkā un attiecas uz jautājumiem, kurus reglamentē ar šo regulu.

(37) Lai nodrošinātu to, ka šajā regulā paredzētās apliecības, kas izmantojamas saistībā ar spriedumu atzīšanu vai izpildi, publiskie akti un tiesas izlīgumi tiek atjauninātī, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šīs regulas I un II pielikuma grozījumiem. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(38) Šajā regulā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kas garantētas Pamattiesību hartas 47. pantā.

(39) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(40) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots LES un toreizējam Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, piedalījās Regulas (EK) Nr. 44/2001 pieņemšanā un piemērošanā. Saskaņā ar 3. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(41) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai tā nav saistoša vai nav jāpiemēro, neskarot iespēju Dānijai piemērot Regulas (EK) Nr. 44/2001 grozījumus saskaņā ar 3. pantu Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes 2005. gada 19. oktobra Nolīgumā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [1],

[1] OV L 299, 16.11.2005., 62. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).

2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz:

a) fizisko personu juridisko statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju, īpašumtiesībām, kas izriet no laulības attiecībām vai attiecībām, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei;

b) bankrotu, ar maksātnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju saistītām procedūrām, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;

c) sociālo nodrošinājumu;

d) šķīrējtiesu;

e) uzturēšanas saistībām, kas izriet no ģimenes, vecāku un bērnu, laulības vai radniecības attiecībām;

f) testamentiem un mantošanu, tostarp uzturēšanas saistībām, kas rodas nāves gadījumā.

2. pants

Šajā regulā:

a) "spriedums" ir jebkurš spriedums, ko pieņēmusi kādas dalībvalsts tiesa, neatkarīgi no sprieduma nosaukuma, tostarp dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī lēmums par izmaksu vai izdevumu noteikšanu, ko pieņem tiesas ierēdnis.

III nodaļā "spriedums" ietver pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, ko norīko tiesa, kuras jurisdikcijā saskaņā ar šo regulu ir lietas izskatīšana pēc būtības. Tas neietver pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumu, ko norīko šāda tiesa, neuzaicinot ierasties atbildētāju, ja vien spriedums, kurā paredzēts pasākums, atbildētājam nav izsniegts pirms izpildes;

b) "tiesas izlīgums" ir izlīgums, ko ir apstiprinājusi dalībvalsts tiesa vai kas ir noslēgts dalībvalsts tiesā tiesvedības laikā;

c) "publisks akts" ir dokuments, kas ir oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts izcelsmes dalībvalstī un kura autentiskums:

i) attiecas uz akta parakstu un saturu; un

ii) ir konstatēts valsts iestādē vai citā iestādē, kas šādam nolūkam pilnvarota;

d) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā attiecīgi ir pieņemts spriedums, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums vai oficiāli sastādīts vai reģistrēts publisks akts;

e) "uzrunātā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā atsaucas uz sprieduma atzīšanu vai kurā pieprasa sprieduma, tiesas izlīguma vai publiskā akta izpildi;

f) "izcelsmes tiesa" ir tiesa, kas pieņēmusi spriedumu, uz kura atzīšanu atsaucas vai kura izpildi pieprasa.

3. pants

Šajā regulā "tiesa" ietver šādas turpmāk minētas iestādes, ciktāl tām ir jurisdikcija lietās, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā:

a) Ungārijā – saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (*fizetési meghagyásos eljárás*) – notārs (*közjegyző*);

b) Zviedrijā – saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (*betalningsföreläggande*) un par palīdzību (*handräckning*) – izpildes iestāde (*Kronofogdemyndigheten*).

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

4. pants

1. Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.

2. Uz personām, kas nav tās dalībvalsts pilsoņi, kurā ir to domicils, attiecas jurisdikcijas noteikumi, ko piemēro minētās dalībvalsts pilsoņiem.

5. pants

1. Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.

2. Pret 1. punktā minētajām personām jo īpaši nav piemērojami valsts jurisdikcijas noteikumi, kas dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 76. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

6. pants

1. Ja atbildētāja domicils nav kādā dalībvalstī, tad katras dalībvalsts tiesu jurisdikciju, ievērojot 18. panta 1. punktu, 21. panta 2. punktu, 24. un 25. pantu, nosaka minētās dalībvalsts tiesību akti.

2. Pret šādu atbildētāju visas personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var minētajā dalībvalstī – tāpat kā minētās dalībvalsts pilsoņi – izmantot tajā spēkā esošos jurisdikcijas noteikumus un jo īpaši tos noteikumus, kas dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 76. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2. IEDAĻA

Īpašā jurisdikcija

7. pants

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;

b) šā noteikuma mērķiem un, ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

— preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā,

— pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumu sniedza vai tas būtu bijis jāsniedz;

c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;

3) attiecībā uz tādu civilprasību par zaudējumu atlīdzināšanu vai restitūciju, kuras pamatā ir kriminālsodāma darbība, – tiesā, kurā izskata minēto krimināllietu, ciktāl šīs tiesas jurisdikcijā saskaņā ar tās tiesību aktiem ir civillietu izskatīšana;

4) attiecībā uz civilprasību kultūras priekšmeta atgūšanai, pamatojoties uz īpašumtiesībām, kā noteikts Direktīvas 93/7/EEK 1. panta 1. punktā, ko ierosinājusi persona, kura apgalvo, ka tai ir tiesības atgūt šādu priekšmetu, – tiesās tajā vietā, kurā kultūras priekšmets atrodas, kad tiesā ir celta prasība;

5) attiecībā uz strīdu, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības – filiāles, aģentūras vai cita struktūras atrašanās vietas tiesās;

6) attiecībā uz strīdu, kas ierosināts pret tādu trasta dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, kurš izveidots ar statūtiem vai ar rakstisku instrumentu vai kurš izveidots mutiski un apliecināts rakstiski, – tās dalībvalsts tiesās, kurā ir trasta domicils;

7) attiecībā uz strīdu par tādas atlīdzības maksājumu, ko prasa saistībā ar kravas izglābšanu, – tiesā, kuras jurisdikcijā attiecīgajai kravai:

a) ir uzlikts arests, lai nodrošinātu šādu maksājumu; vai

b) varēja tikt uzlikts šāds arests, taču ir tikusi iemaksāta drošības nauda vai sniegts cits nodrošinājums,

ar nosacījumu, ka šo noteikumu piemēro vienīgi tad, ja tiek apgalvots, ka atbildētājs ir ieinteresēts kravā vai bija ieinteresēts tās izglābšanas laikā.

8. pants

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

1) ja šī persona ir viens no vairākiem atbildētājiem – tās vietas tiesās, kurā kādam no atbildētājiem ir domicils, ja prasības ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi;

2) kā trešo personu prasībā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā ar trešo personu piedalīšanos – tiesā, kurā ir celta sākotnējā prasība, ja vien tā nav celta vienīgi ar mērķi attiecībā uz šo personu nepieļaut tās tiesas jurisdikciju, kas būtu kompetenta šīs personas lietā;

3) ar pretprasību, kura izriet no tā paša līguma vai faktiem, kas bija pamatprasības pamatā, – tiesā, kurā tiek izskatīta pamatprasība;

4) lietās, kas attiecas uz līgumu, ja tiesvedību var apvienot ar tiesvedību pret to pašu atbildētāju jautājumos par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu, – tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas īpašums.

9. pants

Ja saskaņā ar šo regulu kādas dalībvalsts tiesas jurisdikcijā ir prasības attiecībā uz atbildību, ko rada kuģa izmantošana vai ekspluatācija, minētās tiesas – vai jebkuras citas tiesas, kas to šajā nolūkā aizstāj saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, – jurisdikcijā ir arī prasības par šādas atbildības ierobežošanu.

3. IEDAĻA

Jurisdikcija lietās, kas attiecas uz apdrošināšanu

10. pants

Lietās, kas attiecas uz apdrošināšanu, jurisdikciju nosaka atbilstīgi šai iedaļai, neskarot 6. pantu un 7. panta 5. punktu.

11. pants

1. Apdrošinātāju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils;

b) citā dalībvalstī, ja prasību iesniedzis apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs – tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils; vai

c) ja viņš ir līdzapdrošinātājs – tās dalībvalsts tiesās, kurā ir celta prasība pret galveno apdrošinātāju.

2. Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav kādā dalībvalstī, bet ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no dalībvalstīm, strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, ir domicils minētajā dalībvalstī.

12. pants

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus negatīvi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

13. pants

1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu apdrošinātāju – ja to ļauj attiecīgās tiesas tiesību akti – var arī piesaistīt prasībai, ko pret apdrošināto cēlusi cietusī puse.

2. Šīs regulas 10., 11. un 12. pantu piemēro prasībām, ko cietusī puse cēlusi tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.

3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiešas prasības, nosaka, ka apdrošinājuma ņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi ir tās pašas tiesas jurisdikcijā.

14. pants

1. Neskarot 13. panta 3. punktu, apdrošinātājs var celt prasību vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir atbildētāja domicils, neatkarīgi no tā, vai atbildētājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu ir celta sākotnējā prasība.

15. pants

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

1) ko panāk pēc strīda rašanās;

2) kas ļauj apdrošinājuma ņēmējam, apdrošinātajam vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas;

3) kas ir noslēgta starp apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā mītnesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas piešķir jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesām, pat ja notikums, kas rada kaitējumu, iestātos ārvalstīs, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

4) kas ir noslēgta ar apdrošinājuma ņēmēju, kura domicils nav dalībvalstī, izņemot tiktāl, ciktāl apdrošināšana ir obligāta vai attiecas uz nekustamo īpašumu kādā dalībvalstī; vai

5) kas saistās ar apdrošināšanas līgumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 16. pantā paredzētajiem riskiem.

16. pants

Riski, kas minēti 15. panta 5. punktā, ir šādi:

1) jebkāds turpmāk norādītā zaudējums vai bojājums:

a) jūras kuģi, iekārtas, kas atrodas kontinentālajā šelfā vai atklātā jūrā, vai gaisakuģi, ja zaudējumu vai bojājumu rada apdraudējumi, kas saistīti ar to izmantošanu komerciāliem nolūkiem;

b) preces tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzīts ir pārvadājums ar šādiem kuģiem vai gaisakuģiem vai ietver šādu pārvadājumu;

2) jebkāda atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas bojājumiem:

a) kura izriet no kuģu, iekārtu vai gaisakuģu izmantošanas vai ekspluatācijas, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ciktāl attiecībā uz pēdējiem minētajiem tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāds gaisakuģis ir reģistrēts, neaizliedz vienošanos par jurisdikciju attiecībā uz šādu risku apdrošināšanu;

b) par zaudējumu un bojājumu, ko nodarījušas preces tranzītā, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā;

3) jebkādi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar kuģu, iekārtu vai gaisakuģu izmantošanu vai ekspluatāciju, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, jo īpaši kravas vai frakts līguma zaudējums;

4) jebkādi riski vai intereses saistībā ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;

5) neatkarīgi no 1. līdz 4. punktam visi "lielie riski", kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) [1].

[1] OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

4. IEDAĻA

Jurisdikcija attiecībā uz patērētāju līgumiem

17. pants

1. Lietās saistībā ar līgumiem, ko persona – patērētājs – noslēgusi ar mērķi, kas var būt uzskatāms par nesaistītu ar viņas arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 6. pantu un 7. panta 5. punktu, ja:

a) tas ir līgums par preču iegādi ar nomaksu pa daļām;

b) tas ir līgums par aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai par jebkāda cita veida kredītu, kas izsniegts, lai finansētu preču iegādi; vai

c) visos citos gadījumos – līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila dalībvalstī vai jebkādā citā veidā vērš šādas darbības uz minēto dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, tostarp uz minēto dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā.

2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar personu, kuras domicils nav dalībvalstī, bet kurai ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra kādā dalībvalstī, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, uzskata, ka minētās personas domicils ir minētajā dalībvalstī.

3. Šī iedaļa neattiecas uz pārvadājuma līgumiem, izņemot līgumus, kas par kopēju cenu paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu.

18. pants

1. Patērētājs var celt prasību pret otru līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai arī, neatkarīgi no otras līgumslēdzējas puses domicila vietas, patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Otra līgumslēdzēja puse var celt prasību pret patērētāju vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

19. pants

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

1) ko panāk pēc strīda rašanās;

2) kas ļauj patērētājam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas; vai

3) kas ir noslēgta starp patērētāju un otru līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā mītnesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas piešķir jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesām, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. IEDAĻA

Jurisdikcija attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem

20. pants

1. Lietās, kas attiecas uz atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka saskaņā ar šo iedaļu, neskarot 6. pantu, 7. panta 5. punktu un, ja prasība ir celta pret darba devēju, – 8. panta 1. punktu.

2. Ja darbinieks noslēdz atsevišķu darba līgumu ar darba devēju, kura domicils nav dalībvalstī, bet kuram ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no dalībvalstīm, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, uzskata, ka minētā darba devēja domicils ir minētajā dalībvalstī.

21. pants

1. Darba devēju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai

b) citā dalībvalstī:

i) tiesās tajā vietā, kur vai no kurienes darbinieks pastāvīgi veic darbu, vai tiesās tajā vietā, kur viņš to veicis pēdējoreiz; vai

ii) ja darbinieks pastāvīgi neveic vai neveica darbu vienā noteiktā valstī – tiesās tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

2. Darba devēju, kuram kādā dalībvalstī nav domicila, var iesūdzēt dalībvalsts tiesā saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

22. pants

1. Darba devējs var celt prasību vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir darbinieka domicils.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

23. pants

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi saskaņā ar vienošanos:

1) ko panāk pēc strīda rašanās; vai

2) kas ļauj darbiniekam celt prasību citās tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas.

6. IEDAĻA

Izņēmuma jurisdikcija

24. pants

Šādām dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no pušu domicila:

1) lietā, kuras priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre – tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas īpašums.

Tomēr lietā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma noma/īre, kas noslēgta pagaidu privātai izmantošanai ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pēc kārtas, jurisdikcija ir arī tās dalībvalsts tiesām, kurā ir atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka īrnieks/nomnieks ir fiziska persona un ka iznomātāja/īrētāja un īrnieka/nomnieka domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī;

2) lietā, kuras priekšmets ir uzņēmējsabiedrību, citu juridisko personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību izveides spēkā esamība, to darbības izbeigšana vai likvidācija, vai to pārvaldes struktūru pieņemto lēmumu spēkā esamība, – tās dalībvalsts tiesām, kurā ir uzņēmējsabiedrības, juridiskās personas vai apvienības atrašanās vieta. Lai noteiktu šo atrašanās vietu, tiesa piemēro starptautisko privāttiesību normas;

3) lietā, kuras priekšmets ir valsts reģistru ierakstu spēkā esamība, – tās dalībvalsts tiesām, kura uztur attiecīgo reģistru;

4) lietā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai spēkā esamību, kas jādeponē vai jāreģistrē, – tās dalībvalsts tiesām, kurā deponēšana vai reģistrācija ir pieteikta vai veikta vai kurā to uzskata par veiktu saskaņā ar kāda Savienības instrumenta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.

Neskarot Eiropas Patentu biroja jurisdikciju saskaņā ar Konvenciju par Eiropas patentu piešķiršanu, kas parakstīta 1973. gada 5. oktobrī Minhenē, katras dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija lietās par jebkura minētajai dalībvalstij piešķirtā Eiropas patenta reģistrāciju vai spēkā esamību;

5) lietā attiecībā uz spriedumu izpildi – tās dalībvalsts tiesām, kurā spriedums ir izpildīts vai ir jāizpilda.

7. IEDAĻA

Vienošanās par jurisdikciju

25. pants

1. Ja puses neatkarīgi no to domicila ir vienojušās par to, ka kādas dalībvalsts tiesai vai tiesām ir jurisdikcija izskatīt jebkādus strīdus, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, tad jurisdikcija ir minētajai tiesai vai tiesām, ja vien šī vienošanās saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem nav spēkā neesoša attiecībā uz tās spēkā esamību pēc būtības. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

a) rakstiska vai rakstiski apstiprināta;

b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā pastāvošajai praksei; vai

c) starptautiskajā tirdzniecībā vai komercdarbībā – tādā formā, kas atbilst praksei, par ko puses zina vai par ko pusēm būtu vajadzējis zināt un ko šādā tirdzniecībā vai komercdarbībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses plaši pazīst un regulāri ievēro.

2. Jebkura saziņa, izmantojot elektroniskos līdzekļus, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīga "rakstiskai".

3. Dalībvalsts tiesai vai tiesām, kurām ar trasta dibināšanas aktu ir piešķirta jurisdikcija, ir izņēmuma jurisdikcija jebkurā prasībā, kas celta pret dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, ja ir skartas minēto personu attiecības vai viņām trastā noteiktās tiesības vai pienākumi.

4. Vienošanās vai trasta dibināšanas akta noteikumi, ar ko piešķir jurisdikciju, nav spēkā, ja tie ir pretrunā 15., 19. vai 23. pantam vai ja tiesām, kuru jurisdikciju tie izslēdz, ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 24. pantu.

5. Vienošanos, ar ko piešķir jurisdikciju un kas ir kāda līguma daļa, uzskata par vienošanos, kas ir neatkarīga no pārējiem līguma noteikumiem.

Vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu spēkā esamību nevar apstrīdēt, pamatojoties tikai uz to, ka līgums nav spēkā.

26. pants

1. Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs vērsās. Šo noteikumu nepiemēro, ja atbildētājs vērsies tiesā, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai ja citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 24. pantu.

2. Lietās, kas minētas šīs nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļā, ja atbildētājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, cietusī puse, patērētājs vai darbinieks, tiesa pirms jurisdikcijas pieņemšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu pārliecinās, ka atbildētājs ir informēts par savām tiesībām apstrīdēt tiesas jurisdikciju un par sekām, kas izriet no ierašanās vai neierašanās tiesā.

8. IEDAĻA

Jurisdikcijas un pieņemamības pārbaude

27. pants

Ja kādas dalībvalsts tiesā ceļ prasību, kura galvenokārt attiecas uz lietu, kas saskaņā ar 24. pantu ir citas dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā, tiesa pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

28. pants

1. Ja atbildētājs, kura domicils ir vienā no dalībvalstīm, tiek iesūdzēts tiesā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien tās jurisdikcija nav atvasināta no šīs regulas noteikumiem.

2. Tiesa aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

3. Šā panta 2. punkta vietā piemēro 19. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") [1], ja dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar minēto regulu.

4. Ja nepiemēro Regulu (EK) Nr. 1393/2007, piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta uz ārvalstīm saskaņā ar minēto konvenciju.

9. IEDAĻA

Lis pendens *un saistītas prasības*

29. pants

1. Neskarot 31. panta 2. punktu, ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pēc tās tiesas lūguma, kurā celta prasība par strīdu, jebkura cita tiesa, kurā celta prasība, nekavējoties informē pirmo minēto tiesu par datumu, kad tajā tika celta prasība saskaņā ar 32. pantu.

3. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.

30. pants

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja šo prasību tiesā, kurā pirmajā celta prasība, izskata pirmajā instancē, tad visas citas tiesas pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi.

31. pants

1. Ja prasības ir vairāku tiesu izņēmuma jurisdikcijā, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu minētajai tiesai.

2. Neskarot 26. pantu, ja prasība celta kādas dalībvalsts tiesā, kurai izņēmuma jurisdikcija piešķirta ar vienošanos, kā minēts 25. pantā, jebkura citas dalībvalsts tiesa aptur tiesvedību līdz laikam, kad tiesa, kurā celta prasība, pamatojoties uz vienošanos, paziņo, ka tai nav jurisdikcijas saskaņā ar vienošanos.

3. Ja tiesa, kura ir izvēlēta ar vienošanos, ir konstatējusi, ka tai ir jurisdikcija saskaņā ar vienošanos, visas citas dalībvalsts tiesas atsakās no jurisdikcijas par labu minētajai tiesai.

4. Šā panta 2. un 3. punktu nepiemēro lietām, kas minētas 3., 4. vai 5. iedaļā, ja prasītājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, cietusī puse, patērētājs vai darbinieks un ja vienošanās nav spēkā saskaņā ar minētajās iedaļās ietvertu noteikumu.

32. pants

1. Šajā iedaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

a) laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam; vai

b) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumenta iesniegšanu tiesā.

Par izsniegšanu atbildīgā iestāde, kas minēta b) apakšpunktā, ir pirmā iestāde, kas saņem izsniedzamos dokumentus.

[1] OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

2. Tiesa vai par izsniegšanu atbildīgā iestāde, kas minētas 1. punktā, attiecīgi atzīmē datumu, kad ir iesniegts dokuments, ar ko uzsāk tiesvedību, vai līdzvērtīgs dokuments, vai datumu, kad saņemti izsniedzamie dokumenti.

33. pants

1. Ja jurisdikcija ir balstīta uz 4. pantu vai uz 7., 8. vai 9. pantu un ja lieta tiek izskatīta trešās valsts tiesā laikā, kad dalībvalsts tiesā ir celta prasība par to pašu prasības pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm, kā lietā trešās valsts tiesā, dalībvalsts tiesa var apturēt tiesvedību, ja:

a) ir sagaidāms, ka trešās valsts tiesa pieņems spriedumu, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī; un

b) dalībvalsts tiesa uzskata, ka tiesvedības apturēšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

2. Dalībvalsts tiesa var turpināt tiesvedību jebkurā laikā, ja:

a) tiesvedība trešās valsts tiesā tiek apturēta vai neturpinās;

b) dalībvalsts tiesa uzskata, ka ir maz ticams, ka tiesvedību trešās valsts tiesā pabeigs saprātīgā termiņā; vai

c) tiesvedības turpināšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

3. Dalībvalsts tiesa izbeidz tiesvedību, ja tiesvedība trešās valsts tiesā ir pabeigta un ir pieņemts spriedums, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī.

4. Dalībvalsts tiesa piemēro šo pantu pēc kādas no pusēm pieteikuma vai – ja iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem – pēc savas iniciatīvas.

34. pants

1. Ja jurisdikcija ir balstīta uz 4. pantu vai uz 7., 8. vai 9. pantu un ja trešās valsts tiesā tiek skatīta prasība laikā, kad dalībvalsts tiesā tiek celta prasība, kas ir saistīta ar prasību trešās valsts tiesā, dalībvalsts tiesa var apturēt tiesvedību, ja:

a) ir lietderīgi saistītās prasības izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no nesavienojamu spriedumu riska, ko rada atsevišķa tiesvedība;

b) ir gaidāms, ka trešās valsts tiesa pieņems spriedumu, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī; un

c) dalībvalsts tiesa uzskata, ka apturēšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

2. Dalībvalsts tiesa var turpināt tiesvedību jebkurā laikā, ja:

a) dalībvalsts tiesa uzskata, ka vairs nepastāv nesavienojamu spriedumu risks;

b) tiesvedība trešās valsts tiesā tiek apturēta vai neturpinās;

c) dalībvalsts tiesa uzskata, ka ir maz ticams, ka tiesvedību trešās valsts tiesā pabeigs saprātīgā termiņā; vai

d) tiesvedības turpināšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

3. Dalībvalsts tiesa var izbeigt tiesvedību, ja tiesvedība trešās valsts tiesā ir pabeigta un ir pieņemts spriedums, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī.

4. Dalībvalsts tiesa piemēro šo pantu pēc kādas no pusēm pieteikuma vai – ja iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem – pēc savas iniciatīvas.

10. IEDAĻA

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

35. pants

Dalībvalsts tiesās var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, ko var piemērot saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, pat ja lieta pēc būtības ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

1. IEDAĻA

Atzīšana

36. pants

1. Dalībvalstī pieņemtu spriedumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs.

2. Jebkura ieinteresētā puse saskaņā ar 3. iedaļas 2. apakšiedaļā noteikto procedūru var iesniegt pieteikumu lēmuma pieņemšanai par to, ka nepastāv 45. pantā minētie atzīšanas atteikuma pamatojumi.

3. Ja tiesvedības rezultāts dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanas atteikšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

37. pants

1. Persona, kas kādā dalībvalstī vēlas atsaukties uz citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, iesniedz:

a) sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem; un

b) apliecību, kas izdota saskaņā ar 53. pantu.

2. Tiesa vai iestāde, kurā atsaucas uz citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, ja nepieciešams, pieprasa pusei, kas uz to atsaucas, saskaņā ar 57. pantu iesniegt šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās apliecības satura tulkojumu vai transliterāciju. Tiesa vai iestāde var prasīt pusei apliecības satura tulkojuma vietā nodrošināt sprieduma tulkojumu, ja tā nevar turpināt darbu bez šāda tulkojuma.

38. pants

Tiesa vai iestāde, kurā atsaucas uz citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, var pilnībā vai daļēji apturēt tiesvedību, ja:

a) spriedums ir pārsūdzēts izcelsmes dalībvalstī; vai

b) iesniegts pieteikums lēmuma pieņemšanai, ka nepastāv 45. pantā minētie atzīšanas atteikuma pamatojumi, vai lēmuma pieņemšanai, ka atzīšana ir jāatsaka kāda no minēto pamatojumu dēļ.

2. IEDAĻA

Izpilde

39. pants

Dalībvalstī pieņemts spriedums, kas izpildāms minētajā dalībvalstī, ir izpildāms pārējās dalībvalstīs, neprasot izpildāmības deklarāciju.

40. pants

Izpildāms spriedums saskaņā ar likumu ietver arī tiesības uz aizsardzības pasākumiem, kas pastāv saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību aktiem.

41. pants

1. Ievērojot šīs iedaļas noteikumus, citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildes procedūru reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti. Dalībvalstī pieņemtu spriedumu, kas ir izpildāms uzrunātajā dalībvalstī, izpilda tieši tāpat kā spriedumu, kas pieņemts uzrunātajā dalībvalstī.

2. Neatkarīgi no 1. punkta pamatojumu, lai atteiktu vai apturētu izpildi saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību aktiem, piemēro tiktāl, ciktāl tas nav pretrunā 45. pantā minētajiem pamatojumiem.

3. Pusei, kas prasa citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildi, netiek prasīta pasta adrese uzrunātajā dalībvalstī. Tāpat minētajai pusei netiek prasīts iecelt pilnvarotu pārstāvi uzrunātajā dalībvalstī, ja vien šāda pārstāvja iecelšana nav obligāta prasība neatkarīgi no pušu pilsonības vai domicila.

42. pants

1. Kādā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildei citā dalībvalstī pieteikuma iesniedzējs kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

a) sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem; un

b) apliecību, kas izdota saskaņā ar 53. pantu, kura apliecina, ka spriedums ir izpildāms, un kurā ir ietverts sprieduma izraksts, kā arī attiecīgā gadījumā saistītā informācija par atgūstamajām tiesvedības izmaksām un procentu aprēķins.

2. Lai kādā dalībvalstī izpildītu citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, ar ko paredz pagaidu pasākumu, tostarp aizsardzības pasākumu, pieteikuma iesniedzējs kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

a) sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem;

b) apliecību, kas izdota saskaņā ar 53. pantu, kurā ietverts pasākuma apraksts un apliecinājums, ka:

i) tiesai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības;

ii) spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī; un

c) pierādījumu par sprieduma izsniegšanu tajos gadījumos, kad pasākums noteikts, neuzaicinot ierasties atbildētāju.

3. Kompetentā izpildes iestāde var, ja nepieciešams, saskaņā ar 57. pantu pieprasīt pieteikuma iesniedzējam iesniegt apliecības satura tulkojumu vai transliterāciju.

4. Kompetentā izpildes iestāde var pieprasīt pieteikuma iesniedzējam iesniegt sprieduma tulkojumu, ja tā nevar turpināt darbu bez šāda tulkojuma.

43. pants

1. Ja tiek prasīta citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpilde, apliecību, ko izdod saskaņā ar 53. pantu, izsniedz personai, pret kuru lūgta izpilde, pirms pirmā izpildes pasākuma. Apliecībai pievieno spriedumu, ja minētajai personai tas vēl nav izsniegts.

2. Ja personas, pret kuru lūgta izpilde, domicils ir dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, šī persona var pieprasīt sprieduma tulkojumu, lai apstrīdētu sprieduma izpildi, ja spriedums nav uzrakstīts vai arī tam nav pievienots tulkojums kādā no šādām valodām:

a) valodā, ko persona saprot; vai

b) tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā personai ir domicils, vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā personai ir domicils.

Ja tiek pieprasīts sprieduma tulkojums saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nedrīkst veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus, kamēr personai, pret kuru lūgta izpilde, nav sniegts minētais tulkojums.

Šo punktu nepiemēro, ja personai, pret kuru lūgta izpilde, jau ir izsniegts spriedums vienā no pirmajā daļā minētajām valodām vai arī tam ir pievienots tulkojums kādā no šīm valodām.

3. Šo pantu nepiemēro spriedumā noteikta aizsardzības pasākuma izpildei vai, ja persona, kas prasa izpildi, izmanto aizsardzības pasākumus saskaņā ar 40. pantu.

44. pants

1. Ja tiek iesniegts pieteikums atteikt sprieduma izpildi saskaņā ar 3. iedaļas 2. apakšiedaļu, tiesa uzrunātajā dalībvalstī pēc tās personas pieteikuma, pret kuru lūgta izpilde, var:

a) ierobežot izpildi, izpildot tikai aizsardzības pasākumus;

b) izpildīt spriedumu ar nosacījumu, ka tiek sniegtas iestādes noteiktās garantijas; vai

c) pilnībā vai daļēji apturēt sprieduma izpildi.

2. Kompetentā iestāde uzrunātajā dalībvalstī pēc tās personas pieteikuma, pret kuru lūgta izpilde, aptur izpildi, ja sprieduma izpildāmība ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

3. IEDAĻA

Atzīšanas un izpildes atteikums

1. apakšiedaļa

Atzīšanas atteikums

45. pants

1. Pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma sprieduma atzīšana tiek atteikta:

a) ja šāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā uzrunātās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*);

b) aizmuguriska sprieduma gadījumā – ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar kuru celta prasība, vai līdzīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt;

c) ja spriedums ir nesavienojams ar spriedumu, kas uzrunātajā dalībvalstī pieņemts starp tām pašām pusēm;

d) ja spriedums ir nesavienojams ar agrāku spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī un par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tam pašām pusēm, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai uzrunātajā dalībvalstī; vai

e) ja spriedums ir pretrunā:

i) II nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļai, ja atbildētājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, cietusī puse, patērētājs vai darbinieks; vai

ii) II nodaļas 6. iedaļai.

2. Pārbaudot 1. punkta e) apakšpunktā minētos jurisdikcijas pamatus, tiesai, kurā iesniegts pieteikums, ir saistoši konstatētie fakti, kas ir pamatā izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcijai.

3. Neskarot 1. punkta e) apakšpunktu, izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija nav pārskatāma. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sabiedriskās kārtības pārbaudi nevar piemērot normām, kas saistītas ar jurisdikciju.

4. Pieteikumu sprieduma atzīšanas atteikumam iesniedz saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 2. apakšiedaļā un – attiecīgā gadījumā – 4. iedaļā.

2. apakšiedaļa

Izpildes atteikums

46. pants

Pēc pieteikuma, kas saņemts no personas, pret kuru lūgta izpilde, sprieduma izpildi atsaka, ja ir konstatēts, ka pastāv viens no 45. pantā minētajiem pamatojumiem.

47. pants

1. Pieteikumu par izpildes atteikumu iesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 75. panta a) punktu ir paziņojusi Komisijai kā tiesu, kurā jāiesniedz pieteikums.

2. Izpildes atteikuma procedūru, ciktāl uz to neattiecas šī regula, reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti.

3. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz tiesai sprieduma kopiju un, ja nepieciešams, tā tulkojumu vai transliterāciju.

Tiesa var neprasīt iesniegt pirmajā daļā minētos dokumentus, ja tie jau ir tās rīcībā vai tā uzskata par nepamatotu prasīt iesniedzējam tos sagādāt. Pēdējā no minētajiem gadījumiem tiesa var prasīt otru pusi iesniegt minētos dokumentus.

4. Pusei, kas prasa citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildes atteikumu, neprasa pasta adresi uzrunātajā dalībvalstī. Tāpat minētajai pusei neprasa iecelt pilnvarotu pārstāvi uzrunātajā dalībvalstī, ja vien šāda pārstāvja iecelšana nav obligāta prasība neatkarīgi no pušu pilsonības vai domicila.

48. pants

Tiesa nekavējoties pieņem lēmumu par izpildes atteikuma piemērošanu.

49. pants

1. Jebkura puse var pārsūdzēt lēmumu par izpildes atteikuma piemērošanu.

2. Pārsūdzība jāiesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 75. panta b) punktu ir paziņojusi Komisijai kā tiesu, kurā jāiesniedz šāda pārsūdzība.

50. pants

Lēmumu par pārsūdzību var apstrīdēt pārsūdzības kārtībā vienīgi tad, ja dalībvalsts saskaņā ar 75. panta c) punktu paziņojusi Komisijai tiesas, kurās jāiesniedz turpmāka pārsūdzība.

51. pants

1. Tiesa, kurā iesniegts sprieduma izpildes atteikuma pieteikums vai kura izskata pārsūdzību saskaņā ar 49. vai 50. pantu, var apturēt tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts vispārējā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai ja šādas pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies. Pēdējā minētajā gadījumā tiesa var noteikt termiņu, kurā šāda pārsūdzība iesniedzama.

2. Ja spriedums ir pieņemts Īrijā, Kiprā vai Apvienotajā Karalistē, jebkuru izcelsmes dalībvalstī pieejamu pārsūdzības veidu 1. punkta vajadzībām uzskata par pārsūdzību vispārējā kārtībā.

4. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi

52. pants

Kādā dalībvalstī pieņemts spriedums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības uzrunātajā dalībvalstī.

53. pants

Izcelsmes tiesa pēc jebkuras ieinteresētās puses lūguma izdod apliecību, izmantojot standarta veidlapu I pielikumā.

54. pants

1. Ja spriedumā noteikts pasākums vai rīkojums, kas nav pazīstams uzrunātās dalībvalsts tiesību aktos, minēto pasākumu vai rīkojumu cik vien iespējams pielāgo pasākumam vai rīkojumam, kas pazīstams minētās dalībvalsts tiesību aktos un kam ir līdzvērtīgas sekas un līdzīgi mērķi un nolūki.

Šāda pielāgošana nedrīkst radīt sekas, kas pārsniedz izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos paredzētās sekas.

2. Jebkura puse var tiesā apstrīdēt pasākuma vai rīkojuma pielāgošanu.

3. Ja vajadzīgs, pusei, kas atsaucas uz spriedumu vai prasa tā izpildi, var prasīt nodrošināt sprieduma tulkojumu vai transliterāciju.

55. pants

Dalībvalstī pieņemts spriedums, kas kā sodu nosaka maksājumu, ir izpildāms uzrunātajā dalībvalstī vienīgi tad, ja izcelsmes tiesa ir galīgi noteikusi maksājuma summu.

56. pants

No personas, kura vienā dalībvalstī prasa izpildīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, neprasa nekāda veida nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu tā iemesla dēļ, ka šī persona ir ārvalsts pilsonis vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas mītnesvietas uzrunātajā dalībvalstī.

57. pants

1. Ja saskaņā ar šo regulu ir nepieciešams tulkojums vai transliterācija, šādu tulkojumu vai transliterāciju veic attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja šajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tiesvedības oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām tajā vietā, kur atsaucas uz citā valstī pieņemtu spriedumu vai iesniedz pieteikumu saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Attiecībā uz veidlapām, kas minētas 53. pantā un 60. pantā, tulkojumus vai transliterācijas var veikt jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā vai valodās, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi par pieņemamu.

3. Tulkojumu saskaņā ar šo regulu veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

IV NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN IZLĪGUMI

58. pants

1. Publisks akts, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, ir izpildāms pārējās dalībvalstīs, neprasot izpildāmības deklarāciju. Publiska akta izpildi var atteikt vienīgi tad, ja šāda izpilde ir acīmredzami pretrunā uzrunātās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

Publiskiem aktiem attiecīgi piemēro III nodaļas 2. iedaļu, 3. iedaļas 2. apakšiedaļu un 4. iedaļu.

2. Publiskajam aktam jāatbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu izcelsmes dalībvalstī.

59. pants

Tiesas izlīgumu, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, izpilda pārējās dalībvalstīs saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā publiskos aktus.

60. pants

Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde vai tiesa pēc jebkuras no ieinteresēto pušu pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot veidlapu II pielikumā, ar publiskajā aktā paredzēto izpildāmo pienākumu kopsavilkumu vai tiesas izlīgumā dokumentēto pušu vienošanās kopsavilkumu.

V NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

61. pants

Saistībā ar šo regulu dalībvalstī izdotiem dokumentiem neprasa veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

62. pants

1. Lai noteiktu, vai puses domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, tiesa piemēro savus tiesību aktus.

2. Ja puses domicils nav dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, tad, lai noteiktu, vai puses domicils ir citā dalībvalstī, tiesa piemēro minētās dalībvalsts tiesību aktus.

63. pants

1. Šajā regulā uzņēmējsabiedrības vai citas juridiskās personas, vai fizisku un juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur ir tās:

a) statūtos noteiktā atrašanās vieta;

b) galvenais birojs; vai

c) galvenā darbības vieta.

2. Īrijas, Kipras un Apvienotās Karalistes vajadzībām "statūtos noteiktā atrašanās vieta" ir juridiskā adrese vai, ja šādas adreses nav, inkorporācijas vieta, vai, ja šādas vietas nav, vieta, saskaņā ar kuras tiesību aktiem veikta izveide.

3. Lai noteiktu, vai trasta domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, tiesa piemēro savas starptautisko privāttiesību normas.

64. pants

Neskarot labvēlīgākus noteikumus valstu tiesību aktos, personas, kam ir domicils kādā dalībvalstī un ko par netīšu noziedzīgu nodarījumu tiesā krimināltiesās citā dalībvalstī, kuras pilsoņi tās nav, var aizstāvēt atbilstīgi kvalificētas personas, pat ja tās neierodas personiski. Tomēr tiesa, kurā celta prasība, var prasīt ierasties personiski; ja persona neierodas, spriedums, kas pieņemts civillietā, kurā attiecīgajai personai nav bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību, nav jāatzīst vai jāizpilda citās dalībvalstīs.

65. pants

1. Šīs regulas 8. panta 2. punktā un 13. pantā noteikto jurisdikciju tiesvedībā par garantiju vai nodrošinājumu vai citā tiesvedībā attiecībā uz trešām personām var izmantot dalībvalstīs, kas iekļautas sarakstā, ko Komisijas sagatavojusi saskaņā ar 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 76. panta 2. punktu, vienīgi tiktāl, cik tas pieļaujams saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Personu, kuras domicils ir citā dalībvalstī, var uzaicināt piedalīties tiesvedībā minēto dalībvalstu tiesās saskaņā ar minētajā sarakstā izklāstītajiem noteikumiem par trešo personu piedalīšanos.

2. Spriedumus, kas atbilstīgi 8. panta 2. punktam vai 13. pantam pieņemti kādā dalībvalstī, jebkurā citā dalībvalstī atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu. Jebkādas sekas, ko 1. punkta piemērošanas iznākumā 1. punktā minētajā sarakstā iekļautajās dalībvalstīs pieņemtie spriedumi var radīt attiecībā uz trešām personām saskaņā ar minēto dalībvalstu tiesību aktiem, atzīst visās dalībvalstīs.

3. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā iekļautās dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK [1] ("Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls"), sniedz informāciju par to, kā saskaņā ar to valsts tiesību aktiem var noteikt 2. punkta otrajā teikumā minēto spriedumu sekas.

VI NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

66. pants

1. Šo regulu piemēro tikai tiesvedībā, kura uzsākta, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesu izlīgumiem, kuri apstiprināti vai noslēgti 2015. gada 10. janvārī vai pēc tam.

2. Neatkarīgi no 80. panta Regulu (EK) Nr. 44/2001 turpina piemērot spriedumiem, kas pieņemti tiesvedībā, kura uzsākta, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesas izlīgumiem, kuri apstiprināti vai noslēgti pirms 2015. gada 10. janvāra un kas ietilpst minētās regulas darbības jomā.

VII NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM INSTRUMENTIEM

67. pants

Šī regula neliedz piemērot noteikumus, kas konkrētos jautājumos reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi un kas ietverti Savienības aktos vai valstu tiesību aktos, kuri saskaņoti ar šādiem aktiem.

[1] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

68. pants

1. Attiecībās starp dalībvalstīm šī regula aizstāj 1968. gada Briseles konvenciju, izņemot attiecībā uz dalībvalstu teritorijām, kuras ir minētās konvencijas teritoriālajā darbības jomā un attiecībā uz kurām šo regulu nepiemēro saskaņā ar LESD 355. pantu.

2. Ciktāl šī regula attiecībās starp dalībvalstīm aizstāj 1968. gada Briseles konvencijas noteikumus, visas atsauces uz minēto konvenciju uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

69. pants

Saskaņā ar 70. un 71. pantu šī regula attiecībās starp dalībvalstīm aizstāj konvencijas, kas noslēgtas par tiem pašiem jautājumiem kā tie, kuriem piemēro regulu. Jo īpaši aizstātas tiek konvencijas, kas iekļautas Komisijas sagatavotajā sarakstā saskaņā ar 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 76. panta 2. punktu.

70. pants

1. Konvencijas, kas minētas 69. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kuros nepiemēro šo regulu.

2. Tās paliek spēkā attiecībā uz spriedumiem, kas pieņemti, publiskajiem aktiem, kuri oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesas izlīgumiem, kas apstiprināti vai noslēgti pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 spēkā stāšanās dienas.

71. pants

1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildi.

2. Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par kādu konkrētu jautājumu, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja domicils ir citā dalībvalstī, kura nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tiesai, kas izskata prasību, jebkurā gadījumā piemēro šīs regulas 28. pantu;

b) spriedumus, ko kādā dalībvalstī ir pieņēmusi tiesa, īstenojot konvencijā par kādu konkrētu jautājumu paredzētu jurisdikciju, saskaņā ar šo regulu atzīst un izpilda citā dalībvalstī. Ja konvencija par kādu konkrētu jautājumu, kuras līgumslēdzējas puses ir gan izcelsmes dalībvalsts, gan uzrunātā dalībvalsts, paredz nosacījumus spriedumu atzīšanai un izpildei, tad piemēro minētos nosacījumus. Jebkurā gadījumā var piemērot šīs regulas noteikumus par spriedumu atzīšanu un izpildi.

72. pants

Šī regula neietekmē nolīgumus, ar kuriem dalībvalstis pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 stāšanās spēkā saskaņā ar 1968. gada Briseles konvencijas 59. pantu ir uzņēmušās neatzīt spriedumus, kas citās minētās konvencijas līgumslēdzējās valstīs pieņemti attiecībā uz atbildētājiem, kuru domicils vai pastāvīgā mītnesvieta ir kādā trešā valstī, ja minētās konvencijas 4. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pamatot vienīgi ar jurisdikciju, kas norādīta minētās konvencijas 3. panta otrajā daļā.

73. pants

1. Šī regula neietekmē 2007. gada Lugāno konvencijas piemērošanu.

2. Šī regula neietekmē 1958. gada Ņujorkas konvencijas piemērošanu.

3. Šī regula neietekmē tādu divpusēju konvenciju un nolīgumu piemērošanu, kas noslēgti starp trešo valsti un dalībvalsti pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 spēkā stāšanās dienas un kas attiecas uz jautājumiem, kurus reglamentē šī regula.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

74. pants

Dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu, ar mērķi darīt informāciju publiski pieejamu sniedz valsts noteikumu un procedūru aprakstu par spriedumu izpildi, tostarp iestādes, kas kompetentas veikt izpildi, un informāciju par izpildes ierobežojumiem, jo īpaši parādnieka aizsardzības noteikumus un noilguma termiņu ierobežojumus.

Dalībvalstis šo informāciju nepārtraukti atjaunina.

75. pants

Dalībvalstis līdz 2014. gada 10. janvārim Komisijai paziņo:

a) tiesas, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 47. panta 1. punktu;

b) tiesas, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu;

c) tiesas, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu; un

d) valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem, kā minēts 57. panta 2. punktā.

Komisija dara informāciju publiski pieejamu ar piemērotu līdzekļu palīdzību, jo īpaši – izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu.

76. pants

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai:

a) noteikumus par jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā;

b) noteikumus par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā; un

c) konvencijas, kas minētas 69. pantā.

2. Komisija, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem dalībvalstu paziņojumiem, sagatavo attiecīgus sarakstus.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas izdarāmi minētajos sarakstos. Komisija minētajos sarakstos izdara attiecīgus grozījumus.

4. Komisija sarakstus un jebkādus turpmākus tajos izdarītus grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Komisija publisko visu informāciju, kas paziņota atbilstīgi 1. un 3. punktam, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, jo īpaši – izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu.

77. pants

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 78. pantu attiecībā uz I un II pielikuma grozījumiem.

78. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 77. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2013. gada 9. janvāra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 77. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 77. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

79. pants

Komisija līdz 2022. gada 11. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā ziņojumā ietver novērtējumu par to, vai, iespējams, ir nepieciešams paplašināt noteikumus par jurisdikciju, attiecinot tos arī uz atbildētājiem, kuru domicils nav dalībvalstī, ņemot vērā šīs regulas darbību un iespējamās starptautiskās tendences. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par šīs regulas grozījumiem.

80. pants

Ar šo regulu atceļ Regulu (EK) Nr. 44/2001. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

81. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2015. gada 10. janvāra, izņemot 75. un 76. pantu, ko piemēro no 2014. gada 10. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2012. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

APLIECĪBA SPRIEDUMAM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 53. pants

1. IZCELSMES TIESA

1.1. Nosaukums:

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis:

1.4. Fakss:

1.5. E-pasts (ja pieejams):

2. PRASĪTĀJS(-I) ([1])

2.1. Uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

2.3. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

2.4. Adrese:

2.4.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

2.4.2. Vieta un pasta indekss:

2.4.3. Valsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu) ☐

2.5. E-pasts (ja pieejams):

3. ATBILDĒTĀJS(-I) ([2])

3.1. Uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

3.3. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

3.4. Adrese:

3.4.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

3.4.2. Vieta un pasta indekss:

3.4.3. Valsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu) ☐

3.5. E-pasts (ja pieejams):

4. SPRIEDUMS

4.1. Sprieduma datums (dd/mm/gggg):

4.2. Sprieduma atsauces numurs:

4.3. Spriedums tika pieņemts aizmuguriski:

4.3.1. ☐ Nē

4.3.2. ☐ Jā (lūdzu norādīt datumu (dd/mm/gggg), kad atbildētājam tika izsniegts dokuments, ar kuru ierosināta tiesvedība, vai līdzīgs dokuments):

4.4. Spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī bez nekādu papildu nosacījumu izpildes:

4.4.1. ☐ Jā (lūdzu norādīt datumu (dd/mm/gggg), kad spriedums tika pasludināts par izpildāmu (ja piemērojams)):

4.4.2. ☐ Jā, bet tikai pret šādu(-ām) personu(-ām) (lūdzu precizēt):

4.4.3. ☐ Jā, bet tas attiecas tikai uz sprieduma daļu(-ām) (lūdzu precizēt):

4.4.4. ☐ Spriedums neletver izpildāmu pienākumu

4.5. Sākot no apliecības izdošanas datuma, spriedums ir izsniegts atbildētājam(-iem):

4.5.1. ☐ Jā (lūdzu norādīt izsniegšanas datumu (dd/mm/gggg), ja zināms):

4.5.1.1. Spriedums tika izsniegts šādā(-ās) valodā(-ās):

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu) ☐

4.5.2. ☐ Saskaņā ar tiesas rīcībā esošo informāciju – nē

4.6. Sprieduma noteikumi un procenti:

4.6.1. Spriedums par naudas prasījumu ([3])

4.6.1.1. Lietas apstākļu īss apraksts:

4.6.1.2. Tiesa ir izdevusi rīkojumu

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([4])

veikt maksājumu:

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums)

4.6.1.2.1. Ja par vienu un to pašu prasību par atbildīgu uzskata vairāk nekā vienu personu, visu summu var iekasēt no jebkuras no šīm personām:

4.6.1.2.1.1. ☐ Jā

4.6.1.2.1.2. ☐ Nē

4.6.1.3. Valūta:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu):

4.6.1.4. Pamatsumma:

4.6.1.4.1. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

4.6.1.4.2. ☐ Summu izmaksā, veicot vairākas iemaksas ([5])

Datums (dd/mm/gggg)	Summa

4.6.1.4.3. ☐ Summu izmaksā regulāri

4.6.1.4.3.1. ☐ dienā

4.6.1.4.3.2. ☐ nedēļā

4.6.1.4.3.3. ☐ cits (norādīt regularitāti):

4.6.1.4.3.4. Sākot no: datums (dd/mm/gggg) vai notikums:

4.6.1.4.3.5. (Ja attiecināms) līdz: datums (dd/mm/gggg) vai notikums:

4.6.1.5. Procenti, ja piemēro:

4.6.1.5.1. Procenti:

4.6.1.5.1.1. ☐ Spriedumā nav norādīti

4.6.1.5.1.2. ☐ Jā, norādīti spriedumā:

4.6.1.5.1.2.1. Summa:

vai

4.6.1.5.1.2.2. ... % likme

4.6.1.5.1.2.3. Procentus piemēro no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.6.1.5.2. ☐ Likumiskie procenti (ja attiecināms), kas jāaprēķina saskaņā ar (lūdzu norādīt attiecīgo likumu):

4.6.1.5.2.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.6.1.5.3. ☐ Procentu kapitalizācija (ja attiecināms, lūdzu norādīt):

4.6.2. Spriedumā paredz pagaidu pasākumu, tostarp aizsardzības pasākumu

4.6.2.1. Lietas apstākļu un paredzētā pasākuma īss apraksts:

4.6.2.2. Pasākumu ir norīkojusi tiesa, kurai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības

4.6.2.2.1. ☐ Jā

4.6.3. Cita veida spriedums:

4.6.3.1. Īss lietas apstākļu un tiesas nolēmuma apraksts:

4.7. Izmaksas ([7]):

4.7.1. Valūta:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu):

4.7.2. Šādai(-ām) personai(-ām), pret kuru(-ām) prasīta izpilde, ir pieprasīts segt izmaksas:

4.7.2.1. Uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums: ([8])

4.7.2.2. Ja vairāk nekā vienai personai ir pieprasīts segt izmaksas, visus summu var iekasēt no jebkuras no šīm personām:

4.7.2.2.1. ☐ Jā

4.7.2.2.2. ☐ Nē

4.7.3. Izmaksas, kuras cenšas atgūt, ir šādas: ([9])

4.7.3.1. ☐ Izmaksas ir noteiktas spriedumā, norādot kopsummu (lūdzu norādīt summu):

4.7.3.2. ☐ Izmaksas ir noteiktas spriedumā, norādot kopējo izmaksu procentuālo daļu (lūdzu norādīt kopsummas procentuālo daļu):

4.7.3.3. ☐ Persona(-as), kam jāsedz izmaksas, ir noteikta(-as) spriedumā, un summas ir šādas:

4.7.3.3.1. ☐ Tiesas nodevas:

4.7.3.3.2. ☐ Juridiskās palīdzības izmaksas:

4.7.3.3.3. ☐ Dokumentu izsniegšanas izmaksas:

4.7.3.3.4. ☐ Citas:

4.7.3.4. ☐ Citas (lūdzu norādīt):

4.7.4. Procenti, ko piemēro izmaksām:

4.7.4.1. ☐ Nav piemērojami

4.7.4.2. ☐ Procenti ir norādīti spriedumā

4.7.4.2.1. Summa:

vai

4.7.4.2.2. ... % likme

4.7.4.2.2.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.7.4.3. ☐ Likumā noteiktie procenti (ja attiecināms), kas jāaprēķina saskaņā ar (lūdzu norādīt attiecīgo likumu):

4.7.4.3.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.7.4.4. ☐ Procentu kapitalizācija (ja attiecināms, lūdzu norādīt):

(Vieta) ...

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas zīmogs:

([1]) Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju, norādiet informāciju par visiem prasītājiem.
([2]) Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu atbildētāju, norādiet informāciju par visiem atbildētājiem.
([3]) Ja spriedums attiecas tikai uz izmaksām, kas saistītas ar prasību, par kuru lēmums pieņemts vecākā spriedumā, atstājiet 4.6.1. punktu neaizpildītu un pārejiet pie 4.7. punkta.
([4]) Ja rīkojums veikt maksājumu ir izdots vairāk nekā vienai personai, norādiet informāciju par visām personām.
([5]) Norādiet informāciju par katru iemaksu.
([6]) Ja ir vairāk par vienu laikposmu, norādiet informāciju par visiem laikposmiem.
([7]) Šis punkts ietver arī situācijas, kad izmaksas tiek piespriestas atsevišķā spriedumā
([8]) Ja ir vairāk nekā viena persona, norādiet informāciju par visām personām.
([9]) Ja izmaksas ir jāpiedzen no vairākām personām, norādiet sadalījumu katrai personai atsevišķi.

II PIELIKUMS

APLIECĪBA PUBLISKAM AKTAM / TIESAS IZLĪGUMAM ([1]) CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 60. pants

1. TIESA VAI KOMPETENTĀ IESTĀDE, KAS IZDEVUSI APLIECĪBU

1.1. Nosaukums:

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis:

1.4. Fakss:

1.5. E-pasts (ja pieejams):

2. PUBLISKAIS AKTS

2.1. Iestāde, kas sagatavojusi publisko aktu (ja tā nav tā pati iestāde, kura izdod apliecību)

2.1.1. Iestādes nosaukums un norāde:

2.1.2. Adrese:

2.2. Datums (dd/mm/gggg), kad 2.1. punktā minētā iestāde sagatavoja publisko aktu:

2.3. Publiskā akta atsauces numurs (ja piemērojams):

2.4. Datums (dd/mm/gggg), kad publisko dokumentu reģistrēja izcelsmes dalībvalstī (jāaizpilda tikai tad, ja reģistrācijas datums nosaka publiskā akta tiesiskās sekas un ja šis datums atšķiras no 2.2. punktā norādītā datuma):

2.4.1. Atsauces numurs reģistrā (ja piemērojams):

3. TIESAS IZLĪGUMS

3.1. Tiesa, kura apstiprināja tiesas izlīgumu vai kurā tiesas izlīgums tika noslēgts (ja tā nav tā pati tiesa, kas izdod apliecību)

3.1.1. Tiesas nosaukums:

3.1.2. Adrese:

3.2. Tiesas izlīguma datums (dd/mm/gggg):

3.3. Tiesas izlīguma atsauces numurs:

4. PUBLISKAJĀ AKTĀ / TIESAS IZLĪGUMĀ IESAISTĪTĀS PUSES

4.1. Kreditora(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([2]):

4.1.1. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

4.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

4.2. Parādnieka(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([3]):

4.2.1. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

4.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

4.3. Citu pušu vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([4]):

4.3.1. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

4.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

5. PUBLISKĀ AKTA / TIESAS IZLĪGUMA IZPILDĀMĪBA IZCELSMES DALĪBVALSTĪ

5.1. Publiskais akts / tiesas izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

5.1.1. ☐ Jā

5.2. Publiskā akta / tiesas izlīguma noteikumi un procenti

5.2.1. Publiskais akts / tiesas izlīgums attiecas uz naudas prasījumu

5.2.1.1. Apstākļu īss apraksts:

5.2.1.2. Saskaņā ar publisko aktu / tiesas izlīgumu

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([5])

jāveic maksājums:

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums)

5.2.1.2.1. Ja par vienu un to pašu prasību par atbildīgu uzskata vairāk nekā vienu personu, visu summu var iekasēt no jebkuras no šīm personām:

5.2.1.2.1.1. ☐ Jā

5.2.1.2.1.2. ☐ Nē

5.2.1.3. Valūta:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu):

5.2.1.4. Pamatsumma:

5.2.1.4.1. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

5.2.1.4.2. ☐ Summu izmaksā, veicot vairākas iemaksas ([6])

Datums (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.1.4.3. ☐ Summu izmaksā regulāri

5.2.1.4.3.1. ☐ dienā

5.2.1.4.3.2. ☐ nedēļā

5.2.1.4.3.3. ☐ cits (norādīt regularitāti):

5.2.1.4.3.4. Sākot no: datums (dd/mm/gggg) vai notikums:

5.2.1.4.3.5. (Ja attiecināms) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums):

5.2.1.5. Procenti, ja piemēro

5.2.1.5.1. Procenti:

5.2.1.5.1.1. ☐ Nav norādīti publiskajā aktā / tiesas izlīgumā

5.2.1.5.1.2. ☐ Jā, ir norādīti publiskajā aktā / tiesas izlīgumā:

5.2.1.5.1.2.1. Summa:

vai

5.2.1.5.1.2.2. ... % likme

5.2.1.5.1.2.3. Procentus piemēro no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([7])

5.2.1.5.2. ☐ Likumiskie procenti (ja piemērojams), kas jāaprēķina saskaņā ar (lūdzu norādīt attiecīgo likumu):

5.2.1.5.2.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([7])

5.2.1.5.3. ☐ Procentu kapitalizācija (ja piemērojams, lūdzu norādīt):

5.2.2. Publiskais akts / tiesas izlīgums attiecas uz izpildāmu pienākumu, kas nav saistīts ar naudas prasījumu:

5.2.2.1. Izpildāmā pienākuma īss apraksts

5.2.2.2. Pienākums, kas minēts 5.2.2.1. punktā, ir izpildāms pret šādu(-ām) personu(-ām) ([8]) (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

(Vieta): ...

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas vai kompetentās iestādes, kura izdod apliecību, zīmogs:

([1]) Svītrot pēc vajadzības visā apliecībā.
([2]) Ja ir vairāk nekā viens kreditors, norādiet informāciju par visiem kreditoriem.
([3]) Ja ir vairāk nekā viens debitors, norādiet informāciju par visiem debitoriem.
([4]) Norādiet informāciju par citām pusēm (ja tādas ir).
([5]) Ja vairāk nekā vienai personai ir izdots rīkojums veikt maksājumu, norādiet informāciju par visām personām.
([6]) Norādiet informāciju par katru iemaksu.
([7]) Ja ir vairāk par vienu laikposmu, norādiet informāciju par visiem laikposmiem.
([8]) Ja ir vairāk par vienu personu, norādiet informāciju par visām personām.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 44/2001	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts, ievadvārdi	1. panta 2. punkts, ievadvārdi
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta 2. punkta a) un f) apakšpunkts
1. panta 2. punkta b) līdz d) apakšpunkts	1. panta 2. punkta b) līdz d) apakšpunkts
—	1. panta 2. punkta e) apakšpunkts
1. panta 3. punkts	—
—	2. pants
2. pants	4. pants
3. pants	5. pants
4. pants	6. pants
5. pants, ievadvārdi	7. pants, ievadvārdi
5. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	—
5. panta 3. un 4. punkts	7. panta 2. un 3. punkts
—	7. panta 4. punkts
5. panta 5. līdz 7. punkts	7. panta 5. līdz 7. punkts
6. pants	8. pants
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. pants	11. pants
10. pants	12. pants
11. pants	13. pants
12. pants	14. pants
13. pants	15. pants
14. pants	16. pants
15. pants	17. pants
16. pants	18. pants
17. pants	19. pants
18. pants	20. pants
19. panta 1. un 2. punkts	21. panta 1. punkts
—	21. panta 2. punkts
20. pants	22. pants
21. pants	23. pants
22. pants	24. pants
23. panta 1. un 2. punkts	25. panta 1. un 2. punkts

Regula (EK) Nr. 44/2001	Šī regula
23. panta 3. punkts	—
23. panta 4. un 5. punkts	25. panta 3. un 4. punkts
—	25. panta 5. punkts
24. pants	26. panta 1. punkts
—	26. panta 2. punkts
25. pants	27. pants
26. pants	28. pants
27. panta 1. punkts	29. panta 1. punkts
—	29. panta 2. punkts
27. panta 2. punkts	29. panta 3. punkts
28. pants	30. pants
29. pants	31. panta 1. punkts
—	31. panta 2. punkts
—	31. panta 3. punkts
—	31. panta 4. punkts
30. pants	32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
—	32. panta 1. punkta otrā daļa
—	32. panta 2. punkts
—	33. pants
—	34. pants
31. pants	35. pants
32. pants	2. panta a) punkts
33. pants	36. pants
—	37. pants
—	39. pants
—	40. pants
—	41. pants
—	42. pants
—	43. pants
—	44. pants
34. pants	45. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts
35. panta 1. punkts	45. panta 1. punkta e) apakšpunkts
35. panta 2. punkts	45. panta 2. punkts
35. panta 3. punkts	45. panta 3. punkts
—	45. panta 4. punkts
36. pants	52. pants
37. panta 1. punkts	38. panta a) punkts
38. pants	—

Regula (EK) Nr. 44/2001	Šī regula
39. pants	—
40. pants	—
41. pants	—
42. pants	—
43. pants	—
44. pants	—
45. pants	—
46. pants	—
47. pants	—
48. pants	—
—	46. pants
—	47. pants
—	48. pants
—	49. pants
—	50. pants
—	51. pants
—	54. pants
49. pants	55. pants
50. pants	—
51. pants	56. pants
52. pants	—
53. pants	—
54. pants	53. pants
55. panta 1. punkts	—
55. panta 2. punkts	37. panta 2. punkts, 47. panta 3. punkts un 57. pants
56. pants	61. pants
57. panta 1. punkts	58. panta 1. punkts
57. panta 2. punkts	—
57. panta 3. punkts	58. panta 2. punkts
57. panta 4. punkts	60. pants
58. pants	59. pants un 60. pants
59. pants	62. pants
60. pants	63. pants
61. pants	64. pants
62. pants	3. pants
63. pants	—
64. pants	—
65. pants	65. panta 1. un 2. punkts

Regula (EK) Nr. 44/2001	Šī regula
—	65. panta 3. punkts
66. pants	66. pants
67. pants	67. pants
68. pants	68. pants
69. pants	69. pants
70. pants	70. pants
71. pants	71. pants
72. pants	72. pants
—	73. pants
73. pants	79. pants
74. panta 1. punkts	75. panta pirmās daļas a), b) un c) punkts un 76. panta 1. punkta a) apakšpunkts
74. panta 2. punkts	77. pants
—	78. pants
—	80. pants
75. pants	—
76. pants	81. pants
I pielikums	76. panta 1. punkta a) apakšpunkts
II pielikums	75. panta a) punkts
III pielikums	75. panta b) punkts
IV pielikums	75. panta c) punkts
V pielikums	I un II pielikums
VI pielikums	II pielikums
—	III pielikums

3c

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem

32004R0805

30.4.2004. EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 143/15

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) apakšpunktu un 67. panta 5. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [2],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru [3],

tā kā:

(1) Kopiena ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Tālab Kopienai attiecībā uz tiesu sadarbību civillietās *inter alia* jāpieņem pasākumi, kas nepieciešami iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) 1998. gada 3. decembrī Padome pieņēma Padomes un Komisijas rīcības plānu par to, kā vislabāk piemērot Amsterdamas Līguma noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu [4] ("Vīnes rīcības plāns").

(3) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē Tamperē apstiprināja tiesas nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu kā stūrakmeni patiesi tiesiskas telpas izveidei.

(4) 2000. gada 30. novembrī Padome pieņēma pasākumu programmu, lai piemērotu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās un komerclietās [5]. Šīs programmas pirmais posms paredz atcelt ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūru, proti, izveidot Eiropas izpildu rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem.

(5) "Neapstrīdētu prasījumu" koncepcijai būtu jāietver visas situācijas, kad pierādīts, ka parādnieks nav apstrīdējis naudas prasījuma veidu vai apmēru, un kreditors ir ieguvis tiesas nolēmumu pret minēto parādnieku vai izpildu dokumentu, kam nepieciešama skaidri izteikta parādnieka piekrišana un kas var būt izlīgums vai publisks akts.

(6) Fakts, ka no parādnieka nav saņemti iebildumi atbilstīgi 3. panta 1. punkta b) apakšpunktam, var izpausties kā neierašanās uz lietas izskatīšanu tiesā vai neatbildēšana uz tiesas aicinājumu sniegt rakstisku paziņojumu par nodomu aizstāvēties.

(7) Šī regula būtu jāpiemēro spriedumiem, izlīgumiem un publiskiem aktiem par neapstrīdētiem prasījumiem, kā arī nolēmumiem, kas pieņemti pēc tādu spriedumu, izlīgumu un publisku aktu pārsūdzības, kas apstiprināti par Eiropas izpildu rīkojumiem.

(8) Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumos noteica, ka būtu jāpaātrina un jāvienkāršo izpildes iespējas dalībvalstīs, kurās nav pieņemts spriedums, atsakoties no starpposma pasākumiem, kas jāveic pirms sprieduma izpildes attiecīgajā dalībvalstī, kur paredzēts to izpildīt. Spriedums, ko izcelsmes tiesa ir apstiprinājusi par Eiropas izpildu rīkojumu, būtu jāizpilda tā, it kā tas būtu pieņemts dalībvalstī, kur to paredzēts izpildīt. Piemēram, Apvienotajā Karalistē apliecinātu ārvalsts spriedumu reģistrē ar tādiem pašiem noteikumiem, kādus piemēro, reģistrējot citā Apvienotās Karalistes daļā pieņemtu spriedumu, un nedrīkst uzskatīt, ka jāpārbauda ārvalsts sprieduma saturs. Spriedumu izpildes pasākumi arī turpmāk būtu jāreglamentē attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(9) Šādai procedūrai būtu jāsniedz ievērojamas priekšrocības salīdzinājumā ar ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūru, ko nosaka Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [6], jo minētā procedūra neparedz otras

(1) OV C 203 E, 27.8.2002., 86. lpp.
(2) OV C 85, 8.4.2003., 1. lpp.
(3) Eiropas Parlamenta 2003. gada 8. aprīļa Atzinums (OV C 64 E, 12.3.2004., 79. lpp.), Padomes 2004. gada 6. februāra Kopējā nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta 2004. gada 30. marta Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).
(4) OV C 19, 23.1.1999., 1. lpp.
(5) OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.
(6) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1496/2002 (OV L 225, 22.8.2002., 13. lpp.).

dalībvalsts tiesu iestādes apstiprinājumu, tādējādi novēršot ar to saistīto aizkavēšanos un izdevumus.

(10) Ja kādas dalībvalsts tiesa ir pieņēmusi spriedumu par neapstrīdētu prasījumu, parādniekam nepiedaloties tiesas procesā, šo spriedumu izpildes dalībvalstī drīkst nepārbaudīt tikai un vienīgi tad, ja pastāv pietiekamas garantijas par aizstāvības tiesību ievērošanu.

(11) Šī regula veicina pamattiesību nodrošināšanu un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tās nolūks jo īpaši ir pilnībā nodrošināt tiesības uz taisnīgu tiesu, kas atzītas minētās hartas 47. pantā.

(12) Būtu jāievieš minimālās normas tiesu procesos, kuru gaitā pieņem spriedumu, lai nodrošinātu parādnieka informēšanu par tiesvedību, kas pret to uzsākta, par prasībām, ka tam aktīvi jāpiedalās procesā, lai apstrīdētu prasījumu, un par sekām, kas iestājas, ja tas nav to darījis, paredzot informēšanai termiņu un veidu, kas ir pietiekami, lai tas varētu parūpēties par savu aizstāvību.

(13) Ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgos civilprocesa noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz dokumentu piegādi, ir sīki un precīzi jādefinē šīs obligātās normas. Jo īpaši jāņem vērā, ka piegādes metode, kas balstīta uz juridisko fikciju, saistībā ar obligāto normu ievērošanu nav pietiekama, lai spriedumu apstiprinātu par Eiropas izpildu rīkojumu.

(14) Visiem 13. un 14. pantā minētajiem dokumentu piegādes veidiem ir raksturīga vai nu pilnīga drošība (13. pants), vai ļoti augsta ticamības pakāpe (14. pants), ka piegādātais dokuments ir sasniedzis adresātu. Otrajā kategorijā spriedums būtu jāapstiprina par Eiropas izpildu rīkojumu tikai tad, ja tā izcelsmes dalībvalstī ir piemērots mehānisms, kā parādnieks var lūgt pilnībā pārskatīt spriedumu 19. pantā minētajos apstākļos tajos ārkārtas gadījumos, kad dokuments, neraugoties uz 14. panta izpildi, nav sasniedzis adresātu.

(15) Personiska dokumenta piegāde noteiktām personām, nevis pašam parādniekam, kas veikta atbilstīgi 14. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam, būtu jāuzskata par šiem nosacījumiem atbilstīgu tikai tad, ja minētās personas ir faktiski pieņēmušas/saņēmušas attiecīgo dokumentu.

(16) Regulas15. pantu būtu jāpiemēro situācijām, kad parādnieks nevar pats sevi pārstāvēt tiesā, kā tas ir juridisku personu gadījumā, un tad, kad to pārstāv atbilstīgi tiesību aktiem noteikta persona, kā arī tas piemērojams situācijām, kad parādnieks ir pilnvarojis citu personu, jo īpaši advokātu, lai tas to pārstāvētu attiecīgajā tiesas procesā.

(17) Ja tiesas, kas atbildīgas par obligāto procesuālo normu ievērošanas pārbaudi, ir apmierinātas ar pārbaudes rezultātiem, tām būtu jāizdod standartizēts Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājums, kurā redzams pārbaudes fakts un tās rezultāts.

(18) Savstarpēji uzticoties dalībvalstu tiesvedībai, vienas dalībvalsts tiesas veiktais novērtējums tad, kad ir ievēroti visi nosacījumi, lai spriedumu apstiprinātu par Eiropas izpildu rīkojumu, var kalpot par pamatu, lai spriedumu varētu izpildīt visās pārējās dalībvalstīs, tiesai neizvērtējot, vai ir pienācīgi piemērotas tās dalībvalsts obligātās procesuālās normas, kurā paredzēts izpildīt spriedumu.

(19) Šī regula neuzliek dalībvalstīm pienākumu pielāgot savas valsts tiesību aktus šajā regulā noteiktajām minimālajām procesuālajām normām. Tās mērķis ir radīt sistēmu, kā efektīvāk un ātrāk izpildīt spriedumus citās dalībvalstīs, ja vien ir ievērotas šīs minimālās normas.

(20) Kreditors var izvēlēties, vai neapstrīdētu prasījumu gadījumā pieprasīt spriedumu apstiprināt par Eiropas izpildu rīkojumu; tāpat tas var izmantot sprieduma atzīšanas un īstenošanas sistēmu, ko paredz Regula (EK) Nr. 44/2001 vai citi Kopienas akti.

(21) Ja no vienas dalībvalsts kāds dokuments jāsūta, lai to piegādātu citā dalībvalstī, būtu jāpiemēro šī regula un jo īpaši tajā paredzētie noteikumi par piegādi, vienlaicīgi ievērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs ([1]), jo īpaši tās 14. pantu, saistībā ar dalībvalstu paziņojumiem, ko tās veikušas saskaņā ar minētās regulas 23. pantu.

(22) Tā kā piedāvātās rīcības vispārējos mērķus pietiekamā kvalitātē nevar sasniegt dalībvalstis un tādēļ, ka minētās rīcības mēroga vai seku dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā

([1]) OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(23) Pasākumi, kuri vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK(1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [1].

(24) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(25) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tādējādi šī regula nav tai saistoša un uz to neattiecas.

(26) Saskaņā ar Līguma 67. panta 5. punkta otro ievilkumu šajā regulā paredzētajiem pasākumiem no 2003. gada 1. februāra piemēro koplēmuma procedūru,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šīs regulas mērķis ir izveidot Eiropas izpildu rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem, lai, nosakot obligātas normas, varētu notikt brīva spriedumu, izlīgumu un publisku aktu aprite visās dalībvalstīs, atsakoties no vajadzības uzsākt sprieduma izpildes dalībvalstī tiesas starpprocesu pirms sprieduma atzīšanas un izpildes.

[1] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro civillietām un komerclietām neatkarīgi no tiesas iestādes veida. To nepaplašina, jo īpaši attiecībā uz nodokļu, muitas vai administratīvām lietām vai valsts atbildību par darbībām un to trūkumu, īstenojot valsts varu ("*acta iure imperii*").

2. Šī regula neattiecas uz:

a) fizisko personu juridisko statusu vai juridisko rīcībspēju, īpašuma tiesībām, ko rada laulāto attiecības, testamentārās attiecības un mantošana;

b) bankrotu, procedūrām, kas saistītas ar maksātnespējīgu sabiedrību vai citu juridisku personu likvidāciju, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un tamlīdzīgām procedūrām;

c) sociālo nodrošinājumu;

d) šķīrējtiesu.

3. Šajā regulā "dalībvalsts" ir jebkura dalībvalsts, izņemot Dāniju.

3. pants

Izpildu dokumenti, kas jāapstiprina par Eiropas izpildu rīkojumiem

1. Šī regula attiecas uz spriedumiem, izlīgumiem un publiskiem aktiem par neapstrīdētiem prasījumiem.

Prasījumu uzskata par neapstrīdētu, ja:

a) parādnieks ir tam skaidri piekritis, atzīdams to vai piekrizdams tiesas apstiprinātam vai tiesvedības rezultātā panāktam un tiesā noslēgtam izlīgumam; vai arī

b) parādnieks tiesas procesa gaitā to nekad nav apstrīdējis saskaņā ar izcelsmes valsts tiesību aktos paredzētajām atbilstīgajām procesuālajām normām, vai arī

c) parādnieks nav ieradies vai bijis pārstāvēts, izskatot prasījumu tiesā, kaut arī sākotnēji tiesas procesa gaitā ir apstrīdējis prasījumu, ja šāda rīcība ir izraisījusi prasījuma vai kreditora apgalvoto faktu atzīšanu klusuciešot saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem; vai arī

d) parādnieks ir to konkrēti atzinis publiskā aktā.

2. Šo regulu piemēro arī nolēmumiem, kas pieņemti pēc tādu spriedumu, izlīgumu vai publisku aktu apstrīdēšanas, kuri apstiprināti par Eiropas izpildu rīkojumiem.

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1. "spriedums" ir jebkurš nolēmums, kas pieņemts kādas dalībvalsts tiesā, neatkarīgi no nolēmuma nosaukuma, kas tostarp var būt dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī tiesas sekretāra pieņemts lēmums par izdevumu vai izmaksu noteikšanu;

2. "prasījums" ir prasījums par konkrētas naudas summas samaksu, kuras veikšanas termiņš ir sācies vai ir norādīts spriedumā, izlīgumā vai publiskā aktā;

3. "publisks akts" ir:

   a) dokuments, kurš oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums

      i) ir atkarīgs no paraksta un dokumenta satura; un

      ii) kuru ir izdevusi valsts iestāde vai cita iestāde, ko šim nolūkam ir pilnvarojusi dalībvalsts, kurā tas izdots;

   vai arī

   b) ar administratīvu iestādi noslēgta vai tās autentificēta vienošanās par uzturēšanas pienākumu;

4. "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieņemts spriedums, apstiprināts vai noslēgts izlīgums vai sastādīts vai reģistrēts publisks akts, turklāt šie dokumenti apstiprināti par Eiropas izpildu rīkojumiem;

5. "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā paredzēts izpildīt spriedumu, izlīgumu vai publisku aktu, kas apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu;

6. "izcelsmes tiesa" ir tiesa, kas 3. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minēto nosacījumu izpildes brīdī ir vadījusi procesu;

7. Zviedrijā saīsinātās tiesāšanās procedūrās par maksājumu veikšanas atgādinājumiem (*betalningsföreläggande*) termins "tiesa" ietver Zviedrijas izpildes iestādi (*kronofogdemyndighet*).

II NODAĻA

EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMS

5. pants

Ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildes procedūras atcelšana

Spriedumu, kas izcelsmes dalībvalstī ir apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, atzīst un izpilda citās dalībvalstīs, atsakoties no izpildāmības deklarācijas un neparedzot iespēju apstrīdēt tā atzīšanu.

6. pants

Prasības sprieduma apstiprināšanai par Eiropas izpildu rīkojumu

1. Spriedumu lietā par neapstrīdētu prasījumu, kas pieņemts kādā dalībvalstī, var apstiprināt par Eiropas izpildu rīkojumu, iesniedzot pieprasījumu izcelsmes tiesai, ja:

a) spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī;

b) spriedums nekolidē ar jurisdikcijas noteikumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 44/2001 II nodaļas 3. un 6. iedaļā;

c) tiesas process izcelsmes dalībvalstī ir atbildis III nodaļā noteiktajām prasībām, un prasījums ir neapstrīdēts 3. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta izpratnē;

d) spriedums ir pasludināts dalībvalstī, kur atrodas parādnieka domicils Regulas Nr. 44/2001 59. panta izpratnē gadījumos, ja:

   — prasījums ir neapstrīdēts 3. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta izpratnē,

   — tas attiecas uz līgumu, ko kāda persona – patērētājs – ir noslēgusi mērķim, kas nav saistīts ar tās arodu vai profesiju,

   — parādnieks ir patērētājs.

2. Ja spriedums, kas apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, vairs nav jāizpilda vai tā izpilde ir atlikta vai ierobežota, tad jāiziedod tā izpildes atsaukšanas vai ierobežošanas apstiprinājums, iesniedzot šim nolūkam pieprasījumu izcelsmes tiesā, izmantojot IV pielikumā sniegto veidlapas paraugu.

3. Neraugoties uz 12. panta 2. punktu, ja nolēmums ir pieņemts pēc tāda sprieduma apstrīdēšanas, kas apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu saskaņā ar šā panta 1. punktu, tad, atbildot uz jebkurā laikā iesniegtu pieprasījumu, tiek izdots aizstājošs apstiprinājums, izmantojot V pielikumā sniegto veidlapas paraugu, ja minētais nolēmums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī.

7. pants

Tiesāšanās izdevumi

Ja spriedums ietver izpildāmu lēmumu par tiesāšanās izdevumiem, ieskaitot procentus, tas jāapstiprina par Eiropas izpildu rīkojumu arī attiecībā uz šiem izdevumiem, ja vien parādnieks tiesas procesa gaitā saskaņā ar izcelsmes valsts tiesību aktiem nav īpaši cēlis iebildumus pret savu pienākumu segt šādas izmaksas.

8. pants

Daļējs Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājums

Ja šīs regulas prasībām atbilst tikai atsevišķas sprieduma daļas, tad šīm daļām izsniedz daļēju Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājumu.

9. pants

Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma izsniegšana

1. Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājumu izsniedz, izmantojot I pielikumā sniegto veidlapas paraugu.

2. Eiropas izpildu rīkojumu izsniedz valodā, kādā taisīts spriedums.

10. pants

Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma labojumi vai atsaukšana

1. Atsaucoties uz izcelsmes tiesai iesniegtu pieprasījumu, Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājumu:

a) labo, ja būtiskas kļūdas dēļ ir atšķirības starp spriedumu un apstiprinājumu;

b) atsauc, ja skaidri redzams, ka tas izsniegts nepamatoti, neievērojot šajā regulā noteiktās prasības.

2. Labojot vai atsaucot Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājumu, piemēro izcelsmes dalībvalsts tiesību aktus.

3. Pieteikumu Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma labojumiem vai atsaukšanai var iesniegt, izmantojot VI pielikumā sniegto veidlapas paraugu.

4. Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma izsniegšanu nevar pārsūdzēt.

11. pants

Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma spēkā esamība

Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājums ir spēkā tikai atbilstīgi sprieduma izpildāmībai.

III NODAĻA

MINIMĀLĀS PROCESUĀLĀS NORMAS NEAPSTRĪDĒTIEM PRASĪJUMIEM

12. pants

Minimālo normu piemērošanas joma

1. Spriedumu par prasījumu, kas ir neapstrīdēts 3. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta izpratnē, var apstiprināt par Eiropas izpildu rīkojumu tikai tad, ja tiesas process izcelsmes dalībvalstī ir atbildis šajā nodaļā minētajiem procedūras noteikumiem.

2. Tie paši noteikumi attiecas uz Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma vai to aizstājoša apstiprinājuma (6. panta 3. punkta izpratnē) izdošanu attiecībā uz nolēmumu, kas pieņemts pēc sprieduma apstrīdēšanas, ja minētā nolēmuma pieņemšanas laikā ir ievēroti 3. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta nosacījumi.

13. pants

Piegāde parādniekam ar apstiprinājumu par saņemšanu

1. Dokumentu par tiesvedības uzsākšanu vai līdzvērtīgu dokumentu parādniekam var piegādāt, izmantojot kādu no turpmākajām metodēm:

a) piegādājot personiski, ko apliecina apstiprinājums par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums un kuru parakstījis parādnieks;

b) piegādājot personiski, ko apliecina tās atbildīgās personas parakstīts dokuments, kura veikusi piegādi, norādot, ka parādnieks ir saņēmis dokumentu vai ir atteicies to pieņemt bez juridiska pamatojuma, un minot piegādes datumu;

c) piegādājot pa pastu, ko apliecina apstiprinājums par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums un kuru parakstījis un atdevis atpakaļ parādnieks;

d) piegādājot elektroniski ar tādiem līdzekļiem kā fakss vai e-pasts, ko apliecina apstiprinājums par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums un kuru parakstījis un atdevis atpakaļ parādnieks.

2. Jebkuru uzaicinājumu ierasties uz lietas izskatīšanu tiesā parādniekam var piegādāt saskaņā ar 1. punktu vai paziņojot mutiski iepriekšējā tiesas sēdē, kur izskatīts tas pats prasījums, un norādot šo faktu iepriekšējās tiesas sēdes protokolā.

14. pants

Piegāde parādniekam bez apstiprinājuma par saņemšanu

1. Dokumentu par tiesvedības uzsākšanu vai līdzvērtīgu dokumentu un uzaicinājumu ierasties uz lietas izskatīšanu tiesā parādniekam var piegādāt, izmantojot arī vienu no turpmākajiem paņēmieniem:

a) personiski piegādājot parādnieka dzīvesvietā personām, kas dzīvo vienā mājsaimniecībā ar parādnieku vai ir tur nodarbinātas;

b) ja parādnieks ir pašnodarbināta vai juridiska persona, – personiski piegādājot parādnieka uzņēmuma telpās personām, kuras tas nodarbina;

c) iemetot dokumentu parādnieka pastkastītē;

d) nogādājot dokumentu pasta iestādē vai kompetentām valsts iestādēm un iemetot parādnieka pastkastītē rakstveida paziņojumu par dokumenta atrašanos minētajās iestādēs, ja šajā rakstveida paziņojumā ir skaidri norādīts dokumenta kā tiesas dokumenta veids vai paziņojuma kā īstenotas piegādes juridiskās sekas, sākot ritēt noteiktajam termiņam;

e) piegādājot pa pastu bez 3. punktā minētajiem pierādījumiem, ja parādnieka adrese ir izcelsmes dalībvalstī;

f) ar elektroniskiem līdzekļiem, saņemot automātisko piegādes apstiprinājumu, ja parādnieks iepriekš ir skaidri atzinis šādu piegādes paņēmienu.

2. Šajā regulā nav pieļaujama piegāde 1. punkta izpratnē, ja nav droši zināma parādnieka adrese.

3. Piegādi, kas veikta saskaņā ar 1. punkta a) līdz d) apakšpunktu, apliecina:

a) dokuments, ko parakstījusi atbildīgā persona, kura veikusi piegādi, un kur norādīts:

i) izmantotais piegādes veids;

ii) piegādes datums;

iii) ja dokuments nogādāts citai personai, nevis parādniekam – šīs personas vārds, uzvārds un sakars ar parādnieku;

vai arī

b) apstiprinājums par saņemšanu, ko parakstījis adresāts 1. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē.

15. pants

Piegāde parādnieka pārstāvjiem

Piegādi saskaņā ar 13. vai 14. pantu var veikt arī parādnieka pārstāvis.

16. pants

Parādnieka pienācīga informēšana par prasījumu

Lai nodrošinātu parādnieka pienācīgu informēšanu par prasījumu, dokumentam par tiesvedības uzsākšanu vai līdzvērtīgam dokumentam jāietver šādas ziņas:

a) pušu vārdi, uzvārdi vai nosaukumi un adreses;

b) prasījuma summa;

c) ja par prasījuma summu tiek pieprasīti procenti, – procentu likme un periods, par kuru tie aprēķināti, ja vien pamatsummai nav automātiski pieskaitīti likumiskie procenti saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;

d) prasījuma pamatojums.

17. pants

Parādnieka pienācīga informēšana par procesuālo kārtību, kas nepieciešama prasījuma apstrīdēšanai

Dokumentā par tiesvedības uzsākšanu, līdzvērtīgā dokumentā vai pavēstē par uzaicinājumu uz tiesas sēdi skaidri jānorāda šādas ziņas, vai tās jāpievieno minētajiem dokumentiem:

a) procedūras noteikumi, lai apstrīdētu prasījumu, pēc vajadzības minot termiņu prasījuma apstrīdēšanai rakstveidā vai tiesas sēdei nolikto laiku, tās institūcijas nosaukums un adrese, kurai jāsniedz atbilde vai kurā jāierodas (pēc vajadzības), un vai ir nepieciešamība iecelt advokātu pārstāvībai;

b) sekas, ko var izraisīt iebilduma neizteikšana vai neierašanās, jo īpaši gadījumos, kad pret parādnieku var pieņemt vai izpildīt spriedumu, kā arī piedzīt no tā ar tiesvedību saistītos izdevumus.

18. pants

Neatbilstības obligātajām normām novēršana

1. Ja tiesas procesā izcelsmes dalībvalstī nav ievēroti 13. līdz 17. pantā noteiktie procedūras noteikumi, šādu neatbilstību novērš un spriedumu apstiprina par Eiropas izpildu rīkojumu:

a) ja spriedums ir nogādāts parādniekam saskaņā ar 13. vai 14. panta prasībām;

b) ja parādniekam ir bijusi iespēja apstrīdēt spriedumu, iesniedzot pārsūdzību, un parādnieks spriedumā vai tam pievienotā dokumentā ir bijis pienācīgi informēts par pārsūdzības procedūras noteikumiem, ietverot tās iestādes nosaukumu un adresi, kurai jāiesniedz pārsūdzība, un vajadzības gadījumā pārsūdzības termiņu; un

c) ja parādnieks nav apstrīdējis spriedumu saskaņā ar attiecīgajiem procedūras noteikumiem.

2. Ja tiesas procesā izcelsmes dalībvalstī nav ievēroti 13. pantā vai 14. pantā minētie procedūras noteikumi, šādu neatbilstību uzskata par novērstu, ja parādnieka izturēšanās prāvā liecina, ka tas personīgi ir saņēmis piegādājamo dokumentu pietiekami agri, lai parūpētos par savu aizstāvību.

19. pants

Minimālās normas sprieduma pārskatīšanai ārkārtas gadījumos

1. Turklāt attiecībā uz 13. līdz 18. pantu spriedumu drīkst apstiprināt par Eiropas izpildu rīkojumu tikai tad, ja parādnieks saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesīgs iesniegt spriedumu pārskatīšanai, kad:

a) i) dokuments par tiesvedības uzsākšanu vai līdzvērtīgs dokuments, vai attiecīgā gadījumā pavēste par ierašanos uz prāvas izskatīšanu ir nogādāts(-a), izmantojot vienu no 14. pantā minētajiem veidiem; un

ii) piegādes termiņš nebija pietiekams, lai ļautu parādniekam parūpēties par savu aizstāvību, ja no tā puses nav konstatējama vaina;

vai

b) nepārvaramas varas apstākļi vai ārkārtas apstākļi, kuros parādnieks nav vainojams, aizkavēja to apstrīdēt prasījumu,

ja abos šajos gadījumos tas ir rīkojies nekavējoties.

2. Šis pants neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt sprieduma pārskatīšanas iespēju ar nosacījumiem, kas nav tik stingri kā 1. punktā minētie.

IV NODAĻA

IZPILDE

20. pants

Izpildes process

1. Neietekmējot šīs nodaļas noteikumus, izpildes procesu reglamentē izpildes valsts tiesību akti.

Spriedumu, kas apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, izpilda ar tādiem pašiem nosacījumiem kā spriedumu, kas pieņemts izpildes dalībvalstī.

2. Kreditoram jāsniedz izpildes dalībvalsts kompetentajām izpildes iestādēm:

a) sprieduma noraksts, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

b) Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma noraksts, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

c) vajadzības gadījumā Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājuma transkripcija vai tā tulkojums izpildes dalībvalsts valsts valodā, vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas valsts valodas, tajā valsts valodā vai vienā no tām valsts valodām, kādā noris tiesvedība paredzētās izpildes vietā saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, kuru izpildes dalībvalsts ir norādījusi kā tai pieņemamu. Katra dalībvalsts var norādīt Eiropas Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav tās valsts valoda(-s) un kas tai ir pieņemama(-s) apstiprinājuma aizpildīšanai. Tulkojumu apliecina persona, kas šim nolūkam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

3. No personas, kura vienā dalībvalstī ir pieprasījusi izpildīt spriedumu, kas citā dalībvalstī ir apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, nav atļauts prasīt nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu neatkarīgi no tās nosaukuma, pamatojoties uz to, ka šai personai ir ārvalsts piederība vai tās domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta neatrodas izpildes dalībvalstī.

21. pants

Izpildes atteikums

1. Izpildes valsts kompetentā tiesa noraida sprieduma izpildi pēc parādnieka pieprasījuma, ja spriedums, kas apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, ir pretrunā ar kādu agrāku spriedumu, kas izdarīts jebkurā dalībvalstī vai trešajā valstī, ja:

a) agrākajam spriedumam ir bijis tas pats prasījuma pamats, un tas pieņemts lietā starp tām pašām pusēm;

b) agrākais spriedums ir pieņemts izpildes dalībvalstī vai atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai to atzītu izpildes dalībvalstī; un

c) pretrunīgums nav minēts un nevarēja būt minēts lietas izskatīšanā izcelsmes dalībvalstī.

2. Spriedumu vai tā apstiprinājumu par Eiropas izpildu rīkojumu izpildes dalībvalstī nekādā gadījumā nedrīkst pārsūdzēt pēc būtības.

22. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

Šī regula neietekmē nolīgumus, ar kuriem dalībvalstis pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 stāšanās spēkā saskaņā ar Briseles Konvencijas par piekritību un spriedumu izpildīšanu civillietās un komerclietās 59. pantu apņēmās neatzīt spriedumus, kas izdarīti minētās konvencijas citās līgumslēdzējās valstīs pret atbildētājiem, kuru domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta atrodas trešā valstī, ja minētās konvencijas 4. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pamatot tikai ar piekritību, kas norādīta minētās konvencijas 3. panta otrajā daļā.

23. pants

Izpildes atlikšana vai ierobežošana

Ja parādnieks

— ir apstrīdējis spriedumu, kas apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, ietverot pārskatīšanas pieteikumu 19. panta izpratnē, vai

— ir iesniedzis pieprasījumu labot vai atcelt Eiropas izpildu rīkojumu saskaņā ar 10. pantu,

izpildes dalībvalsts kompetentā tiesa vai iestāde, saņemot pieprasījumu no parādnieka,

a) izpildes procesā ietver tikai aizsardzības pasākumus; vai arī

b) nosaka, ka izpilde notiks tikai tad, ja būs sniegts tās noteiktais nodrošinājums; vai arī

c) ārkārtējos apstākļos aptur sprieduma izpildi.

V NODAĻA

IZLĪGUMI UN PUBLISKI AKTI

24. pants

Izlīgumi

1. Izlīgumu, kas attiecas uz prasījumu 4. panta 2. punkta izpratnē, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas noslēgts tiesvedības gaitā un ir jāizpilda dalībvalstī, kurā tas bija apstiprināts vai noslēgts, apstiprina par Eiropas izpildu rīkojumu, izmantojot II pielikumā sniegto veidlapas paraugu, iesniedzot pieprasījumu tiesai, kura izlīgumu apstiprinājusi vai kurā tas noslēgts.

2. Izlīgumu, kas izcelsmes dalībvalstī ir apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, izpilda citās dalībvalstīs, atsakoties no izpildāmības deklarācijas un neparedzot iespēju apstrīdēt tā izpildi.

3. Pēc vajadzības piemēro II nodaļas noteikumus, izņemot 5. pantu, 6. panta 1. punktu un 9. panta 1. punktu, kā arī IV nodaļas noteikumus, izņemot 21. panta 1. punktu un 22. pantu.

25. pants

Publiskie akti

1. Publisku aktu par prasījumu 4. panta 2. punkta izpratnē, kas jāizpilda vienā dalībvalstī, iesniedzot pieprasījumu izcelsmes dalībvalsts ieceltajai iestādei, apstiprina par Eiropas izpildu rīkojumu, izmantojot III pielikumā sniegto veidlapas paraugu.

2. Publisku aktu, kas izcelsmes dalībvalstī ir apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, izpilda citās dalībvalstīs, atsakoties no izpildāmības deklarācijas un neparedzot iespēju apstrīdēt tā izpildi.

3. Pēc vajadzības piemēro II nodaļas noteikumus, izņemot 5. pantu, 6. panta 1. punktu un 9. panta 1. punktu, kā arī IV nodaļas noteikumus, izņemot 21. panta 1. punktu un 22. pantu.

VI NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMS

26. pants

Pārejas noteikums

Šī regula attiecas tikai uz pieņemtajiem spriedumiem, tiesā noslēgtiem vai tiesas apstiprinātiem izlīgumiem un dokumentiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti, ja šīs darbības ir veiktas pēc tam, kad šī regula ir stājusies spēkā.

VII NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM KOPIENAS DOKUMENTIEM

27. pants

Saistība ar Regulu (EK) Nr. 44/2001

Šī regula neietekmē iespēju panākt sprieduma, izlīguma vai publiska akta, kuru pamatā ir neapstrīdēts prasījums, atzīšanu un izpildi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 44/2001.

28. pants

Saistība ar Regulu (EK) Nr. 1348/2000

Šī regula neskar Regulas (EK) Nr. 1348/2000 darbību.

VIII NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Informācija par izpildes procesu un iestādēm

Dalībvalstis sadarbojas, lai plašai sabiedrībai un profesionāļu lokam sniegtu informāciju par:

a) izpildes metodēm un procedūrām dalībvalstīs;

b) dalībvalstu kompetentajām izpildes iestādēm,

jo īpaši, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots saskaņā ar Lēmumu 2001/470/EK [1].

30. pants

Informācija par prasību procedūru, valodām un iestādēm

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai par:

a) labojumu un atsaukuma procedūrām, kas minētas 10. panta 2. punktā, un pārskatīšanas procedūru, kas minēta 19. panta 1. punktā;

b) valodām, kas ir pieņemamas saskaņā ar 20. panta 2. punkta c) apakšpunktu;

c) iestāžu sarakstu, kas minētas 25. pantā;

un visām turpmākajām šīs informācijas izmaiņām.

2. Informāciju, kas paziņota saskaņā ar 1. punktu, Komisija dara publiski pieejamu, publicējot to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un izmantojot jebkādus citus piemērotus līdzekļus.

[1] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

31. pants

Grozījumu izdarīšana pielikumos

Pielikumos sniegto veidlapu paraugu grozījumus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru.

32. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 44/2001 75. pantā.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 21. janvārī.

To piemēro no 2005. gada 21. oktobra, izņemot 30., 31. un 32. pantu, kas piemērojami no 2005. gada 21. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu.

Strasbūrā, 2004. gada 21. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

P. COX

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

D. ROCHE

I PIELIKUMS

EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMA APSTIPRINĀJUMS SPRIEDUMAM

EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMA APSTIPRINĀJUMS SPRIEDUMAM

1. Izcelsmes dalībvalsts: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Apstiprinājuma izdevēja tiesa

2.1. Nosaukums

2.2. Adrese

2.3. Tel./fakss/e-pasts

3. Sprieduma pieņēmēja tiesa, ja tā ir cita

3.1. Nosaukums

3.2. Adrese

3.3. Tel./fakss/e-pasts

4. Spriedums

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Puses

4.3.1. Kreditora(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

4.3.2 Parādnieka(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

5. Apstiprinātais prasījums naudas izteiksmē

5.1. Pamatsumma

5.1.1. Valūta
- EUR ☐
- Zviedrijas kronas ☐
- Sterliņu mārciņas ☐
- cita (precizēt) ☐

5.1.2. Ja prasījums ir par periodiskiem maksājumiem

5.1.2.1. Katra maksājuma summa

5.1.2.2. Pirmā maksājuma termiņš

5.1.2.3. Turpmāko maksājumu termiņi:

reizi nedēļā ☐ reizi mēnesī ☐ cita (precizēt) ☐

5.1.2.4. Prasījuma periods

5.1.2.4.1. Pašlaik nenoteikts ☐ vai

5.1.2.4.2. Pēdējā maksājuma termiņš

5.2. Procenti

5.2.1. Procentu likme

5.2.1.1. ... % vai arī

5.2.1.2. ... % virs ECB [1] pamatlikmes

5.2.1.3. Cita (precizēt)

5.2.2. Procenti aprēķināmi, sākot ar

5.3. Atlīdzināmo izmaksu summa, ja spriedumā tāda noteikta

6. Spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī ☐

7. Spriedumu vēl joprojām var pārsūdzēt

Jā ☐ Nē ☐

8. Spriedums ir pieņemts lietā par neapstrīdētu prasījumu saskaņā ar 3. panta 1. punktu ☐

9. Spriedums atbilst 6. panta 1. punkta b) apakšpunktam ☐

10. Spriedums pieņemts lietā par patērētāja līgumu

Jā ☐ Nē ☐

10.1. Ja jā:

Parādnieks ir patērētājs

Jā ☐ Nē ☐

10.2. Ja jā:

Parādnieka domicils ir izcelsmes dalībvalstī (Regulas (EK) 44/2001 59. panta izpratnē) ☐

11. Piegādāts dokuments par tiesvedības uzsākšanu saskaņā ar III nodaļu pēc vajadzības

Jā ☐ Nē ☐

11.1. Piegāde ir veikta saskaņā ar 13. pantu ☐

Piegāde ir veikta saskaņā ar 14. pantu ☐

Saskaņā ar 18. panta 2. punktu ir pierādīts, ka parādnieks ir saņēmis dokumentu ☐

[1] Procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro galvenajām refinansēšanas operācijām.

11.2. Pienācīga informēšana

Parādnieks tika informēts saskaņā ar 16. un 17. pantu ☐

12. Pavēstes piegāde, pēc vajadzības

Jā ☐ Nē ☐

12.1. Piegāde ir veikta saskaņā ar 13. pantu ☐

vai arī piegāde ir veikta saskaņā ar 14. pantu ☐

vai arī saskaņā ar 18. panta 2. punktu ir pierādīts, ka parādnieks ir saņēmis pavēsti ☐

12.2. Pienācīga informēšana

Parādnieks tika informēts saskaņā ar 17. pantu ☐

13. Neatbilstības obligātajiem procesuālajiem standartiem novēršana saskaņa ar 18. panta 1. punktu

13.1. Sprieduma piegāde ir veikta saskaņā ar 13. pantu ☐

vai arī sprieduma piegāde ir veikta saskaņā ar 14. pantu ☐

vai arī saskaņā ar 18. panta 2. punktu ir pierādīts, ka parādnieks ir saņēmis pavēsti ☐

13.2. Pienācīga informēšana

Parādnieks tika informēts saskaņā ar 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu ☐

13.3. Parādniekam bija iespēja apstrīdēt spriedumu

Jā ☐ Nē ☐

13.4. Parādnieks nav apstrīdējis spriedumu saskaņā ar attiecīgajām procesuālajām normām

Jā ☐ Nē ☐

Vieta: ....., datums: .....

.....

Paraksts un/vai zīmogs

II PIELIKUMS

EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMA APSTIPRINĀJUMS IZLĪGUMAM

1. Izcelsmes dalībvalsts: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Apstiprinājuma izdevēja tiesa

2.1. Nosaukums

2.2. Adrese

2.3. Tel./fakss/e-pasts

3. Tiesa, kas apstiprinājusi izlīgumu vai kurā tas noslēgts, ja tā nav tā pati

3.1. Nosaukums

3.2. Adrese

3.3. Tel./fakss/e-pasts

4. Izlīgums

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Puses

4.3.1. Kreditora(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

4.3.2 Parādnieka(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

5. Apstiprinātais prasījums naudas izteiksmē

5.1. Pamatsumma

5.1.1. Valūta
- EUR ☐
- Zviedrijas kronas ☐
- Sterliņu mārciņas ☐
- cita (precizēt) ☐

5.1.2. Ja prasījums ir par periodiskiem maksājumiem

5.1.2.1. Katra maksājuma summa

5.1.2.2. Pirmā maksājuma termiņš

5.1.2.3. Turpmāko maksājumu termiņi:

reizi nedēļā ☐ reizi mēnesī ☐ cita (precizēt) ☐

5.1.2.4. Prasījuma periods

5.1.2.4.1. Pašlaik nenoteikts ☐ vai

5.1.2.4.2. Pēdējā maksājuma termiņš

5.2. Procenti

5.2.1. Procentu likme

5.2.1.1. ...% vai

5.2.1.2. ... % virs ECB [1] pamatlikmes

5.2.1.3. Cita (precizēt)

5.2.2. Procenti aprēķināmi, sākot ar

5.3. Atlīdzināmo izmaksu summa, ja izlīgumā tāda noteikta

6. Izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī ☐

Vieta: ....., datums: .....

.....

Paraksts un/vai zīmogs

[1] Procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro galvenajām refinansēšanas operācijām.

III PIELIKUMS

EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMA APSTIPRINĀJUMS PUBLISKAM AKTAM

1. Izcelsmes dalībvalsts: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Apstiprinājuma izdevēja tiesa

2.1. Nosaukums

2.2. Adrese

2.3. Tel./fakss/e-pasts

3. Tiesa/iestāde, kas sastādījusi vai reģistrējusi publisko aktu, ja tā ir atšķirīga

3.1. Nosaukums

3.2. Adrese

3.3. Tel./fakss/e-pasts

4. Publiskais akts

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Puses

4.3.1. Kreditora(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

4.3.2. Parādnieka(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

5. Apstiprinātais prasījums naudas izteiksmē

5.1. Pamatsumma

5.1.1. Valūta
- EUR ☐
- Zviedrijas kronas ☐
- Sterliņu mārciņas ☐
- cita (precizēt) ☐

5.1.2. Ja prasījums ir par periodiskiem maksājumiem

5.1.2.1. Katra maksājuma summa

5.1.2.2. Pirmā maksājuma termiņš

5.1.2.3. Turpmāko maksājumu termiņi:

reizi nedēļā ☐ reizi mēnesī ☐ cita (precizēt) ☐

5.1.2.4. Prasījuma periods

5.1.2.4.1. Pašlaik nenoteikts ☐ vai

5.1.2.4.2. Pēdējā maksājuma termiņš

5.2. Procenti

5.2.1. Procentu likme

5.2.1.1. ... % vai

5.2.1.2. ... % virs ECB [1] pamatlikmes

5.2.1.3. Cita (precizēt)

5.2.2. Procenti aprēķināmi, sākot ar

5.3. Atlīdzināmo izmaksu summa, ja publiskajā aktā tāda noteikta

6. Publiskais akts ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī ☐

Vieta: ....., datums: .....

.....
Paraksts un/vai zīmogs

[1] Procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro galvenajām refinansēšanas operācijām.

IV PIELIKUMS

IZPILDES ATSAUKŠANAS VAI IEROBEŽOŠANAS APSTIPRINĀJUMS
(6. panta 2. punkts)

1. Izcelsmes dalībvalsts: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Apstiprinājuma izdevēja tiesa/iestāde

2.1. Nosaukums

2.2. Adrese

2.3. Tel./fakss/e-pasts

3. Tiesa/iestāde, kas izdevusi spriedumu/izlīgumu/publisku aktu (*), ja tā ir cita

3.1. Nosaukums

3.2. Adrese

3.3. Tel./fakss/e-pasts

4. Spriedums/ izlīgums/ publiskais akts (*)

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Puses

4.3.1. Kreditora(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

4.3.2. Parādnieka(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

5. Šis spriedums/ izlīgums/ publiskais akts (*) tika apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, bet

5.1. spriedums/ izlīgums/ publiskais akts (*) vairs nav jāizpilda ☐

5.2. Izpilde ir uz laiku

5.2.1. apturēta ☐

5.2.2. ierobežota līdz aizsargpasākumiem ☐

(*) Lieko svītrot.

5.2.3. atlikta līdz nodrošinājuma iesniegšanai, kura šobrīd trūkst ☐

5.2.3.1. Garantijas summa

5.2.3.2. Valūta EUR ☐
Zviedrijas kronas ☐
Sterliņu mārciņas ☐
Cita (precizēt) ☐

5.2.4. Citas ziņas (precizēt) ☐

Vieta: ....., datums: .....

.....
Paraksts un/vai zīmogs

V PIELIKUMS

APSTIPRINĀJUMS, KAS AIZSTĀJ EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMU PĒC APSTRĪDĒŠANAS
(6. panta 3. punkts)

A. A Šis spriedums/izlīgums/publiskais akts (*), kas tika apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, ir pārsūdzēts.

1. Izcelsmes dalībvalsts: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐
IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Apstiprinājuma izdevēja tiesa/iestāde

2.1. Nosaukums

2.2. Adrese

2.3. Tel./fakss/e-pasts

3. Tiesa/iestāde, kas izdevusi spriedumu/izlīgumu/publisku aktu (*), ja tā ir cita

3.1. Nosaukums

3.2. Adrese

3.3. Tel./fakss/e-pasts

4. Spriedums/ izlīgums/ publiskais akts (*)

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Puses

4.3.1. Kreditora(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

4.3.2. Parādnieka(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

B. Pēc minētās apstrīdēšanas ir pieņemts turpmākais nolēmums, kas tiek apstiprināts par Eiropas izpildu rīkojumu, kurš aizstāj sākotnējo Eiropas izpildu rīkojumu

1. Tiesa

1.1. Nosaukums

1.2. Adrese

1.3. Tel./fakss/e-pasts

(*) Lieko svītrot.

2. Lēmums

2.1.1. Datums

2.2.1. Atsauces numurs

3. Apstiprinātais prasījums naudas izteiksmē

3.1. Pamatsumma

3.1.1. Valūta EUR ☐
Zviedrijas kronas ☐
Sterliņu mārciņas ☐
Cita (precizēt) ☐

3.1.2. Ja prasījums ir par periodiskiem maksājumiem

3.1.2.1. Katra maksājuma summa

3.1.2.2. Pirmā maksājuma termiņš

3.1.2.3. Turpmāko maksājumu termiņi:

reizi nedēļā ☐ reizi mēnesī ☐ citādi (precizēt) ☐

3.1.2.4. Prasījuma periods

3.1.2.4.1. Pašlaik nenoteikts ☐ vai

3.1.2.4.2. Pēdējā maksājuma termiņš

3.2. Procenti

3.2.1. Procentu likme

3.2.1.1. ... % vai arī

3.2.1.2. ... % virs ECB pamatlikmes ([1])

3.2.1.3. Cita (precizēt)

3.2.2. Procenti aprēķināmi, sākot ar

3.3. Atlīdzināmo izmaksu summa, ja lēmumā tāda noteikta

4. Lēmums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī ☐

5. Lēmumu vēl var pārsūdzēt

Jā ☐ Nē ☐

6. Lēmums atbilst 6. panta 1. punkta b) apakšpunktam ☐

([1]) Procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām.

7. Lēmums pieņemts lietā par patērētāja līgumu

Jā ☐ Nē ☐

7.1. Ja jā:

Parādnieks ir patērētājs

Jā ☐ Nē ☐

7.2. Ja jā:

Parādnieka domicils ir izcelsmes dalībvalstī Regulas (EK) Nr. 44/2001 59. panta izpratnē ☐

8. Pieņemot lēmumu, kas seko apstrīdēšanai, prasījums ir neapstrīdēts 3. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunkta izpratnē

Jā ☐ Nē ☐

Ja jā:

8.1. Apstrīdēšanas uzsākšanas dokumenta piegāde

Vai apstrīdēšanu iesniedza kreditors?

Jā ☐ Nē ☐

Ja jā:

8.1.1. Piegāde ir veikta saskaņā ar 13. pantu ☐

vai arī piegāde ir veikta saskaņā ar 14. pantu ☐

vai arī saskaņā ar 18. panta 2. punktu ir pierādīts, ka parādnieks ir saņēmis dokumentu

8.1.2. Pienācīga informēšana

Parādnieks tika informēts saskaņā ar 16. un 17. pantu ☐

8.2. Pavēstes piegāde, pēc vajadzības

Jā ☐ Nē ☐

Ja jā:

8.2.1. Piegāde ir veikta saskaņā ar 13. pantu ☐

vai arī piegāde ir veikta saskaņā ar 14. pantu ☐

vai arī saskaņā ar 18. panta 2. punktu ir pierādīts, ka parādnieks ir saņēmis pavēsti ☐

8.2.2. Pienācīga informēšana

Parādnieks tika informēts saskaņā ar 17. pantu ☐

8.3. Neatbilstības obligātajiem procesuālajiem standartiem novēršana saskaņā ar 18. panta 1. punktu

8.3.1. Lēmuma piegāde ir veikta saskaņā ar 13. pantu ☐

vai arī lēmuma piegāde ir veikta saskaņā ar 14. pantu ☐

vai arī saskaņā ar 18. panta 2. punktu ir pierādīts, ka parādnieks ir saņēmis lēmumu ☐

8.3.2. Pienācīga informēšana

Parādnieks tika informēts saskaņā ar 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu ☐

Vieta: ....., datums: .....

.....

Paraksts un/vai zīmogs

VI PIELIKUMS

PIEPRASĪJUMS EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMA APSTIPRINĀJUMA LABOJUMIEM VAI ATSAUKŠANAI
(10. panta 3. punkts)

TURPMĀKAIS EIROPAS IZPILDU RĪKOJUMA APSTIPRINĀJUMS

1. Izcelsmes dalībvalsts: AT ☐ BE ☐ DE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ IE ☐ IT ☐ LU ☐ NL ☐ PT ☐ SE ☐ UK ☐

2. Apstiprinājuma izdevēja tiesa/iestāde

2.1. Nosaukums

2.2. Adrese

2.3. Tel./fakss/e-pasts

3. Tiesa/iestāde, kas izdevusi spriedumu/izlīgumu/publisku aktu (*), ja tā ir cita

3.1. Nosaukums

3.2. Adrese

3.3. Tel./fakss/e-pasts

4. Spriedums/ izlīgums/ publiskais akts

4.1. Datums

4.2. Atsauces numurs

4.3. Puses

4.3.1. Kreditora(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

4.3.2. Parādnieka(-u) vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese

IR

5. JĀLABO, jo būtiskas kļūdas dēļ tajā ir turpmāk minētās pretrunas starp Eiropas izpildu rīkojuma apstiprinājumu un tam piesaistīto spriedumu/ izlīgumu/ publisko aktu (precizēt) ☐

(*) Lieko svītrot.

6. JĀATSAUC, jo

6.1. apstiprinātais spriedums bija saistīts ar patērētāja līgumu, taču tika pieņemts dalībvalstī, kas nav patērētāja domicila valsts Regulas (EK) Nr. 44/2001 59. panta izpratnē ☐

6.2. skaidri redzams, ka Eiropas izpildu rīkojums bija piešķirts nepamatoti cita iemesla dēļ (precizēt) ☐

Vieta: ....., datums: .....

.....

Paraksts un/vai zīmogs

3d

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1896/2006

(2006. gada 12. decembris),

ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 61. panta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru [2],

tā kā:

(1) Kopiena ir izvirzījusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai *inter alia* jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, un kas vajadzīgi iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma 65. panta c) apakšpunktu šajos pasākumos jāiekļauj tie pasākumi, kas novērš šķēršļus labai civilās tiesvedības darbībai, vajadzības gadījumā sekmējot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu savstarpēju atbilstību.

(3) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobra Tamperes sanāksmē aicināja Padomi un Komisiju sagatavot jaunus tiesību aktus par tiem jautājumiem, kas vajadzīgi tiesu iestāžu veiksmīgai sadarbībai un uzlabotai tiesu pieejamībai, un šajā sakarā īpaši norādīja uz naudas maksājumu rīkojumiem.

(4) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma Komisijas un Padomes kopējo programmu par pasākumiem, lai īstenotu savstarpējās atzīšanas principu attiecībā uz lēmumiem civillietās un komerclietās [3]. Programmā paredzēta īpašas, vienotas vai saskaņotas Kopienā noteiktas procedūras iespēja tā tiesas lēmuma iegūšanai īpašās jomās, tostarp neapstrīdētu prasījumu jomā. To tālāk attīstīja Eiropadomes 2004. gada 5. novembrī pieņemtajā Hāgas programmā, kurā aicināts aktīvi strādāt pie Eiropas maksājuma rīkojuma izveides.

(5) Komisija 2002. gada 20. decembrī pieņēma Zaļo grāmatu par Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru un par pasākumiem maza apmēra prasību tiesvedības vienkāršošanai un paātrināšanai. Ar Zaļo grāmatu aizsākās pārrunas par iespējamiem mērķiem un iezīmēm, kas raksturotu vienotu vai saskaņotu Eiropas procedūru neapstrīdētu prasījumu piedziņai.

(6) Ātra un efektīva nesegto parādu piedziņa, kas nav s juridisku strīdu priekšmets, ir sevišķi svarīga uzņēmējiem Eiropas Savienībā, jo kavēti maksājumi ir galvenais iemesls maksātnespējai, kas apdraud uzņēmumu dzīvotspēju, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un tie izraisa daudzu darba vietu zaudējumu.

(7) Visas dalībvalstis cenšas risināt jautājumu par neapstrīdēto prasījumu masveida piedziņu, vairākumā no tām izveidojot vienkāršotas maksājuma rīkojuma procedūras, taču gan valstu tiesību aktu saturs, gan iekšējo procedūru izpilde būtiski atšķiras. Turklāt pašreizējās procedūras bieži ir vai nu nepieņemamas, vai neizpildāmas pārrobežu gadījumos.

(8) No tā izrietošie šķēršļi efektīvai tiesu pieejamībai pārrobežu lietās un iekšējā tirgus konkurences kropļošana, kas rodas sakarā ar nevienlīdzīgiem apstākļiem, kādos darbojas procesuālie līdzekļi, kas pašreiz pieejami kreditoriem dažādās dalībvalstīs, rada vajadzību pēc Kopienas tiesību aktiem, kas garantētu vienādus noteikumus kreditoriem un debitoriem visā Eiropas Savienībā.

---

[1] OV C 221, 8.9.2005., 77. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. decembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 30. jūnija Kopējā nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Parlamenta 2006. gada 25. oktobra Nostāja. Padomes 2006. gada 11. decembra Lēmums.

[3] OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

(9) Šīs regulas mērķis ir vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, un atļaut Eiropas maksājumu rīkojumu brīvu apriti dalībvalstīs, nosakot minimālos standartus, kuru ievērošana padara nevajadzīgu jebkādu starpposma procesu pirms atzīšanas un izpildes dalībvalstī, kurā iesniegta izpildes prasība.

(10) Ar šo regulu izveidotajai procedūrai būtu jākalpo kā papildu un fakultatīvam līdzeklim prasītājam, neatņemot tam tiesības izmantot valsts tiesību aktos paredzētu procedūru. Attiecīgi šī regula neaizvieto un nesaskaņo spēkā esošos mehānismus neapstrīdētu prasījumu piedziņai saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(11) Šai procedūrai būtu pēc iespējas lielākā apmērā jābalstās uz standarta veidlapu izmantošanu jebkurā tiesas un pušu savstarpējā saziņā, lai atvieglotu tās izpildi un ļautu izmantot automātisku datu apstrādi.

(12) Lemjot par to, kurām tiesām jāpiešķir jurisdikcija izdot Eiropas maksājuma rīkojumu, dalībvalstīm būtu pienācīgi jāņem vērā vajadzība nodrošināt tiesu iestāžu pieejamību.

(13) Pieteikumā Eiropas maksājuma rīkojumam prasītājam būtu jānodrošina informācija, kas ir pietiekama, lai skaidri noteiktu un pamatotu prasījumu, lai dotu iespēju atbildētājam, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, izvēlēties vai nu prasījumu apstrīdēt, vai atstāt to neapstrīdētu.

(14) Šajā sakarā prasītājam vajadzētu būt pienākumam iekļaut to pierādījumu aprakstu, ar kuriem pamato prasījumu. Šajā nolūkā pieteikuma veidlapā būtu jāiekļauj maksimāli izsmeļošs saraksts ar pierādījumu veidiem, ko parasti uzrāda, pamatojot finanšu prasījumus.

(15) Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikuma iesniegšanai vajadzētu būt saistītai ar visu piemērojamo tiesas izdevumu nomaksu.

(16) Tiesai būtu jāizskata pieteikums, tostarp jurisdikcijas jautājums un pierādījumu apraksts, pamatojoties uz pieteikuma veidlapā norādīto informāciju. Tas ļautu tiesai *prima facie* izskatīt prasījuma apstākļus un *inter alia* neturpināt izskatīt skaidri nepamatotus vai nepieņemamus prasījumus. Izskatīšana nebūtu jāveic tiesnesim.

(17) Pieteikuma noraidījumu nav tiesības pārsūdzēt. Tas tomēr neliedz lēmumu, ar ko noraida pieteikumu, pārskatīt tā paša līmeņa tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(18) Eiropas maksājuma rīkojumā būtu atbildētājs jāinformē par iespējām vai nu prasītājam samaksāt piespriesto summu, vai arī 30 dienu termiņā nosūtīt paziņojumu par iebildumu, ja viņš vēlas apstrīdēt prasījumu. Papildus tam, ka atbildētājam ir nodrošināta pilnīga informācija par prasījumu, ko iesniedzis prasītājs, atbildētājs būtu jāinformē par Eiropas maksājuma rīkojuma tiesisko nozīmīgumu un, jo īpaši, par sekām, kādas radīsies, ja prasījumu neapstrīdēs.

(19) Ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgos civilprocesa noteikumus, jo īpaši tos, kas attiecas uz dokumentu piegādi, ir sīki un precīzi jādefinē minimālie standarti, kas būtu jāpiemēro Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrai. Jo īpaši jāņem vērā, ka jebkura piegādes metode, kas balstīta uz juridisko fikciju, saistībā ar šo standartu ievērošanu nebūtu jāuzskata par pietiekamu Eiropas maksājuma rīkojuma piegādei.

(20) Visiem 13. un 14. pantā minētajiem dokumentu piegādes veidiem ir raksturīga vai nu pilnīga noteiktība (13. pants), vai ļoti augsta ticamības pakāpe (14. pants), ka piegādātais dokuments ir sasniedzis adresātu.

(21) Personiska dokumenta piegāde konkrētām personām, kas nav pats atbildētājs, kura veikta saskaņā ar 14. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, būtu jāuzskata par šiem nosacījumiem atbilstīgu tikai tad, ja minētās personas ir faktiski pieņēmušas/saņēmušas attiecīgo dokumentu.

(22) Regulas 15. pants būtu jāpiemēro situācijās, kad atbildētājs nevar pats sevi pārstāvēt tiesā, kā tas ir juridisku personu gadījumā, un tad, kad to pārstāv atbilstīgi tiesību aktiem pilnvarota persona, kā arī tas piemērojams situācijās, kad atbildētājs ir pilnvarojis citu personu, jo īpaši advokātu, lai tas to pārstāvētu attiecīgajā tiesas procesā.

(23) Atbildētājs var iesniegt savu paziņojumu par iebildumu, izmantojot standarta veidlapu, kas noteikta ar šo regulu. Tomēr tiesām būtu jāņem vērā jebkurā citā veidā rakstiski iesniegts iebildums, ja tas ir izklāstīts saprotamā veidā.

(24) Ar noteiktā termiņā piereģistrētu paziņojumu par iebildumu būtu jāizbeidz Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra un būtu jānotiek automātiskai pārejai uz parasto civilprocesu, ja vien prasītājs tādā gadījumā nav noteikti pieprasījis tiesas procesu izbeigt. Jēdzienu "parasts civilprocess" šajā regulā nevajadzētu noteikti interpretēt valsts tiesību aktu izpratnē.

(25) Pēc tam, kad beidzies termiņš, kurā jāiesniedz paziņojums par iebildumu, konkrētos izņēmuma gadījumos atbildētājam vajadzētu būt tiesīgam lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu. Pārskatīšanai izņēmuma gadījumos nebūtu jānozīmē, ka atbildētājam ir dota otra iespēja iebilst pret prasījumu. Pārskatīšanas procedūras laikā prasījuma pamatojumu izvērtē, izskatot vienīgi iemeslus, kas izriet no atbildētāja norādītajiem ārkārtas apstākļiem. Citi ārkārtas apstākļi varētu ietvert situāciju, kad Eiropas maksājuma rīkojums bijis balstīts uz pieteikuma veidlapā norādītu nepatiesu informāciju.

(26) Tiesas izdevumiem, uz kuriem attiecas 25. pants, nebūtu jāietver, piemēram, advokātu honorārus vai tādas dokumentu piegādes izmaksas, ko veic cita iestāde, kura nav tiesa.

(27) Uz Eiropas maksājuma rīkojumu, kas izdots vienā dalībvalstī, no izpildes viedokļa būtu jāraugās tāpat kā uz rīkojumu, ko izsniegusi dalībvalsts, kurā iesniegta izpildes prasība. Savstarpēja uzticēšanās tiesvedības darbībām dalībvalstīs ir pamats tam, ka tiesa vienā dalībvalstī atzīst, ka visi nosacījumi Eiropas maksājuma rīkojuma izsniegšanai ir izpildīti, lai rīkojums būtu izpildāms visās pārējās dalībvalstīs bez izskatīšanas tiesā par minimālo procesuālo standartu pareizu piemērošanu dalībvalstīs, kurās rīkojums ir izpildāms. Neskarot šīs regulas noteikumus, jo īpaši minimālos standartus, kas noteikti 22. panta 1. un 2. punktā un 23. pantā, Eiropas maksājuma rīkojuma izpildes procedūras būtu jāturpina reglamentēt valsts tiesību aktos.

(28) Lai aprēķinātu termiņus, vajadzētu piemērot Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus ([1]). Atbildētājam būtu par to jāpaziņo, un viņu būtu jāinformē, ka tiks ņemtas vērā oficiālās brīvdienas dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kas izdod Eiropas maksājuma rīkojumu.

(29) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, izveidot vienotu ātru un efektīvu mehānismu, lai visā Eiropas Savienībā atgūtu neapstrīdētus finanšu prasījumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

([1]) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

(30) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]).

(31) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(32) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Dānijai nav saistoša un nav tai jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir:

a) vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru;

un

b) atļaut Eiropas maksājumu rīkojumu brīvu apriti dalībvalstīs, nosakot minimālos standartus, kuru ievērošana padara nevajadzīgu jebkādu starpposma procesu pirms atzīšanas un izpildes dalībvalstī, kurā iesniegta izpildes prasība.

2. Šī regula neliedz prasītājam iesniegt prasību 4. panta nozīmē, izmantojot citu procedūru, kas pieejama saskaņā ar dalībvalsts vai Kopienas tiesību aktiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz pārrobežu civillietām un komerclietām neatkarīgi no tiesas iestādes vai tribunāla būtības. Tā neattiecas, konkrēti, uz nodokļu, muitas vai administratīvām lietām vai valsts atbildību, kas radusies no darbības vai bezdarbības, īstenojot valsts varu (“*acta iure imperii*”).

([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

2. Šo regulu nepiemēro:

a) īpašuma tiesībām, ko rada laulāto attiecības, testaments un mantošana;

b) bankrotu, tiesvedību saistībā ar maksātnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisku personu likvidāciju, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai analogām procedūrām;

c) sociālajam nodrošinājumam;

d) prasījumiem, kas izriet no ārpuslīgumiskajām saistībām, ja vien:

i) puses par tiem nav noslēgušas nolīgumu vai nav notikusi parāda piedzīšana,

vai

ii) tie nav saistīti ar nomaksātiem parādiem, kas izriet no kopīpašuma tiesībām.

3. Šajā regulā "dalībvalsts" ir jebkura dalībvalsts, izņemot Dāniju.

3. pants

Pārrobežu lietas

1. Šajā regulā pārrobežu lieta ir lieta, kurā vismaz vienai no pusēm ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta *dalībvalstī*, kas nav prasību saņēmušās tiesas atrašanās dalībvalsts.

2. Domicilu nosaka saskaņā ar 59. un 60. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([1]).

3. Atbilstīgais brīdis, lai noteiktu, vai attiecīgā lieta ir pārrobežu lieta, ir tad, kad saskaņā ar šo regulu iesniedz pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam.

4. pants

Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra

Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra ir noteikta finanšu prasījuma piedziņai par konkrētu summu, kas bija jāsamaksā tajā brīdī, kad iesniedza pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam.

5. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

1. "izcelsmes dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā izdots Eiropas maksājuma rīkojums;

2. "izpildes dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā iesniegta prasība par Eiropas maksājuma rīkojuma izpildi;

3. "tiesa" nozīmē jebkuru iestādi dalībvalstī, kurai ir kompetence attiecībā uz Eiropas maksājuma rīkojumu vai jebkuriem citiem saistītiem jautājumiem;

4. "izcelsmes tiesa" nozīmē tiesu, kura izdod Eiropas maksājuma rīkojumu.

6. pants

Jurisdikcija

1. Šīs regulas piemērošanas nolūkos jurisdikciju nosaka saskaņā ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši ar Regulu (EK) Nr. 44/2001.

2. Tomēr, ja prasījums ir saistīts ar līgumu, ko noslēgusi persona, patērētājs, nolūkā, kas uzskatāms par nesaistītu ar tā amatu vai profesiju, un ja atbildētājs ir patērētājs, jurisdikcija ir tikai tiesām dalībvalstī, kur atrodas atbildētāja domicils saskaņā ar 59. pantu Regulā (EK) Nr. 44/2001.

7. pants

Pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam

1. Pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam iesniedz, izmantojot A standarta veidlapu, kā noteikts I pielikumā.

2. Pieteikumā norāda:

a) vārdus/nosaukumus un adreses - pusēm un, vajadzības gadījumā, pušu pārstāvjiem un tiesai, kurā pieteikumu iesniedz;

b) prasījuma apjomu, tostarp kapitālu un, vajadzības gadījumā, procentus, līgumsodus un izmaksas;

c) ja prasījuma summai ir pieprasīti procenti, procentu likmi un laikposmu, par kuru šie procenti prasīti, ja vien ar likumu noteiktā likme nav automātiski pievienota kapitālam atbilstīgi izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;

d) prasības iesniegšanas iemeslu, tostarp to apstākļu aprakstu, kas ir prasījuma pamatā, un, vajadzības gadījumā, prasītajiem procentiem;

e) to pierādījumu aprakstu, kas pamato prasījumu;

f) jurisdikcijas pamatus;

un

g) lietas pārrobežu būtību 3. panta nozīmē.

([1]) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2245/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 10. lpp.).

3. Prasītājs pieteikumā deklarē, ka sniegtā informācija ir patiesa saskaņā ar viņa rīcībā esošo informāciju un pārliecību, un viņš apzinās, ka jebkādi apzināti nepatiesi paziņojumi var izraisīt atbilstīgu sankciju piemērošanu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

4. Pieteikuma papildinājumā prasītājs var tiesai norādīt, ka viņš iebilst pret pārcelšanu uz parastu civilprocesu 17. panta nozīmē, gadījumā, ja atbildētājs iebilst. Tas neliedz prasītājam par to informēt tiesu vēlāk, tomēr jebkurā gadījumā pirms rīkojuma izdošanas.

5. Pieteikumu iesniedz papīra formātā vai izmantojot citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, ko ir akceptējusi izcelsmes dalībvalsts un kas ir pieejami izcelsmes tiesai.

6. Pieteikumu paraksta prasītājs vai, vajadzības gadījumā, tā pārstāvis. Ja pieteikums iesniegts elektroniskā formātā atbilstīgi 5. punktam, to paraksta saskaņā ar 2. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu [1]. Parakstu atzīst izcelsmes dalībvalstī, un tam nevar piemērot papildu prasības.

Tomēr šādu elektronisku parakstu nepieprasa, ja un ciktāl dalībvalsts izcelsmes tiesās pastāv cita tāda elektroniskas saziņas sistēma, kura ir pieejama zināmai iepriekš reģistrētu autentificētu lietotāju grupai un ļauj identificēt šos lietotājus drošā veidā. Dalībvalstis informē Komisiju par šādām saziņas sistēmām.

8. pants

Pieteikuma izskatīšana

Tiesa, kas saņēmusi pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, pēc iespējas ātrāk un, pamatojoties uz pieteikuma veidlapu, pārbauda, vai 2., 3., 4., 6. un 7. pantā noteiktās prasības ir izpildītas un vai prasījums šķiet pamatots un pieņemams. Šī izskatīšana var notikt automatizētas procedūras veidā.

9. pants

Papildināšana un labošana

1. Ja nav izpildītas 7. pantā paredzētās prasības un, ja vien prasījums nav skaidri nepamatots un nepieņemams, tiesa dod prasītājam iespēju papildināt vai labot pieteikumu. Tiesa izmanto B standarta veidlapu, kā noteikts II pielikumā.

2. Ja tiesa lūdz prasītājam papildināt vai labot pieteikumu, tā nosaka apstākļiem atbilstīgu termiņu. Tiesa var pēc saviem ieskatiem šo termiņu pagarināt.

10. pants

Pieteikuma grozīšana

1. Ja 8. pantā minētās prasības pieteikumā ir izpildītas tikai daļēji, tiesa informē par to prasītāju, izmantojot C standarta veidlapu, kā noteikts III pielikumā. Prasītāju aicina pieņemt vai noraidīt priekšlikumu Eiropas maksājuma rīkojumam par summu, ko norādījusi tiesa, un informē par šā lēmuma sekām. Prasītājs atbild, nosūtot atpakaļ tiesas nosūtīto C standarta veidlapu laikposmā, ko norādījusi tiesa saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

2. Ja prasītājs pieņem tiesas priekšlikumu, tiesa izdod Eiropas maksājuma rīkojumu saskaņā ar 12. pantu attiecībā uz to prasījuma daļu, ko prasītājs pieņēmis. Sekas attiecībā uz pārējo sākotnējās prasījuma daļu reglamentē valsts tiesību akti.

3. Ja prasītājs nenosūta atbildi tiesas norādītajā laikposmā vai noraida tiesas priekšlikumu, tiesa pilnībā noraida pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam.

11. pants

Pieteikuma noraidīšana

1. Tiesa noraida pieteikumu, ja

a) nav izpildītas 2., 3., 4., 6. un 7. pantā noteiktās prasības;

vai

b) prasījums ir skaidri nepamatots vai nav pieņemams;

vai

c) prasītājs nenosūta atbildi termiņā, ko tiesa noteikusi saskaņā ar 9. panta 2. punktu;

vai

d) prasītājs nenosūta atbildi tiesas noteiktajā termiņā vai noraida tiesas priekšlikumu saskaņā ar 10. pantu.

Prasītāju informē par noraidījuma iemesliem, izmantojot D standarta veidlapu, kā noteikts IV pielikumā.

[1] OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

2. Par pieteikuma noraidīšanu nav tiesības iesniegt pārsūdzību.

3. Pieteikuma noraidījums neliedz prasītājam iesniegt prasību, izmantojot jaunu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam vai jebkādu citu procedūru, kas pieejama saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem.

12. pants

Eiropas maksājuma rīkojuma izdošana

1. Ja 8. pantā minētās prasības ir izpildītas, tiesa pēc iespējas ātrāk un parasti 30 dienu laikā no brīža, kad iesniegts pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam, to izdod, izmantojot E standarta veidlapu, kā noteikts V pielikumā.

30 dienu laikposms neietver laiku, ko prasītājs pavadījis, papildinot, labojot vai grozot pieteikumu.

2. Eiropas maksājuma rīkojumu izdod kopā ar pieteikumu veidlapas kopiju. Tajā neietver informāciju, ko prasītājs sniedzis saskaņā ar A veidlapas 1. un 2. papildinājumu.

3. Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētājam iesaka šādas iespējas:

a) samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu;

vai

b) iebilst pret rīkojumu, iesniedzot izcelsmes tiesā paziņojumu par iebildumu, kas jānosūta 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums viņam piegādāts.

4. Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētāju informē, ka

a) rīkojums izdots, balstoties vienīgi uz prasītāja sniegto informāciju, un tiesa to nav pārbaudījusi;

b) rīkojums kļūs izpildāms, ja vien tiesā netiks iesniegts paziņojums par iebildumu saskaņā ar 16. pantu;

c) ja tiks iesniegs paziņojums par iebildumu, tiesvedība turpināsies izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā tiesvedību izbeigt.

5. Tiesa nodrošina, ka rīkojumu piegādā atbildētājam saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ievērojot minimālos standartus, kas noteikti 13., 14. un 15. pantā.

13. pants

Piegāde ar atbildētāja apstiprinājumu par saņemšanu

Eiropas maksājuma rīkojumu var piegādāt atbildētājam saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā jāveic piegāde, izmantojot vienu no šīm metodēm:

a) personīga piegāde ar atbildētāja parakstītu apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums;

b) personīga piegāde ar piegādi veikušās kompetentās personas parakstītu dokumentu, kurā apliecināts, ka atbildētājs ir saņēmis dokumentu vai atteicies to saņemt bez juridiska pamatojuma, norādot piegādes datumu;

c) piegāde ar pasta starpniecību, saņemšanu apliecinot ar atbildētāja parakstītu un atpakaļ nosūtītu apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums;

d) elektroniska piegāde, izmantojot faksu vai e-pastu, saņemšanu apliecinot ar atbildētāja parakstītu un atpakaļ nosūtītu apstiprinājumu par saņemšanu, kurā norādīts saņemšanas datums.

14. pants

Piegāde bez atbildētāja apstiprinājuma par saņemšanu

1. Eiropas maksājuma rīkojumu var arī piegādāt atbildētājam saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā jāveic piegāde, izmantojot vienu no šīm metodēm:

a) personīga piegāde uz atbildētāja privāto adresi personām, kas mitinās vienā dzīvesvietā ar atbildētāju vai tur strādā;

b) ja atbildētājs ir pašnodarbināta persona vai juridiska persona, personīga piegāde uz atbildētāja uzņēmuma adresi atbildētāja nodarbinātajām personām;

c) ieliekot rīkojumu atbildētāja pastkastītē;

d) piegādājot rīkojumu pasta nodaļai vai kompetentām valsts iestādēm un ieliekot atbildētāja pastkastītē rakstisku paziņojumu par šo piegādi ar noteikumu, ka paziņojumā skaidri norādīta šā dokumenta kā tiesas dokumenta būtība vai paziņojuma izsniegšanas juridiskais spēks, kā arī tas, ka ir sākta laika skaitīšana attiecībā uz termiņu;

e) piegāde ar pasta starpniecību bez 3. punktā minētā pierādījuma, ja atbildētāja adrese ir izcelsmes dalībvalstī;

f) piegādājot elektroniski ar automātisku piegādes apstiprinājumu, ja atbildētājs ir iepriekš skaidri apliecinājis savu piekrišanu šādas piegādes metodes izmantošanai.

2. Šajā regulā piegāde saskaņā ar 1. punktu nav pieņemama, ja atbildētāja adrese nav droši zināma.

3. Piegādi saskaņā ar 1. punkta a), b), c) un d) apakšpunktu apliecina ar:

a) ar piegādi veikušās kompetentās personas parakstītu dokumentu, kurā norādīti šādi dati:

i) izmantotā piegādes metode;

un

ii) piegādes datums;

un

iii) ja rīkojums piegādāts citai personai, kas nav atbildētājs, šīs personas vārds un attiecības ar atbildētāju

vai

b) apliecinājums par saņemšanu no personas, kam rīkojums piegādāts, piemērojot 1. punkta a) un b) apakšpunktu.

15. pants

Piegāde pārstāvim

Piegāde saskaņā ar 13. vai 14. pantu var tikt veikta arī atbildētāja pārstāvim.

16. pants

Iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu

1. Atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu izcelsmes tiesā, izmantojot F standarta veidlapu, kā noteikts VI pielikumā, ko viņam piegādā kopā ar Eiropas maksājuma rīkojumu.

2. Paziņojumu par iebildumu nosūta 30 dienu laikā pēc rīkojuma piegādes atbildētājam.

3. Atbildētājs paziņojumā par iebildumu norāda, ka viņš apstrīd prasījumu, bez pienākuma izskaidrot iemeslus.

4. Paziņojumu par iebildumu iesniedz papīra formātā vai, izmantojot citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, kas pieņemami izcelsmes dalībvalstij un pieejami izcelsmes tiesai.

5. Paziņojumu par iebildumu paraksta atbildētājs vai, vajadzības gadījumā, viņa pārstāvis. Ja paziņojums par iebildumu iesniegts elektroniskā formātā atbilstīgi 4. punktam, to paraksta saskaņā ar 2. panta 2. punktu Direktīvā 1999/93/EK. Parakstu atzīst izcelsmes dalībvalstī, un tam nevar piemērot papildu prasības.

Tomēr šāds elektronisks paraksts nav prasīts, ja un ciktāl dalībvalsts izcelsmes tiesās pastāv cita tāda elektroniskas saziņas sistēma, kura ir pieejama zināmai iepriekš reģistrētu autentificētu lietotāju grupai un ļauj identificēt šos lietotājus drošā veidā. Dalībvalstis informē Komisiju par šādām saziņas sistēmām.

17. pants

Paziņojuma par iebildumu iesniegšanas sekas

1. Ja paziņojumu par iebildumu iesniedz 16. panta 2. punktā noteiktajā termiņā, tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā izbeigt tiesvedību.

Ja prasītājs ir iesniedzis savu prasību, izmantojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, nekas valsts tiesību aktos neskar viņa stāvokli turpmākā parastā civilprocesa procedūrā.

2. Pārcelšanu uz parastu civilprocesu 1. punkta nozīmē reglamentē izcelsmes dalībvalsts tiesību akti.

3. Prasītāju informē par to, vai atbildētājs ir iesniedzis paziņojumu par iebildumu, kā arī par jebkuru pārcelšanu uz parastu civilprocesu.

18. pants

Izpildāmība

1. Ja 16. panta 2. punktā noteiktajā termiņā, ņemot vērā attiecīgu laiku, kas paiet paziņojuma sūtīšanas procesā, izcelsmes tiesā nav iesniegts paziņojums par iebildumu, izcelsmes tiesa nekavējoties paziņo, ka Eiropas maksājuma rīkojums ir izpildāms, izmantojot G standarta veidlapu, kā noteikts VII pielikumā. Tiesa pārbauda rīkojuma piegādes datumu.

2. Neskarot 1. punktu, izpildāmības formālās prasības reglamentē ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Tiesa nosūta izpildāmo Eiropas maksājuma rīkojumu prasītājam.

19. pants

Ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšanas un izpildāmības deklarācijas atcelšana

Eiropas maksājuma rīkojumu, kas izpildāms izcelsmes dalībvalstī, atzīst un izpilda citās dalībvalstīs, tam nav vajadzīga izpildāmības deklarācija, un nav nekādu iespēju iebilst pret tā atzīšanu.

20. pants

Pārskatīšana izņēmuma gadījumos

1. Pēc tam, kad beidzies 16. panta 2. punktā paredzētais termiņš, atbildētājs ir tiesīgs lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja

a) i) pavēsti par maksājuma rīkojumu piegādāja, izmantojot vienu no metodēm, kas paredzētas 14. pantā,

un

ii) pavēstes piegāde nenotika savlaicīgi no atbildētāja neatkarīgu apstākļu dēļ, neļaujot viņam sagatavoties aizstāvībai,

vai

b) ja atbildētāju no iebilšanas pret prasījumu kavējuši nepārvaramas varas apstākļi vai ārkārtas apstākļi, kas nav radušies viņa vainas dēļ,

visos gadījumos ar noteikumu, ka viņš rīkojas nekavējoties.

2. Pēc tam, kad beidzies 16. panta 2. punktā paredzētais termiņš, atbildētājs ir tiesīgs arī lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā, ja maksājuma rīkojums ir izdots acīmredzami aplami, ņemot vērā šajā regulā noteiktās prasības, vai citu ārkārtas apstākļu dēļ.

3. Ja tiesa noraida atbildētāja pieteikumu, pamatojoties uz to, ka nav piemērojams neviens no 1. un 2. punktā minētajiem pārskatīšanas iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums paliek spēkā.

Ja tiesa nolemj, ka pārskatīšana ir pamatota saskaņā ar vienu no 1. un 2. punktā norādītajiem iemesliem, Eiropas maksājuma rīkojums nav spēkā.

21. pants

Izpilde

1. Neskarot šīs regulas noteikumus, izpildes procedūras reglamentē ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem.

Izpildāmu Eiropas maksājuma rīkojumu izpilda saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā izpildāmos lēmumus, ko izdevusi izpildes dalībvalsts.

2. Izpildei citā dalībvalstī prasītājs šīs dalībvalsts kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

a) Eiropas maksājuma rīkojuma, kas paziņots par izpildāmu izcelsmes tiesā, kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem,

un

b) vajadzības gadījumā Eiropas maksājuma rīkojuma tulkojumu izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja šajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas, kurā iesniegta izpildes prasība, tiesvedības oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, kuru izpildes dalībvalsts ir norādījusi par pieņemamu. Katra dalībvalsts var norādīt citu pieņemamu Eiropas Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas Eiropas maksājuma rīkojumam, kas nav šīs valsts valoda. Tulkojumu apliecina persona, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

3. No prasītāja, kurš vienā dalībvalstī iesniedzis prasību par citā valstī izdota Eiropas maksājuma rīkojuma izpildi, nav atļauts prasīt nekāda veida nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, pamatojoties uz to, ka viņam ir ārvalsts piederība vai ka viņam nav domicila, vai ka viņš nav pastāvīgais iedzīvotājs izpildes dalībvalstī.

22. pants

Izpildes atteikums

1. Izpildi pēc atbildētāja iesniegta pieteikuma noraida izpildes dalībvalsts kompetentā tiesa, ja Eiropas maksājuma rīkojums ir pretrunā agrākam lēmumam vai rīkojumam, ko iepriekš izdevusi jebkura cita dalībvalsts vai trešā valsts, ar noteikumu, ka

a) agrākais lēmums vai rīkojums bija saistīts ar to pašu rīcības iemeslu un tām pašām pusēm,

un

b) agrākais lēmums vai rīkojums atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi tā atzīšanai izpildes dalībvalstī,

un

c) nesamierināmība nevarēja būt par iemeslu iebildumam izcelsmes dalībvalsts tiesvedībā.

2. Izpildi pēc pieteikuma iesniegšanas noraida arī tad, ja un ciktāl atbildētājs ir samaksājis prasītājam Eiropas maksājuma rīkojumā piespriesto summu.

3. Nekādi apstākļi nevar būt par pamatu Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanai izpildes dalībvalstī pēc būtības.

23. pants

Izpildes apturēšana vai ierobežošana

Ja atbildētājs ir lūdzis pārskatīšanu atbilstīgi 20. pantam, izpildes dalībvalsts kompetentā tiesa pēc atbildētāja iesnieguma var:

a) attiecināt izpildes procedūru tikai uz aizsardzības pasākumiem,

vai

b) izvirzīt izpildei nosacījumu sniegt tādu nodrošinājumu, kādu tā nolems,

vai

c) ārkārtējos apstākļos apturēt izpildes procedūras.

24. pants

Tiesiskā pārstāvība

Advokāta vai jurista pārstāvība nav obligāta:

a) prasītājam iesniedzot pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam;

b) atbildētājam iesniedzot paziņojumu par iebildumu Eiropas maksājuma rīkojumam.

25. pants

Tiesas izdevumi

1. Apvienotie tiesas izdevumi Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrā un parastā civilprocesā, kas sākas, ja iesniedz paziņojumu par iebildumu Eiropas maksājuma rīkojumam dalībvalstī, nepārsniedz parasta civilprocesa tiesas izdevumus, ja nav iepriekšējas Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras attiecīgajā dalībvalstī.

2. Šajā regulā tiesas izdevumi ietver nodevas un maksas, kuras maksājamas tiesai un kuru summa ir noteikta saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

26. pants

Saistība ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem

Visus procesuālos jautājumus, kas nav konkrēti izklāstīti šajā regulā, reglamentē valsts tiesību akti.

27. pants

Saistība ar Regulu (EK) Nr. 1348/2000

Šī regula neskar Padomes Regulas (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [1] piemērošanu.

28. pants

Informācija attiecībā uz piegādes izmaksām un izpildi

Dalībvalstis sadarbojas, lai nodrošinātu sabiedrību un profesionālās aprindas ar informāciju par:

a) dokumentu piegādes izmaksām;

un

b) to, kurām iestādēm ir kompetence attiecībā uz izpildi, piemērojot 21., 22. un 23. pantu,

jo īpaši izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots saskaņā ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK [2].

29. pants

Informācija attiecībā uz jurisdikciju, pārskatīšanas procedūrām, saziņas līdzekļiem un valodām

1. Līdz 2008. gada 12. jūnijam dalībvalstis paziņo Komisijai:

a) kurai tiesai ir jurisdikcija izdot Eiropas maksājuma rīkojumu;

b) pārskatīšanas procedūru un kompetentās tiesas 20. panta piemērošanas nolūkos;

c) par saziņas līdzekļiem, kas apstiprināti Eiropas maksājuma rīkojuma nolūkos un ir pieejami tiesām;

d) saskaņā ar 21. panta 2. punkta b) apakšpunktu apstiprinātās valodas.

[1] OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.
[2] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām turpmākām izmaiņām šajā informācijā.

2. Saskaņā ar 1. punktu paziņoto informāciju Komisija dara publiski pieejamu, publicējot to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un ar citiem atbilstīgiem līdzekļiem.

30. pants

Pielikuma grozījumi

Pielikumā pievienotās standarta veidlapas atjaunina vai tehniski pielāgo, nodrošinot pilnīgu atbilstību šīs regulas noteikumiem, saskaņā ar 31. panta 2. punktā noteikto procedūru.

31. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 75. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

32. pants

Pārskats

Līdz 2013. gada 12. decembrim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai sīki izklāstītu ziņojumu, kurā pārskatīta Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras darbība. Šajā ziņojumā ietverts procedūras izvērtējums attiecībā uz tās darbību un plašs ietekmes izvērtējums par katru dalībvalsti.

Šajā sakarā un lai nodrošinātu to, ka ir pienācīgi ņemta vērā Eiropas Savienības paraugprakse un ka ir atspoguļoti labākas likumdošanas principi, dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju attiecībā uz Eiropas maksājuma rīkojuma pārrobežu darbību. Šī informācija attiecas uz tiesas izdevumiem, procedūras ātrumu, efektivitāti, izmantošanas vieglumu un dalībvalstu iekšējām maksājuma rīkojumu procedūrām.

Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus pielāgošanai.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2008. gada 12. decembra, izņemot 28., 29., 30. un 31. pantu, kurus piemēro no 2008. gada 12. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2006. gada 12. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā
priekšsēdētājs
M. PEKKARINEN

I PIELIKUMS

Pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam

A veidlapa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 7. panta 1. punkts

Lai labāk izprastu, kā aizpildīt veidlapu, izlasiet norādījumus pēdējā lappusē!

Lūdzu ņemt vērā, ka veidlapa ir jāaizpilda valodā vai vienā no valodām, kuru ir pieņēmusi tiesa, kurā pieteikums tiek iesniegts. Veidlapa ir pieejama visās oficiālajās ES valodās; tas atvieglos veidlapas aizpildīšanu prasītajā valodā.

1. Tiesat

Tiesa		
Adrese		
Indekss	Pilsēta	Valsts

Lietas numurs (aizpilda tiesa)	
Saņemts tiesā	

2. Puses un to pārstāvji

Kodi: 01 Prasītājs; 02 Atbildētājs; 03 Prasītāja pārstāvis *; 04 Atbildētāja pārstāvis *; 05 Prasītāja likumīgais pārstāvis **; 06 Atbildētāja likumīgais pārstāvis **

Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	

* piemēram, advokāts; ** piemēram, vecāki, aizbildnis, direktors rīkotājs; *** pēc izvēles

3. Pamatojums tiesas jurisdikcijai

Kodi:

01 Atbildētāja vai līdzatbildētāja domicils
02 Attiecīgās saistības izpildes vieta
03 Kaitējuma vieta
04 Izskatot strīdu, kas rodas kādas filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma darbību dēļ,– filiāles, aģentūras vai cita uzņēmuma atrašanās vieta
05 Trasta domicils
06 Gadījumā, ja rodas strīds par atlīdzības maksājumiem, kas pieprasīti saistībā ar izgāzto kravu, – vieta, kur atrodas tiesa, ar kuras pilnvarām minētā krava ir vai varēja būt arestēta
07 Apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja domicils
08 Patērētāja domicils
09 Vieta, kur darbinieks veic savu darbu
10 Vietā, kur atrodas uzņēmums, kas pieņēma darbinieku
11 Vieta, kur atrodas nekustamais īpašums
12 Tiesas izvēle pēc puišu vienošanās
13 Personas, kurai piešķirtas tiesības uz uzturu, pastāvīgā dzīvesvieta
14 Cits (lūdzu, norādiet konkrēti)

Kods	Precizējums tikai kodam 14

4. Pārrobežu lieta

Kodi:

01 Beļģija	06 Spānija	11 Latvija	16 Nīderlande	21 Slovākija
02 Čehijas Republika	07 Francija	12 Lietuva	17 Austrija	22 Somija
03 Vācija	08 Īrija	13 Luksemburga	18 Polija	23 Zviedrija
04 Igaunija	09 Itālija	14 Ungārija	19 Portugāle	24 Apvienotā Karaliste
05 Grieķija	10 Kipra	15 Malta	20 Slovēnija	25 cita (lūdzu, norādīt)

Prasītāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta	Atbildētāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta	Tiesas valsts

5. Bankas dati (nav obligāti)

5.1 Tiesas izdevumu apmaksa, ko veic prasītājs

Kodi: 01 ar bankas pārskaitījumu; 02 ar kredītkarti; 03 tiesas iekasējums no prasītāja bankas konta; 04 tiesiskā palīdzība; 05 cits (norādīt konkrēti)

Ja atzīmēti kodi 02 vai 03, lūdzu sniegt datus par banku 1. papildinājumā.

Kods	Lūdzu, norādiet konkrēti, ja atzīmēts kods 05

5.2 Piespriestās summas maksājums, ko veic atbildētājs

Konta īpašnieks	Bankas nosaukums (BIC) vai cits atbilstīgais bankas kods

Konta numurs	Starptautiskais bankas konta numurs (IBAN)

EUR	Euro	CYP	Kipras mārciņa	CZK	Čehijas krona	EEK	Igaunijas krona	GBP	Lielbritānijas sterliņu mārciņa
HUF	Ungārijas forints	LTL	Lietuvas lits	LVL	Latvijas lats	MTL	Maltas lira	PLN	Polijas zlots
SEK	Zviedrijas krona	SIT	Slovēnijas tolars	SKK	Slovākijas krona	Cita (atbilstīgi starptautiskajiem bankas kodiem)			

6. Kapitāls

Valūta	Kapitāla kopējā vērtība, neietverot procentus un izmaksas

Šis prasījums attiecas uz (Kods 1) 01

01 Pārdevuma līgums
02 Īres līgums- kustamais īpašums
03 Īres līgums- nekustamais īpašums
04 Īres līgums- komerciāla noma
05 Līgums par pakalpojumiem- elektrība, gāze, ūdens, tālrunis
06 Līgums par pakalpojumiem- medicīnas pakalpojumi
07 Līgums par pakalpojumiem- transports
08 Līgums par pakalpojumiem- juridiskas, nodokļu, tehniskas konsultācijas
09 Līgums par pakalpojumiem- viesnīca, restorāns
10 Līgums par pakalpojumiem- remonts
11 Līgums par pakalpojumiem- starpniecība
12 Līgums par pakalpojumiem- cits (lūdzu norādiet konkrēti)
13 Celtniecības līgums
14 Apdrošināšanas līgums
15 Aizdevums
16 Garantija vai cits nodrošinājums (-i)
17 Ārpuslīguma saistības, ja uz tām attiecas vienošanās starp pusēm vai parāda piešķīrums (piemēram, zaudējumi, netaisnīga bagātības iegūšana)
17 Ārpuslīguma saistības, ja uz tām attiecas vienošanās starp pusēm vai parāda piešķīrums (piemēram, zaudējumi, netaisnīga bagātības iegūšana)
18 Prasījumi, kas rodas saistībā ar kopēju īpašumu
19 Zaudējumi- līgums
20 Abonēšanas līgums (avīze, žurnāls)
21 Biedra nauda
22 Darba līgums
23 Ārpustiesas noregulējums
24 Uzturēšanas līgums
25 Cits (lūdzu, norādiet konkrēti)

Saistītie apstākļi (Kods 2)

30 Nemaksāšana
31 Nepietiekams maksājums
32 Novēlots maksājums
33 Preču vai pakalpojumu nepiegādāšana
34 Bojātu preču vai zemas kvalitātes pakalpojumu piegāde
35 Preces vai pakalpojumi neatbilst pasūtījumam
36 Cits (lūdzu, norādiet konkrēti)

Cita informācija (Kods 3)

40 Pirkuma vieta
41 Piegādes vieta
42 Pirkuma datums
43 Piegādes datums
44 Attiecīgās (-o) preces (-ču) vai pakalpojumu veids
45 Nekustamā īpašuma adrese
46 Lietās, kas saistītas ar aizņēmumu, aizņēmuma mērķis: patērētāja kredīts
47 Lietās, kas saistītas ar aizņēmumu, aizņēmuma mērķis: hipotekārais kredīts
48 Cita informācija (lūdzu, norādiet konkrēti)

ID	Kods 1	Kods 2	Kods 3	Paskaidrojums	Datums (vai periods)	Summa
ID	Kods 1	Kods 2	Kods 3	Paskaidrojums	Datums (vai periods)	Summa
ID	Kods 1	Kods 2	Kods 3	Paskaidrojums	Datums (vai periods)	Summa
ID	Kods 1	Kods 2	Kods 3	Paskaidrojums	Datums (vai periods)	Summa

Prasījumu prasītājam nodeva (kas) (ja piemērojams)

Uzvārds, vārds/ uzņēmuma vai organizācijas nosaukums	Identifikācijas kods (ja piemērojams)		
Adrese	**Indekss**	**Pilsēta**	**Valsts**

Papildu precizējumi par prasījumiem, kas attiecas uz patērētāju līgumiem (ja piemērojams)

Prasījums attiecas uz jomām, kas saistītas ar patērētāju līgumiem	Ja jā, atbildētājs ir patērētājs	Ja jā, atbildētāja domicils Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 59. panta nozīmē ir dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta lieta
jā nē	jā nē	jā nē

7. Procenti

Kodi (lūdzu, norādiet numuru un burtu):

1 obligātā likme 2 līgumā noteiktā likme 3 procentu kapitalizācija 4 aizdevuma procentu likme ** 5 prasītāja aprēķinātā summa 6 cits ***

A gadā B pusgadā C ceturksnī D mēnesī E cits ***

ID *	Kods	Procentu likme (%)	% virs noteiktās pamatlikmes (ECB)	par (summu)	Sākot no	līdz
ID *	Kods	Procentu likme (%)	% virs noteiktās pamatlikmes (ECB)	par (summu)	Sākot no	līdz
ID *	Kods	Procentu likme (%)	% virs noteiktās pamatlikmes (ECB)	par (summu)	Sākot no	līdz
ID *	Kods	Procentu likme (%)	% virs noteiktās pamatlikmes (ECB)	par (summu)	Sākot no	līdz

ID * Lūdzu, norādiet konkrēti, ja atzīmēts kods 6 un/vai E

* Aizpildiet atbilstīgo prasījuma ID ** Izņēmis prasītājs vismaz kapitāla apjomā *** lūdzu, norādiet konkrēti

8. Līgumsodi (ja piemērojami)

Summa	Lūdzu, norādiet konkrēti

9. Izmaksas (ja piemērojams)

Kodi: 01 Tiesas izdevumi 02 Cits (norādiet konkrēti)

Kods	Precizējums tikai kodam 02	Valūta	Summa
Kods	Precizējums tikai kodam 02	Valūta	Summa
Kods	Precizējums tikai kodam 02	Valūta	Summa
Kods	Precizējums tikai kodam 02	Valūta	Summa

10. Pieejamie pierādījumi, lai pamatotu prasījumu

Kodi: 01 Rakstveida pierādījumi 02 Liecinieku liecības 03 Eksperta liecība 04 Priekšmeta vai vietas apskate 05 Cits (norādiet konkrēti)

ID *	Kods	Pierādījuma apraksts	Datums (diena/mēnesis/gads)
ID *	Kods	Pierādījuma apraksts	Datums (diena/mēnesis/gads)
ID *	Kods	Pierādījuma apraksts	Datums (diena/mēnesis/gads)
ID *	Kods	Pierādījuma apraksts	Datums (diena/mēnesis/gads)

* Aizpildiet atbilstīgo prasījuma ID

11. Papildu konstatējumi un papildu informācija (ja nepieciešams)

Es, apakšā parakstījies (-usies), lūdzu tiesu uzlikt atbildētājam (-iem) maksāt prasītājam (-iem) minētā kapitāla summu, tostarp procentu maksājumus, līgumsodus un izmaksas.

Es apliecinu, ka pēc man pieejamām ziņām un pārliecības nodrošinātā informācija ir patiesa un sniegta labticīgi.

Es atzīstu, ka apzināta nepatiesas informācijas sniegšana var būt par pamatu atbilstīgām sankcijām saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)	Paraksts un/ vai zīmogs

1. papildinājums pieteikumam Eiropas maksājuma rīkojumam		
Bankas dati tiesas izdevumu apmaksai, ko veic prasītājs		
Kodi: 02 ar kredītkarti	03 tiesas iekasējums no prasītāja bankas konta	
Kods	Konta īpašnieks	Bankas nosaukums (BIC) vai cits atbilstīgais bankas kods / kredītkaršu kompānija
Konta numurs / Kredītkartes numurs		Starptautiskais bankas konta numurs (IBAN) / Kredītkartes derīguma termiņš un drošības kods

2. papildinājums pieteikumam Eiropas maksājuma rīkojumam **Es nevēlos, lai prasību nodod izskatīšanai parastajā tiesvedības kārtībā** Lietas numurs (jāsniedz, ja šo papildinājumu tiesai nosūta atsevišķi, nevis kopā ar veidlapu)		
Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)	Paraksts un /vai zīmogs

NORĀDĪJUMI PIETEIKUMA VEIDLAPAS AIZPILDĪŠANAI

Svarīga informācija

Šī veidlapa jāaizpilda valodā vai kādā no valodām, kuras izmanto tiesa, kurā iesniegs prasību. Veidlapa ir pieejama visās oficiālajās Eiropas Savienības valodās; tādējādi jūs varat veidlapu aizpildīt prasītajā valodā.

Ja atbildētājs iebilst pret jūsu prasījumu, tiesvedība turpināsies kompetentajās tiesās saskaņā ar parastu civilprocesu. Ja šādā gadījumā jūs tiesvedību turpināt nevēlaties, jums jāaizpilda arī šis veidlapas 2. papildinājums. Tiesai jāsaņem šis papildinājums pirms Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas.

Ja pieteikums attiecas uz prasījumu pret patērētāju saistībā ar patērētāja līgumu, tas jāiesniedz kompetentajai tiesai dalībvalstī, kurā atrodas patērētāja domicils. Citos gadījumos pieteikumu iesniedz tiesā, kas ir kompetenta saskaņā ar noteikumiem Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civilietās un komerclietās. Informāciju par jurisdikcijas noteikumiem var atrast Eiropas Tiesu atlantā (http://ec.europa.eu / justice_home/judicialatlascivil/html/index.htm).

Lūdzu, pārliecinieties, vai esat attiecīgi parakstījis (-usi) veidlapu un atzīmējis (-usi) datumu pēdējā veidlapas lappusē.

Norādījumi

Katras iedaļas sākumā ir norādīti īpaši kodi, kas attiecīgi jāatzīmē atbilstīgajos lodziņos.

1. Tiesa Izdarot lēmumu par tiesas izvēli, ir jāapsver pamatojums tiesas jurisdikcijai.

2. Puses un to pārstāvji Šajā ailē norāda puses un to pārstāvjus, ja tādi ir, saskaņā ar kodiem, kas iekļauti veidlapā. Lodziņā [Identifikācijas kods] norāda īpašu numuru, kas advokātiem ir noteiktās dalībvalstīs un ko izmanto elektroniskai saziņai ar tiesu (skatīt Regulas (EK) Nr. 1896/2006 7. panta 6. punkta 2. apakšpunktu), uzņēmumu vai organizāciju reģistrācijas numuru vai attiecīgus fizisku personu identifikācijas numurus. Lodziņā [Cita informācija] var iekļaut jebkādu citu informāciju, kas ļauj identificēt personu (piemēram, dzimšanas datums, minētās personas amats uzņēmumā vai organizācijā). Ja iesaistītas vairāk kā četras puses un/ vai pārstāvji, lūdzu izmantojiet [11] aili.

3. Pamatojums tiesas jurisdikcijai Skat. „Svarīga informācija" iepriekš.

4. Pārrobežu lieta Lai izmantotu šo Eiropas maksājuma rīkojumu, vismaz diviem lodziņiem jāattiecas uz dažādām valstīm.

5. Bankas dati (nav obligāta) Ailē [5.1], varat norādīt, kādā veidā jūs segsiet tiesas izdevumus. Ņemiet vērā, ka ne visi šajā ailē norādītie maksājuma veidi ir pieejami tiesai, kurā jūs iesniedzat šo pieteikumu. Jums ir jāpārliecinās, kuru maksājuma veidu tiesa pieņems. To jūs varat pārbaudīt, sazinoties ar attiecīgo tiesu vai arī apmeklējot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civilietās un komerclietās tīmekļa vietni (http://ec.europa.eu./civiljustice). Ja jūs izvēlaties veikt maksājumu ar kredītkarti vai atļaujat tiesai iekasēt maksu no jūsu bankas konta, jums ir jāsniedz vajadzīgā informācija par kredītkarti/bankas kontu šīs veidlapas I pielikumā. Ailē [5.2], jūs varat norādīt informāciju par to, kādā veidā jūs vēlaties saņemt maksājumu no atbildētāja. Ja jūs vēlaties saņemt maksājumu ar bankas pārvedumu, lūdzu sniedziet vajadzīgos bankas datus.

6. Kapitāls Šajā ailē jāiekļauj kapitāla apraksts un apstākļi, kas ir prasījuma pamatā, saskaņā ar veidlapā norādītajiem kodiem. Jums ir jāizmanto identifikācijas numurs (ID) katram prasījumam, numurējot tās no 1 līdz 4. Katrs prasījums ir jānorāda lodziņā blakus ID numuram, uzrādot attiecīgos kodu numurus 1,2 un 3. Ja jums ir vajadzīgs vairāk vietas, lūdzu izmantojiet aili [11]. Lodziņš [Datums (vai periods)] attiecas, piemēram, uz līguma vai kaitējuma datumu vai īres līguma laikposmu.

7. Procenti Ja pieprasīti procenti, tas jānorāda attiecībā uz katru prasījumu, kā noteikts ailē [6] saskaņā ar veidlapā norādītajiem kodiem. Kodā jāiekļauj gan atbilstīgais numurs, (pirmā kodu rinda), gan burts (otrā kodu rinda). Piemēram, ja par procentu likmi panākta vienošanās ar līgumu un tā attiecas uz ikgadējiem periodiem, attiecīgais kods ir 02A. Ja procentus nosaka ar tiesas lēmumu, pēdējo lodziņu [līdz] atstāj nesaizpildītu. Kods 01 attiecas uz procentu likmi, kas noteikta obligātā kārtībā. Kods 02 attiecas uz procentu likmi, par ko puses ir vienojušās. Ja jūs izmantojat kodu 03 (procentu kapitalizācija), norādītajai summai ir jābūt par pamatu atlikumam attiecībā uz apīverto termiņu. Procentu kapitalizācija attiecas uz situāciju, kurā uzkrātie procenti tiek pieskaitīti kapitālam un tos ņem vērā, aprēķinot turpmākos procentus. Jāievēro, ka komercdarījumos, kā minēts Direktīvā (EK) 2000/35 (2000. gada 29. jūnijs) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos, obligātā procentu likme ir procentu likmes, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pirms attiecīgā pusgada pirmās kalendāra dienas veiktajās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās ("standartlikmes"), un vismaz septiņu procentu punktu summa. Dalībvalstij, kas nepiedalās Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā, iepriekš minētā standartlikme ir noteikta valsts līmenī (piemēram, ko noteikusi valsts centrālā banka). Abos gadījumos attiecīgā pusgada pirmajā kalendārajā dienā spēkā esošo standartlikmi piemēro sešus turpmākos mēnešus (skat. 3. panta 1. punkta d) apakšpunktu Direktīvā (EK) 2000/35). "Pamatlikme (ECB)" attiecas uz procentu likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām.

8. Līgumsodi (ja piemērojams)

9. Izdevumi (ja piemērojams) Ja pieprasīta izmaksu atmaksa, tas jānorāda, izmantojot veidlapā minētos kodus. Lodziņu [precizējums] aizpilda vienīgi tad, ja atzīmē kodu 02, t.i., ja ir prasīta tādu izdevumu atmaksa, kuri nav tiesas izdevumi. Šie citi izdevumi var būt, piemēram, prasītāja pārstāvja honorārs vai pirmstiesas izdevumi. Ja pieprasīta tiesas izdevumu atmaksa, bet nav zināma konkrēta summa, jāaizpilda lodziņš [Kods] (01), bet lodziņš [Summa] jāatstāj tukšs, to vēlāk aizpildīs tiesa.

10. Pieejamie pierādījumi, lai pamatotu prasījumu Šajā ailē norāda pieejamos pierādījumus, lai pamatotu katru no prasījumiem, izmantojot veidlapā norādītos kodus. Ailē [Pierādījuma apraksts] jānorāda, piemēram, nosaukums, vārds un/ vai attiecīgā dokumenta atsauces numurs, attiecīgajā dokumentā minētā summa un/ vai liecinieka vai eksperta vārds.

11. Papildu konstatējumi un papildu informācija (ja nepieciešams) Šo aili jūs varat izmantot, ja jums nepieciešams vairāk vietas, lai aizpildītu kādu no iepriekšējām ailēm vai vajadzības gadījumā, lai sniegtu tiesai papildu noderīgu informāciju. Piemēram, ja lietā ir vairāki atbildētāji, no kuriem katrs ir atbildīgs par daļu no prasījuma, norādiet summu, ko ir parādā katrs atbildētājs.

1. papildinājums Šeit jānorāda jūsu kredītkartes dati vai informācija par bankas kontu un vai jūs izvēlaties maksāt tiesas izdevumus ar kredītkarti vai ļaujat tiesai iekasēt samaksu no jūsu bankas konta. Ņemiet vērā, ka ne visi maksājuma veidi, kas minēti šajā ailē, ir pieejami tiesai, kurā jūs iesniedzat pieteikumu. Ņemiet vērā, ka 1. papildinājumā sniegtā informācija netiks nosūtīta atbildētajam.

2. papildinājums Šeit ir jāsniedz informācija tiesai, ja jūs nevēlaties turpināt prasības izskatīšanu, ja atbildētājs iebilst pret prasījumu. Ja jūs šo informāciju nosūtat tiesai pēc pieteikuma veidlapas iesniegšanas, pārliecinieties, ka esat norādījis (-usi) tiesas piešķirto lietas numuru. Ņemiet vērā, ka 2. papildinājumā sniegtā informācija netiks nosūtīta atbildētajam.

II PIELIKUMS

Prasītājam adresēts pieprasījums aizpildīt un/vai labot pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam

B veidlapa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 9. panta 1. punkts

1. Tiesa

Tiesa		
Adrese		
Indekss	Pilsēta	Valsts

Lietas numurs	
Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)
Paraksts un/vai zīmogs	

2. Puses un to pārstāvji

Kodi: 01 Prasītājs; 02 Atbildētājs; 03 Prasītāja pārstāvis *; 04 Atbildētāja pārstāvis; 05 Prasītāja likumīgais pārstāvis **; 06 Atbildētāja likumīgais pārstāvis **

Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Fakss ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	

* piemēram, advokāts ** piemēram, vecāki, aizbildņi, direktors rīkotājs *** pēc izvēles

Pēc jūsu pieteikuma Eiropas maksājuma rīkojumam izskatīšanas lūdzam papildināt un/ vai labot pielikumā pievienoto pieteikumu saskaņā ar turpmāk norādīto, cik vien drīz tas iespējams, bet ne vēlāk kā līdz _____/_____/_____

Jūsu sākotnējais pieteikums būtu jāaizpilda un/ vai jālabo tajā valodā vai kādā no valodām, ko izmanto tiesa, kurā iesniegts pieteikums.
Ja jūs neaizpildīsiet un/ vai neizlabosiet pieteikumu norādītajā termiņā, tiesa pieteikumu noraidīs saskaņā ar regulā paredzētajiem nosacījumiem.

Jūsu pieteikums nav aizpildīts pareizajā valodā. Lūdzu, aizpildiet to vienā no šīm valodām:

01 Čehu	05 Grieķu	09 Lietuviešu	13 Poļu	17 Somu
02 Vācu	06 Franču	10 Ungāru	14 Portugāļu	18 Zviedru
03 Igauņu	07 Itāļu	11 Maltiešu	15 Slovāku	19 Angļu
04 Spāņu	08 Latviešu	12 Nīderlandiešu	16 Slovēņu	20 citā (lūdzu, norādiet konkrēti)

Valodas kods	Valodas precizējums (tikai 20 kodam)

Pieteikumā jāpapildina un/ vai jālabo šāda informācija:

Kodi:

01 Puses un to pārstāvji	04 Bankas dati	07 Līgumsodi	10 Papildu konstatējumi
02 Pamatojums jurisdikcijai	05 Galvenais prasījums	08 Izmaksas	11 Paraksts
03 Pārrobežu lieta	06 Procenti	09 Pierādījumi	

Kods	Lūdzu, norādiet konkrēti
Kods	Lūdzu, norādiet konkrēti
Kods	Lūdzu, norādiet konkrēti
Kods	Lūdzu, norādiet konkrēti
Kods	Lūdzu, norādiet konkrēti

III PIELIKUMS

Prasītājam adresēts ierosinājums grozīt pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam

C veidlapa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 10. panta 1. punkts

1. Tiesa

Tiesa		
Adrese		
Indekss	Pilsēta	Valsts

Lietas numurs	
Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)
Paraksts un/vai zīmogs	

2. Puses un to pārstāvji

Kodi: 01 Prasītājs; 02 Atbildētājs; 03 Prasītāja pārstāvis*; 04 Atbildētāja pārstāvis*; 05 Gesetzlicher Vertreter des Antragstellers **; 06 Atbildētāja likumīgais pārstāvis **

Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis***	Faksa***		e-pasts***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis***	Faksa***		e-pasts***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis***	Faksa***		e-pasts***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis***	Faksa***		e-pasts***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		

* piemēram, advokāts ** piemēram, vecāki, aizbildnis, direktors rīkotājs *** pēc izvēles

Izskatījusi jūsu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, tiesa uzskata, ka tikai daļa no prasījuma atbilst prasībām. Tādēļ tiesa ierosina pieteikumā veikt šādus grozījumus:

Savu atbildi, lūdzu, nosūtiet tiesai pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā līdz šim datumam: _____/_____/_____

Ja norādītajā termiņā jūs tiesai nesniegsiet atbildi vai noraidīsiet šo priekšlikumu, tiesa noraidīs visu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam saskaņā ar regulā paredzētajiem noteikumiem.

Ja jūs priekšlikumam piekrītat, tiesa izdos Eiropas maksājuma rīkojumu attiecībā uz pieņemamo prasījuma daļu. Jūsu iespējas turpmākā tiesvedībā atgūt atlikušo daļu no jūsu sākotnējā prasījuma, uz ko neattiecas Eiropas maksājuma rīkojums, būs atkarīgas no tiesību aktiem tajā dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegta prasība.

☐ Es pieņemu minēto tiesas priekšlikumu		☐ Es noraidu minēto tiesas priekšlikumu
Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)	Uzvārds, vārds
		Paraksts un/ vai zīmogs

IV PIELIKUMS

Lēmums noraidīt pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam

D veidlapa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 10. panta 1. punkts

1. Tiesa

Tiesa		
Adrese		
Indekss	Pilsēta	Valsts

Lietas numurs	
Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)
Paraksts un/vai zīmogs	

2. Puses un to pārstāvji

Kodi: 01 Prasītājs; 02 Atbildētājs; 03 Prasītāja pārstāvis*; 04 Atbildētāja pārstāvis; 05 Prasītāja likumīgais pārstāvis **; 06 Atbildētāja likumīgais pārstāvis **

Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		PLZ	Ort	Land
	Tālrunis	Fakss ***		e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		PLZ	Ort	Land
	Tālrunis	Fakss ***		e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		PLZ	Ort	Land
	Tālrunis	Fakss ***		e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums			Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese		PLZ	Ort	Land
	Tālrunis	Fakss ***		e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***		

* piemēram, advokāts ** piemēram, vecāki, aizbildnis, direktors rīkotājs *** pēc izvēles

Tiesa saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1896 /2006 8. pantu ir izskatījusi jūsu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam un to noraida šāda/-u iemesla/-u dēļ:

01 Pieteikuma joma neietilpst regulas 2. panta darbības jomā (11. panta 1. punkta c) apakšpunkts).
02 Pieteikums neatbiecas uz pārrobežu lietu regulas 3. panta nozīmē (11. panta 1. punkta a) apakšpunkts).
03 Pieteikums neatbiecas uz finanšu prasījumiem konkrētai nesamaksātai summai, kā minēts regulas 4. pantā (11. panta 1. punkta a) apakšpunkts).
04 Pieteikums nav tiesas jurisdikcijā saskaņā ar regulas 7. pantu (11. panta 1. punkta a) apakšpunkts).
05 Pieteikums neatbilst prasībām, kas izklāstītas regulas 7. pantā (11. panta 1. punkta a) apakšpunkts).
06 Prasījums ir acīmredzami nepamatots (11. panta 1. punkta b) apakšpunkts).
07 Pieteikums netika papildināts vai izlabots tiesas noteiktajā termiņā (9. panta 2. punkts un 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts).
08 Pieteikums netika groztīs tiesas noteiktajā termiņā (10. pants un 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts).

Noraidīšanas iemesls (-i) (lūdzu, norādiet kodu)

Kods
Vajadzības gadījumā norādīt turpmāku informāciju

Kods
Vajadzības gadījumā norādīt turpmāku informāciju

Kods
Vajadzības gadījumā norādīt turpmāku informāciju

Kods
Vajadzības gadījumā norādīt turpmāku informāciju

Šo noraidījumu nav tiesības pārsūdzēt. Tas tomēr neliedz iesniegt jaunu pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam vai izmantot citu procedūru, kas paredzēta dalībvalsts tiesību aktos.

V PIELIKUMS

Europos mokėjimo įsakymas

E forma

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr.1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, 12 straipsnio 1 dalisindførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure

1. Teismas

Teismas		
Adresas		
Pašto kodas	Miestas	Šalis

Bylos numeris	
Vieta	Data (diena/mėnuo/metai)
Parašas ir (arba) spaudas	

2. Šalys ir jų atstovai

Kodai: 01 Ieškovas; 02 Atsakovas; 03 Ieškovo atstovas *; 04 Atsakovo atstovas *; 05 Teisiškai įgaliotas ieškovo atstovas **; 06 Teisiškai įgaliotas atsakovo atstovas **

Kodas	Pavardė, vardas/įmonės ar organizacijos pavadinimas		Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas	Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***	El. paštas ***	
	Profesija ***	Kiti duomenys ***		
Kodas	Pavardė, vardas/įmonės ar organizacijos pavadinimas		Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas	Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***	El. paštas ***	
	Profesija ***	Kiti duomenys ***		
Kodas	Pavardė, vardas/įmonės ar organizacijos pavadinimas		Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas	Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***	El. paštas ***	
	Profesija ***	Kiti duomenys ***		
Kodas	Pavardė, vardas/įmonės ar organizacijos pavadinimas		Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas	Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***	El. paštas ***	
	Profesija ***	Kiti duomenys ***		

* pvz., advokatas ** pvz., vienas iš tėvų, globėjas, generalinis direktorius *** neprivaloma

EUR	Eurai	CYP	Kipro svarai	CZK	Čekijos kronos	EEK	Estijos kronos	GBP	JK svarai
HUF	Vengrijos forintai	LTL	Lietuvos litai	LVL	Latvijos latai	MTL	Maltos liros	PLN	Lenkijos zlotai
SEK	Švedijos kronos	SIT	Slovėnijos tolarai	SKK	Slovakijos kronos	Andet (ifølge international bankkode)			

Pagal Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 12 straipsnį teismas išdavė šį Europos mokėjimo įsakymą remdamasis pridedamu prašymu. Šiuo sprendimu jums nurodoma sumokėti ieškovui šią sumą:

Atsakovas 1 Pavardė, vardas/įmonės pavadinimas ar organizacijos pavadinimas	Valiuta	Suma	Data (diena/mėnuo/metai)
Pagrindinis reikalavimas			
Palūkanos (nuo datos)			
Sutartinės netesybos			
Išlaidos			
Visa suma			
Atsakovas 2 Pavardė, vardas/įmonės ar organizacijos pavadinimas	Valiuta	Suma	Data (diena/mėnuo/metai)
Pagrindinis reikalavimas			
Palūkanos (nuo datos)			
Sutartinės netesybos			
Išlaidos			
Visa suma			

☐ **Bendra atsakomybė**

VIGTIG OPLYSNING TIL SKYLDNER

Jūs informuojamas, kad:

a. galite:
   i. sumokėti ieškovui šiame įsakyme nurodytą sumą; arba
   ii. užginčyti įsakymą pateikdamas prieštaravimo pareiškimą šį įsakymą išdavusiam teismui per terminą, nurodytą b punkte;

b. prieštaravimo pareiškimas turi būti išsiųstas teismui per 30 dienų nuo šio įsakymo įteikimo jums. Šis 30 dienų laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai buvo įteiktas šis įsakymas. Šeštadieniai, sekmadieniai ir valstybinės šventės įskaičiuojamos į šį laikotarpį. Jeigu paskutinė tokio laikotarpio diena yra šeštadienis, sekmadienis arba valstybinė šventė, laikotarpis baigiasi pirmą darbo dieną po šios dienos (žr. 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 *). Valstybinės šventės, į kurias turi būti atsižvelgta – tai tos valstybės narės, kurioje yra teismas, valstybinės šventės;

c. šis įsakymas buvo išduotas remiantis vien ieškovo pateikta informacija. Šios informacijos teismas nepatikrino;

d. šis įsakymas taps vykdytinas, jei teismui per b punkte nurodytą laikotarpį nebus pateiktas prieštaravimo pareiškimas;

e. pateikus prieštaravimo pareiškimą, byla bus tęsiama valstybės narės, kurioje buvo išduotas įsakymas, kompetentinguose teismuose, laikantis įprasto civilinio proceso taisyklių, išskyrus atvejus, kai ieškovas aiškiai nurodo tuo atveju nutraukti bylą.

* OL L 124, 1971 6 8, p. 1. (de, fr, it, nl)
Specialusis leidinys anglų kalba: I serija, 1971 (II) skyrius, p. 354
Specialusis leidinys graikų kalba: 01 skyrius, 1 tomas, p. 131
Specialieji leidiniai portugalų ir ispanų kalbomis: 01 skyrius, 1 tomas, p. 149
Specialieji leidiniai suomių ir švedų kalbomis: 1 skyrius, 1 tomas, p. 71
Specialieji leidiniai čekų, estų, latvių, lenkų, lietuvių, slovakų, slovėnų ir vengrų kalbomis: 01 skyrius, 1 tomas, p. 51.

VI PIELIKUMS

Prieštaravimas dėl Europos mokėjimo įsakymo

F FORMA

Europos parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, 16 straipsnio 1 dalis

1. Teismas Icht

Teismas		
Adresas		
Pašto kodas	Miestas	Šalis

Bylos numeris (pildo teismas)	
Teismas gavo	

2. Šalys ir jų atstovai

Kodai: 01 Ieškovas; 02 Atsakovas; 03 Ieškovo atstovas *; 04 Atsakovo atstovas *; 05 Teisėtai įgaliotas ieškovo atstovas **; 06 Teisėtai įgaliotas atsakovo atstovas **

Kodas	Pavardė, vardas/Kompanijos pavadinimas			Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas		Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***		El. paštas ***	
	Profesija ***		Kiti duomenys ***		
Kodas	Pavardė, vardas/Kompanijos pavadinimas			Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas		Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***		El. paštas ***	
	Profesija ***		Kiti duomenys ***		
Kodas	Pavardė, vardas/Kompanijos pavadinimas			Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas		Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***		El. paštas ***	
	Profesija ***		Kiti duomenys ***		
Kodas	Pavardė, vardas/Kompanijos pavadinimas			Identifikavimo kodas (jei taikoma)	
	Adresas		Pašto kodas	Miestas	Šalis
	Telefonas ***	Faksas ***		El. paštas ***	
	Profesija ***		Kiti duomenys ***		

* pvz., advokatas ** pvz., vienas iš tėvų, globėjas, generalinisdirektorius *** neprivaloma

Aš pateikiu Europos mokėjimo įsakymo, išduoto _____/_____/_____, prieštaravimo pareiškimą.		
Vieta	Data (diena/mėnuo/metai)	Pavardė, vardas
		Parašas ir (arba) spaudas

VII PIELIKUMS

Paziņojums par izpildi

G veidlapa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 10. panta 1. punkts

1. Tiesa

Tiesa		
Adrese		
Indekss	Pilsēta	Valsts

Lietas numurs	
Vieta	Datums (diena/mēnesis/gads)
Paraksts un/vai zīmogs	

2. Puses un to pārstāvji

Kodi: 01 Prasītājs; 02 Atbildētājs; 03 Prasītāja pārstāvis*; 04 Atbildētāja pārstāvis*; 05 Prasītāja likumīgais pārstāvis **; 06 Atbildētāja likumīgais pārstāvis **

Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Faks ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Faks ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Faks ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	
Kods	Uzvārds, vārds/Uzņēmuma vai organizācijas nosaukums		Identifikācijas kods (ja ir)	
	Adrese	Indekss	Pilsēta	Valsts
	Tālrunis ***	Faks ***	e-pasts ***	
	Nodarbošanās ***		Cita informācija ***	

* piemēram, advokāts ** piemēram, vecāki, aizbildnis, direktors rīkotājs *** pēc izvēles

Ar šo tiesa paziņo, ka pielikumā pievienoto Eiropas maksājuma rīkojumu, kas izdots _____/_____/_____ un piegādāts _____/_____/_____ izpilda saskaņā ar 18. pantu Regulā (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojumu.

Svarīga informācija

Šis Eiropas maksājuma rīkojums ir automātiski izpildāms visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, izņemot Dāniju, tam nav nepieciešama papildu deklarācija par izpildi, un nav iespējams iebilst pret tā atzīšanu. Izpildes procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti, izņemot gadījumus, ja regulā noteikts citādi.

3e

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 861/2007

(2007. gada 11. jūlijs),

ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru [2],

tā kā:

(1) Kopiena ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu tādu telpu, Kopienai *inter alia* jāparedz pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurām ir pārrobežu elementi un kas vajadzīgi pareizai iekšējā tirgus darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma 65. panta c) apakšpunktu pasākumos jāiekļauj tādi pasākumi, ar ko novērš šķēršļus labai civillietu tiesvedības darbībai, vajadzības gadījumā atbalstot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu savstarpēju atbilstību.

(3) Tā Kopiena līdz ar citiem pasākumiem jau ir pieņēmusi Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs [3], Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [4], Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās [5], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem [6], un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru [7].

(4) Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī sanākusī Eiropadome aicināja Padomi un Komisiju izstrādāt vienotus procesuālus noteikumus, lai maza apmēra prasībās un komerclietu prasībās vienkāršotu un paātrinātu pārrobežu tiesvedību.

(5) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma kopēju Komisijas un Padomes pasākumu programmu, kā īstenot savstarpējas atzīšanas principu civillietās un komerclietās pieņemtajos lēmumos [8]. Programma attiecas uz vienkāršotu un paātrinātu izlīgumu maza apmēra prasību pārrobežu tiesvedībās. Tā ir izvērsta 2004. gada 5. novembrī Eiropadomes pieņemtajā Hāgas programmā [9], kurā aicināts aktīvi izstrādāt procedūru maza apmēra prasībām.

---

[1] OV C 88, 11.4.2006., 61. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. decembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 13. jūnija Lēmums.

[3] OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

[4] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

[5] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

[6] OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1869/2005 (OV L 300, 17.11.2005., 6. lpp.).

[7] OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.

[8] OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

[9] OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

(6) Komisija 2002. gada 20. decembrī pieņēma Zaļo grāmatu par Eiropas maksājumu procedūru un pasākumiem, kā vienkāršot un paātrināt tiesvedību maza apmēra prasībās. Ar Zaļo grāmatu sākās konsultācijas par pasākumiem, kā vienkāršot un paātrināt tiesvedību maza apmēra prasībās.

(7) Daudzas dalībvalstis ir ieviesušas vienkāršotu civilprocesu maza apmēra prasībām, jo tiesvedības procesa izmaksas, kavējumi un ar to saistītie sarežģījumi nebūt nemazinās samērīgi prasības summai. Šķēršļi, lai pārrobežu lietās ātri un lēti panāktu spriedumus, ir kļuvuši lielāki. Tāpēc ir vajadzīgs izveidot Eiropas procedūru maza apmēra prasībām (turpmāk – "Eiropas procedūra maza apmēra prasībām"). Tādai Eiropas procedūrai būtu jāatvieglo pieeja tiesu sistēmai. Konkurences kropļojumi iekšējā tirgū, ko rada dažādās dalībvalstīs kreditoriem pieejamo procesuālo līdzekļu funkcionēšanas nelīdzsvarotība, rada vajadzību pēc Kopienas tiesību aktiem, ar ko kreditoriem un debitoriem visā Eiropas Savienībā nodrošināt vienādus spēles noteikumus. Tādēļ, nosakot izmaksas saistībā ar prasību, kas izvirzīta saskaņā ar Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, būtu jāņem vērā vienkāršības, ātruma un samērīguma princips. Ir lietderīgi, ka informācija par izmaksām ir publiski pieejama un ka tādu izmaksu noteikšanas līdzekļi ir pārredzami.

(8) Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām pārrobežu lietās, reizē samazinot izmaksas, būtu jāvienkāršo un jāpaātrina tiesvedība maza apmēra prasībās, un jāpiedāvā izvēles līdzeklis līdztekus iespējām, kas ir spēkā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kurus tā neiespaido. Šai regulai būtu arī jāvienkāršo spriedumu, kas attiecas uz Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, atzīšana un īstenošana citā dalībvalstī.

(9) Šīs regulas mērķis ir veicināt pamattiesības, un tajā jo īpaši ņem vērā principus, kas paredzēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tiesai būtu jāievēro tiesības uz taisnīgu tiesu un abu pušu uzklausīšanas principu, jo īpaši – pieņemot lēmumus par vajadzību pēc mutiskas lietas izskatīšanas un par pierādījumu iegūšanas līdzekļiem, kā arī par pierādījumu apjomu.

(10) Lai atvieglotu prasības summas aprēķināšanu, nebūtu jāņem vērā nekādi procenti, izdevumi un izmaksātas summas. Tam nevajadzētu ietekmēt ne tiesas pilnvaras piešķirt minētos elementus spriedumā, nedz attiecīgu valstu noteikumus par procentu aprēķināšanu.

(11) Lai atvieglotu Eiropas procedūras maza apmēra prasībām procedūras uzsākšanu, prasītājam būtu jāiesniedz prasība, aizpildot prasības pieteikuma standarta veidlapu un iesniedzot to tiesā. Prasības pieteikuma veidlapa būtu jāiesniedz tikai tiesā, kurai ir jurisdikcija.

(12) Vajadzības gadījumā prasības pieteikuma veidlapai būtu jāpievieno visi attiecīgie apliecinājuma dokumenti. Tomēr tas neliedz procesa gaitā prasītājam vajadzības gadījumā iesniegt papildu pierādījumus. Tas pats princips būtu jāpiemēro atbildētāja atbildei.

(13) Jēdzieni "viennozīmīgi nepamatots" prasības noraidījuma gadījumā un "nepieņemams" pieteikuma noraidījuma gadījumā būtu jānosaka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(14) Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām vajadzētu būt rakstiskai, ja vien tiesa par vajadzīgu neatzīst mutisku lietas izskatīšanu vai arī ja to lūdz viena puse. Tiesa šādu lūgumu var noraidīt. Šādu noraidījumu nevar apstrīdēt atsevišķi.

(15) Pusēm nebūtu jāuzliek par pienākumu, lai tās pārstāvētu advokāts vai cits profesionāls jurists.

(16) "Pretprasības" jēdziens būtu jāinterpretē saskaņā ar 6. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 44/2001 kā tāds, ko rada tas pats līgums vai fakti, uz kā pamata celta pirmā prasība. Regulas 2. un 4. pants, kā arī 5. panta 3., 4. un 5. punkts būtu jāpiemēro pretprasībām *mutatis mutandis*.

(17) Ja atbildētājs tiesvedības gaitā izmanto tiesības uz kompensāciju, šāda prasība šīs regulas nozīmē nebūtu uzskatāma par pretprasību. Tādēļ atbildētājam nebūtu jāuzliek par pienākumu izmantot standarta A veidlapu, kas ietverta I pielikumā, lai izmantotu minētās tiesības.

(18) Saņēmēja dalībvalsts 6. panta nozīmē ir dalībvalsts, kurā jāveic dokumentu izsniegšana vai uz ko jānosūta dokuments. Lai mazinātu izmaksas un kavējumus, dokumenti būtu jāizsniedz pusēm, galvenokārt izmantojot pasta pakalpojumus, ko apliecinātu saņemšanas kvīts, kurā būtu norādīts saņemšanas datums.

(19) Puse var atteikties pieņemt dokumentu izsniegšanas laikā vai nosūtīt dokumentu atpakaļ vienas nedēļas laikā, ja dokuments nav sagatavots vai iztulkots saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā (vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā jāveic piegāde vai uz ko dokuments izsūtīts) vai valodā, ko saprot saņēmējs.

(20) Mutiskas lietas izskatīšanas un pierādījumu iegūšanas vajadzībām dalībvalstīm būtu jāveicina modernu saziņas tehnoloģiju izmantošana, ievērojot tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā atrodas tiesa. Tiesai būtu jāizmanto vienkāršākie un lētākie pierādījumu iegūšanas paņēmieni.

(21) Pie praktiskas palīdzības, kas būtu jādara pieejama pusēm, būtu jāpieder tehniskai informācijai par veidlapu pieejamību un aizpildīšanu.

(22) Informāciju par procesuāliem jautājumiem var sniegt arī tiesas personāls saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(23) Tā kā šīs regulas mērķis ir vienkāršot un paātrināt maza apmēra prasību pārrobežu tiesvedības, tiesām būtu jāpieņem lēmumi, cik vien ātri iespējams – pat tad, ja regulā nav paredzēti termiņi konkrētai procedūras fāzei.

(24) Šajā regulā paredzētos termiņus aprēķina saskaņā ar Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus ([1]).

(25) Lai paātrinātu maza apmēra prasībās prasītu summu atgūšanu, spriedumiem vajadzētu būt izpildāmiem piespiedu kārtā neatkarīgi no iespējamās lēmumu pārsūdzības un bez nosacījuma, ka vajadzīgs nodrošinājums, ja vien tas nav paredzēts regulā.

(26) Visās šajā regulā dotajās atsaucēs uz apelācijas sūdzībām būtu jāietver visi iespējamie apelāciju iesniegšanas līdzekļi, kas pieejami saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(27) Tiesas sastāvā jābūt personai, kam ir kvalifikācija pildīt tiesneša pienākumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(28) Ja tiesai ir jānosaka termiņš, attiecīgā puse būtu jāinformē par tāda termiņa neievērošanas sekām.

(29) Zaudētāja pusei būtu jāsedz tiesvedības izmaksas. Tiesvedības izmaksas būtu jānosaka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Ņemot vērā tādus mērķus kā vienkāršība un izmaksu rentabilitāte, tiesai būtu jānosaka, ka zaudējušās puses pienākums ir samaksāt tikai tiesvedības izmaksas, tostarp, piemēram, izmaksas, kas izriet no tā, ka otru pusi pārstāv advokāts vai cits jurists, vai izmaksas par dokumentu izdošanu vai tulkošanu, kas ir samērīgas prasības summai vai arī ir radušās pamatoti.

([1]) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

(30) Lai atvieglotu spriedumu atzīšanu un izpildi, kādā dalībvalstī pieņemti spriedumi Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām būtu citās dalībvalstīs jāatzīst un jāīsteno bez vajadzības deklarēt spriedumu izpildāmību un neparedzot iespēju tos neatzīt.

(31) Būtu jāpastāv obligātiem standartiem, lai pārskatītu spriedumus gadījumos, ja atbildētājs nav varējis apstrīdēt prasību.

(32) Ņemot vērā tādus mērķus kā vienkāršība un izmaksu rentabilitāte, nevajadzētu prasīt, lai pusei, kas prasa piespiedu īstenošanu, būtu cits pilnvarots pārstāvis vai pasta adrese īstenotājā dalībvalstī kā piespiedu īstenošanas procedūrā kompetenti darbību veicēji saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

(33) Šīs regulas III nodaļai būtu jāattiecas uz to izmaksu un izdevumu noteikšanu, ko radījuši tiesas ierēdņi sakarā ar spriedumu, kas pieņemts atbilstīgi šajā regulā noteiktajai procedūrai.

(34) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]).

(35) Jo īpaši Komisijai būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, lai īstenotu šo regulu sakarā ar pielikumos ietverto veidlapu atjauninājumiem un tehniskiem grozījumiem. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus un/vai papildināt šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, izstrādāt procedūru, kā vienkāršot un paātrināt tiesvedību maza apmēra prasībām pārrobežu lietās un mazināt izmaksas – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

(37) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(38) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Dānijai nav saistoša un nav tai jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

TEMATS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Temats

Ar šo regulu ir izveidota Eiropas procedūra maza apmēra prasībām (turpmāk – "Eiropas procedūra maza apmēra prasībām"), kas paredzēta, lai pārrobežu lietās vienkāršotu un paātrinātu maza apmēra prasību tiesvedību, kā arī mazinātu izmaksas. Iesaistītās puses var izmantot Eiropas procedūru maza apmēra prasībām kā alternatīvu dalībvalstu tiesību aktos paredzētām procedūrām.

Ar šo regulu arī tiek likvidēti tiesvedības starpposmi, kas bija vajadzīgi, lai Eiropas procedūrās maza apmēra prasībām pasludinātus kādas dalībvalsts spriedumus atzītu un izpildītu citās dalībvalstīs.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz pārrobežu civillietām un komerclietām neatkarīgi no tā, kāda tiesa tās izskata, ja prasības summa tad, kad prasības pieteikuma veidlapa ir saņemta tiesā, kurai ir jurisdikcija, nav lielāka par EUR 2 000, neņemot vērā procentus, izdevumus un izmaksātas summas. Jo īpaši tā neattiecas uz nodokļu, muitas vai administratīvām lietām, kā arī uz valstu atbildību par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).

2. Šo regulu nepiemēro lietām par:

a) fizisku personu statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju;

b) īpašumtiesībām, ko rada laulības, uzturēšanas, testamentu un mantošanas tiesiskās attiecības;

c) bankrotiem, tiesvedību saistībā ar maksātnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisku personu likvidāciju, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;

d) sociālo nodrošinājumu;

e) šķīrējtiesām;

f) darba tiesībām;

g) nekustama īpašuma īri, izņemot naudas prasījumiem;

h) privātās dzīves neaizskaramības un ar to saistītu tiesību pārkāpumiem, arī goda un cieņas aizskaršanu.

3. Šajā regulā termins "dalībvalsts" nozīmē jebkuru dalībvalsti, izņemot Dāniju.

3. pants

Pārrobežu lietas

1. Šajā regulā pārrobežu lietas ir tādas, ja vismaz vienai iesaistītajai pusei domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā ir tiesa, kas uzsākusi tiesvedību lietā.

2. Domicilu nosaka saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 59. un 60. pantu.

3. Nosakot, vai attiecīgā lieta ir pārrobežu lieta, noteicošais aspekts ir datums, kurā prasības pieteikuma veidlapa saņemta tiesā, kurai ir jurisdikcija.

II NODAĻA

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

4. pants

Procedūras sākums

1. Prasītājs uzsāk Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, aizpildot prasības pieteikuma standarta A veidlapu, kas ietverta I pielikumā, un iesniedzot to tiesā, kurai ir jurisdikcija, tieši, nosūtot pa pastu vai izmantojot jebkādus citus līdzekļus – piemēram, faksu vai e-pastu –, kas ir pieņemami dalībvalstij, kurā uzsāk procedūru. Prasības pieteikuma veidlapā apraksta pierādījumus, uz kuriem ir pamatota prasība, un vajadzības gadījumā tai pievieno visus attiecīgus apliecinājuma dokumentus.

2. Dalībvalstis informē Komisiju, kādi saziņas līdzekļi tām ir pieņemami. Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

3. Ja šīs regulas darbības joma neattiecas uz prasību, tiesa informē par to prasītāju. Ja prasītājs neatsauc prasību, tiesa to izskata saskaņā ar attiecīgiem procesuālajiem tiesību aktiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā notiek procedūra.

4. Ja tiesa atzīst, ka prasītāja sniegtā informācija nav atbilstoša vai pietiekami skaidra, vai ja prasības pieteikuma veidlapa nav pareizi aizpildīta, un ja vien prasība nav klaji nepamatota vai prasības pieteikumu nevar pieņemt izskatīšanai, tā dod prasītājam iespēju papildināt vai labot prasības pieteikuma veidlapas ierakstus vai arī sniegt papildu informāciju vai dokumentus, vai atsaukt prasību termiņā, ko nosaka tiesa. Tiesa lieto standarta B veidlapu, kas ietverta II pielikumā.

Ja prasība ir klaji nepamatota vai pieteikums nepieņemams vai arī ja prasītājs tiesas noteiktajā termiņā nepapildina vai neizlabo prasības pieteikuma veidlapu, pieteikumu noraida.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai minētā prasības pieteikuma veidlapa būtu pieejama visās tiesās, kurās var uzsākt Eiropas procedūru maza apmēra prasībām.

5. pants

Procedūras norise

1. Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ir rakstiska procedūra. Tiesa lietu izskata mutiski, ja uzskata, ka tas ir vajadzīgs, vai ja to lūdz kāda puse. Tiesa var noraidīt lūgumu, ja uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, mutiska lietas izskatīšana noteikti nav vajadzīga taisnīgai lietas izskatīšanai. Noraidījumu iemeslus pamato rakstiski. Noraidījumu nevar apstrīdēt atsevišķi.

2. Tiesa, saņēmusi pareizi aizpildītu prasības pieteikuma veidlapu, aizpilda atbildes veidlapas I daļu standarta C veidlapā, kas ietverta III pielikumā.

Prasības pieteikuma veidlapas un, vajadzības gadījumā, apliecinājuma dokumentu eksemplārus līdz ar aizpildītu atbildes veidlapu izsniedz atbildētājam saskaņā ar 13. pantu. Tiesa nosūta šos dokumentus 14 dienu laikā pēc pareizi aizpildītas prasības pieteikuma veidlapas saņemšanas.

3. Atbildētājs 30 dienu laikā pēc tam, kad viņam ir izsniegta prasības pieteikuma veidlapa un atbildes veidlapa, aizpilda standarta atbildes C veidlapas II daļu un, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus apliecinājuma dokumentus – vai arī jebkādā citā pieļaujamā veidā, neizmantojot veidlapu –, atbildi nosūta atpakaļ tiesai.

4. Kad saņemta atbildētāja atbilde, tiesa 14 dienu laikā nosūta prasītājam atbildes eksemplāru līdz ar visiem attiecīgiem apliecinājuma dokumentiem.

5. Ja atbildētājs atbildē apgalvo, ka prasības, kas nav naudas prasība, summa ir lielāka par 2. panta 1. punktā noteikto robežvērtību, tiesa 30 dienu laikā pēc atbildes nosūtīšanas prasītājam pieņem lēmumu, vai šī regula attiecas uz minēto prasību. Šo lēmumu nevar apstrīdēt atsevišķi.

6. Visas pretprasības, ko iesniedz, izmantojot standarta A veidlapu, kā arī visus attiecīgos apliecinājuma dokumentus saskaņā ar 13. pantu izsniedz prasītājam. Dokumentus nosūta 14 dienu laikā pēc saņemšanas.

Prasītājs 30 dienu laikā pēc piegādes datuma atbild uz visām pretprasībām.

7. Ja pretprasība ir lielāka par 2. panta 1. punktā noteikto summu, prasību un pretprasību neturpina izskatīt kā Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, bet to izskata saskaņā ar attiecīgām procesuālajām tiesībām, kas ir spēkā tajā dalībvalstī, kurā notiek procedūra.

Regulas 2. un 4. pantu, kā arī šā panta 3., 4. un 5. punktu pretprasībām piemēro *mutatis mutandis*.

6. pants

Valodas

1. Prasības pieteikuma veidlapu, atbildi, visas pretprasības, visas atbildes uz pretprasībām un visus svarīgu apliecinājuma dokumentu aprakstus iesniedz tajā valodā vai vienā no valodām, ko izmanto tiesa.

2. Ja kādi tiesas saņemti papildu dokumenti ir iesniegti valodā, kas nav valoda, kādā notiek procedūra, tiesa drīkst prasīt tikai konkrētā dokumenta tulkojumu, ja tulkojums šķiet vajadzīgs, lai pieņemtu spriedumu.

3. Ja kāda puse ir atteikusies pieņemt kādu dokumentu tādēļ, ka tas nav nevienā no šīm valodām:

a) saņēmējas dalībvalsts valsts oficiālajā valodā vai – ja attiecīgajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas – oficiālajā tās vietas valsts valodā vai kādā no valodām, ko lieto teritorijā, kurā paredzēts izsniegt dokumentu, vai uz kuru ir jānosūta dokuments;

b) valodā, ko saprot saņēmējs;

tiesa par to informē otru pusi, lai tā nodrošinātu dokumenta tulkojumu.

7. pants

Procedūras beigas

1. Kad no atbildētāja vai prasītāja ir saņemta atbilde 5. panta 3. vai 6. punktā noteiktajos termiņos, 30 dienu laikā tiesa pasludina spriedumu vai:

a) konkrētā termiņā, ne ilgākā par 30 dienām, prasa pusēm papildu informāciju par prasību;

b) iegūst pierādījumus saskaņā ar 9. pantu; vai

c) uzaicina puses uz mutisku lietas izskatīšanu, kas notiek 30 dienu laikā pēc uzaicinājuma.

2. Tiesa pasludina spriedumu vai nu 30 dienās pēc mutiskas lietas izskatīšanas, vai tad, kad tā saņēmusi visu sprieduma pieņemšanai vajadzīgo informāciju. Spriedumu izsniedz pusēm saskaņā ar 13. pantu.

3. Ja 5. panta 3. vai 6. punktā noteiktajā termiņā tiesa nav saņēmusi attiecīgās puses atbildi, tā pasludina spriedumu par prasību vai pretprasību.

8. pants

Mutiska lietas izskatīšana

Tiesa var lietu izskatīt mutiski, izmantojot videokonferences vai citu saziņas tehnoloģiju – ja tehniskie līdzekļi ir pieejami.

9. pants

Pierādījumu iegūšana

1. Tiesa nosaka sprieduma pieņemšanai vajadzīgo pierādījumu iegūšanas līdzekļus un apjomus saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro pierādījumu pieņemamībai. Tiesa var atļaut pierādījumus iegūt, izmantojot rakstiskas liecinieku, ekspertu vai pušu liecības. Tā var arī atļaut pierādījumus iegūt, izmantojot videokonferences vai citu saziņas tehnoloģiju – ja tehniskie līdzekļi ir pieejami.

2. Tiesa var pieņemt ekspertu slēdzienus vai mutiskas liecības vienīgi tad, ja tas ir vajadzīgs, lai pieņemtu spriedumu. Pieņemot tādu lēmumu, tiesa ņem vērā izmaksas.

3. Tiesa izmanto vienkāršāko pierādījumu iegūšanas metodi, kas rada vismazāk apgrūtinājumu.

10. pants

Pušu pārstāvība

Advokāta vai cita profesionāla jurista pārstāvība nav obligāta.

11. pants

Palīdzība pusēm

Dalībvalstis nodrošina, ka pusēm pieejama praktiska palīdzība veidlapu aizpildīšanā.

12. pants

Tiesas pilnvaras

1. Tiesa neprasa pusēm sniegt prasības juridisko vērtējumu.

2. Vajadzības gadījumā tiesa informē puses par procesuāliem jautājumiem.

3. Tiesa, kad vien iespējams, cenšas panākt pušu izlīgumu.

13. pants

Dokumentu izsniegšana

1. Dokumentus piegādā pa pastu, saņemšanu apliecinot pavadzīmē, kurā ir saņemšanas datums.

2. Ja piegāde saskaņā ar 1. punktu nav iespējama, tos var piegādāt, izmantojot vienu no paņēmieniem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 805/2004 13. vai 14. pantā.

14. pants

Termiņi

1. Ja tiesa nosaka termiņu, attiecīgo pusi informē par tā neievērošanas sekām.

2. Tiesa īpašu apstākļu dēļ var pagarināt 4. panta 4. punktā, 5. panta 3. un 6. punktā un 7. panta 1. punktā paredzēto termiņu, ja tas vajadzīgs, lai aizsargātu pušu tiesības.

3. Ja īpašu apstākļu dēļ tiesa nevar ievērot 5. panta 2. līdz 6. punktā un 7. pantā noteiktos termiņus, tā, cik vien ātri iespējams, veic minētajos punktos paredzētās darbības.

15. pants

Sprieduma izpilde

1. Spriedumu izpilda, neskatoties uz tā iespējamo pārsūdzību. Nodrošinājums nav vajadzīgs.

2. Regulas 23. pantu piemēro arī tad, ja spriedumu izpilda dalībvalstī, kurā tas pieņemts.

16. pants

Izmaksas

Zaudējusī puse sedz tiesvedības izmaksas. Tomēr tiesa pusei, kuras labā pieņemts spriedums, neatlīdzina izmaksas, kas radušās bez vajadzības vai ir nesamērīgas salīdzinājumā ar prasību.

17. pants

Apelācijas

1. Dalībvalstis informē Komisiju, vai saskaņā ar to procesuālajām tiesībām ir iespējams iesniegt apelācijas sūdzību par spriedumu, kas pieņemts Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām, un par termiņu, kādā tāda apelācijas sūdzība jāiesniedz. Komisija dara šo informāciju pieejamu atklātībā.

2. Apelācijas sūdzību gadījumā piemēro 16. pantu.

18. pants

Obligāti sprieduma pārskatīšanas standarti

1. Atbildētājs ir tiesīgs lūgt pārskatīt spriedumu, kas pieņemts Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām, tās dalībvalsts tiesā, kurai ir jurisdikcija un kurā spriedums pieņemts, ja:

a) i) prasības pieteikuma veidlapa vai uzaicinājums uz mutisku lietas izskatīšanu izsniegts, izmantojot paņēmienu, kas neparedz personīgu saņemšanas apliecinājumu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 805/2004 14. pantā; un

ii) pavēste no atbildētāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav piegādāta pietiekami laicīgi, neļaujot viņam sagatavoties aizstāvībai;

vai

b) atbildētājs nav varējis apstrīdēt prasību nepārvaramas varas vai no viņa neatkarīgu ārkārtas apstākļu dēļ;

ar nosacījumu, ka jebkurā gadījumā viņš rīkojas nekavējoties.

2. Ja tiesa noraida pārskatīšanu tāpēc, ka neviens no 1. punktā minētajiem pamatojumiem nav piemērojams, spriedums paliek spēkā.

Ja tiesa pieņem lēmumu, ka pārskatīšana ir pamatota kāda 1. punktā minētā iemesla dēļ, Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemts spriedums nav spēkā.

19. pants

Piemērojamās procesuālās tiesības

Saskaņā ar šo regulu Eiropas procedūras maza apmēra prasībām pamatā ir tās dalībvalsts procesuālās tiesības, kurā notiek procedūra.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE CITĀ DALĪBVALSTĪ

20. pants

Atzīšana un izpilde

1. Kādā dalībvalstī pieņemtu spriedumu Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām atzīst un izpilda citā dalībvalstī bez vajadzības deklarēt spriedumu izpildāmību un neparedzot iespēju tos neatzīt.

2. Pēc kādas puses lūguma tiesa izdod apliecinājumu par Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtu spriedumu, izmantojot standarta D veidlapu, kas ietverta IV pielikumā, un nenosakot papildu samaksu.

21. pants

Izpildes procedūra

1. Neskarot šo nodaļu, izpildes procedūras reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtus spriedumus izpilda saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā izpildes dalībvalstī pieņemtus spriedumus.

2. Puse, kas vēlas panākt sprieduma izpildi, uzrāda:

a) sprieduma eksemplāru, kas atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai konstatētu tā autentiskumu; un

b) regulas 20. panta 2. punktā minētā apliecinājuma eksemplāru un, vajadzības gadījumā, tā tulkojumu izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai – ja attiecīgajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas – oficiālajā tiesvedības valodā, vai vienā no oficiālajām tiesvedības valodām, ko lieto teritorijā, kurā mēģina panākt sprieduma izpildi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, ko izpildes dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts var norādīt Eiropas Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās dalībvalsts valoda, bet ir tai pieņemama Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām. D veidlapas saturu tulko persona, kura kādā dalībvalstī ir kvalificēta veikt tulkojumus.

3. Pusei, kas vēlas panākt citā dalībvalstī notikušā Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemta sprieduma izpildi, nav nepieciešams:

a) pilnvarots pārstāvis; vai

b) pasta adrese

izpildes dalībvalstī, bet tikai īstenošanas procedūrā kompetents pārstāvis.

4. No puses, kas vienā dalībvalstī prasa izpildīt citā dalībvalstī Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtu spriedumu, neprasa nekādu nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, lai kā to dēvētu, ar pamatojumu, ka šī puse ir ārvalsts valstspiederīgais vai ka šīs puses domicils vai dzīvesvieta nav izpildes dalībvalstī.

22. pants

Izpildes atteikums

1. Pēc atbildētāja iesniegta pieteikuma izpildes dalībvalsts tiesa, kurai ir jurisdikcija, atsaka izpildi, ja Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemts spriedums ir pretrunā agrākam kādas dalībvalsts vai trešās valsts spriedumam, ar nosacījumu, ka:

a) agrākais spriedums ir pieņemts par to pašu jautājumu un starp tām pašām pusēm;

b) agrākais spriedums ir pieņemts izpildes dalībvalstī vai atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai to atzītu izpildes dalībvalstī; un

c) nesamierināmība nav bijusi un nav varējusi būt par iemeslu iebildumam dalībvalstī, kurā pieņemts spriedums Eiropas procedūrā maza apmēra prasībā.

2. Dalībvalstī, kurā pieņemts spriedums Eiropas procedūrā maza apmēra prasībā, nekādā gadījumā to nevar pārskatīt pēc būtības.

23. pants

Izpildes atlikšana vai ierobežošana

Ja kāda puse ir apstrīdējusi Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtu spriedumu vai ja šāda apstrīdēšana joprojām ir iespējama, vai puse ir iesniegusi prasību pārskatīt lēmumu 18. panta nozīmē, izpildes dalībvalsts tiesa, kurai ir jurisdikcija, vai kompetentā iestāde pēc atbildētāja iesniegta pieteikuma var:

a) attiecināt izpildes procedūru tikai uz aizsardzības pasākumiem;

b) saistīt izpildi ar nosacījumu sniegt nodrošinājumu, kādu tā nosaka; vai

c) ārkārtas apstākļos pārtraukt izpildes procedūras.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Informācija

Dalībvalstis sadarbojas, lai informētu sabiedrību un profesionālās aprindas par Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, arī par izmaksām, jo īpaši – izmantojot saskaņā ar Lēmumu 2001/470/EK izveidoto Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

25. pants

Informācija par jurisdikciju, saziņas līdzekļiem un apelācijas sūdzībām

1. Līdz 2008. gada 1. janvārim dalībvalstis dara zināmu Komisijai:

a) kurām tiesām ir jurisdikcija pieņemt spriedumus Eiropas procedūrās maza apmēra prasībām;

b) kādus saziņas līdzekļus var izmantot Eiropas procedūrās maza apmēra prasībām un kādi līdzekļi tiesām ir pieejami saskaņā ar 4. panta 1. punktu;

c) vai saskaņā ar tās procesuālajām tiesībām var iesniegt apelācijas sūdzību saskaņā ar 17. pantu un kurā tiesā to var iesniegt;

d) valodas, kas ir pieņemamas saskaņā ar 21. panta 2. punkta b) apakšpunktu; un

e) kurām iestādēm ir sprieduma izpildes kompetence un kurām iestādēm ir kompetence, lai piemērotu 23. pantu.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām turpmākām izmaiņām šajā informācijā.

2. Informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar 1. punktu, Komisija dara publiski pieejamu, publicējot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kā arī izmantojot citus piemērotus līdzekļus.

26. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus, kas saistīti ar pielikumos ietverto veidlapu atjauninājumiem vai tehniskiem labojumiem, pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

27. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

28. pants

Pārskatīšana

Līdz 2014. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai sīki izstrādātu ziņojumu, kurā sniegts pārskats par Eiropas procedūras maza apmēra prasībām darbību, arī par 2. panta 1. punktā minēto prasības summas ierobežojumu. Ziņojumā ietver procedūras izvērtējumu no darbības viedokļa un plašu efektivitātes analīzi no katras dalībvalsts.

Lai to nodrošinātu, kā arī lai nodrošinātu, ka pienācīgi ir ņemta vērā Eiropas Savienības labākā pieredze, un atspoguļojot labākas likumdošanas principus, dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju par Eiropas procedūras maza apmēra prasībām pārrobežu darbību. Šī informācija attiecas uz tiesas izmaksām, procedūras ātrumu, efektivitāti, izmantošanas vieglumu un dalībvalstu iekšējām maza apmēra prasību procedūrām.

Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno pielāgojumu priekšlikumus.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra, izņemot 25. pantu, ko piemēro no 2008. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2007. gada 11. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. LOBO ANTUNES

I NODAĻA

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

A VEIDLAPA

PRASĪBAS PIETEIKUMA VEIDLAPA

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 4. panta 1. punkts)

Lietas numurs (*):

Saņemts tiesā: ___/___/_____ (*)

(*) Aizpilda tiesa.

SVARĪGA INFORMĀCIJA

LŪDZU IZLASĪT NORĀDĪJUMUS KATRAS IEDAĻAS SĀKUMĀ – TIE PALĪDZĒS AIZPILDĪT ŠO VEIDLAPU

Valoda

Veidlapa jāaizpilda tās tiesas valodā, kurā iesniedzat savu pieteikumu. Veidlapa ir pieejama visās oficiālajās Eiropas Savienības iestāžu valodās Tiesiskās sadarbības atlasa vietnē (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lv.htm). Tas var Jums palīdzēt aizpildīt veidlapu prasītajā valodā.

Apliecinājuma dokumenti

Jāievēro, ka prasības pieteikuma veidlapai vajadzības gadījumā būtu jāpievieno visi attiecīgie apliecinājuma dokumenti. Tomēr tas neliedz Jums vajadzības gadījumā tiesvedības gaitā iesniegt turpmākus pierādījumus.

Prasības pieteikuma veidlapas kopiju un attiecīgā gadījumā apliecinošo dokumentu kopijas nosūtīs atbildētājam. Atbildētājam būs iespēja iesniegt atbildes komentārus par nosūtīto informāciju.

1. *Tiesa*

Šajā ailē būtu jānorāda tiesa, kurā ir iesniegta Jūsu prasība. Izdarot lēmumu par tiesas izvēli, Jums būtu jāapsver pamatojums tiesas jurisdikcijai. Nepilnīgs iespējamo jurisdikcijas pamatojumu paraugsaraksts ir iekļauts 4. iedaļā.

1. *Kurā tiesā Jūs iesniedzat prasību?*

1.1. Nosaukums:

1.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

1.3. Pilsēta un pasta indekss:

1.4. Valsts:

2. *Prasītājs*

Šajā ailē jānorāda sevi kā prasītāju un, attiecīgā gadījumā, savs pārstāvis. Lūdzu ievērojiet, ka advokāta vai cita profesionāla jurista pārstāvība nav obligāta.

Dažās valstīs nepietiek norādīt tikai abonenta kastītes numuru kā adresi, un tādēļ Jums būtu jānorāda ielas nosaukums un mājas numurs kopā ar pasta indeksu. Ja to neizdara, pastāv iespēja, ka dokumentu nepiegādā.

Ailē "Cita informācija" var iekļaut informāciju, kas palīdz Jūs identificēt, piemēram, Jūsu dzimšanas datums, nodarbošanās, amats uzņēmumā, personas kods un uzņēmuma reģistrācijas numurs dažās dalībvalstīs.

Ja ir vairāk nekā viens prasītājs, lūdzu izmantojiet papildu lapas.

2. *Prasītājs*

2.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

2.3. Pilsēta un pasta indekss:

2.4. Valsts:

2.5. Tālrunis (*):

2.6. E-pasts (*):

2.7. Ja ir – prasītāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

2.8. Cita informācija (*):

3. *Atbildētājs*

Šajā ailē būtu jānorāda atbildētājs un viņa pārstāvis, ja tas ir zināms. Lūdzu ievērojiet, ka advokāta vai cita profesionāla jurista pārstāvība atbildētājam nav obligāta.

Dažās valstīs nepietiek norādīt tikai pasta kastes numuru kā adresi, un tādēļ Jums būtu jānorāda ielas nosaukums un mājas numurs kopā ar pasta indeksu. Ja to neizdara, pastāv iespēja, ka dokumentu nepiegādā.

Ailē "Cita informācija" var iekļaut informāciju, kas palīdz identificēt personu, piemēram, dzimšanas datums, nodarbošanās, amats uzņēmumā, personas kods un uzņēmuma reģistrācijas numurs noteiktās dalībvalstīs. Ja ir vairāk nekā viens atbildētājs, lūdzu izmantojiet papildu lapas.

3. *Atbildētājs*

3.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

3.3. Pilsēta un pasta indekss:

3.4. Valsts:

3.5. Tālrunis (*):

3.6. E-pasts (*):

3.7. Ja ir – atbildētāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

3.8. Cita informācija (*):

4. *Jurisdikcija*

Jūsu pieteikums ir jāiesniedz tiesā, kurai ir jurisdikcija attiecīgajā lietā. Tiesai ir jābūt jurisdikcijai saskaņā ar noteikumiem Padomes Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civilietās un komercietās.

Šajā iedaļā ir iekļauts nepilnīgs iespējamo jurisdikcijas pamatojumu saraksts.

Informāciju par jurisdikcijas noteikumiem var atrast Tiesiskās sadarbības atlasa vietnē (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lv.htm).

Dažu izmantoto juridisko terminu izskaidrošanu skatīt šādā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_lv.htm

(*) Nav obligāts.

4. *Kāpēc Jūs uzskatāt, ka jautājums ir tiesas kompetencē?*

4.1. Atbildētāja domicils ☐

4.2. Patērētāja domicils ☐

4.3. Apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja domicils ☐

4.4. Attiecīgās saistības izpildes vieta ☐

4.5. Kaitējuma radīšanas vieta ☐

4.6. Vieta, kur atrodas nekustamais īpašums ☐

4.7. Tiesas izvēle pēc pušu vienošanās

4.8. Cits (lūdzu norādīt) _____

5. *Pārrobežu lieta*

Lai izmantotu Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, tai ir jābūt pārrobežu lietai. Pārrobežu prasība ir prasība, kurā vismaz vienas puses domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kas nav attiecīgās tiesas dalībvalsts.

5. *Pārrobežu lieta*

5.1. Prasītāja domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts: _____

5.2. Atbildētāja domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts: _____

5.3. Tiesas dalībvalsts: _____

6. *Bankas dati (nav obligāti)*

6.1. ailē varat informēt tiesu, kādā veidā Jūs segsiet pieteikuma maksu. Lūdzu ievērojiet, ka ne visi maksājuma veidi var būt pieejami tiesai, kurai Jūs iesniedzat savu pieteikumu. Jums būtu jāpārliecinās, kuru maksājuma veidu tiesa pieņems. To Jūs varat pārbaudīt, sazinoties ar attiecīgo tiesu vai arī apmeklējot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās tīmekļa vietni (http://ec.europa.eu/civiljustice).

Ja vēlaties veikt maksājumu ar kredītkarti vai atļaujat tiesai iekasēt maksu no Jūsu bankas konta, Jums būtu jāsniedz vajadzīgā informācija par kredītkarti/bankas kontu šīs veidlapas papildinājumā. Papildinājuma informāciju izmantos tikai tiesas vajadzībām un nenodos atbildētājam.

6.2. ailē Jums ir iespēja norādīt, kādā veidā Jūs vēlaties saņemt maksājumu no atbildētāja, piemēram, ja atbildētājs vēlas samaksāt tūlīt, pat neņemot tiesas spriedumu. Ja Jūs vēlaties saņemt maksājumu ar bankas pārvedumu, lūdzu sniedziet vajadzīgos bankas datus.

6. *Bankas dati (*)*

6.1. Kā Jūs apmaksāsiet pieteikuma izmaksas?

6.1.1. Ar bankas pārskaitījumu ☐

6.1.2. Ar kredītkarti ☐ (lūdzu aizpildiet papildinājumu)

6.1.3. Ar tiešu debetu no Jūsu bankas konta ☐ (lūdzu aizpildiet papildinājumu)

6.1.4. Cits (lūdzu norādīt):

6.2. Konts, uz kuru atbildētājam pārskaitīt pieprasīto vai piespriesto summu

6.2.1. Konta īpašnieks:

6.2.2. Bankas nosaukums, BIC vai cits atbilstīgais bankas kods:

6.2.3. Konta numurs/IBAN:

7. *Prasība*

Apmērs. Lūdzu ievērot, ka Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām ir ierobežojumi. Šajā procedūrā neizskata prasības, kuru apmērs ir lielāks par EUR 2 000 vai kas ir uzskaitītas 2. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām. Ja prasība nav saistīta ar darbību minētās regulas darbības jomā saskaņā ar 2. pantu, tiesvedība turpināsies tiesās, kurām ir jurisdikcija, saskaņā ar parastu civilprocesu. Ja šādā gadījumā Jūs tiesvedību turpināt nevēlaties, Jums būtu jāatsauc savs pieteikums.

Prasība naudā vai cita prasība. Jums būtu jānorāda, vai Jūsu prasība ir naudā vai tā ir cita prasība (prasība, kas nav prasība naudā), piemēram, par preču piegādi, un attiecīgi jāaizpilda 7.1. un/vai 7.2. aile. Gadījumā, ja Jūsu prasība nav prasība naudā, lūdzu norādīt aprēķināto prasības summu. Tādas prasības gadījumā, kas nav naudas prasība, Jums būtu jānorāda, vai Jums ir sekundāra prasība par kompensāciju gadījumā, ja nebūs iespējams apmierināt sākotnējo prasību.

Ja Jūs vēlaties pieprasīt, lai Jums atlīdzina tiesvedības izmaksas (piemēram, tulkošanas izmaksas, advokātu honorārus, izmaksas par dokumentu piegādi u. c.), Jums tas būtu jānorāda 7.3. ailē. Lūdzu ievērojiet, ka noteikumi par to, kuras izmaksas tiesa var piespriest kompensēt, dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīgi. Ziņas par izmaksu kategorijām dažādās dalībvalstīs var atrast Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās tīmekļa vietnē (http://ec.europa.eu/civiljustice).

Ja Jūs vēlaties pieprasīt līgumā noteiktus procentus, piemēram, par aizņēmumu, Jums būtu jānorāda likme un diena, no kuras tos aprēķina. Ja Jūsu prasība tiks apmierināta, tiesa var piespriest atlīdzināt Jums obligāto likmi. Ja Jūs vēlaties pieprasīt procentus, lūdzu to norādiet un, ja tā, – no kuras dienas procenti būtu jāaprēķina.

7. *Prasības veids*

☐ 7.1. Prasība naudā

7.1.1 Pamatprasība (neieskaitot procentus un izmaksas): _____

7.1.2. Valūta

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgārijas levas (BGN)	☐ Kipras mārciņas (CYP)
☐ Čehijas kronas (CZK)	☐ Igaunijas kronas (EEK)	☐ Sterliņu mārciņas (GBP)
☐ Ungārijas forinti (HUF)	☐ Latvijas lati (LVL)	☐ Lietuvas liti (LTL)
☐ Maltas liras (MTL)	☐ Polijas zloti (PLN)	☐ Rumānijas lejas (RON)
☐ Zviedrijas kronas (SEK)	☐ Slovākijas kronas (SKK)	

☐ Cita (lūdzu norādīt): _____

☐ 7.2. Cita prasība:

7.2.1. Lūdzam norādīt, par ko ir iesniegta prasība: _____

7.2.2. Aprēķinātā prasības summa: _____

Valūta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgārijas levas (BGN)	☐ Kipras mārciņas (CYP)
☐ Čehijas kronas (CZK)	☐ Igaunijas kronas (EEK)	☐ Sterliņu mārciņas (GBP
☐ Ungārijas forinti (HUF)	☐ Latvijas lati (LVL)	☐ Lietuvas liti (LTL)
☐ Maltas liras (MTL)	☐ Polijas zloti (PLN)	☐ Rumānijas lejas (RON)
☐ Zviedrijas kronas (SEK)	☐ Slovākijas kronas (SKK)	

☐ Cita (lūdzu norādīt): _____

7.3. Vai Jūs prasāt atlīdzināt tiesvedības izmaksas?

7.3.1. Jā ☐

7.3.2. Nē ☐

7.3.3. Ja jā, lūdzu norādiet konkrētas izmaksas un prasīto vai līdz šim aprēķināto summu:

7.4. Vai Jūs prasāt atmaksāt procentus no summas?

Jā ☐

Nē ☐

Ja jā, vai procenti ir:

Līgumā noteiktā likme ☐ turpiniet no 7.4.1.

Obligātā likme ☐ turpiniet no 7.4.2.

7.4.1. Ja līgumā noteiktā likme

1) likme ir:

☐ _____ %

☐ _____ % virs ECB noteiktās pamatlikmes

☐ cita likme:

2) procenti būtu jāaprēķina no šāda datuma: ___/___/_____

7.4.2. Ja obligātā likme,

procenti būtu jāaprēķina no šāda datuma: ___/___/_____

8. *Informācija par prasību*

8.1. ailē Jums būtu jāizklāsta prasības būtība.

8.2. ailē Jums būtu jānorāda attiecīgie pierādījumi. Tie var būt, piemēram, rakstveida pierādījumi (piemēram, līgumi, kvītis u. c.) vai liecinieku mutiski vai rakstveida paziņojumi. Lūdzu norādiet, ar kuru pierādījumu ir paredzēts pamatot attiecīgo Jūsu prasības daļu.

Ja Jums pietrūkst vietas šajā ailē, Jūs varat pievienot papildu lapas.

8. *Informācija par prasību*

8.1. Lūdzu pamatojiet savu prasību, piemēram, norādot, kas, kur un kad notika.

8.2. Lūdzu aprakstiet pierādījumus, ko vēlaties izmantot, lai pamatotu prasību, un norādiet, kuras prasības daļas ar tiem pamato. Jums būtu jāpievieno attiecīgi apliecinoši dokumenti.

8.2.1. Rakstisks pierādījums ☐ lūdzu norādiet sīkāk

8.2.2. Liecinieki ☐ lūdzu norādiet sīkāk

8.2.3. Citi ☐ lūdzu norādiet sīkāk

Uzklausīšana tiesas sēdē. Lūdzu ievērojiet, ka Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ir rakstiska procedūra. Tomēr Jūs varat šajā veidlapā vai vēlāk pieprasīt uzklausīšanu tiesas sēdē. Tiesa var nolemt sarīkot uzklausīšanu tiesas sēdē, ja tā uzskata to par vajadzīgu lietas taisnīgai izskatīšanai, vai arī tā var atteikt, ņemot vērā lietas apstākļus.

8.3. Vai Jūs vēlaties, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē?

Jā ☐

Nē ☐

Ja jā, lūdzu norādiet iemeslus (*):

9. *Apliecinājums*

Spriedumu, kas dalībvalstī pieņemts atbilstīgi Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām, var atzīt un izpildīt citā dalībvalstī. Ja Jūs vēlaties lūgt to atzīt un izpildīt dalībvalstī, kas nav tiesas dalībvalsts, Jūs varat šajā veidlapā lūgt tiesu pēc tam, kad tā būs pieņēmusi Jums labvēlīgu spriedumu, izdot apliecinājumu par šo spriedumu.

9. *Apliecinājums*

Es lūdzu tiesu izdot apliecinājumu par spriedumu

Jā ☐

Nē ☐

10. *Datums un paraksts*

Lūdzu pārliecinieties, vai esat skaidri norādījis savu vārdu, pieteikuma pēdējā lapā parakstījies un norādījis datumu.

10. *Datums un paraksts*

Es, apakšā parakstījies(-usies), lūdzu tiesu pieņemt spriedumu pret atbildētāju(-iem), pamatojoties uz manu prasību.

Es apliecinu, ciktāl man zināms, ka sniegtā informācija ir patiesa un sniegta labticīgi.

Vieta: _____

Datums: ___/___/_____

Vārds, uzvārds un paraksts:

Prasības pieteikuma veidlapas (A veidlapa) papildinājums

Bankas dati (*) maksājumiem par pieteikuma iesniegšanu tiesai

Konta īpašnieks/kredītkartes īpašnieks:
Bankas nosaukums, *BIC* vai cits atbilstīgais bankas kods/kredītkaršu uzņēmums:
Konta numurs vai *IBAN*/kredītkartes numurs, kredītkartes derīguma termiņš un drošības kods:

(*) Nav obligāts.

II PIELIKUMS

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

B VEIDLAPA

TIESAS PIEPRASĪJUMS PAPILDINĀT UN/VAI LABOT PRASĪBAS PIETEIKUMA VEIDLAPU

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 4. panta 4. punkts)

Aizpilda tiesa

Lietas numurs:

Saņemts tiesā: ___/___/_____

1. *Tiesa*

1.1. Nosaukums:

1.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

1.3. Pilsēta un pasta indekss:

1.4. Valsts:

2. *Prasītājs*

2.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

2.3. Pilsēta un pasta indekss:

2.4. Valsts:

2.5. Tālrunis (*):

2.6. E-pasts (*):

2.7. Ja ir – prasītāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

2.8. Cita informācija (*):

3. *Atbildētājs*

3.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

3.3. Pilsēta un pasta indekss:

3.4. Valsts:

3.5. Tālrunis (*):

3.6. E-pasts (*):

3.7. Ja ir – atbildētāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

3.8. Cita informācija (*):

(*) Nav obligāts.

Tiesa ir izskatījusi Jūsu prasības veidlapu un uzskata, ka tā nav pietiekami skaidra vai atbilstīga vai nav pareizi aizpildīta: lūdzam tiesvedības valodā papildināt un/vai labot pieteikumu saskaņā ar turpmāk norādīto, cik vien drīz tas iespējams, bet ne vēlāk kā līdz _____.

Ja Jūs neiesniegsiet pieteikuma papildinājumu un/vai labojumus norādītajā termiņā, tiesa Jūsu pieteikumu noraidīs saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 861/2007 paredzētajiem noteikumiem.

Jūsu prasības veidlapa nav aizpildīta pareizajā valodā. Lūdzu aizpildiet to vienā no šīm valodām.

Bulgāru	☐	Čehu	☐	Vācu	☐
Igauņu	☐	Spāņu	☐	Grieķu	☐
Franču	☐	Īru	☐	Itāļu	☐
Latviešu	☐	Lietuviešu	☐	Ungāru	☐
Maltiešu	☐	Holandiešu	☐	Poļu	☐
Portugāļu	☐	Rumāņu	☐	Slovāku	☐
Slovēņu	☐	Somu	☐	Zviedru	☐
Angļu	☐	Cita (lūdzu norādīt): _____			

Šīs veidlapas iedaļas ir jāpapildina un/vai jālabo šādi:

—
—
—
—

Vieta: _____

Datums: ___/___/_____

Paraksts un/vai zīmogs:

III PIELIKUMS

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

C VEIDLAPA

ATBILDES VEIDLAPA

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 5. panta 2. un 3. punkts)

SVARĪGA INFORMĀCIJA UN NORĀDĪJUMI ATBILDĒTĀJAM

Pret Jums ir iesniegta prasība Eiropas procedūras maza apmēra prasībām kārtībā, kā norādīts pievienotajā prasības pieteikuma veidlapā.

Jūs varat sniegt atbildi, aizpildot šīs veidlapas II daļu un nosūtot to atpakaļ tiesai vai jebkādā citā piemērotā veidā 30 dienu laikā pēc tam, kad Jums ir nodota prasības pieteikuma veidlapa un atbildes veidlapa.

Lūdzu ņemt vērā, ka, ja Jūs neatbildēsiet 30 dienu laikā, tiesa pieņems spriedumu.

Lūdzu pārliecinieties, vai esat skaidri norādījis savu vārdu, veidlapas beigās parakstījies un norādījis datumu.

Jums būtu jāizlasa arī norādījumi prasības veidlapā; tie var Jums palīdzēt sagatavot atbildi.

Valoda. Jums būtu jāatbild uz prasību tās tiesas valodā, kura ir nosūtījusi Jums šo veidlapu.

Lūdzu ņemt vērā, ka veidlapa ir pieejama visās oficiālajās Eiropas Savienības iestāžu valodās Tiesiskās sadarbības atlasa vietnē (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lv.htm). Tas var Jums palīdzēt aizpildīt veidlapu prasītajā valodā.

Uzklausīšana tiesas sēdē. Lūdzu ņemt vērā, ka Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ir rakstiska procedūra. Tomēr Jūs varat lūgt, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē. Informējam, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, tiesa var noraidīt šo lūgumu.

Apliecinājuma dokumenti. Jūs varat norādīt iespējamus pierādījumus un, attiecīgā gadījumā, pievienot apliecinājuma dokumentus.

Pretprasība. Ja Jūs vēlaties iesniegt prasību attiecībā uz prasītāju (pretprasību), Jums būtu jāaizpilda un jāpievieno atsevišķa A veidlapa, kas atrodama tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_lv.htm vai kuru var pieprasīt tiesā, kura Jums nosūtījusi šo veidlapu. Ņemiet vērā, ka attiecībā uz pretprasību Jūs uzskata par prasītāju.

Jūsu datu labošana. Jūs varat arī labot vai papildināt informāciju par sevi (piemēram, kontaktinformācija, pārstāvis u. c.) 6. iedaļā "Cita informācija".

Papildu vieta. Ja Jums pietrūkst vietas šajā ailē, Jūs varat pievienot papildu lapas.

I daļa (aizpilda tiesa)

Prasītāja vārds:

Atbildētāja vārds:

Tiesa:

Prasība:

Lietas numurs:

II daļa (aizpilda atbildētājs)

1. Vai Jūs atzīstat prasību?

Jā ☐

Nē ☐

Daļēji ☐

Ja esat atbildējis "nē" vai "daļēji", lūdzu norādiet iemeslus:

Uz prasību neattiecas Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ☐

lūdzu norādiet sīkāk

Cits iemesls ☐

lūdzu norādiet sīkāk

2. Lūdzu aprakstiet pierādījumus, ko vēlaties izmantot, lai apstrīdētu prasību. Lūdzu norādiet, kurus Jūsu argumentus šajā atbildē tie pamato. Jums būtu jāpievieno attiecīgi apliecinoši dokumenti.

2.1. Rakstisks pierādījums ☐ lūdzu norādiet sīkāk

2.2. Liecinieki ☐ lūdzu norādiet sīkāk

2.3. Citi ☐ lūdzu norādiet sīkāk

3. Vai Jūs vēlaties uzklausīšanu tiesas sēdē?

Jā ☐

Nē ☐

Ja jā, lūdzu norādiet iemeslus (*):

4. Vai Jūs prasāt atlīdzināt tiesvedības izmaksas?

4.1. Jā ☐

4.2. Nē ☐

4.3. Ja jā, lūdzu norādiet konkrētas izmaksas un prasīto vai līdz šim apmēķināto summu:

5. Vai Jūs vēlaties iesniegt pretprasību?

5.1. Jā ☐

5.2. Nē ☐

5.3. Ja jā, aizpildiet un pievienojiet atsevišķu A veidlapu

6. Cita informācija (*)

7. Datums un paraksts

Es apliecinu, ciktāl man zināms, ka sniegtā informācija ir patiesa un sniegta labticīgi.

Vieta: _____

Datums: ___/___/_____

Vārds, uzvārds un paraksts:

(*) Nav obligāts.

IV PIELIKUMS

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

D VEIDLAPA

APLIECINĀJUMS PAR SPRIEDUMU ATBILSTĪGI EIROPAS PROCEDŪRAI MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 20. panta 2. punkts)

Aizpilda tiesa

1. *Tiesa*

1.1. Nosaukums:

1.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

1.3. Pilsēta un pasta indekss:

1.4. Valsts:

2. *Prasītājs*

2.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

2.3. Pilsēta un pasta indekss:

2.4. Valsts:

2.5. Tālrunis (*)

2.6. E-pasts (*):

2.7. Ja ir – prasītāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

2.8. Cita informācija (*):

3. *Atbildētājs*

3.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

3.3. Pilsēta un pasta indekss:

3.4. Valsts:

3.5. Tālrunis (*):

3.6. E-pasts (*):

3.7. Ja ir – atbildētāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

3.8. Cita informācija (*):

(*) Nav obligāts.

4. *Spriedums*

4.1. Datums:

4.2. Lietas numurs:

4.3. Sprieduma būtība:

4.3.1. Tiesa ir izdevusi rīkojumu _____ izmaksāt_____

1) pamatsummu:

2) procentus:

3) izmaksas:

4.3.2. Tiesa ir izdevusi rīkojumu pret _____

(Ja spriedums pieņemts apelācijas tiesā vai spriedums ir pārskatīts.)

Šis spriedums aizstāj spriedumu, kas pieņemts ___/___/_____, lietas numurs _____, un jebkādu ar to saistītu apliecinājumu.

SPRIEDUMU ATZĪST UN IZPILDA CITĀ DALĪBVALSTĪ BEZ VAJADZĪBAS DEKLARĒT SPRIEDUMA IZPILDĀMĪBU UN NEPAREDZOT IESPĒJU TOS NEATZĪT.

Vieta: _____

Datums: ___/___/_____

Paraksts un/vai zīmogs

3f

Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām

32000R1346

L 160/1 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 30.6.2000.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1346/2000
(2000. gada 29. maijs)
par maksātnespējas procedūrām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) apakšpunktu un 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas un Somijas Republikas iniciatīvu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [1],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [2],

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir noteikusi mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

(2) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos efektīvi, un ir jāpieņem šī regula, lai sasniegtu mērķi, kas ietilpst tiesiskās sadarbības civillietās jomā, kā paredzēts Līguma 65. pantā.

(3) Uzņēmumi arvien vairāk veic pārrobežu darbības, un tāpēc tās arvien vairāk regulē Kopienas tiesību akti. Šādu uzņēmumu maksātnespēja ietekmē arī pareizu iekšējā tirgus darbību, un ir vajadzīgs Kopienas akts, kas prasa saskaņot pasākumus, kurus veic attiecībā uz maksātnespējīga parādnieka aktīviem.

(4) Pareizas iekšējā tirgus darbības labad ir jāizvairās no personu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu nolūkā iegūt labvēlīgāku tiesisko statusu (labvēlīgākās tiesas piekritības izvēle).

(5) Šos mērķus nevar pietiekami īstenot valstu līmenī, tāpēc ir pamatota darbība Kopienas līmenī.

(6) Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātnespējas procedūrām, un kas ir cieši saistīti ar šādām procedūrām. Turklāt šajā regulā vajadzētu iekļaut noteikumus par šādu nolēmumu atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu, kas arī atbilst iepriekšminētajam principam.

(7) Maksātnespējas procedūras, kas saistītas ar maksātnespējīgo uzņēmumu vai juridisko personu likvidāciju, mierizlīgumi un līdzīgas procedūras ir izslēgtas no 1968. gada Briseles Konvencijas par piekritību un nolēmumu izpildi civillietās un komerclietās [3] jomās, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar konvencijām par pievienošanos minētajai konvencijai [4].

(8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu būtu ietverti Kopienas tiesību aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstīs.

[1] Atzinums sniegts 2000. gada 2. martā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

[2] Atzinums sniegts 2000. gada 26. janvārī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

[3] OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp.

[4] OV L 204, 2.8.1975., 28. lpp.; OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp.; OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp.; OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp.; OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp.

(9) Šī regula būtu jāpiemēro maksātnespējas procedūrām neatkarīgi no tā, vai parādnieks ir fiziska persona, juridiska persona, komersants vai privātpersona. Maksātnespējas procedūras, uz kurām attiecas šī regula, ir uzskaitītas pielikumos. Maksātnespējas procedūras attiecībā uz apdrošināšanas uzņēmumiem, kredītiestādēm, ieguldījumu uzņēmumiem, kas rīkojas ar trešo personu līdzekļiem vai vērtspapīriem, un kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Uz šādiem uzņēmumiem neattiektos šī regula, jo uz tiem attiecas īpaši noteikumi un valsts uzraudzības iestādēm dažos gadījumos ir ārkārtīgi plašas iejaukšanās pilnvaras.

(10) Maksātnespējas procedūrās ne vienmēr ir jāiesaistās tiesu iestādēm; terminam "tiesa" šajā regulā ir plašāka nozīme, un ar to jāsaprot persona vai iestāde, kuru attiecīgās valsts tiesību akti pilnvaro sākt maksātnespējas procedūras. Lai piemērotu šo regulu, procedūrām (ko veido tiesību aktos noteiktas darbības un formalitātes) būtu ne tikai jāatbilst šīs regulas noteikumiem, bet tām arī jābūt oficiāli atzītām un jārada juridiskas sekas dalībvalstī, kurā sākta maksātnespējas procedūra, un tām jābūt kolektīvām maksātnespējas procedūrām, kas ietver daļēju vai pilnīgu parādnieka mantas atsavināšanu un likvidatora iecelšanu.

(11) Šai regulai jāatzīst, ka lielā mērā atšķirīgo materiālo tiesību dēļ ir nepraktiski ieviest maksātnespējas procedūru ar vienotu darbības jomu visā Kopienā. Valsts, kurā sāktas procedūras, tiesību aktu bezizņēmuma piemērošana tāpēc bieži radītu sarežģījumus. Tas, piemēram, attiecas uz Kopienā sastopamajiem atšķirīgajiem tiesību aktiem par nodrošinājumiem. Turklāt prioritātes tiesības, ko bauda daži kreditori maksātnespējas procedūrās, dažos gadījumos pilnīgi atšķiras. Šajā regulā tas būtu jāņem vērā divos dažādos veidos. No vienas puses, ir jāparedz īpaši noteikumi par piemērojamo likumu īpaši būtisku tiesību un tiesisko attiecību gadījumā (piem., lietu tiesības un darba līgumi). No otras puses, reizē ar galvenajām maksātnespējas procedūrām ar vispārēju darbības jomu būtu jāatļauj arī valstu procedūras, kas attiecas tikai uz tiem aktīviem, kuri atrodas procedūru sākšanas valstī.

(12) Šī regula ļauj sākt galvenās maksātnespējas procedūras dalībvalstī, kurā ir parādnieka galveno interešu centrs. Šīm procedūrām ir vispārēja darbības joma, un to mērķis ir aptvert visus parādnieka aktīvus. Lai aizsargātu dažādas intereses, šī regula ļauj sākt sekundāro procedūru, kas notiktu līdztekus galvenajai procedūrai. Sekundāro procedūru var sākt tajā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums. Sekundārās procedūras darbība attiecas tikai uz šajā dalībvalstī esošajiem aktīviem. Obligātas koordinācijas noteikumi galvenajā procedūrā atbilst vajadzībai pēc vienotības Kopienā.

(13) "Galveno interešu centrs" ir vieta, kur parādnieks regulāri pārvalda savas intereses un tādēļ ir pieejams trešajām personām.

(14) Šī regula attiecas tikai uz tām procedūrām, kurās parādnieka galveno interešu centrs atrodas Kopienā.

(15) Šajā regulā izklāstītie piekritības noteikumi regulē vienīgi starptautisko piekritību, tas nozīmē, ka tie nosaka dalībvalsti, kuras tiesa var sākt maksātnespējas procedūru. Teritoriālā piekritība minētajā dalībvalstī ir jānosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

(16) Tiesai, kuras piekritībā ir sākt galveno maksātnespējas procedūru, būtu jāļauj veikt pagaidu un aizsargpasākumus no brīža, kad tiek lūgts sākt procedūru. Nodrošināšanas pasākumi gan pirms, gan pēc maksātnespējas procedūras veikšanas ir ārkārtīgi būtiski, lai nodrošinātu maksātnespējas procedūras efektivitāti. Šajā sakarā šai regulai būtu jāparedz dažādas iespējas. No vienas puses, tiesai, kuras kompetencē ir galvenā maksātnespējas procedūra, jābūt iespējai veikt pagaidu aizsargpasākumus, kas attiecas uz citās dalībvalstīs esošiem aktīviem. No otras puses, likvidatoram, kas uz laiku iecelts pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas, jābūt iespējai dalībvalstīs, kurās atrodas parādniekam piederošs uzņēmums, pieprasīt nodrošināšanas pasākumus, kas ir iespējami saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem.

(17) Pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas tiesības lūgt atklāt maksātnespējas procedūru dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums, būtu piešķiramas vienīgi vietējiem kreditoriem un vietējā uzņēmuma kreditoriem vai vienīgi lietās, kurās galveno procedūru nevar sākt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas parādnieka galveno interešu centrs. Šā ierobežojuma iemesls ir tāds, ka pēc iespējas ir jāierobežo lietas, kurās teritoriālās maksātnespējas procedūras pieprasa pirms galvenās maksātnespējas procedūras. Ja galvenā maksātnespējas procedūra ir sākta, teritoriālās procedūras kļūst sekundāras.

(18) Pēc galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas šī regula neierobežo tiesības pieprasīt maksātnespējas procedūru kādā dalībvalstī, kurā atrodas parādnieka uzņēmums. Likvidators galvenajā procedūrā vai jebkura cita persona, kas ir pilnvarota saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt sākt sekundāro maksātnespējas procedūru.

(19) Sekundārā maksātnespējas procedūra, papildus vietējo interešu aizsardzībai, var kalpot dažādiem mērķiem. Tā var notikt, ja parādnieka īpašuma struktūra ir pārāk sarežģīta, lai to pārvaldītu kā vienu veselu, vai arī ja attiecīgo tiesību sistēmu atšķirības ir tik būtiskas, ka procedūras sākšanas dalībvalsts tiesību aktu piemērošana var radīt sarežģījumus citās dalībvalstīs, kurās atrodas aktīvi. Šajā nolūkā likvidators galvenajā procedūrā var lūgt sākt sekundāro procedūru, ja efektīva īpašuma pārvaldīšana to prasa.

(20) Galvenā maksātnespējas procedūra un sekundārā procedūra tomēr var veicināt efektīvu kopējo aktīvu realizāciju tikai tad, ja visas vienlaicīgi veiktās procedūras tiek koordinētas. Šajā gadījumā galvenais nosacījums ir cieša sadarbība dažādo likvidatoru starpā, jo īpaši, apmainoties ar pietiekamu daudzumu informācijas. Lai nodrošinātu galvenās maksātnespējas procedūras noteicošo lomu, likvidatoram šajā procedūrā ir jādod vairākas iespējas iejaukties sekundārajās maksātnespējas procedūrās, kas tiek izskatītas tajā pašā laikā. Piemēram, viņam jābūt iespējai ierosināt pārstrukturēšanas plānu vai mierizlīgumu vai iesniegt pieteikumu apturēt aktīvu realizāciju sekundārajā maksātnespējas procedūrā.

(21) Katram kreditoram, kura pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir Kopienā, jābūt tiesībām iesniegt prasījumus katrā maksātnespējas procedūrā, ko izskata Kopienā attiecībā uz parādnieka aktīviem. Tas attiecas arī uz nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm. Tomēr, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem, ir jākoordinē līdzekļu sadalīšana. Katram kreditoram jāspēj paturēt maksātnespējas procedūru laikā saņemto, taču jābūt tiesīgam piedalīties kopējo aktīvu sadalīšanā citās procedūrās tikai tad, ja kreditoriem ar līdzīgu stāvokli ir apmierināta tāda pati prasījumu daļa.

(22) Šai regulai jāparedz tūlītēja to nolēmumu atzīšana attiecībā uz maksātnespējas procedūras sākšanu, izpildi un slēgšanu, kas ietilpst tās darbības jomā, kā arī tādu nolēmumu atzīšana, ko izdara tiešā saistībā ar šādām maksātnespējas procedūrām. Automātiska atzīšana tādēļ nozīmē, ka procedūras sekas, kas paredzētas procedūras sākšanas valsts tiesību aktos, attiecas arī uz visām citām dalībvalstīm. Dalībvalstu tiesu nolēmumu atzīšana balstās uz savstarpējas uzticēšanās principu. Šajā sakarā pēc iespējas jāsamazina iemesli nolēmumu neatzīšanai. Uz šāda pamata arī būtu jāizšķir strīdi, ja divu dalībvalstu tiesu kompetencē ir sākt galveno maksātnespējas procedūru. Pirmās tiesas lēmums sākt procedūru būtu jāatzīst citās dalībvalstīs, taču šīm dalībvalstīm nav tiesības pārbaudīt tiesas lēmumu.

(23) Attiecībā uz šajā regulā ietvertajiem jautājumiem jānosaka vienoti tiesību normu kolīziju noteikumi, kas to piemērošanas jomā aizstāj valstu starptautisko privāttiesību noteikumus. Ja nav norādīts citādi, jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kura sāk procedūru (*lex concursus*). Šim tiesību normu kolīziju noteikumam jābūt spēkā gan galvenajā procedūrā, gan vietējās procedūrās; *lex concursus* nosaka maksātnespējas procedūras sekas, gan procesuālās, gan materiālās, attiecībā uz iesaistītajām personām un tiesiskajām attiecībām. Tas regulē visus maksātnespējas procedūras sākšanas, izpildes un noslēgšanas nosacījumus.

(24) Maksātnespējas procedūru automātiska atzīšana, kurām parasti piemēro procedūras sākšanas valsts tiesību aktus, var būt pretrunā ar noteikumiem, saskaņā ar kuriem darījumus veic citās dalībvalstīs. Lai aizsargātu tiesisko paļāvību un darījumu drošību dalībvalstīs, kas nav procedūras sākšanas valsts, jāparedz vairāki vispārējo noteikumu izņēmumi.

(25) Ir vajadzība pēc īpašas norādes, kas neparedz procedūras sākšanas valsts tiesību aktu piemērošanu lietu tiesību gadījumā, jo tās ir visai būtiskas kredīta piešķiršanai. Šādu lietu tiesību pamats, likumīgums un apjoms parasti jānosaka saskaņā ar *lex situs*, un to neskar maksātnespējas procedūras sākšana. Lietu tiesību īpašniekam ir jāspēj arī turpmāk aizstāvēt savas tiesības uz ķīlas nodalīšanu vai atsevišķu nokārtošanu. Ja uz aktīviem attiecas lietu tiesības saskaņā ar *lex situs* vienā dalībvalstī, bet galvenās procedūras veic citā dalībvalstī, galvenās procedūras likvidatoram ir jābūt iespējai pieprasīt sekundārās procedūras sākšanu piekritībā, kurā lietu tiesības rodas, ja tajā parādniekam ir uzņēmums. Ja sekundārā procedūra nav sākta, pārpalikums no to aktīvu pārdošanas, uz kuriem attiecas lietu tiesības, ir jāmaksā galvenās procedūras likvidatoram.

(26) Ja ieskaits nav atļauts saskaņā ar procedūras sākšanas valsts tiesību aktiem, kreditoram tomēr ir tiesības uz ieskaitu, ja tas ir iespējams saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro maksātnespējīgā parādnieka prasījumam. Šādā veidā ieskaits kalpo par zināma veida garantiju, kuras pamatā ir tiesību normas, uz kurām attiecīgais kreditors var paļauties prasījuma rašanās laikā.

(27) Ir vajadzīga arī īpaša aizsardzība maksājumu sistēmu un finanšu tirgu gadījumā. Tas, piemēram, attiecas uz pozīciju slēgšanas nolīgumiem un mijieskaita nolīgumiem, kas sastopami šādās sistēmās, kā arī uz vērtspapīru tirdzniecību un šādiem darījumiem paredzētajām garantijām, ko jo īpaši nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās [1]. Šādiem darījumiem var piemērot vienīgi tos tiesību aktus, ko piemēro attiecīgajai sistēmai vai tirgum. Šā noteikuma mērķis ir novērst iespēju mainīt darījumu maksājumu un norēķinu mehānismu, kas paredzēti maksājumu un norēķinu sistēmās vai regulētos finanšu tirgos dalībvalstīs, darījumu partnera maksātnespējas gadījumā. Direktīvā 98/26/EK ir īpašie noteikumi, kam ir prioritāte pār šīs regulas vispārējiem noteikumiem.

(28) Lai aizsargātu darbiniekus un darbavietas, maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz darba turpināšanu vai izbeigšanu un visu šādu darba līgumu pušu tiesībām un pienākumiem ir jānosaka tiesību aktiem, ko attiecina uz darba līgumu saskaņā ar vispārējiem noteikumiem par tiesību normu kolīziju. Visi pārējie maksātnespējas procedūras jautājumi, piemēram, darbinieku prasījumu prioritāte un šādu prioritātes tiesību iespējamais statuss ir jānosaka procedūras sākšanas valsts tiesību aktiem.

(29) Uzņēmējdarbības apsvērumu dēļ lēmuma par procedūras sākšanu satura būtība ir jāpublicē citās dalībvalstīs pēc likvidatora prasības. Ja attiecīgajā dalībvalstī ir uzņēmums, var būt prasība, ka publicēšana ir obligāta. Tomēr publikācija nav priekšnoteikums ārvalstu procedūru atzīšanai.

(30) Ir iespējams, ka dažas attiecīgās personas faktiski nezina, ka ir sāktas procedūras, un godprātīgi rīkojas pretrunā jaunajam stāvoklim. Lai aizsargātu šādas personas, kas veic maksājumu parādniekam, nezinot, ka ir sāktas ārvalstu procedūras, kad tām faktiski būtu jāveic maksājumi ārvalsts likvidatoram, būtu jānosaka, ka ar šādiem maksājumiem var atlīdzināt parādu.

(31) Šajā regulā būtu jāiekļauj pielikumi attiecībā uz maksātnespējas procedūru organizēšanu. Tā kā šie pielikumi attiecas vienīgi uz dalībvalstu tiesību aktiem, ir specifiski un būtiski iemesli, kāpēc Padome patur tiesības grozīt šos pielikumus, lai ņemtu vērā grozījumus attiecīgo dalībvalstu tiesību aktos.

(32) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(33) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tāpēc tā Dānijai nav saistoša un nav tai jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz kolektīvām maksātnespējas procedūrām, kas ir saistītas ar daļēju vai pilnīgu parādnieka mantas atsavināšanu un likvidatora iecelšanu.

2. Šī regula neattiecas uz maksātnespējas procedūrām attiecībā uz apdrošināšanas uzņēmumiem, kredītiestādēm, ieguldījumu uzņēmumiem, kas sniedz pakalpojumus, kas saistīti ar trešo personu līdzekļu vai vērtspapīru turēšanu, kā arī uz kolektīviem ieguldījumu uzņēmumiem.

[1] OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "maksātnespējas procedūras" ir kolektīvas procedūras, kas minētas 1. panta 1. punktā. Šīs procedūras ir uzskaitītas A pielikumā;

b) "likvidators" ir persona vai struktūra, kuras funkcijās ietilpst parādniekam atsavināto aktīvu pārvaldīšana vai likvidācija vai viņa darbību pārraudzība. Šīs personas vai struktūras ir uzskaitītas C pielikumā;

c) "likvidācijas procedūra" ir maksātnespējas procedūra a) punkta nozīmē, kas ietver parādnieka aktīvu pārdošanu, tajā skaitā, ja maksātnespējas procedūra ir izbeigta ar mierizlīgumu vai citu pasākumu, kas izbeidz maksātnespēju, vai izbeigta aktīvu nepietiekamības dēļ. Šīs procedūras ir uzskaitītas B pielikumā;

d) "tiesa" ir tiesu iestāde vai cita kompetenta iestāde kādā dalībvalstī, kas ir pilnvarota sākt maksātnespējas procedūras vai pieņemt lēmumus šādās procedūrās;

e) "nolēmums" attiecībā uz maksātnespējas procedūras sākšanu vai likvidatora iecelšanu ir jebkuras tādas tiesas lēmums, kura ir pilnvarota sākt šādu procedūru vai iecelt likvidatoru;

f) "procedūras sākšanas laiks" ir laiks, kurā nolēmums par procedūras sākšanu stājas spēkā neatkarīgi no tā, vai tas ir galīgais nolēmums;

g) "dalībvalsts, kurā atrodas aktīvi" ir:

— ķermenisku lietu gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas īpašums,

— tāda īpašuma un īpašumtiesību gadījumā, kas reģistrējamas publiskā reģistrā, dalībvalsts, kuras iestādē tiek glabāts reģistrs,

— prasījumu gadījumā dalībvalsts, kuras teritorijā trešajai personai, kam tie jāpilda, ir galveno interešu centrs, kā noteikts 3. panta 1. punktā;

h) "uzņēmums" ir visas darbību vietas, kur parādnieks veic pastāvīgu saimniecisko darbību ar personālu un precēm.

3. pants

Starptautiskā piekritība

1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

3. Ja maksātnespējas procedūras ir sāktas saskaņā ar 1. punktu, visas procedūras, kas pēc tam sāktas saskaņā ar 2. punktu, ir sekundāras procedūras. Pēdējās minētās procedūras ir likvidācijas procedūras.

4. Šā panta 2. punktā minētās teritoriālās maksātnespējas procedūras var sākt pirms galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas saskaņā ar 1. punktu tikai:

a) ja maksātnespējas procedūras saskaņā ar 1. punktu nevar sākt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs; vai

b) ja teritoriālo maksātnespējas procedūru sākšanu pieprasa kreditors, kura domicils, parastā uzturēšanās vieta vai juridiskā adrese atrodas dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas uzņēmums vai kura prasījums rodas šā uzņēmuma darbības dēļ.

4. pants

Piemērojamie tiesību akti

1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sākta, turpmāk "procedūras sākšanas valsts".

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

a) pret kuriem parādniekiem var veikt maksātnespējas procedūras, ņemot vērā to statusu;

b) aktīvus, kas veido daļu no īpašuma un rīcību ar aktīviem, kurus ieguvis vai kuri pārgājuši parādnieka īpašumā pēc maksātnespējas procedūras sākšanas;

c) attiecīgās parādnieka un likvidatora pilnvaras;

d) nosacījumus, ar kuriem var izmantot ieskaitu;

e) maksātnespējas procedūru ietekmi uz spēkā esošajiem līgumiem, kuros parādnieks ir līgumslēdzēja puse;

f) maksātnespējas procedūru ietekmi uz procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;

g) prasījumus, kas jāizvirza pret parādnieka īpašumu, un darbības ar prasījumiem, kuri rodas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas;

h) noteikumus, kas regulē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu;

i) noteikumus, kas regulē ieņēmumu sadali no aktīvu pārdošanas, prasījumu hierarhiju un to kreditoru tiesības, kuru prasības ir daļēji apmierinātas pēc maksātnespējas procedūras sākšanas, izmantojot lietu tiesības vai ieskaitu;

j) maksātnespējas procedūras izbeigšanas nosacījumus un sekas, jo īpaši izbeidzot to ar mierizlīgumu;

k) kreditoru tiesības pēc maksātnespējas procedūru izbeigšanas;

l) to, kurš sedz maksātnespējas procedūrā radušos izdevumus;

m) noteikumus attiecībā uz to juridisko aktu spēkā neesamību, atzīšanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, kas kaitē kreditoriem.

5. pants

Trešo personu lietu tiesības

1. Maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz ķermeniskiem vai bezķermeniskiem, kustamiem vai nekustamiem aktīviem — gan neatvietojamiem aktīviem, gan atvietojamu aktīvu kopumiem, kas laiku pa laikam mainās — kas pieder parādniekam un atrodas citas dalībvalsts teritorijā procedūras sākšanas laikā.

2. Šā panta 1. punktā minētās tiesības citas starpā nozīmē:

a) tiesības rīkoties ar aktīviem un tos pārdot un saņemt maksājumus no ieņēmumiem par šādiem aktīviem, jo īpaši ar aizturējuma tiesībām vai hipotēku;

b) ekskluzīvas tiesības par prasījuma izpildi, jo īpaši tiesības, ko garantē aizturējuma tiesības attiecībā uz prasījumu vai prasījuma nodošanu ar garantiju;

c) tiesības atprasīt aktīvus un/vai pieprasīt kompensāciju visiem, kuru īpašumā vai lietošanā tie ir pretēji šādi pilnvarotas personas vēlmēm;

d) lietu tiesības attiecībā uz peļņas gūšanu, izmantojot aktīvus.

3. Tiesības, kas reģistrētas publiskā reģistrā un ir izmantojamas pret trešajām personām, saskaņā ar kurām var iegūt lietu tiesības 1. punkta nozīmē, uzskata par lietu tiesībām.

4. Šā panta 1. punkts pieļauj darbības attiecībā uz juridisku aktu spēkā neesamību, atzīšanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, kā minēts 4. panta 2. punkta m) apakšpunktā.

6. pants

Ieskaits

1. Maksātnespējas procedūras sākšana neietekmē kreditora tiesības pieprasīt veikt viņu prasījumu ieskaitu pret parādnieka prasījumiem, ja šādu ieskaitu atļauj tiesību akti, kas piemērojami maksātnespējīgā parādnieka prasījumam.

2. Šā panta 1. punkts pieļauj darbības attiecībā uz juridisku aktu spēkā neesamību, atzīšanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, kā minēts 4. panta 2. punkta m) apakšpunktā.

7. pants

Īpašuma tiesību paturēšana

1. Maksātnespējas procedūras sākšana pret aktīva pircēju neietekmē pārdevēja tiesības, kas pamatojas uz īpašuma tiesību paturēšanu, ja maksātnespējas procedūras sākšanas laikā aktīvi atrodas citas dalībvalsts teritorijā, nevis procedūras sākšanas valstī.

2. Maksātnespējas procedūras sākšana pret aktīva pārdevēju pēc aktīva piegādes nav par pamatu pārdošanas anulēšanai vai pārtraukšanai un nekavē pircēju iegūt īpašuma tiesības, ja procedūras sākšanas laikā pārdotais aktīvs atrodas dalībvalsts teritorijā, kura nav procedūras sākšanas valsts.

3. Šā panta 1. un 2. punkts pieļauj darbības attiecībā uz juridisku aktu spēkā neesamību, atzīšanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, kā minēts 4. panta 2. punkta m) apakšpunktā.

8. pants

Līgumi attiecībā uz nekustamo īpašumu

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz līgumu, kas nodod tiesības iegūt vai izmantot nekustamo īpašumu, regulē tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums.

9. pants

Maksājumu sistēmas un finanšu tirgi

1. Neskarot 5. pantu, maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz maksājumu un norēķinu sistēmu vai finanšu tirgu dalībnieku tiesībām un pienākumiem regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami attiecīgajai sistēmai vai tirgum.

2. Šā panta 1. punkts pieļauj darbības attiecībā uz juridisku aktu spēkā neesamību, atzīšanu par spēkā neesošiem un nepiemērošanu, ko var veikt, lai atliktu maksājumus vai darījumus saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami atbilstīgajai maksājumu sistēmai vai finanšu tirgum.

10. pants

Darba līgumi

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz darba līgumiem un attiecībām regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami darba līgumam.

11. pants

Sekas attiecībā uz tiesībām, uz kurām attiecas reģistrācija

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz parādnieka tiesībām uz nekustamo īpašumu, kuģi vai lidaparātu, kas ir jāreģistrē publiskā reģistrā, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kuras iestādes veic reģistrāciju.

12. pants

Kopienas patenti un preču zīmes

Šīs regulas mērķiem Kopienas patentu, Kopienas preču zīmi vai citas līdzīgas tiesības, kas noteiktas ar Kopienas tiesību aktiem, var iekļaut tikai procedūrās, kas minētas 3. panta 1. punktā.

13. pants

Juridiski akti, kas kaitē kreditoriem

Šīs regulas 4. panta 2. punkta m) apakšpunktu nepiemēro, ja persona, kas guvusi labumu no akta, kas kaitē visiem kreditoriem, sniedz pierādījumu, ka:

— uz minēto juridisko aktu attiecas tādas dalībvalsts tiesību akts, kas nav procedūras sākšanas valsts,

— minētais tiesību akts nekādiem līdzekļiem neļauj apstrīdēt attiecīgo lietu.

14. pants

Trešo personu aizsardzība

Ja ar juridisku aktu, kas noslēgts pēc maksātnespējas procedūras sākšanas, parādnieks par atlīdzību pārdod:

— nekustamu aktīvu vai

— kuģi vai lidaparātu, kas ir jāreģistrē publiskajā reģistrā, vai

— vērtspapīrus, kuru pastāvēšanai kā priekšnoteikums paredzēta reģistrācija tiesību aktos noteiktajā reģistrā,

šā juridiskā akta spēkā esamību regulē tās valsts tiesību akti, kuras teritorijā nekustamais aktīvs atrodas vai kuras iestādē glabājas reģistrs.

15. pants

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām

Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā esošām lietām, kas attiecas uz parādniekam atsavinātiem aktīviem vai tiesībām, regulē vienīgi tās dalībvalsts tiesību akti, kurā lieta ir nodota tiesā.

II NODAĻA

MAKSĀTNESPĒJAS PROCEDŪRU ATZĪŠANA

16. pants

Princips

1. Visus nolēmumus, kas sāk maksātnespējas procedūru, ko izdara dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.

Šo noteikumu piemēro arī, ja, ņemot vērā viņa statusu, maksātnespējas procedūras pret parādnieku nevar ierosināt citās dalībvalstīs.

2. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras atzīšana pieļauj sākt 3. panta 2. punktā minēto procedūru citas dalībvalsts tiesā. Pēdējā procedūra ir sekundāra maksātnespējas procedūra III nodaļas nozīmē.

17. pants

Atzīšanas sekas

1. Nolēmumam, ar ko sāk 3. panta 1. punktā minēto procedūru bez turpmākām formalitātēm ir tādas pašas sekas visās citās dalībvalstīs kā saskaņā ar tiesību aktiem procedūras sākšanas valstī, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi un ciktāl šajā citā dalībvalstī nav sākta 3. panta 2. punktā minētā procedūra.

2. Šīs regulas 3. panta 2. punktā minētās procedūras sekas nedrīkst apstrīdēt citās dalībvalstīs. Visi kreditora tiesību ierobežojumi, jo īpaši maksājumu atlikšana vai parāda dzēšana, rada ietekmi *vis-à-vis* aktīviem, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā tikai tiem kreditoriem, kuri ir devuši savu piekrišanu.

18. pants

Likvidatora pilnvaras

1. Tādas tiesas ieceltais likvidators, kam ir piekritība saskaņā ar 3. panta 1. punktu, var īstenot citā dalībvalstī visas viņam uzticētās pilnvaras, kas viņam piešķirtas ar procedūras sākšanas valsts tiesību aktiem, ja šajā citā valstī nav sāktas citas maksātnespējas procedūras vai, gluži pretēji, nav veikti nodrošināšanas pasākumi pēc lūguma sākt maksātnespējas procedūru šajā valstī. Viņš, cita starpā, var pārvietot parādnieka aktīvus no tās dalībvalsts teritorijas, kurā tie atrodas, saskaņā ar 5. un 7. pantu.

2. Tādas tiesas ieceltais likvidators, kam ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, citā dalībvalstī var tiesas vai ārpustiesas ceļā pieprasīt, lai kustamo īpašumu izvestu no procedūras sākšanas valsts teritorijas uz šīs citas dalībvalsts teritoriju pēc maksātnespējas procedūras sākšanas. Viņš kreditoru interesēs var arī iesniegt pārsūdzības prasību.

3. Īstenojot savas pilnvaras, likvidators ievēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā viņš paredz rīkoties, cita starpā, attiecībā uz aktīvu pārdošanas procedūrām. Šajās pilnvarās var neietilpt piespiedu pasākumi vai tiesības lemt par tiesvedību vai strīdiem.

19. pants

Likvidatora statusa pierādīšana

Likvidatora statusu pierāda ar apliecinātu lēmuma oriģināla kopiju par viņa iecelšanu vai ar kādu citu apliecinājumu, ko izdevusi tiesa, kurai ir piekritība.

Var pieprasīt tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kuras teritorijā viņš paredz rīkoties. Nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

20. pants

Sūtīšana atpakaļ un ieskaitīšana

1. Kreditors, kurš pēc 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšanas ar jebkādiem līdzekļiem, cita starpā, piespiedu līdzekļiem, saņem pilnīgu vai daļēju prasības apmierinājumu no aktīviem, kas pieder parādniekam un kuri atrodas citas dalībvalsts teritorijā, saņemto nosūta atpakaļ likvidatoram saskaņā ar 5. un 7. pantu.

2. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret kreditoriem, kreditors, kurš maksātnespējas procedūras laikā ir saņēmis dividendes par savu prasījumu, piedalās aktīvu sadalē citās procedūrās tikai tad, ja līdzīga ranga vai kategorijas kreditori šajās citās procedūrās ir saņēmuši līdzvērtīgas dividendes.

21. pants

Publicēšana

1. Likvidators var pieprasīt, lai paziņojumu par nolēmumu, ar ko sāk maksātnespējas procedūru, un vajadzības gadījumā lēmumu par viņa iecelšanu publicē citās dalībvalstīs saskaņā ar šajās valstīs noteikto publicēšanas kārtību. Šādā publikācijā arī norāda iecelto likvidatoru un to, vai piemērotie piekritības noteikumi ir saskaņā ar 3. panta 1. punktu vai 3. panta 2. punktu.

2. Tomēr dalībvalstis, kuru teritorijā atrodas parādnieka uzņēmumi, var pieprasīt obligātu publikāciju. Šādos gadījumos likvidators vai iestādes, kas šajā sakarā ir pilnvarotas dalībvalstī, kurā sāk 3. panta 1. punktā minētās procedūras, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šādu publikāciju.

22. pants

Reģistrācija publiskā reģistrā

1. Likvidators var pieprasīt, lai nolēmumu par 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšanu reģistrē zemesgrāmatā, tirdzniecības reģistrā un citos publiskos reģistros, kas glabājas citās dalībvalstīs.

2. Tomēr dalībvalstis var pieprasīt obligātu reģistrāciju. Šādos gadījumos likvidators vai iestādes, kas šajā sakarā ir pilnvarotas dalībvalstī, kurā sāk 3. panta 1. punktā minētās procedūras, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šādu reģistrāciju.

23. pants

Izmaksas

Šīs regulas 21. un 22. pantā noteiktās publicēšanas un reģistrēšanas izmaksas uzskata par izmaksām, kas radušās maksātnespējas procedūras laikā.

24. pants

Saistību izpilde parādniekam

1. Ja dalībvalstī ir izpildīta kāda saistība par labu parādniekam, uz kuru attiecas maksātnespējas procedūra, kas sākta citā dalībvalstī, un kurai būtu jābūt izpildītai par labu šīs procedūras likvidatoram, uzskata, ka persona, kas izpildījusi saistību, ir atbrīvota no pienākuma to pildīt, ja tā nav zinājusi par procedūras sākšanu.

2. Ja šādas saistības izpilda pirms 21. pantā paredzētās publikācijas, uzskata, ka persona, kas izpilda saistības, nav zinājusi pat maksātnespējas procedūras sākšanu, ja nav pierādījumu par pretējo; ja saistība ir izpildīta pēc šādas publikācijas, uzskata, ka persona, kas izpildījusi saistību, ir zinājusi par procedūras sākšanu, ja nav pierādījumu par pretējo.

25. pants

Nolēmumu atzīšana un izpilde

1. Nolēmumus, ko sniegusi tiesa, kuras nolēmums par procedūra sākšanu ir atzīts saskaņā ar 16. pantu, un kas attiecas uz maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu, kā arī šajā tiesā apstiprinātos mierizlīgumus atzīst bez turpmākām formalitātēm. Šādus nolēmumus izpilda saskaņā ar 31. līdz 51. pantu, izņemot 34. panta 2. punktu, Briseles Konvencijā par piekritību un nolēmumu izpildi civillietās un komerclietās, kurā grozījumi izdarīti ar pievienošanās konvencijām šai konvencijai.

Pirmo apakšpunktu piemēro arī nolēmumiem, kas izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un kas ir cieši saistīti ar tām, pat ja tos sniegusi cita tiesa.

Pirmo apakšpunktu piemēro arī nolēmumiem attiecībā uz nodrošināšanas pasākumiem, kas veikti pēc pieprasījuma sākt maksātnespējas procedūru.

2. Citu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas nav minēti 1. punktā, regulē 1. punktā minētā konvencija ar nosacījumu, ka šī konvencija ir piemērojama.

3. Dalībvalstīm nav pienākums atzīt vai izpildīt 1. punktā minētos nolēmumus, kas ierobežo personisko brīvību vai pasta noslēpumu.

26. pants [1]

Sabiedriskā kārtība

Visas dalībvalstis var atteikties atzīt citā dalībvalstī sāktas maksātnespējas procedūras vai izpildīt nolēmumus saistībā ar šādām procedūrām, ja šādas atzīšanas vai izpildīšanas sekas būtu nepārprotami pretrunā šīs valsts sabiedriskajai kārtībai, jo īpaši tās pamatprincipiem vai indivīda konstitucionālajām tiesībām un brīvībām.

III NODAĻA

SEKUNDĀRĀS MAKSĀTNESPĒJAS PROCEDŪRAS

27. pants

Procedūru sākšana

Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras sākšana, ko veic dalībvalsts tiesa un ko atzīst citā dalībvalstī (galvenā procedūra), ļauj šajā citā dalībvalstī, kuras tiesai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 2. punktu, sākt sekundāro maksātnespējas procedūru, nepārbaudot parādnieka maksātnespēju šajā citā valstī. Šīm vēlākajām procedūrām ir jāatbilst B pielikumā minētajām procedūrām. To sekas attiecas tikai uz parādnieka aktīviem, kas atrodas šīs citas dalībvalsts teritorijā.

[1] Skatīt Portugāles Deklarāciju par 26. un 37. panta piemērošanu (OV C 183, 30.6.2000., 1. lpp.).

28. pants

Piemērojamie tiesību akti

Ja šajā regulā nav noteikts citādi, sekundārai procedūrai piemēro tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras teritorijā sāk sekundāro procedūru.

29. pants

Tiesības pieprasīt procedūras sākšanu

Sekundārās procedūras sākšanu var pieprasīt:

a) galvenās procedūras likvidators;

b) visas citas personas, kuras ir pilnvarotas pieprasīt sākt maksātnespējas procedūras saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā tiek prasīta sekundārās procedūras sākšana.

30. pants

Izmaksu un izdevumu avansa izmaksa

Ja tiesību akti dalībvalstī, kurā pieprasa sekundārās procedūras sākšanu, prasa, lai parādnieka aktīvi būtu pietiekami, lai pilnībā vai daļēji segtu procedūras izmaksas un izdevumus, tiesa, saņemot šādu pieprasījumu, var prasīt pieteikuma iesniedzējam veikt izmaksu avansa maksājumu vai sniegt atbilstīgu nodrošinājumu.

31. pants

Pienākums sadarboties un paziņot informāciju

1. Saskaņā ar noteikumiem, kas ierobežo informācijas paziņošanu, galvenās procedūras likvidatora un sekundāro procedūru likvidatoru pienākums ir paziņot informāciju cits citam. Viņi nekavējoties paziņo visu informāciju, kas varētu attiekties uz citām procedūrām, jo īpaši par progresu prasījumu iesniegšanā un pārbaudē un visiem pasākumiem, kas vērsti uz procedūras pārtraukšanu.

2. Saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro katrai procedūrai, galvenās procedūras likvidatora un sekundāro procedūru likvidatoru pienākums ir sadarboties citam ar citu.

3. Sekundārās procedūras likvidators, tiklīdz iespējams, ļauj galvenās procedūras likvidatoram sniegt ierosinājumus par likvidāciju vai aktīvu izmantošanu sekundārajā procedūrā.

32. pants

Kreditora tiesību izmantošana

1. Kreditori var iesniegt prasījumus galvenajā procedūrā un sekundārajās procedūrās.

2. Galvenās procedūras un sekundārās procedūras likvidatori iesniedz citās procedūrās tos prasījumus, kas jau ir iesniegti procedūrā, kurā viņi ir iecelti, ar nosacījumu, ka tas ir lietderīgi kreditoriem pēdējās minētās procedūrās, un uz ko attiecas kreditoru tiesības iebilst vai atsaukt prasības pieteikumu, ja tā paredz piemērojamie tiesību akti.

3. Galvenās vai sekundārās procedūras likvidators ir pilnvarots piedalīties citās procedūrās ar tādu pašu pamatojumu kā kreditors, cita starpā, apmeklējot kreditoru sanāksmes.

33. pants

Likvidācijas apturēšana

1. Tiesa, kas sāka sekundāro procedūru, pilnībā vai daļēji aptur likvidācijas procesu, saņemot pieprasījumu no galvenās procedūras likvidatora, ar nosacījumu, ka tā šajā gadījumā var lūgt galvenās procedūras likvidatoram veikt piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu sekundārās procedūras kreditoru intereses un atsevišķu kreditoru kategoriju intereses. Šādu likvidatora pieprasījumu var noraidīt tikai, ja tas nepārprotami nav galvenās procedūras kreditoru interesēs. Šādu likvidācijas procesa apturēšanu var paredzēt ne ilgāk kā uz trim mēnešiem. To var turpināt vai pagarināt uz līdzīgu termiņu.

2. Šā panta 1. punktā minētā tiesa izbeidz likvidācijas procesa pārtraukumu:

— pēc galvenās procedūras likvidatora pieprasījuma,

— pēc savas ierosmes, pēc kreditora pieprasījuma vai pēc sekundārās procedūras likvidatora pieprasījuma, ja pasākums vairs nav pamatots, jo īpaši, ņemot vērā galvenās procedūras vai sekundārās procedūras kreditoru intereses.

34. pants

Pasākumi sekundāro maksātnespējas procedūru izbeigšanai

1. Ja tiesību akti, ko piemēro sekundārajām procedūrām, ļauj šādas procedūras izbeigt bez likvidācijas ar sanācijas plānu, mierizlīgumu vai tam pielīdzināmu pasākumu, galvenās procedūras likvidators ir pilnvarots pats ierosināt šādu pasākumu.

Sekundāro procedūru izbeigšana ar kādu pirmajā apakšpunktā minēto pasākumu nav galīga bez galvenās procedūras likvidatora piekrišanas; ja viņš tomēr nedod piekrišanu, ierosinātais pasākums var kļūt galīgs, ja tas neietekmē galvenās procedūras kreditoru finanšu intereses.

2. Kreditoru tiesību ierobežojumi, kas minēti 1. punktā un ko ierosina sekundārajās procedūrās, piemēram, maksājumu atlikšana vai parāda dzēšana, bez visu ieinteresēto kreditoru piekrišanas neietekmē parādnieka aktīvus, uz kuriem neattiecas šīs procedūras.

3. Likvidācijas procesa pārtraukuma laikā, ko paredz saskaņā ar 33. pantu, tikai galvenās procedūras likvidators vai parādnieks, ar pirmā piekrišanu, var ierosināt šā panta 1. punktā noteiktos pasākumus sekundārajā procedūrā; citus šāda pasākuma priekšlikumus neizvirza balsošanai vai apstiprināšanai.

35. pants

Aktīvu pārpalikums sekundārajā procedūrā

Ja, likvidējot aktīvus sekundārajās procedūrās, ir iespējams izpildīt visus prasījumus, ko atļauj šīs procedūras, šajās procedūrās ieceltais likvidators nekavējoties nodod visus pāri palikušos aktīvus galvenās procedūras likvidatoram.

36. pants

Sekojoša galvenās procedūras sākšana

Ja 3. panta 1. punktā minētās procedūras tiek sāktas pēc 3. panta 2. punktā minētajām procedūrām citā dalībvalstī, agrāk sāktajām procedūrām piemēro 31. līdz 35. pantu, ciktāl to ļauj šo procedūru norise.

37. pants [1]

Iepriekšējo procedūru pārveide

Galvenās procedūras likvidators var pieprasīt, lai A pielikumā uzskaitītās citā dalībvalstī iepriekš sāktās procedūras pārveidotu par likvidācijas procedūrām, ja tas ir galvenās procedūras kreditoru interesēs.

Tiesa ar piekritību saskaņā atbilstoši 3. panta 2. punktam lemj par pārveidi uz kādu no B pielikumā uzskaitītajām procedūrām.

38. pants

Nodrošināšanas pasākumi

Ja dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ieceļ pagaidu administratoru, lai nodrošinātu parādnieka aktīvu saglabāšanu, šis pagaidu administrators ir pilnvarots pieprasīt visus pasākumus, lai nodrošinātu un saglabātu visus parādnieka aktīvus, kas atrodas citā dalībvalstī, ko nosaka šīs valsts tiesību akti, uz laiku starp pieprasījumu sākt maksātnespējas procedūru un nolēmumu par procedūras sākšanu.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA KREDITORIEM UN TO PRASĪJUMU IESNIEGŠANA

39. pants

Tiesības iesniegt prasījumus

Visiem kreditoriem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, izņemot procedūras sākšanas valsti, tajā skaitā nodokļu iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm, ir tiesības rakstiski iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā.

40. pants

Pienākums informēt kreditorus

1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir sākta maksātnespējas procedūra, šīs valsts tiesa, kurai ir piekritība, vai tās ieceltais likvidators nekavējoties informē zināmos kreditorus, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.

---

[1] Skatīt Portugāles Deklarāciju par 26. un 37. panta piemērošanu (OV C 183, 30.6.2000., 1. lpp.).

2. Minētā informācija, ko sniedz ar individuālu paziņojumu, cita starpā ietver termiņus, līgumsodus, kas noteikti attiecībā uz šiem termiņiem, struktūru vai iestādi, kas ir pilnvarota pieņemt prasījumu un citus noteiktos pasākumus. Šādā paziņojumā arī jānorāda, vai kreditoriem, kuru prasījumi ir prioritāri vai nodrošināti ar lietu tiesībām, ir jāiesniedz prasījumi.

41. pants

Prasījuma iesnieguma saturs

Kreditors nosūta pamatojuma dokumentu kopijas, ja tādi ir, un norāda prasījuma būtību, dienu, kad tas radies, un tā summu, to, vai viņam ir privilēģijas, nodrošinājums ar lietu tiesībām vai paturētas īpašuma tiesības attiecībā uz prasījumu, kā arī to, kādus aktīvus aptver viņa garantija.

42. pants

Valodas

1. Šīs regulas 40. pantā norādīto informāciju sniedz procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām. Šim nolūkam izmanto veidlapu, uz kuras ir virsraksts "Uzaicinājums iesniegt prasījumu. Termiņi, kas jāievēro" visās Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās.

2. Visi kreditori, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, kas nav procedūras sākšanas valsts, var iesniegt savus prasījumus šīs citas valsts oficiālajā valodā vai kādā no tās oficiālajām valodām. Šajā gadījumā prasījuma iesniegumam tomēr jābūt virsrakstam "Prasījuma iesniegums" procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām. Turklāt kreditoram var lūgt nodrošināt tulkojumu procedūras sākšanas valsts oficiālajā valodā vai kādā no oficiālajām valodām.

V NODAĻA

PAGAIDU UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

43. pants

Piemērojamība laikā

Šīs regulas noteikumus piemēro tikai maksātnespējas procedūrām, kas sāktas pēc tās stāšanās spēkā. Darbības, ko parādnieks veicis pirms šīs regulas stāšanās spēkā, turpina regulēt tiesību akti, ko tām piemēroja to veikšanas laikā.

44. pants

Saistība ar konvencijām

1. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā ar to — attiecībā uz regulā minētajiem jautājumiem attiecībās starp dalībvalstīm — tiek aizstātas konvencijas, kas noslēgtas starp divām vai vairāk dalībvalstīm, tostarp:

a) Beļģijas un Francijas Konvencija par piekritību un nolēmumu, šķīrējtiesas lēmumu un autentisku dokumentu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīta Parīzē 1899. gada 8. jūlijā;

b) Beļģijas un Austrijas Konvencija par bankrotu, likvidāciju, mierizlīgumiem un maksājumu apturēšanu (ar 1973. gada 13. jūnija papildprotokolu), kas parakstīta Briselē 1969. gada 16. jūlijā;

c) Beļģijas un Nīderlandes Konvencija par teritoriālo piekritību, bankrotu un nolēmumu, šķīrējtiesas lēmumu un autentisku dokumentu spēkā esamību un izpildi, kas parakstīta Parīzē 1925. gada 28. martā;

d) Vācijas un Austrijas Līgums par bankrotu, likvidāciju un mierizlīgumiem, kas parakstīts Vīnē 1979. gada 25. maijā;

e) Francijas un Austrijas Konvencija par piekritību, atzīšanu un nolēmumu izpildi attiecībā uz bankrotu, kas parakstīta Vīnē 1979. gada 27. februārī;

f) Francijas un Itālijas Konvencija par nolēmumu izpildi civillietās un komerclietās, kas parakstīta Romā 1930. gada 3. jūnijā;

g) Itālijas un Austrijas Konvencija par bankrotu, likvidāciju un mierizlīgumiem, kas parakstīta Romā 1977. gada 12. jūlijā;

h) Nīderlandes Karalistes un Vācijas Federatīvās Republikas Konvencija par nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi, kā arī citiem izpildāmiem dokumentiem civillietās un komerclietās, kas parakstīta Hāgā 1962. gada 30. augustā;

i) Apvienotās Karalistes un Beļģijas Karalistes Konvencija, ar ko nosaka savstarpēju nolēmumu izpildi civillietās un komerclietās, kas parakstīta Briselē 1934. gada 2. maijā, un tās protokolu;

j) Dānijas, Somijas, Norvēģijas, Zviedrijas un Islandes Konvencija par bankrotu, kas parakstīta Kopenhāgenā 1933. gada 7. novembrī;

k) Eiropas Konvencija par dažiem starptautiskiem bankrota aspektiem, kas parakstīta Stambulā 1990. gada 5. jūnijā.

2. Šā panta 1. punktā minētās konvencijas joprojām paliek spēkā attiecībā uz procedūrām, kas sāktas pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

3. Šo regulu nepiemēro:

a) visās dalībvalstīs, ciktāl tā ir nesavienojama ar saistībām, ko rada konvencija saistībā ar bankrotu, kuru attiecīgā valsts noslēgusi ar vienu vai vairākām trešām valstīm pirms šīs regulas stāšanās spēkā;

b) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē, ciktāl tā ir nesavienojama ar saistībām, ko rada visi līgumi ar Sadraudzību saistībā ar bankrotu un maksātnespējīgo uzņēmējsabiedrību likvidāciju, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī.

45. pants

Pielikumu grozījumi

Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc kāda tās locekļa iniciatīvas vai Komisijas priekšlikuma var veikt grozījumus pielikumos.

46. pants

Ziņojumi

Vēlākais 2012. gada 1. jūnijā un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas pielāgošanu.

47. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2002. gada 31. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2000. gada 29. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. COSTA

A PIELIKUMS

Regulas 2. panta a) apakšpunktā minētās maksātnespējas procedūras

BELGIË — BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

— Het gerechtelijk akkoord/Le concordat judiciaire

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

ΕΛΛΑΣ

— Πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

— Η προσωρινή διαχείριση εταιρίας. Η διοίκηση και η διαχείριση των πιστωτών

— Η υπαγωγή επιχείρησης υπό επίτροπο με σκοπό τη σύναψη συμβιβασμού με τους πιστωτές

ESPAÑA

— Concurso de acreedores

— Quiebra

— Suspensión de pagos

FRANCE

— Liquidation judiciaire

— Redressement judiciaire avec nomination d'un administrateur

IRELAND

— Compulsory winding up by the court

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors' voluntary winding up (with confirmation of a Court)

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

— Company examinership

ITALIA

— Fallimento

— Concordato preventivo

— Liquidazione coatta amministrativa

— Amministrazione straordinaria

— Amministrazione controllata

LUXEMBOURG

— Faillite

— Gestion contrôlée

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)

— Régime spécial de liquidation du notariat

NEDERLAND

— Het faillissement

— De surséance van betaling

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

— Das Ausgleichsverfahren

PORTUGAL

— O processo de falência

— Os processos especiais de recuperação de empresa, ou seja:

  — A concordata

  — A reconstituição empresarial

  — A reestruturação financeira

  — A gestão controlada

SUOMI — FINLAND

— Konkurssi/konkurs

— Yrityssaneeraus/företagssanering

SVERIGE

— Konkurs

— Företagsrekonstruktion

UNITED KINGDOM

— Winding up by or subject to the supervision of the court

— Creditors' voluntary winding up (with confirmation by the Court)

— Administration

— Voluntary arrangements under insolvency legislation

— Bankruptcy or sequestration

B PIELIKUMS

Regulas 2. panta c) apakšpunktā minētās likvidācijas procedūras

BELGIE — BELGIQUE

— Het faillissement/La faillite

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren

— Das Insolvenzverfahren

ΕΛΛΑΣ

— Πτώχευση

— Η ειδική εκκαθάριση

ESPAÑA

— Concurso de acreedores

— Quiebra

— Suspensión de pagos basada en la insolvencia definitiva

FRANCE

— Liquidation judicaire

IRELAND

— Compulsory winding up

— Bankruptcy

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent

— Winding-up in bankruptcy of partnerships

— Creditors "voluntary winding up (with confirmation of a Court)"

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution

ITALIA

— Fallimento

— Liquidazione coatta amministrativa

LUXEMBOURG

— Faillite

— Régime spécial de liquidation du notariat

NEDERLAND

— Het faillissement

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren

PORTUGAL

— O processo de falência

SUOMI — FINLAND

— Konkurssi/konkurs

SVERIGE

— Konkurs

UNITED KINGDOM

— Winding up by or subject to the supervision of the court

— Creditors "voluntary winding up (with confirmation by the Court)"

— Bankruptcy or sequestration

C PIELIKUMS

Regulas 2. panta b) apakšpunktā minētie likvidatori

BELGIË — BELGIQUE

— De curator/Le curateur

— De commissaris inzake opschorting/Le commissaire au sursis

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

ΕΛΛΑΣ

— Ο σύνδικο

— Ο προσωρινός διαχειριστής. Η διοικούσα επιτροπή των πιστωτών

— Ο ειδικός εκκαθαριστής

— Ο επίτροπος

ESPAÑA

— Depositario-administrador

— Interventor o Interventores

— Síndicos

— Comisario

FRANCE

— Représentant des créanciers

— Mandataire liquidateur

— Administrateur judicaire

— Commisaire à l'exécution de plan

IRELAND

— Liquidator

— Official Assignee

— Trustee in bankruptcy

— Provisional Liquidator

— Examiner

ITALIA

— Curatore

— Commissario

LUXEMBOURG

— Le curateur

— Le commissaire

— Le liquidateur

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat

NEDERLAND

— De curator in het faillissement

— De bewindvoerder in de surséance van betaling

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

— Masseverwalter

— Ausgleichverwalter

— Sachwalter

— Treuhänder

— Besondere Verwalter

— Vorläufiger Verwalter

— Konkursgericht

PORTUGAL

— Gestor judicial

— Liquidatário judicial

— Comissão de credores

SUOMI — FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare

— Selvittäjä/utredare

SVERIGE

— Förvaltare

— God man

— Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

— Liquidator

— Supervisor of a voluntary arrangement

— Administrator

— Official Receiver

— Trustee

— Judicial factor

4

Spriedumu ģimenes lietās brīva aprite

4a

Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu

32003R2201

L 338/1 EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 23.12.2003.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2201/2003
(2003. gada 27. novembris)
par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā:

(1) Eiropas Kopiena ir noteikusi sev mērķi izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Tālab Kopienai, cita starpā, ir jāveic pareizai iekšējā tirgus darbībai vajadzīgie pasākumi attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās.

(2) Eiropadome sanāksmē Tamperē apstiprināja tiesas spriedumu savstarpējās atzīšanas principu par pamatu patiesas tiesiskuma telpas izveidei un kā prioritāti noteica apmeklējuma tiesības.

(3) Padomes Regulā (EK) Nr. 1347/2000 [4] izklāstīti noteikumi par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un laulības lietās par abu laulāto vecāku atbildību par bērniem. Šīs regulas saturs būtībā ir pārņemts no 1998. gada 28. maija Konvencijas, kas reglamentē tos pašus jautājumus [5].

(4) 2000. gada 3. jūlijā Francija iesniedza iniciatīvu pieņemt Padomes Regulu par savstarpēju spriedumu izpildi attiecībā uz saskarsmes tiesībām ar bērniem [6].

(5) Lai nodrošinātu vienlīdzību attiecībā uz visiem bērniem, šī regula attiecas uz visiem lēmumiem par vecāku atbildību, tostarp uz bērnu aizsardzības pasākumiem, neatkarīgi no saiknes ar laulības lietu.

(6) Kopš brīža, kad tiek piemēroti noteikumi par vecāku atbildību, kas bieži notiek laulības lietu sakarā, lietderīgāks būtu viens akts attiecībā uz šķiršanās lietām un vecāku atbildību.

(7) Šīs regulas darbības joma attiecas uz civillietām neatkarīgi no tiesas rakstura.

(8) Attiecībā uz spriedumiem par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu šī regula jāpiemēro tikai attiecībā uz laulības šķiršanu un nav jāattiecina uz tādiem jautājumiem kā laulības šķiršanas pamatojums, laulāto mantas piederība vai jebkuriem citiem saistītiem pasākumiem.

(9) Attiecībā uz bērna īpašumu šo regulu jāpiemēro tikai bērna aizsardzības pasākumiem, t.i., i) tās personas vai tās iestādes iecelšanai un funkcijām, kas atbildīga par bērna īpašumu un kas pārstāv bērnu vai palīdz tam, un ii) bērna īpašuma pārvaldīšanai, uzglabāšanai vai atsavināšanai. Šajā ziņā šī regula jāpiemēro, piemēram, gadījumos, kad vecākiem ir domstarpības attiecībā uz bērna īpašuma pārvaldīšanu. Pasākumus, kas saistīti ar bērna īpašumu un kas neattiecas uz bērna aizsardzību, arī turpmāk reglamentē

[1] OV C 203 E, 27.8.2002., 155. lpp.
[2] Atzinums sniegts 2002. gada 20. septembrī (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).
[3] OV C 61, 14.3.2003., 76. lpp.
[4] OV L 160, 30.6.2000., 19. lpp.
[5] Pieņemot Regulu (EK) Nr. 1347/2000, Padome ir ņēmusi vērā profesores Alegrias Borrā sagatavoto skaidrojošo ziņojumu par minēto konvenciju (OV C 221, 16.7.1998., 27. lpp.).
[6] OV C 234, 15.8.2000., 7. lpp.

Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [1].

(10) Šo regulu ir paredzēts piemērot lietās, kas saistītas ar sociālo nodrošināšanu, vispārīgiem valsts pasākumiem izglītības vai veselības aizsardzības jomā vai lēmumiem par patvēruma tiesībām un imigrāciju. Turklāt to nepiemēro vecāku stāvokļa konstatēšanai, jo šis jautājums atšķiras no vecāku atbildības iegūšanas, kā arī to nepiemēro citiem jautājumiem, kas saistīti ar personu statusu. Bez tam regulu nepiemēro pasākumiem, ko veic tādu noziedzīgu nodarījumu rezultātā, kurus paveikuši bērni.

(11) Uzturēšanas pienākumi ir izslēgti no šīs regulas darbības jomas, jo uz tiem jau attiecas Padomes Regula Nr. 44/2001. Tiesas, kurām saskaņā ar šo regulu ir jurisdikcija, parasti lemj par uzturēšanas pienākumiem, piemērojot Padomes Regulas Nr. 44/2001 5. panta 2. punktu.

(12) Šajā regulā noteiktais piekritības pamats lietās par vecāku atbildību ir izveidots, ņemot vērā bērna intereses, jo īpaši tuvuma kritēriju. Tas nozīmē, ka piekritība ir, pirmkārt, bērna pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstij, izņemot dažus gadījumus, kad pastāvīgā dzīvesvieta mainīta saskaņā ar vienošanos starp personām, kam ir vecāku atbildība.

(13) Bērna interesēs šī regula izņēmuma kārtā vai noteiktos apstākļos pieļauj to, ka tiesa, kurai ir piekritība, var nodot lietu citas dalībvalsts tiesai, ja šī tiesas atrašanās vieta ir labāka, lai izspriestu lietu. Tomēr tādā gadījumā otrai tiesai nedrīkstētu ļaut nodot lietu trešai tiesai.

(14) Šī regula jāpiemēro, neskarot starptautisko publisko tiesību piemērošanu attiecībā uz diplomātisko neaizskaramību. Ja šajā regulā paredzētā jurisdikcija nevar tikt realizēta tādēļ, ka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām pastāv diplomātiskā neaizskaramība, piekritība jārealizē atbilstoši tās dalībvalsts valsts tiesību aktiem, kurā attiecīgajai personai nav šādas neaizskaramības.

(15) Uz dokumentu izsniegšanu tiesvedībā, kas sākta atbilstīgi šai regulai, attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [2].

(16) Šai regulai nevajadzētu liegt dalībvalstu tiesām veikt pagaidu pasākumus, tostarp aizsardzības pasākumus steidzamos gadījumos attiecībā uz personām vai īpašumu, kas atrodas šajā valstī.

(17) Ja bērns ir nelikumīgi aizvests vai aizturēts, nekavējoties jāpanāk bērna atpakaļatdošana, un šai nolūkā piemēro 1980. gada 25. oktobra Hāgas konvenciju, kuru papildina šīs regulas noteikumi, jo īpaši tās 11. pants. Tiesām dalībvalstī, uz kuru bērns ir nelikumīgi aizvests vai kurā bērns nelikumīgi aizturēts, jāspēj iestāties pret viņa atpakaļatdošanu īpašos, attiecīgi pamatotos gadījumos. Tomēr šāds lēmums var tikt aizstāts ar turpmāku lēmumu, ko pieņem tās dalībvalsts tiesa, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta pirms nelikumīgas aizvešanas vai aizturēšanas. Ja minētais lēmums nosaka bērna atpakaļatdošanu, atpakaļatdošanai jānotiek, nepieprasot nekādu īpašu minētā sprieduma atzīšanas un izpildes procedūru dalībvalstī, uz kuru bērns ir aizvests, vai kurā viņš ir aizturēts.

(18) Ja tiesa ir lēmusi neatdot bērnu, pamatojoties uz 1980. gada Hāgas Konvencijas 13. pantu, tai jāinformē tiesa, kurai ir piekritība, vai centrālā iestāde dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta pirms nelikumīgas aizvešanas vai aizturēšanas. Ja tiesā minētajā dalībvalstī ir iesniegta prasība, šai tiesai vai centrālajai iestādei jāinformē puses. Šim pienākumam nevajadzētu liegt centrālai iestādei arī paziņot attiecīgajām valsts iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(19) Bērna uzklausīšanai ir būtiska loma, piemērojot šo regulu, kaut arī šis dokuments nav paredzēts, lai pārveidotu piemērojamās valsts procedūras.

(20) Bērna uzklausīšana citā dalībvalstī var notikt saskaņā ar kārtību, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās [3].

(21) Dalībvalstī taisītu spriedumu atzīšana un izpilde jābalsta uz savstarpējas uzticēšanās principu, un neatzīšanas iemesli jāsaglabā noteiktā minimuma līmenī.

[1] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1496/2002 (OV L 225, 22.8.2002., 13. lpp.).

[2] OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

[3] OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

(22) Publiskie akti un nolīgumi starp pusēm, kuri ir piemērojami vienā dalībvalstī, jāuzskata par līdzvērtīgiem "spriedumiem" atzīšanas un izpildes noteikumu piemērošanā.

(23) Eiropadome sanāksmē Tamperē savos secinājumos (34. punktā) uzskatīja, ka spriedumi ģimenes lietās "automātiski jāatzīst visā Savienībā bez nekādiem starpposmu procesiem vai iemesliem izpildes atteikšanai". Tādēļ spriedumi par saskarsmes tiesībām un spriedumi par atpakaļatdošanu, kas izcelsmes dalībvalstī apstiprināti atbilstoši šīs regulas noteikumiem, jāatzīst un jāizpilda visās pārējās dalībvalstīs, nepieprasot nekādu turpmāku procedūru. Pasākumus šādu spriedumu izpildei arī turpmāk reglamentē valsts tiesību akti.

(24) Apliecībai, kas izsniegta, lai veicinātu sprieduma izpildi, nevajadzētu būt pārsūdzamai. Tas ir labojams tikai gadījumos, kad pieļauta būtiska kļūda, proti, ja tas neprecīzi atspoguļo spriedumu.

(25) Centrālai iestādei jāsadarbojas gan vispārējos jautājumos, gan konkrētos gadījumos, tajā skaitā, lai sekmētu ģimeņu strīdu atrisināšanu draudzīgā ceļā, lietās par vecāku atbildību. Tālab centrālā iestāde piedalās Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklā civillietās un komerclietās, kurš izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās [1].

(26) Komisijai jādara publiski pieejami un jāatjaunina to tiesu un to pārsūdzības procedūras saraksti, par kurām informējušas dalībvalstis.

(27) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamie pasākumi jānosaka saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [2].

(28) Šī regula aizstāj Regulu (EK) Nr. 1347/2000, kura tiek atcelta.

(29) Lai šī regula pienācīgi darbotos, Komisijai būtu jāpārskata tās piemērošana un jāiesaka grozījumi, kas var būt nepieciešami.

(30) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(31) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienu dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro.

(32) Tā kā dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt šīs regulas mērķus, un to var vieglāk izdarīt tikai Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(33) Šajā regulā atzītas pamattiesības un respektēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principi. Jo īpaši, ar to tiek izdarīti centieni nodrošināt to bērna pamattiesību ievērošanu, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu neatkarīgi no tiesas iestādes būtības piemēro civillietās, kas saistītas ar:

a) laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu;

b) vecāku atbildības iegūšanu, īstenošanu, deleģēšanu, ierobežošanu vai izbeigšanu.

[1] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.
[2] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Lietas, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, var jo īpaši attiekties uz:

a) uzraudzības tiesībām un saskarsmes tiesībām;

b) aizbildnību, aizgādnību un līdzīgiem tiesiskiem režīmiem;

c) tādu personu vai iestāžu iecelšanu un funkcijām, kuras ir atbildīgas par bērnu pašu vai viņa īpašumu, pārstāv bērnu vai palīdz viņam;

d) bērna nodošanu audžuģimenē vai ievietošanu aprūpes iestādē;

e) bērna aizsardzības pasākumiem, kas saistīti ar bērna īpašuma pārvaldīšanu, glabāšanu vai atsavināšanu.

3. Šī regula neattiecas uz:

a) vecāku un bērnu attiecību nodibināšanu vai apstrīdēšanu;

b) lēmumiem par adopciju, adopcijas sagatavošanas pasākumiem vai adopcijas atcelšanu;

c) bērna uzvārdu un vārdiem;

d) atbrīvošanu no vecāku atbildības;

e) uzturēšanas pienākumiem;

f) trastiem un mantošanu;

g) pasākumiem, ko veic saistībā ar bērnu izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

1. termins "tiesa" attiecas uz visām tām iestādēm dalībvalstīs, kurām ir jurisdikcija lietās, uz ko, ievērojot 1. pantu, attiecas šīs regulas darbības jomā;

2. ar terminu "tiesnesis" saprot tiesnesi vai amatpersonu, kurai lietās, uz ko attiecas regulas darbības joma, ir līdzvērtīgas pilnvaras tām, kādas ir tiesnesim;

3. ar terminu "dalībvalsts" saprot visas dalībvalstis, izņemot Dāniju;

4. ar terminu "spriedums" saprot laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kā arī dalībvalsts tiesas spriedumu, kas saistīts ar vecāku atbildību, neatkarīgi no tā, kā spriedums var tikt dēvēts, tostarp, dekrēts, rīkojums vai lēmums;

5. ar terminu "izcelsmes dalībvalsts" saprot dalībvalsti, kurā izdots izpildāmais spriedums;

6. ar "izpildes dalībvalsts" saprot dalībvalsti, kurā pieprasīta sprieduma izpilde;

7. ar terminu "vecāku atbildība" saprot visas tiesības un pienākumus attiecībā uz bērna personu vai bērna īpašumu, kuras piešķir fiziskai vai juridiskai personai ar spriedumu, likumu izpildi vai nolīgumu, kam ir juridisks spēks. Jēdziens ietver uzraudzības tiesības un saskarsmes tiesības;

8. ar terminu "persona, kam ir vecāku atbildība," saprot jebkuru personu, kam ir vecāku atbildība par bērnu;

9. termins "uzraudzības tiesības" ietver tiesības un pienākumus, kas attiecas uz rūpēm par bērnu, un jo īpaši tiesības noteikt bērna dzīvesvietu;

10. termins "saskarsmes tiesības" ietver, jo īpaši, tiesības ierobežotā laikposmā paņemt bērnu uz vietu, kas nav viņa pastāvīgā dzīvesvieta;

11. ar terminu "nelikumīga aizvešana vai aizturēšana" saprot bērna aizvešanu vai aizturēšanu, ja:

a) ar to tiek pārkāptas uzraudzības tiesības, kas iegūtas ar spriedumu, likumu vai nolīgumu, kuram ir juridisks spēks saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms aizvešanās vai aizturēšanas;

un

b) aizvešanas vai aizturēšanas laikā uzraudzības tiesības atsevišķi vai kopīgi tika faktiski īstenotas, vai arī tās tiktu šādi īstenotas, ja nebūtu notikusi aizvešana vai aizturēšana. Uzraudzību uzskata par kopīgi īstenotu, ja saskaņā ar lēmumu vai likumu viena persona, kam ir vecāku atbildība, nevar lemt par bērna dzīvesvietu bez citas personas piekrišanas, kam ir vecāku atbildība.

II NODAĻA

PIEKRITĪBA

1. IEDAĻA

Laulības šķiršana, laulāto atšķiršana un laulības atzīšana par neesošu

3. pants

Vispārējā piekritība

1. Lietas, kas saistītas ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulības atzīšanu par neesošu, piekrīt tās dalībvalsts tiesām:

a) kuras teritorijā atrodas:

— laulāto pastāvīgā dzīvesvieta, vai

— laulāto pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, ja viens no tiem arvien tur dzīvo, vai

— atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta, vai

— laulāto kopīga pieteikuma gadījumā, viena vai otra laulātā pastāvīgā dzīvesvieta, vai

— prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja viņš tur pastāvīgi dzīvojis vismaz gadu tieši pirms prasības iesniegšanas, vai

— prasītāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja viņš tur pastāvīgi dzīvojis vismaz sešus mēnešus tieši pirms prasības iesniegšanas un tam ir šīs dalībvalsts piederība vai, Apvienotās Karalistes vai Īrijas gadījumā, "domicils" šajā dalībvalstī;

b) kuras valsts piederība ir abiem laulātajiem, vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, kurā ir abu laulāto "domicils".

2. Šajā regulā "domicilam" ir Apvienotās Karalistes un Īrijas tiesību sistēmās piešķirtā nozīme.

4. pants

Pretprasības

Tiesai, kurā norit tiesvedība uz 3. panta pamata, piekrīt izskatīt arī pretprasības, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā.

5. pants

Laulāto atšķiršanas pārveide par laulības šķiršanu

Neskarot 3. pantu, dalībvalsts tiesai, kura ir pasludinājusi spriedumu par laulāto atšķiršanu, piekrīt arī minētā lēmuma pārveide par laulības šķiršanu, ja to paredz dalībvalsts likumi.

6. pants

Šīs regulas 3., 4. un 5. pantā noteiktās piekritības ekskluzīvums

Laulāto:

a) kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādas dalībvalsts teritorijā; vai

b) kuram ir kādas dalībvalsts piederība vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, "domicils" kādas šīs dalībvalsts teritorijā,

drīkst iesūdzēt tiesā citā dalībvalstī tikai saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu.

7. pants

Pārējie piekritības jautājumi

1. Ja dalībvalsts tiesām nav piekritības saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu, piekritību katrā dalībvalstī nosaka šīs valsts tiesību akti.

2. Pret atbildētāju, kurš nedzīvo pastāvīgi dalībvalsts teritorijā, un kuram nav dalībvalsts piederības vai, Apvienotās Karalistes un Īrijas gadījumā, "domicila" vienā no šīm dalībvalstīm, ikkatrs kādas dalībvalsts piederīgais, kurš pastāvīgi dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, drīkst izmantot minētajā valstī piemērojamos piekritības noteikumus tāpat kā tās piederīgie.

2. IEDAĻA

Vecāku atbildība

8. pants

Vispārējā piekritība

1. Dalībvalsts tiesām ir piekritīgas lietas par vecāku atbildību par bērnu, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī brīdī, kad tiesā iesniegta prasība.

2. Uz šā panta 1. punktu attiecas 9., 10. un 12. panta noteikumi.

9. pants

Bērna iepriekšējās pastāvīgās dzīvesvietas piekritības turpināšanās

1. Ja bērns likumīgi pārvietojas no vienas dalībvalsts uz citu un iegūst tajā jaunu pastāvīgu dzīvesvietu, bērna iepriekšējās dzīvesvietas dalībvalsts tiesām, atkāpjoties no 8. panta, saglabājas piekritība trīs mēnešus pēc pārvietošanās, lai varētu labot tādu spriedumu par saskarsmes tiesībām, kas izdots šajā dalībvalstī pirms bērns pārvietojās uz citu valsti, ja persona, kam atbilstoši spriedumam par saskarsmes tiesībām ir saskarsmes tiesības, turpina pastāvīgi dzīvot bērna iepriekšējās pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja persona, kam ir saskarsmes tiesības, un kas minēta 1. punktā, ir pieņēmusi bērna jaunās pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesu piekritību, piedaloties šajās tiesās notiekošos tiesas procesos bez to piekritības apstrīdēšanas.

10. pants

Piekritība bērna nolaupīšanas gadījumos

Ja bērns ir nelikumīgi aizvests vai aizturēts, tās dalībvalsts tiesām, kurā pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta, saglabājas piekritība, kamēr bērns nav ieguvis pastāvīgo dzīvesvietu kādā citā dalībvalstī un:

a) kamēr visas personas, iestādes vai citas struktūras, kam ir uzraudzības tiesības, nav piekritušas aizvešanai vai aizturēšanai;

vai

b) kamēr bērns vismaz vienu gadu nav dzīvojis minētajā citā dalībvalstī pēc brīža, kad persona, iestāde vai cita struktūra, kam ir uzraudzības tiesības, ir zinājusi vai kad tām vajadzēja zināt par bērna atrašanās vietu, un bērns nav iekārtojies savā jaunajā vidē un neizpildās viens no šādiem nosacījumiem:

   i) viena gada laikā pēc tam, kad persona, kam ir uzraudzības tiesības, ir zinājusi vai tai vajadzēja zināt pat bērna atrašanās vietu, nekādas prasības par atdošanu nav iesniegtas kompetentajās tās dalībvalsts iestādēs, kurā bērns ir aizvests vai tiek aizturēts;

   ii) atpakaļatdošanas prasība, ko iesniegusi persona, kurai ir uzraudzības tiesības, ir atsaukta un jauna prasība nav iesniegts termiņā, kas noteikts i) daļā;

   iii) lieta, ko izskata tiesa dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgas aizvešanas vai aizturēšanas, ir slēgta atbilstoši 11. panta 7. punktam;

   iv) spriedumu par uzraudzību, kas neparedz bērna atpakaļatdošanu, ir izdevušas tās dalībvalsts tiesas, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgas aizvešanas vai aizturēšanas.

11. pants

Bērna atpakaļatdošana

1. Ja persona, iestāde vai cita struktūra, kam ir uzraudzības tiesības, piesakās kompetentajās iestādēs dalībvalstī ar nolūku saņemt spriedumu, pamatojoties uz 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijas par bērna starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem (še turpmāk "1980. gada Hāgas Konvencija"), lai panāktu tā bērna atpakaļatdošanu, kurš ir nelikumīgi aizvests vai aizturēts dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, piemēro 2. līdz 8. punktu.

2. Piemērojot 1980. gada Hāgas Konvencijas 12. un 13. pantu, nodrošina to, ka bērnam tiek sniegta iespēja tikt uzklausītam tiesvedībā, ja vien tas nešķiet piemēroti, ņemot vērā tā vecumu vai brieduma pakāpi.

3. Tiesa, kurā iesniegts 1. punktā minētais pieteikums par bērna atpakaļatdošanu, rīkojas paātrināti tiesas procesos attiecībā uz šo pieteikumu, izmantojot ātrākās procedūras, kas paredzētās valsts tiesību aktos.

Neskarot pirmo daļu, tiesa izdod savu spriedumu ne vēlāk kā sešas nedēļas pēc pieteikuma iesniegšanas, ja vien nepastāv ārkārtēji apstākļi, kas padara to par neiespējamu.

4. Tiesa nevar atteikt bērna atpakaļatdošanu, pamatojoties uz 1980. gada Hāgas Konvencijas 13.b pantu, ja ir noskaidrots, ka attiecīgi pasākumi ir veikti, lai nodrošinātu bērna aizsardzību pēc tā atpakaļatdošanas.

5. Tiesa nevar atteikt atdot bērnu atpakaļ, ja personai, kas pieprasījusi bērna atpakaļatdošanu, nav sniegta iespēja tikt uzklausītai.

6. Ja tiesa izdod rīkojumu par neatdošanu atpakaļ saskaņā ar 1980. gada Hāgas Konvencijas 13. pantu, tiesai nekavējoties tieši vai ar centrālās iestādes starpniecību jānosūta tiesas rīkojuma par neatdošanu atpakaļ un saistīto dokumentu kopijas, jo īpaši tiesas

sēžu stenogrammu kopijas piekritības tiesai vai centrālai iestādei dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, kā noteikts valsts tiesību aktos. Tiesa saņem visus minētos dokumentus viena mēneša laikā pēc dienas, kad izdots rīkojums par neatdošanu atpakaļ.

7. Ja viena no pusēm ir iesniegusi prasību tiesās dalībvalstī, kurā bija bērna pastāvīgā dzīvesvieta tieši pirms nelikumīgās aizvešanas vai aizturēšanas, tiesai vai centrālai iestādei, kas saņem 6. punktā minēto informāciju, jāpaziņo pusēm un jāaicina tās izdarīt iesniegumus tiesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem trīs mēnešu laikā pēc paziņošanas dienas, lai tiesa var izskatīt jautājumu par bērna uzraudzību.

Neierobežojot šajā regulā ietvertos noteikumus par piekritību, tiesa slēdz lietu, ja attiecīgajā termiņā nav saņēmusi nekādus iesniegumus.

8. Neatkarīgi no sprieduma par neatdošanu atpakaļ, kas pieņemts, ievērojot 1980. gada Hāgas Konvencijas 13. pantu, visi turpmākie spriedumi, kas pieprasa bērna atpakaļatdošanu, un ko pasludina tiesa, kurai saskaņā ar šo regulu ir piekritība, jāizpilda saskaņā ar III nodaļas 4. iedaļu, lai nodrošinātu bērna atpakaļatdošanu.

12. pants

Vienošanās par piekritību

1. Dalībvalsts tiesām, kurām saskaņā ar 3. pantu ir piekritīgs pieteikums par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, ir piekritība visās lietās, kas attiecas uz vecāku atbildību, kura saistīta ar šo pieteikumu, ja:

a) vismaz vienam no laulātajiem ir vecāku atbildība par šo bērnu;

un

b) lietu piekritību tiesām ir skaidri vai citādi nepārprotami pieņēmuši laulātie un personas, kurām ir vecāku atbildība, kad tiesā ir iesniegta prasība, un ja tas ir bērna interesēs.

2. Šā panta 1. punktā noteiktā piekritība izbeidzas, tiklīdz:

a) spriedums, ar kuru apmierina vai noraida prasību par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanas par neesošu, ir stājies likumīgā spēkā;

b) spriedums šajā lietā ir stājies likumīgā spēkā gadījumos, kad a) apakšpunktā minētajā brīdī vēl nav izšķirts jautājums par vecāku atbildību;

c) tiesvedība a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos izbeigta cita iemesla dēļ.

3. Dalībvalsts tiesām ir arī piekritība attiecībā uz vecāku atbildību tiesas procesos, kas nav minēti 1. punktā, ja:

a) bērnam ir būtiska saikne ar attiecīgo dalībvalsti, jo īpaši, pamatojoties uz to, ka vienai no personām, kurām ir vecāku atbildība, pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī, vai ja bērns ir šīs dalībvalsts pilsonis;

un

b) tiesu piekritību ir skaidri vai citādi, nepārprotami pieņēmušas visas puses brīdī, kad tiesā ir iesniegta prasība, un ja tas ir bērna labākajās interesēs.

4. Ja bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir tās trešās valsts teritorijā, kura nav līgumslēdzēja puse 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvencijai par piekritību, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, piekritībai saskaņā ar šo pantu jābūt tai, kas ir bērna interesēs, jo īpaši, ja izrādās, ka nav iespējama tiesvedība attiecīgajā trešā valstī.

13. pants

Piekritība, kuras pamatā ir bērna klātbūtne

1. Ja nevar noskaidrot bērna pastāvīgo dzīvesvietu un nevar noteikt piekritību, pamatojoties uz 12. pantu, piekritība ir tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas bērns.

2. Šā panta 1. punktu arī piemēro bēgļu bērniem vai bērniem, kas starptautiski pārvietoti viņu valstī notiekošo nemieru dēļ.

14. pants

Pārējie piekritības jautājumi

Ja dalībvalsts tiesām nav piekritības saskaņā ar 8. līdz 13. pantu, piekritību katrā dalībvalstī nosaka šīs valsts tiesību akti.

15. pants

Lietas nodošana tiesai, kas atrodas labākā vietā tiesas spriešanai

1. Izņēmuma kārtā dalībvalsts tiesas, kurām ir piekritība pēc būtības, ja tās uzskata, ka citas tās dalībvalsts tiesa, ar kuru bērnam ir īpaša saikne, ir labākā atrašanās vietā tiesas spriešanai vai atsevišķas lietas daļas izskatīšanai, un ja tas ir bērna interesēs, var:

a) apturēt tiesvedību vai attiecīgo tās daļu un aicināt puses iesniegt prasību minētās citas dalībvalsts tiesā saskaņā ar 4. punktu; vai

b) lūgt citas dalībvalsts tiesu pieņemt piekritību saskaņā ar 5. punktu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro:

a) pēc pieteikuma saņemšanas no kādas puses; vai

b) pēc pašas tiesas ierosmes; vai

c) pēc pieteikuma saņemšanas no citas tās dalībvalsts tiesas, ar kuru bērnam ir īpaša saikne saskaņā ar 3. punktu.

Īstenoto lietas nodošanu pēc tiesas ierosmes vai pēc citas dalībvalsts tiesas pieteikuma saņemšanas jāpieņem vismaz vienai no pusēm.

3. Uzskata, ka bērnam ir 1. punktā minētā īpašā saikne ar dalībvalsti, ja šī dalībvalsts:

a) ir kļuvusi par bērna pastāvīgo dzīvesvietu pēc tam, kad 1. punktā minētajā tiesā iesniegta prasība; vai

b) ir bērna iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta; vai

c) ir bērna pilsonības vieta; vai

d) ir tās personas pastāvīgā dzīvesvieta, kurai ir vecāku atbildība; vai

e) ir vieta, kurā atrodas bērna īpašums, un ja lieta ir saistīta ar bērna aizsardzības pasākumiem, kuri attiecas uz šī īpašuma pārvaldīšanu, saglabāšanu vai atsavināšanu.

4. Dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība pēc būtības, nosaka termiņu, kurā minētās citas dalībvalsts tiesās jāiesniedz prasību saskaņā ar 1. punktu.

Ja šajā laikā attiecīgajās tiesās nav iesniegta prasība, tiesa, kurā iesniegta prasība, turpina īstenot piekritību atbilstoši 8. līdz 14. pantam.

5. Minētās citas dalībvalsts tiesas, ja īpašu lietas apstākļu dēļ tas ir bērna interesēs, pieņem piekritību sešu nedēļu laikā pēc prasības iesniegšanas, kas izdarīta saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vai 1. punkta b) apakšpunktu. Šajā gadījumā tiesa, kurā prasība iesniegta pirmajā, atsakās no piekritības. Pretējā gadījumā tiesa, kurā iesniegta prasība pirmajā, turpina īstenot piekritību atbilstoši 8. līdz 14. pantam.

6. Tiesas šā panta vajadzībām sadarbojas tieši vai ar tās centrālās iestādes starpniecību, kas izraudzīta, ievērojot 53. pantu.

3. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi

16. pants

Prasības iesniegšana tiesā

1. Uzskata, ka tiesā ir iesniegta prasība:

a) brīdī, kad dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu nosūtītu atbildētājam;

vai

b) ja dokuments ir jānosūta pirms iesniegšanas tiesā, brīdī, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par nosūtīšanu, ar nosacījumu, ka prasītājs turpmāk ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai dokumentu iesniegtu tiesā.

17. pants

Piekritības noskaidrošana

Ja kāda dalībvalsts tiesā ir iesniegta prasība, kura saskaņā ar šo regulu nav tai piekritīga, bet kura saskaņā ar šo regulu ir piekritīga citas dalībvalsts tiesai, tā pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav piekritības.

18. pants

Pieņemamības noskaidrošana

1. Ja atbildētājs, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā valstī, kas nav dalībvalsts, kurā tika celta prasība, neierodas, tiesa, kurai lieta ir piekritīga, atliek tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis pietiekami laicīgi saņemt dokumentu, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgu dokumentu, lai varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir darīts viss vajadzīgais.

2. Regulas (EK) Nr. 1348/2000 19. pantu piemēro šā panta 1. punkta noteikumu vietā, ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar minēto regulu.

3. Ja nepiemēro Regulas (EK) Nr. 1348/2000 noteikumus, piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs ar nosacījumu, ka dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta uz ārvalstīm saskaņā ar šo konvenciju.

19. pants

***Lis pendens* un saistītas prasības**

1. Ja dažādu dalībvalstu tiesās starp tām pašām pusēm tiek iesniegtas prasības par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas jāaptur tiesvedība līdz tiek noteikta tās tiesas piekritība, kurā pirmajā iesniegta prasība.

2. Ja prasības, kas attiecas uz vecāku atbildību par vienu bērnu un kas balstītas uz tā paša pamata, starp tām pašām pusēm ir iesniegtas dažādu dalībvalstu tiesās, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, pēc savas iniciatīvas ir jāaptur tiesvedība līdz tiek noteikta tās tiesas piekritība, kurā pirmajā iesniegta prasība.

3. Ja tiek noteikta tās tiesas piekritība, kurā pirmajā iesniegta prasība, tiesai, kurā prasība iesniegta kā otrajā, jāatsakās no piekritības par labu pirmajai.

Tādā gadījumā persona, kura iesniegusi attiecīgo prasību otrajā tiesā, drīkst šo prasību iesniegt pirmajā tiesā.

20. pants

Pagaidu pasākumi, tai skaitā aizsardzības pasākumi

1. Steidzamos gadījumos šīs regulas noteikumi neliedz dalībvalsts tiesām noteikt tādus pagaidu pasākumus, ieskaitot drošības pasākumus, attiecībā uz personām vai lietām minētajā dalībvalstī, kurus attiecīgajā dalībvalstī paredz likums, arī tad, ja saskaņā ar šo regulu lietas izskatīšana pēc būtības piekrīt citas dalībvalsts tiesai.

2. Pasākumus, kas minēti 1. punktā, pārtrauc piemērot brīdī, kad dalībvalsts tiesa, kurai saskaņā ar šo regulu ir piekritība pēc būtības, ir veikusi pasākumus, ko tā uzskata par atbilstošiem.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE

1. IEDAĻA

Atzīšana

21. pants

Sprieduma atzīšana

1. Dalībvalstī pasludināts spriedums pārējās dalībvalstīs atzīstams bez kādas īpašas procedūras.

2. Jo īpaši, neskarot 3. punktu, nekāda īpaša procedūra netiek pieprasīta civilstāvokļa aktu atjaunošanai sakarā ar spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, kas izsludināts citā dalībvalstī un saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem vairs nav pārsūdzams.

3. Neskarot šīs nodaļas 4. iedaļu, jebkura ieinteresētā puse, ievērojot šīs nodaļas 2. iedaļā paredzētās procedūras, var pieprasīt lēmumu par to, lai spriedums tiktu vai netiktu atzīts.

Tās tiesas vietējo piekritību, kas ir sarakstā, kuru paziņojusi katra dalībvalsts Komisijai saskaņā ar 68. pantu, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir iesniegts pieteikums par atzīšanu vai neatzīšanu.

4. Ja kāda sprieduma atzīšanu izvirza kā iepriekš izlemjamu jautājumu kādas dalībvalsts tiesā, tiesa drīkst izlemt šo jautājumu.

22. pants

Neatzīšanas pamats attiecībā uz spriedumiem, kas saistīti ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu

Spriedumu par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu neatzīst:

a) ja šāda atzīšana ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā tiek lūgta atzīšana;

b) gadījumos, ja tas taisīts aizmuguriski – ja atbildētājam dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav noteiktā kārtā uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, ja vien nav konstatējams, ka atbildētājs ir nepārprotami piekritis spriedumam;

c) ja tas ir pretrunā spriedumam, kas taisīts lietā starp šīm pašām personām dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana; vai

d) ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam, kas taisīts lietā ar šīm pašām personām citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja vien agrākais spriedums atbilst tā atzīšanas nosacījumiem dalībvalstī, kurā tiek prasīta atzīšana.

23. pants

Neatzīšanas pamats attiecībā uz spriedumiem, kas saistīti ar vecāku atbildību

Spriedumu, kas saistīts ar vecāku atbildību, neatzīst:

a) ja šāda atzīšana, ņemot vērā bērna intereses, ir klaji pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā tiek lūgta atzīšana;

b) ja tas, izņemot steidzamus gadījumus, ir taisīts, nesniedzot bērnam iespēju tikt uzklausītam, pārkāpjot procesa pamatprincipus dalībvalstī, kurā lūgta atzīšana;

c) gadījumos, kad tas taisīts aizmuguriski – ja prombūtnē esošajai personai dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments nav noteiktā kārtā uzrādīts pietiekami laicīgi, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, ja vien nav konstatējams, ka šī persona ir nepārprotami piekritusi spriedumam;

d) pēc ikvienas personas lūguma, kas uzstāj, ka ar spriedumu tiek pārkāpta tās vecāku atbildība un tas taisīts, nedodot šai personai iespēju tikt uzklausītai;

e) ja tas ir pretrunā agrākam spriedumam par vecāku atbildību, kas taisīts dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;

f) ja tas ir pretrunā vēlākam spriedumam par vecāku atbildību, kas taisīts citā dalībvalstī vai trešā valstī, kurā bērnam ir pastāvīga dzīvesvieta, ja vēlākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā tiek lūgta atzīšana;

vai

g) ja nav ievērota 56. pantā noteiktā procedūra.

24. pants

Aizliegums apstrīdēt izcelsmes tiesas piekritību

Izcelsmes dalībvalsts tiesas piekritību nedrīkst apstrīdēt. Atsauce uz sabiedrisko kārtību, kas minēta 22. panta a) punktā un 23. punkta a) punktā, nav attiecināma uz noteikumiem par piekritību, kas izklāstīti 3. līdz 14. pantā.

25. pants

Piemērojamo tiesību atšķirības

Sprieduma atzīšanu nedrīkst atteikt, pamatojoties uz to, ka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir lūgta šāda atzīšana, tādu pašu faktu dēļ nepieļauj laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu.

26. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Nekādos apstākļos spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

27. pants

Tiesvedības apturēšana

1. Tās dalībvalsts tiesa, kurā tiek prasīts atzīt spriedumu, kas taisīts citā dalībvalstī, drīkst apturēt tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastā kārtā.

2. Tās dalībvalsts tiesa, kurā prasīts atzīt spriedumu, kas taisīts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, drīkst apturēt tiesvedību, ja izcelsmes dalībvalstī izpildīšana ir atlikta, pamatojoties uz pārsūdzību.

2. IEDAĻA

Pieteikums par izpildes pasludināšanu

28. pants

Izpildāmie spriedumi

1. Spriedums, kas nosaka vecāku atbildības īstenošanu attiecībā uz bērnu, kas taisīts kādā dalībvalstī un ir izpildāms šajā dalībvalstī, un ir ticis nosūtīts, ir jāizpilda citā dalībvalstī, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieteikuma tas izsludināts par tur izpildāmu.

2. Tomēr Apvienotajā Karalistē šāds spriedums izpildāms Anglijā un Velsā, Skotijā vai Ziemeļīrijā tikai tad, ja pēc kādas ieinteresētās puses pieteikuma tas reģistrēts kā izpildāms attiecīgajā Apvienotās Karalistes daļā.

29. pants

Vietējo tiesu piekritība

1. Pieteikumu par izpildes pasludināšanu iesniedz tiesā, kas parādās sarakstā, kuru saskaņā ar 68. pantu katra dalībvalsts paziņojusi Komisijai.

2. Vietējo piekritību nosaka pēc tās personas pastāvīgās dzīvesvietas, pret kuru lūgta izpilde vai arī pēc tāda bērna pastāvīgās dzīvesvietas, uz kuru attiecas piemērošana.

Ja neviena no pirmajā apakšpunktā minētajām vietām neatrodas izpildes dalībvalstī vietējo tiesu piekritību nosaka pēc izpildes vietas.

30. pants

Procedūra

1. Prasības iesniegšanas procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

2. Pieteikuma iesniedzējam ir jānorāda adrese sūtījumiem tās tiesas piekritības apgabalā, kurā pieteikums iesniegts. Ja tomēr izpildes dalībvalsts tiesību akti neparedz norādīt šādu adresi, iesniedzējs ieceļ pārstāvi *ad litem*.

3. Pieteikumam pievieno 37. un 39. pantā minētos dokumentus.

31. pants

Tiesas lēmums

1. Tiesa, kurā iesniegts pieteikums, sagatavo lēmumu nekavējoties. Šajā tiesvedības posmā personai, pret kuru lūgta izpilde, un bērnam nav tiesību ne uz kādiem iesniegumiem attiecībā uz pieteikumu.

2. Pieteikumu var noraidīt tikai dēļ kāda no 22., 23. un 24. pantā noteiktajiem iemesliem.

3. Nekādos apstākļos spriedums nav pārskatāms pēc būtības.

32. pants

Lēmuma paziņošana

Attiecīgā tiesas amatpersona nekavējoties paziņo pieteikuma iesniedzējam kāds lēmums pieņemts attiecībā uz pieteikumu, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktos noteikto procedūru.

33. pants

Lēmuma pārsūdzēšana

1. Jebkura puse var pārsūdzēt lēmumu par izpildes pasludināšanas pieteikumu.

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, kas ir sarakstā, kuru katra dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 68. pantu.

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar procedūras noteikumiem strīdu gadījumos.

4. Ja pārsūdzību iesniedz pieteikuma par izpildes pasludināšanu iesniedzējs, pusi, attiecībā uz kuru ir prasīta izpilde, izsauc uz apelācijas instanci. Ja šī persona neierodas, piemēro 18. panta noteikumus.

5. Pārsūdzība par izpildes pasludināšanu ir jāiesniedz mēneša laikā pēc tam, kad sniegts paziņojums. Ja tās puses pastāvīgā dzīvesvieta, attiecībā uz kuru prasa izpildi, ir dalībvalstī, kurā netika pasludināta izpilde, pārsūdzības termiņš ir divi mēneši, un tas sākas dokumentu izsniegšanas dienā vai nu viņam pašam vai viņa dzīvesvietā. Termiņu nedrīkst pagarināt attāluma dēļ.

34. pants

Apelācijas tiesas un pārsūdzības līdzekļi

Apelācijas tiesas spriedumu var apstrīdēt tikai saskaņā ar tiesas procesiem, kas minēti sarakstā, kuru katra dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 68. pantu.

35. pants

Tiesvedības apturēšana

1. Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 33. vai 34. pantu, pēc tās puses pieteikuma, pret kuru tiek prasīta izpilde, aptur tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts parastajā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai ja vēl nav beidzies tā pārsūdzības termiņš. Otrajā gadījumā tiesa var noteikt termiņu pārsūdzības iesniegšanai.

2. Ja spriedums ir taisīts Īrijā vai Apvienotajā Karalistē, jebkurš izcelsmes dalībvalstī pieejamais pārsūdzības veids 1. punkta vajadzībām uzskatāms par parastu pārsūdzību.

36. pants

Izpildīšana pa daļām

1. Ja spriedums taisīts par vairākiem prasījumiem un nav iespējams izpildi noteikt attiecībā uz visiem prasījumiem, tiesa nosaka izpildi attiecībā uz vienu vai vairākiem prasījumiem.

2. Pieteikuma iesniedzējs var lūgt nolēmuma izpildi pa daļām.

3. IEDAĻA

Kopīgie noteikumi 1. un 2. iedaļai

37. pants

Dokumenti

1. Personai, kura pieprasa vai apstrīd sprieduma atzīšanu vai iesniedz pieteikumu par izpildes pasludināšanu, jāuzrāda:

a) sprieduma noraksts, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

un

b) šīs regulas 39. pantā minētā apliecība.

2. Bez tam gadījumos, kad spriedums taisīts aizmuguriski, personai, kura prasa atzīšanu vai iesniedz pieteikumu par izpildes pasludināšanu, jāuzrāda:

a) tāda dokumenta oriģināls vai apstiprināta kopija, pēc kura ir konstatējams, ka klāt neesošajai pusei ir izsniegts dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments;

vai

b) jebkāds dokuments, kas liecina, ka atbildētājs nolēmumam nepārprotami piekritis.

38. pants

Dokumentu trūkums

1. Ja 37. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 2. punktā noteiktie dokumenti nav uzrādīti, tad tiesa var noteikt laiku to uzrādīšanai, pieņemt līdzvērtīgus dokumentus vai nepieprasīt šos dokumentus, uzskatot, ka ir pietiekami informēta.

2. Pēc tiesas pieprasījuma ir jāiesniedz dokumentu tulkojumi. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

39. pants

Apliecība spriedumiem laulības lietās un apliecība spriedumiem par vecāku atbildību

Izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesa vai iestāde pēc jebkuras ieinteresētās personas pieprasījuma izsniedz apliecību, izmantojot I pielikumā (spriedumi laulību lietās) vai II pielikumā (nolēmumi par vecāku atbildību) doto veidlapas paraugu.

4. IEDAĻA

Ar saskarsmes tiesībām saistītu spriedumu un to spriedumu izpilde, kuros noteikta bērna atpakaļatdošana

40. pants

Darbības joma

1. Šī iedaļa attiecas uz:

a) saskarsmes tiesībām;

un

b) bērna atpakaļatdošanu, kas noteikta spriedumā, kurš taisīts atbilstoši 11. panta 8. punktam.

2. Šīs iedaļas noteikumi neliedz personai, kurai ir vecāku atbildība, prasīt sprieduma atzīšanu un izpildi atbilstīgi šīs nodaļas 1. un 2. iedaļas noteikumiem.

41. pants

Saskarsmes tiesības

1. Saskarsmes tiesības, kas minētas 40. panta 1. punkta a) apakšpunktā un kas piešķirtas ar izpildāmo spriedumu, kurš taisīts kādā dalībvalstī, atzīst un realizē citā dalībvalstī bez nepieciešamības pēc izpildes pasludināšanas un bez iespējas pretoties sprieduma atzīšanai, ja spriedums ir apstiprināts izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar 2. punktu.

Pat ja valsts tiesību akti neparedz tā sprieduma izpildi pēc likuma, kas piešķir saskarsmes tiesības, tiesa, kas pasludinājusi spriedumu, var pasludināt, ka spriedums ir izpildāms neatkarīgi no jebkādām pārsūdzībām.

2. Izcelsmes tiesas tiesnesis izsniedz 1. punktā minēto apliecību, izmantojot III pielikuma (apliecība par saskarsmes tiesībām) veidlapas paraugu, tikai tad:

a) gadījumā, kad spriedums ir taisīts aizmuguriski – ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments prombūtnē esošajai personai ir uzrādīts pietiekami laicīgi un attiecīgā kārtā, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ja, neraugoties uz to, ka šai personai ir uzrādīts attiecīgais dokuments, bet tas izdarīts pretrunā ar šiem nosacījumiem, ir noskaidrots, ka minētā persona ir nepārprotami piekritusi lēmumam;

b) visām ieinteresētajām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklausītām;

un

c) bērnam ir sniegta iespēja tikt uzklausītam, ja vien uzklausīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā viņa vai viņas vecumu vai brieduma pakāpi.

Apliecību aizpilda valodā, kādā taisīts spriedums.

3. Ja saskarsmes tiesības ir saistītas ar pārrobežu situāciju sprieduma pieņemšanas laikā, apliecību izsniedz *ex officio*, kad spriedums kļūst izpildāms, arī tad, ja tas ir tikai provizoriski izpildāms. Ja situācija vēlāk iegūst pārrobežu raksturu, apliecību izsniedz pēc jebkuras puses lūguma.

42. pants

Bērna atpakaļatdošana

1. Bērna atpakaļatdošanu, kas minēta 40. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un ko paredz ar izpildāmo spriedumu, kurš taisīts kādā dalībvalstī, atzīst un realizē citā dalībvalstī bez nepieciešamības pēc izpildes pasludināšanas un bez iespējas pretoties sprieduma atzīšanai, ja spriedums ir apstiprināts izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar 2. punktu.

Pat ja valsts tiesību akti neparedz tā sprieduma izpildi pēc likuma, kas pieprasa bērna atpakaļatdošanu, kura minēta 11. panta 8. punkta b) apakšpunktā, tiesa, kas pasludinājusi spriedumu, var pasludināt spriedumu par izpildāmu neatkarīgi no jebkādas pārsūdzības.

2. Izcelsmes tiesas tiesnesis, kas pieņēmis 40. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto spriedumu, izsniedz 1. punktā minēto apliecību tikai tad, ja:

a) bērnam tika sniegta iespēja tikt uzklausītam, ja vien uzklausīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā viņa vai viņas vecumu vai brieduma pakāpi;

b) visām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklausītām; un

c) tiesa, pasludinot savu spriedumu, ir ņēmusi vērā iemeslus un pierādījumus, kādi ir par pamatu rīkojumam, kas izdots atbilstoši 1980. gada Hāgas konvencijas 13. pantam.

Ja tiesa vai kāda cita iestāde veic pasākumus, lai nodrošinātu bērna aizsardzību pēc tā atgriešanas pastāvīgās dzīvesvietas valstī, apliecībā ietver informāciju par šādiem pasākumiem.

Izcelsmes tiesnesis pēc savas ierosmes izsniedz minēto apliecību, izmantojot veidlapas paraugu, kas dots IV pielikumā (apliecība par bērna (bērnu) atpakaļatdošanu).

Apliecību aizpilda valodā, kādā taisīts spriedums.

43. pants

Apliecības koriģēšana

1. Izcelsmes dalībvalsts tiesību akti ir piemērojami jebkādai apliecības koriģēšanai.

2. Pārsūdzību nevar iesniegt par apliecības izsniegšanu, kas veikta, ievērojot 41. panta 1. punktu vai 42. panta 1. punktu.

44. pants

Apliecības juridiskais spēks

Apliecība ir spēkā tikai sprieduma izpildes robežās.

45. pants

Dokumenti

1. Pusei, kas prasa sprieduma izpildi, jāuzrāda:

a) sprieduma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, pēc kuriem var konstatēt tā autentiskumu;

un

b) apliecība, kas minēta 41. panta 1. punktā vai 42. panta 1. punktā.

2. Šā panta nolūkiem:

— apliecībai, kas minēta 41. panta 1. punktā, pievieno tā 12. punkta tulkojumu, kas attiecas uz pasākumiem saskarsmes tiesību realizēšanai,

— apliecībai, kas minēta 42. panta 1. punktā, pievieno tā 14. punkta tulkojumu, kas attiecas uz pasākumiem to pasākumu īstenošanu, kuri pieņemti, lai nodrošinātu bērna atpakaļatdošanu.

Tulkojumam jābūt izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām vai jebkurā citā valodā, kuru izpildes dalībvalsts skaidri pieņem. Tulkojums jāapliecina personai, kas tam kvalificēta kādā no dalībvalstīm.

5. IEDAĻA

Publiskie akti un nolīgumi

46. pants

Dokumentus, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiskie akti un kas ir izpildāmi vienā dalībvalstī, un arī nolīgumus starp pusēm, kas ir izpildāmi dalībvalstī, kurā tie tikuši noslēgti, atzīst un pasludina to izpildi ar tādiem pašiem nosacījumiem kā spriedumus.

6. IEDAĻA

Citi noteikumi

47. pants

Izpildes procedūra

1. Izpildes procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

2. Jebkuru spriedumu, ko pieņēmusi citas dalībvalsts tiesa un kas pasludināts par izpildāmu saskaņā ar 2. iedaļu vai kas apstiprināts atbilstoši 41. panta 1. punktam vai 42. panta 1. punktam, izpilda izpildes dalībvalstī tādos pašos apstākļos, kādi būtu, ja to pieņemtu šajā dalībvalstī.

Spriedumu, kas ir apstiprināts saskaņā ar 41. panta 1. punktu vai 42. panta 1. punktu, nevar izpildīt, ja tas ir pretrunā ar sekojošu izpildāmu spriedumu.

48. pants

Praktiski pasākumi saskarsmes tiesību realizēšanai

1. Izpildes dalībvalsts tiesas var izveidot praktiskus pasākumus, lai organizētu saskarsmes tiesību realizēšanu, ja nepieciešamie pasākumi nav noteikti vai ir nepietiekami noteikti spriedumā, kas pieņemts dalībvalstī, kurai ir piekritība izspriest lietu pēc būtības un ja tiek ievērotas attiecīgā sprieduma pamatnostājas.

2. Praktiskos pasākumus, kuri izveidoti atbilstoši 1. punktam, pārtrauc piemērot saskaņā ar vēlāku tās dalībvalsts tiesu spriedumu, kurai ir piekritība izspriest lietu pēc būtības.

49. pants

Izmaksas

Šīs nodaļas noteikumi, izņemot 4. iedaļu, attiecas arī uz tiesas izmaksu un izdevumu apmēra noteikšanu saskaņā ar šo regulu un jebkura rīkojuma izpildi attiecībā uz šādām izmaksām un izdevumiem.

50. pants

Juridiskā palīdzība

Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izdevumu segšanas, ir tiesīgs 21., 28., 41., 42. un 48. pantā paredzētajās procedūrās saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām un izdevumiem, kādu paredz tās izpildes dalībvalsts tiesību akti.

51. pants

Nodrošinājums, galvojums vai depozīts

No personas, kura vienā dalībvalstī lūdz citā valstī taisīta nolēmuma izpildīšanu, nedrīkst prasīt nodrošinājumu, galvojumu vai

depozītu, neatkarīgi no tā, kā tas nosaukts, pamatojoties uz to, ka:

a) tās pastāvīgā dzīvesvieta nav dalībvalstī, kurā lūdz sprieduma izpildi; vai

b) šī persona ir ārvalstnieks vai, ja sprieduma izpildi lūdz Apvienotajā Karalistē vai Īrijā, tās domicils nav nevienā no šīm dalībvalstīm.

52. pants

Legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes

Legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes nav vajadzīgas attiecībā uz dokumentiem, kas minēti 37., 38. un 45. panta, un attiecībā uz dokumentu par pārstāvja iecelšanu *ad litem*.

IV NODAĻA

SADARBĪBA STARP CENTRĀLAJĀM IESTĀDĒM LIETĀS PAR VECĀKU ATBILDĪBU

53. pants

Statusa piešķiršana

Katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas centrālās iestādes, lai palīdzētu šīs regulas piemērošanā, un nosaka katras ģeogrāfisko vai funkcionālo piekritību. Ja dalībvalsts ir izraudzījusies vairāk nekā vienu centrālo iestādi, saziņa parasti notiek tieši ar attiecīgo centrālo iestādi, kurai ir piekritība. Ja saziņa notiek ar centrālo iestādi, kurai nav piekritības, šī iestāde ir atbildīga par to, lai paziņojums tiktu pārsūtīts uz centrālo iestādi, kurai ir piekritība, un lai sūtītājs tiktu atbilstīgi informēts.

54. pants

Vispārējās funkcijas

Centrālā iestāde dara zināmu informāciju par valsts tiesību aktiem un procedūrām un veic pasākumus, lai pilnveidotu šīs regulas piemērošanu un stiprinātu savu sadarbību. Šim nolūkam izmanto Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās, kurš izveidots ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK.

55. pants

Sadarbība gadījumos, kas īpaši skar vecāku atbildību

Centrālās iestādes pēc lūguma no citas dalībvalsts centrālās iestādes vai no personas, kam ir vecāku atbildība, sadarbojas īpašos gadījumos, lai sasniegtu šīs regulas mērķus. Šim nolūkam tās tieši vai ar valsts institūcijas vai citas struktūras starpniecību saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem veic visus attiecīgos pasākumus saistībā ar personas datu aizsardzības jautājumiem, lai:

a) savāktu un apmainītos ar informāciju:

   i) par situāciju, kādā ir bērns;

   ii) par notiekošajām procedūrām; vai

   iii) par lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz bērnu;

b) sniegtu informāciju un palīdzību personām, kam ir vecāku atbildība, un kas prasa savā teritorijā pieņemtu lēmumu atzīšanu un izpildi, jo īpaši attiecībā uz lēmumiem par saskarsmes tiesībām un bērna atpakaļatdošanu;

c) sekmētu saziņu starp tiesām, jo īpaši, 11. panta 6. un 7. punkta un 15. panta piemērošanas nolūkā;

d) sniegtu informāciju un palīdzību, kas vajadzīga tiesām, lai piemērotu 56. pantu; un

e) ar starpniecību vai citiem līdzekļiem sekmētu vienošanos personu starpā, kurām ir vecāku atbildība, un tālab veicinātu pārrobežu sadarbību.

56. pants

Bērna novietošana citā dalībvalstī

1. Ja tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 8. līdz 15. pantu, apsver bērna ievietošanu aprūpes iestādē vai audžuģimenē un ja šādai ievietošanai jānotiek citā dalībvalstī, pirmkārt, tā apspriežas ar centrālo iestādi vai citu iestādi, kurai ir piekritība šajā citā valstī, ja publiskās institūcijas iesaistīšanās šajā dalībvalstī ir vajadzīga vietējiem bērnu ievietošanas gadījumiem.

2. Spriedumu par 1. punktā minēto ievietošanu var pieņemt prasītājā valstī tikai tad, ja tās valsts centrālā iestāde, kurai izteikts lūgums, ir piekritusi ievietošanai.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētās apspriešanās un piekrišanas procedūras reglamentē tās valsts tiesību akti, kurai izteikts lūgums.

4. Ja centrālajai iestādei, kurai saskaņā ar 8. līdz 15. pantu ir piekritība, nolemj ievietot bērnu audžuģimenē un ja šādai ievietošanai jānotiek citā dalībvalstī, un ja šajā valstī nav nepieciešama publiskās institūcijas iesaistīšanās vietējos bērna ievietošanas gadījumos, tā informē par to centrālo iestādi vai citu iestādi, kurai ir piekritība minētajā valstī.

57. pants

Darba metode

1. Jebkura persona, kurai ir vecāku atbildība, var iesniegt 55. pantā minēto palīdzības lūgumu savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts centrālajā iestādē vai tās dalībvalsts centrālajā iestādē, kurā ir bērna pastāvīgā dzīvesvieta vai kurā atrodas bērns. Lūgumā ietver visu pieejamo informāciju, kas ir vajadzīga tā izpildei. Ja palīdzības lūgums attiecas uz tā sprieduma par vecāku atbildību atzīšanu vai izpildi, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā, persona, kam ir vecāku atbildība, pievieno attiecīgās apliecības, kas paredzētas 39. pantā, 41. panta 1. punktā vai 42. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kuras nav to oficiālās valodas, un kurās saziņa ar centrālajām iestādēm var tikt pieņemta.

3. Palīdzība, ko atbilstoši 55. pantam sniedz centrālās iestādes, ir bezmaksas.

4. Katra centrālās iestāde sedz savas izmaksas.

58. pants

Sanāksmes

1. Lai sekmētu šīs regulas piemērošanu, centrālās iestādes regulāri tiekas.

2. Šīs sanāksmes sasauc saskaņā ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK, ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

V NODAĻA

SAISTĪBA AR CITIEM AKTIEM

59. pants

Saistība ar citiem aktiem

1. Ievērojot 60., 63., 64. panta un šā panta 2. punkta noteikumus, šī regula dalībvalstīs aizstāj konvencijas, kas pastāv šīs regulas spēkā stāšanās brīdī, kuras noslēgtas starp divām vai vairāk dalībvalstīm un attiecas uz jautājumiem, ko reglamentē šī regula.

2. a) Somija un Zviedrija ir tiesīgas deklarēt, ka to savstarpējās attiecībās šīs regulas noteikumu vietā pilnīgi vai daļēji tiek piemērota 1931. gada 6. februāra Dānijas, Islandes, Norvēģijas, Somijas un Zviedrijas konvencija, kurā ietverti starptautisko privāttiesību noteikumi par laulību, adopciju un aizbildnību, kā arī tās Nobeiguma protokols. Šādas deklarācijas pievieno šai regulai un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētās dalībvalstis jebkurā laikā tās var pilnīgi vai daļēji atsaukt.

b) Ievēro principu nediskriminēt Savienības pilsoņus pēc valsts piederības.

c) Piekritības noteikumiem nākamos nolīgumos, ko noslēgs a) apakšpunktā minētās dalībvalstis jautājumos, kurus reglamentē šī regula, jāsaskan ar šajā regulā noteiktajiem.

d) Spriedumi, kas kādā no Ziemeļvalstīm, kuras nākušas klajā ar a) apakšpunktā paredzēto deklarāciju, pasludināti tiesā, kas ir kāda no II nodaļā minētajām, atzīstami un izpildāmi pārējās dalībvalstīs atbilstīgi III nodaļā noteiktajiem noteikumiem.

3. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

a) nolīgumus, kas minēti 2. punkta a) un c) apakšpunktā un šo nolīgumu izpildei pieņemto vienoto tiesību aktu kopijas;

b) paziņojumus par šo nolīgumu vai vienoto tiesību aktu denonsēšanu vai grozīšanu.

60. pants

Saistība ar dažām daudzpusējām konvencijām

Dalībvalstu attiecībās šī regula aizstāj turpmāk minētās konvencijas, ciktāl tās skar jautājumus, ko reglamentē šī regula:

a) 1961. gada 5. oktobra Hāgas Konvencija par iestāžu pilnvarām un tiesību aktiem, kas piemērojami attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību;

b) 1967. gada 8. septembra Luksemburgas Konvencija par lēmumu par laulības likumību atzīšanu;

c) 1970. gada 1. jūnija Hāgas Konvencija par laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas atzīšanu;

d) 1980. gada 20. maija Eiropas Konvencija par lēmumu atzīšanu un izpildīšanu bērnu aizgādnības un bērnu aizgādnības atjaunošanas lietās;

un

e) 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencija par bērna starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem.

61. pants

Saistība ar 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvenciju par piekritību, piemērojamām tiesībām, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem

Saistībā ar 1996. gada 19. oktobra Hāgas Konvenciju par piekritību, piemērojamām tiesībām, atzīšanu, izpildi un sadarbību sakarā ar vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem, šo regulu piemēro:

a) ja attiecīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir kādas dalībvalsts teritorijā;

b) attiecībā uz kādas dalībvalsts tiesā taisīta sprieduma atzīšanu un izpildi citas dalībvalsts teritorijā, pat ja attiecīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir tādas trešās valsts teritorijā, kas ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse.

62. pants

Piemērojamības joma

1. Nolīgumi un konvencijas, kas minētas 59. panta 1. punktā, 60. un 61. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, ko nereglamentē šī regula.

2. Konvencijas, kas minētas 60. pantā, jo īpaši 1980. gada Hāgas Konvencija, paliek spēkā atbilstoši 60. pantam to dalībvalstu starpā, kuras ir to līgumslēdzējas puses.

63. pants

Līgumi ar Svēto Krēslu

1. Šīs regulas piemērošana neskar Svētā Krēsla un Portugāles Starptautisko līgumu (konkordātu), kas parakstīts Vatikānā 1940. gada 7. maijā.

2. Lēmums par laulības atzīšanu par neesošu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktā minēto Līgumu, dalībvalstīs atzīstams saskaņā ar šās regulas III nodaļas 1. iedaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā izklāstītie noteikumi attiecas arī uz šādiem starptautiskajiem līgumiem (konkordātiem) ar Svēto Krēslu:

a) Itālijas un Svētā Krēsla 1929. gada 11. februāra "*Concordato lateranense*", kurā grozījumus izdara ar nolīgumu ar papildu protokolu, kurš parakstīts Romā 1984. gada 18. februārī;

b) Svētā Krēsla un Spānijas 1979. gada 3. janvāra Nolīgums par tieslietām.

4. Uz 2. punktā noteikto lēmumu atzīšanu Itālijā vai Spānijā var attiecināt tādu pašu kārtību un pārbaudes, kādas piemēro baznīcas tiesu lēmumiem, kas pasludināti saskaņā ar 3. punktā minētajiem ar Svēto Krēslu noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem.

5. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

a) šā panta 1. un 3. punktā minēto līgumu kopijas;

b) paziņojumus par minēto līgumu denonsēšanu vai grozīšanu.

VI NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

64. pants

1. Šīs regulas noteikumus piemēro tikai uzsāktiem tiesas procesiem, dokumentiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti kā publiski akti, un nolīgumiem, kas noslēgti starp pusēm pēc piemērošanas dienas saskaņā ar 72. pantu.

2. Spriedumus, kas pēc šīs regulas stāšanās spēkā taisīti lietās, kuras uzsāktas pirms minētās dienas, bet pēc dienas, kad stājusies spēkā Regula (EK) Nr. 1347/2000, atzīst un izpilda saskaņā ar šīs regulas III nodaļas noteikumiem, ja piekritības pamatā ir noteikumi, kas saskan ar tiem, kuri noteikti II nodaļā vai Regulā (EK) Nr. 1347/2000, vai konvencijā, kas noslēgta starp izcelsmes dalībvalsti un dalībvalsti, kurā atzīšana vai izpildīšana tiek lūgta, un bijusi spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.

3. Spriedumus, kas pirms šīs regulas piemērošanas dienas taisīti lietās, kuras uzsāktas pēc Regulas (EK) Nr. 1347/2000 stāšanās spēkā, atzīst un izpilda saskaņā ar šīs regulas III nodaļas noteikumiem, ja tie attiecas uz laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu vai abu laulāto vecāku atbildību par bērniem laulības lietās.

4. Spriedumi, kas pirms šīs regulas piemērošanas dienas, bet pēc Regulas (EK) Nr. 1347/2000 stāšanās spēkā taisīti lietās, kuras uzsāktas pirms dienas, kad spēkā stājusies Regula (EK) Nr. 1347/2000, atzīst un izpilda saskaņā ar šīs regulas III nodaļas noteikumiem, ja tie attiecas uz laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu vai abu laulāto vecāku atbildību par bērniem laulības lietās un ja piekritības pamatā ir noteikumi, kas saskan ar tiem, kuri paredzēti šīs regulas II nodaļā vai Regulā (EK) Nr. 1347/2000, vai konvencijā, kas noslēgta starp izcelsmes dalībvalsti un dalībvalsti, kurā atzīšana vai izpilde tiek prasīta, un bijusi spēkā tiesvedības sākšanas brīdī.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

65. pants

Pārskatīšana

Vēlākais 2012. gada 1. janvārī un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno grozījumu priekšlikumus.

66. pants

Dalībvalstis ar divām vai vairāk tiesību sistēmām

Attiecībā uz dalībvalstīm, kur dažādās teritoriālās vienībās attiecībā uz jautājumiem, ko nosaka šī regula, ir spēkā divas vai vairāk tiesību sistēmas vai noteikumu kopumi:

a) visas norādes uz pastāvīgu dzīvesvietu šādā dalībvalstī attiecas uz pastāvīgu dzīvesvietu teritoriālajā vienībā;

b) visas norādes uz valsts piederību, vai "domicilu" Apvienotās Karalistes gadījumā, attiecas uz teritoriālo vienību, kas norādīta attiecīgās valsts tiesību aktos;

c) visas atsauces uz dalībvalsts iestādi attiecas uz šīs valsts attiecīgās teritoriālās vienības iestādi;

d) visas norādes uz tās dalībvalsts noteikumiem, kurā iesniegts pieteikums, attiecas uz tās teritoriālās vienības noteikumiem, kurā iesniegts pieteikums lēmumam par piekritību, atzīšanu vai izpildi.

67. pants

Informācija par centrālo iestādi un valodām, kas ir pieņemamas

Trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis Komisijai paziņo:

a) atbilstīgi 53. pantam izraudzīto centrālo iestāžu nosaukumus un adreses, kā arī saziņas līdzekļus;

b) valodas, kas ir pieņemtas saziņai ar centrālām iestādēm, ievērojot 57. panta 2. punktu;

un

c) valodas, kādās ir pieņemamas apliecības par saskarsmes tiesībām, ievērojot 45. panta 2. punktu.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmas visus šīs informācijas labojumus.

Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

68. pants

Informācija attiecībā uz tiesām un prasību procedūrām

Dalībvalstis paziņo Komisijai sarakstus ar tām tiesām un pārsūdzībām, kas minētas 21., 29., 33. un 34. pantā, un to grozījumus.

Komisija atjaunina šo informāciju un dara to publiski pieejamu ar publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un jebkādiem citiem piemērotiem līdzekļiem.

69. pants

Grozījumu izdarīšana pielikumos

Visus to veidlapu paraugu grozījumus, kas ietvertas I līdz IV pielikumā, pieņem atbilstoši apspriešanās procedūrai, kas izklāstīta 70. panta 2. punktā.

70. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja (komiteja).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

71. pants

Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 1347/2000 atceļ no šīs regulas piemērošanas dienas.

2. Visas atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1347/2000 uzskata par atsaucēm uz šo regulu atbilstoši salīdzinošajai tabulai V pielikumā.

72. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 1. augustā.

Regulu piemēro no 2005. gada 1. marta, izņemot 67., 68., 69. un 70. pantu, ko piemēro no 2004. gada 1. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu.

Briselē, 2003. gada 27. novembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. CASTELLI

I PIELIKUMS

39. PANTĀ [1] MINĒTĀ APLIECĪBA PAR SPRIEDUMIEM LAULĪBAS LIETĀS

1. Izcelsmes dalībvalsts

2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību

   2.1. Nosaukums

   2.2. Adrese

   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts

3. Laulība

   3.1. Sieva

      3.1.1. Pilns vārds un uzvārds

      3.1.2. Adrese

      3.1.3. Dzimšanas valsts un vieta

      3.1.4. Dzimšanas datums

   3.2. Vīrs

      3.2.1. Pilns vārds un uzvārds

      3.2.2. Adrese

      3.2.3. Dzimšanas valsts un vieta

      3.2.4. Dzimšanas datums

   3.3. Laulību valsts, vieta (ja iespējams) un datums

      3.3.1. Laulību valsts

      3.3.2. Laulību vieta (ja iespējams)

      3.3.3. Laulību datums

4. Tiesa, kas taisīja spriedumu

   4.1. Tiesas nosaukums

   4.2. Tiesas atrašanās vieta

5. Spriedums

   5.1. Datums

   5.2. Uzskaites Nr.

   5.3. Sprieduma veids

      5.3.1. Laulības šķiršana

      5.3.2. Laulības atzīšana par neesošu

      5.3.3. Laulāto atšķiršana

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

5.4. Vai spriedumu taisīja aizmuguriski?

5.4.1. Nē

5.4.2. Jā [1]

6. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

7. Vai nolēmums ir pārsūdzams saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem?

7.1. Nē

7.2. Jā

8. Likumīgā spēkā stāšanās diena valstī, kurā taisīts spriedums

8.1. Laulības šķiršana

8.2. Laulāto atšķiršana

..... (vieta), ... (datums)

Paraksts un/vai zīmogs

---

[1] Jāpievieno 37. panta 2. punktā minētie dokumenti.

II PIELIKUMS

39. PANTĀ [1] MINĒTĀ APLIECĪBA SPRIEDUMIEM PAR VECĀKU ATBILDĪBU

1. Izcelsmes dalībvalsts

2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību

   2.1. Nosaukums

   2.2. Adrese

   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts

3. Persona(–as), kurām ir saskarsmes tiesības

   3.1. Pilns vārds un uzvārds

   3.2. Adrese

   3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

4. Personas, kam ir vecāku atbildība, izņemot 3. punkta minētās [2]

   4.1.

      4.1.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.1.2. Adrese

      4.1.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

   4.2.

      4.2.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.2.2. Adrese

      4.2.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

   4.3.

      4.3.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.3.2. Adrese

      4.3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

5. Tiesa, kas taisīja spriedumu

   5.1. Tiesas nosaukums

   5.2. Tiesas atrašanās vieta

6. Spriedums

   6.1. Datums

   6.2. Uzskaites Nr.

   6.3. Vai spriedumu taisīja aizmuguriski?

      6.3.1. Nē

      6.3.2. Jā [3]

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

[2] Kopīgās uzraudzības gadījumos personas, kas jau minētas 3. punktā, var arī pieminēt 4. punktā.

[3] Jāpievieno 37. panta 2. punktā minētie dokumenti.

7. Bērni, uz ko attiecas spriedums [1]

7.1. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

7.2. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

7.3. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

7.4. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

8. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

9. Izpildes un izsniegšanas apliecinājums

9.1. Vai spriedums ir izpildāms saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem?

9.1.1. Jā

9.1.2. Nē

9.2. Vai spriedums ir izsniegts personai, pret kuru ir prasīta izpilde?

9.2.1. Jā

9.2.1.1. Pilns personas vārds un uzvārds

9.2.1.2. Adrese

9.2.1.3. Izsniegšanas diena

9.2.2. Nē

10. Konkrēta informācija par spriedumiem par saskarsmes tiesībām, ja oficiāla atzīšana ir vajadzīga saskaņā ar 28. pantu. Šāda iespēja ir paredzēta 40. panta 2. punktā.

10.1. Praktiskie pasākumi saskarsmes tiesību īstenošanai (ciktāl noteikts spriedumā)

10.1.1. Datums un laiks

10.1.1.1. Sākums

10.1.1.2. Beigas

10.1.2. Vieta

10.1.3. Īpašas to personu saistība, kam ir vecāku atbildība

10.1.4. Īpašas to personu saistības, kam ir saskarsmes tiesības

10.1.5. Visi ierobežojumi, kas saistīti ar saskarsmes tiesību īstenošanu

11. Konkrēta informācija spriedumiem par bērna atpakaļatdošanu gadījumos, kad oficiāla atzīšana ir vajadzīga 28. pantā. Šāda iespēja ir paredzēta 40. panta 2. punktā.

11.1. Spriedums nosaka bērna atpakaļatdošanu

11.2. Persona, kurai bērns ir atdodams (ciktāl noteikts spriedumā)

11.2.1. Pilns vārds un uzvārds

11.2.2. Adrese

……(vieta), ……(datums)

Paraksts un/vai zīmogs

---

[1] Ja minēti vairāk nekā četri bērni, izmantot otru veidlapu.

III PIELIKUMS

41. PANTA 1. PUNKTĀ [1] MINĒTĀ APLIECĪBA SPRIEDUMIEM PAR SASKARSMES TIESĪBĀM

1. Izcelsmes dalībvalsts

2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību

   2.1. Nosaukums

   2.2. Adrese

   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts

3. Persona(–as) ar saskarsmes tiesībām

   3.1. Pilns vārds un uzvārds

   3.2. Adrese

   3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

4. Personas, kam ir vecāku atbildība, izņemot 3. punkta minētās personas [2] [3]

   4.1.

      4.1.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.1.2. Adrese

      4.1.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

   4.2.

      4.2.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.2.2. Adrese

      4.2.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

   4.3. Citas

      4.3.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.3.2. Adrese

      4.3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

5. Tiesa, kas taisīja spriedumu

   5.1. Tiesas nosaukums

   5.2. Tiesas atrašanās vieta

6. Spriedums

   6.1. Datums

   6.2. Uzskaites Nr.

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

[2] Kopīgās uzraudzības gadījumos personas, kas jau minētas 3. punktā, var arī pieminēt 4. punktā.

[3] Lūdzu, ievelciet krustiņu ailē, kas ir pretī personai, pret kuru jāizpilda spriedums.

7. Bērni, uz ko attiecas spriedums [1]

7.1. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

7.2. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

7.3. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

7.4. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

8. Vai spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī?

8.1. Jā

8.2. Nē

9. Gadījumā, kad spriedums ir taisīts aizmuguriski, ja dokuments, uz kura pamata ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments prombūtnē esošajai personai ir uzrādīts pietiekami laicīgi un attiecīgā kārtā, lai šī persona varētu sev nodrošināt aizstāvību, vai ja, neraugoties uz to, ka šai personai ir uzrādīts attiecīgais dokuments, bet tas izdarīts pretrunā ar šiem nosacījumiem, ir noskaidrots, ka minētā persona ir nepārprotami piekritusi lēmumam

10. Visām ieinteresētajām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklausītām

11. Bērniem tika sniegta iespēja tikt uzklausītiem, ja vien uzklausīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā to vecumu vai brieduma pakāpi

12. Praktiskie pasākumi saskarsmes tiesību īstenošanai (ciktāl noteikts spriedumā)

12.1. Datums un laiks

12.1.1. Sākums

12.1.2. Beigas

12.2. Vieta

12.3. Īpašas to personu saistība, kam ir vecāku atbildība

12.4. Īpašas to personu saistības, kam ir saskarsmes tiesības

12.5. Visi ierobežojumi, kas saistās ar saskarsmes tiesību īstenošanu

13. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

……(vieta), ……(datums)

Paraksts un/vai zīmogs

---

[1] Ja spriedums attiecas vairāk nekā uz četriem bērniem, izmantot otru veidlapu.

IV PIELIKUMS

42. PANTA 1. PUNKTĀ [1] MINĒTĀ APLIECĪBA PAR BĒRNA ATPAKAĻATDOŠANU

1. Izcelsmes dalībvalsts

2. Tiesa vai iestāde, kas izdevusi apliecību

   2.1. Nosaukums

   2.2. Adrese

   2.3. Tālr./fakss:/e–pasts

3. Persona, kurai bērns ir atdodams (ciktāl noteikts spriedumā)

   3.1. Pilns vārds un uzvārds

   3.2. Adrese

   3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

4. Personas, kam ir vecāku atbildība [2]

   4.1. Māte

      4.1.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.1.2. Adrese (ja iespējams)

      4.1.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

   4.2. Tēvs

      4.2.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.2.2. Adrese (ja iespējams)

      4.2.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

   4.3. Citas

      4.3.1. Pilns vārds un uzvārds

      4.3.2. Adrese (ja iespējams)

      4.3.3. Dzimšanas datums un vieta (ja iespējams)

5. Atbildētājs (ja zināms)

   5.1. Pilns vārds un uzvārds

   5.2. Adrese (ja zināma)

6. Tiesa, kas taisīja spriedumu

   6.1. Tiesas nosaukums

   6.2. Tiesas atrašanās vieta

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu.

[2] Šis punkts nav obligāts.

7. Spriedums

7.1. Datums

7.2. Uzskaites Nr.

8. Bērni, uz ko attiecas spriedums ([1])

8.1. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

8.2. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

8.3. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

8.4. Pilns vārds, uzvārds un dzimšanas datums

9. Spriedums nosaka bērna atpakaļatdošanu

10. Vai spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī?

10.1. Jā

10.2. Nē

11. Bērniem tika sniegta iespēja tikt uzklausītiem, ja vien uzklausīšana netika uzskatīta par lietderīgu, ņemot vērā to vecumu vai brieduma pakāpi

12. Visām pusēm tika sniegta iespēja tikt uzklausītām

13. Spriedumi nosaka bērnu atpakaļatdošanu un tiesa, taisot savu spriedumu, ir ņēmusi vērā tos iemeslus un pierādījumus, kas ir par pamatu lēmumam, kurš izdots, ievērojot 13. pantu 1980. gada 25. oktobrī Hāgas Konvencijā par bērnu starptautiskas nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem

14. Attiecīgā gadījumā informācija par pasākumiem, ko pieņēmusi tiesa vai iestāde, lai nodrošinātu bērna aizsardzību pēc tā atpakaļatdošanas uz pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsti

15. To personu vārdi, kurām piešķirta juridiskā palīdzība

..... (vieta), ... (datums)

Paraksts un/vai zīmogs

([1]) Ja minēti vairāk nekā četri bērni, izmantot otru veidlapu.

V PIELIKUMS

SALĪDZINOŠĀ TABULA ATTIECĪBĀ UZ REGULU (EK) Nr. 1347/2000

Atceltie panti	Atbilstošie jaunā teksta panti
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29
23	30
24	31

Atceltie panti	Atbilstošie jaunā teksta panti
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
I pielikums	68
II pielikums	68
III pielikums	68
IV pielikums	I pielikums
V pielikums	II pielikums

VI PIELIKUMS

Zviedrijas un Somijas deklarācijas atbilstīgi 59. panta 2. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā par laulību un vecāku atbildības lietu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi, kas atceļ Regulu (EK) Nr. 1347/2000.

Zviedrijas deklarācija:

Atbilstīgi 59. panta 2. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā par laulību un vecāku atbildības lietu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi, kas atceļ Regulu (EK) Nr. 1347/2000, Zviedrija ar šo paziņo, ka 1931. gada 6. februāra Konvencija starp Dāniju, Somiju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju, kas aptver starptautiskās privāttiesības par laulībām, adopciju un aizbildnību, kopā ar tās Pēdējo protokolu, attieksies pilnībā uz Zviedrijas un Somijas attiecībām šīs Regulas noteikumu vietā.

Somijas deklarācija:

Atbilstīgi 59. panta 2. punkta a) apakšpunktam Padomes Regulā par laulību un vecāku atbildības lietu jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi, kas atceļ Regulu (EK) Nr. 1347/2000, Somija ar šo paziņo, ka 1931. gada 6. februāra Konvencija starp Somiju, Dāniju, Islandi, Norvēģiju un Zviedriju, kas aptver starptautiskās privāttiesības par laulībām, adopciju un aizbildnību, kopā ar tās Pēdējo protokolu, attieksies pilnībā uz Somijas un Zviedrijas attiecībām šīs Regulas noteikumu vietā.

4b

Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009
(2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju,
piemērojamiem tiesību aktiem,
nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību
uzturēšanas saistību lietās

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 4/2009

(2008. gada 18. decembris)

par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [2],

tā kā:

(1) Kopiena ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski tādu telpu izveidotu, Kopienai cita starpā jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās ar pārrobežu elementiem, ciktāl tie ir vajadzīgi iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma 65. panta b) punktu šādiem pasākumiem jāveicina saderība starp dalībvalstīs piemērojamiem noteikumiem attiecībā uz kolīziju normām un jurisdikciju.

(3) Šajā sakarā Kopiena līdz ar citiem pasākumiem jau ir pieņēmusi Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [3], Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās [4], Padomes Regulu (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās [5], Padomes Direktīvu 2003/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos [6], Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību [7], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem [8] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") [9].

---

[1] Atzinums sniegts 2007. gada 13. decembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Atzinums sniegts 2008. gada 4. decembrī pēc atkārtotas apspriešanās (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

[2] Atzinums sniegts pēc neobligātas apspriešanās (OV C 185, 8.8.2006., 35. lpp.).

[3] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

[4] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

[5] OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

[6] OV L 26, 31.1.2003., 41. lpp.

[7] OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.

[8] OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp.

[9] OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

(4) Eiropadome Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī aicināja Padomi un Komisiju izstrādāt īpašas kopējās procesuālās normas, lai vienkāršotu un paātrinātu pārrobežu strīdu izšķiršanu, *inter alia*, attiecībā uz uzturēšanas prasībām. Tā arī aicināja likvidēt starpposma pasākumus, kas vajadzīgi, lai saņēmējā dalībvalstī atzītu un izpildītu nolēmumus, kas pieņemti citā dalībvalstī, it īpaši nolēmumus attiecībā uz uzturēšanas prasībām.

(5) Komisija un Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma kopēju pasākumu programmu par nolēmumu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu civillietās un komerclietās ([1]). Programmā ir paredzēts atcelt *exequatur* procesuālo kārtību attiecībā uz uzturēšanas prasībām, lai uzlabotu to instrumentu efektivitāti, kurus uzturēšanas līdzekļu kreditori var izmantot, lai panāktu savu tiesību ievērošanu.

(6) Eiropadome sanāksmē Briselē 2004. gada 4. un 5. novembrī pieņēma jaunu programmu ar nosaukumu "Hāgas programma brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā" (turpmāk "Hāgas programma") ([2]).

(7) Padome 2005. gada 2. un 3. jūnija sanāksmē pieņēma Padomes un Komisijas rīcības plānu ([3]), ar ko Hāgas programma tiek izklāstīta konkrētās darbībās un kurā minēta vajadzība pieņemt priekšlikumus par uzturēšanas saistībām.

(8) Saistībā ar Hāgas Starptautisko privāttiesību konferenci Kopiena un tās dalībvalstis piedalījās sarunās, kuru rezultātā 2007. gada 23. novembrī tika pieņemta Konvencija par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu (turpmāk "Hāgas 2007. gada Konvencija") un Protokols par uzturēšanas saistībām piemērojamiem tiesību aktiem (turpmāk "Hāgas 2007. gada protokols"). Tādēļ šajā regulā būtu attiecīgi jāņem vērā abi minētie instrumenti.

(9) Uzturēšanas līdzekļu kreditoram vajadzētu būt iespējai vienā dalībvalstī vienkārši iegūt nolēmumu, kas būtu automātiski izpildāms kādā citā dalībvalstī bez turpmākām formalitātēm.

(10) Lai sasniegtu minēto mērķi, ir lietderīgi izveidot tādu Kopienas instrumentu uzturēšanas saistību lietās, kurā apkopoti noteikumi par jurisdikciju, kolīziju normām, atzīšanu un izpildāmību, izpildi, juridisko palīdzību un centrālo iestāžu sadarbību.

(11) Šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj visas uzturēšanas saistības, kas izriet no ģimenes, vecāku un bērnu, laulības vai radniecības attiecībām, lai tādējādi nodrošinātu vienādu attieksmi pret visiem uzturēšanas līdzekļu kreditoriem. Šajā regulā jēdzienu "uzturēšanas saistības" būtu jāinterpretē autonomi.

(12) Lai ņemtu vērā dažādos veidus, kā dalībvalstīs risina uzturēšanas saistību jautājumus, šī regula būtu jāpiemēro gan tiesas nolēmumiem, gan administratīvu iestāžu pieņemtiem lēmumiem, ar nosacījumu, ka administratīvas iestādes garantē it īpaši attiecībā uz savu objektivitāti un visu pušu tiesības tikt uzklausītām. Tādējādi šīm administratīvajām iestādēm būs jāpiemēro visi šīs regulas noteikumi.

(13) Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ ar šo regulu būtu jānodrošina arī tiesas izlīgumu un publisku aktu atzīšana un izpilde, neskarot nevienas tāda izlīguma vai publiska akta puses tiesības pārsūdzēt izlīgumu vai publisku aktu izcelsmes dalībvalsts tiesās.

(14) Šajā regulā – saistībā ar pieteikumu atzīt un izpildīt nolēmumu par uzturēšanas saistībām – būtu jānodrošina, lai termins "kreditors" ietvertu arī valsts iestādes, kas ir tiesīgas rīkoties tās personas vietā, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi, vai prasīt atlīdzināt maksājumus, kuri ir izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā. Ja valsts iestāde darbojas saskaņā ar tādām tiesībām, tai vajadzētu būt tiesībām uz tādiem pašiem pakalpojumiem un juridisko palīdzību kā kreditoram.

(15) Lai iespējami labāk aizsargātu uzturēšanas līdzekļu kreditoru intereses un veicinātu pareizu tiesvedību Eiropas Savienībā, būtu jāpieņem noteikumi par jurisdikciju, kas izriet no Regulas (EK) Nr. 44/2001. Apstāklim, ka atbildētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā trešā valstī, vairs nebūtu jāliedz piemērot Kopienas noteikumus par jurisdikciju, un tādā gadījumā vairs nevajadzētu būt paredzētai atsaucei uz valsts tiesību aktiem. Tāpēc šajā regulā būtu jānosaka, kādos gadījumos vienas dalībvalsts tiesa var īstenot papildu jurisdikciju.

(16) Lai novērstu situācijas, kad tiesiskums netiek nodrošināts, šajā regulā vajadzētu paredzēt *forum necessitatis*, lai dalībvalstu tiesai izņēmuma gadījumos ļautu izskatīt lietu, kas cieši saistīta ar trešo valsti. Tāds izņēmuma gadījums var būt, ja tiesvedība trešā valstī nav iespējama, piemēram, pilsoņu kara dēļ, vai, ja pamatoti nav sagaidāms, ka pieteikuma iesniedzējs varētu uzsākt vai vest tiesvedību attiecīgajā valstī. Tomēr uz *forum necessitatis* balstītu jurisdikciju vajadzētu izmantot tikai gadījumā, ja strīds ir pietiekami saistīts ar dalībvalsti, kurā celta prasība, piemēram, saistībā ar kādas puses pilsonību.

([1]) OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.
([2]) OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.
([3]) OV C 198, 12.8.2005., 1. lpp.

(17) Papildu jurisdikcijas noteikumā būtu jāparedz, ka, izņemot īpašus nosacījumus, parādnieks, lai grozītu esošu nolēmumu uzturēšanas līdzekļu lietā vai pieņemtu jaunu nolēmumu, var celt prasību tiesā tikai tajā valstī, kurā bija kreditora pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad nolēmumu pieņēma, un kurā viņš joprojām turpina pastāvīgi dzīvot. Lai nodrošinātu pienācīgu saskaņotību starp Hāgas 2007. gada konvenciju un šo regulu, minētais noteikums būtu jāpiemēro arī nolēmumiem, kas pieņemti kādā trešā valstī, kura ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse, ciktāl konvencija ir spēkā starp attiecīgo valsti un Kopienu un ja tā attiecas uz vienām un tām pašām uzturēšanas saistībām attiecīgajā valstī un Kopienā.

(18) Šajā regulā būtu jāparedz, ka Īrijā jēdziens "pilsonība" ir aizstāts ar jēdzienu "domicils", kā tas ir Apvienotajā Karalistē, ja vien šo regulu attiecīgajā dalībvalstī piemēro saskaņā ar 4. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam.

(19) Lielākas juridiskās noteiktības, paredzamības un pušu autonomijas dēļ šajā regulā pusēm būtu jādod iespēja ar vienošanos izvēlēties kompetentu tiesu, ņemot vērā noteiktos piesaistes faktorus. Lai nodrošinātu vājākās puses aizsardzību, tādu tiesas izvēli nedrīkstētu piemērot uzturēšanas saistību lietās attiecībā uz bērniem, kuri nav sasnieguši 18 gadu vecumu.

(20) Šajā regulā būtu jāparedz, ka dalībvalstīs, kurām ir saistošs Hāgas 2007. gada protokols, noteikumi par kolīziju normām saistībā ar uzturēšanas saistībām būs tādi, kā izklāstīts minētajā protokolā. Lai to panāktu, būtu jāpievieno noteikums ar atsauci uz minēto protokolu. Lai šo regulu varētu piemērot, Kopiena laikus noslēgs Hāgas 2007. gada Protokolu. Lai ņemtu vērā hipotēzi, ka Hāgas 2007. gada protokolu nepiemēros visām dalībvalstīm, nolēmumu atzīšanas, izpildāmības un izpildes dēļ šajā regulā būtu jānošķir dalībvalstis, kurām Hāgas 2007. gada protokols ir saistošs, no dalībvalstīm, kurām tas nav saistošs.

(21) Šajā regulā būtu jāprecizē, ka minētajiem noteikumiem par kolīziju normām ir jānosaka tikai uzturēšanas saistībām piemērojamie tiesību akti, un nevis uzturēšanas saistību pamatā esošo ģimenes attiecību noteikšanai piemērojamie tiesību akti. Uz ģimenes attiecību noteikšanu joprojām attiecas dalībvalstu tiesību akti, tostarp to starptautisko privāttiesību normas.

(22) Lai nodrošinātu uzturēšanas prasību ātru un efektīvu piedziņu un novērstu novilcināšanas darbības, dalībvalstīs pieņemtiem nolēmumiem uzturēšanas saistību lietās pamatā vajadzētu būt pagaidu izpildāmiem. Tālab šajā regulā vajadzētu paredzēt to, lai izcelsmes dalībvalsts tiesa varētu nolēmumu pasludināt par pagaidu izpildāmu, pat ja valsts tiesību akti neparedz izpildāmību saskaņā ar tiesību aktiem un pat ja nolēmums tika pārsūdzēts vai vēl varētu tikt pārsūdzēts saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(23) Lai samazinātu ar šo regulu saistītos tiesvedības izmaksas, būtu lietderīgi pēc iespējas plašāk izmantot mūsdienu sakaru tehnoloģijas, it īpaši pušu uzklausīšanai.

(24) Garantijām, ko sniedz, piemērojot noteikumus par kolīziju normām, vajadzētu pamatot to, lai dalībvalstīs, kurām ir saistošs Hāgas 2007. gada protokols, pieņemtus nolēmumus uzturēšanas saistību lietās atzītu un tie būtu izpildāmi visās pārējās dalībvalstīs, nepieprasot nekādu papildu procesu un izpildes dalībvalstī nekādi nekontrolējot to būtību.

(25) Dalībvalstī atzīstot nolēmumu uzturēšanas saistību lietā, vienīgais mērķis ir ļaut panākt minētajā nolēmumā paredzēto uzturēšanas prasības piedziņu. Minētā atzīšana neietver to ģimenes attiecību, vecāku un bērnu attiecību, laulības vai radniecības attiecību atzīšanu, no kurām izriet uzturēšanas saistības, kuras ir bijušas par pamatu pieņemtajam nolēmumam.

(26) Attiecībā uz nolēmumiem uzturēšanas prasību lietās, kas pieņemti dalībvalstīs, kurām nav saistošs 2007. gada Hāgas protokols, šajā regulā būtu jāparedz atzīšanas un izpildāmības pasludināšanas procesuālā kārtība. Minētās kārtības pamatā vajadzētu būt Regulā (EK) Nr. 44/2001 noteiktajai kārtībai un atzīšanas atteikumu pamatiem. Lai kārtību paātrinātu un kreditoram dotu iespēju ātri atgūt prasījumu, būtu jāparedz, ka tiesai, kurā celta prasība, nolēmums jāpieņem noteiktā termiņā, izņemot ārkārtas apstākļus.

(27) Būtu lietderīgi arī pēc iespējas ierobežot formālas izpildes prasības, kas varētu palielināt uzturēšanas līdzekļu kreditora izmaksas. Lai to sasniegtu, regulā būtu jāparedz, ka no uzturēšanas līdzekļu kreditora netiek prasīta pasta adrese vai pilnvarots pārstāvis izpildes dalībvalstī, ja tas citādi neietekmē dalībvalstu iekšējo organizāciju lietās, kas saistītas ar izpildes procesu.

(28) Lai samazinātu ar izpildi saistītas izmaksas, nebūtu jāpieprasa tulkojumi, izņemot gadījumus, ja izpilde ir apstrīdēta; tas neskar noteikumus par dokumentu izsniegšanu.

(29) Lai nodrošinātu taisnīgu tiesu, šajā regulā būtu jāparedz tiesības atbildētājam, kas nav ieradies izcelsmes tiesā dalībvalstī, kurai ir saistošs Hāgas 2007. gada protokols, izpildes stadijā prasīt attiecībā uz viņu pieņemta nolēmuma pārskatīšanu. Tomēr atbildētājam tāda pārskatīšana jāprasa noteiktā termiņā, kas sākas vēlākais tajā dienā, kad izpildes pasākuma rezultātā viņa īpašums pilnībā vai daļēji vairs nav pieejams. Tādām tiesībām uz pārskatīšanu būtu jābūt ārkārtas līdzeklim, ko piešķir atbildētājam, kurš nav ieradies tiesā, un kas neietekmē to ārkārtas pārsūdzības līdzekļu izmantošanu, kas ir paredzēti izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos, ciktāl tādi pārsūdzības līdzekļi ir saderīgi ar tiesībām uz pārskatīšanu saskaņā ar šo regulu.

(30) Lai citā dalībvalstī paātrinātu tāda nolēmuma izpildi, kas izdots dalībvalstī, kurai ir saistošs Hāgas 2007. gada protokols, jāierobežo izpildes atteikuma vai apturēšanas pamati, ko parādnieks varētu izmantot uzturēšanas prasības pārrobežu rakstura dēļ. Šim ierobežojumam nebūtu jāietekmē atteikuma vai apturēšanas pamati, kas noteikti valsts tiesību aktos un kas nav nesaderīgi ar šajā regulā noteiktajiem pamatiem, piemēram, parādnieka parāda dzēšana izpildes laikā vai tas, ka uz dažiem īpašumiem nevar vērst piedziņu.

(31) Lai atvieglotu uzturēšanas prasību pārrobežu piedziņu, būtu jāizstrādā noteikumi par dalībvalstu ieceltu centrālo iestāžu sadarbības sistēmu. Tādām iestādēm būtu jāpalīdz uzturēšanas līdzekļu kreditoriem un parādniekiem izmantot savas tiesības kādā citā dalībvalstī, iesniedzot pieteikumus par jau pieņemtu nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi, šādu nolēmumu grozīšanu vai kāda nolēmuma pieņemšanu. Vajadzības gadījumā tām būtu arī jāapmainās ar informāciju, lai noteiktu uzturēšanas līdzekļu parādnieku un kreditoru atrašanās vietu un apzinātu viņu ienākumus un mantu. Visbeidzot, tām būtu savstarpēji jāsadarbojas, apmainoties ar vispārīgu informāciju, un jāveicina savas dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbība.

(32) Saskaņā ar šo regulu ieceltai centrālai iestādei būtu pašai jāsedz savas izmaksas, izņemot konkrēti noteiktus izņēmumus, un būtu jāsniedz palīdzība visiem pieteikuma iesniedzējiem, kuri dzīvo attiecīgā dalībvalstī. Kritērijam, lai noteiktu personas tiesības lūgt centrālās iestādes palīdzību, nevajadzētu būt tik stingram kā "pastāvīgās dzīvesvietas" piesaistes faktoram, kas izmantots citur šajā regulā. Tomēr "dzīvesvietas" kritērijam būtu jāizslēdz tikai klātbūtne.

(33) Lai sniegtu pilnvērtīgu palīdzību uzturēšanas līdzekļu kreditoriem un parādniekiem un lai pēc iespējas atvieglotu uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu, centrālajām iestādēm būtu jābūt iespējai iegūt noteiktu personas datu apjomu. Tādēļ ar šo regulu dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums nodrošināt, ka to centrālajām iestādēm ir pieeja minētajiem datiem, izmantojot attiecīgas valsts vai pārvaldes iestādes, kurām tādi dati ir pieejami ikdienas darbībā. Tomēr dalībvalstu ziņā būtu jāatstāj iespēja lemt par to, kā tādu pieeju nodrošina. Tādējādi dalībvalstij vajadzētu būt iespējai iecelt valsts vai pārvaldes iestādes, kuru uzdevums būs saskaņā ar šo regulu sniegt datus centrālajai iestādei, attiecīgā gadījumā ieskaitot arī valsts vai pārvaldes iestādes, kas citu sistēmu sakarā jau ir ieceltas datu pieejai. Ja dalībvalsts iecelē valsts vai pārvaldes iestādes, tai būtu jānodrošina, lai centrālajai iestādei ir iespēja iegūt vajadzīgos datus, kas ir šajā regulā noteikto iestāžu rīcībā. Dalībvalstij arī vajadzētu būt iespējai ļaut tās centrālajai iestādei iegūt datus no jebkuras citas juridiskas personas, kuras rīcībā tādi dati ir un kura tos apstrādā.

(34) Saistībā ar pieeju personas datiem, to izmantošanu un pārsūtīšanu būtu jāievēro prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [1], kā tā ir transponēta dalībvalstu tiesību aktos.

(35) Lai piemērotu šo regulu, tomēr būtu jādefinē īpaši nosacījumi attiecībā uz pieeju personas datiem, to izmantošanu un pārsūtīšanu. Šajā kontekstā ir ņemts vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums [2]. Datu subjektamvajadzētu par to paziņot saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr vajadzētu paredzēt iespēju atlikt paziņojuma sniegšanu, lai parādnieks nevarētu pārvietot līdzekļus un tādējādi apdraudēt uzturēšanas prasības piedziņu.

(36) Tiesvedības izmaksu dēļ ir lietderīgi paredzēt ļoti labvēlīgu juridiskās palīdzības sistēmu, t. i., pilnīgu tādu tiesvedības izmaksu segšanu, kuras ir saistītas ar uzturēšanas saistībām bērniem, kas jaunāki par 21 gadu, kas ir uzsākta ar centrālo iestāžu starpniecību. Tādējādi spēkā esošie juridiskās palīdzības noteikumi Eiropas Savienībā, kas pastāv, pamatojoties uz Direktīvu 2003/8/EK, būtu jāpapildina ar konkrētiem noteikumiem, lai izveidotu īpašu juridiskās palīdzības sistēmu uzturēšanas saistību lietās. Šajā sakarā saņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jābūt

[1] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
[2] OV C 242, 7.10.2006., 20. lpp.

iespējai izņēmuma gadījumos atgūt izmaksas no pieteikuma iesniedzēja, kas saņēmis bezmaksas juridisko palīdzību un ir zaudējis lietu, ja vien to atļauj šīs personas finansiālais stāvoklis. To varētu jo īpaši izmantot gadījumos, ja kāda turīga persona ir rīkojusies ļaunprātīgi.

(37) Turklāt attiecībā uz uzturēšanas saistībām, kas nav minētas iepriekšējā apsvērumā, visām pusēm būtu jāgarantē vienāda attieksme juridiskās palīdzības ziņā tad, kad nolēmumu izpilda citā dalībvalstī. Tādējādi šīs regulas noteikumi par juridiskās palīdzības nepārtrauktību būtu jāsaprot kā tādi, kas piešķir tādu palīdzību arī pusei, kura, nesaņemot juridisko palīdzību izcelsmes dalībvalstī tiesvedībā ar mērķi iegūt vai grozīt nolēmumu, vēlāk saņēma tādu palīdzību šajā dalībvalstī saistībā ar pieteikumu par konkrētā nolēmuma izpildi. Līdzīgi pusei, kurai nodrošināja bezmaksas procesu administratīvajā iestādē, kas minēta X pielikumā, būtu jābūt tiesībām izpildes dalībvalstī saņemt vislabvēlīgāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, ar nosacījumu, ka tā puse pierāda, ka izcelsmes dalībvalstī tai būtu bijušas tādas tiesības.

(38) Lai samazinātu pievienoto dokumentu tulkošanas izmaksas, tiesai, kurā ir celta prasība, būtu jāpieprasa šādu dokumentu tulkojumi vienīgi tad, ja tie ir vajadzīgi, neskarot tiesības uz aizstāvību un noteikumus, kurus piemēro dokumentu izsniegšanai.

(39) Lai veicinātu šīs regulas piemērošanu, būtu jānosaka pienākums dalībvalstīm paziņot Komisijai savu centrālo iestāžu nosaukumus un kontaktinformāciju, kā arī citu informāciju. Šo informāciju vajadzētu paziņot attiecīgiem speciālistiem un sabiedrībai, to publicējot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai elektroniski, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kurš izveidots ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK. Turklāt šajā regulā paredzētajām veidlapām vajadzētu veicināt un paātrināt centrālo iestāžu saziņu un dot iespēju iesniegt pieteikumus elektroniski.

(40) Būtu jānosaka šīs regulas saikne ar tām starptautiskām divpusējām vai daudzpusējām konvencijām un nolīgumiem par uzturēšanas saistībām, kuru puses ir dalībvalstis. Šajā sakarā būtu jānosaka, ka šī regula attiecīgajām līgumslēdzējām dalībvalstīm neliedz turpināt piemērot Zviedrijas, Dānijas, Somijas, Islandes un Norvēģijas 1962. gada 23. marta konvenciju par uzturlīdzekļu piedziņu, ņemot vērā to, ka šī konvencija attiecībā uz nolēmumu atzīšanu un izpildi paredz labvēlīgākus noteikumus nekā šī regula. Attiecībā uz turpmākiem divpusējiem nolīgumiem uzturēšanas saistību jomā ar trešām valstīm, procesuālā kārtība un nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis drīkstēs savā vārdā risināt sarunas par tādiem nolīgumiem un tos noslēgt, būtu jānosaka apspriedēs par priekšlikumu, ko Komisija iesniegs par minēto jautājumu.

(41) Aprēķinot šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes Regula (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus [1].

(42) Pasākumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo regulu, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [2].

(43) Komisija jo īpaši būtu jāpilnvaro pieņemt jebkurus grozījumus šai regulā noteiktajās veidlapās saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 3. pantā noteikto konsultēšanās procedūru. Savukārt, lai izveidotu to administratīvu iestāžu sarakstu, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma, kā arī to iestāžu sarakstu, kurām ir kompetence apliecināt tiesības uz juridisko palīdzību, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras rīkoties saskaņā ar minētā lēmuma 4. pantā noteikto vadības procedūru.

(44) Uzturēšanas saistību lietās ar šo regulu būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 44/2001, aizstājot minētās regulas noteikumus, kas piemērojami uzturēšanas saistībām. Atbilstīgi šīs regulas pārejas noteikumiem dalībvalstīm uzturēšanas saistību lietās attiecībā uz jurisdikciju, atzīšanu, izpildāmību un izpildi, kā arī juridisko palīdzību no dienas, kad šī regula ir piemērojama, būtu jāpiemēro šīs regulas noteikumi, nevis Regulas (EK) Nr. 44/2001 noteikumi.

(45) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, ieviest virkni pasākumu, lai Eiropas Savienībā nodrošinātu uzturēšanas prasību efektīvu piedziņu pārrobežu situācijās un tādējādi veicinātu personu brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(46) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija ir paziņojusi, ka tā vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

[1] OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.
[2] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(47) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Apvienotajai Karalistei nav saistoša un nav jāpiemēro. Tomēr tas neskar Apvienotās Karalistes iespēju paziņot par šīs regulas piemērošanu pēc tās pieņemšanas saskaņā ar minētā protokola 4. pantu.

(48) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Dānijai nav saistoša un nav jāpiemēro; tas neskar iespēju Dānijai piemērot grozījumus, kas ar šo regulu izdarīti Regulā (EK) Nr. 44/2001 saskaņā ar 3. pantu Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes 2005. gada 19. oktobra nolīgumā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [1].

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro uzturēšanas saistībām, kas izriet no ģimenes attiecībām, vecāku un bērnu attiecībām, laulības vai radniecības attiecībām.

2. Šajā regulā termins "dalībvalsts" nozīmē dalībvalstis, uz kurām attiecas šī regula.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

1) "nolēmums" ir dalībvalsts tiesas pieņemts nolēmums uzturēšanas saistību lietās neatkarīgi no nolēmuma nosaukuma, kas var būt dekrēts, rīkojums, spriedums vai izpildraksts, kā arī tiesas ierēdņa pieņemts nolēmums noteikt izdevumus vai izmaksas. VII un VIII nodaļā jēdziens "nolēmums" attiecas arī uz trešās valstīs pieņemtiem nolēmumiem uzturēšanas saistību lietās;

2) "tiesas izlīgums" ir izlīgums uzturēšanas saistību lietās, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas noslēgts tiesvedības gaitā;

3) "publisks akts" ir:

a) dokuments uzturēšanas saistību lietās, kas izcelsmes dalībvalstī ir oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums

i) ir apliecināts ar publiskā akta parakstu un saturu, un

ii) kuru ir izdevusi valsts iestāde vai cita iestāde, kas ir attiecīgi pilnvarota; vai arī

b) ar izcelsmes dalībvalsts administratīvu iestādi noslēgta vai tās apliecināta vienošanās par uzturēšanas saistībām;

4) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā attiecīgi ir pieņemts nolēmums, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums, izdots publisks akts;

5) "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā prasa nolēmuma, tiesas izlīguma vai publiska akta izpildi;

6) "iesniedzēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras centrālā iestāde pārsūta pieteikumu saskaņā ar VII nodaļu;

7) "saņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras centrālā iestāde saņem pieteikumu saskaņā ar VII nodaļu;

8) "Hāgas 2007. gada konvencijas līgumslēdzēja valsts" ir līgumslēdzēja puse Hāgas 2007. gada 23. novembra Konvencijai par uzturlīdzekļu bērniem un cita veida ģimenes uzturēšanas līdzekļu pārrobežu piedziņu (turpmāk "Hāgas 2007. gada Konvencija"), ciktāl minētā konvencija ir spēkā Kopienā un attiecīgā valstī.

9) "izcelsmes tiesa" ir tiesa, kas ir pieņēmusi nolēmumu, ko paredzēts izpildīt;

10) "kreditors" ir ikviena fiziska persona, kurai uzturēšanas līdzekļi pienākas vai kura tos pieprasa;

11) "parādnieks" ir ikviena fiziska persona, no kuras uzturēšanas līdzekļi pienākas vai no kuras tos pieprasa;

2. Šajā regulā ar jēdzienu "tiesa" saprot arī dalībvalstu administratīvas iestādes, kuru kompetencē ietilpst uzturēšanas saistību lietas – ar nosacījumu, ka tādas iestādes garantē objektivitāti un pušu tiesības tikt uzklausītām, un ka to nolēmumus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tās izveidotas –

i) var pārsūdzēt vai pārskatīt tiesas iestādē un

ii) tiem ir tāds pats spēks un sekas kā tiesu iestāžu pieņemtiem nolēmumiem tādos pašos jautājumos.

[1] OV L 299, 16.11.2005., 62. lpp.

Tādas administratīvas iestādes ir uzskaitītas X pielikumā. Šo pielikumu izstrādā un groza saskaņā ar vadības procedūru, kas minēta 73. panta 2. punktā, pēc tās dalībvalsts lūguma, kurā izveidota attiecīgā administratīvā iestāde.

3. Jēdziens "domicils", piemērojot 3., 4. un 6. pantu, aizstāj jēdzienu "pilsonība" tajās dalībvalstīs, kurās minēto jēdzienu izmanto kā piesaistes faktoru ģimenes lietās.

6. panta mērķiem attiecībā uz pusēm, kuru "domicils" atrodas vienas dalībvalsts dažādās teritoriālajās vienībās, uzskata, ka to kopīgais "domicils" atrodas šajā dalībvalstī.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

3. pants

Vispārēji noteikumi

Dalībvalstīs uzturēšanas saistību lietās jurisdikcija ir:

a) atbildētāja pastāvīgās dzīvesvietas tiesai vai

b) kreditora pastāvīgās dzīvesvietas tiesai, vai

c) tiesai, kurai saskaņā ar tiesas valsts tiesību aktiem (*lex fori*) ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz personas juridisko statusu, ja jautājums par uzturēšanu ir saistīts ar šādu tiesvedību, ja vien jurisdikcijas pamats nav tikai vienas puses pilsonība, vai

d) tiesai, kurai saskaņā ar tiesas valsts tiesību aktiem (*lex fori*) ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz vecāku atbildību, ja jautājums par uzturēšanu ir saistīts ar tādu tiesvedību, ja vien jurisdikcijas pamats nav tikai vienas puses pilsonība.

4. pants

Tiesas izvēle

1. Puses var vienoties, ka jurisdikcija izšķirt visus strīdus, kas pusēm ir radušies vai varētu rasties uzturēšanas saistību lietās, ir šādai kādas dalībvalsts tiesai vai šādām tiesām –

a) tās dalībvalsts tiesai vai tiesām, kurā vienai pusei ir pastāvīga dzīvesvieta;

b) tās dalībvalsts tiesai vai tiesām, kuras pilsonība ir vienai no pusēm,

c) lietās par uzturēšanas saistībām starp laulātajiem vai bijušajiem laulātajiem:

i) tiesā, kurai ir jurisdikcija izskatīt strīdu laulību lietā, vai

ii) tās dalībvalsts tiesai vai tiesām, kurā vismaz vienu gadu ir bijusi laulāto pēdējā kopīgā pastāvīgā dzīvesvieta.

Šā panta a), b) vai c) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem jābūt izpildītiem laikā, kad noslēdz vienošanos par tiesas izvēli, vai laikā, kad tiesā ir celta prasība.

Ar vienošanos piešķirtai jurisdikcijai ir izņēmuma jurisdikcijas raksturs, ja vien puses nav vienojušās citādi.

2. Vienošanos par tiesas izvēli noslēdz rakstiski. Jebkura saziņa, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši saglabā vienošanos, ir līdzvērtīga rakstiskai formai.

3. Šo pantu nepiemēro strīdos par uzturēšanas saistībām pret bērniem, kas vēl nav sasnieguši 18 gadu vecumu.

4. Ja puses ir vienojušās piešķirt izņēmuma jurisdikciju tādas valsts tiesai vai tiesām, kura ir līgumslēdzēja valsts 2007. gada 30. oktobrī Lugāno parakstītajai Konvencijai par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [1] (turpmāk "Lugāno konvencija"), tad, ja šī valsts nav dalībvalsts, minēto konvenciju piemēro, izņemot attiecībā uz strīdiem, kas minēti 3. punktā.

5. pants

Jurisdikcija, balstoties uz atbildētāja ierašanos

Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs ierodas. Šo normu nepiemēro, ja atbildētājs ieradies, lai apstrīdētu jurisdikciju.

6. pants

Papildu jurisdikcija

Ja nevienai no dalībvalsts tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu un ja nevienai Lugāno konvencijas līgumslēdzējas valsts, kas nav dalībvalsts, tiesai nav jurisdikcijas atbilstīgi šīs konvencijas noteikumiem, tad jurisdikcija ir dalībvalsts tiesām pēc pušu kopīgās pilsonības.

[1] OV L 339, 21.12.2007., 3. lpp.

7. pants

Forum necessitatis

Ja nevienai no dalībvalsts tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar 3., 4., 5. un 6. pantu, kādas dalībvalsts tiesas izņēmuma gadījumos var izskatīt lietu, ja kādā trešā valstī – ar kuru strīds ir cieši saistīts – tiesvedību pamatoti nevar uzsākt vai vest vai tas izrādās neiespējami.

Strīdam ir jābūt pietiekami saistītam ar attiecīgo dalībvalsti, kuras tiesā tiek celta prasība.

8. pants

Tiesvedības ierobežojumi

1. Ja nolēmumu pieņem dalībvalstī vai Hāgas 2007. gada Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kurā ir kreditora pastāvīga dzīvesvieta, parādnieks nevar citā valstī celt prasību tiesā, lai grozītu jau pieņemtu nolēmumu vai pieņemtu jaunu nolēmumu, kamēr kreditora pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kurā nolēmums ir pieņemts.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro:

a) ja puses saskaņā ar 4. pantu ir vienojušās par kādas citas dalībvalsts tiesu jurisdikciju;

b) ja kreditors saskaņā ar 5. pantu piekritis minētās citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijai;

c) ja kompetentā iestāde Hāgas 2007. gada Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kas ir izcelsmes valsts, nevar vai atsakās īstenot jurisdikciju, lai grozītu jau pieņemtu nolēmumu vai pieņemtu jaunu nolēmumu; vai

d) ja Hāgas 2007. gada Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kas ir izcelsmes valsts, pieņemtu nolēmumu nevar atzīt vai pasludināt par izpildāmu dalībvalstī, kurā ir paredzēts sākt tiesvedību, lai grozītu jau pieņemto nolēmumu vai pieņemtu jaunu nolēmumu.

9. pants

Prasības celšana tiesā

Šajā iedaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

a) laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam, vai

b) dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar nosacījumu, ka pieteicējs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā.

10. pants

Jurisdikcijas pārbaude

Ja prasība ir celta kādas dalībvalsts tiesā, kurai saskaņā ar šo regulu nav jurisdikcijas, tā pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

11. pants

Pieņemamības pārbaude

1. Ja atbildētājs, kam pastāvīga dzīvesvieta ir kādā valstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir celta prasība, neierodas tiesā, tad tiesa, kurai ir jurisdikcija, aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai – ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

2. Regulas (EK) Nr. 1393/2007 19. pantu piemēro šā panta 1. punkta vietā, ja dokuments, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments saskaņā ar minēto regulu bija jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz citu.

3. Ja Regulas (EK) Nr. 1393/2007 noteikumus nepiemēro, piemēro Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijas par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs 15. pantu, ar noteikumu, ka dokuments, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta uz ārvalstīm saskaņā ar minēto konvenciju.

12. pants

Lis pendens

1. Ja prasības ar vienu un to pašu pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība.

2. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.

13. pants

Saistītas prasības

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas tiesās dažādās dalībvalstīs, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja tādas prasības tiek izskatītas pirmajā instancē, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi.

14. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

Dalībvalsts tiesās var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, ko paredz attiecīgās valsts tiesību akti, pat ja saskaņā ar šo regulu lieta pēc būtības ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

PIEMĒROJAMIE TIESĪBU AKTI

15. pants

Piemērojamo tiesību aktu noteikšana

Uzturēšanas saistībām piemērojamos tiesību aktus nosaka saskaņā ar Hāgas 2007. gada 23. novembra Protokolu par uzturēšanas saistībām piemērojamiem tiesību aktiem (turpmāk "Hāgas 2007. gada Protokols") dalībvalstīs, kurām attiecīgais instruments ir saistošs.

IV NODAĻA

NOLĒMUMU ATZĪŠANA, IZPILDĀMĪBA UN IZPILDE

16. pants

Šīs nodaļas piemērošanas joma

1. Šajā nodaļā ir reglamentēta tādu nolēmumu atzīšana, izpildāmība un izpilde, kuri ietilpst šīs regulas darbības jomā.

2. Tās 1. iedaļu piemēro nolēmumiem, kas pieņemti dalībvalstī, kurai ir saistošs Hāgas 2007. gada Protokols.

3. Tās 2. iedaļu piemēro nolēmumiem, kas pieņemti dalībvalstī, kurai nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols.

4. Tās 3. iedaļu piemēro visiem nolēmumiem.

1. IEDAĻA

Nolēmumi, kas pieņemti dalībvalstī, kurai ir saistošs Hāgas 2007. gada Protokols

17. pants

Exequatur atcelšana

1. Nolēmumus, kas pieņemti dalībvalstīs, kurām ir saistošs Hāgas 2007. gada Protokols, citās dalībvalstīs atzīst bez kādas īpašas procesuālās kārtības un bez iespējas iebilst pret tā atzīšanu.

2. Dalībvalstīs, kurām ir saistošs Hāgas 2007. gada Protokols, pieņemti nolēmumi, kas ir tajās izpildāmi, ir izpildāmi arī citā dalībvalstī bez izpildāmības pasludināšanas.

18. pants

Aizsardzības pasākumi

Izpildāms nolēmums dod tiesības veikt jebkādus aizsardzības pasākumus, kas ir noteikti izpildes dalībvalsts tiesību aktos.

19. pants

Tiesības prasīt pārskatīšanu

1. Atbildētājam, kas nebija ieradies izcelsmes dalībvalsts tiesā, ir tiesības attiecīgās dalībvalsts kompetentajā tiesā prasīt nolēmuma pārskatīšanu, ja –

a) viņam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai arī

b) viņš nav varējis apstrīdēt uzturēšanas prasību *force majeure* vai no viņa neatkarīgu ārkārtēju apstākļu dēļ,

izņemot gadījumu, ja atbildētājs nebija uzsācis nolēmuma pārsūdzēšanu, kad viņam bija iespējams to darīt

2. Termiņu, kādā var prasīt pārskatīšanu, skaita no dienas, kad atbildētājs faktiski ir iepazinies ar nolēmuma saturu un ir varējis attiecīgi reaģēt, vēlākais no dienas, kad ir veikts pirmais izpildes pasākums, kura rezultātā viņa īpašums pilnībā vai daļēji nav pieejams. Atbildētājs rīkojas nekavējoties, un jebkurā gadījumā 45 dienu laikā. Termiņu nevar pagarināt attāluma dēļ.

3. Ja tiesa noraida 1. punktā minēto pārskatīšanas pieteikumu, pamatojoties uz to, ka tas neatbilst nevienam no attiecīgajā punktā minētajiem pārskatīšanas pamatiem, nolēmums paliek spēkā.

Ja tiesa izlemj, ka pārskatīšanai ir pamats tāpēc, ka tas atbilst kādam no 1. punktā minētajiem pārskatīšanas pamatiem, nolēmums nav spēkā. Kreditors tomēr nezaudē noilguma termiņu pārtraukšanas priekšrocības, ne arī sākotnējā tiesvedībā iegūtās tiesības prasīt uzturēšanas līdzekļus ar atpakaļejošu datumu.

20. pants

Dokumenti izpildei

1. Lai nolēmumu izpildītu citā dalībvalstī, prasītājs kompetentām izpildes iestādēm iesniedz:

a) nolēmuma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu;

b) izcelsmes tiesas izsniegtu nolēmuma izrakstu, izmantojot I pielikumā paredzēto veidlapu;

c) vajadzības gadījumā dokumentu, kurā uzrādīta piespriesto, bet nesamaksāto uzturēšanas līdzekļu maksājumu summa un datums, kad šī summa ir aprēķināta;

d) vajadzības gadījumā b) apakšpunktā minētās veidlapas norakstu vai tulkojumu oficiālā izpildes dalībvalsts valodā vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālas valodas, tās vietas oficiālajā valodā, kurā pieteikums ir iesniegts, saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts var norādīt Eiropas Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās dalībvalsts valoda, kura tai ir pieņemama, lai tajā aizpildītu veidlapas.

2. Izpildes dalībvalsts kompetentās iestādes nevar pieprasīt, lai prasītājs iesniegtu nolēmuma tulkojumu. Tulkojumu tomēr var pieprasīt, ja nolēmuma izpilde ir pārsūdzēta.

3. Visi tulkojumi, uz ko attiecas šis pants, ir jāveic personai, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

21. pants

Izpildes atteikums vai apturēšana

1. Izpildes atteikuma vai apturēšanas pamatus, kas paredzēti izpildes dalībvalsts tiesību aktos piemēro tiktāl, ciktāl tie nav pretrunā 2. un 3. punktam.

2. Izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc parādnieka pieteikuma pilnībā vai daļēji atsaka izcelsmes tiesas nolēmuma izpildi, ja tiesības izpildīt izcelsmes tiesas nolēmumu ir izbeigušās prasības noilguma dēļ saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem vai saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, atkarībā no tā, kurā noilguma termiņš ir ilgāks.

Turklāt izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc parādnieka pieteikuma var pilnībā vai daļēji atteikt izcelsmes tiesas nolēmuma izpildi, ja tas ir nesavienojams ar izpildes dalībvalstī pieņemtu nolēmumu vai arī ar citā dalībvalstī vai trešā valstī pieņemtu nolēmumu, kas atbilst nosacījumiem, kuri ir vajadzīgi, lai to atzītu izpildes dalībvalstī.

Nolēmums, ar ko groza agrāku nolēmumu par uzturēšanu tādēļ, ka ir mainījušies apstākļi, nav uzskatāms par nesavienojamu nolēmumu otrās daļas nozīmē.

3. Izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc parādnieka pieteikuma var pilnībā vai daļēji apturēt izcelsmes tiesas nolēmuma izpildi, ja izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesā ir iesniegts pieteikums izskatīt lietu no jauna saskaņā ar 19. pantu.

Turklāt izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde pēc parādnieka pieteikuma aptur izcelsmes tiesas nolēmuma izpildi, ja attiecīgā nolēmuma izpildāmība ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

22. pants

Nepiemērojamība ģimenes attiecībām

Saskaņā ar šo regulu pieņemtā nolēmuma uzturēšanas saistību lietā atzīšana un izpilde neietver to ģimenes attiecību, vecāku un bērnu attiecību, laulības vai radniecības attiecību atzīšanu, no kurām izriet uzturēšanas saistības, kuras ir bijušas par pamatu pieņemtajam nolēmumam.

2. IEDAĻA

Nolēmumi, kas pieņemti dalībvalstīs, kurām nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols

23. pants

Atzīšana

1. Nolēmumus, kas pieņemti dalībvalstīs, kurām nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols, citās dalībvalstīs atzīst bez kādas īpašas procesuālās kārtības.

2. Jebkura ieinteresētā puse, kas nolēmuma atzīšanu izvirza par galveno jautājumu strīdā, saskaņā ar šajā iedaļā paredzēto kārtību var iesniegt pieteikumu nolēmuma pieņemšanai par nolēmuma atzīšanu.

3. Ja tiesvedības rezultāts kādas dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

24. pants

Atzīšanas atteikuma pamats

Nolēmumu neatzīst:

a) ja tāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā prasa atzīšanu. Sabiedrisko kārtību nevar attiecināt uz jurisdikcijas noteikumiem;

b) gadījumos, ja tas ir pieņemts aizmuguriski – ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu ja atbildētājs nebija uzsācis nolēmuma pārsūdzēšanu, kad viņam bija iespējams to darīt;

c) ja tas ir nesavienojams ar nolēmumu, kas dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu, ir pieņemts strīdā starp tām pašām pusēm;

d) ja tas ir nesavienojams ar agrāku nolēmumu, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī strīdā par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm, ar nosacījumu, ka agrākais nolēmums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu.

Nolēmums, ar ko groza agrāku nolēmumu par uzturēšanu pamatojoties uz to, ka ir mainījušies apstākļi, nav uzskatāms par nesavienojamu nolēmumu c) vai d) apakšpunkta nozīmē.

25. pants

Atzīšanas tiesvedības apturēšana

Tiesa dalībvalstī, kurā prasa tāda nolēmuma atzīšanu, kas pieņemts dalībvalstī, kurai nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols, aptur tiesvedību, ja, pamatojoties uz pārsūdzību, izcelsmes dalībvalstī ir apturēta nolēmuma izpildāmība.

26. pants

Izpildāmība

Nolēmums, kas pieņemts dalībvalstī, kurai nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols, un kas ir tajā izpildāms, ir izpildāms citā dalībvalstī, ja pēc kādas ieinteresētas puses pieteikuma tas ir pasludināts par izpildāmu šajā dalībvalstī.

27. pants

Tiesu teritoriālā jurisdikcija

1. Pieteikumu pasludināt izpildāmību iesniedz izpildes dalībvalsts tiesā vai kompetentā iestādē, ko attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai saskaņā ar 71. pantu.

2. Teritoriālo jurisdikciju nosaka, pēc tās puses pastāvīgās dzīvesvietas, attiecībā uz kuru prasa izpildi, vai arī pēc izpildes vietas.

28. pants

Procesuālā kārtība

1. Pieteikumam pasludināt izpildāmību pievieno šādus dokumentus:

a) nolēmuma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu;

b) izcelsmes tiesas izsniegtu nolēmuma izrakstu, izmantojot II pielikumā paredzēto veidlapu, neskarot 29. pantu.

c) vajadzības gadījumā b) apakšpunktā minētās veidlapas norakstu vai tulkojumu oficiālā izpildes dalībvalsts valodā vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālas valodas, tās vietas oficiālajā valodā, kurā pieteikums ir iesniegts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts var norādīt Eiropas Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās dalībvalsts valoda, kura tai ir pieņemama, lai tajā aizpildītu veidlapas.

2. Tiesa vai kompetentā iestāde nevar pieprasīt, lai prasītājs iesniegtu nolēmuma tulkojumu. Tulkojumu tomēr var pieprasīt, ja iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 32. vai 33. pantu.

3. Visi tulkojumi, uz ko attiecas šis pants, ir jāveic personai, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

29. pants

Izraksta neiesniegšana

1. Ja nav iesniegts 28. panta 1. punkta b). apakšpunktā minētais izraksts, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu, kādā tas jāiesniedz, vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu vai, ja tā uzskata informāciju par pietiekamu, neprasīt izsniegt izrakstu.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma iesniedz dokumentu tulkojumu. Tulkojumu veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumu kādā no dalībvalstīm.

30. pants

Izpildāmības pasludināšana

Nolēmumu pasludina par izpildāmu, neņemot vērā 24. pantu, tiklīdz ir izpildītas 28. pantā minētās formalitātes, un vēlākais 30 dienu laikā pēc šo formalitāšu pabeigšanas, ja vien nepastāv ārkārtēji apstākļi, kas padara to neiespējamu. Puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, šajā tiesvedības stadijā nav tiesīga iesniegt nekādus paskaidrojumus pieteikuma sakarā.

31. pants

Nolēmuma par pieteikumu pasludināt izpildāmību paziņošana

1. Nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību tūlīt dara zināmu pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta izpildes dalībvalsts tiesību aktos.

2. Nolēmumu par izpildāmības pasludināšanu izsniedz pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, pievienojot nolēmumu, ja tas šai pusei vēl nav izsniegts.

32. pants

Nolēmuma par pieteikumu pasludināt izpildāmību pārsūdzība

1. Jebkura puse var pārsūdzēt nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību.

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 71. pantu.

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē procesuālo kārtību strīdus gadījumos.

4. Ja puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, neierodas apelācijas instances tiesā tiesvedībā saistībā ar pieteikuma iesniedzēja iesniegto pārsūdzību, piemēro 11. pantu, pat, ja pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, pastāvīgā dzīvesvieta nav nevienā no dalībvalstīm.

5. Pārsūdzību par izpildāmības pasludināšanu iesniedz 30 dienu laikā pēc nolēmuma par izpildāmības pasludināšanu izsniegšanas vai tā paziņošanas. Ja pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā pasludināta izpildāmība, pārsūdzības termiņš ir 45 dienas, un to sāk skaitīt no dienas, kad nolēmums par izpildāmības pasludināšanu vai paziņojums izsniegts vai nu personiski, vai tas ir saņemts tās dzīvesvietā. Termiņu nevar pagarināt attāluma dēļ.

33. pants

Tiesvedība, apstrīdot pārsūdzības nolēmumu

Nolēmumu par pārsūdzību var apstrīdēt tikai saskaņā ar kārtību, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 71. pantu.

34. pants

Izpildāmības pasludināšanas atteikums vai atcelšana

1. Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar 32. pantu vai 33. pantu, atsaka pasludināt izpildāmību vai atceļ to, vienīgi pamatojot to ar kādu no 24. pantā noteiktajiem pamatiem.

2. Saskaņā ar 32. panta 4. punktu, tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 32. pantu, pieņem nolēmumu 90 dienās no pieteikuma iesniegšanas dienas, izņemot gadījumu, kad ārkārtēji apstākļi padara to neiespējamu.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 33. pantu, lēmumu pieņem nekavējoties.

35. pants

Tiesvedības apturēšana

Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 32. pantu vai 33. pantu, pēc tās puses pieteikuma, attiecībā uz kuru prasa izpildi, aptur tiesvedību, ja pamatojoties uz pārsūdzību nolēmuma izpildāmība ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

36. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

1. Ja nolēmums jāatzīst saskaņā ar šo iedaļu, nekas neliedz pieteikuma iesniedzējam izmantot pagaidu pasākumus, tostarp arī aizsardzības pasākumus, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, neprasot izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 30. pantu.

2. Izpildāmības pasludināšana dod tiesības veikt jebkādus aizsardzības pasākumus.

3. Termiņā, kas saskaņā ar 32. panta 5. punktu noteikts izpildāmības pasludināšanas pārsūdzības izlemšanai, un līdz jebkuras šādas pārsūdzības izlemšanai pret tās puses īpašumu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nedrīkst veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus.

37. pants

Daļēja izpildāmība

1. Ja nolēmums ir pieņemts par vairākām lietām un ja izpildāmību nav iespējams pasludināt attiecībā uz visām lietām, tiesa vai kompetentā iestāde to pasludina tikai attiecībā uz vienu vai vairākām lietām.

2. Pieteikuma iesniedzējs var prasīt pasludināt izpildāmību arī attiecībā uz kādām atsevišķām nolēmuma daļām.

38. pants

Maksas, nodokļa vai nodevas neesamība

Lietā par izpildāmības pasludināšanu dalībvalstī, kurā prasa izpildi, nedrīkst uzlikt nekādu maksu, nodokli vai nodevu, ko aprēķina, pamatojoties uz attiecīgā prasījuma apmēru.

3. IEDAĻA

Kopēji noteikumi

39. pants

Pagaidu izpildāmība

Izcelsmes tiesa var pasludināt spriedumu par pagaidu izpildāmu neatkarīgi no jebkādas iespējamās pārsūdzības pat tad, ja valsts tiesību akti neparedz izpildāmību.

40. pants

Atsauce uz atzītu nolēmumu

1. Puse, kas vēlas citā dalībvalstī atsaukties uz nolēmumu, kas ir atzīts 17. panta 1. punkta nozīmē vai atzīts saskaņā ar 2. iedaļu, iesniedz nolēmuma norakstu, kas atbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu.

2. Vajadzības gadījumā tiesa, kurā atsaucas uz atzīto nolēmumu, var pieprasīt pusei, kas atsaucas uz atzīto nolēmumu, iesniegt izcelsmes tiesas izrakstu, kas izdots, izmantojot I vai II pielikumā paredzēto veidlapu.

Izcelsmes tiesa izdod šo izrakstu arī pēc jebkuras ieinteresētas puses lūguma.

3. Vajadzības gadījumā puse, kas atsaucas uz atzīto nolēmumu, iesniedz 2. punktā minētās veidlapas norakstu vai tulkojumu oficiālā attiecīgās dalībvalsts valodā vai, ja dalībvalstī ir vairākas oficiālas valodas, oficiālajā tās vietas valodā, kurā atsaucas uz atzīto nolēmumu, saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts var paziņot Eiropas Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās dalībvalsts valoda, kura tai ir pieņemama, lai tajā aizpildītu veidlapas.

4. Visi tulkojumi, uz ko attiecas šis pants, ir jāveic personai, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

41. pants

Izpildes process un izpildes nosacījumi

1. Saskaņā ar šo regulu citā dalībvalstī pieņemtu nolēmumu izpildes kārtību reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti. Dalībvalstī pieņemtu nolēmumu, kas ir izpildāms izpildes dalībvalstī, izpilda saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem kā šajā izpildes dalībvalstī pieņemtus nolēmumus.

2. Nevajadzētu prasīt, lai pusei, kas prasa izpildīt nolēmumu, izpildes dalībvalstī būtu pasta adrese vai pilnvarots pārstāvis, neskarot izpildes procesā kompetentas personas.

42. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Vienā dalībvalstī pieņemts nolēmums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu, izpildāmību vai izpildi.

43. pants

Izmaksu piedziņa bez prioritātes

Ar šīs regulas piemērošanu saistītu izmaksu piedziņai nav prioritātes pār uzturēšanas līdzekļu piedziņu.

V NODAĻA

TIESU (IESTĀŽU) PIEEJAMĪBA

44. pants

Tiesības uz juridisko palīdzību

1. Pusēm, kuras ir iesaistītas strīdā, uz ko attiecas šī regula, saskaņā ar šīs nodaļas nosacījumiem citā dalībvalstī ir jābūt efektīvai tiesas (iestāžu) pieejamībai, arī izpildes un pārsūdzības vai pārskatīšanas procesā.

VII nodaļā paredzētos gadījumos saņēmēja dalībvalsts efektīvu tiesas (iestāžu) pieejamību nodrošina katram pieteikuma iesniedzējam, kas dzīvo iesniedzējā dalībvalstī.

2. Lai nodrošinātu šādu efektīvu tiesas (iestāžu) pieejamību, dalībvalstis nodrošina juridisko palīdzību saskaņā ar šo nodaļu, ja vien nav jāpiemēro 3. punkts.

3. VII nodaļā paredzētos gadījumos nevienai dalībvalstij nav pienākuma sniegt juridisko palīdzību, ja un ciktāl minētās dalībvalsts procesuālā kārtība ļauj pusēm atrisināt lietu bez tādas palīdzības, un centrālā iestāde bez maksas sniedz vajadzīgos pakalpojumus.

4. Tiesības saņemt juridisko palīdzību nav mazākas par tiesībām, kas ir noteiktas līdzvērtīgās valsts lietās.

5. Nodrošinājums, garantija vai ķīla nav vajadzīga, lai garantētu ar tiesvedību par uzturēšanas saistībām saistītu izmaksu un izdevumu segšanu.

45. pants

Juridiskās palīdzības saturs

Saskaņā ar šo nodaļu sniegta juridiskā palīdzība ir palīdzība, kas vajadzīga, lai puses uzzinātu savas tiesības un varētu tās aizstāvēt, kā arī lai garantētu, ka ar centrālo iestāžu starpniecību vai tieši kompetentām iestādēm iesniegtus pieteikumus izskata pilnībā un efektīvi. Palīdzība vajadzības gadījumā ietver:

a) pirmstiesas konsultācijas, lai panāktu izlīgumu pirms tiesvedības ierosināšanas;

b) juridisko palīdzību, lai vērstos iestādē vai tiesā un nodrošinātu pārstāvību tiesā;

c) atbrīvojumu no tiesvedības izmaksu segšanas vai palīdzību tādu izdevumu segšanai, kā arī atlīdzību personām, kas ir pilnvarotas darboties tiesvedībā;

d) dalībvalstīs, kurās zaudētājai pusei ir jāsedz otras personas izmaksas – un, ja juridiskās palīdzības saņēmējs lietu zaudē – otras personas izmaksas, ja tās segtu tādā gadījumā, ja palīdzības saņēmēja pastāvīgā dzīvesvieta būtu dalībvalstī, kurā atrodas tiesa;

e) tulku pakalpojumus;

f) tādu tiesas vai kompetentas iestādes pieprasītu un juridiskās palīdzības saņēmēja iesniegtu dokumentu tulkošanu, kuri ir vajadzīgi lietas atrisināšanai; kā arī

g) ceļa izdevumus, kas jāsedz juridiskās palīdzības saņēmējam, ja tiesību aktos ir paredzēta tādu personu klātbūtne tiesā, kuras ir saistītas ar saņēmēja prasības uzturēšanu, vai arī to prasa attiecīgās dalībvalsts tiesa, un ja tiesa pieņem lēmumu, ka attiecīgās personas pēc tiesas prasībām nevar liecināt, izmantojot citus līdzekļus.

46. pants

Bezmaksas juridiskā palīdzība attiecībā uz pieteikumiem, kas saistībā ar uzturēšanas līdzekļiem bērniem iesniegti ar centrālo iestāžu starpniecību

1. Saņēmēja dalībvalsts sniedz bezmaksas juridisko palīdzību par visiem kāda kreditora iesniegtiem pieteikumiem saskaņā ar 56. pantu par uzturēšanas saistībām, kas rodas no vecāku pienākumiem pret personu, kas jaunāka par 21 gadu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde par pieteikumiem, kas nav 56. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie pieteikumi, var atteikt bezmaksas juridisko palīdzību, ja uzskata, ka pieteikums, pārsūdzība vai pārskatīšana ir acīmredzami nepamatota.

47. pants

Lietas, uz ko neattiecas 46. pants

1. Lietās, uz ko neattiecas 46. pants un saskaņā ar 44. un 45. pantu juridisko palīdzību var sniegt saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jo īpaši ņemot vērā līdzekļu pārbaudes nosacījumus vai lietas būtību.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, puse, kas izcelsmes dalībvalstī ir saņēmusi pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksu segšanas, jebkādā ar atzīšanu, izpildāmību vai izpildi saistītā tiesvedībā ir tiesīga saņemt vislabvēlīgāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu, ko paredz izpildes dalībvalsts tiesību akti.

3. Neņemot vērā 1. punktu, puse, kas izcelsmes dalībvalstī izmantoja bezmaksas procesu kādā no IX pielikumā uzskaitītajām administratīvajām iestādēm jebkādā ar atzīšanu, izpildāmību vai izpildi saistītā tiesvedībā, ir tiesīga saņemt juridisko palīdzību saskaņā ar 2. punktu. Tālab tā uzrāda izcelsmes dalībvalsts kompetentas iestādes izdotu dokumentu, kurā apstiprināts, ka tās finansiālais stāvoklis atbilst nosacījumiem, lai saņemtu pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksu segšanas.

Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas šis punkts, ir uzskaitītas XI pielikumā. Šo pielikumu sagatavo un groza, ievērojot vadības procedūru, kas minēta 73. panta 2. punktā.

VI NODAĻA

TIESAS IZLĪGUMI UN PUBLISKI AKTI

48. pants

Šīs regulas piemērošana tiesas izlīgumiem un publiskiem aktiem

1. Izcelsmes dalībvalstī izpildāmus izlīgumus un publiskus aktus atzīst kādā citā dalībvalstī un izpilda tāpat kā saskaņā ar IV nodaļu pieņemtus nolēmumus.

2. Šīs regulas noteikumus vajadzības gadījumā piemēro tiesas izlīgumiem un publiskiem aktiem.

3. Pēc jebkuras ieinteresētas puses lūguma kompetenta izcelsmes dalībvalsts iestāde izdod tiesas izlīguma vai publiska akta izrakstu, izmantojot veidlapu, kuras paraugs norādīts attiecīgi I un II pielikumā vai III un IV pielikumā.

VII NODAĻA

CENTRĀLO IESTĀŽU SADARBĪBA

49. pants

Centrālo iestāžu iecelšana

1. Dalībvalstis ieceļ vienu centrālo iestādi, lai tā pildītu pienākumus, kas ar šo regulu ir uzlikti tādām iestādēm.

2. Federālas dalībvalstis, dalībvalstis ar vairākām tiesību sistēmām vai dalībvalstis ar autonomām teritoriālām vienībām ir tiesīgas norādīt vairākas centrālās iestādes, un precizēt to funkciju teritoriālo un personālo apjomu. Ja dalībvalsts ir iecēlusi vairāk nekā vienu centrālo iestādi, tai ir jāieceļ tā centrālā iestāde, kurai varētu adresēt visus paziņojumus, lai tā tos pārsūtītu šajā valstī kompetentai centrālai iestādei. Ja paziņojums ir nosūtīts centrālai iestādei, kura nav kompetenta, attiecīgā iestāde ir atbildīga par to, lai paziņojumu pārsūtītu centrālajai iestādei, kura ir kompetenta, un lai attiecīgi par to informētu sūtītāju.

3. Par centrālās iestādes vai centrālo iestāžu iecelšanu, to kontaktinformāciju un vajadzības gadījumā par to funkciju apjomu, kā paredzēts 2. punktā, visas dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar 71. pantu.

50. pants

Centrālo iestāžu vispārējās funkcijas

1. Centrālās iestādes:

a) savstarpēji sadarbojas, arī apmainās ar informāciju, un veicina kompetentu attiecīgo dalībvalstu iestāžu sadarbību, lai sasniegtu šīs regulas mērķus;

b) iespēju robežās tiecas risināt grūtības, kas rodas, piemērojot šo regulu.

2. Centrālās iestādes veic pasākumus, lai pilnveidotu šīs regulas piemērošanu un stiprinātu savu sadarbību. Šim nolūkam izmanto Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK.

51. pants

Centrālo iestāžu īpašās funkcijas

1. Centrālās iestādes sniedz palīdzību saistībā ar pieteikumiem, kas ir iesniegti saskaņā ar 56. pantu. Tās konkrēti:

a) pārsūta un saņem tādu pieteikumus;

b) uzsāk vai veicina tiesvedības uzsākšanu uz šādu pieteikumu pamata.

2. Centrālās iestādes veic visus atbilstošos pasākumus saistībā ar tādiem pieteikumiem,

a) lai vajadzības gadījumā sniegtu juridisko palīdzību vai atvieglotu tās sniegšanu;

b) lai palīdzētu noteikt parādnieka vai kreditora atrašanās vietu, jo īpaši saistībā ar 61., 62. un 63. pantu;

c) lai palīdzētu saņemt svarīgu informāciju par parādnieka vai kreditora ienākumiem, un, vajadzības gadījumā, par citiem finansiāliem apstākļiem, tostarp par mantas atrašanās vietu, jo īpaši saistībā ar 61., 62. un 63. pantu;

d) lai veicinātu miermīlīgus risinājumus, panākot labprātīgu uzturēšanas līdzekļu maksāšanu, vajadzības gadījumā izmantojot meditāciju, samierināšanu vai līdzīgus procesus;

e) lai atvieglotu nolēmumu par uzturēšanu notiekošo izpildi, arī kavētu maksājumu gadījumā;

f) lai atvieglotu uzturēšanas līdzekļu maksājumu iekasēšanu un ātru pārskaitīšanu;

g) lai atvieglotu dokumentu vai citu pierādījumu iegūšanu, neskarot Regulu (EK) Nr. 1206/2001;

h) lai sniegtu palīdzību bērnu vecāku noteikšanā, ja tas ir vajadzīgs uzturēšanas līdzekļu piedziņai;

i) lai uzsāktu vai atvieglotu tiesvedības uzsākšanu un panāktu vajadzīgos pagaidu pasākumu īstenošanu, kam ir teritoriāls raksturs, un ko veic, lai nodrošinātu uzsāktā uzturēšanas saistību pieteikuma izskatīšanas iznākumu;

j) lai atvieglotu dokumentu izsniegšanu, neskarot Regulu (EK) Nr. 1393/2007.

3. Dalībvalsts valsts iestādes vai citas iestādes, ja kompetentas iestādes tās uzrauga, var veikt šajā pantā minētās centrālās iestādes funkcijas, ciktāl to pieļauj attiecīgās dalībvalsts tiesību akti. Par jebkuras iestādes – valsts vai citas – iecelšanu, to kontaktinformāciju un funkciju apjomu dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar 71. pantu.

4. Šis pants un 53. pants nekādā gadījumā neuzliek centrālai iestādei pienākumu īstenot pilnvaras, ko var īstenot vienīgi tiesu iestādes saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

52. pants

Pilnvaras

Saņēmējas dalībvalsts centrālā iestāde no pieteikuma iesniedzēja var prasīt pilnvaru vienīgi gadījumā, ja tā viņu pārstāv tiesvedībā vai attiecībās ar citām iestādēm, vai lai ieceltu pārstāvi, kam veikt minētās darbības.

53. pants

Lūgumi veikt īpašus pasākumus

1. Centrālā iestāde var vērties citā centrālajā iestādē ar pamatotu lūgumu veikt attiecīgus īpašus pasākumus saskaņā ar 51. panta 2. punkta b), c), g), h), i) un j) apakšpunktu, ja pieteikumu neizskata saskaņā ar 56. pantu. Saņēmēja centrālā iestāde attiecīgi veic tādus pasākumus, pārliecinājusies, ka tie ir vajadzīgi, lai palīdzētu potenciālām pieteikuma iesniedzējam iesniegt pieteikumu saskaņā ar 56. pantu – vai izlemt, vai tāda pieteikums būtu jāiesniedz.

2. Ja ir iesniegts pieteikums par pasākumiem saskaņā ar 51. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu, saņēmēja centrālā iestāde meklē lūgto informāciju, ja vajadzīgs, piemērojot 61. pantu. Tomēr informāciju, kas ir minēta 61. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā, var meklēt tikai tad, ja kreditors iesniedz nolēmuma, tiesas izlīguma vai publiska izpildāma akta kopiju, kam vajadzības gadījumā pievienots izraksts saskaņā ar 20., 28., vai 48. pantu.

Saņēmēja centrālā iestāde iegūto informāciju paziņo iesniedzējai centrālai iestādei. Ja informācija tika iegūta saskaņā ar 61. pantu, tad paziņo tikai potenciālā atbildētāja adresi saņēmējā dalībvalstī. Ja lūguma mērķis ir panākt nolēmuma atzīšanu, pasludināt izpildāmību vai panākt tā izpildi, tad turklāt paziņo informāciju par to, vai kreditoram ir ienākumi vai manta šajā valstī.

Ja saņēmēja centrālā iestāde nevar paziņot lūgto informāciju, tā nekavējoties par to informē iesniedzēju centrālo iestādi, norādot attiecīgos iemeslus.

3. Centrālās iestādes pēc citu centrālo iestāžu lūguma var veikt arī konkrētus pasākumus saistībā ar iesniedzējā dalībvalstī sāktām lietām par uzturēšanas līdzekļu piedziņu, kurām ir starptautisks elements.

4. Pieteikumos saistībā ar šo pantu centrālās iestādes izmanto šīs regulas V pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

54. pants

Centrālo iestāžu izmaksas

1. Katra centrālā iestāde sedz izmaksas, kas radušās, piemērojot šo regulu.

2. Centrālās iestādes pieteikuma iesniedzējiem nevar uzlikt maksu par pakalpojumiem, ko tās sniedz saskaņā ar šo regulu – izņemot ārkārtējas izmaksas, kas radušās no lūguma veikt īpašus pasākumus saskaņā ar 53. pantu.

Šajā punktā izmaksas saistībā ar parādnieka atrašanās vietas noskaidrošanu netiek uzskatītas par ārkārtējām izmaksām.

3. Saņēmēja centrālā iestāde nevar piedzīt 2. punktā minēto pakalpojumu izmaksas, ja pieteikuma iesniedzējs iepriekš nav piekritis saņemt tādus pakalpojumus par prasīto maksu.

55. pants

Pieteikuma iesniegšana, izmantojot centrālās iestādes

Pieteikumu saskaņā ar šo nodaļu iesniedz centrālajai saņēmējas dalībvalsts iestādei ar tās dalībvalsts centrālās iestādes starpniecību, kurā pieteikuma iesniedzējs dzīvo.

56. pants

Pieejamie pieteikumi

1. Kreditors, kas vēlas atgūt uzturēšanas līdzekļus saskaņā ar šo regulu, var izmantot šādus pieteikumus:

a) atzīšana vai atzīšana un nolēmuma izpildāmības pasludināšana;

b) tāda nolēmuma izpilde, kas ir pieņemts vai atzīts saņēmējā dalībvalstī;

c) nolēmuma pieņemšana saņēmējā dalībvalstī, ja nolēmuma nav, tai skaitā, ja jānosaka bērnu vecāki;

d) nolēmuma pieņemšana saņēmējā dalībvalstī, ja nav iespējams atzīt un/vai pasludināt izpildāmību nolēmumam, kas pieņemts valstī, kura nav saņēmēja dalībvalsts;

e) saņēmējā dalībvalstī pieņemtā nolēmuma grozīšana;

f) valstī, kura nav saņēmēja dalībvalsts pieņemtā nolēmuma grozīšana.

2. Parādnieks, pret kuru pastāv nolēmums par uzturēšanu, var iesniegt šādus pieteikumus:

a) nolēmuma atzīšana, ar ko pārtrauc vai ierobežo iepriekš pieņemta lēmuma izpildi saņēmējā valstī;

b) tāda nolēmuma grozīšana, kas ir pieņemts saņēmējā dalībvalstī;

c) tāda nolēmuma grozīšana, kas ir pieņemts valstī, kura nav saņēmēja dalībvalsts.

3. Iesniedzot pieteikumus saskaņā ar šo pantu, 45. panta b) apakšpunktā paredzēto palīdzību un pārstāvību sniedz saņēmējas dalībvalsts centrālā iestāde, kas palīdzību un pārstāvību nodrošina tieši vai ar valsts vai citu iestāžu vai personu starpniecību.

4. Ja šajā regulā nav paredzēts savādāk, 1. un 2. punktā minētos pieteikumus nosaka saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem un attiecībā uz tiem piemēro šīs valsts noteikumus par jurisdikciju.

57. pants

Pieteikumu saturs

1. Pieteikumiem saskaņā ar 56. pantu izmanto VI vai VII pielikumā pievienoto veidlapas paraugu.

2. Visi pieteikumi saskaņā ar 56. pantu iekļauj vismaz:

a) pieteikuma vai pieteikumu būtības izklāstu;

b) pieteikuma iesniedzēja vārdu un kontaktinformāciju, tostarp adresi un dzimšanas datumu;

c) atbildētāja vārdu un, ja zināms, viņa adresi un dzimšanas datumu;

d) tās personas vārdu un dzimšanas datumu, kurai prasa uzturēšanas līdzekļus;

e) pieteikuma pamatojumu;

f) kreditora iesniegtā pieteikumā – informāciju par to, kur būtu jāsūta vai elektroniski jāpārsūta uzturēšanas līdzekļu maksājumi;

g) par pieteikuma apstrādi atbildīgās iesniedzējas dalībvalsts centrālās iestādes personas vai struktūrvienības vārds/nosaukums un kontaktinformācija.

3. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pieteikuma iesniedzējs savu personīgo adresi var aizstāt ar citu adresi gadījumos, kas saistīti ar vardarbību ģimenē, ja saņēmējas valsts tiesību akti nepieprasa, lai pieteikuma iesniedzējs tiesvedības uzsākšanai uzrādītu savu personīgo adresi.

4. Vajadzības gadījumā un, ciktāl tas ir zināms, pieteikumā iekļauj arī informāciju par:

a) kreditora finansiālo stāvokli;

b) parādnieka finansiālo stāvokli, arī parādnieka darba devēja vārdu/nosaukumu un adresi, un parādnieka aktīvu formu un to atrašanās vietu;

c) citu informāciju, kas var palīdzēt noteikt atbildētāja atrašanās vietu.

5. Pieteikumam pievieno vajadzīgo papildu informāciju vai dokumentāciju, attiecīgā gadījumā arī dokumentāciju par pieteikuma iesniedzēja tiesībām uz juridisko palīdzību. Pieteikumiem, kas paredzēti 56. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 2. punkta a) apakšpunktā, atbilstoši apstākļiem pievieno tikai 20., 28. vai 48. pantā vai Hāgas 2007. gada Konvencijas 25. pantā minētos dokumentus.

58. pants

Pieteikumu un lietu pārsūtīšana, saņemšana un apstrāde ar centrālo iestāžu starpniecību

1. Iesniedzējas dalībvalsts centrālā iestāde palīdz pieteikuma iesniedzējam nodrošināt, lai pieteikumam būtu pievienota visa informācija un dokumenti, par ko ir zināms, ka tie ir vajadzīgi pieteikuma izskatīšanai.

2. Iesniedzējas dalībvalsts centrālā iestāde, pārliecinājusies, ka pieteikums atbilst šīs regulas prasībām, to pārsūta saņēmējas dalībvalsts centrālai iestādei.

3. Saņēmēja centrālā iestāde 30 dienās pēc pieteikuma saņemšanas, izmantojot VIII pielikuma 1. papildinājumā pievienoto veidlapas paraugu, pārsūta saņemšanas apstiprinājumu iesniedzējas dalībvalsts centrālai iestādei un informē, kādi pasākumi jau ir veikti vai ko veiks, apstrādājot pieteikumu un var pieprasīt citus vajadzīgos dokumentus un informāciju.. To pašu 30 dienu laikā saņēmēja centrālā iestāde iesniedzējai centrālai iestādei paziņo tās personas vai struktūrvienības vārdu/nosaukumu un kontaktinformāciju, kura atbild par informācijas sniegšanu sakarā ar pieteikuma apstrādes gaitu.

4. Saņēmēja centrālā iestāde informē iesniedzēju centrālo iestādi par pieteikuma statusu 60 dienu laikā no dienas, kad ir apstiprināta dokumentu saņemšana.

5. Iesniedzēja centrālā iestāde un saņēmēja centrālā iestāde viena otru informē par:

a) personu vai struktūrvienību, kas ir atbildīga par konkrēto lietu;

b) lietas gaitu

un laikus atbild uz jautājumiem.

6. Centrālās iestādes lietu apstrādā tik ātri, cik to ļauj pienācīga lietas apstākļu izvērtēšana.

7. Centrālās iestādes izmanto ātrākos un efektīvākos saziņas līdzekļus, kas ir to rīcībā.

8. Saņēmēja centrālā iestāde var atteikties apstrādāt pieteikumu vienīgi tad, ja ir acīmredzami skaidrs, ka šīs regulas prasības nav ievērotas. Tādā gadījumā attiecīgā centrālā iestāde tūlīt informē iesniedzēju centrālo iestādi par atteikuma iemesliem, izmantojot IX pielikumā pievienoto veidlapas paraugu.

9. Saņēmēja centrālā iestāde nevar pieteikumu noraidīt tikai tādēļ, ka ir vajadzīgi papildu dokumenti vai informācija. Tā tomēr var prasīt iesniedzēju centrālo iestādi iesniegt attiecīgos papildu dokumentus vai informāciju. Ja iesniedzēja centrālā iestāde tos neiesniedz 90 dienu vai ilgākā laikā, ko noteikusi saņēmēja centrālā iestāde, saņēmēja centrālā iestāde var pieņemt lēmumu, ka tā neturpinās pieteikumu apstrādāt. Tādā gadījumā tā informē iesniedzēju centrālo iestādi, izmantojot IX pielikumā pievienoto veidlapas paraugu.

59. pants

Valodas

1. Pieteikuma veidlapu aizpilda saņēmējas dalībvalsts oficiālā valodā vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā atrodas attiecīgā centrālā iestāde, vai arī kādā citā Eiropas Savienības iestāžu oficiālā valodā, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi kā pieņemamu, izņemot gadījumu, kad šīs dalībvalsts centrālai iestādei nav vajadzīgs tulkojums.

2. Dokumentus, kas pievienoti pieteikuma veidlapai, tulko saskaņā ar 1. punktu noteiktajā valodā tikai tad, ja tulkojums ir vajadzīgs, lai sniegtu lūgto palīdzību, neskarot 20., 28., 40. un 66. pantu.

3. Visa cita centrālo iestāžu saziņa notiek valodā, ko nosaka saskaņā ar 1. punktu, ja vien centrālās iestādes savā starpā nevienojas par ko citu.

60. pants

Sanāksmes

1. Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, centrālās iestādes regulāri rīko sanāksmes.

2. Šīs sanāksmes sasauc saskaņā ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK.

61. pants

Centrālo iestāžu pieeja informācijai

1. Saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītiem nosacījumiem, izņemot 51. panta 4. punktu, saņēmēja centrālā iestāde izmanto visus piemērotos un pamatotos līdzekļus, lai iegūtu saskaņā ar 2. punktu vajadzīgo informāciju ar mērķi atvieglot konkrētajā lietā kāda nolēmuma saņemšanu, grozīšanu, atzīšanu, izpildāmības pasludināšanu vai izpildi.

Valsts iestādes vai pārvaldes, kuru rīcībā, veicot ikdienas darbību saņēmējā dalībvalstī, ir 2.punktā minētā informācija un kuras Direktīvas 95/46/EK nozīmē ir atbildīgas par tās apstrādi, ievērojot ar valsts drošību vai sabiedrības drošumu pamatotos ierobežojumus, sniedz šo informāciju prasības saņēmējas dalībvalsts centrālajai iestādei pēc tās lūguma, ja tai nav tiešas pieejas šai informācijai.

Dalībvalstis var iecelt valsts iestādes vai pārvaldes, kurām ir iespēja saņēmējai centrālajai iestādei sniegt informāciju, kas minēta šā panta 2. punktā. Ja dalībvalsts tā rīkojas, tā nodrošina, ka iestāžu vai pārvalžu izvēle dod centrālajai iestādei pieeju prasītajai informācijai atbilstīgi šim pantam.

Jebkura cita juridiska persona, kam saņēmējā dalībvalstī ir šā panta 2. punktā minētā informācija un kas kontrolē tās apstrādi Direktīvas 95/46/EK nozīmē, pēc pieprasījuma nodrošina attiecīgo informāciju saņēmējai centrālajai iestādei, ja saņēmējas dalībvalsts tiesību akti to atļauj.

Saņēmēja centrālā iestāde vajadzības gadījumā pārsūta šādi iegūto informāciju iesniedzējai centrālajai iestādei.

2. Šajā pantā minētā informācija jau atrodas to iestāžu, pārvalžu vai personu rīcībā, kas minētas 1. punktā. Tā ir adekvāta, nozīmīga, ne pārmērīgā apjomā un tajā iekļauj:

a) parādnieka vai kreditora adresi;

b) informāciju par parādnieka ienākumiem;

c) informāciju par parādnieka darba devēja identifikāciju un/vai parādnieka bankas rēķinu/rēķiniem;

d) informāciju par parādnieka mantu.

Lai pieņemtu vai grozītu nolēmumu, saņēmēja centrālā iestāde var lūgt tikai informāciju, kas minēta a) apakšpunktā.

Lai lūgtu atzīt kādu nolēmumu, pasludināt to par izpildāmu vai izpildīt, saņēmēja centrālā iestāde var lūgt visu informāciju, kas minēta pirmajā daļā. Tomēr d) apakšpunktā uzskaitīto informāciju var lūgt tikai tad, ja ar b) un c) apakšpunktā uzskaitīto informāciju nepietiek, lai izpildītu nolēmumu.

62. pants

Informācijas pārsūtīšana un izmantošana

1. Centrālās iestādes savā valstī pēc vajadzības izsniedz 61. panta 2. punktā minēto informāciju kompetentajām tiesām, kompetentām iestādēm, kas atbild par dokumentu izsniegšanu vai paziņošanu, un kompetentām iestādēm, kuras ir iesaistītas kāda nolēmuma izpildē.

2. Visas iestādes vai tiesas, kam ir nosūtīta informācija, piemērojot 61. pantu, to var izmantot tikai, lai atvieglotu prasīto uzturēšanas līdzekļu piedziņu.

Izņemot informāciju par to, vai saņēmējas dalībvalstī pastāv kāda adrese, ienākumi vai manta, 61. panta 2. punktā minēto informāciju nevar atklāt personai, kas ir vērsusies pie iesniedzējas centrālās iestādes, ja vien netiek piemērotas procesuālās normas tiesā.

3. Ikviena iestāde, kas apstrādā informāciju, kura tai pārsūtīta saskaņā ar 61. pantu, nedrīkst to glabāt ilgāk nekā vajadzīgs nolūkam, kā dēļ tā ir pārsūtīta.

4. Ikviena iestāde, kas apstrādā informāciju, kura tai pārsūtīta saskaņā ar 61. pantu, nodrošina informācijas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

63. pants

Datu subjektu informēšana

1. Datu subjektu saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem informē par to, vai jāizpauž visi dati vai tikai to daļa.

2. Ja šis atzinums var ietekmēt uzturēšanas prasības efektīvu piedziņu, informēšanu pārtrauc uz laiku līdz 90 dienām, skaitot no dienas, kad informācija ir paziņota saņēmējai centrālajai iestādei.

VIII NODAĻA

VALSTS IESTĀDES

64. pants

Valsts iestādes kā pieteikuma iesniedzēji

1. Ja pieteikuma mērķis ir nolēmumu atzīšana, izpildāmības pasludināšana vai izpilde, jēdzienā "kreditors" ir ietvertas arī valsts iestādes, kas rīkojas tādas personas vārdā, kam pienākas uzturēšanas līdzekļi vai kam jāatlīdzina uzturēšanas līdzekļu vietā saņemti maksājumi.

2. Valsts iestāžu tiesības rīkoties tādas personas vārdā, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi, vai prasīt atlīdzību par maksājumiem, kas kreditoram ir izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā, nosaka tiesību akti, kas nosaka attiecīgās valsts iestādes darbību.

3. Valsts iestādes var censties panākt atzīšanu un izpildāmības pasludināšanu vai prasīt nolēmumu izpildīt:

a) nolēmumu, kas pieņemts par parādnieku pēc valsts iestādes prasības atlīdzināt maksājumus, kas ir izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā;

b) nolēmumu, kas pieņemts gan par kreditoru, gan parādnieku, ciktāl tas attiecas uz maksājumus, kas kreditoram ir izmaksāti uzturēšanas līdzekļu vietā.

4. Valsts iestādes, kas prasa nolēmumu atzīt un pasludināt tā izpildāmību vai prasa nolēmumu izpildīt, pēc lūguma dara pieejamus visus vajadzīgos dokumentus, kuri apliecina saskaņā ar 2. punktu tai piešķirtās tiesības, un to, ka kreditoram ir izmaksāti maksājumus.

IX NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

65. pants

Legalizācija vai līdzīgas formalitātes

Šīs regulas sakarā neprasa veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

66. pants

Pievienoto dokumentu tulkojums

Neskarot 20., 28., un 40. pantu, tiesa, kurā celta prasība, var lūgt pusēm iesniegt pievienoto dokumentu tulkojumus, kas nav valodā, kādā notiek tiesvedība, tikai tad, ja tā uzskata, ka šis tulkojums ir vajadzīgs, lai pieņemtu nolēmumu vai lai ievērotu tiesības uz aizstāvību.

67. pants

Izmaksu piedziņa

Neskarot 54. pantu, saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var izņēmuma kārtā no zaudētājas puses, kas saskaņā ar 46. pantu ir saņēmusi juridisko palīdzību, piedzīt izmaksas, ja tās finansiālais stāvoklis to atļauj.

68. pants

Saistība ar citiem Kopienas instrumentiem

1. Ievērojot 75. panta 2. punktu, ar šo regulu groza Regulu (EK) Nr. 44/2001, aizstājot minētās regulas noteikumus, kas piemērojami uzturēšanas saistību lietās.

2. Šī regula uzturēšanas saistību jomā aizstāj Regulu (EK) Nr. 805/2004, izņemot attiecībā uz Eiropas izpildes rīkojumiem par uzturēšanas saistībām, kas izdoti kādā dalībvalstī, kurai nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols.

3. Uzturēšanas saistību lietās šī regula neietekmē Direktīvas 2003/8/EK piemērošanu, kā tas noteikts Vnodaļā.

4. Šī regula neietekmē Direktīvas 95/46/EK piemērošanu.

69. pants

Saistība ar spēkā esošām starptautiskām konvencijām un nolīgumiem

1. Šī regula neskar tādu starptautisku konvenciju un divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu piemērošanu, kuriem šīs regulas pieņemšanas laikā ir pievienojusies viena vai vairākas dalībvalstis, un kas attiecas uz jautājumiem, ko regulē šī regula, neietekmējot dalībvalstu saistības saskaņā ar Līguma 307. pantu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta un neskarot 3. punktu, dalībvalstu savstarpējās attiecībās šī regula prevalē pār konvencijām un nolīgumiem, kas attiecas uz šīs regulas darbības jomu un kuru līgumslēdzējas puses ir dalībvalstis.

3. Šī regula neliedz piemērot Zviedrijas, Dānijas, Somijas, Īslandes un Norvēģijas 1962. gada 23. marta konvenciju par uzturlīdzekļu piedziņu tajās dalībvalstīs, kuras ir tās līgumslēdzējas puses, ņemot vērā to, ka šī konvencija attiecībā uz nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi paredz:

a) vienkāršotu un paātrinātu kārtību, lai izpildītu nolēmumus par uzturēšanas saistībām un

b) labvēlīgāku juridisko palīdzību, nekā tas paredzēts šīs regulas V nodaļā.

Tomēr šīs konvencijas piemērošana atbildētājam neliegs aizsardzību, ko paredz šīs regulas 19. un 21. pants.

70. pants

Publiski pieejama informācija

Izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Lēmumu 2001/470/EK, dalībvalstis dara pieejamu šādu informāciju, ko izplata publiski:

a) savu tiesību aktu un procesu aprakstu uzturēšanas saistību jomā;

b) to pasākumu aprakstu, kas paredzēti saistību izpildei saskaņā ar 51. pantu;

c) aprakstu, cik efektīva tiesu iestāžu pieejamība ir nodrošināta, kā prasīts 44. pantā, un

d) attiecīgas valsts izpildes noteikumu un procesu aprakstu, ietverot informāciju par izpildes ierobežojumiem, jo īpaši – parādnieku aizsardzības noteikumiem un noilgumiem.

Dalībvalstis pastāvīgi atjaunina minēto informāciju.

71. pants

Informācija par kontaktinformāciju un valodām

1. Līdz vēlākais 2010. gada 18. septembrim dalībvalstis Komisijai paziņo:

a) nosaukumu un kontaktinformāciju tiesām vai iestādēm, kurām ir kompetence izskatīt pieteikumus par izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 27. panta 1. punktu un pārsūdzības par nolēmumiem attiecībā uz šādiem pieteikumiem saskaņā ar 32. panta 2. punktu;

b) pārsūdzības kārtību, kas minēta 33. pantā;

c) pārskatīšanas kārtību saistībā ar 19. pantu, kā arī tiesas, kurai ir jurisdikcija, nosaukumu un kontaktinformāciju;

d) dalībvalstu centrālo iestāžu nosaukumus un kontaktinformāciju, un, vajadzības gadījumā, to funkciju jomu saskaņā ar 49. panta 3. punktu;

e) dalībvalstu valsts iestāžu vai citu iestāžu nosaukumus un kontaktinformāciju, un, vajadzības gadījumā, to funkciju jomu saskaņā ar 51. panta 3. punktu;

f) to iestāžu nosaukumus un kontaktinformāciju, kurām ir kompetence izpildes lietās saskaņā ar 21. pantu;

g) valodas, kas ir pieņemamas dokumentu tulkojumos, kā minēts 20., 28. un 40. pantā;

h) valodu vai valodas, ko centrālās iestādes atzīst par pieņemamām, lai sazinātos ar citām centrālām iestādēm, kā minēts 59. pantā.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām turpmākām izmaiņām šajā informācijā.

2. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē saskaņā ar šā panta 1. punktu saņemto informāciju, izņemot a), c) un f) apakšpunktā norādīto tiesu un iestāžu adreses un citu kontaktinformāciju.

3. Komisija publicē visu saskaņā ar šā panta 1. punktu iesniegto informāciju, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, konkrēti – izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Lēmumu Nr. 2001/470/EK.

72. pants

Veidlapu grozījumi

Grozījumus šajā regulā paredzētajās veidlapās pieņem saskaņā ar 73. panta 3. punktā noteikto konsultatīvo procedūru.

73. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2201/2003 70. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

74. pants

Pārskatīšanas klauzula

Komisija vēlākais piecu gadu laikā no piemērošanas dienas, kas norādīta 76. panta trešajā daļā, Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai sniedz pārskatu par šīs regulas piemērošanu, tostarp praktiskās pieredzes izvērtējumu centrālo iestāžu sadarbības jomā, jo īpaši attiecībā uz to pieeju valsts iestāžu un pārvalžu informācijai, un izvērtējumu par atzīšanas, izpildāmības pasludināšanas un izpildes procesuālo kārtību, ko piemēro nolēmumiem, kas pieņemti dalībvalstīs, kurām nav saistošs Hāgas 2007. gada Protokols. Vajadzības gadījumā pārskatu papildina ar pielāgojumu priekšlikumiem.

75. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro vienīgi tādai uzsāktai tiesvedībai, tādiem apstiprinātiem vai noslēgtiem tiesas izlīgumiem un tādiem publiskiem aktiem, kas ir izdoti pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ievērojot 2. un 3. punktu.

2. IV nodaļas 2. un 3. iedaļu piemēro:

a) tādiem pirms šīs regulas piemērošanas dienas pieņemtiem dalībvalstu nolēmumiem, kuru atzīšana un izpildes pasludināšana tika prasīta pēc šī datuma;

b) tādiem nolēmumiem, kas pieņemti pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ja tiesvedība tika uzsākta pirms šī datuma, tiktāl, ciktāl šie nolēmumi – to atzīšana un izpilde – attiecas uz Regulas (EK) Nr. 44/2001 piemērošanas jomu.

Regulu (EK) Nr. 44/2001 turpina piemērot attiecībā uz atzīšanas un izpildes procesiem, kas ir ierosināti šīs regulas piemērošanas dienā.

Pirmo un otro punktu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz apstiprinātiem vai noslēgtiem tiesas izlīgumiem un tādiem publiskiem aktiem, kas ir izdoti dalībvalstīs.

3. VII nodaļu par centrālo iestāžu sadarbību piemēro lūgumiem un pieteikumiem, ko centrālā iestāde ir saņēmusi pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

76. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. panta 2. punktu, 47. panta 3. punktu, 71., 72. un 73. pantu piemēro no 2010. gada 18. septembra.

Izņemot noteikumus, kas minēti otrajā daļā, šo regulu piemēro no 2011. gada 18. jūnija, ja vien Hāgas 2007. gada Protokolu šajā laikā piemēro Kopienā. Ja tā nav, šo regulu piemēro, sākot no dienas, kad Kopienā piemēro šo protokolu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2008. gada 18. decembrī

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
M. BARNIER

I PIELIKUMS

IZRAKSTS NO NOLĒMUMA/IZLĪGUMA UZTURĒŠANAS SAISTĪBU LIETĀ NEATTIECAS UZ ATZĪŠANAS PROCEDŪRU VAI IZPILDĀMĪBAS PASLUDINĀŠANAS TIESVEDĪBU

(20. un 48. pants Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

SVARĪGI

Jāsniedz izcelsmes tiesai

Sniegt tikai tādā gadījumā, ja nolēmums vai izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

Minēt tikai to informāciju, kas norādīta tiesas nolēmumā vai izlīgumā vai kas bija izcelsmes tiesas rīcībā

1. **Dokumenta veids**

☐ Nolēmums ☐ Izlīgums

Datums un numurs: .....

Nolēmums/izlīgums ir atzīts un tas ir izpildāms citā dalībvalstī bez iespējas iebilst pret tā atzīšanu un bez vajadzības pasludināt izpildāmību (Regulas (EK) Nr. 4/2009 17. un 48. pants).

2. **Izcelsmes tiesa**

2.1. Nosaukums: .....

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

2.3. Tālr./fakss:/e-pasts .....

3. **Prasītājs(-i)** (*) (**)

3.1. *A persona*

3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

(1) OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.
(*) Ja tiesas nolēmumā/izlīgumā puses nav nosauktas par prasītāju vai atbildētāju, neatkarīgi no tā, tās jānorāda kā prasītājs vai atbildētājs.
(**) Ja nolēmums vai izlīgums attiecas uz vairāk kā trim prasītājiem vai atbildētājiem, pievienot papildu lapu.

3.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.1.4. Adrese:

3.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.1.4.3. Valsts: .....

3.1.5. Saņēma

3.1.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

3.1.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

3.1.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

3.2. *Persona B*

3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.2.4. Adrese:

3.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.2.4.3. Valsts: .....

3.2.5. Saņēma

3.2.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

3.2.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

3.2.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

3.3. *Persona C*

3.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.3.4. Adrese:

3.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.3.4.3. Valsts: .....

3.3.5. Saņēma

3.3.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

3.3.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

3.3.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

4. **Atbildētājs(-i)** (*) (**)

4.1. *A persona*

4.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.1.4. Adrese:

4.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.1.4.3. Valsts: .....

(*) Ja tiesas nolēmumā/izlīgumā puses nav nosauktas par prasītāju vai atbildētāju, neatkarīgi no tā, tās jānorāda kā prasītājs vai atbildētājs.
(**) Ja nolēmums vai izlīgums attiecas uz vairāk kā trim prasītājiem vai atbildētājiem, pievienot papildu lapu.

4.1.5. Saņēma

4.1.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

4.1.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

4.1.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

4.2. *Persona B*

4.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.2.4. Adrese:

4.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.2.4.3. Valsts: .....

4.2.5. Saņēma

4.2.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

4.2.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

4.2.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 IX pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

4.3. *Persona C*

4.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.3.4. Adrese:

4.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.3.4.3. Valsts: .....

4.3.5. Saņēma

4.3.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

4.3.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

4.3.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

5. **Tiesas nolēmuma/izlīguma noteikumi**

5.1. *Valūta*

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGL) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Igaunijas krona (EEK)
☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN)
☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ cita (norādīt ISO kodu) .....

5.2. *Uzturēšanas prasība* (*)

5.2.1. ***Uzturēšanas prasība A***

5.2.1.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.1.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

(*) Ja nolēmums/izlīgums attiecas uz vairāk kā trim uzturēšanas līdzekļu prasībām, pievienot papildu lapu.

5.2.1.3. ☐ Summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.1.4. ☐ Summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz (datums (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums): .....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina:

.....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti nolēmumā vai izlīgumā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Cits maksājuma veids (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.2. ***Uzturēšanas prasība B:***

5.2.2.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: .... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.2.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.2.3. ☐ Summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.2.4. ☐ Summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz (datums (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums): .....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: .....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti nolēmumā vai izlīgumā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Cits maksājuma veids (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.3. ***Uzturēšanas prasība C***

5.2.3.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.3.2. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.3.3. ☐ Summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.3.4. ☐ Summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: .....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.3.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.3.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti nolēmumā vai izlīgumā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.3.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Cits maksājuma veids (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.3. *Izmaksas un izdevumi*

Tiesas nolēmumā/izlīgumā noteikts, ka

..... (uzvārds un vārds(-i))

maksā .....

saņēmējam: ..... (uzvārds un vārds(-i))

Ja pievienotas papildu lapas, norādīt lapu skaitu: .....
Vieta: ..... datums: ..... (dd/mm/gggg)
Paraksts un/vai izcelsmes tiesas zīmogs:
.....

II PIELIKUMS

IZRAKSTS NO NOLĒMUMA/IZLĪGUMA UZTURĒŠANAS SAISTĪBU LIETĀ ATTIECAS UZ ATZĪŠANAS UN IZPILDĀMĪBAS PASLUDINĀŠANAS TIESVEDĪBU

(28. pants un 75. panta 2. punkts Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

SVARĪGI

Jāsniedz izcelsmes tiesai

Sniegt tikai tādā gadījumā, ja nolēmums vai izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

Minēt tikai to informāciju, kas norādīta tiesas nolēmumā vai izlīgumā vai kas bija izcelsmes tiesas rīcībā

1. **Dokumenta veids**

☐ nolēmums ☐ izlīgums

Datums un numurs: .....

2. **Izcelsmes tiesa**

2.1. Nosaukums: .....

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

2.3. Tālr./fakss:/e-pasts .....

3. **Prasītājs(-i)** (*) (**)

3.1. *A persona*

3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.
(*) Ja tiesas nolēmumā/izlīgumā puses nav nosauktas par prasītāju vai atbildētāju, neatkarīgi no tā, tās jānorāda kā prasītājs vai atbildētājs.
(**) Ja nolēmums vai izlīgums attiecas uz vairāk kā trim prasītājiem vai atbildētājiem, pievienot papildu lapu.

3.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.1.4. Adrese:

3.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.1.4.3. Valsts: .....

3.1.5. Saņēma

3.1.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

3.1.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas::

☐ Jā ☐ Nē

3.1.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

3.2. *Persona B*

3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.2.4. Adrese:

3.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.2.4.3. Valsts: .....

3.2.5. Saņēma

3.2.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

3.2.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

3.2.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

3.3. *Persona C*

3.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.3.4. Adrese:

3.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.3.4.3. Valsts: .....

3.3.5. Saņēma

3.3.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

3.3.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

3.3.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

4. **Atbildētājs(-i)** (*) (**)

4.1. *A persona*

4.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.1.4. Adrese:

4.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.1.4.3. Valsts: .....

(*) Ja tiesas nolēmumā/izlīgumā puses nav nosauktas par prasītāju vai atbildētāju, neatkarīgi no tā, tās jānorāda kā prasītājs vai atbildētājs.
(**) Ja nolēmums vai izlīgums attiecas uz vairāk kā trim prasītājiem vai atbildētājiem, pievienot papildu lapu.

4.1.5. Saņēma

4.1.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

4.1.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

4.1.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

4.2. *Persona B*

4.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.2.4. Adrese:

4.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.2.4.3. Valsts: .....

4.2.5. Saņēma

4.2.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

4.2.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

4.2.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

4.3. *Persona C*

4.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.3.4. Adrese:

4.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.3.4.3. Valsts: .....

4.3.5. Saņēma

4.3.5.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

4.3.5.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

4.3.5.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

5. **Tiesas nolēmuma/izlīguma noteikumi**

5.1. *Valūta*

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGL) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Igaunijas krona (EEK)
☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN)
☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ cita (norādīt ISO kodu): .....

5.2. *Uzturēšanas prasība* (*)

5.2.1. ***Uzturēšanas prasība A***

5.2.1.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.1.2. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

(*) Ja nolēmums/izlīgums attiecas uz vairāk kā trim uzturēšanas prasībām, pievienot papildu lapu.

5.2.1.3. ☐ Summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.1.4. ☐ Summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina:

.....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti nolēmumā/izlīgumā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.7. ☐ Maksājums graudā (norādīt): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Cits maksājuma veids (norādīt): .....

.....

.....

.....

5.2.2. ***Uzturēšanas prasība B***

5.2.2.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.2.2. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.2.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.2.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: .....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti nolēmumā/izlīgumā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Cits maksājuma veids (norādīt): .....

.....

.....

.....

5.2.3. ***Uzturēšanas prasība C***

5.2.3.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.3.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.3.3. ☐ Summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.3.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

……

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: ……

Indeksāciju piemēro, sākot no: …… (dd/mm/gggg)

5.2.3.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: …… no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: ……

Izmaksas veids: ……

……

……

5.2.3.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti nolēmumā/izlīgumā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: ……

Procentus piemēro, sākot no: …… (dd/mm/gggg)

5.2.3.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): ……

……

……

……

5.2.3.8. ☐ Cits maksājuma veids (norādīt): ……

……

……

……

5.3. *Izmaksas un izdevumi*

Tiesas nolēmumā/izlīgumā noteikts, ka

…… (uzvārds un vārds(-i))

maksā …… (norādīt summu)

saņēmējam: …… (uzvārds un vārds(-i))

Ja pievienotas papildu lapas, norādīt lapu skaitu: ……
Vieta: …… datums: …… (dd/mm/gggg)
Paraksts un/vai izcelsmes tiesas zīmogs:
……

III PIELIKUMS

IZRAKSTS NO PUBLISKA AKTA UZTURĒŠANAS SAISTĪBU LIETĀ NEATTIECAS UZ ATZĪŠANAS UN IZPILDĀMĪBAS PASLUDINĀŠANAS TIESVEDĪBU

(48. pants Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

SVARĪGI

Jāizsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei

Izsniegt tikai tad, ja publiskais akts ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

Norādīt tikai to informāciju, kas minēta publiskajā aktā vai kas bija kompetentās iestādes rīcībā

1. **Publiskā akta datums un atsauces numurs:** .....

Publiskais akts ir atzīts un tas ir izpildāms citā dalībvalstī bez iespējas iebilst pret tā atzīšanu un bez vajadzības pasludināt izpildāmību (Regulas (EK) Nr. 4/2009 48. pants).

2. **Informācija par publisko aktu**

2.1. ☐ Akta sastādīšanas vai reģistrācijas datums: ..... (dd/mm/gggg)

☐ Vienošanās noslēgšanas vai autentificēšanas datums: ..... (dd/mm/gggg)

2.2. Kompetentā iestāde:

2.2.1. Nosaukums: .....

2.2.2. Adrese:

2.2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

2.2.3. Tālr./fakss:/e-pasts: .....

3. **Kreditors(-i)** (*)

3.1. *A persona*

3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

(*) Ja publisks akts attiecas uz vairāk kā trim kreditoriem vai parādniekiem, pievienot papildu lapas.

3.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.1.4. Adrese:

3.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.1.4.3. Valsts: .....

3.2. *Persona B*

3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.2.4. Adrese:

3.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.2.4.3. Valsts: .....

3.3. *Persona C*

3.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.3.4. Adrese:

3.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.3.4.3. Valsts: .....

4. **Parādnieks(-i)** (*)

4.1. *A persona*

4.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.1.4. Adrese:

4.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.1.4.3. Valsts: .....

(*) Ja publisks akts attiecas uz vairāk kā trim kreditoriem vai parādniekiem, pievienot papildu lapas.

4.2. *Persona B*

4.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.2.4. Adrese:

4.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.2.4.3. Valsts: .....

4.3. *Persona C*

4.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.3.4. Adrese:

4.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.3.4.3. Valsts: .....

5. **Publiskā akta saturs**

5.1. *Valūta*

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGL) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Igaunijas krona (EEK)
☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN)
☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ cita (norādīt ISO kodu) .....

5.2. *Uzturēšanas prasība* (*)

5.2.1. ***Uzturēšanas prasība A***

5.2.1.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

par ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.1.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

(*) Ja publisks akts attiecas uz vairāk kā trim uzturēšanas prasībām, pievienot papildu lapas.

5.2.1.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.1.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina:

.....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti publiskajā aktā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Cits maksājuma veids (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.2. ***Uzturēšanas prasība B***

5.2.2.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.2.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.2.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.2.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina:

.....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti publiskajā aktā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Cits maksājuma veids (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.3. ***Uzturēšanas prasība C***

5.2.3.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.3.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.3.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.3.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

……

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: ……

Indeksāciju piemēro, sākot no: …… (dd/mm/gggg)

5.2.3.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: …… no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: ……

Izmaksas veids: ……

……

……

5.2.3.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti publiskajā aktā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: ……

Procentus piemēro, sākot no: …… (dd/mm/gggg)

5.2.3.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): ……

……

……

……

5.2.3.8. ☐ Cits maksājuma veids (precizēt): ……

……

……

……

5.3. *Izmaksas*

Publiskajā aktā noteikts, ka

…… (uzvārds un vārds(-i))

maksā …… …… (norādīt summu)

saņēmējam: …… (uzvārds un vārds(-i))

Ja pievienotas papildu lapas, norādīt lapu skaitu: ……
Vieta: …… datums: …… (dd/mm/gggg)
Paraksts un/vai kompetentās iestādes zīmogs:
……

IV PIELIKUMS

IZRAKSTS NO PUBLISKA AKTA UZTURĒŠANAS SAISTĪBU LIETĀ ATTIECAS UZ ATZĪŠANAS UN IZPILDĀMĪBAS PASLUDINĀŠANAS TIESVEDĪBU

(48. pants un 75. panta 2. punkts Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās) [1]

SVARĪGI

Jāizsniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei

Izsniegt tikai tad, ja publiskais akts ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

Norādīt tikai to informāciju, kas minēta publiskajā aktā vai kas bija kompetentās iestādes rīcībā

1. **Publiskā akta datums un atsauces numurs:** .....

2. **Informācija par publisko aktu**

2.1. ☐ Akta sastādīšanas vai reģistrācijas datums: ..... (dd/mm/gggg)

☐ Vienošanās noslēgšanas vai autentificēšanas datums: ..... (dd/mm/gggg)

2.2. Kompetentā iestāde:

2.2.1. Nosaukums: .....

2.2.2. Adrese:

2.2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

2.2.3. Tālr./fakss:/e-pasts: .....

3. **Kreditors(-i)** (*)

3.1. *A persona*

3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.
(*) Ja publisks akts attiecas uz vairāk kā trim kreditoriem vai parādniekiem, pievienot papildu lapas.

3.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.1.4. Adrese:

3.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.1.4.3. Valsts: .....

3.2. *Persona B*

3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.2.4. Adrese:

3.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.2.4.3. Valsts: .....

3.3. *Persona C*

3.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

3.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

3.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

3.3.4. Adrese:

3.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.3.4.3. Valsts: .....

4. **Parādnieks(-i)** (*)

4.1. *A persona*

4.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.1.4. Adrese:

4.1.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.1.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.1.4.3. Valsts: .....

(*) Ja publisks akts attiecas uz vairāk kā trim kreditoriem vai parādniekiem, pievienot papildu lapas.

4.2. *Persona B*

4.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.2.4. Adrese:

4.2.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.2.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.2.4.3. Valsts: .....

4.3. *Persona C*

4.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

4.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

4.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

4.3.4. Adrese:

4.3.4.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

4.3.4.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

4.3.4.3. Valsts: .....

5. **Publiskā akta saturs**

5.1. *Valūta:*

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas levas (BGL) ☐ Čehijas kronas (CZK) ☐ Igaunijas kronas (EEK)
☐ Ungārijas forinti (HUF) ☐ Lietuvas liti (LTL) ☐ Latvijas lati (LVL) ☐ Polijas zloti (PLN)
☐ Rumānijas lejas (RON) ☐ Zviedrijas kronas (SEK) ☐ cita (norādīt ISO kodu): .....

5.2. *Uzturēšanas prasība* (*)

5.2.1. ***Uzturēšanas prasība A***

5.2.1.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.1.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

(*) Ja publisks akts attiecas uz vairāk kā trim uzturēšanas prasībām, pievienot papildu lapas.

5.2.1.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.1.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: .....

.....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti publiskajā aktā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

.....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.1.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Cits maksājuma veids (norādīt): .....

.....

.....

.....

5.2.2. ***Uzturēšanas prasība B***

5.2.2.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.2.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.2.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.2.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no .....(dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

.....

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: .....

Indeksāciju piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: ..... no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: .....

Izmaksas veids: .....

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti publiskajā aktā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: .....

Procentus piemēro, sākot no: ..... (dd/mm/gggg)

5.2.2.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): .....

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Cits maksājuma veids (norādīt): .....

.....

.....

.....

5.2.3. ***Uzturēšanas prasība C***

5.2.3.1. Uzturēšanas līdzekļu maksājums

maksātājs: ..... (uzvārds un vārds(-i))

saņēmējam: ..... (personas uzvārds un vārds(-i), kurai summa faktiski jāpārskaita)

Persona, kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi:

..... (uzvārds un vārds(-i))

5.2.3.2. ☐ summu izmaksā vienā reizē

Vajadzības gadījumā – laikposms, uz kuru maksājums attiecas:

.....

(no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums)

Termiņš: ..... (dd/mm/gggg)

Summa: .....

5.2.3.3. ☐ summu izmaksā vairākās reizēs

Termiņš (dd/mm/gggg)	Summa

5.2.3.4. ☐ summu izmaksā periodiski

☐ reizi nedēļā

☐ reizi mēnesī

☐ cits (norādīt biežumu): .....

Summa: .....

Sākot no ..... (dd/mm/gggg)

Termiņš: .....

☐ Vajadzības gadījumā līdz ((dd/mm/gggg) vai konkrēts notikums):

……

Ja uzturēšanas prasības summu indeksē, norādīt, kā šo indeksāciju aprēķina: ……

Indeksāciju piemēro, sākot no:

…… (dd/mm/gggg)

5.2.3.5. ☐ Summa, kas izmaksājama ar atpakaļejošu datumu

Laikposms, uz kuru attiecas: …… no (dd/mm/gggg) līdz (dd/mm/gggg)

Summa: ……

Izmaksas veids: ……

……

……

5.2.3.6. ☐ Procenti (ja tie norādīti publiskajā aktā)

Ja uzturēšanas prasības summai aprēķina procentus, norādīt procentu likmi: ……

Procentus piemēro, sākot no: …… (dd/mm/gggg)

5.2.3.7. ☐ Maksājums graudā (precizēt): ……

……

……

……

5.2.3.8. ☐ Cits maksājuma veids (norādīt): ……

……

……

……

5.3. *Izmaksas*

Publiskajā aktā noteikts, ka

…… (uzvārds un vārds(-i))

maksā …… (norādīt summu)

saņēmējam: …… (uzvārds un vārds(-i))

Ja pievienotas papildu lapas, norādīt lapu skaitu: ……
Vieta: …… datums: …… (dd/mm/gggg)
Paraksts un/vai kompetentās iestādes zīmogs:
……

V PIELIKUMS

LŪGUMS VEIKT ĪPAŠUS PASĀKUMUS

(53. pants Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

A DAĻA: Aizpilda iesniedzēja centrālā iestāde

1. **Iesniedzēja centrālā iestāde**

1.1. Nosaukums: .....

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

1.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

1.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

1.3. Tālr.: .....

1.4. Fakss: .....

1.5. E- pasta adrese: .....

1.6. Atsauces numurs: .....

1.7. Atbildīgā persona:

1.7.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

1.7.2. Tālr.: .....

1.7.3. E-pasta adrese: .....

2. **Saņēmēja centrālā iestāde**

2.1. Nosaukums: .....

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

3. **Lūgums**

3.1. *Īpašā pasākuma mērķis:*

3.1.1. ☐ palīdzēt noteikt parādnieka vai kreditora atrašanās vietu (sk. 3.3. un 3.4. punktu)

3.1.2. ☐ palīdzēt meklēt informāciju par parādnieka vai kreditora ienākumiem vai īpašumiem (sk. 3.3. un 3.4. punktu)

3.1.3. ☐ atvieglot dokumentālu pierādījumu vai citu pierādījumu iegūšanu

3.1.4. ☐ saņemt palīdzību, lai noteiktu radniecību

3.1.5. ☐ uzsākt vai atvieglot tiesvedības uzsākšanu, lai panāktu vajadzīgu un pagaidu teritoriāla mēroga pasākumu

3.1.6. ☐ atvieglot dokumenta izsniegšanu

3.2. *Lūguma pamatojums:*

……

……

……

……

……

3.3. *Pieprasītā informācija attiecas uz:*

3.3.1. ☐ ***šādu parādnieku***

3.3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): ……

3.3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta (*): ……

3.3.1.3. Pēdējā zināmā adrese: ……

3.3.1.4. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (*): ……

3.3.1.5. Cita būtiska informācija (**):

……

……

3.3.2. ☐ ***šādu kreditoru***

3.3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): ……

3.3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta (*): ……

3.3.2.3. Pēdējā zināmā adrese: ……

3.3.2.4. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (*): ……

3.3.2.5. Cita būtiska informācija (**):

……

……

(*) Ja šādi dati ir pieejami.

(**) Piemēram, iepriekšējā darba devēja uzvārds/nosaukums, ģimenes locekļu uzvārdi un adreses, informācija par transportlīdzekli vai nekustamo īpašumu, kura īpašnieks varētu būt attiecīgā persona.

3.4. *Vajadzīgā informācija*

3.4.1. ☐ Parādnieka/kreditora pašreizējā adrese

3.4.2. ☐ Parādnieka/kreditora ienākumi

3.4.3. ☐ Parādnieka/kreditora īpašumi, tostarp īpašumu atrašanās vieta

Kreditors ir iesniedzis kopiju tiesas nolēmumam, izlīgumam vai publiskam aktam, ko paredzēts izpildīt, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgu veidlapu

☐ Jā ☐ Nē

☐ **Pastāv risks, ka, informējot attiecīgo personu par šīs informācijas vākšanu, varētu būt apdraudēta uzturēšanas prasības efektīva piedziņa (Regulas (EK) Nr. 4/2009 63. panta 2. punkts).**

Vieta: ..... datums: ..... (dd/mm/gggg)
Iesniedzējas centrālās iestādes pilnvarotas amatpersonas uzvārds un paraksts:
.....

B DAĻA: Aizpilda saņēmēja centrālā iestāde

4. **Saņēmējas centrālās iestādes atsauces numurs: .....**

5. **Atbildīgā persona:**

5.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

5.2. Tālr.: .....

5.3. Fakss: .....

5.4. E- pasta adrese: .....

6. **Veiktie pasākumi un gūtie rezultāti**

.....

.....

.....

.....

7. **Apkopotā informācija**

7.1. *Nepiemērojot Regulas (EK) Nr. 4/2009 61., 62. un 63. pantu:*

7.1.1. Parādnieka/kreditora adrese:

☐ Nē ☐ Jā (norādīt):

.....

.....

7.1.2. Parādnieka/kreditora adrese:

☐ Nē ☐ Jā (norādīt):

.....

.....

7.1.3. Parādnieka/kreditora īpašumi:

☐ Nē ☐ Jā (norādīt):

.....

.....

7.2. *Piemērojot Regulas (EK) Nr. 4/2009 61., 62. un 63. pantu:*

7.2.1. Parādnieka/kreditora adrese:

☐ Nē ☐ Jā (norādīt):

.....

.....

.....

7.2.2. Parādnieka ienākumi:

☐ Nē ☐ Jā

7.2.3. Parādnieka īpašums:

☐ Nē ☐ Jā

SVARĪGI

(piemērojot Regulas (EK) Nr. 4/2009 61., 62. un 63. pantu)

Izņemot informāciju par to, vai saņēmējas dalībvalstī pastāv kāda adrese, ienākumi vai manta, 61. panta 2. punktā minēto informāciju nevar atklāt personai, kas ir vērsusies pie iesniedzēja centrālās iestādes, ja vien procesuālās normas netiek piemērotas tiesā (Regulas (EK) Nr. 4/2009 62. panta 2. punkta otrā daļa).

8. **Nav iespējams nosūtīt lūgto informāciju**

Saņēmēja centrālā iestāde nespēj nosūtīt prasīto informāciju šādu iemeslu dēļ:

.....

.....

.....

Vieta: ..... datums: ..... (dd/mm/gggg)
Saņēmējas centrālās iestādes pilnvarotas amatpersonas uzvārds un paraksts:
.....

VI PIELIKUMS

PIETEIKUMA VEIDLAPA NOLŪKĀ PANĀKT NOLĒMUMA ATZĪŠANU, PASLUDINĀT IZPILDĀMĪBU VAI PANĀKT TĀ IZPILDI UZTURĒŠANAS SAISTĪBU LIETĀ

(56. un 57. pants Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

A DAĻA: Aizpilda iesniedzēja centrālā iestāde

1. **Pieteikums**

☐ Pieteikums par nolēmuma atzīšanu vai atzīšanu un nolēmuma izpildāmības pasludināšanu (56. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par nolēmuma atzīšanu (56. panta 2. punkta a) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par saņēmēja dalībvalstī pieņemta vai atzīta nolēmuma izpildi (56. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

2. **Iesniedzēja centrālā iestāde**

2.1. Nosaukums: .....

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

2.3. Tālr.: .....

2.4. Fakss: .....

2.5. E-pasta adrese: .....

2.6. Pieteikuma numurs: .....

Lūgums izskatīt kopā ar pieteikumu(-iem) ar šādu(-iem) atsauces numuru(-iem): .....

2.7. Atbildīgā persona:

2.7.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

2.7.2. Tālr.: .....

2.7.3. E- pasta adrese: .....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

3. **Saņēmēja centrālā iestāde**

3.1. Nosaukums: .....

3.2. Adrese:

3.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

4. **Pieteikumam pievienotie dokumenti** (*) **gadījumā, ja nolēmums ir pieņemts kādā no dalībvalstīm**

☐ nolēmuma/izlīguma/publiska akta kopija

☐ nolēmuma/izlīguma/publiska akta izraksts, izmantojot I pielikumā, II pielikumā, Y pielikumā vai Z pielikumā iekļauto veidlapu

☐ I pielikumā, II pielikumā, Y pielikumā vai Z pielikumā iekļautas veidlapas satura transliterācija vai tulkojums

☐ vajadzības gadījumā – nolēmuma izpildāmības pasludināšanai kopija

☐ dokuments, kurā norādīta piespriesto, bet nesamaksāto maksājumu summa un diena, kurā šī summa ir aprēķināta

☐ dokuments, kurā konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs ir saņēmis juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksu un tiesāšanās izdevumu segšanas

☐ dokuments, kurā konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs ir saņēmis bezmaksas izskatīšanas procesu izcelsmes dalībvalsts administratīvā iestādē un ir apliecināts, ka viņš atbilst finansiālajiem nosacījumiem, lai saņemtu juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas

☐ dokuments, kurā noteiktas publiskas organizācijas tiesības prasīt atlīdzību par kreditoram sniegtajiem pakalpojumiem un ar kuru pamato šādu pakalpojumu apmaksu

☐ cits (norādīt): .....

.....

.....

.....

5. **Pieteikumam pievienotie dokumenti** (*) **gadījumā, ja nolēmums ir pieņemts trešā valstī**

☐ nolēmuma pilns teksts

☐ izcelsmes dalībvalsts kompetentas iestādes nolēmuma apkopojums vai izraksts

☐ dokuments, kurā noteikts, ka nolēmums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī un, ja nolēmumu pieņēmusi administratīva iestāde, – dokuments, kas apliecina, ka izpildītas ir Hāgas 2007. gada konvencijas 19. panta 3. punktā noteiktās prasības

(*) Atbilstīgos gadījumos jāizdara atzīmes rūtiņās un dokumenti jānumurē tādā secībā, kā tie pievienoti.

☐ ja atbildētājs nav bijis klāt un nav ticis pārstāvēts tiesvedībā izcelsmes valstī – dokuments vai dokumenti, kas attiecīgi apliecina to, ka atbildētājs ir atbilstīgi informēts par tiesvedību un viņam ir bijusi iespēja izteikties vai ka viņš ir atbilstīgi informēts par nolēmumu un viņam ir bijusi iespēja to faktiski un juridiski pārsūdzēt

☐ dokuments, kurā norādīta piespriesto, bet nesamaksāto maksājumu summa un diena, kurā šī summa ir aprēķināta

☐ dokuments, kurā ir ietverta noderīga informācija piemērotu aprēķinu veikšanai gadījumā, ja ir pieņemts nolēmums, kurā paredzēta automātiska indeksācija

☐ dokuments, kurā noteiks, kādā mērā pieteikuma iesniedzējs ir izmantojis bezmaksas juridisko palīdzību izcelsmes dalībvalstī

☐ cits (norādīt): .....

.....

.....

.....

Pieteikuma veidlapai pievienoto dokumentu kopējais skaits: .....
Vieta: ..... (dd/mm/gggg)
Iesniedzējas centrālās iestādes pilnvarotas amatpersonas uzvārds un paraksts: .....

B DAĻA: Aizpilda pieteikuma iesniedzējs vai vajadzības gadījumā persona/iestāde, kas ir pilnvarota iesniedzējā dalībvalstī aizpildīt veidlapu pieteikuma iesniedzēja vārdā

6. **Pieteikums**

6.1. ☐ *Pieteikums par nolēmuma atzīšanu vai atzīšanu un nolēmuma izpildāmības pasludināšanu*

Pieteikuma pamats:

6.1.1. ☐ Regulas (EK) Nr. 4/2009 IV nodaļa, 2. iedaļa

6.1.2. ☐ 2007. gada Hāgas Konvencija

6.1.2.1. Norādīt atzīšanas un izpildes pamatu saskaņā ar Hāgas 2007. gada Konvencijas 20. pantu: .....

6.1.2.2. Atbildētājs ir ieradies vai ir pārstāvēts tiesvedībā izcelsmes valstī:

Jā ☐ Nē ☐

6.1.3. ☐ Saņēmējas dalībvalsts tiesību akti

6.1.4. ☐ cits (norādīt): .....

.....

.....

6.2. ☐ *Pieteikums par tāda nolēmuma izpildi, kas ir pieņemts vai atzīts prasības saņēmējā dalībvalstī*

7. **Nolēmums**

7.1. Datums un atsauces numurs: .....

7.2. Izcelsmes tiesa: .....

8. **Pieteikuma iesniedzējs**

8.1. *Fiziska persona:*

8.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

8.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

8.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (*): .....

8.1.4. Pilsonība: .....

8.1.5. Nodarbošanās: .....

8.1.6. Ģimenes stāvoklis: .....

8.1.7. Adrese:

8.1.7.1. Lūgums vērsties pie ..... (uzvārds un vārds(-i)) (**)

8.1.7.2. Iela un numurs/pasta kaste: .....

8.1.7.3. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

8.1.7.4. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

8.1.8. Tālr./e- pasta adrese: .....

8.1.9. Saņēmusi:

8.1.9.1. juridisko palīdzību:

☐ Jā ☐ Nē

8.1.9.2. atbrīvojumu no izmaksu un izdevumu segšanas:

☐ Jā ☐ Nē

8.1.9.3. bezmaksas izskatīšanas procesu kādā no administratīvām iestādēm, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 4/2009 X pielikumā:

☐ Jā ☐ Nē

8.1.10. Vajadzības gadījumā pieteikuma iesniedzēja pārstāvja (advokāta .....) uzvārds, vārds(-i) un kontaktinformācija: .....

.....

(*) Ja šī informācija ir pieejama.
(**) Gadījumos, kas saistīti ar vardarbību ģimenē (sk. regulas 4/2009 57. panta 3. punktu).

8.2. *Publiska organizācija:*

8.2.1. Nosaukums: .....

8.2.2. Adrese:

8.2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

8.2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

8.2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

8.2.3. Tālr./fakss:/e-pasts: .....

8.2.4. Tās personas uzvārds, kas pārstāv organizāciju izskatīšanas procedūrās (*):

.....

8.2.5. Atbildīgā persona par šo pieteikumu:

8.2.5.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

8.2.5.2. Tālr.: .....

8.2.5.3. Fakss: .....

8.2.5.4. E- pasta adrese: .....

9. **Atbildētājs**

9.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

9.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta (**): .....

9.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (**): .....

9.4. Pilsonība (**): .....

9.5. Profesija (**): .....

9.6. Ģimenes stāvoklis (**): .....

9.7. Adrese (**):

9.7.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

9.7.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

9.7.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

10. **Jebkāda cita informācija, kas var palīdzēt noteikt atbildētāja atrašanās vietu:**

.....

.....

.....

(*) Ja šī informācija ir būtiska.
(**) Ja šādi dati pieejami.

11. **Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa vai pienākas uzturēšanas līdzekļi** (*)

11.1. ☐ 8. punktā norādītais pieteikuma iesniedzējs

11.2. ☐ 9. punktā norādītais atbildētājs

11.3. ☐ pieteikuma iesniedzējs ☐ atbildētājs

ir pārstāvis (**), kas pārstāv šādas(-u) personas(-u) intereses:

11.3.1. ***A persona***

11.3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

11.3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

11.3.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (***): .....

11.3.1.4. Pilsonība (***): .....

11.3.1.5. Profesija (***): .....

11.3.1.6. Ģimenes stāvoklis (***): .....

11.3.2. ***Persona B***

11.3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

11.3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

11.3.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (***): .....

11.3.2.4. Pilsonība (***): .....

11.3.2.5. Profesija (***): .....

11.3.2.6. Ģimenes stāvoklis (***): .....

11.3.3. ***Persona C***

11.3.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

11.3.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

11.3.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (***): .....

11.3.3.4. Pilsonība (***): .....

11.3.3.5. Profesija (***): .....

11.3.3.6. Ģimenes stāvoklis (***): .....

12. **Parādnieks**

12.1. ☐ 8. punktā norādītais pieteikuma iesniedzējs

12.2. ☐ 9. punktā norādītais atbildētājs

12.3. ☐ pieteikuma iesniedzējs ☐ atbildētājs

ir pārstāvis (**), kas pārstāv šādas(-u) personas(-u) intereses:

12.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

(*) Ja ir vairāk par trim personām, pievienot papildu lapas.
(**) Piemēram, persona, kam piešķirta vecāku atbildība vai aizgādnība par pieaugušo.
(***) Ja šādi dati ir pieejami un/vai būtiski.

12.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

12.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (*): .....

12.3.4. Pilsonība (*): .....

12.3.5. Profesija (*): .....

12.3.6. Ģimenes stāvoklis (*): .....

13. **Informācija par maksājumu, ja pieteikumu iesniedz kreditors**

13.1. *Elektronisks maksājums*

13.1.1. Bankas nosaukums: .....

13.1.2. *BIC* vai cits atbilstīgs bankas kods: .....

13.1.3. Konta īpašnieks: .....

13.1.4. Bankas konta starptautiskais numurs (*IBAN*): .....

13.2. *Samaksa ar čeku*

13.2.1. Čeks izdots uz šādas personas vārda: .....

13.2.2. Čeks jāadresē

13.2.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

13.2.2.2. Adrese:

13.2.2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

13.2.2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

13.2.2.2.3. Valsts: .....

14. **Papildu informācija (attiecīgā gadījumā):**

.....

.....

.....

Vieta: ..... (dd/mm/gggg)
Pieteikuma iesniedzēja paraksts: .....
un, ja vajadzīgs:
Tās personas/iestādes uzvārds/nosaukums un paraksts, kas ir pilnvarota iesniedzējā dalībvalstī aizpildīt veidlapu pieteikuma iesniedzēja vārdā:
.....

(*) Ja šādi dati pieejami.

VII PIELIKUMS

PIETEIKUMA VEIDLAPA NOLŪKĀ SAŅEMT NOLĒMUMU VAI NOLĒMUMA GROZĪJUMU UZTURĒŠANAS SAISTĪBU LIETĀ

(56. un 57. pants Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

A DAĻA: Aizpilda iesniedzēja centrālā iestāde

1. **Pieteikums**

☐ Pieteikums par nolēmuma saņemšanu (56. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par nolēmuma saņemšanu (56. panta 1. punkta d) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par nolēmuma grozīšanu (56. panta 1. punkta e) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par nolēmuma grozīšanu (56. panta 1. punkta f) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par nolēmuma grozīšanu (56. panta 2. punkta b) apakšpunkts)

☐ Pieteikums par nolēmuma grozīšanu (56. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

2. **Iesniedzēja centrālā iestāde**

2.1. Nosaukums: .....

2.2. Adrese:

2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

2.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

2.3. Tālr.: .....

2.4. Fakss: .....

2.5. E-pasta adrese: .....

2.6. Pieteikuma numurs: .....

Lūgums izskatīt kopā ar pieteikum(-iem) ar šādu(-iem) atsauces numuru(-iem): .....

2.7. Atbildīgā persona par šo pieteikumu:

2.7.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

2.7.2. Tālr.: .....

2.7.3. E-pasta adrese: .....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

3. **Saņēmēja centrālā iestāde**

3.1. Nosaukums: .....

3.2. Adrese:

3.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

3.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

3.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

4. **Vajadzības gadījumā pieteikumam pievienotie dokumenti** (*)

☐ saņēmējas dalībvalsts lēmums, ar kuru noraida atzīšanu vai izpildāmības pasludināšanu

☐ grozāmā nolēmuma kopija

☐ grozāmā nolēmuma izraksts

☐ dokuments(-i), kas apliecina izmaiņas ieņēmumos vai jebkādas citas situācijas izmaiņas

☐ dzimšanas apliecība(-as) vai līdzvērtīgi dokumenti

☐ radniecības atzīšana no parādnieka puses

☐ dokuments(-i), kas apliecina bioloģisku radniecību

☐ kompetentas iestādes lēmums par radniecību

☐ ģenētisko pārbaužu rezultāti

☐ adopcijas apliecība

☐ laulības apliecība vai dokuments par līdzvērtīgām attiecībām

☐ dokuments, kas apliecina šķiršanās/nošķiršanas datumu

☐ dokuments(-i), kas apliecina pušu kopdzīvi

☐ apliecība(-s) par mācībām

☐ dokuments(-i), kas apliecina finansiālo situāciju

☐ cits (norādīt): .....

.....

.....

.....

Pieteikuma veidlapai pievienoto dokumentu kopējais skaits: .....
Vieta: ..... (dd/mm/gggg)
Iesniedzējas centrālās iestādes pilnvarotas amatpersonas uzvārds un paraksts:
.....

(*) Atzīmes rūtiņās jāizdara un dokumenti jānumurē tādā secībā, kā tie pievienoti.

B DAĻA: Aizpilda pieteicējs vai vajadzības gadījumā persona/iestāde, kas ir pilnvarota iesniedzējā dalībvalstī aizpildīt veidlapu pieteikuma iesniedzēja vārdā

5. **Pieteikums**

5.1. ☐ *Pieteikums par nolēmuma saņemšanu*

5.1.1. ☐ radniecība nav noteikta

5.1.2. ☐ nav lēmuma

5.1.3. ☐ nav iespējams atzīt un pasludināt par izpildāmu esošu nolēmumu

5.1.4. ☐ pieprasītā summa:

……

……

……

5.2. ☐ *Pieteikums par nolēmuma grozīšanu*

5.2.1. ☐ Nolēmums pieņemts saņēmējā dalībvalstī

5.2.2. ☐ Nolēmums pieņemts valstī, kura nav saņēmēja dalībvalsts

5.2.3. …… (dd/mm/gggg) un nolēmuma atsauces numurs: ……

5.2.4. Izcelsmes tiesa: ……

5.2.5. Apstākļu izmaiņas:

☐ Izmaiņas ienākumos:

☐ personai/personām, kurām pieprasa vai kurām jāmaksā uzturēšanas līdzekļi

☐ personai, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai (kurām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie jāizmaksā

☐ parādniekam

☐ Izmaiņas izmaksās:

☐ personai/personām, kurām pieprasa vai jāizmaksā uzturēšanas līdzekļi

☐ personai, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai (kurām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie jāizmaksā

☐ parādniekam

☐ Izmaiņas bērna (bērnu) situācijā

☐ Ģimenes stāvokļa izmaiņas:

☐ personai/personām, kurām pieprasa vai pienākas uzturēšanas līdzekļi

☐ personai, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai (kurām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas

☐ parādniekam

☐ cits (norādīt): ……

……

……

5.2.6. Pieprasītais(-ie) grozījums(-i)

☐ Uzturēšanas līdzekļu summas palielināšana (norādīt): .....

☐ Uzturēšanas līdzekļu summas samazināšana (norādīt): .....

☐ Izmaiņas maksājumu grafikā (norādīt): .....

☐ Izmaiņas maksājumu veikšanas kārtībā (norādīt): .....

☐ Izmaiņas maksājumu veidā (norādīt): .....

☐ Uzturēšanas līdzekļu maksāšanas pienākuma izbeigšanās (norādīt): .....

☐ cits (norādīt): .....

.....

6. **Pieteikuma iesniedzējs**

6.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

6.2. Adrese:

6.2.1. Lūgums vērsties pie: ..... (uzvārds un vārds(-i)) (*)

6.2.2. Iela un numurs/pasta kaste: .....

6.2.3. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

6.2.4. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

6.3. Tālr./e- pasta adrese: .....

6.4. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

6.5. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (**): .....

6.6. Pilsonība: .....

6.7. Nodarbošanās: .....

6.8. Ģimenes stāvoklis: .....

6.9. Vajadzības gadījumā pieteikuma iesniedzēja pārstāvja (advokāta ….) uzvārds, vārds(-i) un kontaktinformācija:

.....

.....

(*) Gadījumos, kas saistīti ar vardarbību ģimenē (sk. Regulas (EK) Nr. 4/2009 57. panta 3. punktu).
(**) Ja šādi dati pieejami

7. **Atbildētājs**

7.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

7.2. Adrese (*):

7.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

7.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

7.2.3. Dalībvalsts

☐ Beļģija ☐ Bulgārija ☐ Čehijas Republika ☐ Vācija ☐ Igaunija ☐ Īrija ☐ Grieķija
☐ Spānija ☐ Francija ☐ Itālija ☐ Kipra ☐ Latvija ☐ Lietuva ☐ Luksemburga ☐ Ungārija ☐ Malta
☐ Nīderlande ☐ Austrija ☐ Polija ☐ Portugāle ☐ Rumānija ☐ Slovēnija ☐ Slovākija ☐ Somija
☐ Zviedrija

7.3. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta (*): .....

7.4. (*)Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs: .....

7.5. Pilsonība (*): .....

7.6. Profesija (*): .....

7.7. Ģimenes stāvoklis (*): .....

8. **Jebkāda cita informācija, kas var palīdzēt noteikt atbildētāja atrašanās vietu:**

.....

.....

.....

9. **Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa vai kurai pienākas uzturēšanas līdzekļi** (**)

9.1. ☐ 6. punktā norādītais pieteikuma iesniedzējs

9.2. ☐ 7. punktā norādītais atbildētājs

9.3. ☐ pieteikuma iesniedzējs ☐ atbildētājs

ir pārstāvis (***), kas pārstāv šādas(-u) personas(-u) intereses:

9.3.1. ***A persona***

9.3.1.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

9.3.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

9.3.1.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (****): .....

(*) Ja šādi dati pieejami
(**) Ja ir vairāk par trim personām, pievienot papildu lapas
(***) Piemēram, persona, kam piešķirta vecāku atbildība, vai aizgādnība par pieaugušo.
(****) Ja šādi dati pieejami un/vai ir būtiski.

9.3.1.4. Pilsonība (*): .....

9.3.1.5. Profesija (*): .....

9.3.1.6. Ģimenes stāvoklis (*): .....

9.3.1.7. Uzturēšanas saistības izriet no šādām attiecībām:

☐ radniecība (precizēt saikni): .....

☐ laulība

☐ laulībai līdzīgas attiecības

☐ savienība (precizēt saikni): .....

☐ citas (norādīt): .....

9.3.2. ***Persona B***

9.3.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

9.3.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

9.3.2.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (*): .....

9.3.2.4. Pilsonība (*): .....

9.3.2.5. Profesija (*): .....

9.3.2.6. Ģimenes stāvoklis (*): .....

9.3.2.7. Uzturēšanas saistības izriet no šādām attiecībām:

☐ radniecība (precizēt saikni): .....

☐ laulība

☐ laulībai līdzīgas attiecības

☐ savienība (precizēt saikni): .....

☐ citas (norādīt): .....

9.3.3. ***Persona C***

9.3.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

9.3.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

9.3.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (*): .....

9.3.3.4. Pilsonība (*): .....

9.3.3.5. Profesija (*): .....

9.3.3.6. Ģimenes stāvoklis (*): .....

(*) Ja šādi dati pieejami un/vai ir būtiski.

9.3.3.7. Uzturēšanas saistības izriet no šādām attiecībām:

☐ radniecība (precizēt saikni): .....

☐ laulība

☐ laulībai līdzīgas attiecības

☐ savienība (precizēt saikni): .....

☐ citas (norādīt): .....

10. **Parādnieks**

10.1. ☐ 6. punktā norādītais pieteikuma iesniedzējs

10.2. ☐ 7. punktā norādītais atbildētājs

10.3. ☐ pieteikuma iesniedzējs ☐ atbildētājs

ir pārstāvis (*), kas pārstāv šādas(-u) personas(-u) intereses:

10.3.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

10.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta: .....

10.3.3. Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (**): .....

10.3.4. Pilsonība (**): .....

10.3.5. Profesija (**): .....

10.3.6. Ģimenes stāvoklis (**): .....

10.3.7. Uzturēšanas saistības izriet no šādām attiecībām:

☐ radniecība (precizēt saikni): .....

☐ laulība

☐ laulībai līdzīgas attiecības

☐ savienība (precizēt saikni): .....

☐ citas (norādīt): .....

11. **Informācija par to personu finansiālo stāvokli, uz kurām attiecas pieteikums (norādīt tikai to informāciju, kas ir būtiska, lai saņemtu vai grozītu nolēmumu)**

11.1. *Valūta*

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGL) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Igaunijas krona (EEK)
☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN)
☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ cita valūta (norādīt ISO kodu): .....

(*) Piemēram, persona, kam piešķirta vecāku atbildība, vai aizgādnība par pieaugušo.
(**) Ja šādi dati pieejami.

11.2. *Personas (personas), kurām pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurām tie pienākas, un persona, kura ir galvenokārt atbildīga par minēto(-ajām) personu(-ām)*

11.2.1. ***Ienākumi pirms nodokļu nomaksas***

☐ mēnesī ☐ gadā	personai, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas	tās personas pašreizējais laulātais vai partneris, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas	Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurais tie pienākas (A persona)	Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas (B persona)	Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas (C persona)
alga (tostarp graudā saņemtais), vecuma pensija, invaliditātes pensija, uzturēšanas līdzekļi ikgadējie ienākumi, rente, mūža rente, bezdarbnieka pabalsts					
Ienākumi ārpus darba samaksas					
Ienākumi no vērtspapīriem, kustamā īpašuma, nekustamā īpašuma					
Citi ienākumu avoti					
KOPĀ					

11.2.2. ***Izmaksas***

☐ mēnesī ☐ gadā	personai, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas	tās personas pašreizējais laulātais vai partneris, kura ir galvenā atbildīgā par personu (personām), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas	Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas (A persona)	Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas (B persona)	Persona(-s), kurai(-ām) pieprasa uzturēšanas līdzekļus vai kurai tie pienākas (C persona)
Nodokļi un nodevas					
Apdrošināšanas prēmijas, obligātās sociālās un profesionālās iemaksas					
Īre, kopīpašuma izmaksas, nekustamā īpašuma aizņēmumu atmaksa					
Izdevumi par pārtiku un apģērbu					
Medicīnas izdevumi					
Uzturlīdzekļu pensijas trešām personām saskaņā ar juridiskām saistībām un/vai izdevumi par citiem apgādājamajiem, uz kuriem neattiecas pieteikums					
Bērnu skolas izdevumi					
Kustamā īpašuma aizņēmumu atmaksa, citi parādi					
Citi izdevumi					
KOPĀ					

11.2.3. ***Citi aktīvi***

.....

.....

.....

11.3. *Parādnieks*

11.3.1. ***Ienākumi pirms nodokļu nomaksas***

☐ mēnesī ☐ gadā	Parādnieks	Parādnieka pašreizējais laulātais vai partneris
alga (tostarp graudā saņemtais), vecuma pensija, invaliditātes pensija, uzturēšanas līdzekļi, ikgadējie ienākumi rente, mūža rente, bezdarbnieka pabalsts		
Ienākumi ārpus darba samaksas		
Ienākumi no vērtspapīriem, kustamā īpašuma, nekustamā īpašuma		
Citi ienākumu avoti		
KOPĀ		

11.3.2. ***Izmaksas***

☐ mēnesī ☐ gadā	Parādnieks	Parādnieka pašreizējais laulātais vai partneris
Nodokļi un nodevas		
Apdrošināšanas prēmijas, obligātās sociālās un profesionālās iemaksas		
Īre, kopīpašuma izmaksas, nekustamā īpašuma aizņēmumu atmaksa		
Izdevumi par pārtiku un apģērbu		
Medicīnas izdevumi		
Uzturlīdzekļu pensijas trešām personām saskaņā ar juridiskām saistībām un/vai izdevumi par citiem apgādājamajiem, uz kuriem neattiecas pieteikums		
Bērnu skolas izdevumi		
Kustamā īpašuma aizņēmumu atmaksa, citi parādi		
Citi izdevumi		
KOPĀ		

11.3.3. ***Citi aktīvi***

.....

.....

.....

12. **Informācija par maksājumu, ja pieteikumu iesniedz kreditors**

12.1. Elektronisks maksājums

12.1.1. Bankas nosaukums: .....

12.1.2. *BIC* vai cits atbilstīgs bankas kods: .....

12.1.3. Konta īpašnieks: .....

12.1.4. Bankas konta starptautiskais numurs (*IBAN*): .....

12.2. Samaksa ar čeku

12.2.1. Čeks izdots uz šādas personas vārda: .....

12.2.2. Čeks jāadresē

12.2.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

12.2.2.2. Adrese:

12.2.2.2.1. Iela un numurs/pasta kaste: .....

12.2.2.2.2. Pilsēta/apdzīvota vieta un pasta indekss: .....

12.2.2.2.3. Valsts: .....

13. **Papildu informācija (vajadzības gadījumā):**

.....

.....

.....

Vieta: ..... (dd/mm/gggg)
Pieteikuma iesniedzēja paraksts: .....
un, ja vajadzīgs:
Tās personas/iestādes uzvārds/nosaukums un paraksts, kas ir pilnvarota iesniedzējā dalībvalstī aizpildīt veidlapu pieteikuma iesniedzēja vārdā:
.....

VIII PIELIKUMS

PAZIŅOJUMS PAR PIETEIKUMA SAŅEMŠANU

(58. panta 3. punkts Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

Šis paziņojums par pieteikuma saņemšanu jānosūta 30 dienu laikā no pieteikuma saņemšanas dienas

1. **Iesniedzēja centrālā iestāde**

1.1. Iesniedzējas centrālās iestādes atsauces numurs: .....

1.2. Atbildīgās personas vārds un uzvārds:

.....

2. **Saņēmēja centrālā iestāde**

2.1. Saņēmējas centrālās iestādes atsauces numurs: .....

2.2. Atbildīgā persona:

2.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

2.2.2. Tālr.: .....

2.2.3. Fakss: .....

2.2.4. E- pasta adrese: .....

3. **Saņemšanas datums: ..... (dd/mm/gggg)**

4. **Pirmie pasākumi, kas veikti vai kas tiks veikti saistībā ar pieteikumu**

.....

.....

.....

.....

5. ☐ **Citi vajadzīgi dokumenti vai informācija (norādīt)**

.....

.....

.....

Informācija par pieteikuma apstrādes gaitu tiks nosūtīta 60 dienu laikā.

Vieta: ..... datums: ..... (dd/mm/gggg)
Saņēmējas centrālās iestādes pilnvarotas amatpersonas uzvārds un paraksts:
.....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

IX PIELIKUMS

PAZIŅOJUMS PAR ATTEIKUMU IZSKATĪT PIETEIKUMU VAI PAR LĒMUMU NETURPINĀT PIETEIKUMA IZSKATĪŠANU

(58. panta 8. un 9. punkts Padomes 2008. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās [1])

1. **Iesniedzēja centrālā iestāde**

1.1. Iesniedzējas centrālās iestādes atsauces numurs: .....

1.2. Atbildīgās personas vārds un uzvārds:

.....

2. **Saņēmēja centrālā iestāde**

2.1. Saņēmējas centrālās iestādes atsauces numurs: .....

2.2. Atbildīgā persona:

2.2.1. Uzvārds un vārds(-i): .....

2.2.2. Tālr.: .....

2.2.3. Fakss: .....

2.2.4. E-pasta adrese: .....

3. ☐ **Saņēmēja centrālā iestāde atsakās izskatīt pieteikumu, jo acīmredzami nav izpildīti vajadzīgie nosacījumi**

Pamatojumi (precizēt):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ☐ **Saņēmēja centrālā iestāde pārtrauc izskatīt pieteikumu, jo iesniedzēja centrālā iestāde nav pārsūtījusi papildu dokumentus vai informāciju, ko lūgusi saņēmēja centrālā iestāde, 90 dienu laikā vai ilgākā termiņā, ko bija norādījusi saņēmēja centrālā iestāde**

Vieta: ..... datums: ..... (dd/mm/gggg)
Saņēmējas centrālās iestādes pilnvarotas amatpersonas uzvārds un paraksts:
.....

[1] OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

X PIELIKUMS

Administratīvās iestādes, uz kurām atsaucas Regulas (EK) Nr. 4/2009 2. panta 2. punktā, ir šādas:

XI PIELIKUMS

Administratīvās iestādes, uz kurām atsaucas Regulas (EK) Nr. 4/2009 47. panta 3. punktā, ir šādas:

4c

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 650/2012

(2012. gada 4. jūlijs)

par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru [2],

tā kā:

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punkta c) apakšpunktu šādi pasākumi var ietvert pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt saderību starp dalībvalstīs piemērojamiem noteikumiem par tiesību normu un jurisdikcijas kolīzijām.

(3) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja tiesu iestāžu spriedumu un citu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu minēto principu.

(4) Komisijas un Padomes kopēja pasākumu programma, lai īstenotu nolēmumu savstarpējās atzīšanas principu civillietās un komerclietās [3], tika pieņemta 2000. gada 30. novembrī. Minētajā programmā pasākumi, kas attiecas uz kolīziju normu saskaņošanu, norādīti kā pasākumi, kuri veicinātu nolēmumu savstarpēju atzīšanu, un tajā ir paredzēta tiesību akta izstrāde testamentu un mantošanas jomā.

(5) Eiropadome sanāksmē Briselē 2004. gada 4. un 5. novembrī pieņēma jaunu programmu ar nosaukumu "Hāgas programma brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā" [4]. Minētajā programmā uzsvērta nepieciešamība pieņemt tiesību aktu mantošanas jomā, kurā jo īpaši būtu izskatīti jautājumi par tiesību normu kolīzijām, jurisdikciju, nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi mantošanas jomā, kā arī par Eiropas mantošanas apliecību.

(6) Eiropadome 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē Briselē pieņēma jaunu daudzgadu programmu – "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" [5]. Minētajā programmā Eiropadome pauda uzskatu, ka savstarpējā atzīšana būtu jāattiecina arī uz jomām, kuras vēl nav aptvertas, tomēr ir būtiskas ikdienas dzīvē, piemēram, mantošana un testamenti, ņemot vērā dalībvalstu tiesību sistēmas, tostarp sabiedrisko kārtību (*ordre public*), un valstu tradīcijas attiecīgajā jomā.

(7) Būtu jāveicina iekšējā tirgus pienācīga darbība, novēršot šķēršļus, ko saistībā ar personu brīvu pārvietošanos rada grūtības izmantot savas tiesības attiecībā uz mantošanu, kurai ir pārrobežu elementi. Eiropas tiesiskuma telpā pilsoņiem ir jāvar laikus organizēt savu mantojumu. Efektīvā veidā ir jānodrošina mantinieku un legātāru, citu mirušajam tuvu personu, kā arī mantojuma kreditoru tiesības.

(8) Lai sasniegtu minētos mērķus, šajā regulā būtu jāapvieno noteikumi par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu, publisko aktu un tiesas izlīgumu atzīšanu vai attiecīgā gadījumā akceptēšanu, izpildāmību un izpildi, kā arī par Eiropas mantošanas apliecības izveidi.

[1] OV C 44, 11.2.2011., 148. lpp.
[2] Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 7. jūnija lēmums.
[3] OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.
[4] OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.
[5] OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

(9) Šīs regulas darbības jomai būtu jāietver visi mirušā atstātā mantojuma mantošanas civiltiesiskie aspekti, proti, visi mantas, tiesību un saistību nodošanas veidi nāves gadījumā neatkarīgi no tā, vai tā ir labprātīga nodošana, kas noteikta pēdējās gribas rīkojumā, vai tā ir nodošana likumiskās mantošanas gadījumā.

(10) Šī regula nebūtu jāpiemēro nedz nodokļu jautājumiem, nedz administratīviem jautājumiem, kas ietilpst publisko tiesību jomā. Tāpēc valsts tiesību aktos būtu jānosaka, piemēram, kā aprēķina un maksā nodokļus un citas publiskajās tiesībās paredzētās saistības, neatkarīgi no tā, vai tie ir nodokļi, kurus mirušajam būtu bijis jāmaksā brīdī, kad viņš nomira, vai arī jebkāda veida mantojuma nodoklis, kas jāmaksā no mantojuma vai labuma guvējiem. Valsts tiesību aktos būtu arī jānosaka, vai, nododot mantojamo īpašumu labuma guvējiem saskaņā ar šo regulu vai mantojamo īpašumu reģistrējot reģistrā, var prasīt nodokļa maksāšanu.

(11) Šī regula nebūtu jāpiemēro citām civiltiesību jomām kā vien mantošanai. Skaidrības labad vairāki jautājumi, ko varētu uzskatīt par saistītiem ar mantošanu, būtu nepārprotami jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.

(12) Tādēļ šī regula nebūtu jāpiemēro jautājumiem, kas saistīti ar laulāto mantisko attiecību regulējumu, tostarp ar dažās tiesību sistēmās sastopamo laulību līgumu, ciktāl šāds līgums neskar mantošanas jautājumus, kā arī ar mantisko attiecību regulējumu attiecībās, kuru ietekmi uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei. Tomēr iestādēm, kas nodarbojas ar konkrētu mantošanas lietu saskaņā ar šo regulu, nosakot mirušā atstāto mantojumu un attiecīgās labuma guvēju daļas, atkarībā no situācijas būtu jāņem vērā mirušā noslēgtais laulāto mantisko attiecību regulējums vai tam līdzīgs mantisko attiecību regulējums.

(13) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī jautājumi, kas saistīti ar trastu dibināšanu, pārvaldīšanu un likvidēšanu. Tas nebūtu jāsaprot kā vispārēja trastu izslēgšana no darbības jomas. Ja trasts ir nodibināts saskaņā ar testamentu vai saskaņā ar likumu likumiskās mantošanas gadījumā, tad mantas nodošanai un labuma guvēju noteikšanai būtu jāpiemēro tie tiesību akti, kas saskaņā ar šo regulu ir mantošanai piemērojamie tiesību akti.

(14) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī tiesības un manta, kas radusies vai nodota citādi, nevis mantojuma ceļā, piemēram, veicot dāvinājumus. Tomēr tas, vai dāvinājumi vai cita veida darījumi *inter vivos*, kas radījuši *in rem* tiesības pirms nāves, būtu jāatdod vai jāatskaita, lai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem noteiktu attiecīgās labuma guvēju daļas, būtu jānosaka atbilstīgi tiem tiesību aktiem, kas ar šo regulu noteikti par mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

(15) Ar šo regulu būtu jāpieļauj, ka mantojot rodas vai tiek nodotas tiesības uz nekustamo vai kustamo īpašumu, kā tas noteikts mantošanai piemērojamos tiesību aktos. Tomēr tai nevajadzētu skart ierobežoto skaitu ("*numerus clausus*") *in rem* tiesību, kas sastopamas dažu dalībvalstu tiesību aktos. Nevajadzētu prasīt, lai dalībvalsts atzīst *in rem* tiesības attiecībā uz īpašumu, kas atrodas minētās dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgās *in rem* tiesības tās tiesību aktos nav sastopamas.

(16) Tomēr, lai labuma guvēji varētu citā dalībvalstī izmantot tiesības, kas radušās vai tiem nodotas mantošanas ceļā, šajā regulā būtu jāparedz nezināmu *in rem* tiesību pielāgošana vislīdzvērtīgākajām *in rem* tiesībām minētās citas dalībvalsts tiesību aktos. Saistībā ar šādu pielāgošanu būtu jāņem vērā konkrēto *in rem* tiesību mērķi un nolūki un to radītās sekas. Lai noteiktu valsts vislīdzvērtīgākās *in rem* tiesības, var sazināties ar tās valsts iestādēm vai kompetentajām personām, kuras tiesību akti tiek piemēroti mantošanai, lai gūtu papildu informāciju par tiesību būtību un to radītajām sekām. Šajā nolūkā varētu izmantot pastāvošos tīklus tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās un komerclietās, kā arī jebkādus citus pieejamus līdzekļus, kas palīdzētu izprast ārvalstu tiesību aktus.

(17) Šajā regulā skaidri paredzētā nezināmo *in rem* tiesību pielāgošana nedrīkstētu šīs regulas piemērošanas kontekstā liegt izmantot citas pielāgošanas formas.

(18) Prasības par nekustamā vai kustamā īpašuma tiesību reģistrāciju reģistrā būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tāpēc tas, ar kādiem juridiskiem nosacījumiem un kā jāveic reģistrācija (attiecībā uz nekustamo īpašumu – *lex rei sitae*) un kuru iestāžu, piemēram, zemesgrāmatu nodaļu vai notāru, ziņā ir pārbaudīt, vai ir izpildītas visas prasības un ka iesniegtā vai sagatavotā dokumentācija ir pietiekama vai ka tajā ir iekļauta vajadzīgā informācija, būtu jānosaka pēc tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais reģistrs. Iestādes jo īpaši var pārbaudīt, vai reģistrācijai iesniegtā dokumentā minētās mirušā tiesības uz mantojumā ietilpstošu īpašumu ir kā tādas reģistrētas reģistrā vai ir citādi pierādītas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs. Lai novērstu dokumentu dublēšanos, reģistrācijas iestādēm būtu jāpieņem dokumenti, kurus citā dalībvalstī izstrādājušas kompetentās iestādes un kuru aprite ir paredzēta šajā regulā. Jo īpaši Eiropas mantošanas apliecībai, kas izdota saskaņā ar šo regulu, vajadzētu būt derīgam dokumentam, lai mantojamo īpašumu varētu reģistrēt kādas dalībvalsts reģistrā. Tam nevajadzētu liegt reģistrācijas iestādēm prasīt, lai persona, kas piesakās reģistrācijai, sniedz tādu papildu informāciju vai iesniedz tādus

papildu dokumentus, kādi vajadzīgi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs, piemēram, informāciju vai dokumentus par nodokļu maksājumiem. Kompetentā iestāde personai, kas piesakās reģistrācijai, var norādīt, kā var iesniegt trūkstošo informāciju vai dokumentus.

(19) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī sekas, ko rada tiesību reģistrācija reģistrā. Tādēļ tas, vai reģistrācijai, piemēram, ir deklaratīvas vai konstitutīvas sekas, būtu jānosaka pēc tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais reģistrs. Tādējādi, piemēram, tad, ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs, tiesību iegūšana uz nekustamo īpašumu jāreģistrē reģistrā, lai nodrošinātu, ka šādiem reģistriem ir *erga omnes* spēks, vai lai aizsargātu tiesiskus darījumus, šādu tiesību iegūšanas brīdis būtu jāreglamentē ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

(20) Šajā regulā būtu jāņem vērā dalībvalstīs mantošanas lietu risināšanai piemērotās dažādās sistēmas. Tādēļ šajā regulā jēdziens "tiesa" būtu jāsaprot paplašināti, lai aptvertu ne tikai tiesas šā vārda tiešajā nozīmē – kuras veic tiesas funkcijas, bet arī dažu dalībvalstu notārus un reģistrēšanas iestādes, kas konkrētās mantošanas lietās līdzīgi tiesām pilda tiesas funkcijas, un notārus un tiesību speciālistus, kas dažās dalībvalstīs saskaņā ar tiesas deleģētām pilnvarām konkrētā mantošanas lietā pilda tiesas funkcijas. Šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par jurisdikciju vajadzētu būt saistošiem visām tiesām, kā tās definētas šajā regulā. Un pretēji – jēdzienam "tiesa" nebūtu jāaptver kādas dalībvalsts ārpustiesas iestādes, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas nodarboties ar mantošanas lietām, piemēram, notārus vairākumā dalībvalstu, ja tie nepilda tiesas funkcijas, kā tas parasti ir.

(21) Ar šo regulu visiem notāriem, kuriem dalībvalstīs ir kompetence mantošanas lietās, būtu jādod iespēja īstenot savu kompetenci. Tam, vai notāriem attiecīgajā dalībvalstī ir saistoši šajā regulā izklāstītie noteikumi par jurisdikciju, vajadzētu būt atkarīgam no tā, vai uz tiem attiecas vai neattiecas jēdziens "tiesa" šīs regulas nozīmē.

(22) Dalībvalstīs mantošanas lietās notāru izdotu aktu apritei būtu jānotiek saskaņā ar šo regulu. Ja notāri pilda tiesas funkcijas, viņiem ir saistoši noteikumi par jurisdikciju un to izdoto lēmumu apritei būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi. Ja notāri nepilda tiesas funkcijas, noteikumi par jurisdikciju viņiem nav saistoši un to izdoto publisko aktu apritei būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par publiskiem aktiem.

(23) Ņemot vērā iedzīvotāju arvien pieaugošo mobilitāti un lai Savienībā nodrošinātu pareizu tiesu organizāciju un reālu piesaisti starp mantojumu un dalībvalsti, kurā īsteno jurisdikciju, šajā regulā būtu jāparedz, ka vispārējs piesaistes kritērijs, lai noteiktu gan jurisdikciju, gan piemērojamos tiesību aktus, ir mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī. Lai noteiktu pastāvīgo dzīvesvietu, iestādei, kura nodarbojas ar mantošanas lietu, būtu vispārēji jāizvērtē mirušā dzīves apstākļi gados pirms viņa nāves un nāves brīdī, ņemot vērā visus attiecīgos faktiskos apstākļus, jo īpaši mirušā uzturēšanās attiecīgajā valstī ilgumu un regularitāti, kā arī šādas uzturēšanās apstākļus un iemeslus. Šādi noteiktai pastāvīgajai dzīvesvietai būtu jāatspoguļo cieša un stabila saikne ar attiecīgo valsti, ievērojot šīs regulas īpašos mērķus.

(24) Dažos gadījumos noteikt mirušā pastāvīgo dzīvesvietu varētu būt sarežģīti. Tāds jo īpaši varētu būt gadījums, kad mirušais profesionālu vai ekonomisku iemeslu dēļ bija devies dzīvot uz citu valsti, lai tur strādātu, dažkārt uz ilgu laiku, bet bija saglabājis ciešu un stabilu saikni ar savu izcelsmes valsti. Šādā gadījumā atkarībā no lietas apstākļiem varētu uzskatīt, ka mirušā pastāvīgā dzīvesvieta joprojām ir bijusi viņa izcelsmes valsts, kurā atradās viņa ģimenes interešu centrs un norisinājās viņa sociālā dzīve. Citi sarežģīti gadījumi var būt tādi, kad mirušais dzīvojis pārmaiņus vairākās valstīs vai arī ceļojis no valsts uz valsti, nevienā no tām neapmetoties uz pastāvīgu dzīvi. Ja mirušais bijis kādas minētās valsts pilsonis vai arī kādā no minētajām valstīm atradusies visa viņa galvenā manta, tad viņa pilsonība vai minētās mantas atrašanās vieta varētu būt īpašs faktors visu faktisko apstākļu vispārējā izvērtēšanā.

(25) Attiecībā uz mantošanai piemērojamo tiesību aktu noteikšanu, iestāde, kas nodarbojas ar mantošanas lietu, izņēmuma gadījumos, kad, piemēram, mirušais uz savu pastāvīgās dzīvesvietas valsti ir devies dzīvot neilgi pirms nāves un visi lietas apstākļi rāda, ka viņam nepārprotami bijusi ciešāka saikne ar kādu citu valsti, varētu secināt, ka mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vajadzētu būt nevis mirušā pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktiem, bet gan drīzāk tās valsts tiesību aktiem, ar kuru mirušajam acīmredzami bijusi ciešāka saikne. Tomēr šāda acīmredzami ciešāka saikne nebūtu jāizmanto kā papildu piesaistes kritērijs, ja ir sarežģīti noteikt mirušā pastāvīgo dzīvesvietu nāves brīdī.

(26) Šīs regulas noteikumiem nevajadzētu liegt tiesai piemērot mehānismus, kas izstrādāti, lai cīnītos pret likuma apiešanu, piemēram, *fraude à la loi* saistībā ar starptautiskajām privāttiesībām.

(27) Šīs regulas noteikumi ir izstrādāti tā, lai nodrošinātu, ka iestāde, kas nodarbojas ar mantošanas lietu, vairākumā gadījumu piemērotu savus tiesību aktus. Tādēļ šajā regulā ir paredzēta virkne mehānismu, kurus piemērotu gadījumos, kad mirušais par tiesību aktiem, kas reglamentē tā atstāto mantojumu, ir izvēlējies tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras pilsonis viņš ir bijis.

(28) Vienam no šādiem mehānismiem vajadzētu būt iespējai attiecīgajām pusēm noslēgt vienošanos par tiesas izvēli par labu tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesību akti tika izvēlēti. Katrā atsevišķā gadījumā, jo īpaši atkarībā no jautājuma, uz ko attiecas vienošanās par tiesas izvēli, būtu jānosaka, vai vienošanās būtu jānoslēdz visām mantošanā iesaistītajām pusēm vai arī dažas no tām varētu piekrist kādu konkrētu jautājumu risināt izvēlētajā tiesā gadījumos, kad tiesas nolēmums par minēto jautājumu neskartu citu mantošanas lietas pušu tiesības.

(29) Ja tiesa uzsākusi tiesvedību mantošanas lietā pēc savas iniciatīvas, kā tas ir dažās dalībvalstīs, minētajai tiesai būtu jāizbeidz tiesvedība, ja puses vienojas mantošanu nokārtot miermīlīgi ārpustiesas vienošanās ceļā dalībvalstī, kuras tiesību akti tika izraudzīti. Ja tiesvedību mantošanas lietā tiesa nav uzsākusi pēc savas iniciatīvas, šai regulai nebūtu jāliedz pusēm mantošanu nokārtot miermīlīgi ārpustiesas vienošanās ceļā, piemēram, pie notāra, viņu izvēlētā dalībvalstī, ja tas ir iespējams atbilstīgi minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Tā tam būtu jābūt arī gadījumā, ja mantošanai piemērojamie tiesību akti nav minētās dalībvalsts tiesību akti.

(30) Lai nodrošinātu, ka visu dalībvalstu tiesas, balstoties uz vienu un to pašu pamatojumu, var īstenot jurisdikciju attiecībā uz tādu personu atstātu mantojumu, kuru pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī nav kādā no dalībvalstīm, šajā regulā būtu jādod izsmeļošs tādu pamatojumu saraksts hierarhiskā secībā, uz kuriem balstoties var īstenot šādu papildu jurisdikciju.

(31) Lai nodrošinātu tiesiskās aizsardzības līdzekļus, jo īpaši gadījumos, kad liegta piekļuve tiesai, šajā regulā vajadzētu paredzēt *forum necessitatis*, lai kādas dalībvalsts tiesai izņēmuma gadījumos ļautu lemt par mantošanu, kas cieši saistīta ar trešo valsti. Tāds izņēmuma gadījums var būt, ja tiesvedība attiecīgajā trešā valstī nav iespējama, piemēram, pilsoņu kara dēļ, vai ja pamatoti nav sagaidāms, ka labuma guvējs varētu uzsākt vai vest tiesvedību minētajā valstī. Tomēr uz *forum necessitatis* balstītu jurisdikciju vajadzētu izmantot tikai gadījumā, ja lietai ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā celta prasība.

(32) Lai vienkāršotu to mantinieku un legātāru situāciju, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā izskata vai izskatīs mantošanas lietu, ar šo regulu jebkurai personai, kurai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesības sniegt paziņojumus par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu vai attiecībā uz savas atbildības ierobežošanu par mantojuma parādiem, būtu jāļauj sniegt šādu paziņojumu tādā veidā, kā tas ir paredzēts viņu pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos, minētās dalībvalsts tiesās. Tam nevajadzētu liegt izdarīt šādus paziņojumus citās minētās dalībvalsts iestādēs, kuras ir kompetentas pieņemt šādus paziņojumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Personām, kas izvēlējušās izmantot iespēju sniegt paziņojumu savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, par šādu paziņojumu būtu pašām jāinformē tiesa vai iestāde, kas nodarbojas vai nodarbosies ar mantošanas lietu, ievērojot visus termiņus, kādi noteikti mantošanai piemērojamos tiesību aktos.

(33) Personai, kura vēlas ierobežot savu atbildību par mantojuma parādiem, nevajadzētu būt iespējai to izdarīt ar vienkāršu paziņojumu savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesās vai citās kompetentās iestādēs, ja mantošanai piemērojamos tiesību aktos prasīts, lai persona kompetentā tiesā sāktu īpašu tiesvedību, piemēram, inventāra procedūru. Tāpēc paziņojumam, kuru persona šādā situācijā sniegusi savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī un minētās dalībvalsts tiesību aktos noteiktā veidā, nevarētu būt oficiāls spēks šīs regulas nozīmē. Arī dokumenti, uz kuru pamata uzsākta tiesvedība, nebūtu jāuzskata par paziņojumiem šīs regulas nozīmē.

(34) Lai tiesas spriešana notiktu saskaņoti, būtu jāizvairās no tā, ka dažādās dalībvalstīs tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi. Tālab šajā regulā būtu jāparedz vispārēji procesuāli noteikumi, kas būtu līdzīgi noteikumiem citos Savienības instrumentos attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās.

(35) Viens no šādiem procesuāliem noteikumiem ir *lis pendens* noteikums, ko piemēros, ja tiesvedība par vienu un to pašu mantošanas lietu ir uzsākta dažādu dalībvalstu dažādās tiesās. Tad ar šo noteikumu tiks noteikts, kurai tiesai būtu jāturpina izskatīt mantošanas lietu.

(36) Ņemot vērā to, ka dažās dalībvalstīs mantošanas lietas var izskatīt ārpustiesas iestādes, piemēram, notāri, kuriem šīs regulas noteikumi par jurisdikciju nav saistoši, nevar izslēgt, ka dažādās dalībvalstīs paralēli tiek sākta ārpustiesas vienošanās un tiesvedība par vienu un to pašu mantošanas lietu vai divas ārpustiesas vienošanās saistībā ar vienu un to pašu mantošanas lietu. Šādā gadījumā iesaistītajām pusēm, kad tās ir uzzinājušas par paralēli notiekošajiem procesiem, būtu pašām jāvienojas, kā turpmāk rīkoties. Ja tās nevar vienoties, tad mantošanas lieta būtu jāizskata un par to būtu jālemj tiesai, kurai saskaņā ar šo regulu ir jurisdikcija.

(37) Lai ļautu pilsoņiem ar pilnīgu juridisko noteiktību izmantot iekšējā tirgus piedāvātās priekšrocības, šai regulai būtu jādod viņiem iespēja jau iepriekš zināt, kurus tiesību aktus piemēros viņu mantojumam. Lai izvairītos no pretrunīgiem rezultātiem, būtu jāievieš saskaņotas kolīziju normas. Galvenajam noteikumam būtu jānodrošina, lai mantošanu reglamentētu iepriekš paredzami tiesību akti, kuriem ar to ir cieša saikne. Juridiskās noteiktības labad un lai izvairītos no mantošanas sadrumstalotības, ar minētajiem tiesību aktiem būtu jāreglamentē mantošana kopumā, proti, viss īpašums, kas veido daļu no mantojuma, neatkarīgi no mantas veida un neatkarīgi no tā, vai manta atrodas kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī.

(38) Ar šo regulu pilsoņiem būtu jādod iespēja savlaicīgi plānot savu mantojumu, izvēloties viņu atstātajam mantojumam piemērojamos tiesību aktus. Minēto izvēli vajadzētu ierobežot, to attiecinot vienīgi uz viņu pilsonības valsti, lai nodrošinātu saikni starp mirušo un izvēlētajiem tiesību aktiem un lai izvairītos no situācijas, kad tiesību akti tiek izvēlēti ar nolūku pārkāpt to personu tiesisko paļāvību, kurām ir tiesības uz neatņemamo daļu.

(39) Tiesību aktu izvēle būtu nepārprotami jāpaziņo pēdējās gribas rīkojuma veidā vai tai būtu jāizriet no šāda rīkojuma noteikumiem. Tiesību aktu izvēli varētu uzskatīt par izrietošu no pēdējās gribas rīkojuma, ja, piemēram, mirušais pēdējās gribas rīkojumā ir atsaucies uz īpašiem noteikumiem savas pilsonības valsts tiesību aktos vai kā citādi minējis šos tiesību aktus.

(40) Tiesību aktu izvēlei saskaņā ar šo regulu vajadzētu būt spēkā pat tad, ja izvēlētajos tiesību aktos nav paredzēta tiesību aktu izvēle mantošanas lietās. Tomēr tas, vai izvēles izdarīšana ir spēkā pēc būtības, būtu jānosaka saskaņā ar izvēlētajiem tiesību aktiem, proti, vai var uzskatīt, ka persona, kas izdarījusi izvēli, ir sapratusi un piekritusi tam, ko tā darīja. Tas pats būtu jāattiecina uz tiesību aktu izvēles grozīšanu vai atcelšanu.

(41) Šīs regulas piemērošanas nolūkos personas pilsonības vai vairāku pilsonību noteikšanu vajadzētu atrisināt kā iepriekš izskatāmu jautājumu. Jautājums par to, vai persona ir kādas valsts pilsonis, nav šīs regulas darbības jomā, un uz to attiecas valsts tiesību akti, tostarp – attiecīgā gadījumā – starptautiskās konvencijas, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības vispārējos principus.

(42) Tiesību aktiem, kas noteikti kā mantošanai piemērojamie tiesību akti, būtu jāreglamentē mantošana no mantojuma atklāšanās brīža līdz brīdim, kad labuma guvējiem, kas noteikti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, nodod īpašumtiesības uz mantu, kas veido daļu no mantojuma. Tam būtu jāietver jautājumi saistībā ar mantojuma pārvaldību un atbildību par mantojuma parādiem. Mantojuma parādu atmaksāšanā, jo īpaši atkarībā no mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, var ņemt vērā kreditoru īpašās kārtas.

(43) Šajā regulā paredzētie noteikumi par jurisdikciju var dažos gadījumos radīt situāciju, kad tiesa, kurai ir jurisdikcija lemt par mantošanu, nepiemēros savas valsts tiesību aktus. Ja šāda situācija rodas dalībvalstī, kuras tiesību akti paredz obligāti iecelt mantojuma pārvaldnieku, ar šo regulu minētās dalībvalsts tiesām, kad tajās celta prasība, būtu jāatļauj iecelt vienu vai vairākus šādus pārvaldniekus saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Tas neskar jebkādu pušu izdarītu izvēli nokārtot mantojumu ārpustiesas vienošanās ceļā kādā citā dalībvalstī, ja tas ir iespējams saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Lai nodrošinātu netraucētu koordināciju starp mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem un tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesa ieceļ pārvaldnieku, tiesai būtu jāieceļ persona(-as), kurām būtu tiesības pārvaldīt mantojumu saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, piemēram, mirušā testamenta izpildītājs vai paši mantinieki, vai, ja to prasa mantošanai piemērojamie tiesību akti, pārvaldnieks, kas ir trešā persona. Tomēr tiesas īpašos gadījumos var, kad tas prasīts to valstu tiesību aktos, iecelt trešo personu par pārvaldnieku pat tad, ja tas nav paredzēts mantošanai piemērojamos tiesību aktos. Ja mirušais bija iecēlis testamenta izpildītāju, tad šai personai nevar atņemt viņas pilnvaras, ja vien mantošanai piemērojamos tiesību aktos nav atļauta šīs personas pilnvaru izbeigšana.

(44) Pilnvarām, ko īsteno pārvaldnieki, kas iecelti dalībvalstī, kuras tiesā celta prasība, vajadzētu būt tādām pārvaldības pilnvarām, kādas viņi var īstenot saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Tādējādi, ja, piemēram, mantinieks ir iecelts par pārvaldnieku, viņam vajadzētu būt tādām pilnvarām pārvaldīt mantojumu, kādas būtu mantiniekam saskaņā ar minētiem tiesību aktiem.

Ja pārvaldības pilnvaras, kuras var īstenot saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, nav pietiekamas, lai saglabātu mantojumā ietilpstošo mantu vai aizsargātu kreditoru vai citu tādu personu tiesības, kuras galvojušas par mirušā parādiem, tajā dalībvalstī ieceltais(-ie) pārvaldnieki(-i), kuras tiesā celta prasība, var papildus īstenot pārvaldības pilnvaras, kādas šim nolūkam ir paredzētas minētās dalībvalsts tiesību aktos. Šādas papildu pilnvaras var ietvert, piemēram, mantojumā ietilpstošās mantas un mantojuma parādu saraksta sastādīšanu, kreditoru informēšanu par mantojuma atklāšanos un to aicināšanu pieteikt savus prasījumus, un tādu provizorisku, tostarp drošības pasākumu veikšanu, kas paredzēti mantojumā ietilpstošās mantas saglabāšanai. Pārvaldniekam, īstenojot darbības atbilstoši papildu pilnvarām, būtu jāievēro mantošanai piemērojamie tiesību akti attiecībā uz mantojamā īpašuma īpašumtiesību nodošanu, tostarp jebkuru darījumu, kuru noslēguši labuma guvēji pirms pārvaldnieka iecelšanas, atbildību par mantojuma parādiem un attiecībā uz labuma guvēju tiesībām, tostarp attiecīgā gadījumā tiesībām pieņemt mantojumu vai atteikties no tā. Šādas darbības varētu, piemēram, būt saistītas vienīgi ar mantas atsavināšanu vai parādu nomaksāšanu, ja tas būtu atļauts saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Ja saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem trešās personas iecelšana par pārvaldnieku maina mantinieku atbildību, šādas izmaiņas būtu jāņem vērā.

(45) Ar šo regulu nevajadzētu liegt kreditoriem, piemēram, ar pārstāvju starpniecību, veikt tādus papildu pasākumus, kādi var būt paredzēti valsts tiesību aktos, vajadzības gadījumā saskaņā ar attiecīgiem Savienības instrumentiem, lai aizsargātu viņu tiesības.

(46) Ar šo regulu būtu jāļauj informēt par mantojuma atklāšanos iespējamos kreditorus citās dalībvalstīs, kurās atrodas manta. Saistībā ar šīs regulas piemērošanu būtu jāapsver iespēja izveidot mehānismu, vajadzības gadījumā ar e–tiesiskuma portāla starpniecību, kas ļautu kreditoriem citās dalībvalstīs piekļūt attiecīgajai informācijai, lai viņi varētu pieteikt savus prasījumus.

(47) Mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem būtu jānosaka, kas ir labuma guvēji katrā konkrētā mantošanas gadījumā. Vairumā valstu tiesību aktu termins "labuma guvēji" aptvertu mantiniekus un legātārus, kā arī personas, kurām ir tiesības uz neatņemamo daļu, kaut arī, piemēram, legātāru tiesiskais stāvoklis visu valstu tiesību aktos nav vienāds. Dažu valstu tiesību aktos ir noteikts, ka legātārs var saņemt tiešu mantojuma daļu, savukārt saskaņā ar citu valstu tiesību aktiem legātārs var iegūt tikai prasījumu pret mantiniekiem.

(48) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību personām, kuras vēlas iepriekš plānot mantojumu, šajā regulā būtu jāparedz īpašas kolīziju normas attiecībā uz pēdējās gribas rīkojuma pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības. Lai nodrošinātu šā noteikuma vienādu piemērošanu, šajā regulā vajadzētu uzskaitīt elementus, kuri būtu jāuzskata par tādiem, kas raksturo spēkā esamību pēc būtības. Pārbaude par pēdējās gribas rīkojuma spēkā esamību pēc būtības var novest pie secinājuma, ka minētajam rīkojumam nav juridiska spēka.

(49) Mantojuma līgums ir pēdējās gribas rīkojuma veids, kura pieņemamība un akceptēšana dalībvalstīs atšķiras. Lai vienkāršotu ar mantojuma līgumu iegūtu mantošanas tiesību akceptēšanu dalībvalstīs, šajā regulā būtu jānosaka, kuri tiesību akti reglamentē šādu līgumu pieņemamību, to spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp to laušanas nosacījumus.

(50) Tiesību aktiem, kuri saskaņā ar šo regulu reglamentēs pēdējās gribas rīkojuma pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības un – attiecībā uz mantojuma līgumiem – šāda līguma saistošo spēku starp pusēm, nebūtu jāskar tādas personas tiesības, kurai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesības uz neatņemamo daļu vai citas tiesības, kuras tai nevar atņemt persona, uz kuras īpašumu tas attiecas.

(51) Ja šajā regulā ir atsauce uz tiesību aktiem, kuri būtu bijuši piemērojami pēdējās gribas rīkojuma taisījušās personas atstātā mantojuma mantošanai, ja tā būtu mirusi dienā, kad rīkojums attiecīgi taisīts, grozīts vai atcelts, šāda atsauce būtu jāsaprot kā atsauce vai nu uz tās valsts tiesību aktiem, kurā minētajā dienā bija attiecīgās personas pastāvīgā dzīvesvieta, vai, ja tā ir izdarījusi izvēli saskaņā ar šo regulu, tās valsts tiesību aktiem, kuras pilsonība tai bija minētajā dienā.

(52) Ar šo regulu būtu jāreglamentē visu to pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc formas, kuri izteikti rakstiski, paredzot noteikumus, kas atbilst 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencijai par tādu tiesību normu kolīzijām, kuras attiecas uz testamentāro darījumu formu. Nosakot, vai konkrēts pēdējās gribas rīkojums ir spēkā pēc formas saskaņā ar šo regulu, kompetentajai iestādei nevajadzētu ņemt vērā tādu starptautisku elementu, kas radīts krāpnieciskā nolūkā, lai apietu noteikumus par spēkā esamību pēc formas.

(53) Piemērojot šo regulu, jebkurus tiesību aktu noteikumus, ar ko ierobežo pēdējās gribas rīkojumu atļautās formas, atsaucoties uz dažām rīkojumu taisījušās personas īpašībām, tādām kā, piemēram, viņa vecums, vajadzētu uzskatīt par tādiem, kas attiecas uz formas jautājumiem. To nevajadzētu interpretēt tādā nozīmē, ka tiesību aktiem, kas saskaņā ar šo regulu piemērojami pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamībai pēc formas, vajadzētu noteikt, vai nepilngadīgai personai ir vai nav spēja taisīt pēdējās gribas rīkojumu. Minētajiem tiesību aktiem vajadzētu noteikt vienīgi to, vai tādām personas īpašībām kā, piemēram, nepilngadība vajadzētu liegt personai taisīt konkrētas formas pēdējās gribas rīkojumu.

(54) Saimniecisku, ģimenes vai sociālu apsvērumu dēļ dažiem nekustamiem īpašumiem, dažiem uzņēmumiem un citām īpašām mantas kategorijām piemēro īpašus noteikumus dalībvalstī, kurā tie atrodas, nosakot ierobežojumus minētās mantas mantošanai vai ietekmējot to. Šai regulai būtu jānodrošina šādu īpašu noteikumu piemērošana. Tomēr šim izņēmumam attiecībā uz mantošanai piemērojamo tiesību aktu piemērošanu nepieciešama šaura interpretācija, lai tas turpinātu būtu saderīgs ar šīs regulas vispārējo mērķi. Tāpēc nedz tiesību kolīziju normas, kas nosaka, ka nekustamajam īpašumam jāpiemēro citi tiesību akti, nevis tie, kas piemērojami kustamajam īpašumam, nedz arī tādi noteikumi, kas paredz lielāku neatņemamo daļu nekā tā, kas paredzēta tiesību aktos, kuri mantošanai piemērojami saskaņā ar šo regulu, nav uzskatāmi par tādiem, kas būtu īpaši noteikumi, kuri paredz ierobežojumus, kas attiecas uz dažu mantas kategoriju mantošanu vai ietekmē to.

(55) Lai nodrošinātu vienādu rīcību situācijā, kurā nav skaidrs, kādā secībā divas vai vairākas personas, kuru atstāto mantojumus reglamentētu dažādi tiesību akti, ir mirušas, šajā regulā būtu jāparedz noteikums, kas nosaka, ka nevienai no mirušajām personām nevar būt tiesības uz otras vai citu šādu personu mantojumu.

(56) Dažās situācijās mantojums var palikt bez prasītāja. Dažādos tiesību aktos paredzēti atšķirīgi noteikumi šādām situācijām. Saskaņā ar dažiem tiesību aktiem valsts varēs pieteikties uz vakanto mantojumu kā mantinieks neatkarīgi no tā, kur manta atrodas. Saskaņā ar citiem tiesību aktiem valsts varēs pārņemt vienīgi mantu, kas atrodas tās teritorijā. Tāpēc šajā regulā vajadzētu paredzēt noteikumu, ar ko nosaka, ka mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem nevajadzētu izslēgt to, ka dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem var pārņemt mantu, kas atrodas tās teritorijā. Tomēr, lai nodrošinātu, ka šis noteikums nekaitē mantojuma kreditoriem, būtu jāiekļauj arī klauzula, saskaņā ar kuru mantojuma kreditoriem vajadzētu būt iespējai prasīt, lai tiktu apmierinātas to prasības no visas mantojumā ietilpstošās mantas neatkarīgi no tās atrašanās vietas.

(57) Šajā regulā paredzētās kolīziju normas var izraisīt trešās valsts tiesību aktu piemērošanu. Šādos gadījumos būtu jāņem vērā minētās valsts tiesību aktu starptautisko privāttiesību normas. Ja minētās normas paredz *renvoi* vai nu uz kādas dalībvalsts tiesību aktiem, vai trešās valsts tiesību aktiem, kas mantošanai piemērotu savus tiesību aktus, šāda *renvoi* būtu jāpieņem, lai nodrošinātu konsekvenci starptautiskā mērogā. *Renvoi* tomēr nebūtu jāpieņem situācijās, kad mirušais izvēli par tiesību aktiem ir izdarījis par labu trešās valsts tiesību aktiem.

(58) Sabiedrības interesēs dalībvalstu tiesām un citām kompetentām iestādēm, kas nodarbojas ar mantošanas lietām, būtu jādod iespēja ārkārtas gadījumos neievērot dažus ārvalstu tiesību aktu noteikumus, ja attiecīgajā gadījumā šādu noteikumu piemērošana būtu acīmredzami nesaderīga ar attiecīgās dalībvalsts sabiedrisko kārtību (*ordre public*). Tomēr tiesām vai citām kompetentām iestādēm nedrīkstētu būt iespēja piemērot sabiedriskās kārtības izņēmumu, lai neievērotu citas dalībvalsts tiesību aktus vai atteiktos atzīt vai attiecīgi akceptēt vai izpildīt nolēmumu, publisku aktu vai tiesas izlīgumu, kas sagatavots citā dalībvalstī, ja atteikums būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, jo īpaši tās 21. pantam, kas aizliedz jebkāda veida diskrimināciju.

(59) Ņemot vērā šīs regulas vispārējo mērķi, kas ir dalībvalstīs pieņemtu nolēmumu mantošanas lietās savstarpēja atzīšana neatkarīgi no tā, vai šādi nolēmumi pieņemti strīdus tiesvedībā vai bezstrīdus kārtībā, šajā regulā būtu jāparedz noteikumi par tādu nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi, kuri būtu līdzīgi noteikumiem citos Savienības instrumentos par tiesu iestāžu sadarbību civillietās.

(60) Lai ņemtu vērā dalībvalstu atšķirīgās sistēmas mantošanas lietu risināšanai, šai regulai būtu jānodrošina publisku aktu mantošanas lietās akceptēšana un izpildāmība visās dalībvalstīs.

(61) Publiskiem aktiem citā dalībvalstī vajadzētu būt tādam pašam pierādījuma spēkam, kāds tiem ir izcelsmes dalībvalstī, vai vistuvāk pielīdzināmam spēkam. Nosakot attiecīgā publiskā akta pierādījuma spēku vai vistuvāk pielīdzināmo spēku citā dalībvalstī, būtu jāievēro publiskā akta pierādījuma spēka būtība un apjoms izcelsmes dalībvalstī. Tādēļ tas, kādam pierādījuma spēkam konkrētam publiskam aktam vajadzētu būt citā dalībvalstī, būs atkarīgs no izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

(62) Publiska akta "autentiskumam" vajadzētu būt autonomam jēdzienam, kas ietver tādus elementus kā akta īstums, akta formas prasību izpilde, tās iestādes pilnvaras, kura sastādījusi aktu, un procedūra, saskaņā ar kuru akts sastādīts. Tam būtu jāaptver arī tādi faktiskie apstākļi, kurus publiskajā aktā reģistrējusi attiecīgā iestāde, kā, piemēram, fakts, ka norādītās puses ieradās minētajā iestādē norādītajā datumā un ka tās ir izdarījušas norādītos paziņojumus. Pusei, kura vēlas apstrīdēt publiska akta autentiskumu, tas būtu jādara publiskā akta izcelsmes dalībvalsts kompetentajā tiesā saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

(63) Frāze "publiskajā aktā reģistrēti juridiski akti vai tiesiskās attiecības" būtu jātulko kā atsauce uz materiālo saturu, kas reģistrēts publiskajā aktā. Publiskajā aktā reģistrēti juridiski akti var būt, piemēram, pušu nolīgums par mantojuma dalīšanu vai izdalīšanu, vai arī tas var būt testaments vai mantojuma līgums, vai arī cits gribas izteikums. Tiesiskās attiecības varētu būt, piemēram, mantinieku un citu labuma guvēju noteikšana, kā paredzēts mantošanai piemērojamos tiesību aktos, viņu attiecīgās daļas, neatņemamas daļas esamība vai jebkurš cits apstāklis, kas noteikts saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Pusei, kura vēlas apstrīdēt publiskā aktā reģistrētus juridiskus aktus vai tiesiskās attiecības, tas būtu jādara tiesās, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu un kurām par to būtu jālemj saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

(64) Ja kādas dalībvalsts tiesas tiesvedībā rodas saistīts jautājums attiecībā uz publiskā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām, minētajai tiesai vajadzētu būt jurisdikcijai lemt par minēto jautājumu.

(65) Publiskam aktam, kurš tiek apstrīdēts, nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam dalībvalstī, kura nav izcelsmes dalībvalsts, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta. Ja apstrīdēšana attiecas vienīgi uz konkrētu jautājumu saistībā ar publiskajā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām, minētajam publiskajam aktam attiecībā uz apstrīdēto jautājumu nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta. Publiskam aktam, ko pēc apstrīdēšanas pasludina par spēkā neesošu, vairs nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam.

(66) Ja iestādei saistībā ar šīs regulas piemērošanu iesniegti divi nesaderīgi publiskie akti, būtu jāizvērtē, kuram no publiskajiem aktiem (ja vispār kādam) būtu jāpiešķir prioritāte, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus. Ja no minētajiem apstākļiem nav skaidrs, kuram no publiskajiem aktiem (ja vispār kādam) būtu jāpiešķir prioritāte, par jautājumu būtu jālemj tiesām, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu, vai, ja jautājums ir radies tiesvedības laikā kā saistīts jautājums, tiesai, kurā notiek minētā tiesvedība. Ja ir nesaderība starp publisku aktu un nolēmumu, būtu jāņem vērā šajā regulā paredzētie pamati nolēmumu neatzīšanai.

(67) Lai panāktu ātru, vienkāršu un efektīvu mantošanas lietu ar pārrobežu elementiem nokārtošanu Savienības robežās, mantiniekiem, legātāriem, testamenta izpildītājiem vai mantojuma administratoriem vajadzētu spēt vienkārši apliecināt savu statusu un/vai tiesības un pilnvaras citā dalībvalstī, piemēram, dalībvalstī, kurā atrodas mantojamais īpašums. Lai dotu viņiem iespēju to darīt, ar šo regulu būtu jāparedz vienotas formas apliecības – Eiropas mantošanas apliecības (turpmāk "apliecība") – izveidošana, ko izdod izmantošanai citā dalībvalstī. Lai ievērotu subsidiaritātes principu, apliecībai nevajadzētu aizstāt iekšējus dokumentus, kas līdzīgos nolūkos var jau pastāvēt dalībvalstīs.

(68) Iestādei, kas izdod apliecību, būtu jāņem vērā nekustamā īpašuma reģistrēšanas formalitātes, kas paredzētas dalībvalstī, kurā atrodas reģistrs. Šim nolūkam ar šo regulu būtu jāparedz informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par šādām formalitātēm.

(69) Apliecības izmantošanai nevajadzētu būt obligātai. Tas nozīmē, ka personām, kurām ir tiesības iesniegt pieteikumu apliecībai, nevajadzētu būt pienākumam to darīt, bet tām vajadzētu būt brīvai izvēlei izmantot citus instrumentus, kas pieejami saskaņā ar šo regulu (nolēmumus, publiskus aktus un tiesas izlīgumus). Tomēr nevienai iestādei vai personai, kurai iesniegta citā dalībvalstī izdota apliecība, nevajadzētu būt tiesīgai pieprasīt, ka apliecības vietā tiek iesniegts nolēmums, publisks akts vai tiesas izlīgums.

(70) Apliecība būtu jāizdod dalībvalstī, kuras tiesām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu. Katrai dalībvalstij savos tiesību aktos būtu jānosaka, kuru iestāžu kompetencē jābūt apliecību izdošanai, – vai nu tām jābūt tiesām, kā definēts šajā regulā, vai citām iestādēm ar kompetenci mantošanas lietās, piemēram, notāriem. Katrai dalībvalstij savos tiesību aktos būtu arī jānosaka, vai izdevēja iestāde izdošanas procesā var iesaistīt citas kompetentas struktūras, piemēram, struktūras, kuras ir pilnvarotas saņemt

svinīgus solījumus zvēresta vietā. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai attiecīgā informācija par to izdevējiestādēm, lai minēto informāciju varētu darīt publiski pieejamu.

(71) Apliecībai vajadzētu būt vienādam spēkam visās dalībvalstīs. Tai nevajadzētu būt izpildāmam dokumentam pašai par sevi, taču tai būtu jābūt pierādījuma spēkam, un būtu jāuzskata, ka tā patiesi apliecina apstākļus, kas noteikti saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem, piemēram, pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamībai pēc būtības. Apliecības pierādījuma spēks nebūtu jāattiecina uz elementiem, kurus šī regula nereglamentē, piemēram, uz jautājumu par izcelsmi vai jautājumu par to, vai konkrētā manta tiešām piederējusi mirušajam. Jebkurai personai, kura veic maksājumus vai nodod mantojamo īpašumu personai, kura apliecībā norādīta kā tiesīga saņemt šādus maksājumus vai īpašumu kā mantinieks vai legātārs, būtu jāpiešķir pienācīga aizsardzība, ja tā rīkojusies labticīgi, paļaujoties uz apliecībā norādītās informācijas pareizību. Tāda pati aizsardzība būtu jāpiešķir jebkurai personai, kura, paļaujoties uz apliecībā norādītās informācijas pareizību, nopērk vai saņem mantojamo īpašumu no personas, kura apliecībā norādīta kā tāda, kas ir pilnvarota atsavināt šādu īpašumu. Aizsardzība būtu jānodrošina, ja tiek iesniegtas apliecinātas kopijas, kuras joprojām ir derīgas. Tas, vai trešai personai šāda īpašuma iegūšana ir spēkā, nebūtu jānosaka šajā regulā.

(72) Kompetentajai iestādei apliecību vajadzētu izdot pēc lūguma. Izdevējiestādei vajadzētu paturēt apliecības oriģinālu un pieteikuma iesniedzējam un jebkurai citai personai, kas pierāda likumīgu interesi, vajadzētu izsniegt vienu vai vairākas apliecinātas apliecības kopijas. Tam nevajadzētu liegt dalībvalstij saskaņā ar valsts tiesību aktiem par publisku piekļuvi dokumentiem atļaut apliecības kopijas atklāt sabiedrības locekļiem. Šajā regulā būtu jāparedz izdevējiestādes lēmumu, tostarp lēmumu atteikt izsniegt apliecību, pārsūdzība. Ja apliecība tiek labota, grozīta vai atsaukta, izdevējiestādei būtu jāinformē personas, kurām ir izsniegtas apliecinātas kopijas, lai nepieļautu šādu kopiju nelikumīgu izmantošanu.

(73) Dalībvalstu starptautisko saistību ievērošana nozīmē, ka šī regula neskar tādu starptautisko konvenciju piemērošanu, kuru puses laikā, kad tiek pieņemta šī regula, ir viena vai vairākas dalībvalstis. Jo īpaši tām dalībvalstīm, kuras ir Līgumslēdzējas puses 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencijai par tādu tiesību normu kolīzijām, kuras attiecas uz testamentāro darījumu formu, vajadzētu būt iespējai turpināt piemērot minētās konvencijas noteikumus, nevis šīs regulas noteikumus attiecībā uz testamentu un savstarpējo testamentu spēkā esamību pēc formas. Šīs regulas vispārējo mērķu saskanībai tomēr ir nepieciešams, lai šī regula dalībvalstu starpā prevalētu pār konvencijām, kuras noslēgtas ekskluzīvi starp divām vai vairāk dalībvalstīm, ciktāl tādas konvencijas attiecas uz jautājumiem, kurus reglamentē šī regula.

(74) Šai regulai nevajadzētu liegt dalībvalstīm, kuras ir puses 1934. gada 19. novembra Konvencijai starp Dāniju, Islandi, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju, kurā iekļauti starptautisko privāttiesību noteikumi par mantošanu, testamentiem un mantojumu pārvaldīšanu, turpināt piemērot dažus minētās konvencijas noteikumus, kā tā pārskatīta ar starpvaldību nolīgumu starp valstīm, kuras ir konvencijas puses.

(75) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz dalībvalstu pienākums paziņot konkrētu informāciju par viņu tiesību aktiem un procedūrām mantošanas jomā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās satvarā, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK ([1]). Lai varētu laicīgi publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* visu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas praktisku piemērošanu, dalībvalstīm šāda informācija būtu jāpaziņo arī Komisijai pirms šīs regulas piemērošanas sākšanas.

(76) Tāpat, lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu un varētu izmantot mūsdienu sakaru tehnoloģijas, vajadzētu paredzēt standarta veidlapas apliecinājumiem, kuri jāiesniedz saistībā ar pieteikumu pasludināt nolēmuma, publiska akta vai tiesas izlīguma izpildāmību, kā arī Eiropas mantošanas apliecības pieteikumam un pašai apliecībai.

(77) Aprēķinot šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes 1971. gada 3. jūnija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus ([2]).

(78) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tādu apliecinājumu un veidlapu izveidi un turpmāku grozīšanu, kas attiecas uz nolēmumu, tiesas izlīgumu un publisku aktu izpildāmības pasludināšanu, un uz Eiropas mantošanas apliecību. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un

([1]) OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.
([2]) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu [1].

(79) Pieņemot īstenošanas aktus, ar ko izveido un pēc tam groza šai regulā noteiktos apliecinājumus un veidlapas, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantā paredzēto procedūru.

(80) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, personu brīva pārvietošanās, pilsoņu savlaicīga sava mantojuma plānošana Savienības kontekstā un mantinieku un legātāru, un citu mirušajam tuvu personu, kā arī mantojuma kreditoru tiesību aizsardzība, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(81) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Dalībvalstu tiesām un citām kompetentajām iestādēm ir jāpiemēro šī regula, ievērojot minētās tiesības un principus.

(82) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 21. Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tām šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tomēr tas neskar Apvienotās Karalistes un Īrijas iespēju paziņot par nodomu šo regulu pieņemt pēc tās pieņemšanas saskaņā ar minētā protokola 4. pantu.

(83) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

[1] OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro mirušo atstātā mantojuma mantošanai. To nepiemēro nodokļu, muitas vai administratīvos jautājumos.

2. No šīs regulas darbības jomas ir izslēgti šādi jautājumi:

a) fizisku personu juridiskais statuss, kā arī ģimenes attiecības un attiecības, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu;

b) fizisku personu tiesībspēja un rīcībspēja, neskarot 23. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 26. pantu;

c) jautājumi, kas attiecas uz fiziskas personas pazušanu, prombūtni vai izsludināšanu par mirušu;

d) jautājumi, kas saistīti ar laulāto mantisko attiecību regulējumu un mantisko attiecību regulējumu attiecībās, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei;

e) uzturēšanas saistības, izņemot tās, kas rodas nāves gadījumā;

f) mutiski izteiktu pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc formas;

g) tiesības un manta, kas radusies vai nodota citādi, nevis mantojot, piemēram, dāvinājumi, kopīpašums, kas nodoams pārdzīvojušai personai, pensiju plāni, apdrošināšanas līgumi un līdzīgas vienošanās, neskarot 23. panta 2. punkta i) apakšpunktu;

h) jautājumi, kurus reglamentē tiesību akti par uzņēmējsabiedrībām un citām struktūrām, kas ir vai nav juridiskas personas, piemēram, uzņēmējsabiedrību un citu struktūru, kas ir vai nav juridiskas personas, dibināšanas līgumu un statūtu noteikumi, kuri nosaka rīcību ar kapitāla daļām dalībnieku nāves gadījumā;

i) uzņēmējsabiedrību un citu struktūru, kas ir vai nav juridiskas personas, likvidācija, darbības izbeigšana un apvienošana;

j) trastu dibināšana, pārvaldība un likvidācija;

k) *in rem* tiesību būtība; un

l) nekustamā vai kustamā īpašuma tiesību reģistrācija reģistrā, tostarp juridiskās prasības šādai reģistrācijai, un sekas, ko rada šādu tiesību reģistrācija vai nereģistrēšana reģistrā.

2. pants

Kompetence dalībvalstīs attiecībā uz mantošanas lietām

Šī regula neietekmē dalībvalstu iestāžu kompetenci nodarboties ar mantošanas lietām.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

a) "mantošana" ir mirušā atstātā mantojuma mantošana un aptver visus mantas, tiesību un saistību nodošanas veidus nāves gadījumā neatkarīgi no tā, vai tā būtu labprātīga nodošana saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu vai nodošana likumiskas mantošanas gadījumā;

b) "mantojuma līgums" ir līgums, tostarp no abpusējiem testamentiem izrietošs līgums, ar kuru, kaut ko saņemot pretī vai ne, rada, groza vai izbeidz tiesības uz vienas vai vairāku personu, kuras ir līguma puses, gaidāmo mantojumu vai mantojumiem;

c) "savstarpējs testaments" ir testaments, ko viena akta veidā ir taisījušas divas vai vairākas personas;

d) "pēdējās gribas rīkojums" ir testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums;

e) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieņemts nolēmums, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums, sastādīts publisks akts vai izdota Eiropas mantošanas apliecība;

f) "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieprasīta nolēmuma, tiesas izlīguma vai publiska akta izpildāmības pasludināšana vai izpilde;

g) "nolēmums" ir dalībvalsts tiesā pieņemts nolēmums mantošanas lietā neatkarīgi no šā nolēmuma nosaukuma, tostarp tiesas amatpersonas lēmums par tiesvedības izmaksu vai izdevumu noteikšanu;

h) "tiesas izlīgums" ir izlīgums mantošanas lietā, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas tiesā noslēgts tiesvedības gaitā;

i) "publisks akts" ir dokuments mantošanas lietā, kas kādā dalībvalstī oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums:

i) attiecas uz publiskā akta parakstu un saturu; un

ii) ir apliecināts valsts iestādē vai citā iestādē, ko šim nolūkam ir pilnvarojusi izcelsmes dalībvalsts.

2. Šajā regulā ar jēdzienu "tiesa" saprot jebkuru tiesu iestādi un visas citas iestādes, un tiesību speciālistus, kuru kompetencē ir mantošanas lietas un kas pilda tiesu funkcijas vai rīkojas saskaņā ar tiesu iestādes deleģētām pilnvarām, vai rīkojas tiesu iestādes uzraudzībā, – ar noteikumu, ka šādas citas iestādes un tiesību speciālisti garantē objektivitāti un pušu tiesības tikt uzklausītām un ka to lēmumus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie darbojas:

a) var pārsūdzēt vai pārskatīt tiesu iestādē; un

b) tiem ir līdzīgs spēks un juridiskās sekas kā tiesu iestāžu pieņemtiem nolēmumiem tādā pašā lietā.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par citām iestādēm un tiesību speciālistiem, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, saskaņā ar 79. pantu.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

4. pants

Vispārēja jurisdikcija

Jurisdikcija lemt par mantošanu kopumā ir tās dalībvalsts tiesām, kurā mirušajam nāves brīdī bija pastāvīgā dzīvesvieta.

5. pants

Vienošanās par tiesas izvēli

1. Ja tiesību akti, ko mirušais saskaņā ar 22. pantu ir izvēlējies, lai tie reglamentētu viņa atstāto mantojumu, ir kādas dalībvalsts tiesību akti, tad attiecīgās puses var vienoties, ka minētās dalībvalsts tiesai vai tiesām ir ekskluzīva jurisdikcija lemt par jebkuru mantošanas jautājumu.

2. Šādu vienošanos par tiesas izvēli noslēdz rakstiski, datē un paraksta attiecīgās puses. Jebkuru saziņu, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši saglabā ziņas par vienošanos, uzskata par līdzvērtīgu rakstiskai formai.

6. pants

Atteikšanās no jurisdikcijas piemērojamo tiesību aktu izvēles gadījumā

Ja tiesību akti, ko mirušais saskaņā ar 22. pantu ir izvēlējies, lai tie reglamentētu viņa atstāto mantojumu, ir kādas dalībvalsts tiesību akti, tad tiesa, kurā celta prasība saskaņā ar 4. vai 10. pantu:

a) var pēc vienas no tiesvedības pusēm lūguma atteikties no jurisdikcijas, ja tā uzskata, ka tās dalībvalsts tiesas, kuras tiesību akti tika izvēlēti, atrodas labākā vietā, lai lemtu par mantošanu, ņemot vērā mantošanas praktiskos apstākļus, piemēram, pušu pastāvīgo dzīvesvietu un mantas atrašanās vietu; vai

b) atsakās no jurisdikcijas, ja tiesvedības puses saskaņā ar 5. pantu ir vienojušās piešķirt jurisdikciju tās dalībvalsts tiesai vai tiesām, kuras tiesību akti tika izvēlēti.

7. pants

Jurisdikcija piemērojamo tiesību aktu izvēles gadījumā

Tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesību aktus mirušais izvēlējies saskaņā ar 22. pantu, ir jurisdikcija lemt par mantošanu, ja:

a) tiesa, kurā iepriekš celta prasība, ir atteikusies no jurisdikcijas tajā pašā lietā saskaņā ar 6. pantu;

b) tiesvedības puses saskaņā ar 5. pantu ir vienojušās piešķirt jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesai vai tiesām; vai

c) tiesvedības puses ir nepārprotami pieņēmušas tās tiesas jurisdikciju, kurā celta prasība.

8. pants

Pēc savas iniciatīvas uzsāktas tiesvedības izbeigšana tiesību aktu izvēles gadījumā

Tiesa, kura tiesvedību mantošanas lietā uzsākusi pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 4. vai 10. pantu, izbeidz tiesvedību, ja tiesvedības puses ir vienojušās mantošanu nokārtot miermīlīgi ārpustiesas vienošanās ceļā dalībvalstī, kuras tiesību aktus mirušais bija izvēlējies saskaņā ar 22. pantu.

9. pants

Jurisdikcija, pamatojoties uz ierašanos tiesā

1. Ja laikā, kad notiek tiesvedība kādas dalībvalsts tiesā, kura īsteno jurisdikciju saskaņā ar 7. pantu, izrādās, ka ne visas minētās tiesvedības puses ir bijušas vienošanās par tiesas izvēli puses, tiesa turpina īstenot jurisdikciju, ja tiesvedības puses, kas nav bijušas vienošanās puses, ierodas tiesā, neapstrīdot tiesas jurisdikciju.

2. Ja tiesvedības puses, kas nav bijušas vienošanās puses, apstrīd 1. punktā minētās tiesas jurisdikciju, tiesa atsakās no jurisdikcijas.

Šādā gadījumā jurisdikcija lemt par mantošanu ir tiesām, kam ir jurisdikcija saskaņā ar 4. vai 10. pantu.

10. pants

Papildu jurisdikcija

1. Ja mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī nav kādā no dalībvalstīm, tad tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas mantojumā ietilpstošā manta, tomēr ir jurisdikcija lemt par mantošanu kopumā, ja:

a) mirušajam nāves brīdī bija minētās dalībvalsts pilsonība; vai, ja tās nav,

b) mirušā iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta bija minētajā dalībvalstī – ar noteikumu, ka laikā, kad prasība tiek celta tiesā, ir pagājuši ne vairāk kā pieci gadi, kopš minētā pastāvīgā dzīvesvieta ir mainīta.

2. Ja nevienas dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas saskaņā ar 1. punktu, tad tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas mantojumā ietilpstošā manta, tomēr ir jurisdikcija lemt par minēto mantu.

11. pants

Forum necessitatis

Ja nevienai no dalībvalstu tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar citiem šīs regulas noteikumiem, tad kādas dalībvalsts tiesas izņēmuma gadījumos var lemt par mantošanu, ja kādā trešā valstī, ar kuru attiecīgajai lietai ir cieša saikne, tiesvedību pamatoti nevar uzsākt vai tā tur nevar norisināties, vai būtu neiespējama.

Lietai ir jābūt pietiekamai saiknei ar dalībvalsti, kuras tiesā celta prasība.

12. pants

Tiesvedības ierobežojums

1. Ja mirušā atstātais mantojums ietver mantu, kas atrodas trešā valstī, tiesa, kurā celta prasība, lai lemtu par mantošanu, pēc vienas no tiesvedības pušu lūguma var pieņemt lēmumu nelemt par vienu vai vairākām no šādām mantām, ja paredzams, ka šīs tiesas nolēmumu par minēto mantu minētajā trešā valstī neatzīs un attiecīgā gadījumā nepasludinās par izpildāmu.

2. Šā panta 1. punkts neskar pušu tiesības ierobežot lietā izskatāmo jautājumu loku saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā celta prasība.

13. pants

Mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšana vai atraidīšana

Papildus tiesai, kurai ir jurisdikcija lemt par mantošanu saskaņā ar šo regulu, tās dalībvalsts tiesām, kurā ir pastāvīgā dzīvesvieta jebkurai personai, kas saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem var tiesā izdarīt paziņojumu par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu vai izdarīt tādu paziņojumu, kas paredzēts, lai ierobežotu attiecīgās personas atbildību par mantojuma saistībām, ir jurisdikcija saņemt šādus paziņojumus, ja saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem šādus paziņojumus var izdarīt tiesā.

14. pants

Prasības celšana tiesā

Šajā nodaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

a) laikā, kad dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam;

b) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar nosacījumu, ka pieteicējs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā; vai

c) ja tiesvedība ir uzsākta pēc tiesas iniciatīvas – laikā, kad tiesa pieņem lēmumu uzsākt tiesvedību, vai, ja šāds lēmums nav vajadzīgs, laikā, kad tiesa lietu reģistrē.

15. pants

Jurisdikcijas pārbaude

Ja kādas dalībvalsts tiesā tiek celta prasība mantošanas lietā, attiecībā uz kuru tai saskaņā ar šo regulu nav jurisdikcijas, tā pēc savas iniciatīvas pasludina, ka tai nav jurisdikcijas.

16. pants

Pieņemamības pārbaude

1. Ja atbildētājs, kam pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā valstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir celta prasība, neierodas tiesā, tad tiesa, kurai ir jurisdikcija, aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai – ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

2. Šā panta 1. punkta vietā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana) [1] 19. pantu, ja dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments saskaņā ar minēto regulu bija jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz citu.

[1] OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

3. Ja Regula (EK) Nr. 1393/2007 nav piemērojama, tad piemēro Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijas par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs 15. pantu, ja dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments saskaņā ar minēto konvenciju bija jāpārsūta uz ārvalstīm.

17. pants

Lis pendens

1. Ja tiesvedība par vienu un to pašu pamatu un starp tām pašām pusēm ir uzsākta dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība.

2. Ja tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.

18. pants

Saistītas prasības

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja minētās prasības tiek izskatītas pirmajā instancē, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķās tiesvedībās tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi.

19. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

Dalībvalsts tiesās var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, kādi var būt paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos, pat ja saskaņā ar šo regulu lieta pēc būtības ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

PIEMĒROJAMIE TIESĪBU AKTI

20. pants

Vispārēja piemērošana

Jebkurus tiesību aktus, kas norādīti ar šo regulu, piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav dalībvalsts tiesību akti.

21. pants

Vispārīgs noteikums

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, mantošanai kopumā piemērojamie tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā bija mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī.

2. Ja izņēmuma kārtā visi lietas apstākļi liecina, ka mirušais nāves brīdī bija acīmredzami ciešāk saistīts ar valsti, kas nav tā valsts, kuras tiesību akti būtu piemērojami saskaņā ar 1. punktu, mantošanai piemērojamie tiesību akti ir šīs citas valsts tiesību akti.

22. pants

Piemērojamo tiesību aktu izvēle

1. Persona kā tiesību aktus, kas reglamentē tās atstāto mantojumu kopumā, var izvēlēties tās valsts tiesību aktus, kuras pilsonis šī persona ir izvēles izdarīšanas laikā vai nāves brīdī.

Persona, kam ir vairāku valstu pilsonība, var izvēlēties jebkuras valsts tiesību aktus, kuras pilsonis šī persona ir izvēles izdarīšanas laikā vai nāves brīdī.

2. Tiesību aktu izvēli skaidri izdara paziņojumā pēdējās gribas rīkojuma veidā vai arī tā izriet no šāda rīkojuma noteikumiem.

3. Tā akta, ar ko izdarīta tiesību aktu izvēle, spēkā esamību pēc būtības reglamentē izvēlētie tiesību akti.

4. Jebkāda tiesību aktu izvēles grozīšana vai atsaukšana atbilst prasībām par formu, kādā veicama pēdējās gribas rīkojuma grozīšana vai atsaukšana.

23. pants

Piemērojamo tiesību aktu darbības joma

1. Tiesību akti, kas noteikti saskaņā ar 21. vai 22. pantu, reglamentē mantošanu kopumā.

2. Minētie tiesību akti jo īpaši reglamentē:

a) mantojuma atklāšanās cēloņus, laiku un vietu;

b) to, kā noteikt labuma guvējus, to attiecīgās daļas un saistības, ko tiem varētu būt noteicis mirušais, un to, kā noteikt citas mantošanas tiesības, tostarp pārdzīvojušā laulātā vai partnera mantošanas tiesības;

c) spēju mantot;

d) atstumšanu no mantojuma un mantojuma atraušanu;

e) tādas mantas, tiesību un saistību, kas veido daļu no mantojuma, nodošanu mantiniekiem un – atkarībā no gadījuma – legātāriem, tostarp nosacījumus un sekas, ko rada mantojuma vai legāta pieņemšana vai atraidīšana;

f) mantinieku, testamentu izpildītāju un citu mantojuma pārvaldnieku pilnvaras, jo īpaši attiecībā uz īpašuma pārdošanu un maksājumiem kreditoriem, neskarot 29. panta 2. un 3. punktā minētās pilnvaras;

g) atbildību par mantojuma parādiem;

h) to mantojuma daļu, par kuru tā atstājējs var brīvi noteikt pēc saviem ieskatiem, neatņemamās daļas un citus pēdējās gribas rīkojumu ierobežojumus, kā arī prasības, kas mirušajam tuvām personām varētu būt attiecībā uz mantojumu vai mantiniekiem;

i) pienākumu ziņot par dāvinājumiem, novēlējumiem vai legātiem vai tos atskaitīt, nosakot dažādu labuma guvēju daļas; un

j) mantojuma dalīšanu.

24. pants

Pēdējās gribas rīkojumi, kas nav mantojuma līgumi

1. Pēdējās gribas rīkojumus, kas nav mantojuma līgumi, attiecībā uz to pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības reglamentē tie tiesību akti, kas saskaņā ar šo regulu būtu piemērojami rīkojumu taisījušās personas mantojumam, ja tā būtu mirusi dienā, kad tika taisīts rīkojums.

2. Neatkarīgi no 1. punkta persona kā tiesību aktus, kas reglamentē tās pēdējās gribas rīkojumu attiecībā uz tā pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības, var izvēlēties tiesību aktus, ko minētā persona būtu varējusi izvēlēties saskaņā ar 22. pantu, ievērojot tajā izklāstītos nosacījumus.

3. Šā panta 1. punktu attiecīgā gadījumā piemēro pēdējās gribas rīkojuma, kas nav mantojuma līgums, grozīšanai vai atsaukšanai. Gadījumā, ja ir izvēlēti tiesību akti saskaņā ar 2. punktu, grozīšanu vai atsaukšanu reglamentē izvēlētie tiesību akti.

25. pants

Mantojuma līgums

1. Mantojuma līgumu, kas attiecas uz vienas personas mantojumu, attiecībā uz tā pieņemamību, spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp attiecībā uz tā atcelšanas nosacījumiem, reglamentē tiesību akti, kas saskaņā ar šo regulu būtu piemērojami minētās personas mantojumam, ja tā būtu mirusi dienā, kad tika noslēgts līgums.

2. Mantojuma līgums, kas attiecas uz vairāku personu mantojumu, ir pieņemams tikai tad, ja tas ir pieņemams saskaņā ar visiem tiem tiesību aktiem, kuri saskaņā ar šo regulu būtu reglamentējuši visu iesaistīto personu mantojumus, ja tās būtu mirušas dienā, kad tika noslēgts līgums.

Mantojuma līgumu, kas ir pieņemams saskaņā ar pirmo daļu, attiecībā uz tā spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp attiecībā uz tā atcelšanas nosacījumiem, reglamentē tiesību akti, kuri ir vieni no pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem un ar kuriem tam ir visciešākā saikne.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta puses kā tiesību aktus, kas reglamentē viņu mantojuma līgumu attiecībā uz tā pieņemamību, spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp attiecībā uz tā atcelšanas nosacījumiem, var izvēlēties tiesību aktus, ko persona vai viena no personām, uz kuras mantojumu tas attiecas, būtu varējusi izvēlēties saskaņā ar 22. pantu, ievērojot tajā paredzētos nosacījumus.

26. pants

Pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc būtības

1. Šīs regulas 24. un 25. panta nozīmē spēkā esamību pēc būtības raksturo šādi apstākļi:

a) personas, kas taisījusi pēdējās gribas rīkojumu, spēja taisīt šādu rīkojumu;

b) konkrētie iemesli, kas personai, kura taisa pēdējās gribas rīkojumu, liedz novēlēt mantojumu noteiktām personām vai kas liedz kādai personai saņemt mantojamo īpašumu no personas, kura taisījusi rīkojumu;

c) pārstāvības pieņemamība pēdējās gribas rīkojuma taisīšanai;

d) pēdējās gribas rīkojuma interpretācija;

e) viltus, spaidi, kļūda vai jebkādi citi jautājumi, kas attiecas uz tās personas piekrišanu vai nodomu, kura taisījusi rīkojumu.

2. Ja personai ir spēja taisīt pēdējās gribas rīkojumu saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami atbilstīgi 24. vai 25. pantam, tad vēlāka piemērojamo tiesību aktu maiņa neietekmē tās spēju grozīt vai atsaukt šādu rīkojumu.

27. pants

Rakstiski taisītu pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc formas

1. Rakstiski taisīts pēdējās gribas rīkojums ir spēkā pēc formas, ja tā forma atbilst tiesību aktiem, kas ir spēkā:

a) valstī, kurā tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts mantojuma līgums;

b) valstī, kuras pilsonība testatoram vai vismaz vienai no personām, uz kuras mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija vai nu laikā, kad tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts līgums, vai nāves brīdī;

c) valstī, kurā testatoram vai vismaz vienai no personām, uz kuras mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija domicils vai nu laikā, kad tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts līgums, vai nāves brīdī;

d) valstī, kurā testatoram vai vismaz vienai no personām, uz kuras mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija pastāvīgā dzīvesvieta vai nu laikā, kad tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts līgums, vai nāves brīdī; vai

e) attiecībā uz nekustamo īpašumu – valstī, kurā atrodas minētais nekustamais īpašums.

To, kā noteikt, vai testatoram vai kādai no personām, uz kuru mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija domicils konkrētā valstī, reglamentē minētās valsts tiesību akti.

2. Šā panta 1. punkta noteikumus piemēro arī pēdējās gribas rīkojumiem, ar ko groza vai atsauc agrāku rīkojumu. Grozīšana vai atsaukšana ir spēkā pēc formas arī tad, ja tā atbilst jebkuriem no tiesību aktiem, saskaņā ar ko, atbilstīgi 1. punktam, minētais grozītais vai atsauktais pēdējās gribas rīkojums bija spēkā.

3. Šī panta nozīmē jebkuri tiesību aktu noteikumi, ar ko ierobežo pēdējās gribas rīkojumu atļautās formas, atsaucoties uz testatora vai personu, uz kuru mantojumu attiecas mantojuma līgums, vecumu, pilsonību vai citiem personiskiem apstākļiem, ir uzskatāmi par tādiem, kas attiecas uz formas jautājumiem. Tas pats noteikums attiecas uz tām īpašībām, kurām jāpiemīt lieciniekiem, kas vajadzīgi pēdējās gribas rīkojuma spēkā esamībai.

28. pants

Paziņojuma par pieņemšanu vai atraidīšanu spēkā esamība pēc formas

Paziņojums par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu vai paziņojums, ar ko paredz ierobežot paziņojumu izdarījušās personas atbildību, ir spēkā pēc formas, ja tas atbilst prasībām, ko nosaka:

a) tiesību akti, kas piemērojami mantošanai saskaņā ar 21. vai 22. pantu; vai

b) tās valsts tiesību akti, kurā ir paziņojuma izdarījušās personas pastāvīgā dzīvesvieta.

29. pants

Īpaši noteikumi par mantojuma pārvaldnieka iecelšanu un pilnvarām noteiktās situācijās

1. Ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesām atbilstīgi šai regulai ir jurisdikcija lemt par mantošanu, pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma un ja mantošanai piemērojamie tiesību akti ir ārvalstu tiesību akti, minētās dalībvalsts tiesas, kad tajās celta prasība, saskaņā ar saviem tiesību aktiem var iecelt vienu vai vairākus mantojuma pārvaldniekus, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

Saskaņā ar šo punktu ieceltais(-ie) pārvaldnieks(-i) ir persona(-as), kas ir tiesīga(-as) izpildīt mirušā testamentu un/vai pārvaldīt mantojumu saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Ja minētie tiesību akti neparedz iespēju mantojumu pārvaldīt personai, kas nav labuma guvējs, tās dalībvalsts tiesas, kurā jāieceļ pārvaldnieks, var iecelt par pārvaldnieku trešo personu saskaņā ar saviem tiesību aktiem, ja tie šādu iecelšanu paredz un ja ir radies būtisks interešu konflikts starp labuma guvējiem vai starp labuma guvējiem un kreditoriem vai citām personām, kas ir galvojušas par mirušā parādsaistībām, domstarpības starp labuma guvējiem par mantojuma pārvaldīšanu vai ja ir tāds mantojums, ko ir sarežģīti pārvaldīt mantas īpašību dēļ.

Saskaņā ar šo punktu ieceltais(-ie) pārvaldnieks(-i) ir vienīgā(-ās) persona(-as), kam ir tiesības īstenot 2. vai 3. punktā minētās pilnvaras.

2. Saskaņā ar 1. punktu ieceltais(-ie) pārvaldnieks(-i) īsteno mantojuma pārvaldīšanas pilnvaras, kuras tas vai tie var īstenot atbilstīgi mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Pārvaldnieku ieceļošā tiesa savā lēmumā var paredzēt īpašus nosacījumus šādu pilnvaru īstenošanai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

Ja mantošanai piemērojamie tiesību akti neparedz pietiekamas pilnvaras, lai saglabātu mantojamā ietilpstošo mantu vai aizsargātu kreditoru vai citu mirušā parādsaistību galvojušo personu tiesības, ieceļošā tiesa var pieņemt lēmumu pārvaldniekam(-iem) ļaut papildus īstenot savos tiesību aktos šim mērķim paredzētās pilnvaras un var savā lēmumā paredzēt īpašus nosacījumus šādu pilnvaru īstenošanai saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

Tomēr pārvaldnieks(-i), īstenojot šādas papildu pilnvaras, ievēro mantošanai piemērojamos tiesību aktus attiecībā uz mantojamā īpašuma īpašumtiesību nodošanu, atbildību par mantojuma parādiem, labuma guvēju tiesībām, tostarp attiecīgos gadījumos tiesībām mantojumu pieņemt vai atraidīt, kā arī – attiecīgos gadījumos – mirušā testamenta izpildītāja pilnvaras.

3. Neatkarīgi no 2. punkta tiesa, kas saskaņā ar 1. punktu ieceļ vienu vai vairākus pārvaldniekus, izņēmuma gadījumos, ja mantošanai piemērojami trešās valsts tiesību akti, var pieņemt lēmumu šiem pārvaldniekiem piešķirt visas pārvaldības pilnvaras, ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tie iecelti.

Tomēr pārvaldnieki, īstenojot šādas pilnvaras, ievēro mantošanai piemērojamos tiesību aktus, jo īpaši attiecībā uz labuma guvēju un viņu mantošanas tiesību noteikšanu, tostarp viņu tiesībām uz neatņemamo daļu vai prasījumiem attiecībā uz mantojumu vai mantiniekiem.

30. pants

Īpaši noteikumi, kas nosaka ierobežojumus attiecībā uz dažu mantas kategoriju mantošanu vai to ietekmē

Ja tās valsts tiesību akti, kurā atrodas konkrēts nekustamais īpašums, konkrētas uzņēmējsabiedrības vai citas īpašas mantas kategorijas, ietver īpašus noteikumus, kuri saimniecisku, ģimenes vai sociālu apsvērumu dēļ nosaka ierobežojumus attiecībā uz minētās mantas mantošanu vai to ietekmē, minētos īpašos noteikumus piemēro mantošanai, ciktāl saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem tie ir piemērojami neatkarīgi no mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

31. pants

***In rem* tiesību pielāgošana**

Ja persona atsaucas uz *in rem* tiesībām, uz ko tā ir tiesīga saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, bet tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā uz šīm tiesībām atsaucas, attiecīgās *in rem* tiesības nav zināmas, minētās tiesības vajadzības gadījumā un iespēju robežās pielāgo vislīdzvērtīgākajām *in rem* tiesībām minētās valsts tiesību aktos, ņemot vērā konkrēto *in rem* tiesību mērķus un nolūkus un to radītās sekas.

32. pants

Vienlaicīga nāve

Ja divas vai vairākas personas, kuru mantojumus reglamentē dažādi tiesību akti, mirst apstākļos, kad nav skaidra nāves iestāšanās secība, un ja minētie tiesību akti minēto situāciju regulē atšķirīgi vai to neregulē nemaz, nevienai no mirušajām personām nav tiesību uz otras vai citu šādu personu mantojumu.

33. pants

Bezmantinieka manta

Ciktāl saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami mantošanai saskaņā ar šo regulu, nevienai mantai nav mantinieka vai legātāra, kas noteikts pēdējās gribas rīkojumā, un nav nevienas fiziskas personas, kurai mantojums pienākas likumiskā kārtā, šādi noteiktu tiesību aktu piemērošana neizslēdz dalībvalsts vai tās šim nolūkam noteiktas vienības tiesības saskaņā ar tās tiesību aktiem pārņemt mantojumā ietilpstošo mantu, kas atrodas tās teritorijā, ar noteikumu, ka kreditori ir tiesīgi prasīt savu saistību apmierinājumu no visas mantojumā ietilpstošās mantas.

34. pants

Renvoi

1. Jebkuras ar šo regulu noteiktas trešās valsts tiesību aktu piemērošana nozīmē, ka tiek piemērotas minētajā valstī spēkā esošās tiesību normas, tostarp tās starptautisko privāttiesību normas, ciktāl minētas normas paredz *renvoi*:

a) uz dalībvalsts tiesību aktiem; vai

b) uz kādas citas trešās valsts tiesību aktiem, kura piemērotu pati savus tiesību aktus.

2. *Renvoi* nepiemēro attiecībā uz tiesību aktiem, kas minēti 21. panta 2. punktā, 22. pantā, 27. pantā, 28. panta b) apakšpunktā un 30. pantā.

35. pants

Sabiedriskā kārtība (*ordre public*)

Jebkuras ar šo regulu noteiktas valsts tiesību aktu noteikumu piemērošanu var atteikt vienīgi tad, ja šāda piemērošana ir acīmredzami nesaderīga ar tiesas atrašanās valsts sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

36. pants

Valstis ar vairāk nekā vienu tiesību sistēmu – teritoriālas tiesību normu kolīzijas

1. Ja šajā regulā noteiktie tiesību akti ir tādas valsts tiesību akti, kuru veido vairākas teritoriālās vienības, kam ir katrai savas tiesību normas attiecībā uz mantošanu, tad attiecīgo teritoriālo vienību, kuras tiesību normas ir piemērojamas, nosaka saskaņā ar minētās valsts iekšējām kolīziju normām.

2. Ja nav šādu iekšējo kolīziju normu:

a) jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami saskaņā ar noteikumiem, kuros minēta mirušā pastāvīgā dzīvesvieta, iztulkojama kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, kurā mirušajam bija pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī;

b) jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami saskaņā ar noteikumiem, kuros minēta mirušā pilsonība, iztulko kā atsauci uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, ar kuru mirušajam bija visciešākā saikne;

c) jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami saskaņā ar jebkādiem citiem noteikumiem, kuros kā piesaistes kritērijs minēti citi apstākļi, iztulkojama kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgie apstākļi.

3. Neatkarīgi no 2. punkta jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu attiecīgos tiesību aktus saskaņā ar 27. pantu, ja šajā valstī nav iekšējo kolīziju normu, iztulkojama kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, ar kuru testatoram vai personām, uz kuru mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija visciešākā saikne.

37. pants

Valstis ar vairāk nekā vienu tiesību sistēmu – tiesību normu kolīzijas attiecībā uz personu kategorijām

Attiecībā uz valsti, kurai ir divas vai vairāk tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, kas saistībā ar mantošanu piemērojami atšķirīgām personu kategorijām, jebkura atsauce uz minētās valsts tiesību aktiem iztulkojama kā atsauce uz tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, kuru nosaka saskaņā ar minētajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem. Ja šādu noteikumu nav, piemēro to tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, ar kuru mirušajam bija visciešākā saikne.

38. pants

Šīs regulas nepiemērošana iekšējām tiesību normu kolīzijām

Dalībvalstij, kuru veido vairākas teritoriālās vienības, kam ir katrai savas tiesību normas attiecībā uz mantošanu, nav pienākuma piemērot šo regulu tiesību normu kolīzijām, kas rodas tikai starp šādām vienībām.

IV NODAĻA

NOLĒMUMU ATZĪŠANA, IZPILDĀMĪBA UN IZPILDE

39. pants

Atzīšana

1. Dalībvalstī pieņemtu nolēmumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs.

2. Jebkura ieinteresēta puse, kas nolēmuma atzīšanu izvirza par galveno jautājumu strīdā, saskaņā ar 45. līdz 58. pantā noteikto procedūru var iesniegt pieteikumu minētā nolēmuma atzīšanai.

3. Ja tiesvedības iznākums dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

40. pants

Neatzīšanas pamati

Nolēmumu neatzīst:

a) ja šāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*), kurā prasa atzīšanu;

b) gadījumos, ja tas ir pieņemts aizmuguriski – ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis nolēmuma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt;

c) ja tas ir nesavienojams ar nolēmumu, kas dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu, pieņemts tiesvedībā starp tām pašām pusēm;

d) ja tas ir nesavienojams ar agrāku nolēmumu, kas pieņemts tiesvedībā citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī par to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm, ar noteikumu, ka agrākais nolēmums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu.

41. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Dalībvalstī pieņemts nolēmums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības.

42. pants

Atzīšanas tiesvedības apturēšana

Tiesa dalībvalstī, kurā prasa atzīt nolēmumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, var apturēt tiesvedību, ja izcelsmes dalībvalstī nolēmums ir pārsūdzēts vispārējā kārtībā.

43. pants

Izpildāmība

Nolēmumi, kas pieņemti kādā dalībvalstī un ir izpildāmi minētajā valstī, ir izpildāmi citā dalībvalstī tad, kad pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tie tajā ir pasludināti par izpildāmiem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 45. līdz 58. pantā.

44. pants

Domicila noteikšana

Lai 45. līdz 58. pantā paredzētās procedūras nolūkā noteiktu, vai personas domicils ir izpildes dalībvalstī, tiesa, kurā ir celta prasība, piemēro minētās dalībvalsts tiesību aktus.

45. pants

Vietējo tiesu jurisdikcija

1. Pieteikumu pasludināt izpildāmību iesniedz izpildes dalībvalsts tiesā vai kompetentajā iestādē, ko attiecīgā dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 78. pantu.

2. Vietējo jurisdikciju nosaka, atsaucoties uz tās puses domicila vietu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, vai arī uz izpildes vietu.

46. pants

Procedūra

1. Pieteikuma iesniegšanas procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

2. Pieteikuma iesniedzējam izpildes valstī nav jābūt pasta adresei vai pilnvarotam pārstāvim.

3. Pieteikumam pievieno šādus dokumentus:

a) nolēmuma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem;

b) apliecinājumu, ko izdevusi izcelsmes dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, neskarot 47. pantu.

47. pants

Apliecinājuma neiesniegšana

1. Ja 46. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais apliecinājums netiek iesniegts, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tā iesniegšanai vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu, vai, ja tā uzskata informāciju par pietiekamu, neprasīt iesniegt apliecinājumu.

2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma iesniedz dokumentu tulkojumus. Tulkojumus veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

48. pants

Izpildāmības pasludināšana

Nolēmumu pasludina par izpildāmu, tiklīdz ir izpildītas 46. pantā minētās formalitātes, neveicot pārbaudi saskaņā ar 40. pantu. Puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, šajā tiesvedības stadijā nav tiesīga iesniegt nekādus paskaidrojumus pieteikuma sakarā.

49. pants

Nolēmuma paziņošana par pieteikumu pasludināt izpildāmību

1. Nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību tūlīt dara zināmu pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta izpildes dalībvalsts tiesību aktos.

2. Nolēmumu par izpildāmības pasludināšanu izsniedz pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, pievienojot nolēmumu, ja tas minētajai pusei jau nav izsniegts.

50. pants

Nolēmuma par pieteikumu pasludināt izpildāmību pārsūdzība

1. Jebkura puse var pārsūdzēt nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību.

2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 78. pantu.

3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē procesuālo kārtību strīdus lietās.

4. Ja puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, neierodas apelācijas instances tiesā tiesvedībā saistībā ar pieteikuma iesniedzēja ierosinātu pārsūdzību, piemēro 16. pantu, pat ja pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nav domicila nevienā no dalībvalstīm.

5. Pārsūdzību par izpildāmības pasludināšanu iesniedz 30 dienu laikā pēc lēmuma par izpildāmības pasludināšanu izsniegšanas. Ja pusei, pret kuru prasa izpildi, domicils ir dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā pasludināta izpildāmība, tad pārsūdzības termiņš ir 60 dienas, un to sāk skaitīt no dienas, kad lēmums par izpildāmības pasludināšanu izsniegts vai nu personiski, vai ir saņemts tās dzīvesvietā. Termiņu nevar pagarināt attāluma dēļ.

51. pants

Nolēmuma par pārsūdzību apstrīdēšanas procedūra

Nolēmumu par pārsūdzību var apstrīdēt tikai saskaņā ar procedūru, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 78. pantu.

52. pants

Izpildāmības pasludināšanas atteikums vai atsaukšana

Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar 50. vai 51. pantu, atsakās pasludināt izpildāmību vai atceļ to, pamatojoties vienīgi uz kādu no 40. pantā noteiktajiem pamatiem. Nolēmumu tā pieņem nekavējoties.

53. pants

Tiesvedības apturēšana

Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 50. vai 51. pantu, pēc tās puses pieteikuma, attiecībā uz kuru prasa izpildi, aptur tiesvedību, ja nolēmuma izpildāmība pārsūdzības dēļ ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

54. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

1. Ja nolēmums jāatzīst saskaņā ar šo nodaļu, nekas neliedz pieteikuma iesniedzējam izmantot pagaidu pasākumus, tostarp aizsardzības pasākumus, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, neprasot izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 48. pantu.

2. Izpildāmības pasludināšana dod likumīgas tiesības veikt jebkādus aizsardzības pasākumus.

3. Termiņā, kas saskaņā ar 50. panta 5. punktu noteikts izpildāmības pasludināšanas pārsūdzībai, un līdz jebkuras šādas pārsūdzības izlemšanai pret tās puses īpašumu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nevar veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus.

55. pants

Daļēja izpildāmība

1. Ja nolēmums ir pieņemts par vairākām lietām un ja izpildāmību nav iespējams pasludināt attiecībā uz visām lietām, tiesa vai kompetentā iestāde to pasludina attiecībā uz vienu vai vairākām lietām.

2. Pieteikuma iesniedzējs var prasīt pasludināt izpildāmību attiecībā uz kādām atsevišķām nolēmuma daļām.

56. pants

Juridiskā palīdzība

Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, jebkurā izpildāmības pasludināšanas tiesvedībā ir tiesīgs saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz izpildes dalībvalsts tiesību akti.

57. pants

Nodrošinājuma, garantiju vai ķīlas nepieprasīšana

No puses, kura vienā dalībvalstī prasa citā dalībvalstī pieņemta nolēmuma atzīšanu, izpildāmību vai izpildi, neprasa nekāda veida nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu tā iemesla dēļ, ka šī puse ir ārvalstnieks vai ka tai izpildes dalībvalstī nav domicila vai dzīvesvietas.

58. pants

Maksas, nodokļa vai nodevas neesamība

Tiesvedībā par izpildāmības pasludināšanu izpildes dalībvalstī nevar uzlikt nekādu maksu, nodokli vai nodevu, ko aprēķina, pamatojoties uz attiecīgās lietas vērtību.

V NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN TIESAS IZLĪGUMI

59. pants

Publisku aktu akceptēšana

1. Kādā dalībvalstī sastādītam publiskam aktam citā dalībvalstī ir tāds pats pierādījuma spēks, kāds tam ir izcelsmes dalībvalstī, vai vistuvāk pielīdzināmais spēks – ar noteikumu, ka tas nav acīmredzami pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

Persona, kas publisku aktu vēlas izmantot citā dalībvalstī, var lūgt, lai iestāde, kas izcelsmes dalībvalstī sastāda publisko aktu, aizpilda veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, aprakstot publiskā akta pierādījuma spēku, kas tam ir izcelsmes dalībvalstī.

2. Publiska akta autentiskumu apstrīd izcelsmes dalībvalsts tiesās, un par to lemj atbilstīgi minētās valsts tiesību aktiem. Publiskam aktam, kas tiek apstrīdēts, nav nekāda pierādījuma spēka citā dalībvalstī, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta kompetentajā tiesā.

3. Publiskajā aktā reģistrētus juridiskus aktus vai tiesiskās attiecības apstrīd tiesās, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu, un par to lemj saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem atbilstīgi III nodaļai. Publiskam aktam, kas tiek apstrīdēts, nav nekāda pierādījuma spēka attiecībā uz apstrīdēto jautājumu nevienā citā dalībvalstī, izņemot izcelsmes dalībvalsti, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta kompetentajā tiesā.

4. Ja tiesvedības iznākums kādas dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz publiskā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām mantošanas lietā, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

60. pants

Publisku aktu izpildāmība

1. Publisks akts, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tiek pasludināts par izpildāmu citā dalībvalstī saskaņā ar 45. līdz 58. pantā paredzēto procedūru.

2. Regulas 46. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē iestāde, kas sastādījusi publisko aktu, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma izdod apliecinājumu, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 50. vai 51. pantu, atsaka vai atsauc izpildāmības pasludināšanu tikai tad, ja publiskā akta izpilde ir acīmredzami pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

61. pants

Tiesas izlīgumu izpildāmība

1. Tiesas izlīgumi, kuri ir izpildāmi izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tiek pasludināti par izpildāmiem citā dalībvalstī saskaņā ar 45. līdz 58. pantā paredzēto procedūru.

2. Regulas 46. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē tiesa, kura apstiprinājusi izlīgumu vai kurā tas noslēgts, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma izdod apliecinājumu, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 50. vai 51. pantu, atsaka vai atsauc izpildāmības pasludināšanu tikai tad, ja tiesas izlīguma izpilde ir acīmredzami pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

VI NODAĻA

EIROPAS MANTOŠANAS APLIECĪBA

62. pants

Eiropas mantošanas apliecības izveide

1. Ar šo regulu tiek izveidota Eiropas mantošanas apliecība (turpmāk "apliecība"), ko izdod izmantošanai citā dalībvalstī un kam ir 69. pantā uzskaitītās sekas.

2. Apliecības izmantošana nav obligāta.

3. Apliecība neaizstāj dalībvalstīs līdzīgam nolūkam izmantotus iekšējus dokumentus. Tomēr no brīža, kad apliecība ir izdota izmantošanai citā dalībvalstī, tai ir 69. pantā uzskaitītās sekas arī tajā dalībvalstī, kuras iestādes to ir izdevušas saskaņā ar šo nodaļu.

63. pants

Apliecības mērķis

1. Apliecību paredzēts izmantot mantiniekiem, legātāriem, kam ir tiešas mantošanas tiesības, un testamentu izpildītājiem vai mantojumu pārvaldniekiem, kam citā dalībvalstī jāatsaucas uz savu statusu vai attiecīgi jāīsteno savas tiesības kā mantiniekiem vai legātāriem un/vai savas pilnvaras kā testamentu izpildītājiem vai mantojuma pārvaldniekiem.

2. Jo īpaši apliecību var izmantot, lai apliecinātu vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem apstākļiem:

a) katra apliecībā minētā mantinieka vai – atkarībā no gadījuma – legātāra statusu un/vai tiesības un to attiecīgās mantojuma daļas;

b) konkrētas mantas vai konkrētu mantu, kas veido daļu no mantojuma, piešķiršanu mantiniekam(-iem) vai – atkarībā no gadījuma – legātāram(-iem), kas minēts(-i) apliecībā;

c) apliecībā minētās personas pilnvaras izpildīt testamentu vai pārvaldīt mantojumu.

64. pants

Kompetence izdot apliecību

Apliecību izdod dalībvalstī, kuras tiesām ir jurisdikcija saskaņā ar 4. pantu, 7. pantu, 10. pantu vai 11. pantu. Izdevējiestāde ir:

a) tiesa, kā definēts 3. panta 2. punktā; vai

b) cita iestāde, kuras kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nodarboties ar mantojuma lietām.

65. pants

Apliecības pieteikums

1. Apliecību izdod pēc jebkuras 63. panta 1. punktā minētās personas pieteikuma (turpmāk "pieteikuma iesniedzējs").

2. Lai iesniegtu pieteikumu, pieteikuma iesniedzējs var izmantot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Pieteikumā iekļauj turpmāk norādīto informāciju, ciktāl šāda informācija pieteikuma iesniedzējam ir zināma un ir vajadzīga, lai izdevējiestāde varētu apliecināt apstākļus, kuriem pieteikuma iesniedzējs vēlas apliecinājumu, un tam pievieno visus attiecīgos dokumentus, kas var būt vai nu oriģināli, vai kopijas, kuras atbilst vajadzīgajiem autentiskuma noteikšanas nosacījumiem, neskarot 66. panta 2. punktu:

a) ziņas par mirušo: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese nāves brīdī, miršanas datums un vieta;

b) ziņas par pieteikuma iesniedzēju: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese un saistība ar mirušo, ja tāda ir;

c) ziņas par pieteikuma iesniedzēja pārstāvi, ja tāds ir: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), adrese un pārstāvības pilnvaras;

d) ziņas par mirušā laulāto vai partneri un, ja tādi bijuši, par bijušo(-ajiem/-ajām) laulāto(-ajiem/-ajām) vai bijušo(-ajiem) partneri(-iem): uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā) un adrese;

e) ziņas par citiem iespējamiem labuma guvējiem saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu un/vai pēc likuma: uzvārds un vārds(-i) vai organizācijas nosaukums, personas kods (attiecīgā gadījumā) un adrese;

f) nolūks, kādā apliecība vajadzīga saskaņā ar 63. pantu;

g) attiecīgā gadījumā tās tiesas vai citas kompetentās iestādes adrese, kura nodarbojas vai ir nodarbojusies ar attiecīgo mantošanas lietu;

h) apstākļi, ar kuriem pieteikuma iesniedzējs atkarībā no gadījuma pamato viņa iespējamās tiesības uz mantojuma īpašumu kā labuma guvējs un/vai viņa tiesības izpildīt mirušā testamentu, un/vai tiesības pārvaldīt mirušā atstāto mantojumu;

i) norāde par to, vai mirušais ir taisījis pēdējās gribas rīkojumu; ja nav pievienots ne oriģināls, ne kopija – norāde par oriģināla atrašanās vietu;

j) norāde par to, vai mirušais ir noslēdzis laulības līgumu vai līgumu par attiecībām, kuras var būt pielīdzināmas laulībai; ja nav pievienots ne līguma oriģināls, ne kopija – norāde par oriģināla atrašanās vietu;

k) norāde par to, vai kāds no labuma guvējiem ir nācis klajā ar paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu;

l) deklarācija, kurā apstiprināts, ka, cik vien pieteikuma iesniedzējam zināms, apliecināmie apstākļi nav apstrīdēti;

m) jebkāda cita informācija, ko pieteikuma iesniedzējs uzskata par lietderīgu apliecības izdošanai.

66. pants

Pieteikuma izskatīšana

1. Saņemot pieteikumu, izdevējiestāde pārbauda informāciju un paziņojumus, kā arī dokumentus un citus pieteikuma iesniedzēja iesniegtos pierādījumus. Tā pēc savas iniciatīvas, ja tā ir noteikts vai atļauts tās tiesību aktos, izdara pieprasījumus, kas nepieciešami minētajai pārbaudei, vai lūdz pieteikuma iesniedzēju sniegt jebkādus citus pierādījumus, ko tā uzskata par nepieciešamiem.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs nav spējis iesniegt attiecīgo dokumentu kopijas, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem, izdevējiestāde var izlemt pieņemt citus pierādījumu veidus.

3. Ja tā noteikts tās tiesību aktos un ievērojot tajos paredzētos nosacījumus, izdevējiestāde var prasīt, lai deklarācijas apliecinātu ar zvērestu vai ar svinīgu solījumu zvēresta vietā.

4. Izdevējiestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai informētu labuma guvējus par pieteikumu apliecības saņemšanai. Ja tas vajadzīgs apliecināmo apstākļu noskaidrošanai, tā uzklausa jebkuru iesaistīto personu un jebkuru izpildītāju vai pārvaldnieku un nāk klajā ar publiskiem paziņojumiem, kuru mērķis ir dot iespēju citiem iespējamiem labuma guvējiem pieteikt savas tiesības.

5. Šī panta nozīmē dalībvalsts kompetentā iestāde pēc pieprasījuma citas dalībvalsts izdevējiestādei sniedz informāciju, kas jo īpaši ir tās zemes reģistros, civilstāvokļa reģistros un reģistros, kuros reģistrēti dokumenti un fakti, kas ir svarīgi attiecībā uz mirušā mantojumu vai laulības mantisko attiecību regulējumam, vai līdzvērtīgam mantisko attiecību regulējumam, ja minētā kompetentā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu pilnvarota šādu informāciju sniegt citai savas valsts iestādei.

67. pants

Apliecības izdošana

1. Izdevējiestāde saskaņā ar šajā nodaļā izklāstīto procedūru nekavējoties izdod apliecību, kad saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem, ir konstatēti apliecināmie apstākļi. Tā izmanto veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Izdevējiestāde neizdod apliecību, jo īpaši, ja:

a) apliecināmie apstākļi tiek apstrīdēti; vai

b) apliecība neatbilstu nolēmumam, kas attiecas uz tiem pašiem apstākļiem.

2. Izdevējiestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai labuma guvējus informētu par apliecības izdošanu.

68. pants

Apliecības saturs

Apliecībā ietver šādu informāciju, ciktāl, tas ir vajadzīgs mērķim, kuram to izdod:

a) izdevējiestādes nosaukums un adrese;

b) lietas atsauces numurs;

c) apstākļi, pamatojoties uz kuriem izdevējiestāde uzskata, ka ir kompetenta izsniegt apliecību;

d) izdošanas datums;

e) ziņas par pieteikuma iesniedzēju: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese un saistība ar mirušo, ja tāda ir;

f) ziņas par mirušo: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese nāves brīdī, miršanas datums un vieta;

g) ziņas par labuma guvējiem: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i) un personas kods (attiecīgā gadījumā);

h) informācija par mirušā noslēgto laulības līgumu vai – attiecīgā gadījumā – par mirušā noslēgto līgumu par attiecībām, kuras saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmām laulībai, un informācija par laulības mantiskajām attiecībām vai līdzvērtīgām mantiskajām attiecībām;

i) mantošanai piemērojamie tiesību akti un apstākļi, pamatojoties uz kuriem šie tiesību akti ir noteikti;

j) informācija par to, vai mantošana ir likumiska vai testamentāra, tostarp informācija par apstākļiem, no kuriem izriet mantinieku, legātāru, testamentu izpildītāju vai mantojuma pārvaldnieku tiesības un/vai pilnvaras;

k) attiecīgā gadījumā, informācija attiecībā uz katru labuma guvēju par mantojuma pieņemšanas vai atraidīšanas veidu;

l) katra mantinieka daļa un attiecīgā gadījumā tiesību un/vai mantas saraksts, kas pienākas katram konkrētam mantiniekam;

m) tiesību un/vai mantas saraksts, kas pienākas katram konkrētam legātāram;

n) mantinieka(-u) un attiecīgā gadījumā legātāra(-u) tiesību ierobežojumi saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem un/vai saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu;

o) testamenta izpildītāju un/vai mantojuma pārvaldnieka pilnvaras un minēto pilnvaru ierobežojumi saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem un/vai saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu.

69. pants

Apliecības spēks

1. Apliecība bez kādas īpašas procedūras ir spēkā visās dalībvalstīs.

2. Tiek pieņemts, ka apliecībā precīzi uzrādīti apstākļi, kuri konstatēti saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem. Tiek uzskatīts, ka personai, kura apliecībā minēta kā mantinieks, legātārs, testamenta izpildītājs vai mantojuma pārvaldnieks, ir apliecībā minētais statuss un/vai ir tiesības vai pilnvaras, kas norādītas apliecībā, bez nekādiem citiem nosacījumiem un/vai ierobežojumiem, kas saistīti ar minētajām tiesībām vai pilnvarām, kā vien tie, kas norādīti apliecībā.

3. Tiek uzskatīts, ka jebkura persona, kura, rīkojoties uz apliecībā apstiprinātās informācijas pamata, veic maksājumus vai nodod īpašumu personai, kas apliecībā minēta kā tāda, kura ir pilnvarota pieņemt maksājumu vai īpašumu, ir veikusi darījumu ar personu, kas ir pilnvarota pieņemt maksājumu vai īpašumu, izņemot, ja tā zina, ka apliecības saturs neatbilst patiesībai, vai ja tā par to nezina rupjas nolaidības dēļ.

4. Ja persona, kas apliecībā minēta kā tāda, kas ir pilnvarota atsavināt mantojamo īpašumu, šādu īpašumu atsavina citas personas labā, uzskata, ka minētā cita persona, ja tā rīkojas uz apliecībā apstiprinātās informācijas pamata, ir veikusi darījumu ar personu, kura ir pilnvarota atsavināt attiecīgo īpašumu, izņemot, ja tā zina, ka apliecības saturs neatbilst patiesībai, vai ja tā par to nezina rupjas nolaidības dēļ.

5. Apliecība ir derīgs dokuments, lai mantojamo īpašumu reģistrētu attiecīgajā dalībvalsts reģistrā, neskarot 1. panta 2. punkta k) un l) apakšpunktu.

70. pants

Apliecības apliecinātas kopijas

1. Izdevējiestāde patur apliecības oriģinālu un izsniedz vienu vai vairākas apliecinātas kopijas pieteikuma iesniedzējam un jebkurai citai personai, kas uzrāda likumīgu interesi.

2. Izdevējiestāde 71. panta 3. punkta un 73. panta 2. punkta vajadzībām glabā to personu sarakstu, kurām saskaņā ar 1. punktu ir izsniegtas apliecinātas kopijas.

3. Izsniegtās apliecinātās kopijas ir derīgas ierobežotā sešu mēnešu laikposmā, kas apliecinātajā kopijā norādāms kā derīguma termiņa beigu datums. Izņēmuma gadījumos, kas pienācīgi pamatoti, izdevējiestāde var atkāpjoties izlemt, ka derīguma termiņš ir garāks. Kad ir beidzies šis laikposms, jebkurai personai, kuras rīcībā ir apliecināta kopija, lai apliecību varētu izmantot 63. pantā norādītajiem mērķiem, ir jāpiesakās apliecinātās kopijas derīguma termiņa pagarinājumam vai jāpieprasa no izdevējiestādes jauna apliecināta kopija.

71. pants

Apliecības labošana, grozīšana vai atsaukšana

1. Pārrakstīšanās kļūdas gadījumā izdevējiestāde pēc jebkuras personas lūguma, kura uzrāda likumīgu interesi, vai pēc pašas iniciatīvas izdara apliecībā labojumu.

2. Izdevējiestāde pēc jebkuras personas lūguma, kura uzrāda likumīgu interesi, vai, ja tas iespējams saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, pēc pašas iniciatīvas groza vai atsauc apliecību, ja ir konstatēts, ka apliecība vai atsevišķi tajā minētie apstākļi neatbilst patiesībai.

3. Par visiem apliecības labojumiem un grozījumiem vai tās atsaukšanu izdevējiestāde nekavējoties informē visas personas, kam saskaņā ar 70. panta 1. punktu izsniegtas apliecības apliecinātas kopijas.

72. pants

Pārsūdzības procedūras

1. Izdevējiestādes lēmumus, ko tā pieņēmusi saskaņā ar 67. pantu, var apstrīdēt jebkura persona, kura ir tiesīga iesniegt pieteikumu apliecības saņemšanai.

Izdevējiestādes lēmumus, ko tā pieņēmusi saskaņā ar 71. pantu un 73. panta 1. punkta a) apakšpunktu, var apstrīdēt jebkura persona, kas uzrāda likumīgu interesi.

Pārsūdzību iesniedz izdevējiestādes dalībvalsts tiesu iestādē saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

2. Ja 1. punktā minētās pārsūdzības rezultātā tiek konstatēts, ka izsniegtā apliecība neatbilst patiesībai, kompetentā tiesu iestāde labo, groza vai atsauc apliecību vai nodrošina, ka to labo, groza vai atsauc izdevējiestāde.

Ja 1. punktā minētās pārsūdzības rezultātā tiek konstatēts, ka atteikums izdot apliecību bijis nepamatots, kompetentā tiesu iestāde izdod apliecību vai nodrošina, ka izdevējiestāde atkārtoti izvērtē lietu un pieņem jaunu lēmumu.

73. pants

Apliecības spēka apturēšana

1. Apliecības spēku var apturēt:

a) izdevējiestāde – pēc jebkuras personas lūguma, kura uzrāda likumīgu interesi, kamēr apliecība netiek grozīta vai atsaukta saskaņā ar 71. pantu; vai

b) tiesu iestāde – pēc jebkuras personas lūguma, kura ir tiesīga apstrīdēt lēmumu, ko izdevējiestāde pieņēmusi saskaņā ar 72. pantu, kamēr šāda pārsūdzība nav izskatīta.

2. Izdevējiestāde vai – attiecīgā gadījumā – tiesu iestāde par to, ka apturēts apliecības spēks, nekavējoties informē visas personas, kam saskaņā ar 70. panta 1. punktu izsniegtas apliecības apliecinātas kopijas.

Kamēr apliecības spēks ir apturēts, nevar izsniegt apliecības jaunas apliecinātas kopijas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

74. pants

Legalizācija un citas līdzīgas formalitātes

Attiecībā uz dalībvalstī izdotiem dokumentiem šīs regulas sakarā neprasa veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

75. pants

Saistība ar pastāvošām starptautiskām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu starptautisko konvenciju piemērošanu, kuru puses šīs regulas pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas dalībvalstis un kuras skar jautājumus, uz ko attiecas šī regula.

Jo īpaši tās dalībvalstis, kuras ir līgumslēdzējas puses 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencijai par tādu tiesību normu kolīziju, kuras attiecas uz testamentu formu, turpina piemērot minētās konvencijas noteikumus, nevis šīs regulas 27. pantu attiecībā uz testamentu un savstarpējo testamentu spēkā esamību pēc formas.

2. Neatkarīgi no 1. punkta attiecībās starp dalībvalstīm šai regulai ir prioritāte pār konvencijām, kas noslēgtas tikai starp divām vai vairākām dalībvalstīm, ciktāl šādas konvencijas attiecas uz jautājumiem, ko reglamentē šī regula.

3. Šī regula neliedz dalībvalstīm, kas ir konvencijas puses, piemērot 1934. gada 19. novembra Konvenciju starp Dāniju, Islandi, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju, kurā iekļauti starptautisko privāttiesību noteikumi par mantošanu, testamentiem un mantojumu pārvaldīšanu, kas pārskatīta ar 2012. gada 1. jūnija starpvaldību nolīgumu starp minētajām valstīm, ciktāl tā paredz:

a) noteikumus par mantojuma pārvaldīšanas procesuālajiem aspektiem, kā definēts konvencijā, un palīdzību, ko šajā ziņā sniedz to valstu iestādes, kas ir konvencijas līgumslēdzējas puses; un

b) vienkāršotu un paātrinātu kārtību, lai atzītu un izpildītu nolēmumus mantošanas lietās.

76. pants

Saistība ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000

Šī regula neskar Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām [1] piemērošanu.

77. pants

Publiski pieejama informācija

Lai informāciju darītu pieejamu sabiedrībai, dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, Komisijai sniedz īsu kopsavilkumu par saviem tiesību aktiem un procedūrām, kas attiecas uz mantošanu, tostarp informāciju par to, kāda veida iestādei ir kompetence mantošanas lietās, un informāciju par to, kāda veida iestādei ir kompetence pieņemt paziņojumus par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu.

Dalībvalstis arī sniedz faktu lapas, kurās uzskaitīti visi dokumenti un/vai informācija, kas parasti vajadzīgi tāda nekustamā īpašuma reģistrācijai, kurš atrodas to teritorijā.

Dalībvalstis pastāvīgi atjaunina šo informāciju.

78. pants

Kontaktinformācija un procedūras

1. Dalībvalstis līdz 2014. gada 16. janvāris paziņo Komisijai:

a) to tiesu vai iestāžu nosaukumus un kontaktinformāciju, kurām ir kompetence izskatīt pieteikumus par izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 45. panta 1. punktu un pārsūdzības par nolēmumiem attiecībā uz šādiem pieteikumiem saskaņā ar 50. panta 2. punktu;

b) par pārsūdzību pieņemta nolēmuma apstrīdēšanas procedūras, kas minētas 51. pantā;

c) attiecīgu informāciju par iestādēm, kuru kompetencē ir izdot apliecību saskaņā ar 64. pantu; un

d) pārsūdzības procedūras, kas minētas 72. pantā.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām vēlākām izmaiņām minētajā informācijā.

[1] OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.

2. Komisija saskaņā ar 1. punktu paziņoto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, izņemot 1. punkta a) apakšpunktā minēto tiesu un iestāžu adreses un citu kontaktinformāciju.

3. Komisija dara publiski pieejamu visu saskaņā ar 1. punktu sniegto informāciju, izmantojot jebkādus citus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

79. pants

Regulas 3. panta 2. punktā minētās informācijas noteikšana un turpmāka grozīšana

1. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu paziņojumiem, izveido pārējo iestāžu un tiesību speciālistu sarakstu, kuri minēti 3. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis ziņo Komisijai par visām turpmākām izmaiņām attiecībā uz informāciju, kas ir minētajā sarakstā. Komisija attiecīgi groza šo sarakstu.

3. Komisija sarakstu un visus tā turpmākos grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Komisija dara publiski pieejamu visu saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegto informāciju, izmantojot jebkādus citus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

80. pants

Regulas 46., 59., 60., 61., 65. un 67. pantā minēto apliecinājumu un veidlapu izveidošana un turpmāka grozīšana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido un pēc tam groza apliecinājumus un veidlapas, kas minētas 46., 59., 60., 61., 65. un 67. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

81. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

82. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2025. gada 18. augusts iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskatu par šīs regulas piemērošanu, tostarp arī novērtējumu par visām praktiska rakstura problēmām, ar ko nācies saskarties saistībā ar paralēlām ārpustiesas vienošanās mantošanas lietās dažādās dalībvalstīs vai ārpustiesas vienošanos vienā dalībvalstī, kas veikta paralēli nolēmumam tiesā kādā citā dalībvalstī. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus par grozījumiem.

83. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro tādu personu mantojumam, kuras mirst 2015. gada 17. augusts vai vēlāk.

2. Ja mirušais savam atstātajam mantojumam piemērojamos tiesību aktus bija izvēlējies pirms 2015. gada 17. augusts, minētā izvēle ir spēkā, ja tā atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti III nodaļā, vai ja tā ir spēkā, piemērojot starptautisko privāttiesību normas, kas izvēles izdarīšanas brīdī bija spēkā valstī, kurā mirušajam bija pastāvīgā dzīvesvieta, vai jebkurā no valstīm, kuras pilsonība tam bija.

3. Pēdējās gribas rīkojums, kas taisīts pirms 2015. gada 17. augusts, ir pieļaujams un ir spēkā pēc būtības un attiecībā uz formu, ja tas atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti III nodaļā, vai ja tas ir pieļaujams un ir spēkā pēc būtības un attiecībā uz formu, piemērojot starptautisko privāttiesību normas, kas pēdējās gribas rīkojuma taisīšanas brīdī bija spēkā valstī, kurā mirušajam bija pastāvīgā dzīvesvieta, vai jebkurā no valstīm, kuras pilsonība tam bija.

4. Ja pēdējās gribas rīkojums ir taisīts pirms 2015. gada 17. augusts saskaņā ar tiesību aktiem, kurus mirušais būtu varējis izvēlēties saskaņā ar šo regulu, uzskata, ka minētie tiesību akti ir izvēlēti par mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

84. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 17. augusts, izņemot 77. un 78. pantu, ko piemēro no 2014. gada 16. janvāris, un 79., 80. un 81. pantu, ko piemēro no 2012. gada 5 jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

5

Dokumentu izsniegšana

5a

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1393/2007

(2007. gada 13. novembris)

par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. panta 5. punkta otro ievilkumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru [2],

tā kā:

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt Savienību kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai izveidotu tādu telpu, Kopienai cita starpā ir jāparedz pasākumi saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kas ir vajadzīgi pareizai iekšējā tirgus darbībai.

(2) Pareiza iekšējā tirgus darbība ir saistīta ar vajadzību dalībvalstīm uzlabot un paātrināt izsniegšanai paredzētu tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu savstarpēju pārsūtīšanu.

(3) Padome ar 1997. gada 26. maija aktu [3] izstrādāja Eiropas Savienības dalībvalstu tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanas konvenciju un ieteica dalībvalstīm to apstiprināt saskaņā ar to attiecīgajiem konstitucionālajiem noteikumiem. Minētā konvencija nav stājusies spēkā. Būtu jānodrošina konvencijas noslēgšanas sarunu rezultātu nepārtrauktība.

(4) Padome 2000. gada 29. maijā pieņēma Regulu (EK) Nr. 1348/2000 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs [4]. Minētās regulas galvenajam saturam par pamatu ņemta konvencija.

(5) Komisija 2004. gada 1. oktobrī pieņēma ziņojumu par to, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 1348/2000. Ziņojumā secināts, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1348/2000 stāšanās spēkā 2001. gadā tās piemērošana kopumā ir uzlabojusi un paātrinājusi dokumentu pārsūtīšanu un izsniegšanu dalībvalstīs, tomēr dažu noteikumu piemērošana joprojām nav pilnībā apmierinoša.

(6) Tiesvedības efektivitāte un ātrums civillietās prasa, lai dalībvalstu norādīto vietējo struktūru savstarpējā tiesas un ārpustiesas dokumentu pārsūtīšana būtu tieša un tajā izmantotu ātrus līdzekļus. Dalībvalstis var paziņot, ka tās paredz izraudzīties tikai vienu struktūru dokumentu pārsūtīšanai vai saņemšanai vai vienu struktūru, kas piecus gadus veiks abas funkcijas. Šo struktūru tomēr var atkārtoti izraudzīties ik pēc pieciem gadiem.

(7) Nosūtīšanas ātrums nodrošina visu atbilstīgo līdzekļu izmantošanu, ar noteikumu, ka tiek ievēroti konkrēti saņemtā dokumenta salasāmības un ticamības nosacījumi. Drošība nosūtīšanas laikā prasa, lai pārsūtāmajam dokumentam tiktu pievienota veidlapa, kas jāaizpilda tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā jāizsniedz dokuments, vai citā valodā, kas ir pieņemta attiecīgajā dalībvalstī.

(8) Šo regulu nebūtu jāpiemēro dokumentu izsniegšanai puses pilnvarotajam pārstāvim tiesvedības dalībvalstī neatkarīgi no minētās puses dzīvesvietas.

(9) Dokumenta izsniegšana būtu jāveic pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā mēneša laikā pēc tam, kad saņēmēja struktūra to ir saņēmusi.

(10) Lai nodrošinātu šīs regulas efektivitāti, iespēja atteikties izsniegt dokumentus būtu pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos.

(11) Lai veicinātu dalībvalstu dokumentu savstarpēju pārsūtīšanu un izsniegšanu, būtu jāizmanto šīs regulas pielikumos paredzētās veidlapas.

---

(1) OV C 88, 11.4.2006., 7. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta 2006. gada 4. jūlija Atzinums (OV C 303 E, 13.12.2006., 69. lpp.), Padomes 2007. gada 28. jūnija Kopējā nostāja (OV C 193 E, 21.8.2007., 13. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. oktobra Nostāja.

(3) OV C 261, 27.8.1997., 1. lpp. Tajā pašā dienā, kad tika pieņemta konvencija, Padome ņēma vērā konvencijas sakarā pieņemto paskaidrojuma ziņojumu, kas ietverts iepriekš minētā *Oficiālā Vēstneša* 26. lappusē.

(4) OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

(12) Saņēmējai struktūrai, izmantojot veidlapu, būtu rakstiski jāinformē adresāts, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu izsniegšanas brīdī vai nosūtot dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai nedēļas laikā, ja dokuments nav adresātam saprotamā valodā vai izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām. Šis noteikums arī turpmāk būtu jāpiemēro dokumentu izsniegšanai, ja adresāts ir izmantojis tiesības atteikties. Šie noteikumi par tiesībām atteikties būtu jāpiemēro arī dokumentu izsniegšanai, ko veic diplomātiskie un konsulārie pārstāvji, dokumentu izsniegšanai pa pastu, kā arī tiešajai izsniegšanai. Būtu jāparedz, ka nepieņemtā dokumenta izsniegšanu var labot, izsniedzot adresātam dokumenta tulkojumu.

(13) Nosūtīšanas ātrums nodrošina dokumentu izsniegšanu dažu dienu laikā pēc dokumentu saņemšanas. Tomēr, ja dokuments nav izsniegts mēneša laikā, saņēmējai struktūrai būtu jāinformē pārsūtītāja struktūra. Minētā termiņa beigām nebūtu jānozīmē, ka lūgums jāsūta atpakaļ pārsūtītājai struktūrai, ja ir skaidrs, ka izsniegšana ir iespējama saprātīgā termiņā.

(14) Saņēmējai struktūrai visi dokumenta izsniegšanai vajadzīgie pasākumi būtu jāturpina arī gadījumos, ja mēneša laikā nav bijis iespējams izsniegt dokumentu, piemēram, tāpēc, ka atbildētājs nav bijis mājās atvaļinājuma dēļ, vai darbā – komandējuma dēļ. Tomēr, lai saņēmējai struktūrai neuzliktu beztermiņa pienākumu izsniegt dokumentu, pārsūtītājai struktūrai veidlapā būtu jānorāda termiņš, pēc kura dokuments vairs nav jāizsniedz.

(15) Ņemot vērā atšķirības dalībvalstu procesuālajos noteikumos, izsniegšanas dienu dažādās dalībvalstīs nosaka atšķirīgi. Ņemot vērā šādas situācijas un iespējamos sarežģījumus, kas varētu rasties, šajā regulā būtu jāparedz sistēma, saskaņā ar kuru izsniegšanas dienu noteiktu saņēmējas dalībvalsts tiesību akti. Tomēr, ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem dokuments ir jāizsniedz noteiktā termiņā, dienu, kas jāņem vērā attiecībā uz iesniedzēju, būtu jānosaka saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Šī divu datumu sistēma pastāv tikai dažās dalībvalstīs. Dalībvalstīm, kuras piemēro tādu sistēmu, tas būtu jāpaziņo Komisijai, kam minētā informācija būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un jānodrošina tās pieejamība, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots saskaņā ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK ([1]).

([1]) OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

(16) Lai veicinātu tiesas pieejamību, izmaksām, kas radušās tāpēc, ka ir nodarbināta tiesu varas amatpersona vai persona, kas ir kompetenta saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, būtu jāatbilst vienreizējai fiksētai samaksai, ko attiecīgā dalībvalsts iepriekš noteikusi, ievērojot proporcionalitātes un nediskriminācijas principu. Prasībai par vienreizēju fiksētu samaksu nevajadzētu ierobežot dalībvalstu iespēju par dažādiem pakalpojumu veidiem noteikt dažādas samaksas, ja ir ievēroti minētie principi.

(17) Katrai dalībvalstij vajadzētu būt tiesīgai izsniegt dokumentus tieši personām, kuras dzīvo citā dalībvalstī, izmantojot pasta pakalpojumus – ar ierakstītu vēstuli ar saņemšanas apstiprinājumu vai ar kaut ko līdzvērtīgu.

(18) Jebkurai tiesvedībā ieinteresētai personai vajadzētu būt iespējai veikt dokumentu izsniegšanu tieši ar saņēmējas dalībvalsts tiesu varas amatpersonu, amatpersonu vai citu kompetentu personu starpniecību, ja šāda tieša izsniegšana ir atļauta saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

(19) Komisijai būtu jāizstrādā rokasgrāmata ar informāciju, kā pareizi piemērot šo regulu, un būtu jānodrošina tās pieejamība, izmantojot Eiropas tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās. Komisijai un dalībvalstīm būtu jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka šī informācija ir atjaunināta un pilnīga, jo īpaši saņēmēju un pārsūtītāju struktūru kontaktinformācija.

(20) Aprēķinot šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes 1971. gada 3. jūnija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus ([2]).

(21) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([3]).

(22) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro atjaunināt pielikumos paredzētās veidlapas vai veikt tajās tehniskus grozījumus. Tā kā minētie pasākumi ir vispārīgi un ir paredzēti, lai grozītu/atceltu nebūtiskus šīs regulas elementus, tie ir jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

([2]) OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

([3]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

(23) Šī regula prevalē pār noteikumiem dalībvalstu noslēgtos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos vai pasākumos ar tādu pašu darbības jomu un jo īpaši pār protokolu, kas pievienots 1968. gada 27. septembra Briseles konvencijai [1] un 1965. gada 15. novembra Hāgas konvencijai [2] – to dalībvalstu attiecībās, kas ir minēto konvenciju līgumslēdzējas puses. Šī regula neliedz dalībvalstīm uzturēt spēkā vai noslēgt nolīgumus, vai paredzēt noteikumus, lai paātrinātu vai vienkāršotu dokumentu pārsūtīšanu, ar noteikumu, ka tie atbilst šai regulai.

(24) Būtu jānodrošina piemērota aizsardzība saskaņā ar šo regulu pārsūtītai informācijai. Uz šo jautājumu attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti darbības jomā [3], kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) [4].

(25) Komisijai vēlākais 2011. gada 1. jūnijā un tad ik pēc pieciem gadiem būtu jāpārskata šīs regulas piemērošana un jāierosina grozījumi, kas būtu uzskatāmi par vajadzīgiem.

(26) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka minētās rīcības mēroga vai seku dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(27) Lai šie noteikumi būtu saprotamāki un labāk lasāmi, Regula (EK) Nr. 1348/2000 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.

(28) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste un Īrija piedalās šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(29) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, tādējādi Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās, ja tiesas vai ārpustiesas dokuments ir jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz otru izsniegšanai šajā valstī. To nepiemēro jo īpaši ieņēmumu, muitas un administratīvos jautājumos vai jautājumos saistībā ar valsts atbildību par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu (“*acta iure imperii*”).

2. Šo regulu nepiemēro, ja nav zināma tās personas adrese, kurai ir jāizsniedz dokuments.

3. Šajā regulā jēdziens “dalībvalsts” nozīmē dalībvalstis, izņemot Dāniju.

2. pants

Pārsūtītājas struktūras un saņēmējas struktūras

1. Katra dalībvalsts izraugās valsts amatpersonas, iestādes vai citas personas, turpmāk “pārsūtītājas struktūras”, kuru kompetencē ir pārsūtīt tiesas vai ārpustiesas dokumentus izsniegšanai citā dalībvalstī.

2. Katra dalībvalsts izraugās valsts amatpersonas, iestādes vai citas personas, turpmāk “saņēmējas struktūras”, kuru kompetencē ir saņemt tiesas vai ārpustiesas dokumentus no citas dalībvalsts.

3. Katra dalībvalsts var izraudzīties vienu pārsūtītāju struktūru un vienu saņēmēju struktūru vai vienu struktūru abu funkciju veikšanai. Federālās valstīs, valstīs, kur piemēro vairākas tiesību sistēmas, vai valstīs ar autonomām teritoriālām vienībām ir tiesības izraudzīties vairāk nekā vienu tādu struktūru. Struktūru izraugās uz pieciem gadiem, un to var atkārtoti izraudzīties ik pēc pieciem gadiem.

4. Katra dalībvalsts sniedz Komisijai šādu informāciju:

a) šā panta 2. un 3. punktā minēto saņēmēju struktūru nosaukumus un adreses;

[1] 1968. gada 27. septembra Briseles konvencija par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās (OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp.); konsolidēta versija, OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.).

[2] 1965. gada 15. novembra Hāgas konvencija par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu apriti ārvalstīs.

[3] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

[4] OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/24/EK (OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.).

b) ģeogrāfiskos apgabalus, kas atrodas tās jurisdikcijā;

c) tai pieejamos dokumentu saņemšanas līdzekļus; un

d) valodas, ko var izmantot, aizpildot I pielikumā paredzēto veidlapu.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par visām turpmākajām izmaiņām minētajā informācijā.

3. pants

Centrālā struktūra

Katra dalībvalsts izraugās centrālo struktūru, kas ir atbildīga par:

a) informācijas sniegšanu pārsūtītājām struktūrām;

b) risinājumu meklēšanu visām problēmām, kas varētu rasties, pārsūtot dokumentus izsniegšanai;

c) izņēmuma gadījumos pēc pārsūtītājas struktūras lūguma izsniegšanas lūguma pārsūtīšanu kompetentai saņēmējai struktūrai.

Federālās valstīs, valstīs, kur piemēro vairākas tiesību sistēmas, vai valstīs ar autonomām teritoriālām vienībām var izraudzīties vairāk nekā vienu centrālo struktūru.

II NODAĻA

TIESAS DOKUMENTI

1. iedaļa

Tiesas dokumentu pārsūtīšana un izsniegšana

4. pants

Dokumentu pārsūtīšana

1. Struktūras, kas izraudzītas saskaņā ar 2. pantu, tiesas dokumentus pārsūta savā starpā tieši un pēc iespējas ātrāk.

2. Dokumentu, lūgumu, apstiprinājumu, kvīšu, apliecību un visu citu dokumentu savstarpēju pārsūtīšanu pārsūtītājas un saņēmējas struktūras var veikt ar jebkuriem piemērotiem līdzekļiem ar noteikumu, ka saņemto dokumentu saturs ir patiess un atbilst pārsūtītā dokumenta saturam, un visa tajā esošā informācija ir viegli lasāma.

3. Pārsūtāmajam dokumentam pievieno lūgumu, kas sastādīts, izmantojot I pielikumā paredzēto veidlapu. Veidlapu aizpilda saņēmēja dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja attiecīgā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, oficiālajā tās vietas valodā, vai vienā no oficiālajām valodām, kur izsniedz dokumentu, vai arī citā valodā, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts norāda Eiropas Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās valsts valoda vai valodas, bet ir pieņemamas veidlapas aizpildīšanai.

4. Visus pārsūtītos dokumentus atbrīvo no legalizācijas vai līdzīgām formalitātēm.

5. Ja pārsūtītāja struktūra vēlas, lai dokumenta kopiju sūtītu atpakaļ kopā ar 10. pantā minēto apliecinājumu, tā dokumentu sūta divos eksemplāros.

5. pants

Dokumentu tulkošana

1. Pārsūtītāja struktūra, kam iesniedzējs iesniedz dokumentu pārsūtīšanai, informē iesniedzēju, ka adresāts var atteikties to pieņemt, ja tas nav rakstīts kādā no 8. pantā paredzētajām valodām.

2. Iesniedzējs pirms dokumenta pārsūtīšanas sedz visas tulkošanas izmaksas, un tas neskar jebkādus turpmākus tiesu vai kompetentu iestāžu lēmumus par šādu izmaksu segšanu.

6. pants

Dokumentu saņemšana saņēmējā struktūrā

1. Saņēmēja struktūra, saņemot dokumentu, pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā septiņu dienu laikā pēc saņemšanas ar ātrāko iespējamo pārsūtīšanas līdzekli pārsūtītājai struktūrai nosūta saņemšanas paziņojumu, izmantojot I pielikumā paredzēto veidlapu.

2. Ja, pamatojoties uz pārsūtīto informāciju vai dokumentiem, izsniegšanas lūgumu nevar izpildīt, saņēmēja struktūra ar ātrākajiem iespējamiem līdzekļiem sazinās ar pārsūtītāju struktūru, lai nodrošinātu trūkstošo informāciju vai dokumentus.

3. Ja izsniegšanas lūgums acīmredzami neatbilst šīs regulas darbības jomai vai ja prasīto formālo nosacījumu pārkāpuma dēļ izsniegšana nav iespējama, lūgumu un pārsūtītos dokumentus sūta atpakaļ pārsūtītājai struktūrai kopā ar paziņojumu par atpakaļsūtīšanu, izmantojot I pielikumā paredzēto veidlapu.

4. Saņēmēja struktūra, kas saņem izsniedzamo dokumentu, bet kuras teritoriālajā jurisdikcijā tas nav izsniedzams, izsniedzamo dokumentu un lūgumu pārsūta kompetentai saņēmējai struktūrai tajā pašā dalībvalstī, ja lūgums atbilst 4. panta 3. punkta nosacījumiem, un, izmantojot I pielikumā paredzēto veidlapu, attiecīgi informē pārsūtītāju struktūru. Šī saņēmēja struktūra informē pārsūtītāju struktūru, ka dokuments ir saņemts 1. punktā noteiktajā kārtībā.

7. pants

Dokumentu izsniegšana

1. Saņēmēja struktūra pati izsniedz dokumentu vai nodrošina, ka tas tiek izsniegts saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem vai īpašā veidā, ko lūgusi pārsūtītāja struktūra, ja vien šī metode nav pretrunā saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Saņēmēja struktūra veic visus vajadzīgos pasākumus, lai dokumentu izsniegtu pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā – mēneša laikā pēc saņemšanas. Ja mēneša laikā nav bijis iespējams izsniegt dokumentu, saņēmēja struktūra:

a) tūlīt informē pārsūtītāju struktūru, izmantojot I pielikuma veidlapā paredzēto apliecinājumu, kuru sastāda saskaņā ar 10. panta 2. punkta nosacījumiem; un

b) turpina veikt visus vajadzīgo pasākumus, lai izsniegtu dokumentu, ja pārsūtītāja struktūra nav norādījusi citādi un šķiet, ka izsniegšana ir iespējama saprātīgā laikposmā.

8. pants

Atteikums pieņemt dokumentu

1. Saņēmēja struktūra, izmantojot II pielikumā paredzēto veidlapu, informē adresātu, ka viņš var atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu tā izsniegšanas brīdī vai nedēļas laikā nosūtot dokumentu atpakaļ saņēmējai struktūrai, ja tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums kādā no šādām valodām:

a) adresātam saprotamā valodā;

vai

b) oficiālajā saņēmējas dalībvalsts valodā vai, ja minētajā valstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā izsniedz dokumentus.

2. Ja saņēmēja struktūra ir informēta, ka adresāts atsakās pieņemt dokumentu saskaņā ar 1. punktu, tā ar 10. pantā paredzēto apliecinājumu tūlīt informē pārsūtītāju struktūru un nosūta atpakaļ lūgumu un dokumentus, kuru tulkojums ir lūgts.

3. Ja adresāts atsakās pieņemt dokumentu saskaņā ar 1. punktu, dokumenta izsniegšanu var labot, saskaņā ar šo regulu izsniedzot adresātam dokumenta tulkojumu 1. punktā minētajā valodā. Tādā gadījumā dokumenta izsniegšanas diena ir diena, kad dokumentu ar tam pievienotu tulkojumu izsniedz saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr, ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem dokuments jāizsniedz noteiktā termiņā, diena, kas jāņem vērā attiecībā uz iesniedzēju, ir sākotnējā dokumenta izsniegšanas diena, ko nosaka saskaņā ar 9. panta 2. punktu.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī tiesas dokumentu pārsūtīšanas un izsniegšanas veidiem, kas paredzēti 2. iedaļā.

5. Šā panta 1. punkta izpratnē diplomātiskie un konsulārie pārstāvji, ja izsniegšanu veic saskaņā ar 13. pantu, vai iestāde vai persona, ja pakalpojumu veic saskaņā ar 14. pantu, informē adresātu, ka viņš var atteikties pieņemt dokumentu un ka jebkurš tāds dokuments ir attiecīgi jānosūta vai nu minētajiem pārstāvjiem, vai iestādei vai personai.

9. pants

Izsniegšanas diena

1. Neskarot 8. pantu, dokumenta izsniegšanas diena saskaņā ar 7. pantu ir diena, kad to izsniedz saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Tomēr, ja dokuments saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem ir jāizsniedz noteiktā termiņā, dienu, kas jāņem vērā attiecībā uz iesniedzēju, nosaka saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī tiesas dokumentu pārsūtīšanas un izsniegšanas veidiem, kas paredzēti 2. iedaļā.

10. pants

Izsniegšanas apliecinājums un izsniegtā dokumenta kopija

1. Kad ir veikti ar dokumenta izsniegšanu saistītie pasākumi, I pielikumā paredzētajā veidlapā sastāda apliecinājumu par šo pasākumu izpildi un adresē pārsūtītājai struktūrai kopā ar izsniegtā dokumenta kopiju, ja piemēro 4. panta 5. punktu.

2. Apliecinājumu aizpilda izcelsmes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, vai citā valodā, ko izcelsmes dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts norāda Eiropas Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās valsts valoda vai valodas, bet ir pieņemamas veidlapas aizpildīšanai.

11. pants

Izsniegšanas izmaksas

1. Par citas dalībvalsts tiesas dokumentu izsniegšanu nav jāmaksā vai jāatlīdzina nodokļi vai izmaksas par pakalpojumiem, ko sniegusi saņēmēja dalībvalsts.

2. Tomēr iesniedzējs apmaksā vai atlīdzina izmaksas, kas radušās saistībā ar:

a) tiesu varas amatpersonas nodarbināšanu vai tādas personas nodarbināšanu, kas ir kompetenta saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem;

b) īpašas izsniegšanas metodes izmantošanu.

Izmaksas, kas radušās tāpēc, ka ir nodarbināta tiesu varas amatpersona vai persona, kas ir kompetenta saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, atbilst vienreizējai fiksētai samaksai, ko attiecīgā dalībvalsts iepriekš noteikusi, ievērojot proporcionalitātes un nediskriminācijas principu. Dalībvalstis informē Komisiju par šādām fiksētām samaksām.

2. iedaļa

Citi tiesas dokumentu pārsūtīšanas un izsniegšanas veidi

12. pants

Pārsūtīšana, izmantojot konsulāros vai diplomātiskos kanālus

Katrai dalībvalstij izņēmuma gadījumos ir tiesības izmantot konsulāros vai diplomātiskos kanālus, lai pārsūtītu izsniegšanai paredzētos tiesas dokumentus citas dalībvalsts struktūrām, kas ir izraudzītas saskaņā ar 2. vai 3. pantu.

13. pants

Izsniegšana, ko veic diplomātiskie vai konsulārie pārstāvji

1. Katrai dalībvalstij ir tiesības tieši, nepiemērojot piespiedu pasākumus, izmantojot savus diplomātiskos vai konsulāros pārstāvjus, izsniegt tiesas dokumentus personām, kuras dzīvo citā dalībvalstī.

2. Dalībvalsts var nākt klajā ar paziņojumu saskaņā ar 23. panta 1. punktu, ka tā iebilst pret šādu dokumentu izsniegšanu savā teritorijā, ja vien dokumentus nav paredzēts izsniegt to izcelsmes dalībvalsts valstspiederīgajiem.

14. pants

Izsniegšana, izmantojot pasta pakalpojumus

Katrai dalībvalstij, izmantojot pasta pakalpojumus, ierakstītā vēstulē ar saņemšanas apstiprinājumu vai izmantojot kaut ko līdzvērtīgu, ir tiesības tieši izsniegt tiesas dokumentus personām, kas dzīvo citā dalībvalstī.

15. pants

Tieša izsniegšana

Ikviena tiesvedībā ieinteresēta persona var veikt tiesas dokumentu izsniegšanu tieši ar saņēmējas dalībvalsts tiesu varas amatpersonām, amatpersonām vai citām kompetentām personām, ja šādu tiešu izsniegšanu pieļauj šīs dalībvalsts tiesību akti.

III NODAĻA

ĀRPUSTIESAS DOKUMENTI

16. pants

Pārsūtīšana

Ārpustiesas dokumentus saskaņā ar šo regulu var pārsūtīt izsniegšanai citā dalībvalstī.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Īstenošanas noteikumi

Pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus saistībā ar I un II pielikumā paredzēto veidlapu atjaunināšanu vai to tehniskiem grozījumiem, pieņem saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

18. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

19. pants

Atbildētāja neierašanās

1. Ja tiesas pavēste vai līdzīgs dokuments ir bijis jāpārsūta citai dalībvalstij, lai to izsniegtu saskaņā ar šo regulu, bet atbildētājs nav ieradies, spriedumu nepasludina, kamēr nav konstatēts, ka:

a) dokuments tika izsniegts saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, kas nosaka dokumentu izsniegšanas kārtību iekšējos tiesvedības procesos personām, kuras atrodas tās teritorijā; vai

b) dokuments faktiski tika piegādāts atbildētājam vai viņa dzīvesvietā, izmantojot citu šajā regulā paredzētu metodi;

un ka abos minētajos gadījumos izsniegšana vai piegāde tika veikta pietiekami laicīgi, lai atbildētājs varētu sagatavoties aizstāvībai.

2. Dalībvalsts saskaņā ar 23. panta 1. punktu var paziņot, ka tiesnesis neatkarīgi no 1. punkta var pasludināt spriedumu pat tad, ja nav saņemts izsniegšanas vai piegādes apliecinājums, ja ir ievēroti visi turpmāk uzskaitītie nosacījumi:

a) dokuments tika pārsūtīts, izmantojot kādu no šajā regulā paredzētajām metodēm;

b) no dokumenta pārsūtīšanas datuma ir pagājuši vismaz seši mēneši, ja tiesnesis konkrētajā lietā to uzskata par pietiekamu termiņu;

c) nav saņemts apliecinājums, kaut gan ir darīts viss iespējamais, lai to saņemtu no kompetentām saņēmējas dalībvalsts iestādēm vai struktūrām.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta tiesnesis steidzamos gadījumos var paredzēt jebkurus pagaidu vai nodrošināšanas pasākumus.

4. Ja tiesas pavēste vai līdzvērtīgs dokuments ir bijis jāpārsūta citai dalībvalstij, lai to izsniegtu saskaņā ar šo regulu, un attiecībā uz atbildētāju, kas nav ieradies, ir pieņemts spriedums, tiesnesis ir pilnvarots atbrīvot atbildētāju no sprieduma pārsūdzības termiņa nokavējuma, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) atbildētājs no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ nav varējis savlaicīgi iepazīties ar dokumentu, lai sagatavotos aizstāvībai, vai savlaicīgi iepazīties ar spriedumu, lai to pārsūdzētu; un

b) atbildētājs ir iesniedzis *prima facie* iebildumus sakarā ar lietas izskatīšanu pēc būtības.

Pieteikumu atbrīvot no sprieduma pārsūdzības termiņa nokavējuma var iesniegt tikai saprātīgā laikposmā pēc tam, kad atbildētājs ir iepazinies ar spriedumu.

Katra dalībvalsts var nākt klajā ar paziņojumu saskaņā ar 23. panta 1. punktu, ka šādu pieteikumu nepieņems, ja to iesniegs pēc šajā paziņojumā minētā laikposma beigām, bet šis laikposms nevar būt mazāks par vienu gadu pēc sprieduma pasludināšanas dienas.

5. Šā panta 4. punkts neattiecas uz spriedumiem par personu statusu vai tiesībspēju.

20. pants

Saistība ar nolīgumiem vai pasākumiem, kuros dalībvalstis ir puses

1. Šī regula jautājumos, uz ko tā attiecas, prevalē pār noteikumiem dalībvalstu noslēgtos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos vai pasākumos un jo īpaši pār IV pantu protokolā, kas pievienots 1968. gada Briseles konvencijai un 1965. gada 15. novembra Hāgas konvencijai.

2. Šī regula neliedz atsevišķām dalībvalstīm uzturēt spēkā vai noslēgt nolīgumus vai pasākumus, lai vēl vairāk paātrinātu vai vienkāršotu dokumentu pārsūtīšanu, ar noteikumu, ka tie atbilst šai regulai.

3. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

a) dalībvalstu savstarpēji noslēgto 2. punktā minēto nolīgumu vai pasākumu kopijas, kā arī projektus nolīgumiem vai pasākumiem, ko tās paredz pieņemt; un

b) paziņojumus par minēto nolīgumu vai pasākumu denonsēšanu vai grozīšanu.

21. pants

Juridiskā palīdzība

Šī regula neskar 1905. gada 17. jūlija Civilprocesa konvencijas 23. panta, 1954. gada 1. marta Konvencijas civilprocesa jautājumos 24. panta vai 1980. gada 25. oktobra Konvencijas par tiesu starptautisko pieejamību 13. panta savstarpēju piemērošanu dalībvalstīs, kas ir šo konvenciju līgumslēdzējas puses.

22. pants

Pārsūtītās informācijas aizsardzība

1. Informāciju, tostarp jo īpaši personu datus, ko pārsūta saskaņā ar šo regulu, saņēmēja struktūra izmanto tikai tam mērķim, kam tā pārsūtīta.

2. Saņēmējas struktūras nodrošina informācijas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgas valsts tiesību aktiem.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neietekmē valsts tiesību aktus, kas ļauj informēt datu subjektu par saskaņā ar šo regulu pārsūtītas informācijas izmantojumu.

4. Šī regula neskar Direktīvu 95/46/EK un Direktīvu 2002/58/EK.

23. pants

Paziņošana un publicēšana

1. Dalībvalstis Komisijai paziņo 2., 3., 4., 10., 11., 13., 15. un 19. pantā minēto informāciju. Dalībvalstis Komisijai paziņo, ja saskaņā ar to tiesību aktiem dokuments ir izsniedzams noteiktā termiņā, kā minēts 8. panta 3. punktā un 9. panta 2. punktā.

2. Komisija publicē saskaņā ar 1. punktu saņemto informāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, izņemot to struktūru un centrālo struktūru adreses un citu kontaktinformāciju, kā arī informāciju par ģeogrāfiskiem apgabaliem, kur tām ir jurisdikcija.

3. Komisija izstrādā un regulāri atjaunina rokasgrāmatu, kurā ir 1. punktā paredzētā informācija un kura ir pieejama elektroniski, konkrēti – izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

24. pants

Pārskatīšana

Vēlākais 2011. gada 1. jūnijā un pēc tam reizi piecos gados Komisija sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, īpašu uzmanību veltot saskaņā ar 2. pantu izraudzīto struktūru efektivitātei un 3. panta c) apakšpunkta un 9. panta praktiskai piemērošanai. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus šīs regulas pielāgošanai atbilstīgi ziņošanas sistēmu attīstībai.

25. pants

Atcelšana

1. Regula (EK) Nr. 1348/2000 ir atcelta no šīs regulas piemērošanas dienas.

2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās būtu jālasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2008. gada 13. novembra, izņemot 23. pantu, ko piemēro no 2008. gada 13. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2007. gada 13. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. LOBO ANTUNES

I PIELIKUMS

DOKUMENTU IZSNIEGŠANAS LŪGUMS

(4. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (1))

Atsauces Nr.: .....

1. PĀRSŪTĪTĀJA STRUKTŪRA

1.1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

1.2. Adrese:

1.2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

1.2.2. Vieta un pasta kods:

1.2.3. Valsts:

1.3. Tālr.:

1.4. Fakss (*):

1.5. E-pasta adrese (*):

2. SAŅĒMĒJA STRUKTŪRA

2.1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

2.2. Adrese:

2.2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

2.2.2. Vieta un pasta kods:

2.2.3. Valsts:

2.3. Tālr.:

2.4. Fakss (*):

2.5. E-pasta adrese (*):

3. IESNIEDZĒJS

3.1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

3.2. Adrese:

3.2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

3.2.2. Vieta un pasta kods:

3.2.3. Valsts:

3.3. Tālr. (*):

3.4. Fakss (*):

3.5. E-pasta adrese (*):

(1) OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

(*) Nav obligāts.

4. ADRESĀTS

4.1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

4.2. Adrese:

4.2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

4.2.2. Vieta un pasta kods:

4.2.3. Valsts:

4.3. Tālr. (*):

4.4. Fakss (*):

4.5. E-pasta adrese (*):

4.6. Identifikācijas numurs/sociālās nodrošināšanas numurs/organizācijas numurs/vai līdzīgs numurs (*):

5. IZSNIEGŠANAS METODE

5.1. Saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem

5.2. Ar šādu īpašu metodi:

5.2.1. Ja šī metode ir pretrunā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, dokuments(-i) būtu jāizsniedz saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem:

5.2.1.1. jā

5.2.1.2. nē

6. IZSNIEDZAMAIS DOKUMENTS

6.1. Dokumenta veids

6.1.1. tiesas dokuments

6.1.1.1. tiesas pavēste

6.1.1.2. spriedums

6.1.1.3. apelācija

6.1.1.4. cits

6.1.2. ārpustiesas dokuments

6.2. Datums vai termiņš, pēc kura dokuments vairs nav jāizsniedz (*):

... (diena) ... (mēnesis) ... (gads)

6.3. Dokumenta valoda:

6.3.1. oriģināls (BG, ES, CS, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, cita valoda):

6.3.2. tulkojums (*) (BG, ES, CS, DE, ET, EL, EN, FR, GA, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV, cita valoda):

6.4. Pielikumu skaits:

7. DOKUMENTA KOPIJA, KAS JĀSŪTA ATPAKAĻ, KOPĀ AR IZSNIEGŠANAS APLIECINĀJUMU (Regulas (EK) Nr. 1393/2007 4. panta 5. punkts)

7.1. Jā (šādā gadījumā sūta divus izsniedzamā dokumenta eksemplārus)

7.2. nē

(*) Nav obligāts.

1. Regulas EK Nr. 1393/2007 7. panta 2. punktā paredzēts veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai dokumentu izsniegtu pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā – mēneša laikā pēc saņemšanas. Ja mēneša laikā pēc saņemšanas nevar dokumentu izsniegt, jāinformē šī struktūra, norādot šo faktu dokumentu izsniegšanas vai neizsniegšanas apliecinājuma 13. punktā.

2. Ja, pamatojoties uz pārsūtīto informāciju vai dokumentiem, izsniegšanas lūgumu nevar izpildīt, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1393/2007 6. panta 2. punktu ir pēc iespējas ātrāk jāsazinās ar šo struktūru, lai nodrošinātu trūkstošo informāciju vai dokumentu.

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

Pārsūtītājas struktūras atsauces Nr.: .....

Saņēmējas struktūras atsauces Nr.: .....

SAŅEMŠANAS APSTIPRINĀJUMS

(6. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs)

Šis apstiprinājums ir jāsūta ar iespējami ātrāko pārsūtīšanas līdzekli iespējami drīz pēc dokumenta saņemšanas un jebkurā gadījumā – septiņu dienu laikā pēc saņemšanas.

8. SAŅEMŠANAS DATUMS

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

Pārsūtītājas struktūras atsauces Nr.: .....

Saņēmējas struktūras atsauces Nr.: .....

PAZIŅOJUMS PAR LŪGUMA UN DOKUMENTA ATPAKAĻSŪTĪŠANU

(6. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (*))

Lūgums un dokuments pēc saņemšanas ir jāsūta atpakaļ.

9. ATPAKAĻSŪTĪŠANAS IEMESLS

9.1. Lūgums aclimredzami neattiecas uz šīs regulas darbības joma:

9.1.1. dokuments nav civillietu vai komerclietu dokuments

9.1.2. dokumentu neizsniedz, no vienas dalībvalsts pārsūtītu citai dalībvalstij

9.2. Dokumentu nevar izsniegt prasīto formālo nosacījumu pārkāpuma dēļ:

9.2.1. dokuments nav viegli lasāms

9.2.2. veidlapa ir aizpildīta nepareizā valodā

9.2.3. saņemtais dokuments nav precīza un apstiprināta kopija

9.2.4. citi iemesli (lūdzu, norādiet sīkāk):

9.3. Izsniegšanas metode ir pretrunā saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem (Regulas (EK) Nr. 1393/2007 7. panta 1. punkts)

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

(*) OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

Pārsūtītājas struktūras atsauces Nr.: .....

Saņēmējas struktūras atsauces Nr.: .....

PAZIŅOJUMS PAR LŪGUMA UN DOKUMENTA PĀRSŪTĪŠANU TĀLĀK ATTIECĪGAI SAŅĒMĒJAI STRUKTŪRAI

(6. panta 4. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (¹))

Lūgums un dokuments ir pārsūtīts šādai saņēmējai struktūrai, kurai ir teritoriālā jurisdikcija to izsniegt:

10. ATBILSTĪGĀ SAŅĒMĒJA STRUKTŪRA

10.1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

10.2. Adrese:

10.2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

10.2.2. Vieta un pasta kods:

10.2.3. Valsts:

10.3. Tālr.:

10.4. Fakss (*):

10.5. E-pasta adrese (*):

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

(¹) OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

(*) Nav obligāts.

Pārsūtītājas struktūras atsauces Nr.: .....

Attiecīgās saņēmējas struktūras atsauces Nr.: .....

SAŅEMŠANAS PAZIŅOJUMS, KO ATBILSTĪGĀ SAŅĒMĒJA STRUKTŪRA, KURAI IR TERITORIĀLA JURISDIKCIJA, SŪTA PĀRSŪTĪTĀJAI STRUKTŪRAI

(6. panta 4. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (*))

Šis paziņojums pēc dokumenta saņemšanas, cik drīz vien iespējams, ir jānosūta *ar ātrāko* pārsūtīšanas līdzekli, un noteikti septiņās dienās pēc saņemšanas.

11. SAŅEMŠANAS DATUMS

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

(*) OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

Pārsūtītājas struktūras atsauces Nr.: .....

Saņēmējas struktūras atsauces Nr.: .....

DOKUMENTU IZSNIEGŠANAS VAI NEIZSNIEGŠANAS APLIECINĀJUMS

(10. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (*))

Izsniegšanu veic, cik ātri vien iespējams. Ja nav varēts izsniegt dokumentu mēneša laikā pēc saņemšanas, saņēmēja struktūra informē pārsūtītāju struktūru (Regulas (EK) Nr. 1393/2007 7. panta 2. punkts).

12.	IZSNIEGŠANA
12.1.	Datums un izsniegšanas adrese:
12.2.	Dokuments
12.2.1.	izsniegts saskaņā ar saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem, proti:
12.2.1.1.	nodots
12.2.1.1.1.	personīgi adresātam
12.2.1.1.2.	citai personai
12.2.1.1.2.1.	vārds, uzvārds:
12.2.1.1.2.2.	adrese:
12.2.1.1.2.2.1.	ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:
12.2.1.1.2.2.2.	vieta un pasta kods:
12.2.1.1.2.2.3.	valsts:
12.2.1.1.2.3.	saistība ar adresātu:
	ģimenes locekļis ..., darbinieks ..., cita saistība
12.2.1.1.3.	pēc adresāta adreses
12.2.1.2.	izsniegšana, izmantojot pasta pakalpojumus
12.2.1.2.1.	bez saņemšanas apstiprinājuma
12.2.1.2.2.	ar pievienotu saņemšanas apstiprinājumu
12.2.1.2.2.1.	no adresāta
12.2.1.2.2.2.	no citas personas
12.2.1.2.2.2.1.	vārds, uzvārds:
12.2.1.2.2.2.2.	adrese
12.2.1.2.2.2.2.1.	ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:
12.2.1.2.2.2.2.2.	vieta un pasta kods:
12.2.1.2.2.2.2.3.	valsts:
12.2.1.2.2.2.3.	saistība ar adresātu:
	ģimenes locekļis ..., darbinieks ..., cita saistība

(*) OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

12.2.1.3. izsniegts ar citu metodi (norādiet metodi):

12.2.2. piegādāts ar šādu īpašu metodi (lūdzu, norādiet metodi):

12.3. Dokumenta adresāts tika rakstiski informēts, ka viņš var atteikties pieņemt dokumentu, ja tas nav valodā, ko viņš saprot; vai izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko viņš saprot, vai izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.

13. INFORMĀCIJA SASKAŅĀ AR REGULAS (EK) Nr. 1393/2007 7. PANTA 2. PUNKTU

Izsniegšanu nav bijis iespējams veikt mēneša laikā pēc saņemšanas.

14. ATTEIKŠANĀS PIEŅEMT DOKUMENTU

Adresāts ir atteicies pieņemt dokumentu izmantotās valodas dēļ. Dokuments ir pievienots šim apliecinājumam.

15. DOKUMENTA NEIZSNIEGŠANAS IEMESLS

15.1. Adrese nav zināma

15.2. Adresāts nav sastopams

15.3. Dokumentu nav bijis iespējams izsniegt pirms 6.2. punktā minētā datuma vai termiņa

15.4. Citi iemesli (lūdzu, norādiet sīkāk):

Dokuments ir pievienots šim apliecinājumam.

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

II PIELIKUMS

INFORMĀCIJA ADRESĀTAM PAR TIESĪBĀM ATTEIKTIES PIEŅEMT DOKUMENTU

(8. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulā (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (¹))

BG:

Приложеният документ се връчва съгласно Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела.

Можете да откажете да приемете документа, ако не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирате, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Ако желаете да упражните това си право, трябва да откажете да приемете документа по време на самото връчване направо на връчващото документа лице или да го върнете в едноседмичен срок на посочения по-долу адрес, като заявите, че отказвате да го приемете.

АДРЕС:

1. Наименование:

2. Адрес:

2.1. Улица и номер/п.к.:

2.2. Населено място и пощенски код:

2.3. Държава:

3. Телефон.:

4. Факс (*):

5. Адрес за електронна поща (*):

ДЕКЛАРАЦИЯ НА АДРЕСАТА:

Отказвам да приема приложения документ, защото не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбирам, на официалния език или на един от официалните езици на мястото на връчването.

Разбирам следния(те) език(ци):

английски	☐	нидерландски	☐
български	☐	полски	☐
гръцки	☐	португалски	☐
естонски	☐	румънски	☐
ирландски	☐	словашки	☐
латвийски	☐	фински	☐
литовски	☐	френски	☐
малтийски	☐	чешки	☐
немски	☐	шведски	☐
друг	☐	(моля пояснете):	

Съставено във: .....

Дата: .....

Подпис и/или печат: .....

(¹) ОВ L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

(*) Тази информация не е задължителна.

CS:

Přiložená písemnost je doručována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech.

Můžete odmítnout přijetí písemnosti, není-li vyhotovena v jazyce, kterému rozumíte, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení nebo k ní není přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Přejete-li si využít tohoto práva, musíte odmítnout přijetí písemnosti v okamžiku doručení přímo osobě, která písemnost doručuje, nebo písemnost zaslat zpět na níže uvedenou adresu ve lhůtě jednoho týdne s prohlášením, že tuto písemnost odmítáte převzít.

ADRESA:

1. Jméno:

2. Adresa:

2.1 Ulice a číslo/poštovní přihrádka:

2.2 Místo a poštovní směrovací číslo:

2.3 Země:

3. Telefon:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

PROHLÁŠENÍ ADRESÁTA:

Odmítám přijetí připojené písemnosti, neboť není vyhotovena v jazyce, kterému rozumím, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení, ani k ní není přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Rozumím tomuto jazyku (těmto jazykům):

bulharština	☐	litevština	☐
španělština	☐	maďarština	☐
čeština	☐	maltština	☐
němčina	☐	nizozemština	☐
estonština	☐	polština	☐
řečtina	☐	portugalština	☐
angličtina	☐	rumunština	☐
francouzština	☐	slovenština	☐
irština	☐	slovinština	☐
italština	☐	finština	☐
lotyština	☐	švédština	☐
ostatní	☐	prosím upřesněte:	

Vyhotoveno v: .....

Dne: .....

Podpis nebo razítko: .....

(*) Tato položka je volitelná.

DE:

Die Zustellung des beigefügten Schriftstücks erfolgt im Einklang mit der Verordnung (EG) Nr. 1393/2007 des Europäischen Parlaments und des Rates über die Zustellung gerichtlicher und außergerichtlicher Schriftstücke in Zivil- oder Handelssachen in den Mitgliedstaaten.

Sie können die Annahme dieses Schriftstücks verweigern, wenn es weder in einer Sprache, die Sie verstehen, noch in einer Amtssprache oder einer der Amtssprachen des Zustellungsortes abgefasst ist, oder wenn ihm keine Übersetzung in einer dieser Sprachen beigefügt ist.

Wenn Sie von Ihrem Annahmeverweigerungsrecht Gebrauch machen wollen, müssen Sie dies entweder sofort bei der Zustellung gegenüber der das Schriftstück zustellenden Person erklären oder das Schriftstück binnen einer Woche nach der Zustellung an die nachstehende Anschrift mit der Angabe zurücksenden, dass Sie die Annahme verweigern.

ANSCHRIFT:

1. Name/Bezeichnung:

2. Anschrift:

2.1. Straße und Hausnummer/Postfach:

2.2. PLZ und Ort:

2.3. Staat:

3. Tel.

4. Fax (*)

5. E-Mail (*):

ERKLÄRUNG DES EMPFÄNGERS

Ich verweigere die Annahme des beigefügten Schriftstücks, da es entweder nicht in einer Sprache, die ich verstehe, oder nicht in einer Amtssprache oder einer der Amtssprachen des Zustellungsortes abgefasst ist oder da dem Schriftstück keine Übersetzung in einer dieser Sprachen beigefügt ist.

Ich verstehe die folgende(n) Sprache(n):

Bulgarisch	☐	Litauisch	☐
Spanisch	☐	Ungarisch	☐
Tschechisch	☐	Maltesisch	☐
Deutsch	☐	Niederländisch	☐
Estnisch	☐	Polnisch	☐
Griechisch	☐	Portugiesisch	☐
Englisch	☐	Rumänisch	☐
Französisch	☐	Slowakisch	☐
Irisch	☐	Slowenisch	☐
Italienisch	☐	Finnisch	☐
Lettisch	☐	Schwedisch	☐
Sonstige	☐	bitte angeben:	

Geschehen zu: .....

am: .....

Unterschrift und/oder Stempel: .....

(*) Angabe freigestellt.

EL:

Το συνημμένο έγγραφο σας επιδίδεται ή κοινοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις.

Έχετε δικαίωμα να αρνηθείτε την παραλαβή της πράξης εφόσον δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοείτε ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Εάν επιθυμείτε να ασκήσετε αυτό το δικαίωμα, πρέπει είτε να δηλώσετε την άρνηση παραλαβής κατά τη χρονική στιγμή της επίδοσης ή κοινοποίησης απευθείας στο πρόσωπο που επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη, είτε να την επιστρέψετε εντός μιας εβδομάδας στη διεύθυνση που αναφέρεται κατωτέρω, δηλώνοντας ότι αρνείστε την παραλαβή της.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

1. Όνομα:

2. Διεύθυνση:

2.1. Οδός και αριθμός/ταχυδρομική θυρίδα:

2.2. Τόπος και ταχυδρομικός τομέας:

2.3. Χώρα:

3. Τηλέφωνο:

4. Φαξ (*):

5. Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (*):

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ:

Αρνούμαι να παραλάβω την πράξη διότι δεν είναι συνταγμένη ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση σε γλώσσα την οποία κατανοώ ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης.

Κατανοώ την ακόλουθη/ες γλώσσα/ες:

Βουλγαρικά	☐	Λεττονικά	☐
Ισπανικά	☐	Λιθουανικά	☐
Τσεχικά	☐	Ουγγρικά	☐
Δανικά	☐	Μαλτέζικα	☐
Γερμανικά	☐	Ολλανδικά	☐
Εσθονικά	☐	Πολωνικά	☐
Ελληνικά	☐	Πορτογαλικά	☐
Αγγλικά	☐	Ρουμανικά	☐
Γαλλικά	☐	Σλοβακικά	☐
Ιρλανδικά	☐	Σλοβενικά	☐
Ιταλικά	☐	Σουηδικά	☐
Φινλανδικά	☐	(Παρακαλώ προσδιορίστε):	
Άλλες	☐		

Τόπος: .....

Ημερομηνία: .....

Υπογραφή ή/και σφραγίδα: .....

(*) Προαιρετικό.

EN:

The enclosed document is served in accordance with Regulation (EC) No 1393/2007 of the European Parliament and of the Council on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters.

You may refuse to accept the document if it is not written in or accompanied by a translation into either a language which you understand or the official language or one of the official languages of the place of service.

If you wish to exercise this right, you must refuse to accept the document at the time of service directly with the person serving the document or return it to the address indicated below within one week stating that you refuse to accept it.

ADDRESS

1. identity

2. address

2.1. street and number/PO box

2.2. place and post code

2.3. country

3. tel.

4. fax (*)

5. e-mail (*)

DECLARATION OF THE ADDRESSEE:

I refuse to accept the document attached hereto because it is not written in or accompanied by a translation into either a language which I understand or the official language or one of the official languages of the place of service.

I understand the following language(s)

Bulgarian	☐	Lithuanian	☐
Spanish	☐	Hungarian	☐
Czech	☐	Maltese	☐
German	☐	Dutch	☐
Estonian	☐	Polish	☐
Greek	☐	Portuguese	☐
English	☐	Romanian	☐
French	☐	Slovak	☐
Irish	☐	Slovene	☐
Italian	☐	Finnish	☐
Latvian	☐	Swedish	☐
Other	☐	(please specify):	

Done at: .....

Date: .....

Signature and/or stamp: .....

(*) This item is optional.

ES:

El documento adjunto se notifica o traslada de conformidad con el Reglamento (CE) nº 1393/2007 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo a la notificación y al traslado en los Estados miembros de documentos judiciales y extrajudiciales en materia civil o mercantil.

Puede usted negarse a aceptar el documento si no está redactado en una lengua que usted entienda o en una lengua oficial o una de las lenguas oficiales del lugar de notificación o traslado, o si no va acompañado de una traducción a alguna de esas lenguas.

Si desea usted ejercitar este derecho, debe negarse a aceptar el documento en el momento de la notificación o traslado directamente ante la persona que notifique o traslade el documento o devolverlo a la dirección que se indica a continuación dentro del plazo de una semana, declarando que se niega a aceptarlo.

DIRECCIÓN

1. Nombre:

2. Dirección:

2.1. Calle y número/apartado de correos:

2.2. Lugar y código postal:

2.3. País:

3. Tel.:

4. Fax (*):

5. Dirección electrónica (*):

DECLARACIÓN DEL DESTINATARIO:

Me niego a aceptar el documento adjunto porque no está redactado en una lengua que yo entienda o en la lengua oficial o una de las lenguas oficiales del lugar de notificación o traslado, o por no ir acompañado de una traducción a alguna de esas lenguas.

Las lenguas que entiendo son las siguientes:

búlgaro	☐	lituano	☐
español	☐	húngaro	☐
checo	☐	maltés	☐
alemán	☐	neerlandés	☐
estonio	☐	polaco	☐
griego	☐	portugués	☐
inglés	☐	rumano	☐
francés	☐	eslovaco	☐
irlandés	☐	esloveno	☐
italiano	☐	finés	☐
letón	☐	sueco	☐
Otra	☐	(se ruega precisar):	

Hecho en: .....

Fecha: .....

Firma y/o sello: .....

(*) Punto facultativo.

ET:

Lisatud dokument toimetatakse kätte vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide Euroopa Liidu liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades.

Te võite keelduda dokumendi vastu võtmast, kui see ei ole koostatud Teile arusaadavas keeles või kättetoimetamiskoha ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest või kui dokumendile ei ole lisatud tõlget ühte nimetatud keeltest.

Kui Te soovite nimetatud õigust kasutada, peate keelduma dokumendi vastuvõtmisest vahetult selle kättetoimetamise ajal, tagastades dokumendi seda kättetoimetavale isikule, või tagastama dokumendi allpool esitatud aadressile ühe nädala jooksul, märkides, et Te keeldute selle vastuvõtmisest.

AADRESS:

1. Nimi:

2. Aadress:

2.1. Tänav ja maja number/postkast:

2.2. Linn/vald ja sihtnumber:

2.3. Riik:

3. Tel:

4. Faks(*):

5. E-post(*):

ADRESSAADI AVALDUS

Keeldun lisatud dokumendi vastuvõtmisest, kuna see ei ole kirjutatud ei mulle arusaadavas keeles ega kättetoimetamiskoha ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest ning dokumendile ei ole lisatud tõiget ühte nimetatud keeltest.

Saan aru järgmis(t)est keel(t)est:

bulgaaria	☐	leedu	☐
hispaania	☐	ungari	☐
tšehhi	☐	malta	☐
saksa	☐	hollandi	☐
eesti	☐	poola	☐
kreeka	☐	portugali	☐
inglise	☐	rumeenia	☐
prantsuse	☐	slovaki	☐
iiri	☐	sloveeni	☐
itaalia	☐	soome	☐
läti	☐	rootsi	☐
muu	☐	(palun täpsustada):	

Koht: .....

Kuupäev: .....

Allkiri ja/või pitser: .....

(*) Ei ole kohustuslik.

FI:

Oheinen asiakirja annetaan tiedoksi oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 mukaisesti.

Voitte kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jollei se ole kirjoitettu jollakin kielellä, jota ymmärrätte, tai tiedoksiantopaikan virallisella kielellä tai yhdellä niistä, tai jollei mukana ole käännöstä jollekin näistä kielistä.

Jos haluatte käyttää tätä oikeuttanne, teidän on kieltäydyttävä vastaanottamasta asiakirjaa tiedoksiannon yhteydessä ilmoittamalla tästä suoraan asiakirjan toimittavalle henkilölle tai palautettava asiakirja viikon kuluessa jäljempänä olevaan osoitteeseen todeten, että kieltäydytte vastaanottamisesta.

OSOITE:

1. Nimi:

2. Osoite:

2.1. Lähiosoite:

2.2. Postinumero ja postitoimipaikka:

2.3. Maa:

3. Puhelin:

4. Faksi (*):

5. Sähköpostiosoite (*):

VASTAANOTTAJAN ILMOITUS:

Kieltäydyn vastaanottamasta oheista asiakirjaa, koska sitä ei ole kirjoitettu ymmärtämälläni kieleltä eikä tiedoksiantopaikan virallisella kielellä tai yhdellä niistä eikä mukana ole käännöstä jollekin näistä kielistä.

Ymmärrän seuraavaa kieltä / seuraavia kieliä:

bulgaria	☐	liettua	☐
espanja	☐	unkari	☐
tšekki	☐	malta	☐
saksa	☐	hollanti	☐
viro	☐	puola	☐
kreikka	☐	portugali	☐
englanti	☐	romania	☐
ranska	☐	slovakki	☐
iiri	☐	sloveeni	☐
italia	☐	suomi	☐
latvia	☐	ruotsi	☐
muu	☐	(tarkennetaan):	

Paikka: .....

Päivämäärä: .....

Allekirjoitus ja/tai leima: .....

(*) Vapaaehtoinen.

FR:

L'acte ci-joint est signifié ou notifié conformément au règlement (CE) n° 1393/2007 du Parlement européen et du Conseil du 13 novembre 2007 relatif à la signification et à la notification dans les États membres des actes judiciaires et extrajudiciaires en matière civile ou commerciale.

Vous pouvez refuser de recevoir l'acte s'il n'est pas rédigé ou accompagné d'une traduction dans une langue que vous comprenez ou dans la langue officielle ou l'une des langues officielles du lieu de signification ou de notification.

Si vous souhaitez exercer ce droit de refus, vous devez soit faire part de votre refus de recevoir l'acte au moment de la signification ou de la notification directement à la personne signifiant ou notifiant l'acte, soit le renvoyer à l'adresse indiquée ci-dessous dans un délai d'une semaine en indiquant que vous refusez de le recevoir.

ADRESSE:

1. Nom:

2. Adresse:

3. Téléphone:

2.1. Numéro/boîte postale et rue:

2.2. Localité et code postal

2.3. Pays:

4. Télécopieur (*):

5. Adresse électronique (*):

DÉCLARATION DU DESTINATAIRE

Je, soussigné, refuse de recevoir l'acte ci-joint parce qu'il n'est pas rédigé ou accompagné d'une traduction dans une langue que je comprends ou dans la langue officielle ou l'une des langues officielles du lieu de signification ou de notification.

Je comprends la ou les langues suivantes:

Bulgare	☐	Lituanien	☐
Espagnol	☐	Hongrois	☐
Tchèque	☐	Maltais	☐
Allemand	☐	Néerlandais	☐
Estonien	☐	Polonais	☐
Grec	☐	Portugais	☐
Anglais	☐	Roumain	☐
Français	☐	Slovaque	☐
Irlandais	☐	Slovène	☐
Italien	☐	Finnois	☐
Letton	☐	Suédois	☐
Autre	☐	(préciser):	

Fait à: .....

Date: .....

Signature et/ou cachet: .....

(*) Facultatif.

GA:

Tá an doiciméad atá faoi iamh á sheirbheáil i gcomhréir le Rialachán (CE) Uimh. 1393/2007 ó Pharlaimint na hEorpa agus ón gComhairle maidir le doiciméid bhreithiúnacha agus sheachbhreithiúnacha a sheirbheáil sna Ballstáit in ábhair shibhialta nó in ábhair tráchtála.

Féadfaidh tú diúltú glacadh leis an doiciméad mura mbeidh sé scríofa i dteanga a thuigeann tú nó i dteanga oifigiúil nó i gceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála nó mura mbeidh aistriúchán go teanga a thuigeann tú nó go teanga oifigiúil áit na seirbheála nó go ceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála ag gabháil leis.

Más mian leat an ceart seo a fheidhmiú, ní mór duit diúltú glacadh leis an doiciméad as láimh tráth na seirbheála ón duine a sheirbheálann é, nó é a chur ar ais laistigh de sheachtain chuig an seoladh a shonraítear thíos, mar aon le ráiteas go bhfuil tú ag diúltú glacadh leis.

SEOLADH:

1. Ainm:

2. Seoladh:

2.1. Sráid agus uimhir/bosca poist:

2.2. Áit agus cód poist:

2.3. Tír:

3. Teil:

4. Facs (*):

5. Seoladh r-phoist (*):

DEARBHÚ ÓN SEOLAÍ:

Diúltaím glacadh leis an doiciméad atá faoi cheangal leis seo de bharr nach bhfuil sé scríofa i dteanga a thuigim nó i dteanga oifigiúil nó i gceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála agus nach bhfuil aistriúchán go teanga a thuigim nó go teanga oifigiúil áit na seirbheála nó go ceann de theangacha oifigiúla áit na seirbheála ag gabháil leis.

Tuigim an teanga/na teangacha a leanas:

Bulgáiris	☐	Liotuáinis	☐
Spáinnis	☐	Ungáiris	☐
Seicis	☐	Máltais	☐
Gearmáinis	☐	Ollainnis	☐
Eastóinis	☐	Polainnis	☐
Gréigis	☐	Portaingéilis	☐
Béarla	☐	Rómáinis	☐
Fraincis	☐	Slóvaicis	☐
Gaeilge	☐	Slóivéinis	☐
Iodáilis	☐	Fionlainnis	☐
Laitvis	☐	Sualainnis	☐
Teanga eile	☐	(sonraigh an teanga, le do thoil):	

Ainm dhéanamh ísa: .....

Dáta: .....

Síniú agus/nó stampa: .....

(*) Tá an sonra seo roghnach.

HU:

A mellékelt iratot a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerint kézbesítik.

Önnek joga van megtagadni az irat átvételét, amennyiben az nem az Ön számára érthető nyelven vagy a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén készült, és nem melléklettek hozzá ilyen nyelvű fordítást.

Amennyiben élni kíván ezzel a jogával, az irat átvételét a kézbesítéskor kell megtagadnia közvetlenül az iratot kézbesítő személynél, vagy egy héten belül vissza kell küldenie azt az alább megjelölt címre, jelezve, hogy megtagadja annak átvételét.

CÍM:

1. Név:

2. Cím:

2.1. Utca és házszám/postafiók:

2.2. Helység és irányítószám:

2.3. Ország:

3. Telefon:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

A CÍMZETT NYILATKOZATA:

Megtagadom a mellékelt dokumentum átvételét, mivel nem az általam értett nyelven vagy a kézbesítés helyének hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelvei egyikén készült, és nem melléklettek hozzá ilyen nyelvű fordítást.

A következő nyelve(ke)t értem:

bolgár	☐	litván	☐
spanyol	☐	magyar	☐
cseh	☐	máltai	☐
német	☐	holland	☐
észt	☐	lengyel	☐
görög	☐	portugál	☐
angol	☐	román	☐
francia	☐	szlovák	☐
ír	☐	szlovén	☐
olasz	☐	finn	☐
lett	☐	svéd	☐
egyéb	☐	(kérjük, nevezze meg):	

Kelt: .....

Dátum: .....

Aláírás és/vagy bélyegző: .....

(*) Ezt a mezőt nem kötelező kitölteni.

IT:

L'atto accluso è notificato o comunicato in conformità del regolamento (CE) n. 1393/2007 del Parlamento europeo e del Consiglio relativo alla notificazione e alla comunicazione negli Stati membri degli atti giudiziari ed extragiudiziali in materia civile e commerciale.

È prevista la facoltà di rifiutare di ricevere l'atto se non è redatto o accompagnato da una traduzione in una lingua compresa dal destinatario oppure nella lingua ufficiale o in una delle lingue ufficiali del luogo di notificazione o di comunicazione.

Chi vuole avvalersi di tale diritto può dichiarare il proprio rifiuto al momento della notificazione o della comunicazione direttamente alla persona che la effettua, oppure può rispedire l'atto entro una settimana all'indirizzo sottoindicato, dichiarando il proprio rifiuto di riceverlo.

INDIRIZZO:

1. Nome:

2. Indirizzo:

2.1. Via e numero/C.P.:

2.2. Luogo e codice postale:

2.3. Paese:

3. Tel.

4. Fax (*)

5. E-mail (*):

DICHIARAZIONE DEL DESTINATARIO

Rifiuto di ricevere l'atto allegato in quanto non è redatto o accompagnato da una traduzione in una lingua da me compresa oppure nella lingua ufficiale o in una delle lingue ufficiali del luogo di notificazione o di comunicazione.

Comprendo le seguenti lingue:

Bulgaro	☐	Lituano	☐
Spagnolo	☐	Ungherese	☐
Ceco	☐	Maltese	☐
Tedesco	☐	Olandese	☐
Estone	☐	Polacco	☐
Greco	☐	Portoghese	☐
Inglese	☐	Rumeno	☐
Francese	☐	Slovacco	☐
Irlandese	☐	Sloveno	☐
Italiano	☐	Finlandese	☐
Lettone	☐	Svedese	☐
Altra	☐	(precisare):	

Fatto a: .....

Data: .....

Firma e/o timbro: .....

(*) Voce facoltativa.

LT:

Pridedamas dokumentas įteikiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse.

Galite atsisakyti priimti šį dokumentą, jeigu jis nėra parengtas kalba, kurią suprantate, ar įteikimo vietos oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų, arba nėra pridėta vertimo į kalbą, kurią suprantate, ar į įteikimo vietos oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų.

Jei norite pasinaudoti šia teise, privalote atsisakyti priimti dokumentą jo įteikimo metu tiesiogiai pranešdami apie tai dokumentą įteikiančiam asmeniui arba per vieną savaitę grąžinti jį toliau nurodytu adresu, pareikšdami, kad atsisakote jį priimti.

ADRESAS:

1. Vardas ir pavardė:

2. Adresas:

2.1. Gatvė ir numeris/pašto dėžutė:

2.2. Vieta ir pašto indeksas:

2.3. Valstybė:

3. Telefonas:

4. Faksas (*):

5. El. paštas (*):

ADRESATO PAREIŠKIMAS:

Atsisakau priimti prie šio pareiškimo pridedamą dokumentą, kadangi jis nėra parengtas kalba, kurią suprantu, ar įteikimo vietos oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų, arba nėra pridėta vertimo į kalbą, kurią suprantu, ar į įteikimo vietos oficialią kalbą arba vieną iš oficialių kalbų.

Suprantu šią (-ias) kalbą (-as):

Bulgarų	☐	Lietuvių	☐
Ispanų	☐	Vengrų	☐
Čekų	☐	Maltiečių	☐
Vokiečių	☐	Olandų	☐
Estų	☐	Lenkų	☐
Graikų	☐	Portugalų	☐
Anglų	☐	Rumunų	☐
Prancūzų	☐	Slovakų	☐
Airių	☐	Slovėnų	☐
Italų	☐	Suomių	☐
Latvių	☐	Švedų	☐
Kitas	☐	(prašom nurodyti)	

Parengta: .....

Data: .....

Parašas ir (arba) antspaudas: .....

(*) Šis įrašas neprivalomas.

LV:

Pievienoto dokumentu izsniedz saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs.

Jums ir tiesības atteikties pieņemt dokumentu, ja tas nav iesniegts rakstiski vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko jūs saprotat, vai dokumenta izsniegšanas vietas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.

Ja vēlaties īstenot šīs tiesības, Jums tieši dokumenta izsniedzējam izsniegšanas laikā ir jāatsakās pieņemt dokumentu vai tas jānosūta atpakaļ uz norādīto adresi vienas nedēļas laikā kopā ar paziņojumu, ka esat atteicies to pieņemt.

ADRESE:

1. Vārds, uzvārds vai nosaukums:

2. Adrese:

2.1. Ielas nosaukums un numurs/p.k. Nr.:

2.2. Vieta un pasta kods:

2.3. Valsts:

3. Tālr.:

4. Fakss (*):

5. E-pasta adrese (*):

ADRESĀTA PAZIŅOJUMS:

Es atsakos pieņemt pievienoto dokumentu, jo tas nav uzrakstīts vai tam nav pievienots tulkojums valodā, ko es saprotu, vai dokumenta izsniegšanas oficiālajā valodā, vai vienā no oficiālajām valodām.

Es saprotu šādu(-as) valodu(-as):

bulgāru	☐	lietuviešu	☐
spāņu	☐	ungāru	☐
čehu	☐	maltiešu	☐
vācu	☐	holandiešu	☐
igauņu	☐	poļu	☐
grieķu	☐	portugāļu	☐
angļu	☐	rumāņu	☐
franču	☐	slovāku	☐
īru	☐	slovēņu	☐
itāļu	☐	somu	☐
latviešu	☐	zviedru	☐
citu	☐	(lūdzu, norādiet):	

Sastādīts: .....

Datums: .....

Paraksts un/vai zīmogs: .....

(*) Nav obligāts.

MT:

Id-dokument mehmuż huwa nnotifikat f'konformità mar-Regolament (KE) Nru 1393/2007 tal-Parlament Ewropew u l-Kunsill dwar is-servizz fi-Istati Membri ta' dokumenti ġudizzjarji u extra-ġudizzjarji fi kwistjonijiet ċivili jew kummerċjali.

Inti tista' tirrifjuta li taċċetta d-dokument jekk dan mhux miktub bi jew m'ġhandux miegħu traduzzjoni f'waħda mil-lingwi li tifhem int jew bil-lingwa uffiċjali jew waħda mill-lingwi uffiċjali tal-post fejn qed issir in-notifika jew il-komunikazzjoni.

Jekk tixtieq teżerċita dan id-dritt, trid tirrifjuta li taċċetta d-dokument fil-mument li ssir in-notifika u dan trid tagħmlu mal-persuna li tikkunsinnalek id-dokument jew inkella billi tibagħtu lura fi-indirizz li jidher hawn taħt fi żmien ġimgħa u tistqarr li int qed tirrifjuta li taċċettah.

INDIRIZZ:

1. Identità:

2. Indirizz:

2.1. Triq u numru/Kaxxa Postali:

2.2. Lokalità u kodiċi postali

2.3. Pajjiż:

3. Tel.

4. Fax (*):

5. Indirizz elettroniku (*):

DIKJARAZZJONI TAD-DESTINATARJU:

Jien nirrifjuta li naċċetta d-dokument mehmuż għaliex mhux miktub bi jew m'ġhandux miegħu traduzzjoni f'waħda mil-lingwi li nifhem jien jew bil-lingwa uffiċjali tal-post fejn qed issir in-notifika.

Jien nifhem bil-lingwa/lingwi li ġejja/ġejjin:

Bulgaru	☐	Litwan	☐
Spanjol	☐	Ungeriż	☐
Ċek	☐	Malti	☐
Ġermaniż	☐	Olandiż	☐
Estonjan	☐	Pollakk	☐
Grieg	☐	Portugiż	☐
Ingliż	☐	Rumen	☐
Franċiż	☐	Slovakk	☐
Irlandiż	☐	Sloven	☐
Taljan	☐	Finlandiż	☐
Lavjan	☐	Svediż	☐
Oħrajn	☐	jekk jogħġbok speċifika:	

Magħmul fi: .....

Data: .....

Firma u/jew timbru: .....

(*) Dan il-punt mhux obbligatorju.

NL:

De betekening of kennisgeving van het bijgevoegde stuk is geschied overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken.

U kunt weigeren het stuk in ontvangst te nemen indien het niet gesteld is in of vergezeld gaat van een vertaling, ofwel in een taal die u begrijpt ofwel in de officiële taal/een van de officiële talen van de plaats van betekening of kennisgeving.

Indien u dat recht wenst uit te oefenen, moet u onmiddellijk bij de betekening of kennisgeving van het stuk en rechtstreeks ten aanzien van de persoon die de betekening of kennisgeving verricht de ontvangst ervan weigeren of moet u het stuk binnen een week terugzenden naar het onderstaande adres en verklaren dat u de ontvangst ervan weigert.

ADRES:

1. Naam:

2. Adres:

2.1. Straat + nummer/postbus:

2.2. Postcode + plaats:

2.3. Land:

3. Telefoon:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

VERKLARING VAN DE GEADRESSEERDE:

Ik weiger de ontvangst van het hieraan gehechte stuk, omdat dit niet gesteld is in of vergezeld gaat van een vertaling, ofwel in een taal die ik begrijp ofwel in de officiële taal/een van de officiële talen van de plaats van betekening of kennisgeving.

Ik begrijp de volgende taal (talen):

Bulgaars	☐	Litouws	☐
Spaans	☐	Hongaars	☐
Tsjechisch	☐	Maltees	☐
Duits	☐	Nederlands	☐
Ests	☐	Pools	☐
Grieks	☐	Portugees	☐
Engels	☐	Roemeens	☐
Frans	☐	Slowaaks	☐
Iers	☐	Sloveens	☐
Italiaans	☐	Fins	☐
Lets	☐	Zweeds	☐
Overige	☐	gelieve te preciseren:	

Gedaan te: .....

Datum: .....

Ondertekening en/of stempel: .....

(*) Facultatief.

PL:

Załączony dokument jest doręczany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych

Adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który rozumie, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia lub jeżeli nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Jeżeli adresat chce skorzystać z tego prawa, musi odmówić przyjęcia dokumentu w momencie jego doręczenia bezpośrednio w obecności osoby doręczającej lub zwrócić dokument na niżej wskazany adres w terminie tygodnia wraz z oświadczeniem o odmowie przyjęcia.

ADRES:

1. Imię i nazwisko/nazwa:

2. Adres:

2.1. Ulica i numer domu/skrytka pocztowa:

2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.3. Kraj:

3. Telefon:

4. Faks (*):

5. E-mail (*):

OŚWIADCZENIE ADRESATA

Niniejszym odmawiam przyjęcia załączonego dokumentu, ponieważ nie został on sporządzony w języku, który rozumiem, ani w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca doręczenia, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Rozumiem następujący(-e) język(-i):

bułgarski	☐	łotewski	☐
hiszpański	☐	węgierski	☐
czeski	☐	maltański	☐
niemiecki	☐	niderlandzki	☐
estoński	☐	polski	☐
grecki	☐	portugalski	☐
angielski	☐	rumuński	☐
francuski	☐	słowacki	☐
irlandzki	☐	słoweński	☐
włoski	☐	fiński	☐
inny	☐	proszę określić:	

Sporządzono w: .....

Data: .....

Podpis i/lub pieczęć: .....

(*) Nieobowiązkowo.

PT:

O acto em anexo é citado ou notificado nos termos do Regulamento (CE) n.º 1393/2007 do Parlamento Europeu e do Conselho relativo à citação e à notificação dos actos judiciais e extrajudiciais em matérias civil e comercial nos Estados-Membros.

Tem a possibilidade de recusar a recepção do acto se este não estiver redigido, ou acompanhado de uma tradução, numa língua que compreenda ou na língua oficial ou numa das línguas oficiais do local de citação ou notificação.

Se desejar exercer esse direito, deve recusar o acto no momento da citação ou notificação, directamente junto da pessoa que a ela procede, ou devolvê-lo ao endereço seguidamente indicado, no prazo de uma semana, declarando que recusa aceitá-lo.

ENDEREÇO:

1. Identificação:

2. Endereço:

2.1. Rua + número/caixa postal:

2.2. Localidade + código postal:

2.3. País:

3. Telefone:

4. Fax (*):

5. Correio electrónico (e-mail) (*):

DECLARAÇÃO DO DESTINATÁRIO:

Eu, abaixo assinado(a), recuso aceitar o acto em anexo porque o mesmo não está redigido nem acompanhado de uma tradução numa língua que eu compreenda ou na língua oficial ou numa das línguas oficiais do local de citação ou notificação.

Compreendo a(s) seguinte(s) língua(s):

Búlgaro	☐	Lituano	☐
Espanhol	☐	Húngaro	☐
Checo	☐	Maltês	☐
Alemão	☐	Neerlandês	☐
Estónio	☐	Polaco	☐
Grego	☐	Português	☐
Inglês	☐	Romeno	☐
Francês	☐	Eslovaco	☐
Irlandês	☐	Esloveno	☐
Italiano	☐	Finlandês	☐
Letão	☐	Sueco	☐
Outra	☐	queira precisar:	

Feito em: .....

Data: .....

Assinatura e/ou carimbo: .....

(*) Esta informação é facultativa.

RO:

Documentul anexat este notificat sau comunicat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială.

Puteți refuza primirea actului în cazul în care acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere într-una dintre limbile pe care le înțelegeți sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare.

Dacă doriți să exercitați acest drept, refuzați primirea actului în momentul notificării sau al comunicării, transmițând acest lucru direct persoanei care notifică sau comunică actul, ori returnați actul la adresa indicată mai jos, în termen de o săptămână, precizând că refuzați primirea acestuia.

ADRESĂ:

1. Nume:

2. Adresă:

2.1. Stradă și număr/C.P.:

2.2. Localitate și cod poștal:

2.3. Țara

3. Tel.:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

DECLARAȚIA DESTINATARULUI:

Refuz primirea actului anexat deoarece acesta nu este redactat sau însoțit de o traducere în una dintre limbile pe care le înțeleg sau în limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale locului de notificare sau comunicare.

Înțeleg următoarea (următoarele) limbă (limbi):

Bulgară	☐	Lituaniană	☐
Spaniolă	☐	Maghiară	☐
Cehă	☐	Malteză	☐
Germană	☐	Olandeză	☐
Estonă	☐	Poloneză	☐
Greacă	☐	Portugheză	☐
Engleză	☐	Română	☐
Franceză	☐	Slovacă	☐
Irlandeză	☐	Slovenă	☐
Italiană	☐	Finlandeză	☐
Letonă	☐	Suedeză	☐
Altele	☐	vă rugăm, precizați:	

Întocmită la: .....

Data: .....

Semnătura și/sau ștampila: .....

(*) Element facultativ.

SK:

Priložená písomnosť sa doručuje v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch.

Túto písomnosť môžete odmietnuť prevziať, ak nie je vyhotovená ani v jazyku, ktorému rozumiete, ani v úradnom jazyku miesta doručenia alebo v jednom z úradných jazykov miesta doručenia, ani k nej nie je pripojený preklad do niektorého z týchto jazykov.

Ak si želáte využiť toto právo, prevzatie písomnosti musíte odmietnuť pri jej doručení priamo osobe, ktorá písomnosť doručuje, alebo písomnosť musíte do jedného týždňa vrátiť na nižšie uvedenú adresu s vyhlásením, že ju odmietate prevziať.

ADRESA:

1. Označenie:

2. Adresa:

2.1. Ulica a číslo/P. O. Box:

2.2. Miesto a PSČ:

2.3. Štát:

3. Tel.:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

VYHLÁSENIE ADRESÁTA:

Odmietam prevziať pripojenú písomnosť, pretože nie je vyhotovená ani v jazyku, ktorému rozumiem, ani v úradnom jazyku miesta doručenia alebo v jednom z úradných jazykov miesta doručenia, ani k nej nie je pripojený preklad do niektorého z týchto jazykov.

Rozumiem tomuto jazyku/týmto jazykom:

bulharčina	☐	litovčina	☐
španielčina	☐	maďarčina	☐
čeština	☐	maltčina	☐
nemčina	☐	holandčina	☐
estónčina	☐	poľština	☐
gréčtina	☐	portugalčina	☐
angličtina	☐	rumunčina	☐
francúzština	☐	slovenčina	☐
írčina	☐	slovinčina	☐
taliančina	☐	fínčina	☐
lotyšština	☐	švédčina	☐
iný	☐	(uveďte):	

V: .....

Dňa: .....

Podpis a/alebo odtlačok pečiatky: .....

(*) Tento údaj je nepovinný.

SL:

Priloženo pisanje se vroča v skladu z Uredbo (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah.

Sprejem pisanja lahko zavrnete, če ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumete, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Če želite uveljaviti to pravico, morate zavrniti sprejem pisanja v trenutku vročitve, in sicer neposredno pri osebi, ki pisanje vroča, ali pisanje vrniti na spodaj navedeni naslov v roku enega tedna z izjavo, da sprejem zavračate.

NASLOV:

1. Ime:

2. Naslov:

2.1 Ulica in številka/poštni predal:

2.2 Kraj in poštna številka:

2.3 Država:

3. Telefon:

4. Faks (*):

5. Elektronska pošta (*):

IZJAVA NASLOVNIKA:

Zavračam sprejem priloženega pisanja, ker ni sestavljeno v jeziku, ki ga razumem, ali v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov kraja vročitve, oziroma mu ni priložen prevod v enega od teh jezikov.

Razumem naslednje jezike:

bolgarščino	☐	litovščino	☐
španščino	☐	madžarščino	☐
češčino	☐	malteščino	☐
nemščino	☐	nizozemščino	☐
estonščino	☐	poljščino	☐
grščino	☐	portugalščino	☐
angleščino	☐	romunščino	☐
francoščino	☐	slovaščino	☐
irščino	☐	slovenščino	☐
italijanščino	☐	finščino	☐
latvijščino	☐	švedščino	☐
drugo	☐	prosimo, navedite:	

V: .....

Datum: .....

Podpis in/ali žig: .....

(*) Ni obvezno.

SV:

Den bifogade handlingen har delgetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

Ni får vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, antingen ett språk som ni förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Om ni önskar utnyttja denna rättighet, måste ni vägra att emot handlingen vid delgivningen genom att vända er direkt till delgivningsmannen eller genom att återsända handling inom en vecka till nedanstående adress och ange att ni vägrar att ta emot den.

ADRESS

1. Namn:

2. Adress:

2.1 Gatuadress/box:

2.2 Postnummer och ort:

2.3 Land:

3. Tfn

4. Fax (*):

5. E-post (*):

ADRESSATENS FÖRKLARING

Jag vägrar att ta emot bifogade handling eftersom den inte är avfattad på, eller åtföljs av en översättning till, ett språk som jag förstår eller det officiella språket eller något av de officiella språken på delgivningsorten.

Jag förstår följande språk:

Bulgariska	☐	Litauiska	☐
Spanska	☐	Ungerska	☐
Tjeckiska	☐	Maltesiska	☐
Tyska	☐	Nederländska	☐
Estniska	☐	Polska	☐
Grekiska	☐	Portugisiska	☐
Engelska	☐	Rumänska	☐
Franska	☐	Slovakiska	☐
Irländska	☐	Slovenska	☐
Italienska	☐	Finska	☐
Lettiska	☐	Svenska	☐
Annat språk	☐	(ange vilket):	

(*) Ej obligatoriskt.

Ort: .....

Datum: .....

Underskrift och/eller stämpel: .....

(*)

(*) Ja šo regulu piemēroja Dānijā, informāciju, ko satur šis pielikums, dāņu valodā būtu bijis jātasa šādi:

DA:

Vedlagte dokument forkyndes hermed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

De kan nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til enten et sprog, som De forstår, eller det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet.

Hvis De ønsker at gøre brug af denne ret, skal De nægte at modtage dokumentet ved forkyndelsen direkte over for den person, der forkynder det, eller returnere det til nedenstående adresse senest en uge efter forkyndelsen med angivelse af, at De nægter at modtage det.

ADRESSE:

1. Navn:

2. Adresse:

2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2. Postnummer og bynavn:

2.3. Land:

3. Tlf.:

4. Fax (*):

5. E-mail (*):

ERKLÆRING FRA ADRESSATEN:

Jeg nægter at modtage vedlagte dokument, da det ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et sprog, som jeg forstår, eller det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet.

Jeg forstår følgende sprog:

Bulgarsk	☐	Litauisk	☐
Spansk	☐	Ungarsk	☐
Tjekkisk	☐	Maltesisk	☐
Tysk	☐	Nederlandsk	☐
Estisk	☐	Polsk	☐
Græsk	☐	Portugisisk	☐
Engelsk	☐	Rumænsk	☐
Fransk	☐	Slovakisk	☐
Irsk	☐	Slovensk	☐
Italiensk	☐	Finsk	☐
Lettisk	☐	Svensk	☐
Andet:	☐	præciseres:	.....

Udfærdiget i: .....

Den: .....

Underskrift og/eller stempel: .....

(*) Fakultativt.

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1348/2000	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkta pirmais teikums
—	1. panta 1. punkta otrais teikums
1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts
—	1. panta 3. punkts
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
7. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
7. panta 2. punkta pirmais teikums	7. panta 2. punkta pirmais teikums
7. panta 2. punkta otrais teikums	7. panta 2. punkta otrais teikums (ievadfrāze) un 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts
—	7. panta 2. punkta b) apakšpunkts
7. panta 2. punkta trešais teikums	—
8. panta 1. punkta ievadfrāze	8. panta 1. punkta ievadfrāze
8. panta 1. punkta a) apakšpunkts	8. panta 1. punkta b) apakšpunkts
8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	8. panta 1. punkta a) apakšpunkts
8. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
—	8. panta 3. līdz 5. punkts
9. panta 1. un 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
9. panta 3. punkts	—
—	9. panta 3. punkts
10. pants	10. pants
11. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	11. panta 2. punkta pirmā daļa
—	11. panta 2. punkta otrā daļa
12. pants	12. pants
13. pants	13. pants
14. panta 1. punkts	14. pants
14. panta 2. punkts	—
15. panta 1. punkts	15. pants
15. panta 2. punkts	—
16. pants	16. pants
17. pants, ievadfrāze	17. pants
17. panta a) līdz c) apakšpunkts	—
18. panta 1. un 2. punkts	18. panta 1. un 2. punkts

Regula (EK) Nr. 1348/2000	Šī regula
18. panta 3. punkts	—
19. pants	19. pants
20. pants	20. pants
21. pants	21. pants
22. pants	22. pants
23. panta 1. punkts	23. panta 1. punkta pirmais teikums
—	23. panta 1. punkta otrais teikums
23. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts
—	23. panta 3. punkts
24. pants	24. pants
25. pants	—
—	25. pants
—	26. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums

6

Pierādījumu iegūšana

6a

Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās

32001R1206

L 174/1 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 27.6.2001.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1206/2001
(2001. gada 28. maijs)
par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši 61. panta c) punktu, un 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas iniciatīvu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt Savienību kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai cita starpā ir jāpieņem pasākumi attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kas vajadzīgi pareizai iekšējā tirgus darbībai.

(2) Pareizai iekšējā tirgus darbībai būtu jāuzlabo un, jo īpaši, jāvienkāršo un jāpaātrina sadarbība starp tiesām pierādījumu iegūšanā.

(3) Eiropadome savā sanāksmē Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī atgādināja, ka būtu jāizstrādā jauni procesuālie tiesību akti pārrobežu lietās, jo īpaši attiecībā uz pierādījumu iegūšanu.

(4) Uz šo jomu attiecas Līguma 65. pants.

(5) Dalībvalstis nevar īstenot pašreizējos tiesību aktos izvirzītos mērķus, tas ir, sadarbības uzlabošanu starp tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās, un tādēļ tos var pilnīgāk īstenot Kopienas līmenī. Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(6) Šobrīd nav neviena tiesību akta par pierādījumu iegūšanu, kas būtu saistošs visām dalībvalstīm. 1970. gada 18. marta Hāgas Konvencija par pierādījumu iegūšanu ārvalstīs civillietās un komerclietās ir spēkā tikai 11 Eiropas Kopienas dalībvalstīs.

(7) Tā kā, lai pieņemtu lēmumu civillietā vai komerclietā, ko izskata kādas dalībvalsts tiesā, bieži vien ir svarīgi iegūt pierādījumus citā dalībvalstī, Kopienas darbība nevar aprobežoties ar tiesas un ārpustiesas dokumentu nosūtīšanu civillietās un komerclietās, uz ko attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs ([4]). Tādēļ ir nepieciešams turpināt sadarbības uzlabošanu starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanas jomā.

(8) Lai tiesvedība civillietās un komerclietās būtu efektīva, pieprasījumu iegūt pierādījumus nosūtīšana un izpilde dažādu dalībvalstu tiesās ir jāveic tieši un ar iespējami ātrākajiem līdzekļiem.

([1]) OV C 314, 3.11.2000., 2. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2001. gada 14. martā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) Atzinums sniegts 2001. gada 28. februārī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([4]) OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

(9) Pieprasījumu iegūt pierādījumus nosūtīšanas ātrums garantē visu pienācīgo līdzekļu izmantošanu ar noteikumu, ka ir ievēroti zināmi nosacījumi attiecībā uz saņemtā dokumenta skaidrību un ticamību. Lai nodrošinātu vislielāko skaidrību un juridisko noteiktību, pieprasījums iegūt pierādījumus ir jāraksta uz veidlapas, kas ir aizpildāma tās dalībvalsts valodā, kurā ir tiesa, kas saņem pieprasījumu, vai citā valodā, kas ir pieņemama attiecīgajā valstī. To pašu iemeslu dēļ veidlapas būtu arī jāizmanto turpmākai saziņai starp attiecīgajām tiesām.

(10) Pieprasījums iegūt pierādījumus būtu jāizpilda ātri. Ja nav iespējams pieprasījumu izpildīt 90 dienās no brīža, kad tas nonāk tiesā, kas saņem pieprasījumu, tai būtu attiecīgi jāinformē tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, norādot iemeslus, kuri kavē pieprasījuma ātru izpildi.

(11) Lai nodrošinātu šīs regulas efektivitāti, iespēja atteikties izpildīt pieprasījumu iegūt pierādījumus būtu jāattiecina tikai uz stingri noteiktiem izņēmuma gadījumiem.

(12) Tiesai, kas saņem pieprasījumu, tas būtu jāizpilda saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem.

(13) Pusēm un to pārstāvjiem, ja tādi ir, būtu jādod iespēja piedalīties pierādījumu iegūšanā, ja to paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, lai viņi varētu sekot procesam tā, it kā pierādījumus iegūtu tajā dalībvalstī, kurā ir tiesa, kas iesniedz pieprasījumu. Tām arī vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt tiesības piedalīties pierādījumu iegūšanā, tādējādi iegūstot tajā aktīvāku lomu. Tomēr nosacījumi, ar kādiem tās drīkst piedalīties, būtu jānosaka tiesai, kas saņem pieprasījumu, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem.

(14) Tās tiesas pārstāvjiem, kas iesniedz pieprasījumu, būtu jādod iespēja piedalīties pierādījumu iegūšanā, ja tas nav pretrunā tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, tādējādi viņi varētu labāk novērtēt pierādījumus. Tām arī vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt tiesības piedalīties, atbilstoši nosacījumiem, ko pieņem tiesa, kura saņem pieprasījumu, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, tādējādi iegūstot aktīvāku lomu pierādījumu iegūšanā.

(15) Lai vienkāršotu pierādījumu iegūšanu, dalībvalsts tiesai saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vajadzētu būt iespējai tieši iegūt pierādījumus citā dalībvalstī, ja attiecīgā dalībvalsts to pieņem, un ar nosacījumiem, ko paredz dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, centrālā institūcija vai kompetenta iestāde.

(16) Pieprasījuma izpildei saskaņā ar 10. pantu nevajadzētu būt par pamatu jebkādai nodokļu vai izmaksu atmaksāšanai. Tomēr, ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, pieprasa atmaksāšanu, attiecīgajai tiesai nevajadzētu segt samaksu ekspertiem un tulkiem, kā arī izmaksas saistībā ar 10. panta 3. un 4. punkta piemērošanu. Tādā gadījumā tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu atmaksāšanu bez kavēšanās. Ja ir nepieciešams eksperta atzinums, tiesa, kura saņem pieprasījumu, pirms pieprasījuma izpildes drīkst lūgt tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, atbilstošu drošības naudu vai avansu izmaksu segšanai.

(17) Priekšroka būtu jādod šai regulai, nevis noteikumiem, kas ir spēkā tās darbības jomā un kas ir iekļauti starptautiskās konvencijās, kuras ir noslēgušas dalībvalstis. Dalībvalstīm vajadzētu pēc saviem ieskatiem pieņemt nolīgumus vai vienošanās, lai vēl vairāk vienkāršotu sadarbību pierādījumu iegūšanā.

(18) Saskaņā ar šo regulu nosūtītai informācijai būtu jānodrošina aizsardzība. Tā kā spēkā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [1] un Eiropas Parlamenta un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/46/EK (1997. gada 15. decembris) par personas datu apstrādi un privātuma aizsardzību sakaru nozarē [2], šajā regulā nav vajadzības pēc īpašiem noteikumiem par datu aizsardzību.

(19) Šīs regulas ieviešanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [3].

(20) Lai šī regula pienācīgi darbotos, Komisijai būtu jāpārskata tās piemērošana un jāiesaka grozījumi, kas var būt nepieciešami.

(21) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir izteikušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

---

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
(2) OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.
(3) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(22) Kā noteikts 1. un 2. pantā Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienu dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tāpēc Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Joma

1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās, ja dalībvalsts tiesa saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem lūdz:

a) kompetentai citas dalībvalsts tiesu iegūt pierādījumus; vai

b) iespēju nepastarpināti iegūt pierādījumus citā dalībvalstī.

2. Nedrīkst iesniegt pieprasījumu iegūt pierādījumus, kurus nav paredzēts izmantot tiesvedībā, kas uzsākta vai paredzēta.

3. Šajā regulā "dalībvalsts" ir jebkura dalībvalsts, izņemot Dāniju.

2. pants

Tiešā nosūtīšana starp tiesām

1. Pieprasījumus, kas minēti 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā, še turpmāk — "pieprasījumi", tiesa, kurā ir uzsākta vai paredzēta tiesvedība, še turpmāk — "tiesa, kas iesniedz pieprasījumu", nosūta tieši kompetentai tiesai citā dalībvalstī, še turpmāk — "tiesa, kas saņem pieprasījumu".

2. Katra dalībvalsts sastāda to tiesu sarakstu, kas ir kompetentas iegūt pierādījumus saskaņā ar šo regulu. Šajā sarakstā norāda arī šo tiesu teritoriālo jurisdikciju un, attiecīgajos gadījumos — speciālo jurisdikciju.

3. pants

Centrālā institūcija

1. Katra dalībvalsts izraugās centrālo institūciju, kas ir atbildīga par:

a) informācijas sniegšanu tiesām;

b) risinājumu meklēšanu jebkādiem sarežģījumiem, kas varētu rasties attiecībā uz pieprasījumu;

c) izņēmuma gadījumos, pieprasījuma pārsūtīšanu kompetentai tiesai pēc tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, pieprasījuma.

2. Federatīvām valstīm, valstīm, kurās piemēro vairākas tiesību sistēmas un valstīm ar autonomām teritoriālām vienībām ir tiesības izraudzīties vairāk nekā vienu centrālo institūciju.

3. Katra dalībvalsts arī izraugās centrālo institūciju, kas minēta 1. punktā, vai vienu vai vairākas kompetentas iestādes, kuras būtu atbildīgas par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz pieprasījumiem, kas minēti 17. pantā.

II NODAĻA

PIEPRASĪJUMU NOSŪTĪŠANA UN IZPILDE

1. iedaļa

Pieprasījuma nosūtīšana

4. pants

Pieprasījuma forma un saturs

1. Pieprasījumu noformē, izmantojot A veidlapu vai, vajadzības gadījumā, I veidlapu, kas dota pielikumā. Tajā ietver šādu informāciju:

a) tiesa, kas iesniedz pieprasījumu un, vajadzības gadījumā, tiesa, kas saņem pieprasījumu;

b) lietas pušu un to pārstāvju, ja tādi ir, vārdi/nosaukumi un adreses;

c) lietas raksturs un būtība, un īss faktu izklāsts;

d) pierādījumu iegūšanas apraksts;

e) ja pieprasījums ir par personas nopratināšanu:

— nopratināmās personas (personu) vārds (vārdi) un adrese (adreses),

— nopratināmajai personai (personām) uzdodamie jautājumi, vai faktu izklāsts par to, par ko tā (tās) jānopratina,

— vajadzības gadījumā, atsauce uz tiesībām atteikties liecināt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir tiesa, kas iesniedz pieprasījumu,

— jebkādas prasības, ka nopratināšana ir jāveic ar zvērestu vai solījumu, un prasības izmantot īpašu formu,

— vajadzības gadījumā, jebkāda cita informācija, ko tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, uzskata par vajadzīgu;

f) ja pieprasījums attiecas uz jebkādu citu pierādījumu iegūšanas veidu, dokumenti vai citi pārbaudāmie objekti;

g) vajadzības gadījumā, jebkāds lūgums, kas minēts 10. panta 3. un 4. punktā un 11. un 12. pantā un jebkāda informācija, kas ir nepieciešama to piemērošanai.

2. Pieprasījumu un visus tam pievienotos dokumentus atbrīvo no autentiskuma noteikšanas un jebkādām līdzīgām formalitātēm.

3. Dokumentus, kurus tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, uzskata par nepieciešamiem pieprasījuma izpildei, pievieno pieprasījumam kopā ar tulkojumu tajā valodā, kurā rakstīts pieprasījums.

5. pants

Valoda

Pieprasījumu un paziņojumus, ievērojot šo regulu, sastāda dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, oficiālajā valodā, vai, ja dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai valodās, kur paredzēts iegūt pieprasītos pierādījumus, vai citā valodā, kuru dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts norāda Eiropas Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav tās valsts valoda un kas ir pieņemama vai pieņemamas veidlapu aizpildīšanai.

6. pants

Pieprasījumu un citu paziņojumu nosūtīšana

Pieprasījumus un paziņojumus, ievērojot šo regulu, nosūta ar iespējami ātrākajiem līdzekļiem, ko dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, ir norādījusi kā pieņemamus. Nosūtīšanu drīkst veikt ar jebkādiem piemērotiem līdzekļiem ar noteikumu, ka saņemtais dokuments precīzi atspoguļo nosūtītā dokumenta saturu un ka visa informācija tajā ir salasāma.

2. iedaļa

Pieprasījuma saņemšana

7. pants

Pieprasījuma saņemšana

1. Ne vēlāk kā septiņas dienas pēc pieprasījuma saņemšanas kompetentā tiesa, kas saņem pieprasījumu, nosūta apstiprinājumu par saņemšanu tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, izmantojot pielikumā doto B veidlapu. Ja pieprasījums neatbilst 5. un 6. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, tiesa, kas saņem pieprasījumu, apstiprinājumā par saņemšanu izdara attiecīgu piezīmi.

2. Ja tāda pieprasījuma izpilde, kas iesniegts, izmantojot ielikumā doto A veidlapu, un kas atbilst 5. pantā minētajiem nosacījumiem, nav piekritīga tiesai, kurai tas nosūtīts, minētā tiesa nosūta pieprasījumu kompetentai tiesai savā dalībvalstī un par to informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu, izmantojot pielikumā doto A veidlapu.

8. pants

Nepilnīgs pieprasījums

1. Ja pieprasījumu nevar izpildīt, jo tajā nav visas vajadzīgās informācijas, kura minēta 4. pantā, tiesa, kas saņem pieprasījumu, par to informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu, tūlīt vai, vēlākais, 30 dienās pēc pieprasījuma saņemšanas, izmantojot pielikumā doto C veidlapu, un pieprasa tai nosūtīt trūkstošo informāciju, norādot, cik vien iespējams precīzi.

2. Ja pieprasījumu nevar izpildīt, jo ir nepieciešama drošības nauda vai avanss saskaņā ar 18. panta 3. punktu, tiesa, kas saņem pieprasījumu, par to informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu, tūlīt vai, vēlākais, 30 dienās pēc pieprasījuma saņemšanas, izmantojot pielikumā doto C veidlapu, un informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu, kā būtu iemaksājama drošības nauda vai avanss. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, apstiprina drošības naudas vai avansa saņemšanu tūlīt vai, vēlākais 10 dienās no brīža, kad saņemta drošības nauda vai avanss, izmantojot D veidlapu.

9. pants

Pieprasījuma aizpildīšana

1. Ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, apstiprinājumā par saņemšanu atbilstoši 7. panta 1. punktam ir norādījusi, ka pieprasījums neatbilst 5. vai 6. pantā minētajiem nosacījumiem, vai atbilstoši 8. pantam ir informējusi tiesu, kas iesniedz pieprasījumu, ka pieprasījumu nevar izpildīt, jo tajā nav visas vajadzīgās informācijas, kas minēta 4. pantā, termiņš, kas noteikts 10. pantā, sākas tikai tad, kad tiesa, kas saņem pieprasījumu, ir saņēmusi pienācīgi aizpildītu pieprasījumu.

2. Ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, ir lūgusi drošības naudu vai avansu saskaņā ar 18. panta 3. punktu, šis termiņš sākas brīdī, kad iemaksā drošības naudu vai avansu.

3. iedaļa

Pierādījumu iegūšana, ko veic tiesa, kas saņem pieprasījumu

10. pants

Vispārīgi noteikumi, izpildot pieprasījumu

1. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, izpilda pieprasījumu tūlīt vai, vēlākais, 90 dienās no brīža, kad saņemts pieprasījums.

2. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, to izpilda saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, izmantojot pielikumā doto A veidlapu, var lūgt izpildīt pieprasījumu saskaņā ar īpašu procedūru, kas paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, izpilda šādu prasību, ja vien attiecīgā procedūra nav pretrunā tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem, un ja nav būtisku praktisko grūtību. Ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, neizpilda prasību viena šāda iemesla dēļ, tā, izmantojot pielikumā doto E veidlapu, attiecīgi informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu.

4. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, var lūgt tiesai, kas saņem pieprasījumu, pierādījumu iegūšanā izmantot sakaru tehnoloģijas, jo īpaši, videokonferences vai telekonferences.

Tiesa, kas saņem pieprasījumu, izpilda šādu prasību, ja vien tā nav pretrunā tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem, un ja nav būtisku praktisko grūtību.

Ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, neizpilda prasību viena šāda iemesla dēļ, tā, izmantojot pielikumā doto E veidlapu, attiecīgi informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu.

Ja tiesai, kura iesniedz pieprasījumu, vai tiesai, kura saņem pieprasījumu, nav pieejami iepriekš minētie tehniskie līdzekļi, tiesas, savstarpēji vienojoties, var padarīt šādus līdzekļus pieejamus.

11. pants

Izpilde ar pušu klātbūtni un līdzdalību

1. Ja tas ir paredzēts tās tiesas dalībvalsts tiesību aktos, kura iesniedz pieprasījumu, pusēm un to pārstāvjiem, ja tādi ir, ir tiesības būt klāt laikā, kad tiesa, kas saņem pieprasījumu, iegūst pierādījumus.

2. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, savā pieprasījumā, izmantojot pielikumā doto A veidlapu, informē tiesu, kas saņem pieprasījumu, ka puses un to pārstāvji, ja tādi ir, būs klāt, un, vajadzības gadījumā, ka viņu līdzdalība tiek prasīta. Šo informāciju var sniegt arī jebkurā citā piemērotā brīdī.

3. Ja pierādījumu iegūšanā ir prasīta pušu un to pārstāvju, ja tādi ir, līdzdalība, tiesa, kas saņem pieprasījumu, saskaņā ar 10. pantu paredz nosacījumus, ar kādiem tie drīkst piedalīties.

4. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, izmantojot pielikumā doto F veidlapu, paziņo pusēm un to pārstāvjiem, ja tādi ir, par laiku, kad, un vietu, kur notiks attiecīgā procedūra, un, vajadzības gadījumā, par nosacījumiem, ar kādiem tās drīkst piedalīties.

5. Šā panta 1. līdz 4. punkts neietekmē iespēju tiesai, kas saņem pieprasījumu, lūgt pusēm un to pārstāvjiem, ja tādi ir, būt klāt vai piedalīties pierādījumu iegūšanā, ja šāda iespēja ir paredzēta tās dalībvalsts tiesību aktos.

12. pants

Izpilde ar tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, pārstāvju klātbūtni un līdzdalību

1. Ja tas atbilst tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem, tās tiesas pārstāvjiem, kas iesniedz pieprasījumu, ir tiesības būt klāt pierādījumu iegūšanā, ko veic tiesa, kas saņem pieprasījumu.

2. Šajā pantā jēdziens "pārstāvis" ietver tiesas pārstāvjus, ko tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, pilnvarojusi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem var pilnvarot arī jebkādu citu personu, piemēram, ekspertu.

3. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, savā pieprasījumā, izmantojot pielikumā doto A veidlapu, informē tiesu, kas saņem pieprasījumu, ka tās pārstāvji būs klāt, un, vajadzības gadījumā, ka viņu līdzdalība tiek prasīta. Šo informāciju var sniegt arī jebkurā citā piemērotā brīdī.

4. Ja pierādījumu iegūšanā ir pieprasīta tās tiesas pārstāvju līdzdalība, kas iesniedz pieprasījumu, tiesa, kas saņem pieprasījumu, saskaņā ar 10. pantu paredz nosacījumus, ar kādiem tie drīkst piedalīties.

5. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, izmantojot pielikumā doto F veidlapu, paziņo tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, par laiku, kad, un vietu, kur notiks attiecīgā procedūra, un, vajadzības gadījumā, par nosacījumiem, ar kādiem tās pārstāvji drīkst piedalīties.

13. pants

Piespiedu līdzekļi

Ja vajadzīgs, izpildot pieprasījumu, tiesa, kas saņem pieprasījumu, gadījumos, kas paredzēti tās tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktos, piemēro atbilstošus piespiedu līdzekļus, lai izpildītu lūgumu, kuru šajā sakarā iesniegušas tās valsts iestādes vai viena no pusēm.

14. pants

Izpildes atteikums

1. Pieprasījumu nopratināt personu neizpilda, ja attiecīgā persona atsaucas uz tiesībām atteikties liecināt, vai aizliegumu liecināt:

a) saskaņā ar tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem; vai

b) saskaņā ar tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem, un šādas tiesības ir norādītas pieprasījumā, vai, vajadzības gadījumā, pēc tās tiesas lūguma, kas saņem pieprasījumu, tās ir apstiprinājusi tiesa, kas iesniedz pieprasījumu.

2. Papildus pamatiem, kas minēti 1. punktā, pieprasījuma izpildi drīkst atteikt tikai tad, ja:

a) uz pieprasījumu šī regula neattiecas, kā noteikts 1. pantā; vai

b) pieprasījuma izpilde saskaņā ar tās tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem, neietilpst tiesu varas funkcijās; vai

c) tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, neizpilda tās tiesas, kas saņem pieprasījumu, pieprasījumu aizpildīt pieprasījumu, kas minēts 8. pantā, 30 dienās no brīža, kad tiesa, kas saņem pieprasījumu, ir lūgusi to izdarīt; vai

d) drošības nauda vai avanss, kas prasīts saskaņā ar 18. panta 3. punktu, nav samaksāts 60 dienās no brīža, kad tiesa, kas saņem pieprasījumu, ir lūgusi šādu drošības naudu vai avansu.

3. Tiesa, kas saņem pieprasījumu, nedrīkst atteikt izpildi tikai, tādēļ, ka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem darbības priekšmets ir attiecīgās dalībvalsts tiesas izņēmuma kompetencē, vai ka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti nedod tiesības veikt attiecīgo darbību.

4. Ja pieprasījumu atsakās izpildīt, pamatojoties uz vienu no 2. punktā minētajiem iemesliem, tiesa, kas saņem pieprasījumu, izmantojot pielikumā doto H veidlapu, par to paziņo tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, 60 dienās no brīža, kad tiesa, kas saņem pieprasījumu, ir saņēmusi pieprasījumu.

15. pants

Paziņojums par kavēšanos

Ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, nevar izpildīt pieprasījumu 90 dienās no dienas, kad tas saņemts, tā, izmantojot pielikumā doto G veidlapu, par to informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu; tajā norāda kavēšanās iemeslus, kā arī paredzamo laiku, kurš tiesai, kas saņem pieprasījumu, būs vajadzīgs pieprasījuma izpildei.

16. pants

Procedūra pēc pieprasījuma izpildes

Tiesa, kas saņem pieprasījumu, nekavējoties nosūta tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, dokumentus, kas apliecina pieprasījuma izpildi, un, vajadzības gadījumā, nosūta atpakaļ dokumentus, kuri saņemti no tiesas, kas iesniedz pieprasījumu. Dokumentiem pievieno izpildes apstiprinājumu, izmantojot pielikumā doto H veidlapu.

4. iedaļa

Tieša pierādījumu iegūšana, ko veic tiesa, kas iesniedz pieprasījumu

17. pants

1. Ja tiesa pieprasa iespēju iegūt pierādījumus tieši citā dalībvalstī, tā iesniedz pieprasījumu tās valsts centrālajai institūcijai vai kompetentajai iestādei, kas minēta 3. panta 3. punktā, izmantojot pielikumā doto I veidlapu.

2. Tiešā pierādījumu iegūšana drīkst notikt tikai tad, ja to var veikt brīvprātīgi, nepiemērojot piespiedu līdzekļus.

Ja tiešā pierādījumu iegūšana nozīmē personas nopratināšanu, tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, informē attiecīgo personu, ka izpilde notiek brīvprātīgi.

3. Pierādījumu iegūšanu veic tiesas pārstāvis vai jebkāda cita persona, piemēram, eksperts, kuru pilnvaro saskaņā ar tās tiesas dalībvalsts tiesību aktiem, kas iesniedz pieprasījumu.

4. Ne vēlāk kā 30 dienās no pieprasījuma saņemšanas tās dalībvalsts, kura saņem pieprasījumu, centrālā institūcija vai kompetenta iestāde, izmantojot J veidlapu, informē tiesu, kas iesniedz pieprasījumu, par pieprasījuma saņemšanu un, vajadzības gadījumā, par to, ar kādiem nosacījumiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem šāda izpilde ir veicama.

Jo īpaši centrālā institūcija vai kompetentā iestāde var uzticēt savas dalībvalsts tiesai piedalīties pierādījumu iegūšanā, lai nodrošinātu šā panta un izklāstīto nosacījumu pienācīgu piemērošanu.

Centrālā institūcija vai kompetentā iestāde veicina sakaru tehnoloģiju, piemēram, videokonferenču un telekonferenču izmantošanu.

5. Centrālā institūcija vai kompetentā iestāde drīkst atteikt iespēju veikt pierādījumu tiešu iegūšanu tikai tad, ja:

a) pieprasījums neattiecas uz šo regulu, kā noteikts 1. pantā;

b) pieprasījumā nav visas vajadzīgās informācijas, kas minēta 4. pantā; vai

c) pieprasītā tiešā pierādījumu iegūšana ir pretrunā tās dalībvalsts tiesību pamatprincipiem.

6. Neskarot nosacījumus, kas paredzēti saskaņā ar 4. punktu, tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, izpilda pieprasījumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem.

5. iedaļa

Izmaksas

18. pants

1. Pieprasījuma izpilde saskaņā ar 10. pantu nav pamats nekādai nodokļu vai izmaksu atmaksāšanai.

2. Tomēr, ja tiesa, kas saņem pieprasījumu, to lūdz, tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, nekavējoties atmaksā:

— samaksu ekspertiem un tulkiem,

— izmaksas, kas radušās, piemērojot 10. panta 3. un 4. punktu.

Pušu pienākumu segt šo samaksu vai izmaksas nosaka tās tiesas dalībvalsts tiesību akti, kas iesniedz pieprasījumu.

3. Ja ir nepieciešams eksperta atzinums, tiesa, kura saņem pieprasījumu, pirms pieprasījuma izpildes var lūgt tiesai, kas iesniedz pieprasījumu, atbilstošu drošības naudu vai avansu izmaksu segšanai. Visos citos gadījumos drošības nauda vai avanss nav pieprasījuma izpildes nosacījums.

Puses maksā drošības naudu vai avansu, ja tas paredzēts tās tiesas dalībvalsts tiesību aktos, kas iesniedz pieprasījumu.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Īstenošanas noteikumi

1. Komisija sastāda un regulāri atjaunina rokasgrāmatu, kas ir pieejama arī elektroniski un kurā ir informācija, ko dalībvalstis sniedz saskaņā ar 22. pantu un spēkā esošajiem nolīgumiem un vienošanām saskaņā ar 21. pantu.

2. Pielikumā noteikto standarta veidlapu precizējumus vai tehniskos grozījumus veic saskaņā ar 20. panta 2. punktā noteikto konsultēšanās procedūru.

20. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja izdara atsauci uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

21. pants

Attiecības ar esošajiem un turpmākiem nolīgumiem un vienošanām starp dalībvalstīm

1. Attiecībās starp šīs regulas dalībvalstīm jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, priekšroka ir jādod šai regulai, nevis noteikumiem divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos vai vienošanās, ko noslēdz dalībvalstis, un jo īpaši Hāgas 1954. gada 1. marta Konvencijā par civilprocesu un Hāgas 1970. gada 18. marta Konvencijā par pierādījumu pieprasīšanu ārvalstīs civillietās un komerclietās.

2. Šī regula neaizliedz dalībvalstīm turpināt piemērot, kā arī noslēgt nolīgumus vai vienošanās ar vienu vai vairākām dalībvalstīm, lai vēl vairāk vienkāršotu pierādījumu iegūšanu ar noteikumu, ka tie atbilst šai regulai.

3. Dalībvalstis Komisijai nosūta:

a) līdz 2003. gada 1. jūlijam — 2. punktā minēto turpmāk piemērojamo dalībvalstu nolīgumu vai vienošanos kopiju;

b) 2. punktā minēto nolīgumu vai vienošanos kopiju, kas noslēgti starp dalībvalstīm, kā arī tādu nolīgumu vai vienošanos projektus, ko tās paredz noslēgt;

c) paziņojumus par minēto nolīgumu vai vienošanos denonsēšanu vai grozīšanu.

22. pants

Paziņošana

Līdz 2003. gada 1. jūlijam katra dalībvalsts nosūta Komisijai:

a) sarakstu, kas minēts 2. panta 2. punktā, kurā norādīta tiesu teritoriālā un, attiecīgajos gadījumos, — speciālā jurisdikcija;

b) šīs regulas 3. pantā minēto centrālo institūciju un kompetento iestāžu nosaukumus un adreses, norādot to teritoriālo jurisdikciju;

c) informāciju par tehniskajiem līdzekļiem pieprasījumu saņemšanai, kas pieejami sarakstā norādītajām tiesām, ievērojot 2. panta 2. punktu;

d) informāciju par to, kādas valodas, ir pieņemamas pieprasījumiem, kā minēts 5. pantā.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādām turpmākām izmaiņām šajā informācijā.

23. pants

Pārskatīšana

Ne vēlāk kā 2007. gada 1. janvārī un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas un jo īpaši tās 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 3. punkta, kā arī 17. un 18. panta praktisko piemērošanu.

24. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā 2001. gada 1. jūlijā.

2. Šo regulu piemēro no 2004. gada 1. janvāra, izņemot 19., 21. un 22. pantu, kurus piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2001. gada 28. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

T. BODSTRÖM

PIELIKUMS

A VEIDLAPA

Pieprasījums pierādījumu iegūšanai

(4. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001, 1. lpp.))

1. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu:

   3.1. Nosaukums:

   3.2. Adrese:

      3.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      3.2.2. Vieta un pasta indekss:

      3.2.3. Valsts:

   3.3. Tālr.:

   3.4. Fakss:

   3.5. E–pasts:

4. Tiesa, kas saņem pieprasījumu:

   4.1. Nosaukums:

   4.2. Adrese:

      4.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      4.2.2. Vieta un pasta indekss:

      4.2.3. Valsts:

   4.3. Tālr.:

   4.4. Fakss:

   4.5. E–pasts:

5. Lietā, ko ierosinājis prasītājs:

   5.1. Nosaukums:

   5.2. Adrese:

      5.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      5.2.2. Vieta un pasta indekss:

      5.2.3. Valsts:

5.3. Tālr.:

5.4. Fakss:

5.5. E–pasts:

6. Prasītāja pārstāvji:

6.1. Vārds:

6.2. Adrese:

6.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

6.2.2. Vieta un pasta indekss:

6.2.3. Valsts:

6.3. Tālr.:

6.4. Fakss:

6.5. E–pasts:

7. Pret atbildētāju:

7.1. Vārds:

7.2. Adrese:

7.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

7.2.2. Vieta un pasta indekss:

7.2.3. Valsts:

7.3. Tālr.:

7.4. Fakss:

7.5. E–pasts:

8. Atbildētāja pārstāvji:

8.1. Vārds:

8.2. Adrese:

8.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

8.2.2. Vieta un pasta indekss:

8.2.3. Valsts:

8.3. Tālr.:

8.4. Fakss:

8.5. E–pasts:

9. Pušu klātbūtne un līdzdalība:

9.1. Puses un to pārstāvji, ja tādi ir, būs klāt pierādījumu iegūšanā: ☐

9.2. Ir prasīta pušu un to pārstāvju, ja tādi ir, līdzdalība: ☐

10. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, klātbūtne un līdzdalība:

10.1. Pārstāvji būs klāt pierādījumu iegūšanā: ☐

10.2. Ir prasīta pārstāvju līdzdalība: ☐

10.2.1. Vārds:

10.2.2. Dienesta pakāpe

10.2.3. Amats:

10.2.4. Uzdevums:

11. Pieprasījuma būtība un priekšmets, un īss faktu izklāsts (pielikumā, ja vajadzīgs):

12. Pierādījumu iegūšana

12.1. Pierādījumu iegūšanas apraksts (pielikumā, ja vajadzīgs):

12.2. Liecinieku nopratināšana:

12.2.1. Vārds un uzvārds:

12.2.2. Adrese:

12.2.3. Tālr.:

12.2.4. Fakss:

12.2.5. E–pasts:

12.2.6. Lieciniekam uzdodamie jautājumi vai faktu izklāsts, par ko liecinieks jānopratina (pielikumā, ja vajadzīgs):

12.2.7. Tiesības atteikties liecināt saskaņā ar tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem (pielikumā, ja vajadzīgs):

12.2.8. Lūdzu nopratināt liecinieku:

12.2.8.1. ar zvērestu: ☐

12.2.8.2. ar solījumu: ☐

12.2.9. Jebkāda cita informācija, ko tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, uzskata par vajadzīgu (pielikumā, ja vajadzīgs):

12.3. Citu pierādījumu iegūšana:

12.3.1. Pārbaudāmie dokumenti un pieprasītās pierādījumu iegūšanas apraksts (pielikumā, ja vajadzīgs):

12.3.2. Pārbaudāmie objekti un pieprasītās pierādījumu iegūšanas apraksts (pielikumā, ja vajadzīgs):

13. Lūdzu izpildīt pieprasījumu

13.1. Saskaņā ar īpašu procedūru (10. panta 3. punkts), kas noteikta tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktos, un/vai, izmantojot sakaru tehnoloģijas (10. panta 4. punkts), kas aprakstīta pielikumā:

13.2. Tās piemērošanai ir nepieciešama šāda informācija:

Sastādīšanas vieta:

Datums:

Paziņojums par pieprasījuma pārsūtīšanu

(7. panta 2. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

14. Pieprasījums nav iepriekš 4. punktā norādītās tiesas kompetencē un tika pārsūtīts uz

14.1. Kompetentās tiesas nosaukums:

14.2. Adrese:

14.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

14.2.2. Vieta un pasta indekss:

14.2.3. Valsts:

14.3. Tālr.:

14.4. Fakss:

14.5. E–pasts:

Sastādīšanas vieta:

Datums:

B VEIDLAPA

Apstiprinājums par pierādījumu iegūšanas pieprasījuma saņemšanu

(7. panta 1. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Tiesa, kas saņem pieprasījumu:

   4.1. Nosaukums:

   4.2. Adrese:

      4.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      4.2.2. Vieta un pasta indekss:

      4.2.3. Valsts:

   4.3. Tālr.:

   4.4. Fakss:

   4.5. E–pasts:

5. Tiesa, kas norādīta 4. punktā, pieprasījumu saņēma... (saņemšanas datums).

6. Pieprasījumu nevar izpildīt, jo:

   6.1. Veidlapas aizpildīšanai izmantotā valoda nav pieņemama (5. pants): ☐

      6.1.2. Lūdzu izmantot vienu no šīm valodām:

   6.2. Dokuments nav salasāms (6. pants): ☐

Sastādīšanas vieta:

Datums:

C VEIDLAPA

Pieprasījums pēc papildinformācijas pierādījumu iegūšanai

(8. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, nosaukums:

5. Pieprasījumu nevar izpildīt bez šādas papildinformācijas:

6. Pieprasījumu nevar izpildīt, pirms nav iemaksāta drošības nauda vai avanss saskaņā ar 18. panta 3. punktu. Drošības nauda vai avanss būtu jāiemaksā šādi:

Sastādīšanas vieta:

Datums:

D VEIDLAPA

Drošības naudas vai avansa saņemšanas apstiprinājums

(8. panta 2. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, nosaukums:

5. Tiesa, kas norādīta 4. punktā, drošības naudu vai avansu saņēma... (saņemšanas datums).

Sastādīšanas vieta:

Datums:

E VEIDLAPA

Paziņojums par lūgumu pēc īpašām procedūrām un/vai sakaru tehnoloģijas izmantošanas

(10. panta 3. un 4. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, nosaukums:

5. Lūgumu izpildīt pieprasījumu saskaņā ar īpašo procedūru, kas norādīta pieprasījuma 13.1. punktā (A veidlapa), nevar izpildīt, jo:

   5.1. attiecīgā procedūra neatbilst tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem: ☐

   5.2. prasītās procedūras izpilde nav iespējama būtisku praktisko grūtību dēļ: ☐

6. Prasību izpildīt pieprasījumu, izmantojot sakaru tehnoloģijas, kas norādīta pieprasījuma 13.1. punktā (A veidlapa), nevarēja izpildīt, jo:

   6.1. Sakaru tehnoloģiju izmantošana neatbilst tiesas, kura saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem ☐

   6.2. Sakaru tehnoloģiju izmantošana nav iespējama būtisku praktisko grūtību dēļ ☐

Sastādīšanas vieta:

Datums:

F VEIDLAPA

Paziņojums par pierādījumu iegūšanas datumu, laiku un vietu, un līdzdalības nosacījumiem

(11. panta 4. punkts un 12. panta 5. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu

   3.1. Nosaukums:

   3.2. Adrese:

      3.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      3.2.2. Vieta un pasta indekss:

      3.2.3. Valsts:

   3.3. Tālr.:

   3.4. Fakss:

   3.5. E–pasts:

4. Tiesa, kas saņem pieprasījumu

   4.1. Nosaukums:

   4.2. Adrese:

      4.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      4.2.2. Vieta un pasta indekss:

      4.2.3. Valsts:

   4.3. Tālr.:

   4.4. Fakss:

   4.5. E–pasts:

5. Pierādījumu iegūšanas datums un laiks:

6. Pierādījumu iegūšanas vieta, ja tā ir atšķirīga no 4. punktā minētās:

7. Vajadzības gadījumā, nosacījumi, ar kādiem puses un to pārstāvji, ja tādi ir, drīkst piedalīties:

8. Vajadzības gadījumā, nosacījumi, ar kādiem drīkst piedalīties tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, pārstāvji:

Sastādīšanas vieta:

Datums:

G VEIDLAPA

Paziņojums par kavēšanos

(15. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, nosaukums:

5. Pieprasījumu nevar izpildīt 90 dienās no tā saņemšanas brīža šādu iemeslu dēļ:

6. Paredzams, ka pieprasījumu izpildīs līdz... (norādīt paredzēto datumu)

Sastādīšanas vieta:

Datums:

H VEIDLAPA

Informācija par pieprasījuma iznākumu

(14. un 16. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, atsauce:

2. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Tiesas, kas saņem pieprasījumu, nosaukums:

5. Pieprasījums ir izpildīts. ☐

   Ir pievienoti dokumenti, kas apliecina pieprasījuma izpildi:

6. Pieprasījuma izpilde ir atteikta, jo:

   6.1. nopratināmā persona ir atsaukusies uz tiesībām atteikties liecināt, vai aizliegumu liecināt:

      6.1.1. saskaņā ar tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem: ☐

      6.1.2. saskaņā ar tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem: ☐

   6.2. Šī regula uz pieprasījumu neattiecas. ☐

   6.3. Pieprasījuma izpilde saskaņā ar tiesas, kas saņem pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem, neatbilst tiesu varas funkcijām: ☐

   6.4. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, nav izpildījusi pieprasījumu pēc papildinformācijas no tiesas, kas saņem pieprasījumu, kurš datēts ar... (pieprasījuma datums): ☐

   6.5. Nav iemaksāta drošības nauda, kas lūgta saskaņā ar 18. panta 3. punktu: ☐

Sastādīšanas vieta:

Datums:

I VEIDLAPA

Pieprasījums dot iespēju tieši iegūt pierādījumus

(17. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

2. Centrālās institūcijas/kompetentās iestādes nosaukums:

3. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu:

   3.1. Nosaukums:

   3.2. Adrese:

      3.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      3.2.2. Vieta un pasta indekss:

      3.2.3. Valsts:

   3.3. Tālr.:

   3.4. Fakss:

   3.5. E–pasts:

4. Valsts, kas saņem pieprasījumu, centrālā institūcija/kompetentā iestāde:

   4.1. Nosaukums:

   4.2. Adrese:

      4.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      4.2.2. Vieta un pasta indekss:

      4.2.3. Valsts:

   4.3. Tālr.:

   4.4. Fakss:

   4.5. E–pasts:

5. Lietā, ko ierosina prasītājs:

   5.1. Vārds:

   5.2. Adrese:

      5.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      5.2.2. Vieta un pasta indekss:

      5.2.3. Valsts:

5.3. Tālr.:

5.4. Fakss:

5.5. E–pasts:

6. Prasītāja pārstāvji:

6.1. Vārds:

6.2. Adrese:

6.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

6.2.2. Vieta un pasta indekss:

6.2.3. Valsts:

6.3. Tālr.:

6.4. Fakss:

6.5. E–pasts:

7. Pret atbildētāju:

7.1. Vārds:

7.2. Adrese:

7.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

7.2.2. Vieta un pasta indekss:

7.2.3. Valsts:

7.3. Tālr.:

7.4. Fakss:

7.5. E–pasts:

8. Atbildētāja pārstāvji:

8.1. Vārds:

8.2. Adrese:

8.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

8.2.2. Vieta un pasta indekss:

8.2.3. Valsts:

8.3. Tālr.:

8.4. Fakss:

8.5. E–pasts:

9. Pierādījumu iegūšanu veic:

9.1. Vārds:

9.2. Dienesta pakāpe:

9.3. Amats:

9.4. Uzdevums:

10. Pieprasījuma būtība un priekšmets, un īss faktu izklāsts (pielikumā, ja vajadzīgs):

11. Pierādījumu iegūšana:

11.1. Pierādījumu iegūšanas apraksts (pielikumā, ja vajadzīgs):

11.2. Liecinieku nopratināšana:

11.2.1. Vārdi un uzvārdi:

11.2.2. Adrese:

11.2.3. Tālr.:

11.2.4. Fakss:

11.2.5. E–pasts:

11.2.6. Lieciniekam uzdodamie jautājumi vai faktu izklāsts, par ko liecinieks jānopratina (pielikumā, ja vajadzīgs):

11.2.7. Tiesības atteikties liecināt saskaņā ar tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, dalībvalsts tiesību aktiem (pielikumā, ja vajadzīgs):

11.3. Cita veida pierādījumu iegūšana (pielikumā, ja vajadzīgs):

12. Tiesa, kas iesniedz pieprasījumu, lūdz veikt nopratināšanu, izmantojot šādas sakaru tehnoloģijas (pielikumā, ja vajadzīgs):

Sastādīšanas vieta:

Datums:

J VEIDLAPA

Informācija no centrālās institūcijas/kompetentās iestādes

(17. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.))

1. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, atsauce:

2. Centrālās institūcijas/kompetentās iestādes atsauce:

3. Tiesas, kas iesniedz pieprasījumu, nosaukums:

4. Centrālā institūcija/kompetentā iestāde:

   4.1. Nosaukums:

   4.2. Adrese:

      4.2.1. Ielas nosaukums un mājas numurs/a.k. Nr.:

      4.2.2. Vieta un pasta indekss:

      4.2.3. Valsts:

   4.3. Tālr.:

   4.4. Fakss:

   4.5. E–pasts:

5. Informācija no centrālās institūcijas/kompetentās iestādes:

   5.1. Iespēja iegūt pierādījumus tieši saskaņā ar pieprasījumu tiek dota: ☐

   5.2. Iespēju iegūt pierādījumus tieši saskaņā ar pieprasījumu dod ar šādiem nosacījumiem (pielikumā, ja vajadzīgs): ☐

   5.3. Iespēju iegūt pierādījumus tieši saskaņā ar pieprasījumu atsaka šādu iemeslu dēļ:

      5.3.1. Šī regula uz pieprasījumu neattiecas: ☐

      5.3.2. Pieprasījumā nav visas vajadzīgās informācijas, kas minēta 4. pantā: ☐

      5.3.3. Pieprasītā tiešā pierādījumu iegūšana ir pretrunā centrālās institūcijas/kompetentās iestādes dalībvalsts tiesību pamatprincipiem: ☐

Sastādīšanas vieta:

Datums:

7

Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās

7a

Padomes Lēmums Nr. 2001/470/EK
(2001. gada 28. maijs), ar ko izveido
Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu
civillietās un komerclietās

32001D0470

L 174/25 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 27.6.2001.

PADOMES LĒMUMS
(2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās

(2001/470/EK)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) un d) punktu, 66. pantu un 67. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt Eiropas Savienību kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek nodrošināta personu brīva pārvietošanās.

(2) Lai pakāpeniski izveidotu minēto telpu un nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību, ir jāuzlabo, jāvienkāršo un jāpaātrina efektīva sadarbība starp dalībvalstu tiesu iestādēm civillietās un komerclietās.

(3) Padomes un Komisijas rīcības plānā par to, kā vislabāk īstenot Amsterdamas Līgumu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu [4], ko 1998. gada 3. decembrī pieņēma Padome un 1998. gada 11. un 12. decembrī apstiprināja Eiropadome, ir atzīts, ka dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbības pastiprināšana civillietās un krimināllietās ir pamatposms Eiropas tiesiskās telpas izveidē, kas dos reālas priekšrocības ikvienam Eiropas Savienības pilsonim.

(4) Viens no pasākumiem, kas paredzēti rīcības plāna 40. punktā, ir izskatīt iespēju paplašināt Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla krimināllietās jēdzienu un attiecināt to arī uz civillietām.

(5) Īpašās Eiropadomes sanāksmes, kas notika Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī, secinājumos ir ieteikts izveidot viegli pieejamu informācijas sistēmu, kas būtu jāuztur un jāatjaunina kompetentu valsts iestāžu tīklam.

(6) Lai uzlabotu, vienkāršotu un paātrinātu efektīvu sadarbību starp dalībvalstu tiesu iestādēm civillietās un komerclietās, Kopienās līmenī ir jāizveido sadarbības struktūras tīkls — Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās.

(1) OV C 29 E, 30.1.2001., 281. lpp.
(2) Atzinums sniegts 2001. gada 5. aprīlī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
(3) OV C 139, 11.5.2001., 6. lpp.
(4) OV C 19, 23.1.1999., 1. lpp.

(7) Uz šo jomu attiecas Līguma 65. un 66. pants, un pasākumi jāpieņem saskaņā ar 67. pantu.

(8) Lai sasniegtu Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās mērķus, juridiski saistošos Kopienas tiesību aktos būtu jāpieņem tā izveidi reglamentējošas normas.

(9) Ierosinātās rīcības mērķus, proti, uzlabot sadarbību starp dalībvalstu tiesu iestādēm, kā arī tiesas pieejamību personām, kuras iesaistītas pārrobežu tiesas prāvās, dalībvalstis nevar sasniegt pietiekami; šos mērķus var sasniegt vienīgi Kopienas līmenī; Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis lēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(10) Ar šo lēmumu izveidotā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās mērķis ir veicināt sadarbību starp dalībvalstu tiesu iestādēm civillietās un komerclietās gan jomās, kurās piemēro esošos tiesību aktus, gan jomās, kurās pašlaik nav piemērojami nekādi tiesību akti.

(11) Dažās īpašās jomās, Kopienas tiesību aktos un starptautiskajos nolīgumos, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās, jau ir paredzēti sadarbības mehānismi. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās mērķis nav aizstāt minētos mehānismus, un tam jādarbojas pilnībā atbilstīgi tiem. Rezultātā šis lēmums neskars Kopienas tiesību aktus vai starptautiskos nolīgumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās vai komerclietās.

(12) Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās būtu jāveido pakāpeniski, Komisijai cik vien iespējams cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm. Tam būtu jāspēj izmantot modernās saziņas un informācijas tehnoloģijas.

(13) Lai sasniegtu savus mērķus, Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam civillietās un komerclietās jābalstās uz kontaktpunktiem, ko izraudzījušās dalībvalstis, kā arī jānodrošina to iestāžu dalība, kurām ir īpaši pienākumi attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās. Savstarpēji kontakti un regulāras sanāksmes ir būtiskas Tīkla darbībai.

(14) Ir būtiski, lai centieni izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu radītu reālas priekšrocības personām, kuras iesaistītas pārrobežu tiesas prāvās. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklam civillietās un komerclietās attiecīgi ir jāveicina tiesas pieejamība. Tādēļ, izmantojot kontaktpunktu sniegto un atjauninātо informāciju, Tīklam būtu pakāpeniski jāizveido informācijas sistēma, kas ir pieejama gan plašākai sabiedrībai, gan speciālistiem.

(15) Šis lēmums neizslēdz iespēju Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās iekšienē un attiecībā uz sabiedrību, izmantot informāciju, kas atšķiras no Tīklā esošās informācijas. Uzskaitījums III sadaļā attiecīgi nav uzskatāms par izsmeļošu.

(16) Informācijas un datu apstrādei būtu jānotiek atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [1] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 97/66/EK (1997. gada 15. decembris) par personas datu apstrādi un privātuma aizsardzību sakaru nozarē [2].

(17) Lai nodrošinātu, ka Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās kļūst par iedarbīgu instrumentu, iekļauj savā darbībā labāko tiesu iestāžu sadarbības un iekšējās darbības praksi un attaisno sabiedrības cerības, būtu jāparedz šīs sistēmas regulāra vērtēšana, lai vajadzības gadījumā varētu ierosināt grozījumus.

(18) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir izteikušas vēlmi piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.

(19) Dānija, saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tādēļ Dānijai tas nav saistošs vai piemērojams,

[1] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
[2] OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

I SADAĻA

EIROPAS TIESISKĀS SADARBĪBAS TĪKLA CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS PRINCIPI

1. pants

Izveide

1. Ar šo starp dalībvalstīm izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās ("Tīkls").

2. Šajā lēmumā termins "dalībvalsts" nozīmē dalībvalstis, izņemot Dāniju.

2. pants

Sastāvs

1. Tīklu veido:

a) kontaktpunkti, ko izraudzījušās dalībvalstis saskaņā ar 2. punktu;

b) centrālās organizācijas un centrālās iestādes, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos un starptautiskajos nolīgumos, kuru dalībnieces ir dalībvalstis, vai valsts tiesību aktu normās, kas pieņemti tiesu iestāžu sadarbības civillietās un komerclietās jomā;

c) sadarbības maģistrāti, uz ko attiecas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību pieņemtā Padomes Vienotā rīcība 96/277/TI (1996. gada 22. aprīlis) par sadarbības maģistrātu apmaiņas sistēmu, lai uzlabotu sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstu tiesu iestādēm ([1]), ja tiem ir sadarbības pienākumi civillietās un komerclietās;

d) jebkura cita atbilstoša tiesu vai administratīva iestāde, kuras pienākumi saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās un kuras dalību Tīklā par noderīgu uzskata dalībvalsts, kurai attiecīgā iestāde pieder.

2. Katra dalībvalsts izraugās kontaktpunktu. Katra dalībvalsts tomēr var iecelt arī ierobežotu skaitu citu kontaktpunktu, ja uzskata to par vajadzīgu, ņemot vērā atšķirīgu tiesību sistēmu esamību, kompetenču iekšējo sadalījumu, un uzdevumus, kas jāuztic kontaktpunktiem, vai arī lai tieši saistītu kontaktpunktu darbību ar tiesu iestādēm, kas bieži izskata pārrobežu tiesas prāvas.

Ja dalībvalsts izraugās vairākus kontaktpunktus, tad tā nodrošina, lai starp tiem piemērotu atbilstošus saskaņošanas mehānismus.

3. Dalībvalstis norāda iestādes, kas minētas 1. punkta b) un c) apakšpunktā.

4. Dalībvalstis izraugās iestādes, kas minētas 1. punkta d) apakšpunktā.

5. Dalībvalstis saskaņā ar 20. pantu paziņo Komisijai 1. punktā minēto iestāžu nosaukumus un pilnas adreses, norādot:

a) tām pieejamos sakaru līdzekļus;

b) to valodu zināšanas; un

c) attiecīgajā gadījumā, to īpašās funkcijas Tīklā.

3. pants

Tīkla uzdevumi un darbība

1. Tīkls atbild par:

a) sadarbības vienkāršošanu starp dalībvalstu tiesu iestādēm civillietās un komerclietās, tostarp par informācijas sistēmas, kas paredzēta Tīkla dalībniekiem, izstrādi, pakāpenisku izveidi un atjauninašanu;

b) informācijas sistēmas, kas pieejama sabiedrībai, izstrādi, pakāpenisku izveidi un regulāru atjauninašanu.

2. Neskarot citus Kopienas tiesību aktus un starptautiskos nolīgumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās, Tīkls attīsta savu darbību jo īpaši nolūkā:

a) nodrošināt procedūru, kurām ir pārrobežu ietekme, vienmērīgu darbību un vienkāršot lūgumu izpildi par sadarbību starp dalībvalstu tiesu iestādēm, jo īpaši, ja nav piemērojamu Kopienas tiesību aktu vai starptautisku nolīgumu;

b) efektīvi un pareizi piemērot Kopienas tiesību aktus vai konvencijas, kas ir spēkā starp divām vai vairāk dalībvalstīm;

c) izveidot un uzturēt informācijas sistēmu, kas paredzēta sabiedrībai, par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās Eiropas Savienībā, attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem un starptautiskajiem nolīgumiem, kā arī dalībvalstu valsts tiesību aktiem, ar īpašu norādi uz tiesas pieejamību.

([1]) OV L 105, 27.4.1996., 1. lpp.

4. pants

Tīkla darbības veids

Tīkls pilda savus uzdevumus, jo īpaši ar šādiem līdzekļiem:

1) veicina atbilstošus kontaktus starp 2. panta 1. punktā minētajām dalībvalstu iestādēm, lai izpildītu 3. pantā paredzētos uzdevumus;

2) organizē regulāras kontaktpunktu un Tīkla dalībnieku sanāksmes saskaņā ar II sadaļā ietvertajām normām;

3) izstrādā un regulāri atjaunina III sadaļā minēto informāciju par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās un par dalībvalstu tiesību sistēmām saskaņā ar minētās sadaļas noteikumiem.

5. pants

Kontaktpunkti

1. Kontaktpunkti ir 2. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunktā minēto iestāžu rīcībā, lai pildītu 3. pantā paredzētos uzdevumus.

Kontaktpunkti ir arī savu dalībvalstu vietējo tiesu iestāžu rīcībā, tiem pašiem nolūkiem, saskaņā ar katras dalībvalsts noteikumiem.

2. Kontaktpunkti, jo īpaši:

a) sniedz pārējiem kontaktpunktiem, 2. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunktā minētajām iestādēm un savu dalībvalstu vietējām tiesu iestādēm visu informāciju, kas vajadzīga pareizai sadarbībai starp dalībvalstu tiesu iestādēm saskaņā ar 3. pantu, lai palīdzētu tām sagatavot izpildāmus tiesu iestāžu sadarbības lūgumus un izveidot piemērotākos tiešos kontaktus;

b) meklē risinājumus grūtībām, kas rodas sakarā ar tiesu iestāžu sadarbības lūgumiem, neskarot šā panta 4. punktu un 6. pantu;

c) veicina tiesu iestāžu sadarbības lūgumu apstrādes saskaņošanu attiecīgajā dalībvalstī, jo īpaši, ja vairāki lūgumi no tiesu iestādēm minētajā dalībvalstī jāizpilda kādā citā dalībvalstī;

d) sadarbojas 9. pantā minēto sanāksmju organizēšanā un piedalās tajās;

e) piedalās III sadaļā minētās informācijas, un jo īpaši sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmas sagatavošanā un atjaunināšanā, saskaņā ar minētās sadaļas noteikumiem.

3. Ja kāds kontaktpunkts saņem lūgumu sniegt informāciju no cita Tīkla dalībnieka, kuram tas nespēj atbildēt, tad tas pārsūta minēto lūgumu tam kontaktpunktam vai Tīkla dalībniekam, kas vislabāk spēj lūgumu izpildīt. No kontaktpunkta arī turpmāk var lūgt jebkādu palīdzību, kas var būt noderīga turpmākiem kontaktiem.

4. Jomās, kurās Kopienas tiesību akti vai starptautiskie nolīgumi, kas reglamentē tiesu iestāžu sadarbību, jau paredz izraudzīties iestādes, kuras atbildīgas par tiesu iestāžu sadarbības veicināšanu, kontaktpunkti aicina lūgumu iesniedzējus vērsties pie tādām iestādēm.

6. pants

Kompetentās iestādes, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos, kuri attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās

1. Tādu kompetento iestāžu dalība Tīklā, kuras paredzētas Kopienas tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās, neskar pilnvaras, kas tām piešķirtas ar tiesību aktu, kurā paredzēta to izraudzīšanās.

Kontakti ar Tīklu neskar regulārus vai neregulārus kontaktus starp minētajām iestādēm.

2. Katrā dalībvalstī iestādes, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos, kuri attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās, un Tīkla kontaktpunkti iesaistās regulārā viedokļu apmaiņā un kontaktos, lai nodrošinātu dalīšanos pieredzē, cik vien iespējams plaši.

3. Tīkla kontaktpunkti ir to iestāžu rīcībā, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos, kuri attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās, un palīdz tām visos iespējamos veidos.

7. pants

Kontaktpunktu valodu zināšanas

Lai vienkāršotu Tīkla praktisko darbību, katra dalībvalsts nodrošina, lai kontaktpunktiem, papildus savai valodai, būtu arī atbilstošas kādas Eiropas Kopienas institūciju oficiālās valodas zināšanas, ņemot vērā, ka tiem jāspēj sazināties ar kontaktpunktiem citās dalībvalstīs.

Dalībvalstis vienkāršo un veicina specializētās valodas mācīšanu kontaktpunkta personālam, kā arī personāla apmaiņu starp kontaktpunktiem dalībvalstīs.

8. pants

Sakaru līdzekļi

Kontaktpunkti izmanto piemērotākos tehnoloģiskos līdzekļus, lai pēc iespējas efektīvāk un ātrāk atbildētu uz lūgumiem, kas tiem iesniegti.

II SADAĻA

SANĀKSMES TĪKLĀ

9. pants

Kontaktpunktu sanāksmes

1. Tīkla kontaktpunkti tiekas ne retāk kā reizi pusgadā saskaņā ar 12. pantu.

2. Katru dalībvalsti tādās sanāksmēs pārstāv viens vai vairāki kontaktpunkti, kurus var pavadīt citi Tīkla dalībnieki, bet vienai dalībvalstij nevar būt vairāk kā četri pārstāvji.

3. Kontaktpunktu pirmā sanāksme notiek ne vēlāk kā 2003. gada 1. martā, neskarot iespēju rīkot iepriekšējas sagatavošanas sēdes.

10. pants

Kontaktpunktu regulāro sanāksmju mērķi

1. Kontaktpunktu regulāro sanāksmju mērķi ir:

a) sniegt kontaktpunktiem iespēju iepazīties citam ar citu un apmainīties pieredzē, jo īpaši attiecībā uz Tīkla darbību;

b) piedāvāt diskusiju forumu tādu praktisko un juridisko problēmu apspriešanai, ar kurām dalībvalstis sastapušās tiesu iestāžu sadarbības gaitā, īpaši saistībā ar Eiropas Kopienas pieņemto pasākumu piemērošanu;

c) identificēt labāko praksi tiesu iestāžu sadarbībā civillietās un komerclietās un nodrošināt attiecīgās informācijas izplatīšanu Tīklā;

d) apmainīties ar datiem un viedokļiem, jo īpaši par III sadaļā minētās informācijas struktūru, organizāciju un saturu, kā arī pieeju minētajai informācijai;

e) izstrādāt pamatnostādnes 15. pantā paredzēto informācijas lapu pakāpeniskai izveidei, jo īpaši attiecībā uz iekļaujamās informācijas saturu un šādu informācijas lapu formu;

f) identificēt īpašas iniciatīvas, kas atšķiras no III sadaļā minētajām, bet kurām ir līdzīgi mērķi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieredze, kas gūta, izmantojot īpašos, Kopienas tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos paredzētos sadarbības mehānismus, tiek izklāstīta kontaktpunktu sanāksmēs.

11. pants

Tīkla dalībnieku sanāksmes

1. Sanāksmes, kas atvērtas visiem Tīkla dalībniekiem, rīko, lai dotu viņiem iespēju savstarpēji iepazīties un apmainīties pieredzē, kā arī piedāvātu viņiem diskusiju forumu praktisko un juridisko problēmu apspriešanai, ar kurām tie saskārušies, un risinātu īpašus jautājumus.

Sanāksmes var rīkot arī par īpašiem jautājumiem.

2. Sanāksmes sasauc vajadzības gadījumā, saskaņā ar 12. pantu.

3. Komisija, ciešā sadarbībā ar Padomes priekšsēdētāju un dalībvalstīm, katrai sanāksmei nosaka maksimālo dalībnieku skaitu.

12. pants

Tīkla sanāksmju organizācija un norise

1. Komisija, ciešā sadarbībā ar Padomes priekšsēdētāju un dalībvalstīm, sasauc sanāksmes, kas paredzētas 9. un 11. pantā. Tā vada sanāksmes un nodrošina sekretāra pakalpojumus.

2. Pirms katras sanāksmes Komisija, vienojoties ar Padomes priekšsēdētāju un apspriežoties ar dalībvalstīm, ar to attiecīgo kontaktpunktu starpniecību sagatavo darba kārtības projektu.

3. Kontaktpunktus pirms sanāksmes informē par darba kārtību. Tie var lūgt izdarīt tajā grozījumus vai iekļaut papildu punktus.

4. Pēc katras sanāksmes Komisija sagatavo atskaiti, ko nosūta kontaktpunktiem.

5. Kontaktpunktu un Tīkla dalībnieku sanāksmes var notikt jebkurā dalībvalstī.

III SADAĻA

INFORMĀCIJA, KAS PIEEJAMA TĪKLĀ, UN INFORMĀCIJAS SISTĒMA, KAS PAREDZĒTA SABIEDRĪBAI

13. pants

Informācija, ko izplata Tīklā

1. Informācijā, ko izplata Tīklā, ietilpst:

a) šā lēmuma 2. panta 5. punktā minētā informācija;

b) jebkura cita informācija, ko kontaktpunkti uzskata par noderīgu Tīkla pareizai darbībai.

2. Šā panta 1. punkta mērķu sasniegšanai Komisija, konsultējoties ar kontaktpunktiem, pakāpeniski izveido drošu ierobežotas piekļuves elektronisku informācijas apmaiņas sistēmu.

14. pants

Informācijas sistēma, kas paredzēta sabiedrībai

1. Saskaņā ar 17. un 18. pantu pakāpeniski izveido sabiedrībai paredzētu, uz Interneta bāzētu informācijas sistēmu, tajā skaitā specializētu Tīkla mājas lapu.

2. Informācijas sistēmu veido šādi elementi:

a) spēkā esoši vai sagatavošanā esoši Kopienas tiesību akti, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās;

b) valsts pasākumi a) punktā minēto spēkā esošo tiesību aktu piemērošanai attiecīgajā valstī;

c) spēkā esošie starptautiskie nolīgumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās un kuru dalībnieces ir dalībvalstis, kā arī paziņojumi un atrunas, kas izdarīti saistībā ar šiem tiesību aktiem;

d) attiecīgie Kopienas tiesu prakses elementi tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās un komerclietās;

e) informācijas lapas, kas minētas 15. pantā.

3. Ar mērķi piekļūt 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētajai informācijai, Tīkls, vajadzības gadījumā, savā mājas lapā izmanto saites ar citām mājas lapām, kurās atrodama sākotnējā informācija.

4. Tīkla specializētā mājas lapa tāpat vienkāršo pieeju līdzīgām sabiedrības informēšanas iniciatīvām saistītās nozarēs un mājas lapām, kas ietver informāciju par dalībvalstu tiesību sistēmām.

15. pants

Informācijas lapas

1. Informācijas lapas prioritāri velta jautājumiem, kas attiecas uz tiesas pieejamību dalībvalstīs, un tajās iekļauj informāciju par prasības celšanu tiesā un tiesiskās palīdzības saņemšanu, neskarot citas Kopienas iniciatīvas, kuras Tīkls pilnībā ņem vērā.

2. Informācijas lapas ir praktiskas un kodolīgas. Tās ir rakstītas viegli saprotamā valodā un ietver informāciju sabiedrībai. Tās pakāpeniski izveido vismaz par šādiem tematiem:

a) dalībvalstu tiesību sistēmu un tiesu organizācijas principi;

b) procedūras prasības celšanai tiesā, ar īpašu norādi uz mazāk nozīmīgām prasībām, un turpmākā procesuālā kārtība, tajā skaitā apelācijas iespējas un procedūras;

c) nosacījumi un procedūras, lai saņemtu tiesisko palīdzību, tajā skaitā to nevalstisko organizāciju uzdevumu apraksti, kuras darbojas attiecīgajā jomā, ņemot vērā darbu, kas jau paveikts "dialogā ar pilsoņiem";

d) valsts tiesību normas, kas reglamentē dokumentu nodošanu;

e) tiesību normas un procedūras attiecībā uz tādu spriedumu izpildi, kas taisīti citās dalībvalstīs;

f) iespējas un procedūras, pagaidu atvieglojumu saņemšanai, jo īpaši attiecībā uz īpašuma arestu [sprieduma] izpildes nolūkā;

g) alternatīvas strīdu izšķiršanas iespējas, ar norādi uz valstu informācijas un konsultāciju centriem, kas ietilpst Kopienas Tīklā patērētāju strīdu izšķiršanai ārpustiesas ceļā;

h) juridisko profesiju organizācija un darbība.

4. Informācijas lapās, vajadzības gadījumā, iekļauj attiecīgo dalībvalstu tiesu prakses elementus.

5. Informācijas lapās var sniegt sīkāku informāciju speciālistiem.

16. pants

Informācijas atjaunināšana

Visu informāciju, kas izplatīta Tīklam un sabiedrībai atbilstīgi 13. līdz 15. pantam, regulāri atjaunina.

17. pants

Komisijas loma sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmā

Komisija:

1) atbild par sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmas vadību;

2) konsultējoties ar kontaktpunktiem, savā Interneta lapā izveido specializētu Tīkla mājas lapu;

3) sniedz informāciju par būtiskiem Kopienas tiesību un procedūru aspektiem, to skaitā Kopienas tiesu prakses aspektiem, saskaņā ar 14. pantu;

4) a) nodrošina, lai informācijas lapu formāts būtu standartizēts un lai tajās būtu iekļauta visa informācija, ko Tīkls uzskata par vajadzīgu;

   b) pēc tam noorganizē to tulkojumus pārējās Kopienas iestāžu oficiālajās valodās, un instalē tos Tīkla specializētajā mājas lapā.

18. pants

Kontaktpunktu loma sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmā

Kontaktpunkti nodrošina, lai:

1) Komisijai tiktu sniegta attiecīgā informācija, kas vajadzīga informācijas sistēmas izveidei un darbībai ar to;

2) sistēmā instalētā informācija būtu precīza;

3) Komisija tūlīt tiktu informēta par visiem jauninājumiem, tiklīdz informācijai vajadzīgi grozījumi;

4) tiktu pakāpeniski izveidotas informācijas lapas, kas attiecas uz to dalībvalstīm, saskaņā ar 10. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajām pamatnostādnēm;

5) to dalībvalstīs tiktu noorganizēta plašākā iespējamā informācijas lapu izplatīšana, kas instalētas Tīkla specializētajā mājas lapā.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā 2005. gada 1. decembrī un pēc tam vismaz reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šā lēmuma piemērošanu, ņemot vērā kontaktpunktu sniegto informāciju. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno grozījumu priekšlikumus.

2. Ziņojumā, citu būtisku jautājumu starpā, izskata jautājumu par iespējamu Tīkla kontaktpunktu tiešu pieejamību sabiedrībai, Tīkla pieejamību juridisko profesiju pārstāvjiem un viņu dalību Tīkla darbībā, kā arī sinerģiju ar Kopienas Tīklu patērētāju strīdu izšķiršanai ārpustiesas ceļā. Tajā aplūko arī attiecības starp Tīkla kontaktpunktiem un kompetentajām iestādēm, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos vai starptautiskos nolīgumos, kuri attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās.

20. pants

Tīkla pamata sastāvdaļu izveide

Ne vēlāk kā 2002. gada 1. jūnijā dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas minēta 2. panta 5. punktā.

21. pants

Piemērošanas datums

Šo lēmumu piemēro no 2002. gada 1. decembra, izņemot 2. un 20. pantu, ko piemēro no dienas, kad šo lēmumu paziņo dalībvalstīm, kurām tas adresēts.

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2001. gada 28. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

T. BODSTRÖM

8

Tiesiskā palīdzība

8a

Padomes Direktīva 2002/8/EK
(2003. gada 27. janvāris) par to,
kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos,
nosakot kopīgus obligātus noteikumus
attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos

32003L0008

31.1.2003. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 26/41

PADOMES DIREKTĪVA 2002/8/EK
(2003. gada 27. janvāris)
par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) apakšpunktu un 67. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un pilnveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās; lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai cita starpā jānosaka pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, un ir vajadzīgi iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma 65. panta c) apakšpunktu šajos pasākumos jāiekļauj pasākumi, kas likvidē šķēršļus labai civilās tiesvedības darbībai, vajadzības gadījumā sekmējot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu savstarpēju atbilstību.

(3) Tamperē 1999. gada 15. un 16. oktobrī sasauktā Eiropadome aicināja Padomi noteikt obligātas normas, kas nodrošina pietiekamu juridiskās palīdzības apjomu pārrobežu lietās visā Eiropas Savienībā.

(4) Visas dalībvalstis ir 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas līgumslēdzējas puses; regulējums, ko paredz šī direktīva, atbilst šai konvencijai un jo īpaši principam par abu pušu vienlīdzību strīdā.

(5) Šīs direktīvas mērķis ir veicināt juridiskās palīdzības sniegšanu pārrobežu strīdos tām personām, kurām nav pietiekamu līdzekļu, gadījumā, ja palīdzība ir vajadzīga, lai nodrošinātu reālu tiesas pieejamību; vispārēji atzītās tiesības uz tiesas pieejamību ir vēlreiz apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā.

(6) Ne personas, kas ir puse strīdā, līdzekļu trūkums, neatkarīgi no tā, vai viņa ir prasītājs vai atbildētājs, ne grūtības, kas izriet no strīda pārrobežu rakstura, nedrīkst ierobežot reālu tiesas pieejamību.

(7) Tā kā dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami sekmīgi sasniegt šīs direktīvas mērķus, un tādēļ tie ir labāk sasniedzami Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu; saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz izvirzīto mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

(8) Šīs direktīvas galvenais mērķis ir garantēt pietiekamu juridiskās palīdzības apjomu pārrobežu strīdos, nosakot kopīgas obligātas normas attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos; šim nolūkam vispiemērotākais normatīvais akts ir Padomes direktīva.

(9) Šī direktīva attiecas uz pārrobežu strīdiem civillietās un komerclietās.

(10) Visām personām, kas iesaistītas civiltiesiskā vai komerctiesiskā strīdā, uz kuru attiecas šī direktīva, jāvar aizstāvēt savas tiesības tiesā pat tad, ja viņu personiskais finansiālais stāvoklis neļauj tām segt tiesāšanās izdevumus; juridisko palīdzību uzskata par atbilstīgu, ja tā nodrošina saņēmējam reālu tiesas pieejamību saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem.

(11) Juridiskajā palīdzībā jāiekļauj pirmstiesas konsultācija, lai panāktu izlīgumu pirms tiesvedības ierosināšanas, juridiskā palīdzība griežoties tiesā, kā arī pārstāvība tiesā un tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana vai atbrīvojums no tiesāšanās izdevumu segšanas.

(12) Tās dalībvalsts tiesības, kurā notiek tiesas sēdes vai kurā izpildāms nolēmums, nosaka, vai tiesāšanās izdevumos var iekļaut otras puses izdevumus, kuru segšana piespriesta juridiskās palīdzības saņēmējam.

(13) Visiem Eiropas Savienības pilsoņiem neatkarīgi no viņu domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas kādas dalībvalsts teritorijā jābūt tiesīgiem saņemt juridisko palīdzību pārrobežu strīdos, ja viņu stāvoklis atbilst šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem; tas pats attiecas arī uz trešo valstu pilsoņiem, kas pastāvīgi un likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī.

([1]) OV C 103 E, 30.4.2002., 368. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2002. gada 25. septembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) OV C 221, 17.9.2002., 64. lpp.

(14) Dalībvalstīm jāļauj noteikt robežu, kuru pārsniedzot personu uzskatītu par spējīgu segt tiesāšanās izdevumus šajā direktīvā noteiktajos apstākļos; šādas robežas jānosaka, ņemot vērā dažādus objektīvus faktorus, tādus kā ienākumi, kapitāls vai ģimenes stāvoklis.

(15) Šās direktīvas mērķus tomēr nevar sasniegt, ja juridiskās palīdzības pieprasītājiem nav iespējas pierādīt, ka viņi nevar segt tiesāšanās izdevumus, pat ja viņu līdzekļi pārsniedz robežu, ko noteikusi dalībvalsts, kurā notiek tiesas sēdes; novērtējot, vai juridiskā palīdzība piešķirama uz šāda pamata, iestādes dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes, var ņemt vērā informāciju par to, vai pieprasītājs atbilst finansiālajiem kritērijiem par tiesībām saņemt palīdzību domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī.

(16) Iespēja konkrētajā lietā izmantot citus mehānismus reālas tiesas pieejamības nodrošināšanai nav juridiskās palīdzības veids; taču tā var pamatot prezumpciju, ka attiecīgā persona spēj segt tiesāšanās izdevumus, neraugoties uz savu nelabvēlīgo finansiālo stāvokli.

(17) Jāļauj dalībvalstīm noraidīt juridiskās palīdzības pieprasījumus gadījumos, kad prasījumi lietā ir nepārprotami nepamatoti, vai pamatojoties uz lietas būtību, ja vien ir sniegta pirmstiesas konsultācija un garantēta tiesas pieejamība; pieņemot lēmumu par pieprasījuma būtību, dalībvalstis var noraidīt juridiskās palīdzības pieprasījumu, ja pieprasītājs prasa atlīdzināt kaitējumu viņa reputācijai, bet nav cietis materiālus vai finansiālus zaudējumus, vai pieprasījums attiecas uz prasījumu, kas tieši saistīts ar pieprasītāja komercdarbību vai neatkarīgu profesionālo darbību.

(18) Dalībvalstu tiesību sistēmu sarežģītībai un atšķirībām, kā arī izdevumiem saistībā ar strīda pārrobežu raksturu nebūtu jāliedz tiesas pieejamības iespēja; juridiskajai palīdzībai tādēļ būtu jāsedz izdevumi, kas tieši saistīti ar strīda pārrobežu raksturu.

(19) Apsverot, vai ir nepieciešama personas fiziskā klātbūtne tiesā, dalībvalsts tiesām jāņem vērā visu to priekšrocību izmantošanas iespējas, kas paredzētas Padomes Regulā (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās ([1]).

(20) Juridiskajai palīdzībai, ja tāda ir piešķirta, jāaptver visa tiesvedība, ieskaitot izdevumus tiesas sprieduma izpildei; palīdzības saņēmējam joprojām būtu jāsaņem šī palīdzība, ja viņš iesniedz pārsūdzību vai pārsūdzība iesniegta pret viņu, ciktāl ir ievēroti nosacījumi attiecībā uz finanšu līdzekļiem un strīda būtību.

(21) Juridiskā palīdzība jāpiešķir ar vienādiem noteikumiem gan attiecībā uz parastu tiesvedību, gan attiecībā uz ārpustiesas procedūrām, tādām kā starpniecība, ja šādu procedūru izmantošanu pieprasa likums vai šādu rīkojumu ir devusi tiesa.

(22) Juridiskā palīdzība jāsniedz arī attiecībā uz publisku aktu izpildi citā dalībvalstī saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem nosacījumiem.

(23) Tā kā juridisko palīdzību piešķir dalībvalsts, kurā notiek tiesas sēdes vai kurā nolēmums izpildāms, izņemot pirmstiesas juridisko konsultāciju, ja palīdzības pieprasītāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta nav dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes, tad minētajai dalībvalstij jāpiemēro savi tiesību akti atbilstīgi šīs direktīvas principiem.

(24) Ieteicams, ka juridisko palīdzību piešķir vai atsaka kompetentā iestāde dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes vai kurā izpildāms nolēmums; tas attiecas gan uz gadījumu, kad tiesa iztiesā lietu pēc būtības, gan uz gadījumu, kad tiesai jāpieņem pirmais lēmums par to, vai lieta tai ir piekritīga.

(25) Ir jāorganizē dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbība civillietās, lai veicinātu sabiedrības un profesionālo aprindu informētību un vienkāršotu un paātrinātu juridiskās palīdzības pieprasījumu savstarpēju pārsūtīšanu starp dalībvalstīm.

(26) Šajā direktīvā paredzētie paziņošanas un pārsūtīšanas mehānismi pamatojas uz mehānismiem, kas izklāstīti 1977. gada 27. janvārī Strasbūrā parakstītajā Eiropas Nolīgumā par juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanu, še turpmāk – "1977. gada Nolīgums"; juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanai ir noteikts termiņš, kas nav paredzēts 1977. gada Nolīgumā; salīdzinoši īsais termiņš sekmē tiesu sistēmas darbu.

(27) Saskaņā ar šo direktīvu nosūtītai informācijai jābūt aizsargātai; tā kā ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([2]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/66/EK (1997. gada 15. decembris) par personas datu apstrādi un privātuma aizsardzību sakaru nozarē ([3]), tad šajā direktīvā nav vajadzīgi īpaši noteikumi par datu aizsardzību.

([1]) OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

([2]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

([3]) OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.

(28) Standarta veidlapu ieviešana juridiskās palīdzības pieprasījumiem un juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanai pārrobežu tiesas prāvas gadījumā atvieglos un paātrinās minētās procedūras.

(29) Turklāt šādām pieprasījumu veidlapām, kā arī attiecīgo valstu pieprasījumu veidlapām būtu jābūt pieejamām Eiropas mērogā ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla, kas izveidots saskaņā ar Lēmumu 2001/470/EK [1], starpniecību.

(30) Šīs direktīvas izpildei vajadzīgie pasākumi jānosaka saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [2].

(31) Jāprecizē tas, ka obligāto normu ieviešana attiecībā uz pārrobežu strīdiem neliedz dalībvalstīm paredzēt labvēlīgāku režīmu juridiskās palīdzības pieprasītājiem un saņēmējiem.

(32) 1977. gada Nolīgumu un 2001. gadā Maskavā parakstīto Papildu protokolu Eiropas Nolīgumam par juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanu turpina piemērot ES dalībvalstu un to trešo valstu savstarpējās attiecībās, kuras ir 1977. gada Nolīguma vai protokola dalībvalstis; attiecībās starp dalībvalstīm šīs direktīvas noteikumi ir pārāki par 1977. gada Nolīguma un protokola noteikumiem.

(33) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā.

(34) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva nav tai saistoša un nav tai piemērojama,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķi un darbības joma

1. Šīs direktīvas mērķis ir uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos.

2. Šī direktīva attiecas uz pārrobežu strīdiem civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. Tā neattiecas uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām.

3. Šajā direktīvā "dalībvalsts" ir jebkura dalībvalsts, izņemot Dāniju.

2. pants

Pārrobežu strīdi

1. Šajā direktīvā pārrobežu strīds ir strīds, kurā puses, kas pieprasa juridisko palīdzību uz šīs direktīvas pamata, domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta nav dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēde vai kurā jāizpilda tiesas nolēmums.

2. Dalībvalsti, kurā pusei ir domicils, nosaka saskaņā ar 59. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [3].

3. Atbilstošais brīdis, kurā nosaka, vai pastāv pārrobežu strīds, ir brīdis, kad saskaņā ar šo direktīvu iesniedz pieprasījumu.

II NODAĻA

TIESĪBAS UZ JURIDISKO PALĪDZĪBU

3. pants

Tiesības uz juridisko palīdzību

1. Fiziskām personām, kuras ir puses strīdā, uz ko attiecas šī direktīva, ir tiesības saņemt atbilstīgu juridisko palīdzību, lai nodrošinātu reālu tiesas pieejamību saskaņā ar šajā direktīvā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Juridisko palīdzību uzskata par atbilstīgu, ja tā garantē:

a) pirmstiesas konsultāciju, lai panāktu izlīgumu pirms tiesvedības ierosināšanas;

b) juridisku palīdzību un pārstāvību tiesā un palīdzības saņēmēja atbrīvojumu no tiesāšanās izdevumu segšanas vai šo izdevumu atlīdzināšanu, ieskaitot 7. pantā minētos izdevumus un honorārus personām, kuras tiesa pilnvarojusi rīkoties tiesvedības laikā.

Dalībvalstīs, kurās zaudējusī puse sedz otras puses izdevumus, gadījumā, ja palīdzības saņēmējs ir zaudētājs, juridiskajā palīdzībā iekļauj otras puses izdevumus, ja tajā iekļautu šādu izdevumu segšanu gadījumā, ja palīdzības saņēmēja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta būtu dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes.

[1] OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.
[2] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
[3] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regula grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1496/2002 (OV L 225, 22.8.2002., 13. lpp.).

3. Dalībvalstīm nav jāsniedz juridiskā palīdzība vai jānodrošina pārstāvība tiesā tādos tiesas procesos, kas īpaši paredzēti, lai puses varētu izklāstīt lietu personiski, izņemot gadījumus, kad tiesa vai cita kompetenta iestāde nolemj citādi, lai nodrošinātu pušu vienlīdzību vai lietas sarežģītības dēļ.

4. Dalībvalstis var lūgt juridiskās palīdzības saņēmējus izdarīt samērīgas iemaksas tiesāšanās izdevumu segšanai, ņemot vērā 5. pantā minētos nosacījumus.

5. Dalībvalstis var noteikt, ka kompetentā iestāde var izlemt, ka juridiskās palīdzības saņēmējiem pilnībā vai daļēji jāatmaksā šī palīdzība, ja viņu finansiālais stāvoklis ir būtiski uzlabojies vai lēmums par juridiskās palīdzības piešķiršanu ir pieņemts, pamatojoties uz saņēmēja sniegtu nepareizu informāciju.

4. pants

Nediskriminācijas princips

Dalībvalstis bez jebkādas diskriminācijas piešķir juridisko palīdzību Savienības pilsoņiem un trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi dzīvo dalībvalstī.

III NODAĻA

JURIDISKĀS PALĪDZĪBAS NOSACĪJUMI UN APMĒRS

5. pants

Nosacījumi attiecībā uz finanšu līdzekļiem

1. Dalībvalstis piešķir juridisko palīdzību 3. panta 1. punktā minētajām personām, kuras daļēji vai pilnībā nespēj segt 3. panta 2. punktā minētos tiesāšanās izdevumus sava ekonomiskā stāvokļa dēļ, lai nodrošinātu šīm personām reālu tiesas pieejamību.

2. Personas ekonomisko stāvokli novērtē kompetenta iestāde dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes, ņemot vērā dažādus objektīvus faktorus, tādus kā ienākumi, kapitāls vai ģimenes stāvoklis, ieskaitot to personu līdzekļu novērtējumu, kuras ir finansiāli atkarīgas no pieprasītāja.

3. Dalībvalstis var noteikt robežas, kuras pārsniedzot juridiskās palīdzības pieprasītājus uzskata par spējīgiem pilnībā vai daļēji segt 3. panta 2. punktā minētos tiesāšanās izdevumus. Šīs robežas nosaka, pamatojoties uz šā panta 2. punktā formulētajiem kritērijiem.

4. Saskaņā ar šā panta 3. punktu noteiktās robežas nevar liegt piešķirt juridisko palīdzību tiem šās palīdzības pieprasītājiem, kuru līdzekļi pārsniedz minētās robežas, ja viņi pierāda, ka nespēj samaksāt 3. panta 2. punktā minētos tiesāšanās izdevumus tādēļ, ka pastāv atšķirības starp dzīves dārdzību domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī un dalībvalsti, kurā notiek tiesas sēdes.

5. Juridiskā palīdzība nav jāpiešķir pieprasītājiem, ja tiem konkrētajā lietā ir faktiski pieejami citi mehānismi, kas sedz 3. panta 2. punktā minētos tiesāšanās izdevumus.

6. pants

Nosacījumi attiecībā uz strīdu būtību

1. Dalībvalstis var noteikt, ka juridiskās palīdzības pieprasījumus lietās, kad prasījumi šķiet nepārprotami nepamatoti, kompetentās iestādes var noraidīt.

2. Ja piedāvā pirmstiesas konsultāciju, turpmāku juridisko palīdzību var atteikt vai anulēt, pamatojoties uz lietas būtību, ciktāl ir garantēta tiesas pieejamība.

3. Pieņemot lēmumu par pieprasījuma būtību un neierobežojot 5. pantu, dalībvalstis ņem vērā konkrētās lietas svarīgumu pieprasītājam, bet var ņemt vērā arī lietas raksturu, ja pieprasītājs prasa atlīdzināt kaitējumu viņa reputācijai, bet nav cietis materiālus vai finansiālus zaudējumus, vai arī pieprasījums attiecas uz prasījumu, kas tieši saistīts ar pieprasītāja komercdarbību vai neatkarīgu profesionālo darbību.

7. pants

Izdevumi, kas saistīti ar strīda pārrobežu raksturu

Juridiskajā palīdzībā, kas piešķirta dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes, iekļauj šādus izdevumus, kuri ir tieši saistīti ar strīda pārrobežu raksturu:

a) tulku pakalpojumi;

b) tādu tiesas vai kompetentās iestādes pieprasītu un palīdzības saņēmēja iesniegtu dokumentu tulkošana, kas ir nepieciešami lietas izšķiršanai; un

c) ceļa izdevumi, kas jāsedz pieprasītājam, ja personu, kuras saistītas ar prasības iesniegšanu, fiziskā klātbūtne tiesā ir paredzēta likumā vai arī to pieprasa attiecīgās dalībvalsts tiesa, un tiesa nolemj, ka attiecīgās personas atbilstīgi tiesas prasībām nevar uzklausīt citādā veidā.

8. pants

Izdevumi, ko sedz domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts

Dalībvalsts, kurā ir juridiskās palīdzības pieprasītāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta, sniedz juridisko palīdzību, kā norādīts 3. panta 2. punktā, kas vajadzīga, lai segtu:

a) izdevumus, kas saistīti ar vietējā advokāta vai jebkuras citas personas, kurai saskaņā ar likumu ir tiesības sniegt juridisku konsultāciju, palīdzību līdz juridiskās palīdzības pieprasījuma saņemšanai saskaņā ar šo direktīvu dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes;

b) pieprasījuma un vajadzīgo apliecinošo dokumentu tulkošanas izmaksas, ja pieprasījumu iesniedz iestādēm minētajā dalībvalstī.

9. pants

Juridiskās palīdzības nepārtrauktība

1. Juridisko palīdzību pilnībā vai daļēji turpina piešķirt saņēmējam, lai segtu izdevumus, kas radušies, lai panāktu sprieduma izpildi dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes.

2. Saņēmējs, kas ir saņēmis juridisko palīdzību dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes, saņem juridisko palīdzību, kāda paredzēta tās dalībvalsts tiesībās, kurā lūdz nolēmuma atzīšanu vai izpildi.

3. Juridiskā palīdzība joprojām ir pieejama, ievērojot 5. un 6. pantu, ja iesniedz pārsūdzību pret palīdzības saņēmēju vai palīdzības saņēmējs iesniedz pārsūdzību.

4. Dalībvalstis var noteikt pieprasījuma atkārtotu izskatīšanu jebkurā procesa stadijā, pamatojoties uz 3. panta 3. un 5. punktu, 5. un 6. pantu, tostarp šā panta 1. līdz 3. punktā minētajās stadijās.

10. pants

Ārpustiesas procedūras

Juridiskā palīdzība attiecas arī uz ārpustiesas procedūrām saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem nosacījumiem, ja tiesību aktos paredzēts, ka pusēm jāizmanto šādas procedūras, vai tiesa ir devusi strīdā iesaistītajām pusēm rīkojumu par šādu procedūru izmantošanu.

11. pants

Publiskie akti

Juridisko palīdzību sniedz attiecībā uz publisku aktu izpildi citā dalībvalstī saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem nosacījumiem.

IV NODAĻA

PROCEDŪRA

12. pants

Iestāde, kas piešķir juridisko palīdzību

Juridisko palīdzību, neierobežojot 8. pantu, piešķir vai atsaka kompetentā iestāde dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes.

13. pants

Juridiskās palīdzības pieprasījumu iesniegšana un pārsūtīšana

1. Juridiskās palīdzības pieprasījumus var iesniegt:

a) kompetentajai iestādei dalībvalstī, kurā ir pieprasītāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta (pārsūtītāja iestāde); vai

b) kompetentajai iestādei dalībvalstī, kurā notiek tiesas sēdes vai kurā jāizpilda nolēmums (saņēmēja iestāde).

2. Juridiskās palīdzības pieprasījumu aizpilda un apliecinošos dokumentu pārtulko:

a) kompetentās saņēmējas iestādes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valodām, kas atbilst kādai no Kopienas iestādēs lietotajām valodām; vai

b) citā valodā, kuru minētā dalībvalsts ir norādījusi par sev pieņemamu saskaņā ar 14. panta 3. punktu.

3. Kompetentās pārsūtītājas iestādes var izlemt atteikt pieprasījuma pārsūtīšanu, ja tas nepārprotami ir:

a) nepamatots vai

b) ārpus šīs direktīvas piemērošanas jomas.

Uz šādiem lēmumiem attiecas 15. panta 2. un 3. punktā minētie nosacījumi.

4. Kompetentā pārsūtītāja iestāde palīdz pieprasītājam, nodrošinot to, ka pieprasījumam ir pievienoti visi apliecinošie dokumenti, par kuriem tai ir zināms, ka tie ir vajadzīgi, lai pieprasījumu izskatītu. Tā palīdz pieprasītājam nodrošināt arī visus vajadzīgos apliecinošo dokumentu tulkojumus saskaņā ar 8. panta b) apakšpunktu.

Kompetentā pārsūtītāja iestāde nosūta pieprasījumu kompetentajai saņēmējai iestādei citā dalībvalstī 15 dienās pēc tam, kad saņemts vienā no 2. punktā norādītajām valodām pienācīgi aizpildīts pieprasījums un apliecinošie dokumenti, kas vajadzības gadījumā pārtulkoti vienā no minētajām valodām.

5. Dokumentus, ko pārsūta saskaņā ar šo direktīvu, atbrīvo no legalizācijas vai tai līdzvērtīgām formalitātēm.

6. Dalībvalstis nevar pieprasīt samaksu par pakalpojumiem, kas sniegti saskaņā ar 4. punktu. Dalībvalstis, kurās ir juridiskās palīdzības pieprasītāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta, var noteikt, ka pieprasītājam jāatlīdzina tulkošanas izdevumi, ko segusi kompetentā pārsūtītāja iestāde, ja kompetentā iestāde noraida juridiskās palīdzības pieprasījumu.

14. pants

Kompetentās iestādes un valoda

1. Dalībvalstis izraugās iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas nosūtīt (pārsūtītājas iestādes) un saņemt (saņēmējas iestādes) pieprasījumus.

2. Katra dalībvalsts sniedz Komisijai šādu informāciju:

— šā panta 1. punktā norādīto kompetento saņēmēju vai pārsūtītāju iestāžu nosaukumus un adreses,

— to teritoriālo kompetenci,

— ar kādiem līdzekļiem tām var nogādāt pieprasījumus, un

— valodas, kuras var lietot pieprasījuma veidlapas aizpildīšanā.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu Kopienas iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav šo valstu valodas un kuras ir pieņemamas kompetentajai saņēmējai iestādei, lai saskaņā ar šo direktīvu aizpildītu saņemamos juridiskās palīdzības pieprasījumus.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu 2. un 3. punktā norādīto informāciju līdz 2004. gada 30. novembrim. Visus turpmākus šādas informācijas grozījumus dara Komisijai zināmus ne vēlāk kā divus mēnešus pirms šā grozījuma stāšanās spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

5. Informāciju, kas norādīta 2. un 3. punktā, publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Pieprasījumu izskatīšana

1. Valsts iestādes, kam piešķirtas pilnvaras pieņemt lēmumus attiecībā uz juridiskās palīdzības pieprasījumiem, nodrošina, ka pieprasītāju pilnībā informē par pieprasījuma izskatīšanu.

2. Pieprasījumu pilnīgas vai daļējas noraidīšanas gadījumā paziņo noraidīšanas iemeslus.

3. Dalībvalstis paredz juridiskās palīdzības pieprasījumu noraidīšanas lēmumu pārskatīšanu vai pārsūdzību. Dalībvalstis var noteikt izņēmumu attiecībā uz gadījumiem, kad lūgumu par juridiskās palīdzības piešķiršanu ir noraidījusi tiesa, kuras lēmums lietā pēc būtības attiecīgās valsts tiesībās nav pārsūdzams, vai apelācijas tiesa.

4. Ja lēmums par juridiskās palīdzības atteikšanu vai pārtraukšanu atbilstīgi 6. pantam pakļauts apstrīdēšanai administratīvā kārtā, tad pieņemtie lēmumi vienmēr ir pakļauti tiesas kontrolei.

16. pants

Standarta veidlapas

1. Lai atvieglotu pārsūtīšanu, saskaņā ar 17. panta 2. punktā izklāstīto procedūru jānosaka standarta veidlapas juridiskās palīdzības pieprasījumiem un šādu pieprasījumu pārsūtīšanai.

2. Standarta veidlapas juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanai ievieš līdz 2003. gada 30. maijam.

Standarta veidlapas juridiskās palīdzības pieprasījumiem ievieš līdz 2004. gada 30. novembrim.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

18. pants

Informēšana

Valstu kompetentās iestādes sadarbojas, lai informētu plašu sabiedrību un profesionālās aprindas par juridiskās palīdzības dažādajām sistēmām, jo īpaši izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu, kas izveidots saskaņā ar Lēmumu 2001/470/EK.

19. pants

Labvēlīgāki noteikumi

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm paredzēt labvēlīgāku režīmu juridiskās palīdzības pieprasītājiem un saņēmējiem.

20. pants

Saistība ar citiem aktiem

Attiecībās starp dalībvalstīm un lietās, uz kurām attiecas šī direktīva, šīs direktīvas noteikumi ir pārāki par noteikumiem, kas iekļauti dalībvalstu noslēgtajos divpusējos un daudzpusējos nolīgumos, tostarp:

a) Eiropas Nolīgumā par juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanu, kas parakstīts Strasbūrā 1977. gada 27. janvārī un grozīts ar Eiropas Nolīguma par juridiskās palīdzības pieprasījumu pārsūtīšanu Papildu protokolu, kas parakstīts Maskavā 2001. gadā;

b) Hāgas 1980. gada 25. oktobra Konvencijā par tiesu starptautisko pieejamību.

21. pants

Transpozīcija valstu tiesībās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tajās stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2004. gada 30. novembrim izpildītu šo direktīvu, izņemot 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, attiecībā uz kuru transpozīcija dalībvalstu tiesībās notiek līdz 2006. gada 30. maijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis nosaka šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

23. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2003. gada 27. janvārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. PAPANDREOU

9

Kompensācija noziegumos cietušajiem

9a

Padomes Direktīva 2004/80/EK (2004. gada 29. aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem

32004L0080

L 261/15 EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 6.8.2004.

PADOMES DIREKTĪVA 2004/80/EK
(2004. gada 29. aprīlis)
par kompensāciju noziegumos cietušajiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā:

(1) Viens no Eiropas Kopienas mērķiem ir atcelt šķēršļus brīvai personu kustībai un pakalpojumu apritei starp dalībvalstīm.

(2) Tiesa Kovena [*Cowan*] [4] lietā nolēma, ka gadījumā, kad Kopienu tiesībās fiziskai personai ir garantēta brīvība ceļot uz citu dalībvalsti, šīs personas aizsardzība pret kaitējumu attiecīgajā dalībvalstī ar tādu pašu pamatojumu kā attiecībā uz pilsoņiem un personām, kas šajā valstī dzīvo, ir brīvās kustības tiešs priekšnosacījums. Pasākumiem, kas paredzēti, lai veicinātu kompensāciju piešķiršanu noziegumos cietušajiem, jābūt šā mērķa īstenošanas sastāvdaļai.

(3) Eiropadome savā sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tamperē aicināja sagatavot noziegumos cietušo aizsardzības obligātos standartus, īpaši attiecībā uz tiesas pieejamību cietušajiem un viņu tiesībām uz kompensāciju par kaitējumiem, ieskaitot tiesu izdevumus.

(4) Briseles Eiropadome, tiekoties 2004. gada 25. un 26. martā, ar Deklarāciju par terorisma apkarošanu aicināja šo direktīvu pieņemt līdz 2004. gada 1. maijam.

(5) Padome 2001. gada 15. martā pieņēma Pamatlēmumu 2001/220/TI par cietušo statusu kriminālprocesā [5]. Ar šo lēmumu, pamatojoties uz Eiropas Savienības līguma VI sadaļu, noziegumos cietušajiem kriminālprocesā ļauj prasīt kompensāciju no likumpārkāpēja.

(6) Noziegumos cietušajiem Eiropas Savienībā jābūt tiesībām uz taisnīgu un samērīgu kompensāciju par nodarītajiem kaitējumiem neatkarīgi no tā, kurā Eiropas Kopienas vietā noziegums izdarīts.

(7) Ar šo direktīvu izveido sadarbības sistēmu, lai noziegumos cietušajiem atvieglotu kompensācijas saņemšanu pārrobežu gadījumos, kurai jādarbojas, pamatojoties uz dalībvalstu sistēmām kompensāciju piešķiršanai tādos tīšos, vardarbīgos noziegumos cietušajiem, kas izdarīti to teritorijā. Tādēļ visās dalībvalstīs jābūt kompensācijas mehānismam.

(8) Daudzas dalībvalstis jau ir izveidojušas šādas kompensācijas sistēmas, un tādējādi dažas no tām pilda savas saistības saskaņā ar Eiropas 1983. gada 24. novembra Konvenciju par kompensācijām vardarbīgos noziegumos cietušajiem.

(9) Ņemot vērā, ka šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir vajadzīgi, lai sasniegtu Kopienas mērķus, un Līgumā šīs direktīvas pieņemšanai paredzētas tikai 308. pantā noteiktās pilnvaras, ir jāpiemēro minētais pants.

(10) Noziegumos cietušie bieži nevar saņemt kompensāciju no likumpārkāpēja tādēļ, ka likumpārkāpējam nav līdzekļu, kas vajadzīgi, lai izpildītu spriedumu par zaudējumu segšanu, vai arī likumpārkāpēju nevar identificēt vai veikt kriminālvajāšanu pret to.

(11) Jāievieš dalībvalstu iestāžu sadarbības sistēma, lai veicinātu kompensācijas saņemšanu gadījumos, kad noziegums izdarīts dalībvalstī, kurā nav cietušā pastāvīgā dzīvesvieta.

(12) Ar šo sistēmu jānodrošina tas, ka noziegumos cietušie vienmēr var vērsties kādā iestādē dalībvalstī, kurā ir to pastāvīgā dzīvesvieta, un jāatvieglo visas praktiskās un valodu grūtības, kas rodas pārrobežu gadījumā.

(13) Sistēmā jāiekļauj noteikumi, kas vajadzīgi, lai noziegumos cietušajam ļautu meklēt informāciju, kura vajadzīga, lai iesniegtu prasību, un iesaistītajām iestādēm ļautu efektīvi sadarboties.

(14) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atkārtoti apstiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā kā Kopienu tiesību vispārējie principi.

---

(1) OV C 45 E, 25.2.2003., 69. lpp.
(2) Atzinums sniegts 2003. gada 23. oktobrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
(3) OV C 95, 23.4.2003., 40. lpp.
(4) Lieta 186/87, *European Court reports* 1989, 195. lpp.
(5) OV L 82, 22.3.2001., 1. lpp.

(15) Pārrobežu elementu dēļ dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt mērķi, kas paredz veicināt kompensācijas saņemšanu, un, ņemot vērā rīcības apjomu vai sekas, to labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā nenosaka neko tādu, kas nav vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.

(16) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi ir jānosaka saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas kārtību [1],

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

KOMPENSĀCIJAS SAŅEMŠANA PĀRROBEŽU GADĪJUMOS

1. pants

Tiesības iesniegt prasību dalībvalstī, kurā ir pastāvīgā dzīvesvieta

Dalībvalstis nodrošina to, ka tad, ja tīšs, vardarbīgs noziegums izdarīts dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā kompensācijas prasītājs pastāvīgi dzīvo, tad prasītājam ir tiesības prasību iesniegt kādai iestādei vai citai struktūrai pēdējā dalībvalstī.

2. pants

Atbildība par kompensācijas maksāšanu

Kompensāciju maksā tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā izdarīts noziegums.

3. pants

Atbildīgās iestādes un administratīvās procedūras

1. Dalībvalstis izveido vai izraugās vienu vai vairākas iestādes vai citas struktūras, turpmāk – "palīgiestāde vai palīgiestādes", kas ir atbildīgas par 1. panta piemērošanu.

2. Dalībvalstis izveido vai izraugās vienu vai vairākas iestādes vai citas struktūras, turpmāk – "lēmējiestāde vai lēmējiestādes", kas ir atbildīgas par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz kompensācijas pieteikumiem.

3. Dalībvalstis dara visu iespējamo, lai līdz minimumam samazinātu administratīvās formalitātes, kas jāveic kompensācijas prasītājam.

4. pants

Informācija iespējamiem prasītājiem

Dalībvalstis ar tādiem līdzekļiem, kādus tās uzskata par piemērotiem, nodrošina to, ka iespējamiem kompensācijas prasītājiem ir pieejama būtiska informācija par iespējām prasīt kompensāciju.

5. pants

Palīdzība prasītājam

1. Palīgiestāde prasītājam sniedz 4. pantā minēto informāciju un vajadzīgās pieteikuma veidlapas, pamatojoties uz rokasgrāmatu, kas sagatavota saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

2. Palīgiestāde pēc prasītāja pieprasījuma sniedz vispārīgus norādījumus un informāciju par pieteikuma aizpildīšanu un apliecinošajiem dokumentiem, kas var būt vajadzīgi.

3. Palīgiestāde pieteikumu nevērtē.

6. pants

Pieteikumu nosūtīšana

1. Palīgiestāde, tiklīdz tas iespējams, nosūta pieteikumu un visus apliecinošos dokumentus lēmējiestādei.

2. Palīgiestāde nosūta pieteikumu, izmantojot 14. pantā minēto standarta veidlapu.

3. Pieteikuma un visu apliecinošo dokumentu valodu nosaka saskaņā ar 11. panta 1. punktu.

7. pants

Pieteikumu saņemšana

Saņemot pieteikumu, kas nosūtīts saskaņā ar 6. pantu, lēmējiestāde, tiklīdz tas iespējams, nosūta palīgiestādei un prasītājam šādu informāciju:

a) kontaktpersona vai struktūrvienība, kas ir atbildīga par lietas izskatīšanu;

b) pieteikuma saņemšanas apstiprinājums;

c) ja iespējams – norāde uz aptuveno laiku, līdz kuram tiks pieņemts lēmums.

[1] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

8. pants

Papildu informācijas pieprasījumi

Palīgiestāde pēc vajadzības sniedz prasītājam vispārīgus norādījumus par to, kā sniegt papildinformāciju, ja lēmējiestāde to pieprasa.

Palīgiestāde pēc prasītāja pieprasījuma, tiklīdz iespējams, to nosūta tieši lēmējiestādei, pēc vajadzības pievienojot nosūtīto apliecinošo dokumentu sarakstu.

9. pants

Prasītāja uzklausīšana

1. Ja lēmējiestāde saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem nolemj uzklausīt prasītāju vai kādu citu personu, piemēram, liecinieku vai ekspertu, tad tā var sazināties ar palīgiestādi, lai organizētu:

a) tās personas (to personu) uzklausīšanu, kas lēmējiestādei tieši jāuzklausa saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, īpaši, izmantojot telefonkonferenci vai videokonferenci, vai

b) tās personas (to personu) uzklausīšanu, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem jāuzklausa palīgiestādei, kura pēc tam uzklausīšanas ziņojumu nosūta lēmējiestādei.

2. Tiešā noklausīšanās saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu var notikt tikai sadarbībā ar palīgiestādi un brīvprātīgi, bez iespējas, ka lēmējiestāde piemēro piespiedu līdzekļus.

10. pants

Lēmuma paziņošana

Lēmējiestāde, tiklīdz tas iespējams, pēc lēmuma pieņemšanas lēmumu par kompensācijas pieteikumu, izmantojot 14. pantā minēto standarta veidlapu, nosūta prasītājam un palīgiestādei saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

11. pants

Citi noteikumi

1. Informācija, ko viena iestāde nosūta otrai, ievērojot 6. līdz 10. pantu, ir:

a) saņēmējas iestādes dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valodām, kas ir kāda no Kopienas iestādēs lietotajām valodām, vai

b) citā Kopienas iestādēs lietotā valodā, kuru attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi kā sev pieņemamu;

izņemot:

i) lēmējiestādes pieņemta lēmuma pilnu tekstu, ja valodu lietojums ir reglamentēts lēmējiestādes dalībvalsts tiesību aktos;

ii) ziņojumus, kas sagatavoti pēc uzklausīšanas saskaņā ar 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ja valodu lietojumu nosaka palīgiestāde, ievērojot prasību, ka tā ir viena no Kopienas iestādēs lietotajām valodām.

2. Pakalpojumi, ko palīgiestāde sniedz saskaņā ar 1. līdz 10. pantu, nav pamats prasībai, lai prasītājs vai lēmējiestāde atlīdzina maksājumus vai izmaksas.

3. Uz pieteikuma veidlapām un visiem pārējiem dokumentiem, ko nosūta saskaņā ar 6. līdz 10. pantu, neattiecas autentificēšana vai tai līdzvērtīgas formalitātes.

II NODAĻA

VALSTU KOMPENSĀCIJAS SISTĒMAS

12. pants

1. Šīs direktīvas noteikumi par kompensācijas saņemšanu pārrobežu gadījumos ir piemērojami, pamatojoties uz dalībvalstu to kompensāciju sistēmām, kuras izmaksā to attiecīgajā teritorijā izdarītos tīšos, vardarbīgos noziegumos cietušajiem.

2. Visas dalībvalstis nodrošina to, ka to tiesību normās ir paredzēta tāda to teritorijā izdarītos tīšos, vardarbīgos noziegumos cietušajiem izmaksājamo kompensāciju sistēma, kura garantē taisnīgu un samērīgu kompensāciju cietušajiem.

III NODAĻA

ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI

13. pants

Informācija, kas jānosūta Komisijai, un rokasgrāmata

1. Dalībvalstis vēlākais 2005. gada 1. jūlijā Komisijai nosūta:

a) to iestāžu sarakstu, kas izveidotas vai izraudzītas saskaņā ar 3. panta 1. punktu un 3. panta 2. punktu, pēc vajadzības iekļaujot informāciju par šo iestāžu īpašo un teritoriālo jurisdikciju;

b) informāciju par valodu(-ām), kas minēta(-as) 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā un ko iestādes var pieņemt, lai piemērotu 6. līdz 10. pantu, un par oficiālo valodu vai oficiālajām valodām, kas nav tā(-ās) pati(-šas) valoda(-as), bet kas tai ir pieņemama(-as) pieteikumu sūtīšanai saskaņā ar 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

c) informāciju, kas jāpaziņo saskaņā ar 4. pantu;

d) kompensācijas pieteikumu veidlapas.

Dalībvalstis informē Komisiju par turpmākām šīs informācijas izmaiņām.

2. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sagatavo un publicē internetā rokasgrāmatu, kurā ir informācija, ko dalībvalstis sniegušas, ievērojot 1. punktu. Komisija ir atbildīga par vajadzīgo rokasgrāmatas tulkojumu sagatavošanu.

14. pants

Standarta veidlapa pieteikumu un lēmumu nosūtīšanai

Standarta veidlapas pieteikumu un lēmumu nosūtīšanai izveido vēlākais 2005. gada 31. oktobrī saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru.

15. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

16. pants

Centrālie kontaktpunkti

Dalībvalstis izraugās centrālos kontaktpunktus, lai:

a) palīdzētu īstenot 13. panta 2. punktu;

b) turpinātu ciešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp dalībvalstu palīgiestādēm un lēmējiestādēm un

c) sniegtu palīdzību un meklētu risinājumus grūtībās, kas var rasties, piemērojot 1. līdz 10. pantu.

Kontaktpunkti sanāksmes rīko regulāri.

17. pants

Labvēlīgāki noteikumi

Ciktāl šādi noteikumi nav pretrunā šai direktīvai, šī direktīva dalībvalstīm neliedz:

a) ieviest vai paturēt spēkā labvēlīgākus noteikumus noziegumos cietušo vai citu noziegumos skartu personu labā;

b) ieviest vai paturēt spēkā noteikumus par kompensāciju tādos noziegumos cietušajiem, kas izdarīti ārpus to teritorijas, vai citai personai, kuru skāris šāds noziegums, saskaņā ar nosacījumiem, kurus dalībvalstis šim nolūkam var precizēt.

18. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais 2006. gada 1. janvārī izpildītu šīs direktīvas prasības, izņemot 12. panta 2. punktu, kas jāizpilda līdz 2005. gada 1. jūlijam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka pasākumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, attiecas tikai uz prasītājiem, kuriem kaitējumi nodarīti noziegumos, kas izdarīti pēc 2005. gada 30. jūnija.

3. Kad dalībvalstis nosaka šos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

19. pants

Pārskatīšana

Komisija vēlākais 2009. gada 1. janvārī iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 2004. gada 29. aprīlī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. McDOWELL

10

Mediācija civillietās

10a

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/52/EK (2008. gada 21. maijs) par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komerclietās

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/52/EK

(2008. gada 21. maijs)

par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komerclietās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. panta 5. punkta otro ievilkumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Kopiena ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai to sasniegtu, Kopienai *inter alia* ir jāpieņem pasākumi par tiesu iestāžu sadarbību civillietās, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību.

(2) Taisnīguma pieejamības princips ir būtisks, un, lai sekmētu labāku taisnīguma pieejamību, Eiropadome Tamperē notikušajā 1999. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē aicināja dalībvalstis izstrādāt alternatīvas ārpustiesas procedūras.

(3) Padome 2000. gada maijā pieņēma secinājumus par alternatīvām strīdu izšķiršanas metodēm saskaņā ar civiltiesībām un komerctiesībām, norādot, ka šajā jomā ir būtiski noteikt pamatprincipus, lai dotu iespēju atbilstīgi izstrādāt un izmantot ārpustiesas procedūras strīdu izšķiršanai civillietās un komerclietās, tādējādi vienkāršojot un uzlabojot taisnīguma pieejamību.

(4) Eiropas Komisija 2002. gada aprīlī nāca klajā ar Zaļo grāmatu par strīdu alternatīvu izšķiršanu civillietās un komerclietās, kurā izvērtēja esošo situāciju attiecībā uz strīdu alternatīvas izšķiršanas metodēm Eiropas Savienībā un ierosināja plašas apspriedes ar dalībvalstīm un ieinteresētām personām par iespējamiem pasākumiem, lai sekmētu mediācijas izmantošanu.

(5) Mērķī nodrošināt labāku taisnīguma pieejamību kā daļai no Eiropas Savienības politikas brīvības, drošības un tiesiskuma telpā būtu jāietver tiesas, kā arī ārpustiesas strīdu izšķiršanas metožu pieejamība. Šai direktīvai būtu jāveicina iekšējā tirgus atbilstīga darbība, jo īpaši mediācijas pakalpojumu pieejamības ziņā.

(6) Mediācija var nodrošināt strīdu civillietās un komerclietās izšķiršanu ārpus tiesas, bez pārmērīgām izmaksām un ātri, izmantojot procesus, kas ir pielāgoti pušu vajadzībām. Izlīgumi, kas panākti, izmantojot mediāciju, tiek biežāk ievēroti labprātīgi, un tie sniedz lielākas iespējas saglabāt draudzīgas un ilgtspējīgas attiecības starp pusēm. Minētie ieguvumi ir vēl būtiskāki, ja darbojas pārrobežu faktori.

(7) Lai vēl vairāk veicinātu mediācijas izmantošanu un nodrošinātu, ka iesaistītās puses, izmantojot mediāciju, var paļauties uz paredzamu tiesisko regulējumu, ir jāizstrādā pamatregulējums, jo īpaši attiecībā uz būtiskākajiem civilprocesuālajiem jautājumiem.

(8) Šī direktīva būtu jāpiemēro tikai mediācijas procesiem pārrobežu strīdos, taču dalībvalstīm nebūtu jāliedz tādus noteikumus piemērot arī iekšējiem mediācijas procesiem.

(9) Šai direktīvai nekādi nebūtu jākavē mūsdienu saziņas tehnoloģiju izmantošana mediācijā.

([1]) OV C 286, 17.11.2005., 1. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2007. gada 29. marta Atzinums (OV C 27 E, 31.1.2008., 129. lpp.), Padomes 2008. gada 28. februāra Kopējā nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. aprīļa Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

(10) Šī direktīva būtu jāpiemēro procesos, kuros divas vai vairākas pārrobežu strīdos iesaistītas puses pašas brīvprātīgi tiecas panākt izlīgumu ar kāda mediatora palīdzību. Tā būtu jāpiemēro civillietās un komerclietās. Tomēr tā nebūtu jāpiemēro tiesībām un pienākumiem, par kuriem puses nevar pašas pieņemt lēmumus saskaņā ar atbilstīgiem piemērojamiem tiesību aktiem. Tādas tiesības un pienākumi īpaši bieži ir ģimenes tiesībās un darba tiesībās.

(11) Šī direktīva nebūtu jāpiemēro pirmslīgumiskajām sarunām, kā arī tādiem strīdu izšķiršanas procesiem kā samierināšana, patērētāju sūdzību izskatīšana, šķīrējtiesa, kā arī ekspertu izraudzīšana vai arī tādiem procesiem, ko vada personas vai struktūras, kas sniedz oficiālus ieteikumus attiecībā uz strīda izšķiršanu, neatkarīgi no tā, vai tie ir juridiski saistoši vai ne.

(12) Šī direktīva būtu jāpiemēro gadījumos, ja mediāciju pusēm paredz tiesa vai arī ja mediācija ir paredzēta attiecīgas valsts tiesību aktos. Turklāt, ciktāl tiesnesis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var darboties kā mediators, šī direktīva būtu jāpiemēro arī mediācijai, ko veic tiesnesis, kurš nav atbildīgs par tiesvedību saistībā ar strīda jautājumu vai jautājumiem. Tomēr šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz gadījumiem, kad lietas izskatīšana ir sākta, bet tiesa vai tiesnesis mēģina izšķirt strīdu tādā tiesvedībā, kas attiecas uz konkrēto strīdu vai uz lietām, kurās tiesa vai tiesnesis, kas sācis lietu izskatīt, lūdz kādas kompetentas personas palīdzību vai padomu.

(13) Šajā direktīvā paredzētajai mediācijai vajadzētu būt labprātīgai, proti, tādai, kurā puses pašas ir atbildīgas par mediācijas procesu un var to organizēt atbilstīgi savām vēlmēm, un jebkurā laikā var to izbeigt. Tomēr saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiesām vajadzētu būt iespējai noteikt laika ierobežojumus mediācijas procesam. Tiesām vajadzētu būt iespējai vērst pušu uzmanību uz iespēju izmantot mediāciju, kad vien tas ir atbilstīgi.

(14) Nekam šajā direktīvā nebūtu jāskar attiecīgas valsts tiesību akti, kuros mediācijas izmantošana paredzēta kā obligāta vai kuros ir noteikti mediācijas izmantošanu veicinoši līdzekļi vai sankcijas, ja tādi tiesību akti pusēm neliedz īstenot tiesības uz piekļuvi tiesai. Tāpat nekam šajā direktīvā nebūtu jāskar pastāvošas pašregulatīvas mediācijas sistēmas, ja tās attiecas uz jautājumiem, kas nav ietverti šajā direktīvā.

(15) Lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, šajā direktīvā būtu jānorāda, kuru datumu izmanto, lai noteiktu, vai strīds, kuru puses mēģina izšķirt, izmantojot mediāciju, ir pārrobežu strīds. Ja nav rakstiskas vienošanās, pusēm būtu jāuzskata, ka tās ir vienojušās par mediācijas izmantošanu tad, kad tās ir veikušas konkrētas darbības, lai sāktu mediācijas procesu.

(16) Lai nodrošinātu vajadzīgo savstarpējo uzticību, ievērojot konfidencialitāti, ietekmi uz noilgumu un tā termiņu un mediācijā panākto izlīgumu atzīšanu un izpildi, dalībvalstīm, izmantojot jebkurus līdzekļus, ko tās uzskata par atbilstīgiem, būtu jāveicina mediatoru apmācības un efektīvu kvalitātes kontroles mehānismu ieviešana saistībā ar mediācijas pakalpojumu sniegšanu.

(17) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā tādi mehānismi, kuri varētu ietvert uz tirgus attiecībām balstītu risinājumu izmantošanu, un tām nebūtu jāpieprasa nodrošināt ar šiem mehānismiem saistītu finansējumu. Tādiem mehānismiem būtu jātiecas saglabāt mediācijas procesa elastību un iesaistīto pušu autonomiju, kā arī jānodrošina, lai mediācija notiktu efektīvi, objektīvi un kompetenti. Mediatoriem būtu jāzina, ka pastāv Eiropas Mediatoru rīcības kodekss; tas būtu arī jādara pieejams sabiedrībai, publicējot to internetā.

(18) Komisija 2001. gadā pieņēma oficiālu ieteikumu patērētāju aizsardzības jomā [1], nosakot minimālos kvalitātes kritērijus, kas uz vienprātību vērstu patērētāju strīdu izšķiršanā iesaistītām ārpustiesas struktūrām būtu jānodrošina to klientiem. Visi mediatori vai organizācijas, uz ko attiecas minētais ieteikums, būtu jāaicina ievērot tajā ietvertos principus. Lai veicinātu informācijas izplatīšanu par tādām struktūrām, Komisijai būtu jāizveido datu bāze par ārpustiesas sistēmām, ko dalībvalstis atzīst par tādām, kas ievēro minētā ieteikuma principus.

(19) Mediāciju nevajadzētu uzskatīt par sliktāku alternatīvu tiesvedībai tā iemesla dēļ, ka mediācijas procesā panākto izlīgumu ievērošana būtu atkarīga no iesaistīto pušu labas gribas. Tālab dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai mediācijā panākta rakstiska izlīguma puses varētu izlīguma saturu padarīt par izpildāmu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atteikties kādu izlīgumu atzīt par izpildāmu tikai tad, ja tā saturs ir pretrunā tās tiesību aktiem, tostarp starptautisko privāttiesību aktiem, vai ja tās tiesības neparedz konkrētā izlīguma satura izpildi. Tā tas varētu būt, ja izlīgumā paredzētais pienākums nav bijis izpildāms pēc būtības.

[1] Komisijas Ieteikums 2001/310/EK (2001. gada 4. aprīlis) par principiem attiecībā uz ārpustiesas struktūrām, kas iesaistītas patērētāju strīdu vienprātīgā risināšanā (OV L 109, 19.4.2001., 56. lpp.).

(20) Mediācijā panākta izlīguma saturs, kurš ir atzīts par izpildāmu vienā dalībvalstī, būtu jāatzīst un jāpasludina par izpildāmu citās dalībvalstīs saskaņā ar spēkā esošiem Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktiem. To varētu pamatot, piemēram, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [1] vai ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību [2].

(21) Regulā (EK) Nr. 2201/2003 ir īpaši paredzēts, ka, lai izlīgumi būtu izpildāmi citās dalībvalstīs, izlīgumiem starp pusēm ir jābūt izpildāmiem tajā dalībvalstī, kurā tie ir panākti. Tālab, ja mediācijā panākta izlīguma saturs ģimenes tiesību lietā nav izpildāms dalībvalstī, kurā tas ir panākts un kurā ir iesniegts izpildes lūgums, šai direktīvai nebūtu jāveicina, ka puses apiet konkrētās dalībvalsts tiesību aktus, panākot, ka attiecīgo izlīgumu atzīst par izpildāmu citā dalībvalstī.

(22) Šai direktīvai nebūtu jāietekmē dalībvalstu noteikumi par mediācijā panāktu izlīgumu izpildi.

(23) Konfidencialitāte mediācijas procesā ir būtiska, un tālab šai direktīvai būtu jāparedz minimāla atbilstība ar civilprocesa noteikumiem, lai aizsargātu mediācijas konfidencialitāti jebkurā turpmākā civillietu un komerclietu tiesvedībā vai šķīrējtiesas procesā.

(24) Lai sekmētu to, ka puses izmanto mediāciju, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecīgie valstu noteikumi par noilgumu un noilguma termiņiem neliedz pusēm iespēju sākt tiesvedību vai šķīrējtiesas procesu, ja mediācijas mēģinājums nav bijis sekmīgs. Dalībvalstīm būtu jāpārliecinās, ka šis rezultāts tiek sasniegts, pat ja šī direktīva nesaskaņo attiecīgos valstu noteikumus par noilgumu un noilguma termiņiem. Šai direktīvai nebūtu jāietekmē starptautiskajos nolīgumos ietvertais regulējums par noilgumu un tā termiņiem, kuru dalībvalstīs īsteno, piemēram, transporta tiesību aktu jomā.

(25) Dalībvalstīm būtu jāveicina informācijas sniegšana plašai sabiedrībai par to, kā sazināties ar mediatoriem un organizācijām, kas sniedz mediācijas pakalpojumus. Tām arī būtu jāaicina praktizējošus juristus informēt klientus par mediācijas iespēju.

(26) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu [3] dalībvalstis ir mudinātas savām vajadzībām un Kopienas interesēs sagatavot tabulas, kurās pēc iespējas pilnīgāk atainota šīs direktīvas un transponēšanas pasākumu savstarpējā atbilstība, un darīt tās pieejamas sabiedrībai.

(27) Šī direktīva tiecas veicināt pamattiesību ievērošanu, un tajā ir ņemti vērā principi, kas ir jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(28) Ņemot vērā to, ka šī direktīva mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka rīcības mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(29) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste un Īrija piedalās šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.

(30) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro,

[1] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

[2] OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2116/2004 (OV L 367, 14.12.2004., 1. lpp.).

[3] OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis un piemērošanas joma

1. Šīs direktīvas mērķis ir atvieglot piekļuvi alternatīvai strīda izšķiršanai un rosināt strīdu izšķiršanu ar izlīgumu, veicinot mediācijas izmantošanu un nodrošinot līdzsvarotas mediācijas un tiesvedības procesu attiecības.

2. Šo direktīvu piemēro attiecībā uz pārrobežu strīdiem civillietās un komerclietās, izņemot attiecībā uz tādām tiesībām un pienākumiem, ko puses nevar izmantot saskaņā ar attiecīgajiem piemērojamajiem tiesību aktiem. To jo īpaši nepiemēro ieņēmumu, muitas vai administratīvajās lietās vai valsts atbildībai par darbībām un bezdarbību, īstenojot valsts varu (“*acta iure imperii*”).

3. Šajā direktīvā jēdziens “dalībvalsts” nozīmē visas dalībvalstis, izņemot Dāniju.

2. pants

Pārrobežu strīdi

1. Šās direktīvas nolūkā pārrobežu strīds ir tāds strīds, kurā vismaz vienas puses mītnesvieta vai pastāvīga dzīvesvieta ir dalībvalsts, kas nav otras puses mītnesvieta vai pastāvīga dzīvesvieta, dienā, kad:

a) puses vienojas izmantot mediāciju pēc strīda rašanās,

b) mediāciju nosaka tiesa,

c) pienākums izmantot mediāciju izriet no attiecīgās valsts tiesībām, vai

d) piemērojot šīs direktīvas 5. pantu, puses ir aicinātas uzsākt mediācijas procesu.

2. Neskarot 1. punktu un piemērojot 7. un 8. pantu, par pārrobežu strīdu uzskata arī tādu strīdu, par kuru pēc mediācijas procesa starp pusēm ir uzsākta tiesvedība tiesā vai šķīrējtiesā dalībvalstī, kas nebija pušu mītnesvieta vai pastāvīga dzīvesvieta dienā, kura minēta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto mītnesvietu nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 59. un 60. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

a) “mediācija” ir strukturēts process, neatkarīgi no tā, kā tas būtu nosaukts vai minēts, kurā divas puses vai vairāki strīdā iesaistītie paši brīvprātīgi cenšas vienoties par izlīgumu ar mediatora palīdzību. Šo procesu var sākt strīdā iesaistītās puses vai arī to var ieteikt vai noteikt tiesa, vai arī tas ir paredzēts dalībvalsts tiesību aktos.

Tā ietver mediāciju, ko veic tiesnesis, kas nav atbildīgs par tiesvedību saistībā ar konkrēto strīdu. Tā neietver tiesas vai tiesneša, kas sācis izskatīt lietu, mēģinājumus panākt izlīgumu tādā tiesvedībā, kas attiecas uz konkrēto strīdu;

b) “mediators” ir jebkura trešā persona, kura ir lūgta efektīvi, objektīvi un kompetenti veikt mediāciju, neatkarīgi no tās nosaukuma vai profesijas attiecīgajā dalībvalstī un veida, kā šī trešā persona ir norīkota vai lūgta veikt mediāciju.

4. pants

Mediācijas kvalitātes nodrošināšana

1. Dalībvalstis ar tādiem līdzekļiem, kādus tās uzskata par piemērotiem, veicina mediatoru un mediācijas pakalpojumu sniegšanā iesaistītu organizāciju brīvprātīgu rīcības kodeksu izstrādi un ievērošanu, kā arī citus efektīvus kvalitātes kontroles mehānismus mediācijas pakalpojumu sniegšanai.

2. Dalībvalstis veicina mediatoru sākotnēju un turpmāku apmācību, lai nodrošinātu, ka mediāciju attiecībā uz iesaistītajām pusēm veic efektīvi, objektīvi un kompetenti.

5. pants

Mediācijas izmantošana

1. Ja tas ir lietderīgi un ņemot vērā visus lietas apstākļus, tiesa, kurā ir ierosināta lieta, var aicināt puses izmantot mediāciju, lai izšķirtu attiecīgo strīdu. Tiesa var arī aicināt iesaistītās puses apmeklēt informatīvu pasākumu par mediācijas izmantošanu, ja tādus pasākumus rīko un tie ir viegli pieejami.

2. Šī direktīva neskar tādus attiecīgas valsts tiesību aktus, kuros mediāciju paredzēts izmantot obligāti, vai, ja ar to saistīti mediācijas izmantošanu veicinoši līdzekļi vai sankcijas, ko piemēro pirms vai pēc tiesvedības sākuma, ja tādi tiesību akti neliedz attiecīgām pusēm izmantot tiesības uz piekļuvi tiesai.

6. pants

Mediācijā panāktu izlīgumu izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pusēm vai vienai pusei – gadījumā, ja citas puses ir skaidri apliecinājušas piekrišanu – ir iespēja lūgt, lai mediācijā panākta rakstiska izlīguma saturu atzīst par izpildāmu. Tāda izlīguma saturu atzīst par izpildāmu, izņemot, ja konkrētā gadījumā izlīguma saturs ir vai nu pretrunā tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir iesniegts lūgums, vai ja attiecīgās dalībvalsts tiesību akti neparedz tā izpildi.

2. Tiesa vai cita kompetenta iestāde var atzīt tāda izlīguma saturu par izpildāmu ar spriedumu vai lēmumu, vai arī ar autentisku instrumentu – saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā lūgums ir iesniegts.

3. Dalībvalstis Komisijai dara zināmas tās tiesas vai citas iestādes, kas ir kompetentas pieņemt lūgumus saskaņā ar 1. un 2. punktu.

4. Šajā pantā nekas neietekmē kādā citā dalībvalstī piemērojamus noteikumus par tādu izlīgumu atzīšanu un izpildi, kuri ir atzīti par izpildāmiem saskaņā ar 1. punktu.

7. pants

Mediācijas konfidencialitāte

1. Tā kā mediācijai ir jānotiek, ievērojot konfidencialitāti, dalībvalstis nodrošina, lai, ja vien puses nevienojas par ko citu, ne mediatoriem, ne mediācijas procesa piemērošanā iesaistītām personām neprasa sniegt liecības civillietu un komerclietu tiesvedībā vai šķīrējtiesas procesā attiecībā uz informāciju, kas izriet no mediācijas procesa vai ir ar to saistīta, izņemot:

a) ja tas ir vajadzīgs sevišķi svarīgu attiecīgas dalībvalsts sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ, jo īpaši, ja ir jānodrošina bērnu interešu aizsardzība vai jānovērš kaitējums kādas personas fiziskai vai psiholoģiskai integritātei, vai

b) ja mediācijā panākta izlīguma satura izpaušana ir vajadzīga, lai īstenotu vai izpildītu konkrēto izlīgumu.

2. Nekas 1. punktā neliedz dalībvalstīm ieviest stingrākus pasākumus, lai aizsargātu mediācijas konfidencialitāti.

8. pants

Mediācijas ietekme uz noilgumu un noilguma termiņiem

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka pusēm, kas, tiecoties izšķirt strīdu, izvēlas mediāciju, tādēļ neliedz konkrētā strīda sakarā pēc tam uzsākt tiesvedību vai lietas izskatīšanu šķīrējtiesā pēc noilguma vai noilguma termiņu beigām, kas iestājušās mediācijas procesa laikā.

2. Panta 1. punkts neskar noteikumus par noilgumu vai noilguma termiņiem starptautiskos nolīgumos, kuros dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses.

9. pants

Informācija plašai sabiedrībai

Dalībvalstis, izmantojot līdzekļus, ko tās uzskata par piemērotiem, veicina informācijas sniegšanu plašai sabiedrībai, jo īpaši izmantojot internetu, par to, kā sazināties ar mediatoriem un organizācijām, kas sniedz mediācijas pakalpojumus.

10. pants

Informācija par kompetentām tiesām un iestādēm

Komisija, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, dara publiski pieejamu informāciju par kompetentām tiesām vai iestādēm, ko dalībvalstis tai darījušas zināmu saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

11. pants

Pārskatīšana

Vēlākais līdz 2016. gada 21. maijam Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai sniedz pārskatu par šīs direktīvas piemērošanu. Pārskatā izvērtē mediācijas attīstību visā Eiropas Savienībā un šīs direktīvas ietekmi dalībvalstīs. Pārskatam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus šīs direktīvas pielāgošanai.

12. pants

Transponēšana

1. Vēlākais 2011. gada 21. maijā dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu šīs direktīvas prasības, izņemot 10. pantu, kura izpildi nodrošina vēlākais līdz 2010. gada 21. novembrim. Tās nekavējoties informē par to Komisiju.

Pieņemot minētos tiesību aktus, dalībvalstis tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai tādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstīs nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 21. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING	J. LENARČIČ

11

Piemērojamie tiesību akti

11a

1980. gada Romas konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā

KONVENCIJA

par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām,

kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā

PREAMBULA

Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

APŅĒMUŠĀS turpināt darbu pie Kopienā jau veiktās tiesību aktu vienveidošanas starptautisko privāttiesību jomā, konkrēti, jurisdikcijas un tiesas spriedumu izpildes jomā,

VĒLOTIES noteikt vienveidīgas normas attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām,

IR VIENOJUŠĀS ŠĀDI.

I SADAĻA

KONVENCIJAS PIEMĒROŠANAS JOMA

1. pants

Konvencijas piemērošanas joma

1. Šīs konvencijas normas piemēro līgumsaistībām jebkurā situācijā, kurā ir izvēle starp dažādu valstu tiesību aktiem.

2. Tās nepiemēro:

a) jautājumiem par fizisko personu statusu vai tiesībspēju, neskarot 11. pantu;

b) līgumsaistībām, kas attiecas uz:

— testamentiem un mantošanu,

— īpašumtiesībām, kas izriet no laulības attiecībām,

— tiesībām un pienākumiem, kas izriet no ģimenes, vecāku un bērnu, laulības vai radniecības attiecībām, tostarp bērnu, kas dzimuši ārpus laulības, uzturēšanas pienākumiem;

c) saistībām, kas izriet no vekseļiem, čekiem un parādzīmēm un citiem apgrozības vērtspapīriem, ciktāl saistības saskaņā ar šādiem citiem apgrozības vērtspapīriem izriet no to apgrozības rakstura;

d) attiecībā uz vienošanos griezties šķīrējtiesā un attiecībā uz vienošanos par tiesas izvēli;

e) jautājumiem, ko reglamentē tiesību akti par uzņēmējsabiedrībām un citām struktūrām, kas ir vai nav juridiskas personas, piemēram, to izveide, reģistrējot vai citādi, tiesībspēja, uzņēmējsabiedrību un citu struktūru, kas ir vai nav juridiskas personas, iekšējā organizācija vai likvidācija un amatpersonu un dalībnieku kā tādu personiskā atbildība par uzņēmējsabiedrības vai struktūras saistībām;

f) jautājumu par to, vai pārstāvis spēj saistīt principālu, vai iestāde var saistīt uzņēmējsabiedrību vai struktūru, kas ir vai nav juridiska persona, attiecībā pret trešo personu;

g) trastu veidošanu un attiecībām starp rīkotājiem, aizbildņiem un saņēmējiem;

h) pierādījumiem un procesuālajiem jautājumiem, neskarot 14. pantu.

3. Šīs Konvencijas noteikumus nepiemēro attiecībā uz apdrošināšanas līgumiem, kuri aptver riskus Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstu teritorijās. Lai noteiktu, vai pastāv riska iespēja šajās teritorijās, tiesa piemēro attiecīgās valsts tiesību aktus.

4. Iepriekšējā daļa neattiecas uz pārapdrošināšanas līgumiem.

2. pants

To valstu, kas nav līgumslēdzējas, tiesību aktu piemērošana

Jebkurus šajā konvencijā paredzētos tiesību aktus piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav Līgumslēdzējas valsts tiesību akti.

II SADAĻA

VIENVEIDĪGI NOTEIKUMI

3. pants

Izvēles brīvība

1. Līgumu reglamentē tiesību akti, kurus izvēlas puses. Izvēlei ir jābūt skaidri izteiktai vai pietiekami skaidri paustai līguma noteikumos vai pēc lietas apstākļiem. Puses pēc savas izvēles var izvēlēties tiesību aktus, kas piemērojami visam līgumam vai tikai tā daļai.

2. Puses var jebkurā laikā vienoties piemērot līgumam tiesību aktu, kas nav tas tiesību akts, kurš sākotnēji to reglamentēja, vai nu agrākas izvēles dēļ, kas izdarīta saskaņā ar šo pantu, vai saskaņā ar citiem šīs konvencijas noteikumiem. Jebkura pušu jauna vienošanās par piemērojamiem tiesību aktiem, kas veikta pēc līguma noslēgšanas, neskar tā formālo spēkā esamību saskaņā ar 9. pantu, kā arī nekaitē trešo personu tiesībām.

3. Fakts, ka puses ir izvēlējušās citas valsts tiesību aktu, izvēloties vai neizvēloties arī citas valsts tiesu iestādi, ja visi citi konkrētajā situācijā būtiskie elementi izvēles veikšanas laikā ir saistīti tikai ar vienu valsti, neskar to attiecīgās valsts tiesību normu piemērošanu, no kurām nevar atkāpties ar līgumu, turpmāk sauktām "imperatīvās normas".

4. Pušu vienošanās pastāvēšanu un spēkā esamību par piemērojamo tiesību aktu izvēli nosaka saskaņā ar 8., 9. un 11. pantu.

4. pants

Tiesību akti, ko piemēro, ja nav izdarīta izvēle

1. Ciktāl nav izdarīta izvēle attiecībā uz līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem saskaņā ar 3. pantu, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, ar kuru tas ir visciešāk saistīts. Tomēr nodalāmai līguma daļai, kura ir ciešāk saistīta ar citu valsti, izņēmuma kārtā var piemērot šīs citas valsts tiesību aktus.

2. Ievērojot šā panta 5. punktu, tiek pieņemts, ka līgums ir visciešāk saistīts ar valsti, kurā pusei, kurai ir jāveic līgumam raksturīgais izpildījums, līguma noslēgšanas laikā ir pastāvīgā dzīvesvieta vai, struktūras, kas ir vai nav juridiska persona, gadījumā, tās galvenā pārvalde. Tomēr, ja līgums tiek noslēgts saistībā ar attiecīgās puses nodarbošanos vai profesionālo darbību, attiecīgā valsts ir valsts, kurā atrodas galvenā komercdarbības vieta, vai, ja saskaņā ar līguma noteikumiem izpildījums ir jāveic citā komercdarbības vietā, kura nav galvenā komercdarbības vieta - valsts, kurā atrodas šī cita komercdarbības vieta.

3. Neatkarīgi no šā panta 2. punkta noteikumiem, ciktāl līguma priekšmets ir tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma lietošanas tiesības, tiek pieņemts, ka līgums ir visciešāk saistīts ar valsti, kurā atrodas nekustamais īpašums.

4. Uz preču pārvadājuma līgumu neattiecas 2. punkta pieņēmums. Šāda līguma gadījumā, ja valsts, kurā līguma noslēgšanas laikā atrodas pārvadātāja galvenā komercdarbības vieta, ir arī valsts, kurā atrodas preču iekraušanas vieta vai izkraušanas vieta, vai nosūtītāja galvenā komercdarbības vieta, tiek pieņemts, ka līgums ir visciešāk saistīts ar attiecīgo valsti. Piemērojot šo punktu, vienreizējie līgumreisi un citi līgumi, kuru galvenais mērķis ir preču pārvadāšana, ir pielīdzināmi preču pārvadājuma līgumiem.

5. Ja raksturīgais izpildījums nav nosakāms, 2. punktu nepiemēro, un 2., 3. un 4. punkta pieņēmumus neņem vērā, ja no apstākļu kopuma izriet, ka līgums ir ciešāk saistīts ar citu valsti.

5. pants

Konkrēti patērētāju līgumi

1. Šo pantu piemēro līgumam, kura priekšmets ir preču vai pakalpojumu piegāde personai ("patērētājam") tādam nolūkam, kuru var uzskatīt par esošu ārpus tās nodarbošanās vai profesionālās darbības, vai līgumam par kredīta piešķiršanu šim nolūkam.

2. Neatkarīgi no 3. panta pušu veiktā tiesību akta izvēle nedrīkst patērētājam liegt aizsardzību, ko viņam nodrošina tās valsts imperatīvās normas, kurā atrodas viņa pastāvīgā dzīvesvieta:

— ja attiecīgajā valstī pirms līguma noslēgšanas viņam tika adresēts īpašs uzaicinājums vai ieteikums, un viņš šajā valstī no savas puses ir veicis visus nepieciešamos pasākumus, lai noslēgtu līgumu,

vai

— ja otra puse vai tās pārstāvis attiecīgajā valstī ir saņēmis patērētāja pasūtījumu,

vai

— ja līgums ir par preču pārdošanu un patērētājs ir ceļojis no attiecīgās valsts uz citu valsti un tur veicis pasūtījumu, ar noteikumu, ka patērētāja ceļojumu organizēja pārdevējs, lai mudinātu patērētāju pirkt.

3. Neatkarīgi no 4. panta līgumam, uz kuru attiecas šis pants, gadījumā, ja nav veikta izvēle saskaņā ar 3. pantu, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā atrodas patērētāja pastāvīgā dzīvesvieta, ja līgums ir noslēgts šā panta 2. punktā minētajos apstākļos.

4. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz:

a) pārvadājuma līgumu;

b) līgumu par pakalpojumu sniegšanu, saskaņā ar kuru pakalpojumus sniedz patērētājam tikai un vienīgi valstī, kura nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts.

5. Neatkarīgi no 4. punkta šo pantu piemēro līgumam, kurš paredz ceļojuma un izmitināšanas apvienošanu par cenu, kurā šie izdevumi iekļauti.

6. pants

Individuālie darba līgumi

1. Neatkarīgi no 3. panta pušu izdarīta tiesību aktu izvēle darba līgumā neliedz darbiniekam to imperatīvo tiesību normu aizsardzību, kas būtu piemērojamas saskaņā ar 2. punktu, ja nav izdarīta izvēle.

2. Neatkarīgi no 4. panta darba līgumu, ja nav izdarīta izvēle saskaņā ar 3. pantu, reglamentē:

a) tās valsts tiesību akti, kurā darbinieks parasti veic savu līguma izpildes darbu, pat gadījumā, ja viņš uz laiku ir nodarbināts citā valstī;

vai

b) ja darbinieks parasti neveic savu darbu kādā vienā valstī - tās profesionālās darbības atrašanās vietas valsts, kurā darbinieks tika nolīgts, tiesību akti,

ja vien no visiem lietas apstākļiem neizriet, ka līgums ir ciešāk saistīts ar citu valsti, tādā gadījumā līgumu reglamentē šīs citas valsts tiesību akti.

7. pants

Imperatīvās normas

1. Piemērojot kādas valsts tiesību aktus saskaņā ar šo konvenciju, var atzīt citas valsts, ar kuru situācija ir cieši saistīta, tiesību aktu imperatīvās normas, ja un ciktāl saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem šādas normas ir jāpiemēro neatkarīgi no līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem. Apsverot jautājumu par attiecīgo imperatīvo normu atzīšanu, ņem vērā to raksturu un mērķi, un to piemērošanas vai nepiemērošanas sekas.

2. Nekas šajā konvencijā neierobežo valsts, kurā atrodas tiesa, tiesību normu piemērošanu gadījumā, kad tās ir obligātas, neatkarīgi no tā, kurus tiesību aktus līgumam piemēro citos gadījumos.

8. pants

Materiāltiesiskā spēkā esamība

1. Līguma vai jebkura līguma noteikuma pastāvēšanu un spēkā esamību nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas to reglamentētu saskaņā ar šo konvenciju gadījumā, ja attiecīgais līgums vai noteikums būtu bijis spēkā.

2. Tomēr puse var atsaukties uz savas pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktiem, lai konstatētu to, ka tā nav piekritusi, ja no apstākļu kopuma izriet, ka nebūtu pamata konstatēt tās rīcības spēkā esamību saskaņā ar iepriekšējā punktā noteiktajiem tiesību aktiem.

9. pants

Formālā spēkā esamība

1. Līgums, kas noslēgts starp vienā valstī esošām personām, formāli ir spēkā, ja tas atbilst tā reglamentējošo tiesību aktu formālajām prasībām saskaņā ar šo konvenciju vai valsts, kurā tas noslēgts, tiesību aktiem.

2. Līgums, kas noslēgts starp dažādās valstīs esošām personām, formāli ir spēkā, ja tas atbilst tā reglamentējošo tiesību aktu formālajām prasībām saskaņā ar šo konvenciju vai kādas no šo valstu tiesību aktiem.

3. Ja līgumu noslēdzis pārstāvis, 1. un 2. punktā attiecīgā valsts ir pārstāvja darbības vietas valsts.

4. Darbība, kas ir vērsta uz juridisku seku radīšanu attiecībā uz esošu vai paredzamu līgumu, formāli ir spēkā, ja tā atbilst to tiesību aktu formālajām prasībām, kas saskaņā ar šo konvenciju reglamentē vai tām būtu jāreglamentē šis līgums, vai ja tā atbilst darbības veikšanas vietas valsts tiesību aktu formālajām prasībām.

5. Iepriekšējie punkti neattiecas uz līgumu, kuram piemēro 5. pantu un kurš ir noslēgts 5. panta 2. punktā minētajos apstākļos. Attiecīgā līguma formālo spēkā esamību nosaka saskaņā ar patērētāja pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktiem.

6. Neatkarīgi no šā panta 1. līdz 4. punkta līgums, kura priekšmets ir tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma lietošanas tiesības, ir pakļauts īpašuma atrašanās vietas valsts tiesību aktu obligātajām prasībām attiecībā uz līguma veidu, ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem šādas prasības tiek noteiktas neatkarīgi no līguma noslēgšanas vietas valsts un neatkarīgi no līgumu reglamentējošiem tiesību aktiem.

10. pants

Piemērojamo tiesību aktu darbības joma

1. Tiesību akti, ko piemēro līgumam saskaņā ar šīs konvencijas 3. līdz 6. un 12. pantu, konkrēti reglamentē:

a) tulkošanu;

b) izpildi;

c) līguma laušanas sekas, tostarp zaudējumu apmēra novērtēšanu, ciktāl tas noteikts tiesību normās, tiesas pilnvaru, kas tai piešķirtas ar procesuālajām tiesībām, robežās;

d) dažādus saistību izbeigšanas veidus, rīcības priekšrakstus un ierobežojumus;

e) sekas līguma atzīšanai par spēkā neesošu.

2. Attiecībā uz izpildes veidu un neatbilstīgas izpildes gadījumā veicamajiem pasākumiem ņem vērā līguma izpildes vietas valsts tiesību aktus.

11. pants

Rīcībnespēja

Starp vienā valstī esošām personām noslēgta līguma gadījumā fiziskā persona, kura būtu rīcībspējīga saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, var atsaukties uz savu rīcībnespēju, kas izriet no citas valsts tiesību aktiem, tikai gadījumā, ja otra līguma puse zināja par šo rīcībnespēju līguma noslēgšanas laikā vai nezināja nolaidības dēļ.

12. pants

Brīvprātīga cesija

1. Pret citu personu ("parādnieku") vērstu prasījumu brīvprātīgas nodošanas gadījumā cesionāra un cedenta savstarpējās saistības reglamentē tiesību akti, kurus saskaņā ar šo konvenciju piemēro attiecībā uz līgumu starp cesionāru un cedentu.

2. Tiesības, kas reglamentē cedēto saistību, nosaka tās cedēšanas iespējamību, cesionāra un parādnieka attiecības, nosacījumus, ar kuriem cedētais prasījums var tikt vērsts pret parādnieku, un jebkuru jautājumu attiecībā uz parādnieka saistību izpildi.

13. pants

Subrogācija

1. Gadījumā, ja personai ("kreditoram") ir uz līguma pamata celta prasība pret citu personu ("parādnieku"), un trešajai personai ir pienākums apmierināt kreditoru, vai tā ir faktiski apmierinājusi kreditoru attiecīgās saistības izpildē, tiesību akti, kas nosaka trešās personas pienākumu apmierināt kreditoru, nosaka, vai attiecīgā trešā persona ir tiesīga izmantot pret parādnieku tās tiesības, kas kreditoram bija attiecībā pret parādnieku saskaņā ar viņu attiecības reglamentējošiem tiesību aktiem, un tādā gadījumā – to, vai šī trešā persona var to darīt pilnā vai tikai ierobežotā apmērā.

2. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad vairākas personas atbild par vienu un to pašu uz līguma pamata celtu prasību un viena no tām kreditoru ir apmierinājusi.

14. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Saskaņā ar šo konvenciju līgumu reglamentējošos tiesību aktus piemēro, ciktāl tie līgumtiesību aktos ietver normas, kuras rada tiesību prezumpciju vai nosaka pierādīšanas pienākumu.

2. Līgumu vai uz juridisku seku radīšanu vērstu darbību var pierādīt ar jebkuru no pierādīšanas veidiem, ko atzinusi dalībvalsts, kurā atrodas tiesa, vai ar kādu no 9. pantā norādītajiem tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem šis līgums vai darbība formāli ir spēkā, ar noteikumu, ka šāds pierādīšanas paņēmiens var tikt izmantots tiesā.

15. pants

Atgriezeniskās norādes nepiemērojamība

Šajā konvencijā norādītā attiecīgās valsts tiesību aktu piemērošana nozīmē to attiecīgajā valstī spēkā esošo tiesību normu piemērošanu, kas nav starptautisko privāttiesību normas.

16. pants

"Ordre public"

Šajā konvencijā norādīto attiecīgās valsts tiesību aktu piemērošanu var atteikt tikai gadījumā, ja šāda piemērošana ir acīmredzami nesaderīga ar tiesas atrašanās vietas valsts sabiedrisko kārtību ("*ordre public*").

17. pants

Piemērošana bez atpakaļejoša spēka

Šo konvenciju Līgumslēdzējā valstī piemēro attiecībā uz līgumiem, kuri ir noslēgti pēc datuma, kad šī konvencija ir stājusies spēkā attiecībā uz minēto valsti.

18. pants

Vienveidīga tulkošana

Tulkojot un piemērojot iepriekšminētās vienveidīgās normas, ņem vērā to starptautisko raksturu un vēlamību nodrošināt vienveidīgumu to tulkošanā un piemērošanā.

19. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām

1. Gadījumā, kad kāda valsts ietver vairākas teritoriālās vienības, no kurām katrai ir savas tiesību normas attiecībā uz līgumsaistībām, nolūkā noteikt saskaņā ar šo konvenciju piemērojamos tiesību aktus katra teritoriālā vienība ir pielīdzināma valstij.

2. Valstī, kuras dažādām teritoriālajām vienībām ir savas tiesību normas, kas reglamentē līgumsaistības, nav pienākuma piemērot šo konvenciju attiecībā uz kolīzijām tikai starp attiecīgo vienību tiesību aktiem.

20. pants

Kopienas tiesību prioritāte

Šī konvencija neietekmē to noteikumu piemērošanu, kuri attiecībā uz konkrētiem jautājumiem nosaka tās tiesību kolīziju normas, kas attiecas uz līgumsaistībām un ir vai tiks ietvertas Eiropas Kopienu iestāžu tiesību aktos vai attiecīgās valsts tiesību aktos, kuri ir saskaņoti iepriekšminēto tiesību aktu īstenošanas gaitā.

21. pants

Attiecības ar citām konvencijām

Šī konvencija neskar to starptautisko konvenciju piemērošanu, attiecībā uz kurām Līgumslēdzēja valsts ir vai kļūst puse.

22. pants

Atrunas

1. Parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas laikā jebkura Līgumslēdzēja valsts var paturēt tiesības nepiemērot:

a) 7. panta 1. punktu;

b) 10. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

2. Turklāt jebkura Līgumslēdzēja valsts var, paziņojot par šīs konvencijas piemērošanas paplašināšanu saskaņā ar 27. panta 2. punktu, veikt vienu vai vairākas šādas atrunas attiecībā uz tās piemērošanu visās vai kādās konkrētās paplašinājumā minētajās teritorijās.

3. Jebkura Līgumslēdzēja valsts var jebkurā laikā atteikties no tās izdarītajām atrunām; šāda atruna zaudē spēku ar trešā kalendārā mēneša pirmo dienu pēc paziņojuma par atteikšanos no atrunas.

III SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

23. pants

1. Ja pēc dienas, kad šī konvencija ir stājusies spēkā attiecībā uz Līgumslēdzēju valsti, attiecīgā valsts vēlas pieņemt kādu jaunu tiesību kolīziju normu attiecībā uz konkrētu līgumu kategoriju, uz kuru attiecas šī konvencija, tā paziņo par savu nodomu pārējām parakstītājvalstīm ar Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāra starpniecību.

2. Sešu mēnešu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas ģenerālsekretāram, jebkura parakstītājvalsts var lūgt viņu rīkot konsultācijas starp parakstītājvalstīm, lai panāktu vienošanos.

3. Ja neviena parakstītājvalsts minētajā termiņā nav lūgusi konsultācijas vai ja divu gadu laikā pēc paziņojuma iesniegšanas Ģenerālsekretāram konsultāciju laikā nav panākta vienošanās, ieinteresētā Līgumslēdzēja valsts var norādītā veidā izdarīt grozījumus savās tiesībās. Par attiecīgās valsts veiktajiem pasākumiem pārējām parakstītājvalstīm paziņo ar Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāra starpniecību.

24. pants

1. Ja pēc dienas, kad šī konvencija ir stājusies spēkā attiecībā uz Līgumslēdzēju valsti, attiecīgā valsts vēlas kļūt par tādas daudzpusējas konvencijas pusi, kuras pamatmērķis vai viens no pamatmērķiem ir noteikt starptautisko privāttiesību normas attiecībā uz kādu no šajā konvencijā reglamentētajiem jautājumiem, tiek piemērota 23. pantā noteiktā procedūra. Tomēr iepriekšminētā panta 3. punktā minēto divu gadu termiņu saīsina līdz vienam gadam.

2. Iepriekšējā punktā minētā procedūra nav jāievēro, ja kāda Līgumslēdzēja valsts vai kāda no Eiropas Kopienām jau ir šādas daudzpusējas konvencijas puse vai attiecīgās konvencijas mērķis ir pārskatīt konvenciju, kuras puse attiecīgā valsts jau ir, vai ja tā ir saskaņā ar Eiropas Kopienu dibināšanas Līgumiem noslēgta konvencija.

25. pants

Ja Līgumslēdzēja valsts uzskata, ka ar šo konvenciju panākto vienveidību skar tādu nolīgumu noslēgšana, uz kuriem neattiecas 24. panta 1. punkts, attiecīgā valsts var lūgt Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāru rīkot konsultācijas starp šīs konvencijas parakstītājvalstīm.

26. pants

Jebkura Līgumslēdzēja valsts var pieprasīt šīs konvencijas pārskatīšanu. Šādā gadījumā Eiropas Kopienu Padomes priekšsēdētājs sasauc pārskatīšanas konferenci.

27. pants

1. Šo konvenciju piemēro Līgumslēdzēju valstu Eiropas teritorijās, ietverot Grenlandi, un visā Francijas Republikas teritorijā.

2. Neatkarīgi no 1. punkta:

a) šo konvenciju nepiemēro Farēru salām, ja vien Dānijas Karaliste neveic deklarāciju par pretējo;

b) šo konvenciju nepiemēro nevienā ārpus Apvienotās Karalistes Eiropā esošā teritorijā, par kuras starptautiskajām attiecībām atbild Apvienotā Karaliste, ja vien Apvienotā Karaliste neveic deklarāciju par pretējo attiecībā uz jebkuru šādu teritoriju;

c) šo konvenciju piemēro Nīderlandes Antiļu salām, ja Nīderlandes Karaliste veic deklarāciju šajā sakarā.

3. Attiecīgās deklarācijas var veikt jebkurā laikā, paziņojot Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram.

4. Tiesvedību Apvienotajā Karalistē, pārsūdzot tādu tiesu nolēmumus, kuras atrodas kādā no 2. punkta b) apakšpunktā minētajām teritorijām, uzskata par tiesvedību, kas notiek šādās tiesās.

28. pants

1. Sākot ar 1980. gada 19. jūniju šo konvenciju var parakstīt valstis, kuras ir Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma puses.

2. Šo konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina parakstītājvalstis. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas raksti tiek deponēti Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram.

29. pants

1. Šī konvencija stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc septītā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta saņemšanas.

2. Šī konvencija stājas spēkā katrā parakstītājvalstī, kura to ratificē, pieņem vai apstiprina vēlāk, trešā mēneša pirmajā dienā pēc attiecīgā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta saņemšanas.

30. pants

1. Šī konvencija ir spēkā 10 gadus pēc tās stāšanās spēkā saskaņā ar 29. panta 1. punktu, pat attiecībā uz valstīm, kurās tā ir stājusies spēkā vēlāk.

2. Ja šī konvencija nav denonsēta, tā ir uzskatāma par pagarinātu ik pēc pieciem gadiem.

3. Līgumslēdzēja valsts, kura vēlas denonsēt šo konvenciju, paziņo par to Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms attiecīgā 10 vai 5 gadu laikposma izbeigšanās. Denonsēšana var attiekties tikai uz kādu teritoriju, uz kuru ir tikusi paplašināta šīs konvencijas piemērošana, veicot deklarāciju saskaņā 27. panta 2. punktu.

4. Denonsēšana ir spēkā tikai attiecībā uz to valsti, kura par to ir paziņojusi. Šī konvencija paliks spēkā visu pārējo Līgumslēdzēju valstu starpā.

31. pants

Valstīm, kuras ir Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma puses, Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretārs paziņo par:

a) parakstīšanu;

b) katra ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas instrumenta deponēšanu;

c) šīs konvencijas spēkā stāšanās dienu;

d) paziņojumiem, kas veikti atbilstīgi 23., 24., 25., 26., 27. un 30. pantam;

e) 22. pantā minētajām atrunām un atteikšanos no paturētajām tiesībām.

32. pants

Protokols, kas pievienots šai konvencijai, ir tās sastāvdaļa.

33. pants

Šīs konvencijas oriģinālu vienā eksemplārā angļu, dāņu, franču, holandiešu, itāļu, īru un vācu valodā deponē Eiropas Kopienu Padomes Sekretariāta arhīvā; šie teksti ir vienlīdz autentiski. Ģenerālsekretārs izsniedz apliecinātu kopiju visu parakstītājvalstu valdībām.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo konvenciju.

Romā, tūkstoš deviņi simti astoņdesmitā gada deviņpadsmitajā jūnijā.

[paraksti]

PROTOKOLS

Augstās līgumslēdzējas puses vienojušās par šādu noteikumu, kurš ir pievienojams Konvencijai:

Neatkarīgi no Konvencijas noteikumiem Dānija drīkst saglabāt *Søloven* (jūrniecības likuma) 169. punkta tiesību normas attiecībā uz preču jūras pārvadājumiem piemērojamajiem tiesību aktiem un drīkst pārskatīt šīs normas, neievērojot šīs konvencijas 23. pantā noteikto procedūru.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo protokolu.

Romā, tūkstoš deviņi simti astoņdesmitā gada deviņpadsmitajā jūnijā.

[paraksti]

KOPĪGĀ DEKLARĀCIJA

Beļģijas Karalistes, Dānijas Karalistes, Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas Republikas, Īrijas, Itālijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Nīderlandes Karalistes un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdības,

parakstot Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām;

vēloties nodrošināt iespējami efektīvu šīs konvencijas piemērošanu;

vēloties novērst atšķirības šīs konvencijas interpretācijā, kas mazinātu tās vienojošo spēku;

paziņo par savu gatavību:

1. Izskatīt iespēju piešķirt konkrētos jautājumos jurisdikciju Eiropas Kopienu Tiesai un, vajadzības gadījumā, apspriest vienošanos šai nolūkā;

2. Organizēt regulāras sanāksmes starp to pārstāvjiem.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo deklarāciju.

[paraksti]

KOPĪGĀ DEKLARĀCIJA

Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, parakstīšanas laikā Beļģijas Karalistes, Dānijas Karalistes, Vācijas Federatīvās Republikas, Francijas Republikas, Īrijas, Itālijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Nīderlandes Karalistes un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdības,

I. Vēloties izvairīties ciktāl tas ir iespējams no tiesību kolīziju normu izkliedes vairākos instrumentos un šo normu dažādības, pauž vēlmi, ka Eiropas Kopienas iestādes, pildot tām piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Līgumiem, ar kuriem tās tika izveidotas, centīsies, kur tas ir nepieciešams, pieņemt kolīziju tiesību normas, kas, ciktāl tas ir iespējams, ir atbilstīgas šajā konvencijā noteiktajam;

II. Paziņo par savu nodomu kopš šīs konvencijas parakstīšanas brīža līdz kļūstot saistītām ar 24.pantu, konsultēties savā starpā, ja viena no Līgumslēdzējām valstīm vēlas kļūt par tādas konvencijas dalībvalsti, attiecībā uz kuru tiktu piemērota 24. pantā noteiktā procedūra;

III. Ņemot vērā Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, ieguldījumu tiesību kolīziju normu vienveidošanā Eiropas Kopienās, pauž savu viedokli, ka katrai valstij, kas kļūst par Eiropas Kopienu dalībvalsti, būtu jāpievienojas šai konvencijai.

PIRMAIS PROTOKOLS

par to, ka Eiropas Kopienu Tiesa interpretē Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kas atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS DIBINĀŠANAS LĪGUMA AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

ŅEMOT VĒRĀ Kopīgo deklarāciju, kas pievienota Konvencijai par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā,

IR NOLĒMUŠAS noslēgt protokolu, piešķirot Eiropas Kopienu Tiesai minētās konvencijas interpretācijas jurisdikciju, un šajā nolūkā ir iecēlušas par saviem pilnvarotajiem:

[Dalībvalstu pilnvarotās personas]

KURI, tiekoties Eiropas Kopienu Padomē, iepazinušies ar pārējo Pušu pilnvarām un atzinuši tās par likumīgām un spēkā esošām,

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

1. pants

Eiropas Kopienu Tiesas jurisdikcijā ietilpst nolēmumu pieņemšana par šādu dokumentu interpretāciju:

a) Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā, turpmāk "Romas konvencija";

b) Konvencija par to valstu pievienošanos Romas konvencijai, kuras kļuvušas par Eiropas Kopienu dalībniecēm kopš tās atvēršanas parakstīšanai;

c) šis protokols.

2. pants

Visas turpmāk norādītās tiesas var lūgt Eiropas Kopienu Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu jautājumā, kas izvirzīts tās izskatīšanā esošā lietā un attiecas uz 1. pantā minēto dokumentu noteikumu interpretāciju, ja šīs tiesas uzskata, ka lēmums šādā jautājumā ir nepieciešams, lai tās varētu pieņemt spriedumu:

a) — Beļģijā:

la Cour de cassation (het Hof van Cassatie) un *le Conseil d'Etat (de Raad van State)*,

— Dānijā:

Højesteret,

— Vācijas Federatīvajā Republikā:

die obersten Gerichtshoefe des Bundes,

— Grieķijā:

Τα ανώτατα Δικαστήρια,

— Spānijā:

el Tribunal Supremo,

— Francijā:

la Cour de cassation un *le Conseil d'Etat,*

— Īrijā:

the Supreme Court,

— Itālijā:

la Corte suprema di cassazione un *il Consiglio di Stato,*

— Luksemburgā:

la Cour Supérieure de Justice, kad tā darbojas kā *Cour de cassation,*

— Nīderlandē:

de Hoge Raad,

— Portugālē:

o Supremo Tribunal de Justiça and o Supremo Tribunal Administrativo,

— Apvienotajā Karalistē:

the House of Lords un citas tiesas, kuru spriedumi nav pārsūdzami apelācijas kārtībā;

b) Līgumslēdzēju valstu tiesas, kad tās darbojas kā apelācijas tiesas.

3. pants

1. Līgumslēdzējas valsts kompetenta iestāde var lūgt Eiropas Kopienu Tiesu sniegt nolēmumu jautājumā par 1. pantā minētajos dokumentos ietverto noteikumu interpretāciju, ja šīs valsts tiesu pieņemti spriedumi ir pretrunā ar interpretāciju, ko sniegusi Eiropas Kopienu Tiesa, vai kas sniegts ar citas 2. pantā minētas Līgumslēdzējas valsts tiesas spriedumu. Šis punkts attiecas tikai uz spriedumiem, kas ir *res judicata*.

2. Interpretācija, ko sniegusi Eiropas Kopienu Tiesa, atbildot uz šādu lūgumu, nedrīkst ietekmēt spriedumus, kas bijuši par pamatu interpretācijas lūgumam.

3. Līgumslēdzēju valstu Augstākās apelācijas tiesas ģenerālprokurori vai citas Līgumslēdzējas valsts ieceltas iestādes ir tiesīgas lūgt Eiropas Kopienu Tiesu pieņemt nolēmumu par interpretāciju saskaņā ar 1. punktu.

4. Eiropas Kopienu Tiesas sekretārs paziņo par Līgumslēdzēju valstu lūgumu Eiropas Kopienas Komisijai un Padomei; tām ir tiesības divu mēnešu laikā no paziņojuma saņemšanas iesniegt Tiesai lietas izklāstu vai rakstiskus apsvērumus.

5. Sakarā ar šajā punktā noteikto lietvedību netiek iekasētas nekādas nodevas vai maksas, vai izdevumi.

4. pants

1. Ja šajā protokolā nav noteikts citādi, Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma un tam pievienotā Protokola par Eiropas Kopienu Tiesas Statūtiem noteikumi, kas tiek piemēroti, kad Eiropas Kopienu Tiesa tiek lūgta sniegt prejudiciālu nolēmumu, attiecas arī uz visu lietvedību sakarā ar 1. pantā minēto dokumentu interpretāciju.

2. Ja nepieciešams, Eiropas Kopienu Tiesas reglaments tiek koriģēts un papildināts saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 188. pantu.

5. pants

Parakstītājvalstis ratificē šo protokolu. Ratifikācijas instrumentus deponē Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram.

6. pants

1. Lai šis protokols stātos spēkā, tas jāratificē septiņām valstīm, attiecībā uz kurām ir spēkā Romas konvencija. Šis protokols stājas spēkā trešā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pēdējā no valstīm, kam jāveic šī darbība, ir deponējusi ratifikācijas instrumentu. Bet, ja Otrais protokols par noteiktu pilnvaru piešķiršanu Eiropas Kopienu Tiesai interpretēt Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā, noslēgts Briselē, 1988. gada 19. decembrī, stājas spēkā vēlākā datumā, šis protokols stājas spēkā Otrā protokola spēkā stāšanās dienā.

2. Jebkāda ratifikācija pēc šā protokola spēkā stāšanās ir spēkā no trešā mēneša pirmās dienas pēc tam, kad deponēts ratifikācijas instruments, ar noteikumu, ka ir stājusies spēkā Romas konvencijas ratifikācija, pieņemšana vai apstiprināšana no šīs valsts puses.

7. pants

Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretārs paziņo parakstītājvalstīm par:

a) katra ratifikācijas instrumenta deponēšanu;

b) šā protokola spēkā stāšanās datumu;

c) katru iecelšanu, par ko paziņots saskaņā ar 3. panta 3. punktu;

d) katru paziņojumu saskaņā ar 8. pantu.

8. pants

Līgumslēdzējas valstis paziņo Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram savu tiesību aktu tekstus, kas rada nepieciešamību mainīt 2. panta a) punktā norādīto tiesu sarakstu.

9. pants

Šis protokols paliek spēkā, kamēr ir spēkā Romas konvencija, saskaņā ar minētas konvencijas 30. pantā noteiktajiem nosacījumiem.

10. pants

Jebkura Līgumslēdzēja valsts var lūgt šā protokola pārskatīšanu. Tādā gadījumā Eiropas Kopienu Padomes priekšsēdētājs sasauc pārskatīšanas konferenci.

11. pants

Šā protokola oriģinālu vienā eksemplārā angļu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, īru, itāļu, portugāļu, spāņu un vācu valodā deponē Eiropas Kopienu Padomes Ģenerālsekretāra arhīvā; visi desmit teksti ir vienlīdz autentiski. Ģenerālsekretārs izsniedz apliecinātu kopiju visu parakstītājvalstu valdībām.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo protokolu.

Briselē, tūkstoš deviņi simti astoņdesmit astotā gada deviņpadsmitajā decembrī.

[paraksti]

KOPĪGĀS DEKLARĀCIJAS

Kopīgā deklarācija

Beļģijas Karalistes, Dānijas Karalistes, Vācijas Federatīvās Republikas, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Īrijas, Itālijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Nīderlandes Karalistes, Portugāles Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdības,

parakstot Pirmo protokolu par to, ka Eiropas Kopienu Tiesa interpretē Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā;

vēloties nodrošināt iespējami efektīvu un vienotu šīs konvencijas piemērošanu,

paziņo par savu gatavību sadarbībā ar Eiropas Kopienu Tiesu organizēt informācijas apmaiņu par spriedumiem, kuri ir *res judicata* un kurus saskaņā ar Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, pieņēmušas minētā protokola 2. pantā norādītās tiesas. Informācijas apmaiņa ietver:

— kompetentas valsts iestādes nosūta Eiropas Kopienu Tiesai 2. panta a) punktā minēto tiesu pieņemtos spriedumus un 2. panta b) punktā minēto tiesu pieņemtos nozīmīgos spriedumus,

— Eiropas Kopienu Tiesa klasificē un dokumentāri izmanto šos spriedumus, ciktāl tas nepieciešams, sastāda izrakstus un tulkojumus un publicē īpaši svarīgus spriedumus,

— Eiropas Kopienu Tiesa paziņo par dokumentāriem materiāliem protokola parakstītājvalstu kompetentajām valsts iestādēm un Eiropas Kopienu Komisijai un Padomei.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo kopīgo deklarāciju.

Briselē, tūkstoš deviņi simti astoņdesmit astotā gada deviņpadsmitajā decembrī.

[paraksti]

Kopīgā deklarācija

Beļģijas Karalistes, Dānijas Karalistes, Vācijas Federatīvās Republikas, Grieķijas Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Īrijas, Itālijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes, Nīderlandes Karalistes, Portugāles Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdības,

parakstot Pirmo protokolu par to, ka Eiropas Kopienu Tiesa interpretē Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā;

ņemot vērā kopīgo deklarāciju, kura pievienota Konvencijai par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām;

vēloties nodrošināt iespējami efektīvu un vienotu šīs konvencijas piemērošanu;

vēloties novērst atšķirības šīs konvencijas interpretācijā, kas mazinātu tās vienojošo spēku,

izsaka viedokli, ka katrai valstij, kas kļūst par Eiropas Kopienu dalībvalsti, būtu jāpievienojas šim protokolam.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo kopīgo deklarāciju.

Briselē, tūkstoš deviņi simti astoņdesmit astotā gada deviņpadsmitajā decembrī.

[paraksti]

OTRAIS PROTOKOLS

par noteiktu pilnvaru piešķiršanu Eiropas Kopienu tiesai interpretēt Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS DIBINĀŠANAS LĪGUMA AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ Konvencija par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā, turpmāk "Romas konvencija", stāsies spēkā pēc septītā ratifikācijas, atzīšanas vai apstiprināšanas dokumenta deponēšanas,

TĀ KĀ Romas konvencijā ietverto noteikumu vienotai piemērošanai nepieciešams izveidot mehānismu, kas nodrošinātu vienotu interpretāciju, un tā kā šajā sakarā Eiropas Kopienu Tiesai būtu jāpiešķir attiecīgas pilnvaras vēl pirms Romas konvencijas spēkā stāšanās attiecībā uz visām Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstīm,

IR NOLĒMUŠAS noslēgt šo protokolu, un šajā nolūkā iecēlušas par saviem pilnvarotajiem:

[dalībvalstu ieceltie pilnvarotie]

KURI, tiekoties Eiropas Kopienu Padomē, iepazinušies ar pārējo Pušu pilnvarām un atzinuši tās par likumīgām un spēkā esošām,

IR VIENOJUŠIES PAR TURPMĀKO.

1. pants

1. Eiropas Kopienu Tiesai attiecībā uz Romas konvenciju ir jurisdikcija, kas tai piešķirta saskaņā ar Pirmo protokolu par to, ka Eiropas Kopienu Tiesa interpretē Konvenciju par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā, 1980. gada 19. jūnijā, kurš noslēgts Briselē, 1988. gada 19. decembrī. Tiek piemērots Protokols par Eiropas Kopienu Tiesas Statūtiem un Eiropas Kopienu Tiesas reglaments.

2. Eiropas Kopienu Tiesas reglaments tiek vajadzības gadījumā pielāgots un papildināts saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 188. pantu.

2. pants

Parakstītājvalstis ratificē šo protokolu. Ratifikācijas instrumentus deponē Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram.

3. pants

Šis protokols stājas spēkā trešā mēneša pirmajā datumā pēc tam, kad pēdējā parakstītājvalsts ir deponējusi ratifikācijas instrumentu, pabeidzot šo formalitāti.

4. pants

Šā protokola oriģinālu vienā eksemplārā angļu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, īru, itāļu portugāļu, somu, spāņu, vācu un zviedru valodā deponē Eiropas Kopienu Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvā; visi desmit teksti ir vienlīdz autentiski. Ģenerālsekretārs izsniedz apliecinātu kopiju visu parakstītājvalstu valdībām.

To apliecinot, pilnvarotie ir parakstījuši šo protokolu.

Briselē, tūkstoš deviņi simti astoņdesmit astotā gada deviņpadsmitajā decembrī.

[paraksti]

11b

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 593/2008

(2008. gada 17. jūnijs),

par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. panta 5. punkta otro ievilkumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Kopiena ir sev izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, tiktāl, ciktāl tas ir nepieciešams iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma 65. panta b) punktu minētajiem pasākumiem jāietver pasākumi, ar ko veicina saderību starp dalībvalstīs piemērojamajiem noteikumiem attiecībā uz tiesību normu un jurisdikcijas kolīzijām.

(3) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja spriedumu un tiesu iestāžu citu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu šo principu.

(4) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma Komisijas un Padomes kopējo pasākumu programmu, lai īstenotu savstarpējās atzīšanas principu attiecībā uz nolēmumiem civillietās un komerclietās ([3]). Programmā pasākumi, kas saistīti ar kolīziju normu saskaņošanu, norādīti kā tādi, kas veicina spriedumu savstarpēju atzīšanu.

(5) Hāgas Programmā ([4]), ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 5. novembrī, ir izteikts aicinājums aktīvi turpināt darbu pie kolīziju normām attiecībā uz līgumsaistībām (Roma I).

(6) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nolūkā veicināt tiesvedības iznākuma paredzamību, noteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem un spriedumu brīvu apriti ir nepieciešams, lai dalībvalstu kolīziju normas paredzētu vienas un tās pašas valsts tiesību aktus neatkarīgi no tā, kuras valsts tiesā celta prasība.

(7) Šīs regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([5]) (Brisele I) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) ([6]).

(8) Ģimenes attiecībām būtu jāietver vecāku un bērnu, laulības, svainības un sānu līnijas radniecības attiecības. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētās attiecības, kuru ietekme ir pielīdzināma laulības un citu ģimenes attiecību ietekmei, būtu jāinterpretē saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir celta prasība.

(9) Saistībām, kas izriet no vekseļiem, čekiem, parādzīmēm un citiem tirgojamiem instrumentiem, būtu jāietver arī konosamenti, ciktāl no konosamentiem izrietošās saistības rada tas, ka tie ir tirgojami.

(10) Uz saistībām, kas izriet no sarunām pirms līguma noslēgšanas, attiecas Regulas (EK) Nr. 864/2007 12. pants. Tādēļ minētajām saistībām vajadzētu būt ārpus šīs regulas darbības jomas.

(11) Līgumsaistību jomā pušu brīvībai izvēlēties piemērojamos tiesību aktus vajadzētu būt vienam no kolīziju normu sistēmas balstiem.

(12) Pušu vienošanās piešķirt vienai vai vairākām kādas dalībvalsts tiesām izņēmuma jurisdikciju, lai izšķirtu ar līgumu saistītus strīdus, vajadzētu būt vienam no faktoriem, ko ņem vērā, nosakot, vai tiesību aktu izvēle bijusi nepārprotami izteikta.

(13) Šī regula neliedz pusēm līgumā atsaukties uz tiesību aktu kopumu, kas nav kādas valsts tiesību akti, vai uz starptautisku konvenciju.

([1]) OV C 318, 23.12.2006., 56. lpp.

([2]) Eiropas Parlamenta 2007. gada 29. novembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 5. jūnija Lēmums.

([3]) OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

([4]) OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

([5]) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

([6]) OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.

(14) Ja Kopiena atbilstīgā juridiskā instrumentā pieņem līgumtiesību materiālas normas, tostarp standarta noteikumus un nosacījumus, šādā instrumentā var noteikt, ka puses var izvēlēties piemērot šīs normas.

(15) Ja ir izdarīta tiesību aktu izvēle un ja visi citi būtiskie situācijas elementi atrodas valstī, kas nav valsts, kuras tiesību akti ir izvēlēti, tiesību aktu izvēle nedrīkstētu skart tādu šīs valsts tiesību normu piemērošanu, no kurām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties. Šis noteikums būtu jāpiemēro neatkarīgi no tā, vai vienlaikus ar tiesību aktu izvēli ir izdarīta arī tiesas izvēle. Tā kā nav paredzētas būtiskas atšķirības salīdzinājumā ar 3. panta 3. punktu 1980. gada Konvencijā par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām [1] ("Romas Konvencija"), šīs regulas formulējumiem vajadzētu būt, cik vien iespējams, saskaņotiem ar Regulas (EK) Nr. 864/2007 14. pantu.

(16) Lai veicinātu šīs regulas vispārējā mērķa – juridiskās noteiktības Eiropas tiesiskajā telpā – sasniegšanu, kolīziju normām vajadzētu būt lielā mērā paredzamām. Tomēr tiesām vajadzētu saglabāt zināmu rīcības brīvību noteikt tos tiesību aktus, kuriem ir visciešākā saikne ar situāciju.

(17) Ciktāl tas attiecas uz piemērojamiem tiesību aktiem gadījumos, kad nav izdarīta izvēle, jēdzieni "pakalpojumu sniegšana" un "preču iegāde" būtu jāinterpretē tāpat, kā piemērojot Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. pantu, ciktāl minētā regula attiecas uz preču iegādi un pakalpojumu sniegšanu. Lai gan franšīzes un izplatīšanas līgumi ir pakalpojumu līgumi, uz tiem attiecas īpaši noteikumi.

(18) Ciktāl tas attiecas uz piemērojamiem tiesību aktiem gadījumos, kad nav izdarīta izvēle, daudzpusējām sistēmām vajadzētu būt sistēmām, kurās notiek tirdzniecība, piemēram, regulēti tirgi un daudzpusējas tirdzniecības sistēmas, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem [2], 4. pantā, neatkarīgi no tā, vai tās ir atkarīgas no centrālā darījumu starpnieka.

(19) Ja nav izdarīta izvēle, piemērojamie tiesību akti būtu jānosaka saskaņā ar noteikumiem, kas norādīti attiecīgajam līguma veidam. Ja līgumu nevar klasificēt kādā no norādītajiem veidiem vai ja tā elementi atbilst vairāk nekā vienam norādītajam veidam, šis līgums būtu jāreglamentē tās valsts tiesību aktiem, kurā pastāvīgā mītnesvieta ir tai pusei, kam ir jāveic līgumam raksturīgais izpildījums. Ja līgumu veido tādu tiesību un pienākumu kopums, ko var uzskatīt par piederīgiem vairāk nekā vienam norādītajam līguma veidam, līgumam raksturīgais izpildījums būtu jānosaka, ņemot vērā attiecīgā līguma svarīgākos noteikumus.

(20) Ja līgums ir acīmredzami ciešāk saistīts ar valsti, kas nav 4. panta 1. vai 2. punktā norādītā valsts, izņēmuma klauzulai būtu jāparedz, ka jāpiemēro šīs citas valsts tiesību akti. Lai noteiktu šo valsti, *inter alia*, būtu jāņem vērā tas, vai attiecīgais līgums ir ļoti cieši saistīts ar citu līgumu vai citiem līgumiem.

(21) Ja nav izvēles, tad gadījumā, kad piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, ne pamatojoties uz faktu, ka līgumu var klasificēt kā vienu no norādītajiem veidiem, ne arī kā tās valsts tiesību aktus, kurā pastāvīgā mītnesvieta ir tai pusei, kam jāveic līgumam raksturīgais izpildījums, attiecīgais līgums būtu jāreglamentē tās valsts tiesību aktiem, ar kuru tas ir visciešāk saistīts. Lai noteiktu šo valsti, *inter alia*, būtu jāņem vērā tas, vai attiecīgais līgums ir ļoti cieši saistīts ar citu līgumu vai citiem līgumiem.

(22) Attiecībā uz preču pārvadājuma līgumu interpretēšanu nav paredzēts pēc būtības mainīt Romas Konvencijas 4. panta 4. punkta trešo teikumu. Tādējādi vienreizēja čārterreisa puses un citi līgumi, kuru galvenais priekšmets ir preču pārvadājums, būtu jāuzskata par preču pārvadājuma līgumiem. Šīs regulas vajadzībām terminam "nosūtītājs" būtu jāattiecas uz jebkuru personu, kas ar pārvadātāju noslēdz pārvadājuma līgumu, un terminam "pārvadātājs" būtu jāattiecas uz to līgumslēdzēju pusi, kas apņemas veikt preču pārvadājumu, neatkarīgi no tā, vai viņš pārvadājumu veic pats.

(23) Attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ar pusēm, kuras tiek uzskatītas par vājākām, šīs puses būtu jāaizsargā ar kolīziju normām, kas to interesēm ir labvēlīgākas nekā vispārējās normas.

(24) Konkrētāk attiecībā uz patērētāju līgumiem kolīziju normai būtu jāļauj samazināt strīdu izšķiršanas izmaksas attiecībā uz prasījumiem, kuriem parasti ir relatīvi neliela vērtība, un ņemt vērā tālpārdošanas metožu attīstību. Saskanība ar Regulu (EK) Nr. 44/2001 prasa, lai patērētāju aizsardzības noteikumu piemērošanas nosacījums būtu atsauce uz mērķtiecīgi vērstas darbības jēdzienu un lai šo jēdzienu saskanīgi interpretētu Regulā (EK) Nr. 44/2001 un šajā regulā, paturot prātā, ka Padomes un Komisijas Kopīgajā deklarācijā par Regulas (EK) Nr. 44/2001 15. pantu teikts, ka "15. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanai nepietiek ar to, ka uzņēmums mērķtiecīgi vērš savas darbības uz dalībvalsti, kas ir patērētāja mītnesvietas valsts, vai uz vairākām dalībvalstīm, tostarp šo dalībvalsti; šo darbību ietvaros ir arī jābūt noslēgtam līgumam." Minētajā deklarācijā arī teikts, ka "ar to vien, ka interneta vietne ir pieejama, nepietiek, lai 15. pants būtu piemērojams, tomēr faktors būs tas, ka šajā interneta vietnē ir aicinājums noslēgt

[1] OV C 334, 30.12.2005., 1. lpp.

[2] OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/10/EK (OV L 76, 19.3.2008., 33. lpp.).

distances līgumu un ka distances līgums patiešām jebkādiem līdzekļiem ir noslēgts. Šajā sakarā vietnē izmantotā valoda vai valūta nav būtisks faktors."

(25) Patērētāji būtu jāaizsargā ar tādām pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību normām, no kurām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, ja vien patērētāja līgums ir noslēgts, uzņēmējam veicot viņa komercdarbību vai profesionālo darbību minētajā valstī. Tāda pati aizsardzība būtu jānodrošina arī tad, ja uzņēmējs, neveicot komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja pastāvīgās mītnesvietas valstī, jebkādiem līdzekļiem vērš savu darbību uz minēto valsti vai vairākām valstīm, tostarp minēto valsti, un ja līgums ir noslēgts šādas darbības rezultātā.

(26) Šīs regulas vajadzībām tās 6. pantam būtu jāreglamentē tādi finanšu pakalpojumi kā ieguldījumu pakalpojumi un darbības, kā arī patērētājam sniegtie uzņēmēja papildpakalpojumi, kā tie noteikti Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A un B iedaļā, un līgumi par daļu pārdošanu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos neatkarīgi no tā, vai tos reglamentē Padomes Direktīva 85/611/EK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ([1]). Tādējādi, norādot uz noteikumiem un nosacījumiem, kas reglamentē vai nu pārvedamu vērtspapīru emisiju vai publisko piedāvājumu, vai arī parakstīšanos uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu daļām un to izpirkšanu, šādai norādei būtu jāaptver visi aspekti, kas emitentu vai piedāvātāju saista ar patērētāju, bet tai nebūtu jāaptver aspekti, kas saistīti ar finanšu pakalpojumu sniegšanu.

(27) Attiecībā uz patērētāju līgumiem vispārējā kolīziju normā būtu jāparedz vairāki izņēmumi. Saskaņā ar vienu šādu izņēmumu vispārējā norma nebūtu jāpiemēro līgumiem, kas saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai šāda īpašuma nomu/īri, izņemot gadījumus, kad līgums attiecas uz tiesībām uz laiku izmantot nekustamo īpašumu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/47/EK (1994. gada 26. oktobris) par pircēju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem līgumos, saskaņā ar kuriem pērk tiesības uz laiku izmantot nekustamo īpašumu ([2]).

(28) Ir svarīgi nodrošināt, ka uz tiesībām un saistībām, kas veido finanšu instrumentu, neattiecas vispārīgie noteikumi, kurus piemēro patērētāju līgumiem, jo tas varētu radīt situāciju, kad katram emitētajam instrumentam ir piemērojami dažādi tiesību akti, tādējādi mainot to būtību un traucējot to brīvu tirdzniecību un piedāvājumu. Tāpat, emitējot vai piedāvājot šādus instrumentus, līgumattiecībām starp emitentu vai piedāvātāju un patērētāju nebūtu obligāti jāpiemēro patērētāja pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību akti, jo nepieciešams nodrošināt emisijas vai piedāvājuma noteikumu un nosacījumu viendabību. Tie paši apsvērumi būtu jāpiemēro saistībā ar daudzpusējām sistēmām, uz kurām attiecas 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts un attiecībā uz kurām būtu jānodrošina, lai patērētāja pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību akti nebūtu pretrunā noteikumiem, kas piemērojami līgumiem, kuri noslēgti šajās sistēmās vai ar šādu sistēmu operatoriem.

(29) Šīs regulas vajadzībām atsaucēm uz tiesībām un saistībām, kas veido noteikumus un nosacījumus, kuri reglamentē pārvedamu vērtspapīru emisiju, publisko piedāvājumu vai publisku pārņemšanas piedāvājumu, un atsaucēm uz parakstīšanos uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu daļām un to izpirkšanu būtu jāietver noteikumi, kas reglamentē, *inter alia*, vērtspapīru vai daļu sadalījumu, tiesības gadījumos, kad ir pārsniegts parakstīšanās limits, atkāpšanās tiesības un līdzīgus jautājumus saistībā ar piedāvājumu, kā arī 10., 11., 12. un 13. pantā minētos jautājumus, tādējādi nodrošinot, ka visus attiecīgos līgumiskos aspektus piedāvājumā, kas emitentu vai piedāvātāju saista ar patērētāju, reglamentē vieni un tie paši tiesību akti.

(30) Šīs regulas vajadzībām finanšu instrumenti un pārvedami vērtspapīri ir Direktīvas 2004/39/EK 4. pantā minētie instrumenti.

(31) Nekas šajā regulā nedrīkstētu skart to, kā darbojas oficiāla vienošanās, kas noteikta kā sistēma saskaņā ar 2. panta a) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās ([3]).

(32) Ņemot vērā pārvadājuma līgumu un apdrošināšanas līgumu specifisko būtību, piemērots pasažieru un apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības līmenis būtu jānodrošina ar īpašiem noteikumiem. Tādēļ 6. pants nebūtu jāpiemēro saistībā ar šiem konkrētajiem līgumiem.

(33) Ja apdrošināšanas līgums, kurš neapdrošina pret lielu risku, attiecas uz vairāk nekā vienu risku, no kuriem vismaz viens ir dalībvalstī un vismaz viens ir trešā valstī, tad šīs regulas īpašajiem noteikumiem par apdrošināšanas līgumiem būtu jāattiecas vienīgi uz to risku vai tiem riskiem, kas ir attiecīgajā dalībvalstī vai attiecīgajās dalībvalstīs.

(34) Noteikums par individuālajiem darba līgumiem nedrīkstētu skart tās valsts prevalējošo imperatīvo normu piemērošanu, uz kuru darba ņēmējs norīkots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ([4]).

([1]) OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/18/EK (OV L 76, 19.3.2008., 42. lpp.).

([2]) OV L 280, 29.10.1994., 83. lpp.

([3]) OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

([4]) OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

(35) Darbiniekiem nedrīkstētu liegt aizsardzību, ko viņiem piešķir noteikumi, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, vai no kuriem var atkāpties vienīgi viņiem par labu.

(36) Attiecībā uz individuālajiem darba līgumiem citā valstī veikts darbs būtu jāuzskata par darbu uz laiku, ja tiek sagaidīts, ka darbinieks pēc uzdevuma veikšanas ārvalstīs atsāks strādāt savā izcelsmes valstī. Jauna darba līguma noslēgšana ar sākotnējo darba devēju vai darba devēju, kas pieder tai pašai uzņēmumu grupai kā sākotnējais darba devējs, nedrīkstētu liegt darbinieku uzskatīt par tādu, kas savu darbu citā valstī veic uz laiku.

(37) Sabiedrības interešu apsvērumi pamato to, ka dalībvalstu tiesām tiek dota iespēja izņēmuma apstākļos piemērot izņēmumus, pamatojoties uz sabiedrisko kārtību un prevalējošām imperatīvām normām. Jēdziens "prevalējošas imperatīvas normas" būtu jānošķir no formulējuma "noteikumi, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties", un minētais jēdziens būtu jāinterpretē šaurāk.

(38) Saistībā ar brīvprātīgu cesiju terminam "attiecības" vajadzētu skaidri norādīt, ka tiesību sistēmās, kurās šādus aspektus nošķir no saistību tiesību reglamentētiem aspektiem, 14. panta 1. punktu piemēro arī cesijas īpašuma aspektiem attiecībās starp cedentu un cesionāru. Tomēr termins "attiecības" nebūtu jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz visām iespējamām attiecībām, kas var pastāvēt starp cedentu un cesionāru. Jo īpaši tam nevajadzētu ietvert provizoriskos jautājumus attiecībā uz brīvprātīgu cesiju vai līgumisku subrogāciju. Minētais termins būtu strikti jāattiecina vienīgi uz aspektiem, kas tieši attiecas uz konkrēto brīvprātīgo cesiju vai līgumisko subrogāciju.

(39) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, vajadzētu būt skaidrai pastāvīgās mītnesvietas definīcijai, jo īpaši attiecībā uz uzņēmējsabiedrībām un citām korporatīvām vai nekorporatīvām struktūrām. Pretēji Regulas (EK) Nr. 44/2001 60. panta 1. punktam, kas nosaka trīs kritērijus, kolīziju normai būtu jāaprobežojas ar vienu kritēriju; pretējā gadījumā pusēm nebūtu iespējams paredzēt, kuri tiesību akti piemērojami viņu situācijā.

(40) Būtu jāizvairās no situācijām, kad kolīziju normas ir izkliedētas vairākos instrumentos un kad pastāv atšķirības starp šīm normām. Ar šo regulu tomēr nedrīkstētu būt liegta iespēja saistībā ar konkrētiem jautājumiem Kopienas tiesību aktos iekļaut kolīziju normas attiecībā uz līgumsaistībām.

Šī regula nedrīkstētu skart citu tādu instrumentu piemērošanu, ar kuriem paredzēti noteikumi, kuru mērķis ir sekmēt iekšējā tirgus pareizu darbību, ciktāl minētos noteikumus nevar piemērot saistībā ar tiesību aktiem, kas norādīti ar šī regulas noteikumiem. Ar šīs regulas noteikumiem norādīto piemērojamo tiesību aktu noteikumu piemērošana nedrīkstētu ierobežot preču un pakalpojumu brīvu apriti, kā tā reglamentēta Kopienas instrumentos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ([1]).

(41) Dalībvalstu starptautisko saistību ievērošana nozīmē, ka šī regula nedrīkstētu skart starptautiskās konvencijas, kuru līgumslēdzējas puses laikā, kad tiek pieņemta šī regula, ir viena vai vairākas dalībvalstis. Lai noteikumus padarītu pieejamākus, Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, attiecīgo konvenciju saraksts būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(42) Komisija iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu par procedūrām un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem dalībvalstis atsevišķos un izņēmuma gadījumos būtu tiesīgas atsevišķos un izņēmuma gadījumos ar trešām valstīm apspriest un savā vārdā noslēgt nolīgumus, kuri attiecas uz nozaru jautājumiem un kuros ir noteikumi par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām.

(43) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(44) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija ir paziņojusi, ka tā vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(45) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(46) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

([1]) OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I. NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

Materiāltiesiskā darbības joma

1. Šo regulu piemēro līgumsaistībām civillietās un komerclietās gadījumos, kas saistīti ar tiesību normu kolīziju.

Tā jo īpaši neattiecas uz nodokļu, muitas vai administratīvām lietām.

2. No šīs regulas darbības jomas ir izslēgti:

a) jautājumi par fizisko personu juridisko statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju, neskarot 13. pantu;

b) saistības, kas izriet no ģimenes attiecībām un no attiecībām, kuru ietekmi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šādām attiecībām, uzskata par pielīdzināmu, tostarp uzturēšanas saistībām;

c) saistības, kas izriet no laulāto mantisko attiecību regulējuma, no mantisko attiecību regulējuma attiecībās, kuru ietekmi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šādām attiecībām, uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei, un no testamentiem un mantošanas;

d) saistības, kas izriet no vekseļiem, čekiem, parādzīmēm un citiem tirgojamiem instrumentiem, ciktāl no šādiem citiem tirgojamiem instrumentiem izrietošās saistības rada tas, ka tie ir tirgojami;

e) vienošanās griezties šķīrējtiesā vai vienošanās par tiesas izvēli;

f) jautājumi, ko reglamentē tiesību akti par uzņēmējsabiedrībām un citām korporatīvām vai nekorporatīvām struktūrām, piemēram, to izveide, reģistrējot vai kā citādi, tiesībspēja un rīcībspēja, iekšējā organizācija vai likvidācija un institūciju vai amatpersonu un dalībnieku personiskā atbildība par uzņēmējsabiedrības vai struktūras saistībām;

g) jautājumi par to, vai attiecībā pret trešām personām pārstāvis var radīt saistības pārstāvētajai personai un vai institūcija vai amatpersona var radīt saistības uzņēmējsabiedrībai vai citai korporatīvai vai nekorporatīvai struktūrai;

h) trastu veidošana un attiecības starp dibinātājiem, pilnvarotajiem un labuma guvējiem;

i) saistības, kas izriet no sarunām pirms līguma noslēgšanas;

j) apdrošināšanas līgumi, kuri izriet no darījumiem, ko veic citas organizācijas, nevis Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu [1] 2. pantā minētās sabiedrības, un kuru mērķis ir darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām, kas pieder pie uzņēmuma vai uzņēmumu grupas vai pie aroda vai arodu grupas, nodrošināt pabalstus nāves vai pārdzīvošanas gadījumā vai gadījumā, kad darbību beidz vai darbības laiku saīsina, vai ar darbu saistītas slimības gadījumā, vai arī tad, ja ir noticis nelaimes gadījums darbā.

3. Šī regula neattiecas uz pierādījumiem un procesuāliem jautājumiem, neskarot 18. pantu.

4. Šajā regulā termins "dalībvalsts" nozīmē dalībvalstis, uz kurām attiecas šī regula. Tomēr 3. panta 4. punktā un 7. pantā šis termins nozīmē visas dalībvalstis.

2. pants

Universāla piemērošana

Jebkurus šajā regulā norādītos tiesību aktus piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir dalībvalsts tiesību akti.

II NODAĻA

VIENVEIDĪGI NOTEIKUMI

3. pants

Izvēles brīvība

1. Līgumu reglamentē tie tiesību akti, kurus izvēlas puses. Izvēli vai nu skaidri izdara, vai arī to nepārprotami izsaka līguma noteikumi vai lietas apstākļi. Izdarot izvēli, puses var izraudzīties tiesību aktus, kas piemērojami visam līgumam vai tikai kādai tā daļai.

2. Puses var jebkurā laikā vienoties līgumam piemērot tiesību aktus, kas nav tie tiesību akti, kuri iepriekš to reglamentēja vai nu atbilstīgi agrākai izvēlei, kas izdarīta saskaņā ar šo pantu, vai atbilstīgi citiem šīs regulas noteikumiem. Jebkuras izmaiņas attiecībā uz piemērojamajiem tiesību aktiem, kuras izdarītas pēc līguma noslēgšanas, neskar tā formālo spēkā esamību saskaņā ar 11. pantu vai negatīvi neiespaido trešo personu tiesības.

3. Ja izvēles izdarīšanas laikā visi citi būtiskie situācijas elementi atrodas citā valstī, kas nav valsts, kuras tiesību aktiem par labu izdarīta izvēle, pušu izvēle neskar to minētās citas valsts tiesību aktu piemērošanu, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

4. Ja izvēles izdarīšanas laikā visi citi būtiskie situācijas elementi atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, pušu izvēle par labu

[1] OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/19/EK (OV L 76, 19.3.2008., 44. lpp.).

piemērojamiem tiesību aktiem, kas nav kādas dalībvalsts tiesību akti, neskar to Kopienas tiesību aktu noteikumu – attiecīgā gadījumā, kā tie īstenoti tiesas atrašanās dalībvalstī – piemērošanu, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

5. Pušu piekrišanas pastāvēšanu un spēkā esamību saistībā ar piemērojamo tiesību aktu izvēli nosaka saskaņā ar 10., 11. un 13. pantu.

4. pants

Piemērojamie tiesību akti, ja nav izdarīta izvēle

1. Ciktāl par tiesību aktiem, ko piemēro līgumam, nav izdarīta izvēle saskaņā ar 3. pantu un neskarot 5. līdz 8. pantu, līgumam piemērojamos tiesību aktus nosaka šādi:

a) preču iegādes līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā pārdevējam ir pastāvīgā mītnesvieta;

b) pakalpojumu sniegšanas līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā pakalpojumu sniedzējam ir pastāvīgā mītnesvieta;

c) līgumu, kura priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre, reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā atrodas nekustamais īpašums;

d) neskarot c) apakšpunktu, nekustamā īpašuma nomas/īres līgumu, kurš personīgas lietošanas nolūkā noslēgts uz laikposmu, kas nepārsniedz sešus secīgus mēnešus, reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā iznomātājam/izīrētājam ir pastāvīgā mītnesvieta, ar nosacījumu, ka nomnieks/īrnieks ir fiziska persona un ka viņa pastāvīgā mītnesvieta ir tajā pašā valstī;

e) franšīzes līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā franšīzes ņēmējam ir pastāvīgā mītnesvieta;

f) izplatīšanas līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā izplatītājam ir pastāvīgā mītnesvieta;

g) līgumu par preču iegādi izsolē reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā izsole notiek, ja šādu vietu var noteikt;

h) līgumu, kas noslēgts daudzpusējā sistēmā, kura atbilstīgi nediskrecionāriem noteikumiem apvieno vai palīdz apvienot vairāku trešo personu pirkšanas un pārdošanas intereses attiecībā uz finanšu instrumentiem, kā tie definēti Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 17) apakšpunktā, un kuru reglamentē tikai vieni tiesību akti, reglamentē minētie tiesību akti.

2. Ja uz līgumu neattiecas 1. punkts vai ja uz līguma elementiem attiektos vairāk nekā viens no 1. punkta a) līdz h) apakšpunktam, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā pastāvīgā mītnesvieta ir tai pusei, kam jāveic līgumam raksturīgais izpildījums.

3. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka līgums ir acīmredzami ciešāk saistīts ar citu valsti, kas nav 1. vai 2. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

4. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt atbilstīgi 1. vai 2. punktam, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, ar kuru tas ir visciešāk saistīts.

5. pants

Pārvadājuma līgumi

1. Ciktāl attiecībā uz preču pārvadājuma līgumu saskaņā ar 3. pantu nav izdarīta izvēle attiecībā uz piemērojamajiem tiesību aktiem, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā pārvadātājam ir pastāvīgā mītnesvieta, ja saņemšanas vieta vai piegādes vieta, vai preču nosūtītāja pastāvīgā mītnesvieta arī ir šajā valstī. Ja šīs prasības nav ievērotas, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā atrodas piegādes vieta, kā par to vienojušās puses.

2. Ciktāl attiecībā uz pasažieru pārvadājuma līgumu saskaņā ar šā punkta otro daļu nav izdarīta izvēle attiecībā uz piemērojamajiem tiesību aktiem, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā pasažierim ir pastāvīgā mītnesvieta, ja izbraukšanas vieta vai galamērķis ir šajā valstī. Ja šīs prasības nav ievērotas, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā ir pārvadātāja pastāvīgā mītnesvieta.

Izdarot izvēli saskaņā ar 3. pantu, puses kā tiesību aktus, kas piemērojami pasažieru pārvadājuma līgumam, var izvēlēties vienīgi tās valsts tiesību aktus, kurā ir:

a) pasažiera pastāvīgā mītnesvieta; vai

b) pārvadātāja pastāvīgā mītnesvieta; vai

c) pārvadātāja galvenā biroja atrašanās vieta; vai

d) izbraukšanas vieta; vai

e) galamērķis.

3. Ja gadījumā, kad nav izdarīta tiesību aktu izvēle, visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka līgums ir acīmredzami ciešāk saistīts ar citu valsti, kas nav 1. vai 2. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

6. pants

Patērētāju līgumi

1. Neskarot 5. un 7. pantu, līgumu, ko fiziska persona mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņas arodu vai profesiju, ("patērētājs") noslēgusi ar citu personu, kas darbojas,

īstenojot savu arodu vai profesiju, ("uzņēmējs") reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā ir patērētāja pastāvīgā mītnesvieta, ja uzņēmējs:

a) savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic valstī, kurā ir patērētāja pastāvīgā mītnesvieta; vai

b) kā citādi vērš šādu darbību uz minēto valsti vai vairākām valstīm, tostarp minēto valsti,

un ja līgums attiecas uz šādu darbību jomu.

2. Neskarot 1. punktu, puses var saskaņā ar 3. pantu izdarīt izvēli attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumam, kurš atbilst 1. punkta prasībām. Tomēr šādas izvēles iznākumā patērētājam nedrīkst būt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi tiesību aktiem, kurus piemērotu saskaņā ar 1. punktu, ja nebūtu izdarīta izvēle.

3. Ja 1. punkta a) vai b) apakšpunkta prasības nav izpildītas, tiesību aktus, kas piemērojami līgumam starp patērētāju un uzņēmēju, nosaka atbilstīgi 3. un 4. pantam.

4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro:

a) līgumiem par pakalpojumu sniegšanu, saskaņā ar kuru pakalpojumus patērētājam sniedz tikai un vienīgi valstī, kura nav viņa pastāvīgās mītnesvietas valsts;

b) pārvadājuma līgumiem, kas nav līgumi saistībā ar kompleksiem ceļojumiem, kā tie definēti Padomes Direktīvā 90/314/EKK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ([1]);

c) līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri un kuri nav līgumi, kas saistīti ar tiesībām lietot nekustamo īpašumu uz laiku Direktīvas 94/47/EK nozīmē;

d) tiesībām un pienākumiem, kas veido finanšu instrumentu, un tiesībām un pienākumiem, kas veido noteikumus un nosacījumus, kuri reglamentē pārvedamu vērtspapīru emisiju, publisko piedāvājumu vai publisku pārņemšanas piedāvājumu, kā arī parakstīšanos uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu daļām un to izpirkšanu, ciktāl šīs darbības nav finanšu pakalpojuma sniegšana;

e) līgumiem, kas noslēgti tāda veida sistēmā, uz kuru attiecas 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts.

([1]) OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

7. pants

Apdrošināšanas līgumi

1. Šis pants attiecas uz 2. punktā minētajiem līgumiem neatkarīgi no tā, vai apdrošinātais risks atrodas dalībvalstī, un uz visiem citiem apdrošināšanas līgumiem, kuros apdrošinātie riski atrodas dalībvalstu teritorijā. Tas neattiecas uz pārapdrošināšanas līgumiem.

2. Apdrošināšanas līgumus par lieliem riskiem, kā tie definēti 5. panta d) punktā Padomes Pirmajā direktīvā 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ([2]), reglamentē tiesību akti, kurus puses izvēlas saskaņā ar šīs regulas 3. pantu.

Ciktāl puses nav izdarījušas izvēli attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem, apdrošināšanas līgumus reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā apdrošinātājam ir pastāvīgā mītnesvieta. Ja lietas apstākļu kopums liecina, ka līgums ir ciešāk saistīts ar citu valsti, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

3. Tāda apdrošināšanas līguma gadījumā, kas nav līgums, uz kuru attiecas 2. punkts, saskaņā ar 3. pantu puses var izvēlēties vienīgi šādus tiesību aktus:

a) jebkuras tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā risks atrodas līguma noslēgšanas brīdī;

b) tās valsts tiesību aktus, kurā ir apdrošinājuma ņēmēja pastāvīgā mītnesvieta;

c) dzīvības apdrošināšanas gadījumā – tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras pilsonis ir apdrošinājuma ņēmējs;

d) apdrošināšanas līgumiem par riskiem, kas saistīti vienīgi ar apdrošināšanas gadījumiem vienā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas risks, – minētās dalībvalsts tiesību aktus;

e) ja tāda līguma apdrošinājuma ņēmējs, uz kuru attiecas šis punkts, veic komercdarbību vai rūpniecisku darbību vai darbojas brīvajā profesijā un ja apdrošināšanas līgums attiecas uz diviem vai vairāk riskiem, kas saistīti ar šīm darbībām un atrodas dažādās dalībvalstīs, – jebkuras attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus vai apdrošinājuma ņēmēja pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību aktus.

Ja a), b) un e) apakšpunktā izklāstītajos gadījumos attiecīgās dalībvalstis piešķir lielākas iespējas attiecībā uz apdrošināšanas līgumam piemērojamo tiesību aktu izvēli, puses var izmantot šīs iespējas.

([2]) OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/68/EK (OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.).

Ciktāl puses saskaņā ar šo punktu nav izdarījušas izvēli attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem, šādu līgumu reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā risks atrodas līguma noslēgšanas brīdī.

4. Apdrošināšanas līgumiem par riskiem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts nosaka pienākumu apdrošināties, piemēro šādus papildu noteikumus:

a) ar apdrošināšanas līgumu nav izpildīts pienākums apdrošināties, ja tas neatbilst ar šādu apdrošināšanu saistītiem īpašiem noteikumiem, ko paredzējusi dalībvalsts, kura nosaka šo pienākumu. Ja pastāv pretruna starp tiesību aktiem dalībvalstī, kurā atrodas risks, un dalībvalstī, kura nosaka pienākumu apdrošināties, prevalē pēdējās minētās dalībvalsts tiesību akti;

b) atkāpjoties no 2. un 3. punkta, dalībvalsts var noteikt, ka apdrošināšanas līgumu reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kura nosaka pienākumu apdrošināties.

5. Šā panta 3. punkta trešās daļas un 4. punkta nolūkā – ja līgumā apdrošināti riski, kas atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī, – līgumu uzskata par vairākiem līgumiem, no kuriem katrs attiecas tikai uz vienu dalībvalsti.

6. Šā panta nolūkā valsti, kurā atrodas risks, nosaka saskaņā ar 2. panta d) punktu Padomes Otrajā direktīvā 88/357/EEK (1988. gada 22. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, un par noteikumiem pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvākai izmantošanai ([1]), un dzīvības apdrošināšanas gadījumā valsts, kurā atrodas risks, ir saistību dalībvalsts Direktīvas 2002/83/EK 1. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē.

8. pants

Individuālie darba līgumi

1. Individuālos darba līgumus reglamentē tiesību akti, ko puses izvēlējušās atbilstīgi 3. pantam. Tomēr šādas izvēles iznākumā darbiniekam nedrīkst būt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi tiesību aktiem, kurus piemērotu saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu, ja nebūtu izdarīta izvēle.

2. Ciktāl puses nav izdarījušas izvēli attiecībā uz individuālajam darba līgumam piemērojamiem tiesību aktiem, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā vai – ja tā nav – no kuras darbinieks pastāvīgi veic darbu, pildot līgumu. Ja darbinieks uz laiku ir nodarbināts citā valstī, neuzskata, ka ir mainījusies valsts, kurā darbinieks pastāvīgi veic savu darbu.

3. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt atbilstīgi 2. punktam, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā atrodas uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

4. Ja apstākļi kopumā liecina, ka līgums ir ciešāk saistīts ar citu valsti, kas nav 2. vai 3. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

9. pants

Prevalējošas imperatīvas normas

1. Prevalējošas imperatīvas normas ir normas, kuru ievērošanu valsts uzskata par būtisku sabiedrības interešu aizsardzībai, piemēram, savas politiskās, sociālās un ekonomiskās kārtības nodrošināšanai, tiktāl, ka šīs normas piemēro jebkurai situācijai, kura ir to darbības jomā, neatkarīgi no tā, kādi tiesību akti būtu piemērojami līgumam saskaņā ar šo regulu.

2. Nekas šajā regulā neierobežo tiesas atrašanās valsts tiesību aktos paredzēto prevalējošo imperatīvo normu piemērošanu.

3. Var piemērot arī tās valsts prevalējošās imperatīvās normas, kurā līgumā noteiktās saistības ir jāpilda vai ir izpildītas, ciktāl šīs prevalējošās imperatīvās normas līguma izpildi padara prettiesisku. Apsverot jautājumu par šo normu piemērošanu, ņem vērā to raksturu un mērķi, kā arī to piemērošanas vai nepiemērošanas sekas.

10. pants

Piekrišana un spēkā esamība pēc būtības

1. Līguma vai jebkura līguma noteikuma pastāvēšanu un spēkā esamību nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas to reglamentētu saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgais līgums vai noteikums būtu bijis spēkā.

2. Tomēr, lai tiktu noteikts, ka tā nav devusi piekrišanu, ikviena puse var atsaukties uz savas pastāvīgās mītnesvietas valsts tiesību aktiem, ja no apstākļu kopuma izriet, ka nebūtu pamata šīs puses rīcības sekas noteikt saskaņā ar 1. punktā norādītajiem tiesību aktiem.

11. pants

Līguma formālā spēkā esamība

1. Līgums, kurš noslēgts starp personām vai to pārstāvjiem, kas līguma noslēgšanas brīdī ir dažādās valstīs, formāli ir spēkā, ja tas

([1]) OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/14/EK (OV L 149, 11.6.2005., 14. lpp.).

atbilst formas prasībām, kuras paredzētas tiesību aktos, kas saskaņā ar šo regulu attiecīgo līgumu reglamentē pēc būtības, vai tā noslēgšanas valsts tiesību aktos.

2. Līgums, kurš noslēgts starp personām vai to pārstāvjiem, kas līguma noslēgšanas brīdī ir dažādās valstīs, formāli ir spēkā, ja tas atbilst formas prasībām, kuras paredzētas tiesību aktos, kas saskaņā ar šo regulu attiecīgo līgumu reglamentē pēc būtības, vai tās valsts tiesību aktos, kurā līguma noslēgšanas brīdī atrodas viena vai otra puse vai to pārstāvis, vai tās valsts tiesību aktos, kurā vienai vai otrai pusei šajā brīdī bija pastāvīgā mītnesvieta.

3. Vienpusēja darbība, kas vērsta uz tiesisku seku radīšanu saistībā ar pastāvošu vai paredzamu līgumu, formāli ir spēkā, ja tā atbilst formas prasībām, kuras paredzētas tiesību aktos, kas saskaņā ar šo regulu attiecīgo līgumu reglamentē vai reglamentētu pēc būtības, vai tās valsts tiesību aktos, kurā darbība veikta, vai tās valsts tiesību aktos, kurā šajā brīdī pastāvīgā mītnesvieta bija personai, kas veikusi darbību.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neattiecas uz līgumiem, kuriem piemēro 6. pantu. Šo līgumu formu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā patērētajam ir pastāvīgā mītnesvieta.

5. Neskarot 1. līdz 4. punktu, līgumu, kura priekšmets ir lietu tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre, attiecībā uz līguma formu reglamentē īpašuma atrašanās valsts tiesību aktu prasības, ja saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem:

a) šādas prasības tiek piemērotas neatkarīgi no līguma noslēgšanas valsts un neatkarīgi no līgumu reglamentējošiem tiesību aktiem; un

b) no šīm prasībām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

12. pants

Piemērojamo tiesību aktu darbības joma

1. Tiesību akti, ko saskaņā ar šo regulu piemēro līgumam, jo īpaši reglamentē:

a) interpretēšanu;

b) izpildi;

c) ciktāl tas atbilst kompetencei, kas tiesai piešķirta ar tās procesuālajām tiesību normām, – saistību pilnīgas vai daļējas neizpildes sekas, tostarp zaudējumu novērtēšanu, ciktāl to reglamentē tiesību normas;

d) dažādus saistību izbeigšanas veidus un darbību noilgumu;

e) līguma spēkā neesamības sekas.

2. Attiecībā uz izpildes veidu un darbībām, kas jāveic neatbilstīgas izpildes gadījumā, ņem vērā tās valsts tiesību aktus, kurā veic izpildi.

13. pants

Rīcībnespēja

Starp vienā un tajā pašā valstī esošām personām noslēgta līguma gadījumā fiziskā persona, kura būtu rīcībspējīga saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, var atsaukties uz savu rīcībnespēju, kas izriet no citas valsts tiesību aktiem, vienīgi tādā gadījumā, ja otra līgumslēdzēja puse līguma noslēgšanas laikā zināja par šo rīcībnespēju vai neuzmanības dēļ nezināja par to.

14. pants

Brīvprātīga cesija un līgumiska subrogācija

1. Cedenta un cesionāra attiecības, kuras rodas no prasījuma pret citu personu ("parādnieku") brīvprātīgas cesijas vai līgumiskas subrogācijas, reglamentē tiesību akti, kurus saskaņā ar šo regulu piemēro līgumam starp cedentu un cesionāru.

2. Tiesību akti, kas reglamentē cedēto vai subrogēto prasījumu, nosaka tā cedēšanas iespējamību, attiecības starp cesionāru un parādnieku, nosacījumus, ar kādiem uz cesiju vai subrogāciju var atsaukties, vēršoties pret parādnieku, un to, vai parādnieka saistības ir izpildītas.

3. Cesijas jēdziens šajā pantā ietver prasījumu tiešu nodošanu vai prasījumu nodošanu, dodot galvojumu, ķīlu vai citādu prasījuma nodrošinājumu.

15. pants

Likumiskā subrogācija

Ja personai ("kreditoram") ir līgumisks prasījums pret citu personu ("parādnieks") un ja trešai personai ir pienākums apmierināt kreditora prasījumu, vai arī šī trešā persona, izpildot attiecīgo pienākumu, faktiski ir apmierinājusi kreditora prasījumu, tad tiesību akti, kas reglamentē trešās personas pienākumu apmierināt kreditora prasījumu, nosaka to, vai un ciktāl attiecīgā trešā persona ir tiesīga īstenot pret parādnieku tiesības, kas kreditoram bija attiecībā pret parādnieku saskaņā tiesību aktiem, kuri reglamentē viņu attiecības.

16. pants

Vairāku personu atbildība

Ja kreditoram ir prasījums pret vairākiem parādniekiem, kas ir atbildīgi par vienu un to pašu prasījumu, un ja viens no parādniekiem jau ir pilnīgi vai daļēji apmierinājis šo prasījumu, tad tiesību akti, kuri reglamentē šā parādnieka saistības pret

kreditoru, reglamentē arī šā parādnieka tiesības vērst regresa prasību pret pārējiem parādniekiem. Ciktāl to ļauj tiesību akti, kas reglamentē viņu saistības pret kreditoru, pārējie parādnieki var izmantot ierunas, kas viņiem ir pret kreditoru.

17. pants

Ieskaits

Ja puses nav vienojušās par ieskaitu, to reglamentē tiesību akti, ko piemēro prasījumam, attiecībā uz kuru prasa ieskaitu.

18. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Tiesību aktus, ko saskaņā ar šo regulu piemēro līgumsaistībām, piemēro tiktāl, ciktāl tie līgumsaistību jautājumos ietver normas, kuras rada tiesību prezumpcijas vai nosaka pierādīšanas pienākumu.

2. Līgumu vai uz juridisku seku radīšanu vērstu darbību var pierādīt ar jebkuru pierādīšanas paņēmienu, kurš ir atzīts tiesas atrašanās valsts tiesību aktos vai jebkuros 11. pantā minētajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem attiecīgais līgums vai darbība formāli ir spēkā, ar noteikumu, ka šādu pierādīšanas paņēmienu var izmantot tiesas atrašanās valstī.

III NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

19. pants

Pastāvīgā mītnesvieta

1. Šajā regulā uzņēmējsabiedrības vai citas korporatīvas vai nekorporatīvas struktūras pastāvīgā mītnesvieta ir vieta, kur atrodas tās galvenais birojs.

Tādas fiziskas personas, kas veic uzņēmējdarbību, pastāvīgā mītnesvieta ir šīs personas galvenā uzņēmējdarbības vieta.

2. Ja līgums noslēgts filiāles, pārstāvniecības vai citas struktūras darbības gaitā vai ja saskaņā ar līgumu par tā izpildi ir atbildīga šāda filiāle, pārstāvniecība vai struktūra, tad filiāles, pārstāvniecības vai citas struktūras atrašanās vietu uzskata par tās pastāvīgo mītnesvietu.

3. Nosakot pastāvīgo mītnesvietu, atskaites punkts ir brīdis, kad ir noslēgts līgums.

20. pants

Atgriezeniskās norādes nepiemērojamība

Šajā regulā paredzētā kādas valsts tiesību aktu piemērošana nozīmē to attiecīgajā valstī spēkā esošo tiesību normu piemērošanu, kuras nav starptautisko privāttiesību normas, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

21. pants

Tiesas atrašanās valsts sabiedriskā kārtība

Jebkuras valsts tiesību aktu piemērošanu, kas noteikta ar šo regulu, var atteikt vienīgi tad, ja šāda piemērošana ir acīmredzami nesaderīga ar tiesas atrašanās valsts sabiedrisko kārtību (“*ordre public*”).

22. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām

1. Ja kādā valstī ir vairākas teritoriālās vienības un attiecībā uz līgumsaistībām katrai no tām ir savas tiesību normas, tad nolūkā noteikt saskaņā ar šo regulu piemērojamos tiesību aktus katru teritoriālo vienību uzskata par valsti.

2. Dalībvalstij, kuras dažādām teritoriālām vienībām ir savas tiesību normas attiecībā uz līgumsaistībām, nav jāpiemēro šī regula tiesību normu kolīzijām, kas pastāv vienīgi starp šādām vienībām.

23. pants

Attiecības ar citiem Kopienas tiesību aktiem

Izņemot 7. pantu, šī regula neskar tādu Kopienas tiesību aktu piemērošanu, kuros saistībā ar konkrētiem jautājumiem ir paredzētas kolīziju normas attiecībā uz līgumsaistībām.

24. pants

Attiecības ar Romas Konvenciju

1. Šī regula dalībvalstīs aizstāj Romas Konvenciju, izņemot attiecībā uz dalībvalstu teritorijām, kuras ir minētās konvencijas teritoriālajā darbības jomā un attiecībā uz kurām šo regulu nepiemēro saskaņā ar Līguma 299. pantu.

2. Ciktāl šī regula aizstāj Romas Konvencijas noteikumus, visas atsauces uz minēto konvenciju uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

25. pants

Attiecības ar pastāvošām starptautiskām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu starptautisku konvenciju piemērošanu, kuru Līgumslēdzējas puses šīs regulas pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas dalībvalstis un kurās ir paredzētas kolīziju normas attiecībā uz līgumsaistībām.

2. Tomēr attiecībās starp dalībvalstīm šī regula prevalē pār konvencijām, kas noslēgtas tikai starp divām vai vairāk dalībvalstīm, ciktāl šādas konvencijas attiecas uz šajā regulā reglamentētiem jautājumiem.

26. pants

Konvenciju saraksts

1. Dalībvalstis līdz 2009. gada 17. jūnijam paziņo Komisijai par 25. panta 1. punktā minētajām konvencijām. Pēc minētās dienas dalībvalstis paziņo Komisijai par katras šādas konvencijas denonsēšanu.

2. Sešos mēnešos pēc 1. punktā minēto paziņojumu saņemšanas Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*:

a) 1. punktā minēto konvenciju sarakstu;

b) 1. punktā minētās denonsēšanas.

27. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Komisija līdz 2013. gada 17. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par grozījumiem šajā regulā. Ziņojumā iekļauj:

a) pētījumu par tiesību aktiem, kas piemērojami apdrošināšanas līgumiem, un ietekmes novērtējumu attiecībā uz ieviešamajiem noteikumiem, ja tādi būtu; un

b) izvērtējumu par 6. panta piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz Kopienas tiesību aktu saskanību patērētāju aizsardzības jomā.

2. Komisija līdz 2010. gada 17. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par tiesiskajām sekām, ko cesija vai subrogācija rada trešām personām, un par cedēta vai subrogēta prasījuma prioritāti attiecībā pret citu personu tiesībām. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam pievieno priekšlikumu par grozījumiem šajā regulā, kā arī ieviešamo noteikumu ietekmes novērtējumu.

28. pants

Piemērošana laikā

Šo regulu piemēro līgumiem, kas noslēgti pēc 2009. gada 17. decembra.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Spēkā stāšanās un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo regulu piemēro no 2009. gada 17. decembra, izņemot tās 26. pantu, ko piemēro no 2009. gada 17. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2008. gada 17. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING	J. LENARČIČ

11c

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (“Roma II”)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 864/2007

(2007. gada 11. jūlijs)

par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II")

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [1],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2007. gada 25. jūnijā apstiprināto kopīgo dokumentu [2],

tā kā:

(1) Kopiena ir sev izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, tiktāl, cik tas ir nepieciešams iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma 65. panta b) punktu šajos pasākumos jāietver pasākumi, ar ko veicina saderību starp dalībvalstīs piemērojamajiem noteikumiem attiecībā uz tiesību normu un jurisdikcijas kolīzijām.

(3) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja tiesu iestāžu spriedumu un pārējo nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu savstarpējās atzīšanas principu.

(4) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma kopēju Komisijas un Padomes pasākumu programmu, lai īstenotu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās un komerclietās [3]. Programmā noteikti pasākumi, kas saistīti ar tiesību normu kolīzijas noteikumu saskaņošanu, tā kā minētie noteikumi veicina spriedumu savstarpēju atzīšanu.

(5) Hāgas Programmā [4], ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 5. novembrī, ir izteikts aicinājums aktīvi turpināt darbu pie tiesību normu kolīzijas noteikumiem attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II").

(6) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nolūkā veicināt tiesvedības iznākuma paredzamību, noteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem un spriedumu brīvu apriti ir nepieciešams, lai dalībvalstu tiesību normu kolīzijas noteikumi norādītu uz vienas un tās pašas valsts tiesību aktiem neatkarīgi no tā, kuras valsts tiesā iesniegta prasība.

(7) Regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās [5] (Brisele I) un instrumentiem, kuri reglamentē tiesību aktus, kas piemērojami līgumsaistībām.

(8) Šī regula būtu jāpiemēro neatkarīgi no tās tiesas veida, kurā iesniegta prasība.

(9) Prasījumiem, kas izriet no "*acta iure imperii*", būtu jāietver arī prasījumi pret amatpersonām, kas rīkojas valsts vārdā, kā arī atbildība par valsts iestāžu darbībām, tostarp valsts ieceltu amatpersonu atbildība. Tāpēc šai regulai nebūtu jāattiecas uz minētajiem jautājumiem.

(10) Ģimenes attiecībām būtu jāietver vecāku un bērnu, laulības, svainības un sānu līnijas radniecības attiecības. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētās attiecības, kuru ietekme ir pielīdzināma laulības un citu ģimenes attiecību ietekmei, būtu jāinterpretē saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.

(11) Ārpuslīgumisku saistību jēdziens katrā dalībvalstī ir atšķirīgs. Tādēļ šajā regulā ārpuslīgumiskas saistības būtu jāsaprot kā autonoms jēdziens. Šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par tiesību normu kolīziju būtu jāattiecas arī uz ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no atbildības neatkarīgi no vainas.

(12) Piemērojamiem tiesību aktiem būtu jāreglamentē arī jautājums par spēju būt atbildīgam sakarā ar neatļautu darbību.

---

[1] OV C 241, 28.9.2004., 1. lpp.

[2] Eiropas Parlamenta 2005. gada 6. jūlija Atzinums (OV C 157 E, 6.7.2006., 371. lpp.), Padomes 2006. gada 25. septembra Kopējā nostāja (OV C 289 E, 28.11.2006., 68. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2007. gada 18. janvāra Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. jūlija Normatīvā rezolūcija un Padomes 2007. gada 28. jūnija lēmums.

[3] OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

[4] OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

[5] OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

(13) Vienoti noteikumi, kas piemērojami neatkarīgi no tā, kādu tiesību aktu piemērošanu tie paredz, ļauj novērst konkurences izkropļojumus starp Kopienas tiesvedības dalībniekiem.

(14) Prasība pēc juridiskās noteiktības un nepieciešamība nodrošināt taisnīgumu individuālos gadījumos ir būtiski elementi tieslietu jomā. Šī regula paredz piesaistes faktorus, kas ir visatbilstīgākie šo mērķu sasniegšanai. Tādēļ šajā regulā paredzēts vispārējais noteikums, bet arī īpaši noteikumi un, dažos gadījumos, "izņēmuma klauzula", kas ļauj atkāpties no minētajiem noteikumiem, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar kādu citu valsti. Tādējādi šis noteikumu kopums rada elastīgu tiesību normu kolīzijas noteikumu sistēmu. Tāpat tas ļauj tiesai, kurā iesniegta prasība, atbilstīgi izskatīt individuālas lietas.

(15) *Lex loci delicti commissi* princips ir galvenais risinājums attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām gandrīz visās dalībvalstīs, taču principa praktiskā piemērošana gadījumā, kad lietas elementi atrodas vairākās valstīs, ir atšķirīga. Šāda situācija rada nenoteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem.

(16) Vienotiem noteikumiem būtu jāveicina tiesas nolēmumu paredzamība un jānodrošina saprātīgs līdzsvars starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums. Saistība ar valsti, kur radies tiešais kaitējums (*lex loci damni*), rada taisnīgu līdzsvaru starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums, kā arī atspoguļo mūsdienu pieeju civiltiesiskai atbildībai un to, kā attīstās atbildības neatkarīgi no vainas sistēmas.

(17) Piemērojamie tiesību akti būtu jānosaka, pamatojoties uz to, kur radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī vai valstīs varētu rasties netiešas sekas. Tādējādi personiska aizskāruma gadījumos vai gadījumos, kad kaitējums radies mantai, valstij, kurā radies kaitējums, vajadzētu būt valstij, kurā, attiecīgi, nodarīts personiskais aizskārums vai radies kaitējums mantai.

(18) Šajā regulā vispārējam noteikumam vajadzētu būt "*lex loci damni*", kas paredzēts 4. panta 1. punktā. Šīs regulas 4. panta 2. punkts būtu jāuzskata par izņēmumu no šā vispārējā principa, radot īpašu saikni, ja pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī. Minētā panta 3. punkts būtu jāsaprot kā "izņēmuma noteikums", kas ļauj atkāpties no tā 1. un 2. punkta gadījumā, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar citu valsti.

(19) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz īpašām neatļautām darbībām, kad vispārējais noteikums neļauj panākt samērīgu līdzsvaru starp skartajām interesēm.

(20) Noteikumam par tiesību normu kolīziju attiecībā uz produktatbildību būtu jāatbilst mērķim taisnīgi sadalīt riskus, kas pastāv mūsdienīgā augsto tehnoloģiju sabiedrībā, aizsargāt patērētāju veselību, sekmēt inovāciju, nodrošināt neizkropļotu konkurenci un veicināt tirdzniecību. Radot piesaistes faktoru hierarhijas sistēmu apvienojumā ar paredzamības klauzulu, ir rasts līdzsvarots risinājums attiecībā uz šiem mērķiem. Pirmais elements, kas jāņem vērā, ir tās valsts tiesību akti, kurā – laikā, kad radies kaitējums – bija tās personas pastāvīgā mītnesvieta, kurai nodarīts kaitējums, ja ražojumu tirgoja attiecīgajā valstī. Pārējos hierarhijas elementus ņem vērā, ja ražojumu netirgoja attiecīgajā valstī, neskarot 4. panta 2. punktu un iespēju, ka pastāv acīm redzami ciešāka saikne ar citu valsti.

(21) Īpašais noteikums 6. pantā nav izņēmums no vispārējā noteikuma 4. panta 1. punktā, bet gan tā precizējums. Negodīgas konkurences gadījumos noteikumam par tiesību normu kolīziju būtu jāļauj aizsargāt konkurentus, patērētājus un plašu sabiedrību un būtu jānodrošina tirgus ekonomikas pareiza darbība. Saistība ar tās valsts tiesību aktiem, kurā pastāv iespēja ietekmēt konkurences attiecības vai patērētāju kolektīvās intereses, ļauj īstenot šos mērķus.

(22) Ārpuslīgumiskajām saistībām, kas izriet no 6. panta 3. punktā minētajiem konkurences ierobežojumiem, būtu jāietver gan valstu, gan Kopienas konkurences tiesību pārkāpumi. Tiesību aktiem, kas piemērojami šādām ārpuslīgumiskām saistībām, vajadzētu būt tās valsts tiesību aktiem, kuras tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts. Ja tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts vairāk nekā vienā valstī, noteiktos apstākļos prasītājam vajadzētu būt iespējai izvēlēties savu prasību pamatot ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.

(23) Šajā regulā konkurences ierobežošanas jēdzienam būtu jāietver aizliegumi nolīgumiem starp uzņēmumiem, uzņēmumu asociāciju lēmumiem un saskaņotām darbībām, kuru mērķis vai sekas ir konkurences nepieļaušana, ierobežošana vai kropļošana dalībvalstī vai iekšējā tirgū, kā arī aizliegumi ļaunprātīgi izmantot dominējošu stāvokli dalībvalstī vai iekšējā tirgū, ja šādi nolīgumi, lēmumi, saskaņotas darbības vai ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta ar Līguma 81. un 82. pantu vai dalībvalsts tiesību aktiem.

(24) Jēdziens "kaitējums videi" būtu jāsaprot kā dabas resursa – piemēram, ūdens, zemes vai gaisa – nelabvēlīgas izmaiņas, kā tādas funkcijas pasliktināšanās, ko attiecīgais resurss veic kāda cita resursa vai sabiedrības labā, vai kā dzīvo organismu dažādības pasliktināšanās.

(25) Attiecībā uz kaitējumu videi Līguma 174. pants, kurā ir paredzēts, ka vajadzētu būt augsta līmeņa aizsardzībai, pamatojoties uz piesardzības un preventīvas darbības principu, uz principu, ka kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs, pilnībā pamato to, ka izmanto principu, ar kuru lietu izlemj par labu personai, kam nodarīts kaitējums. Tas, kad persona, kas pieprasa kompensāciju, var izvēlēties piemērojamos tiesību aktus, būtu jānosaka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.

(26) Attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem būtu jāsaglabā vispārēji atzītais *lex loci protectionis* princips. Šajā regulā termins "intelektuālā īpašuma tiesības" būtu jāinterpretē tā, ka tas nozīmē, piemēram, autortiesības, blakustiesības, *sui generis* tiesības uz datubāzu aizsardzību un rūpnieciskā īpašuma tiesības.

(27) Precīzs kolektīvas rīcības, piemēram, streiku vai lokautu, jēdziens dalībvalstīs ir atšķirīgs, un to reglamentē katras dalībvalsts iekšējie noteikumi. Tādēļ šajā regulā, lai aizsargātu darba ņēmēju un darba devēju tiesības un pienākumus, ir pieņemts vispārējs princips, ka būtu jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kurā kolektīvā rīcība notikusi.

(28) Īpašais noteikums attiecībā uz kolektīvo rīcību 9. pantā neskar nosacījumus saistībā ar šādu rīcību saskaņā ar valsts tiesību aktiem un neskar arodbiedrību vai reprezentatīvo darba ņēmēju organizāciju tiesisko statusu, kā paredzēts dalībvalstu tiesību aktos.

(29) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz gadījumiem, ja kaitējumu rada darbība, kas nav neatļauta darbība, piemēram, netaisna iedzīvošanās, *negotiorum gestio* un *culpa in contrahendo*.

(30) Šajā regulā *culpa in contrahendo* ir autonoms jēdziens, un to nevajadzētu noteikti interpretēt valsts tiesību aktu izpratnē. Tas būtu jāattiecina uz informācijas izpaušanas pienākuma pārkāpumiem un līgumslēgšanas sarunu izjaukšanu. Šīs regulas 12. pants attiecas tikai uz ārpuslīgumiskām saistībām, kam ir tieša saistība ar sarunām pirms līguma slēgšanas. Tas nozīmē – ja laikā, kad norisinās līgumslēgšanas sarunas, personai tiek nodarīts personisks aizskārums, piemēro šīs regulas 4. pantu vai citus attiecīgus noteikumus.

(31) Lai respektētu pušu autonomijas principu un veicinātu juridisko noteiktību, būtu jāļauj pusēm izdarīt izvēli attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām. Lietas apstākļiem būtu pietiekami skaidri jāapliecina vai jānorāda šī izvēle. Konstatējot vienošanās esamību, tiesai ir jāņem vērā pušu nolūki. Būtu jāaizsargā vājākās puses, izvēlei piemērojot konkrētus nosacījumus.

(32) Sabiedrības interešu apsvērumi pamato to, ka dalībvalstu tiesām ārkārtas apstākļos tiek dota iespēja piemērot izņēmumus, pamatojoties uz sabiedrisko kārtību un prevalējošām imperatīvām normām. Jo īpaši šajā regulā norādītu tiesību aktu noteikuma piemērošanu var uzskatīt par pretēju tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai ("*ordre publicē*"), ja šādas piemērošanas rezultātā – atkarībā no lietas apstākļiem un tās dalībvalsts tiesību sistēmas, kuras tiesā iesniegta prasība, – tiek piespriesta nesamērīga apjoma izņēmuma vai vindikatīvs maksājums, kas nav kompensācija par kaitējumu.

(33) Atbilstīgi pašreizējām attiecīgo valstu normām par kompensāciju ceļu satiksmes negadījumos cietušajiem, nosakot kaitējuma atlīdzināšanas apjomu personisku aizskārumu gadījumos, ja ceļu satiksmes negadījums noticis valstī, kas nav cietušā pastāvīgās mītnesvietas valsts, tiesai, kurā iesniegta prasība, būtu jāņem vērā visi konkrētā cietušā attiecīgie faktiskie apstākļi, tostarp jo īpaši faktiskie zaudējumi un medicīniskās aprūpes izmaksas.

(34) Lai panāktu samērīgu līdzsvaru starp pusēm, tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs, jāņem vērā drošības un rīcības normas, kas ir spēkā valstī, kurā radies kaitējums, pat tad, ja ārpuslīgumiskas saistības reglamentē citas valsts tiesību akti. Termins "drošības un rīcības normas" būtu jāinterpretē kā tāds, kas attiecas uz visiem noteikumiem saistībā ar drošības un rīcības normām, tostarp, piemēram, ceļu satiksmes noteikumiem, ja noticis ceļu satiksmes negadījums.

(35) Būtu jāizvairās no situācijas, kad noteikumi par tiesību normu kolīziju ir izkliedēti vairākos instrumentos un kad pastāv atšķirības starp šiem noteikumiem. Ar šo regulu tomēr nav liegta iespēja saistībā ar konkrētiem jautājumiem Kopienas tiesību aktos iekļaut noteikumus par tiesību normu kolīziju attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām.

Šai regulai nevajadzētu skart citu instrumentu piemērošanu, kuros paredzēti noteikumi, kas izveidoti, lai palīdzētu pareizai iekšējā tirgus darbībai tiktāl, ciktāl tos nevar piemērot saistībā ar tiesību aktiem, kas norādīti šajā regulā. Šajā regulā norādīto piemērojamo tiesību aktu noteikumu piemērošana nedrīkstētu ierobežot preču un pakalpojumu brīvu apriti, kā tā reglamentēta Kopienas instrumentos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) [1].

[1] OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

(36) To starptautisko saistību ievērošana, ko uzņēmušās dalībvalstis, nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu skart starptautiskās konvencijas, kurās viena vai vairāk dalībvalstis ir puses laikā, kad pieņem šo regulu. Lai noteikumus padarītu pieejamākus, Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, attiecīgo konvenciju saraksts būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(37) Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegs priekšlikumu par procedūrām un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem dalībvalstis atsevišķos un izņēmuma gadījumos drīkstēs risināt sarunas un savā vārdā noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm attiecībā uz nozaru jautājumiem, iekļaujot noteikumus par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām.

(38) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(39) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste un Īrija piedalās šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Dānijai nav saistoša un nav tai jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

Darbības joma

1. Gadījumos, kas ir saistīti ar tiesību normu kolīzijām, šo regulu piemēro ārpuslīgumiskām saistībām civillietās un komerclietās. To nepiemēro jo īpaši nodokļu, muitas vai administratīvām lietām vai valsts atbildībai par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu (“*acta iure imperii*”).

2. Šī regula neattiecas uz:

a) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no ģimenes attiecībām un no attiecībām, kuru ietekmi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šādām attiecībām, uzskata par pielīdzināmu, ietverot uzturēšanas pienākumus;

b) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no mantisko attiecību regulējuma laulībā, no mantisko attiecību regulējuma attiecībās, kuru ietekmi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šādām attiecībām, uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei, un no mantošanas regulējuma;

c) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no vekseļiem, čekiem, parādzīmēm un citiem tirgojamiem instrumentiem tiktāl, ciktāl no šādiem citiem tirgojamiem instrumentiem izrietošās saistības rada tas, ka tie ir tirgojami;

d) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no tiesību aktiem par uzņēmējsabiedrībām un citām korporatīvām vai nekorporatīvām struktūrām, piemēram, no to izveides, reģistrējot vai kā citādi, no to tiesībspējas un rīcībspējas, no uzņēmējsabiedrību un citu korporatīvu vai nekorporatīvu struktūru iekšējās organizācijas vai likvidācijas, no amatpersonu un dalībnieku personiskās atbildības par uzņēmējsabiedrības vai struktūras saistībām un no revidentu personiskās atbildības pret uzņēmējsabiedrību vai tās dalībniekiem grāmatvedības dokumentu obligātajās revīzijās;

e) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no attiecībām starp brīvprātīgi izveidota trasta dibinātājiem, pilnvarotajiem un labuma guvējiem;

f) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no kodolkaitējuma;

g) ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.

3. Neskarot 21. un 22. pantu, šo regulu nepiemēro pierādījumiem un procesuāliem jautājumiem.

4. Šajā regulā “dalībvalsts” ir jebkura dalībvalsts, izņemot Dāniju.

2. pants

Ārpuslīgumiskas saistības

1. Šajā regulā kaitējums ietver visas sekas, kas izriet no neatļautas darbības, netaisnas iedzīvošanās, *negotiorum gestio* vai *culpa in contrahendo*.

2. Šo regulu piemēro arī ārpuslīgumiskām saistībām, kas varētu rasties.

3. Šajā regulā visas atsauces uz:

a) notikumu, kas rada kaitējumu, ietver notikumus, kas rada kaitējumu un kas varētu iestāties; un

b) kaitējumu ietver kaitējumu, kas varētu rasties.

3. pants

Vispārējs piemērojums

Visus šajā regulā minētos tiesību aktus piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav kādas dalībvalsts tiesību akti.

II NODAĻA

NEATĻAUTAS DARBĪBAS

4. pants

Vispārējs noteikums

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts kas cits, tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no neatļautas darbības, ir tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešas minētā notikuma sekas.

2. Tomēr gadījumā, ja gan personai, ko uzskata par atbildīgu, gan personai, kam nodarīts kaitējums, laikā, kad kaitējums radies, pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī, piemēro minētās valsts tiesību aktus.

3. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar citu valsti, kas nav 1. vai 2. punktā norādītā valsts, piemēro attiecīgās valsts tiesību aktus. Acīm redzami ciešāka saikne ar citu valsti jo īpaši varētu būt balstīta uz jau iepriekš pastāvējušām pušu attiecībām, piemēram, uz līgumu, kas ir cieši saistīts ar attiecīgo neatļauto darbību.

5. pants

Produktatbildība

1. Neskarot 4. panta 2. punktu, tiesību akti, ko piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, kuras radušās sakarā ar kāda ražojuma radītu kaitējumu, ir:

a) tās valsts tiesību akti, kurā personai, kam nodarīts kaitējums, ir pastāvīgā mītnesvieta laikā, kad kaitējums radies, ja ražojums tirgots attiecīgajā valstī; vai, ja tā nav,

b) tās valsts tiesību akti, kurā ražojums iegādāts, ja ražojums tirgots attiecīgajā valstī; vai, ja tā nav,

c) tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums, ja ražojums tirgots attiecīgajā valstī.

Tomēr piemērojami ir tās valsts tiesību akti, kurā personai, ko uzskata par atbildīgu, ir pastāvīga mītnesvieta, ja viņa nav varējusi loģiski paredzēt ražojuma vai tāda paša tipa ražojuma tirgošanu valstī, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar a), b) vai c) apakšpunktu.

2. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar citu valsti, kas nav 1. punktā norādītā valsts, piemēro minētās citas valsts tiesību aktus. Acīm redzami ciešāka saikne ar citu valsti jo īpaši varētu būt balstīta uz jau iepriekš pastāvējušām pušu attiecībām, piemēram, uz līgumu, kas ir cieši saistīts ar attiecīgo neatļauto darbību.

6. pants

Negodīga konkurence un darbības, kas ierobežo brīvu konkurenci

1. Tiesību akti, ko piemēro negodīgas konkurences darbību radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā ir vai varētu tikt ietekmētas konkurences attiecības vai patērētāju kolektīvās intereses.

2. Ja negodīgas konkurences darbības ietekmē vienīgi konkrēta konkurenta intereses, piemēro 4. pantu.

3. a) Tiesību akti, ko piemēro konkurences ierobežošanas radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kuras tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts.

b) Ja tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts vairāk nekā vienā valstī, kaitējuma atlīdzināšanu prasošā persona, kas vēršas ar prasību atbildētāja domicila valsts tiesā, tā vietā var izvēlēties savu prasījumu pamatot ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesā iesniegta prasība, ja minētās dalībvalsts tirgus ir viens no tirgiem, ko tieši un būtiski ietekmējis konkurences ierobežojums, no kura izriet ārpuslīgumiskā saistība, kas ir prasījuma pamatā; ja saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem par jurisdikciju prasītājs šajā tiesā vēršas pret vairāk nekā vienu prasītāju, viņš var izvēlēties savu prasījumu pamatot ar šīs tiesas atrašanās valsts tiesību aktiem vienīgi tad, ja konkurences ierobežojums, kas ir pamatā prasījumam pret katru no šiem atbildētājiem, tieši un būtiski ietekmē arī minētās tiesas atrašanās dalībvalsts tirgu.

4. No tiesību aktiem, kas piemērojami saskaņā ar šo pantu, nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, kā noteikts 14. pantā.

7. pants

Kaitējums videi

Tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no kaitējuma videi vai no kaitējuma, kas personām vai mantai nodarīts šāda kaitējuma rezultātā, ir tiesību akti, ko nosaka saskaņā ar 4. panta 1. punktu, ja vien persona, kas prasa kompensāciju par kaitējumu, neizvēlas prasījumu balstīt uz tās valsts tiesību aktiem, kurā ir iestājies notikums, kas radījis kaitējumu.

8. pants

Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi

1. Tiesību akti, ko piemēro tādām ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā tiek prasīta aizsardzība.

2. Tiesību akti, ko piemēro vienoto Kopienas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums – attiecībā uz visiem jautājumiem, ko nereglamentē attiecīgajos Kopienas instrumentos.

3. No tiesību aktiem, kas piemērojami saskaņā ar šo pantu, nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, kā noteikts 14. pantā.

9. pants

Kolektīvā rīcība

Neskarot 4. panta 2. punktu, tiesību akti, ko piemēro ārpuslīgumiskām saistībām attiecībā uz personas, kas ir darba ņēmēja vai darba devēja statusā, vai arī viņu profesionālās intereses pārstāvošu organizāciju atbildību par paredzamas vai notikušas kolektīvās rīcības radītiem zaudējumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā kolektīvā rīcība tiks veikta vai kurā tā ir notikusi.

III NODAĻA

NETAISNA IEDZĪVOŠANĀS, *NEGOTIORUM GESTIO* UN *CULPA IN CONTRAHENDO*

10. pants

Netaisna iedzīvošanās

1. Ja ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no netaisnas iedzīvošanās, tostarp nepamatoti saņemtu summu atmaksāšana, attiecas uz pastāvošām pušu attiecībām, piemēram, attiecībām, kas izriet no līguma vai neatļautas darbības, kuras ir cieši saistītas ar minēto netaisno iedzīvošanos, tad tās reglamentē tiesību akti, kas reglamentē minētās attiecības.

2. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. punktu, un ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis netaisnu iedzīvošanos, pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī, piemēro minētās valsts tiesību aktus.

3. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. vai 2. punktu, piemērojamie tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā notikusi netaisna iedzīvošanās.

4. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka ārpuslīgumiskas saistības, ko rada netaisna iedzīvošanās, ir acīm redzami ciešāk saistītas ar citu valsti, kas nav 1., 2. un 3. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

11. pants

Negotiorum gestio

1. Ja ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no darbībām, kuras bez pienācīga pilnvarojuma ir veiktas saistībā ar citas personas lietām, attiecas uz pastāvošām pušu attiecībām, piemēram, attiecībām, kas izriet no līguma vai neatļautas darbības, kuras ir cieši saistītas ar minētajām ārpuslīgumiskajām saistībām, tad tās reglamentē tiesību akti, kas reglamentē minētās attiecības.

2. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. punktu, un ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī, piemēro minētās valsts tiesību aktus.

3. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. vai 2. punktu, piemērojamie tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā notikusi attiecīgā darbība.

4. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no darbībām, kuras bez pienācīga pilnvarojuma ir veiktas saistībā ar citas personas lietām, ir acīm redzami ciešāk saistītas ar citu valsti, kas nav 1., 2. un 3. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

12. pants

Culpa in contrahendo

1. Tiesību akti, ko piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no sarunām pirms līguma slēgšanas, neatkarīgi no tā, vai līgumu patiešām noslēdz, ir tiesību akti, kas piemērojami attiecīgajam līgumam vai kas būtu bijuši piemērojami attiecīgajam līgumam, ja tas būtu noslēgts.

2. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. punktu, piemēro:

a) tās valsts tiesību aktus, kurā radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas rada kaitējumu, un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešas minētā notikuma sekas; vai

b) attiecīgās valsts tiesību aktus, ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī; vai

c) attiecīgās citas valsts tiesību aktus, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no sarunām pirms kāda līguma slēgšanas, ir acīm redzami ciešāk saistītas ar citu valsti, kas nav a) un b) apakšpunktā norādītā valsts.

13. pants

8. panta piemērošana

Šīs nodaļas nolūkā 8. pantu piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem.

IV NODAĻA

IZVĒLES BRĪVĪBA

14. pants

Izvēles brīvība

1. Puses var vienoties attiecināt uz ārpuslīgumiskām saistībām tiesību aktus pēc savas izvēles:

a) savstarpēji vienojoties pēc notikuma, kas radījis kaitējumu;

vai

b) ja visas puses veic komercdarbību – arī ar vienošanos, kas brīvi apspriesta pirms notikuma, kas radījis kaitējumu.

Lietas apstākļi pietiekami skaidri apliecina vai norāda izvēli, un tā neskar trešo personu tiesības.

2. Ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, visi būtiskie situācijas elementi atrodas citā valstī, kas nav valsts, kuras tiesību akti ir izvēlēti, pušu izvēle neskar to minētās citas valsts tiesību normu piemērošanu, no kurām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

3. Ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, visi būtiskie situācijas elementi atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, pušu izvēlētie piemērojamie tiesību akti, kas nav kādas dalībvalsts tiesību akti, neskar iespēju vajadzības gadījumā piemērot Kopienas tiesību aktus, kurus īsteno tiesas atrašanās dalībvalsts un no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

V NODAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

15. pants

Piemērojamo tiesību aktu joma

Ārpuslīgumiskām saistībām piemērojamajos tiesību aktos saskaņā ar šo regulu konkrēti reglamentē:

a) atbildības pamatu un apjomu, ietverot arī to personu noteikšanu, no kurām var prasīt atbildību par to veiktajām darbībām;

b) pamatojumu atbrīvošanai no atbildības, atbildības ierobežošanai un atbildības sadalei;

c) kaitējuma esamību, būtību un novērtējumu vai pieprasāmo tiesisko aizsardzību;

d) saskaņā ar pilnvarām, ko tiesai piešķir tās procesuālās tiesību normas, – pasākumus, ko tiesa var veikt, lai novērstu vai izbeigtu aizskārumu vai kaitējumu vai lai nodrošinātu kompensāciju;

e) jautājumu, vai tiesības prasīt kompensāciju par kaitējumu vai tiesisko aizsardzību var nodot citai personai, tostarp mantošanas ceļā;

f) personas, kas ir tiesīgas saņemt kompensāciju par personisku kaitējumu;

g) atbildību par citu personu darbību;

h) to, kā saistības var izbeigt, un noilguma un ierobežojuma noteikumus, tostarp noteikumus par noilguma vai ierobežojuma termiņa sākumu, pārtraukšanu vai apturēšanu.

16. pants

Prevalējošas imperatīvas normas

Nekas šajā regulā neierobežo tiesas atrašanās valsts tiesību normu piemērošanu gadījumā, kad tās ir obligātas, neatkarīgi no tā, kurus tiesību aktus citos gadījumos piemēro ārpuslīgumiskām saistībām.

17. pants

Drošības un uzvedības noteikumi

Vērtējot tādas personas darbību, ko uzskata par atbildīgu, faktiski un ciktāl tas iespējams ņem vērā drošības un uzvedības noteikumus, kas bijuši spēkā tajā vietā un laikā, kad iestājies notikums, kurš radījis atbildību.

18. pants

Tieša prasība pret atbildīgās personas apdrošinātāju

Persona, kam nodarīts kaitējums, var celt prasību tieši pret tās personas apdrošinātāju, kura atbildīga par kompensācijas nodrošināšanu, ja tā paredzēts tiesību aktos, ko piemēro ārpuslīgumiskajai saistībai vai apdrošināšanas līgumam.

19. pants

Subrogācija

Ja personai ("kreditoram") ir ārpuslīgumisks prasījums pret citu personu ("parādnieku") un trešai personai ir pienākums apmierināt kreditora prasījumu vai arī šī trešā persona, izpildot attiecīgo pienākumu, faktiski ir apmierinājusi kreditora prasījumu, tiesību akti, ar ko reglamentē trešās personas pienākumu apmierināt kreditora prasījumu, ir tie, ar kuriem nosaka, vai un ciktāl attiecīgā trešā persona ir tiesīga izmantot pret parādnieku tās tiesības, kas kreditoram bija attiecībā pret parādnieku saskaņā tiesību aktiem, kuri reglamentē viņu attiecības.

20. pants

Vairāku personu atbildība

Ja kreditoram ir prasījums pret vairākiem debitoriem, kas ir atbildīgi saistībā ar vienu un to pašu prasījumu, un ja viens debitors jau prasījumu pilnīgi vai daļēji ir apmierinājis, jautājumu par šā debitora tiesībām prasīt kompensāciju no citiem debitoriem reglamentē tiesību akti, ko piemēro attiecīgā debitora ārpuslīgumiskajām saistībām ar kreditoru.

21. pants

Formālā spēkā esamība

Vienpusējas darbības, kas ir vērstas uz juridisku seku radīšanu un attiecas uz ārpuslīgumiskām saistībām, formāli ir spēkā, ja tās atbilst formālajām prasībām tiesību aktos, kuri reglamentē attiecīgās ārpuslīgumiskās saistības, vai tās valsts tiesību aktos, kurā veiktas minētās darbības.

22. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Tiesību aktus, ko saskaņā ar šo regulu piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, piemēro tiktāl, ciktāl tie ārpuslīgumisku saistību jautājumos ietver normas, kas rada tiesību prezumpcijas vai nosaka pierādīšanas pienākumu.

2. Darbības, kam paredzētas juridiskas sekas, var pierādīt ar visiem pierādījumiem, kuri ir atzīti tiesas atrašanās valsts tiesību aktos vai jebkuros 21. pantā minētajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem attiecīgā darbība formāli ir spēkā, ar noteikumu, ka tādu pierādīšanas paņēmienu var izmantot attiecīgajā valstī.

VI NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

23. pants

Pastāvīgā mītnesvieta

1. Šajā regulā uzņēmējsabiedrību un citu korporatīvu vai nekorporatīvu struktūru pastāvīgā mītnesvieta ir vieta, kur atrodas to galvenais birojs.

Ja notikums, kas rada kaitējumu, iestājas vai kaitējums rodas filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības gaitā, tad pastāvīgā mītnesvieta ir filiāles, aģentūras vai citas struktūras atrašanās vieta.

2. Šajā regulā pastāvīgā mītnesvieta tādai fiziskai personai, kas nodarbojas ar uzņēmējdarbību, ir tās galvenā uzņēmējdarbības vieta.

24. pants

Atgriezeniskās norādes nepiemērojamība

Šajā regulā paredzētā jebkuras valsts tiesību aktu piemērošana nozīmē to attiecīgajā valstī spēkā esošo tiesību aktu piemērošanu, kuri nav starptautisko privāttiesību akti.

25. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām

1. Ja kādā valstī ir vairākas teritoriālās vienības un attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām katrai no tām ir savas tiesību normas, katru teritoriālo vienību uzskata par valsti, lai noteiktu, kādi tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar šo regulu.

2. Dalībvalstij, kuras dažādām teritoriālām vienībām ir savas tiesību normas attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām, nav jāpiemēro šī regula tiesību normu kolīzijām, kas pastāv tikai starp šādām vienībām.

26. pants

Tiesas atrašanās valsts sabiedriskā kārtība

Jebkuras valsts tiesību aktu piemērošanu, kas noteikta ar šo regulu, var atteikt vienīgi tad, ja šāda piemērošana ir acīm redzami nesaderīga ar tiesas atrašanās valsts sabiedrisko kārtību (“*ordre publicē*”).

27. pants

Attiecības ar citiem Kopienas tiesību aktiem

Šī regula neskar tādu Kopienu tiesību aktu piemērošanu, kuros saistībā ar konkrētiem jautājumiem ir paredzēti noteikumi par tiesību normu kolīziju attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām.

28. pants

Attiecības ar spēkā esošām starptautiskām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu starptautisku konvenciju piemērošanu, kuru puses šīs regulas pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas dalībvalstis un kurās ir paredzēti noteikumi par tiesību normu kolīziju attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām.

2. Tomēr dalībvalstu attiecībās šai regulai ir prioritāte salīdzinājumā ar tikai divu vai vairāku dalībvalstu noslēgtām konvencijām, ciktāl tās skar jautājumus, kas reglamentēti ar šo regulu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Konvenciju saraksts

1. Līdz 2008. gada 11. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai 28. panta 1. punktā minētās konvencijas. Pēc minētās dienas dalībvalstis paziņo Komisijai par katras tādas konvencijas denonsēšanu.

2. Komisija sešos mēnešos pēc saņemšanas publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*:

i) šā panta 1. punktā minēto konvenciju sarakstu;

ii) ziņas par šā panta 1. punktā minēto denonsēšanu.

30. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā 2011. gada 20. augustā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par šīs regulas pielāgošanu. Ziņojumā ir:

i) izpēte par to, kādas sekas ir veidam, kā dažādās jurisdikcijās attiecas pret ārvalstu tiesību aktiem, un par to, ciktāl dalībvalstu tiesas praksē piemēro ārvalstu tiesību aktus atbilstīgi šai regulai;

ii) izpēte par šīs regulas 28. panta iespaidu attiecībā uz 1971. gada 4. maija Hāgas Konvenciju par ceļu satiksmes negadījumiem piemērojamiem tiesību aktiem.

2. Ne vēlā kā 2008. gada 31. decembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai izpēti par stāvokli saistībā ar tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, ņemot vērā noteikumus par preses brīvību un plašsaziņas līdzekļu izteiksmes brīvību, un par tiesību normu kolīziju jautājumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [1].

31. pants

Piemērošana laikā

Šo regulu piemēro notikumiem, kas rada kaitējumu un kas iestājas pēc tās stāšanās spēkā.

32. pants

Piemērošanas diena

Šo regulu piemēro no 2009. gada 11. janvāra, izņemot 29. pantu, ko piemēro no 2008. gada 11. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2007. gada 11. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā – priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā – priekšsēdētājs
M. LOBO ANTUNES

[1] OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Komisijas deklarācija par pārskatīšanas klauzulu (30. pants)

Komisija pēc Eiropas Parlamenta un Padomes uzaicinājuma saskaņā ar Regulas "Roma II" 30. pantu un ne vēlāk kā 2008. gada decembrī tiem iesniedz pētījumu par stāvokli saistībā ar tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīguma saistībām, kuras izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem. Tā ņems vērā visus minētā stāvokļa aspektus un vajadzības gadījumā veiks attiecīgus pasākumus.

Komisijas deklarācija par ceļu satiksmes negadījumiem

Apzinoties dalībvalstu atšķirīgo praksi attiecībā uz kompensāciju apjomu, ko piešķir ceļu satiksmes negadījumos cietušajiem, Komisija ir gatava izskatīt īpašas problēmas, ar ko saskaras ES iedzīvotāji, kas cietuši ceļu satiksmes negadījumos dalībvalstīs, kas nav viņu pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts. Šajā sakarā Komisija līdz 2008. gada beigām iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei pētījumu par visām iespējām, jo īpaši attiecībā uz apdrošināšanu, lai uzlabotu pārrobežu upuru stāvokli; šis pētījums sagatavos ceļu Zaļās grāmatas pieņemšanai.

Komisijas deklarācija par ārvalstu tiesību aktiem

Apzinoties dalībvalstu atšķirīgo praksi attiecībā uz ārvalstu tiesību aktu piemērošanu, Komisija – ne vēlāk kā četrus gadus pēc Regulas "Roma II" stāšanās spēkā un katrā ziņā, līdzko tas būs pieejams – publicēs horizontālu pētījumu par ārvalstu tiesību aktiem civillietās un komerclietās, ko piemēro dalībvalstu tiesu iestādes, ņemot vērā Hāgas programmas mērķus. Tāpat tā ir gatava vajadzības gadījumā veikt attiecīgus pasākumus.

11d

Padomes Regula (ES) Nr. 1259/2010 (2010. gada 20. decembris), ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai

PADOMES REGULA (ES) Nr. 1259/2010

(2010. gada 20. decembris),

ar kuru īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2010/405/ES (2010. gada 12. jūlijs), ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai [1],

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, īpaši, kad tas vajadzīgs iekšējā tirgus pareizai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. pantu minētajiem pasākumiem jāietver pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstību noteikumiem, kas piemērojami dalībvalstīs attiecībā uz tiesību normu kolīzijām.

(3) Komisija 2005. gada 14. martā pieņēma Zaļo grāmatu par laulības šķiršanai piemērojamiem tiesību aktiem un jurisdikciju. Ar Zaļo grāmatu tika uzsākta plaša sabiedriska apspriešana par iespējamiem to problēmu risinājumiem, kuras var rasties pašreizējā situācijā.

(4) Komisija 2006. gada 17. jūlijā iesniedza priekšlikumu regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/2003 [2] attiecībā uz jurisdikciju laulības lietās un ievieš noteikumus par šajās lietās piemērojamiem tiesību aktiem.

(5) Padome 2008. gada 5. un 6. jūnija sanāksmē Luksemburgā secināja, ka nav vienprātības par priekšlikumu un ka pastāv nepārvaramas grūtības, kas padara vienprātību neiespējamu gan tajā brīdī, gan tuvākajā nākotnē. Tā konstatēja, ka priekšlikuma mērķus pieņemamā termiņā nevar panākt, piemērojot attiecīgos Līgumu noteikumus.

(6) Beļģija, Bulgārija, Vācija, Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Latvija, Luksemburga, Ungārija, Malta, Austrija, Portugāle, Rumānija un Slovēnija iesniedza Komisijai pieprasījumu, kurā norādīja, ka tās plāno savā starpā izveidot ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības lietās. Grieķija 2010. gada 3. martā atsauca savu pieprasījumu.

(7) Padome 2010. gada 12. jūlijā pieņēma Lēmumu 2010/405/ES, ar kuru atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai.

(8) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. panta 1. punktu, izveidojot ciešāku sadarbību, tai jābūt pieejamai visām dalībvalstīm, ja tās ievēro līdzdalības nosacījumus, kas noteikti lēmumā, ar kuru dod šādas sadarbības atļauju. Tai jābūt tām pieejamai arī jebkurā citā laikā, ja papildus minētajiem nosacījumiem tās ievēro šajā sakarā jau pieņemtos aktus. Komisija un dalībvalstis, kas iesaistās ciešākā sadarbībā, nodrošina, ka līdzdalība tiek sekmēta iespējami lielākam dalībvalstu skaitam. Šai regulai būtu jāuzliek saistības kopumā un vajadzētu būt tieši piemērojamai tikai iesaistītajās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

(9) Šai regulai iesaistītajās dalībvalstīs būtu jānodrošina skaidrs un vispusīgs tiesiskais regulējums attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, jāsniedz pilsoņiem pienācīgs rezultāts tiesiskās noteiktības, paredzamības un elastības ziņā, kā arī jānovērš tādas situācijas rašanās, kad viens no laulātajiem ceļ laulības šķiršanas prasību, pirms to izdarījis otrs, lai nodrošinātu, ka tiesvedību reglamentē konkrēti tiesību akti, kurus viņš vai viņa uzskata par savām interesēm labvēlīgākiem.

[1] OV L 189, 22.7.2010., 12. lpp.

[2] Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

(10) Šīs regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003. Tomēr tā nebūtu jāpiemēro laulības atzīšanai par neesošu.

Šī regula būtu jāpiemēro tikai attiecībā uz laulības saišu saraušanu vai izīršanu. Tiesību akti, ko nosaka ar šīs regulas kolīziju normām, būtu jāpiemēro kā pamats laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai.

Iepriekš izskatāmie jautājumi kā, piemēram, tiesībspēja un rīcībspēja un laulības spēkā esamība un tādi jautājumi kā laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas sekas attiecībā uz mantu, vārdu, vecāku atbildību, uzturēšanas saistībām vai jebkuriem citiem saistītiem pasākumiem būtu jānosaka ar kolīziju normām, ko piemēro attiecīgā iesaistītajā dalībvalstī.

(11) Lai skaidri norādītu šīs regulas teritoriālo darbības jomu, būtu jānosaka dalībvalstis, kuras piedalās ciešākā sadarbībā.

(12) Šai regulai vajadzētu būt universālai, proti, tās vienotajām kolīziju normām vajadzētu spēt noteikt, vai piemēro kādas iesaistītas dalībvalsts tiesību aktus, neiesaistītas dalībvalsts tiesību aktus vai kādas tādas valsts tiesību aktus, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts.

(13) Šī regula būtu jāpiemēro neatkarīgi no tās tiesas veida, kurā ir celta prasība. Attiecīgā gadījumā būtu jāuzskata, ka prasība tiesā ir celta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003.

(14) Lai dotu laulātajiem iespēju izvēlēties piemērojamos tiesību aktus, ar kuriem viņi ir cieši saistīti, vai, ja izvēle nav izdarīta, lai šie tiesību akti būtu piemērojami viņu laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietai, attiecīgie tiesību akti būtu jāpiemēro pat tādā gadījumā, ja tie nav iesaistītās dalībvalsts tiesību akti. Ja ir norādīti kādas citas dalībvalsts tiesību akti, tad tīkls, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās ([1]), varētu palīdzēt tiesām izprast ārvalstu tiesību aktu saturu.

(15) Līdz ar pilsoņu pieaugošo mobilitāti ir nepieciešama gan lielāka elastība, gan tiesiskā noteiktība. Lai sasniegtu šo mērķi, šai regulai būtu jāpalielina pušu autonomija laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanas jomā, sniedzot laulātajiem ierobežotu iespēju izvēlēties laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas lietai piemērojamos tiesību aktus.

(16) Kā laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamos tiesību aktus laulātajiem vajadzētu spēt izvēlēties tās valsts tiesību aktus, ar kuru tiem ir īpaša saistība, vai tās valsts tiesību aktus, kurā atrodas tiesa. Laulāto izvēlētajiem tiesību aktiem ir jābūt saskaņā ar Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītajām pamattiesībām.

(17) Ir svarīgi, lai pirms piemērojamo tiesību aktu norādīšanas laulātajiem būtu pieeja aktuālai informācijai par būtiskiem aspektiem valstu un Savienības tiesību aktos, kā arī par procedūrām, kas reglamentē laulības šķiršanu un laulāto atšķiršanu. Lai nodrošinātu pieeju pienācīgai un kvalitatīvai informācijai, Komisija to regulāri atjaunina internetā sabiedrībai paredzētās informācijas sistēmā, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK.

(18) Abu laulāto apzināta izvēle ir šīs regulas pamatprincips. Katram laulātajam būtu precīzi jāzina, kādas ir piemērojamo tiesību aktu izvēles juridiskās un sociālās sekas. Iespējai izvēlēties piemērojamos tiesību aktus pēc kopīgas vienošanās nebūtu jāskar abu laulāto tiesības un vienlīdzīgas iespējas. Līdz ar to tiesnešiem iesaistītajās dalībvalstīs būtu jāapzinās, cik liela nozīme ir abu laulāto apzinātai izvēlei attiecībā uz juridiskajām sekām, ko rada noslēgtā vienošanās par tiesību aktu izvēli.

(19) Noteikumi par spēkā esamību pēc būtības un spēkā esamību pēc formas būtu jānosaka tā, lai laulātajiem palīdzētu izdarīt apzinātu izvēli un lai tiktu ievērota to piekrišana, nolūkā nodrošināt tiesisko noteiktību, kā arī uzlabot tiesu iestāžu pieejamību. Attiecībā uz spēkā esamību pēc formas būtu jāievieš īpašas garantijas, lai nodrošinātu to, ka laulātie apzinās savas izvēles sekas. Būtu vismaz jānoslēdz rakstiska vienošanās par piemērojamo tiesību aktu izvēli, kam būtu pievienots vienošanās noslēgšanas datums un ko parakstītu abas puses. Tomēr gadījumā, ja tās iesaistītās dalībvalsts tiesību aktos, kurā abiem laulātajiem ir pastāvīgā dzīvesvieta vienošanās noslēgšanas laikā, ir noteiktas papildu prasības par formu, šīs prasības būtu jāievēro. Piemēram, šādas papildu prasības par formu var būt spēkā iesaistītā dalībvalstī, kurā šādu vienošanos iekļauj laulības līgumā. Ja vienošanās noslēgšanas laikā laulāto pastāvīgās dzīvesvietas ir dažādās iesaistītajās dalībvalstīs, kurās ir paredzētas atšķirīgas prasības par formu, pietiktu ievērot vienā no šīm dalībvalstīm paredzētās prasības par formu. Ja vienošanās noslēgšanas laikā tikai viens no laulātajiem pastāvīgi dzīvo kādā iesaistītajā dalībvalstī, kurā ir noteiktas papildu prasības par formu, šīs prasības būtu jāievēro.

(20) Vajadzētu būt iespējai noslēgt un izmainīt vienošanos par piemērojamo tiesību aktu norādīšanu vēlākais tad, kad tiesā tiek celta prasība, un pat tiesvedības gaitā, ja tas paredzēts tās valsts tiesību aktos, kurā atrodas tiesa. Tādā gadījumā būtu jāpietiek ar šādas norādīšanas reģistrēšanu tiesā saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas tiesa.

([1]) OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

(21) Ja piemērojamo tiesību aktu izvēle nav notikusi, ar šo regulu būtu jāievieš saskaņotas kolīziju normas, pamatojoties uz secīgu piesaistes faktoru gradāciju, kuras pamatā ir laulāto cieša saistība ar attiecīgajiem tiesību aktiem, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību un paredzamību un lai novērstu tādas situācijas rašanos, kad viens no laulātajiem ceļ laulības šķiršanas prasību, pirms to izdarījis otrs, ar nolūku panākt, ka tiesvedību reglamentē konkrēti tiesību akti, kurus tas uzskata par savām interesēm labvēlīgākiem. Šādi piesaistes faktori būtu jāizvēlas tā, lai nodrošinātu, ka laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas tiesvedību reglamentē tās valsts tiesību akti, ar kuru laulātajiem ir cieša saistība.

(22) Ja šajā regulā kādas valsts tiesību aktu piemērošanas nolūkos kā piesaistes faktors ir minēta valstspiederība, jautājumam par to, kā risināt gadījumus, kad iesaistītas vairākas valstspiederības, būtu jāpaliek valsts tiesību aktu ziņā, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības vispārējos principus.

(23) Ja tiesā ceļ prasību, lai laulāto atšķiršanu pārveidotu par laulības šķiršanu, un ja puses nav izdarījušas izvēli par piemērojamiem tiesību aktiem, tad tiesību akti, ko piemēroja laulāto atšķiršanai, būtu jāpiemēro arī laulības šķiršanai. Tāda nepārtrauktība pusēm veicinātu paredzamību un palielinātu tiesisko noteiktību. Ja tiesību aktos, ko piemēroja laulāto atšķiršanai, nav paredzēta laulāto atšķiršanas pārveide par laulības šķiršanu, šķiršanai būtu jāpiemēro kolīziju normas, kuras piemēro gadījumos, kad puses nav izdarījušas izvēli. Tam nevajadzētu liegt laulātajiem iespēju celt laulības šķiršanas prasību, pamatojoties uz citiem šīs regulas noteikumiem.

(24) Konkrētās situācijās, piemēram, gadījumos, kad piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu vai nepieļķir vienam laulātajam vienlīdzīgu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, pamatojoties uz dzimumu, tomēr būtu jāpiemēro tās tiesas valsts tiesību akti, kurā celta prasība. Tomēr tam nevajadzētu skart sabiedriskās kārtības klauzulu.

(25) Sabiedrības interesēs būtu jādod iesaistīto dalībvalstu tiesām iespēja izņēmuma apstākļos atteikties piemērot konkrētajam gadījumam kādu ārvalstu tiesību aktu noteikumu, ja tas būtu acīmredzami pretrunā tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai. Tomēr nebūtu jādod iespēja tiesām piemērot sabiedriskās kārtības nosacīto izņēmumu, lai noraidītu citas valsts tiesību akta noteikumu, ja tāda rīcība būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un jo īpaši tās 21. pantam, kurā aizliegta jebkāda veida diskriminācija.

(26) Ja šajā regulā ir atsauce uz to, ka tās iesaistītās dalībvalsts tiesību aktos, kuras tiesā celta prasība, nav paredzēta laulības šķiršana, tad tas būtu jāinterpretē tā, ka šīs dalībvalsts tiesību aktos nav laulības šķiršanas institūta. Šādā gadījumā tiesai nebūtu jāuzliek par pienākumu pasludināt laulības šķiršanu vai laulāto atšķiršanu saskaņā ar šo regulu.

Ja šajā regulā ir atsauce uz to, ka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā celta prasība, attiecīgā laulība netiek uzskatīta par spēkā esošu, lai to varētu izskatīt laulības šķiršanas tiesvedībā, tas būtu jāinterpretē tā, ka *inter alia* saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem šāda laulība nepastāv. Šādā gadījumā tiesai nebūtu jāuzliek par pienākumu pasludināt laulības šķiršanu vai laulāto atšķiršanu saskaņā ar šo regulu.

(27) Tā kā ir valstis un iesaistītās dalībvalstis, kurās attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē šī regula, ir spēkā divas vai vairākas tiesību sistēmas vai normu kopumi, būtu jāparedz noteikums, kas reglamentē to, cik lielā mērā šo regulu piemēro dažādās attiecīgo valstu un iesaistīto dalībvalstu teritoriālajās vienībās vai dažādām šo valstu un iesaistīto dalībvalstu personu kategorijām.

(28) Ja nav noteikumu par to, kuras valsts tiesību akti ir piemērojami, tad pusēm, kas izvēlas vienas vai otras puses valstspiederības valsts tiesību aktus, būtu vienlaikus arī jānorāda, par kuras teritoriālās vienības tiesību aktiem tās ir vienojušās, gadījumā, ja valsts, kuras tiesību akti ir izraudzīti, ietver vairākas teritoriālās vienības, kam ir katrai sava tiesību sistēma vai tiesību normu kopums attiecībā uz laulības šķiršanu.

(29) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, tiesiskās noteiktības, paredzamības un elastības palielināšanu starptautiska rakstura laulības lietu tiesvedībā un tādējādi arī personu brīvas pārvietošanās Savienībā veicināšanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu Savienība var pieņemt pasākumus, atbilstīgā gadījumā izmantojot ciešāku sadarbību. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(30) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi, un jo īpaši tās 21. pants, kurā noteikts, ka ir aizliegta jebkāda veida diskriminācija, tostarp diskriminācija dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, diskriminācija saistībā ar piederību pie nacionālās minoritātes, diskriminācija īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Šī regula būtu jāpiemēro iesaistīto dalībvalstu tiesās, ievērojot minētās tiesības un principus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA, SAIKNE AR REGULU (EK) Nr. 2201/2003, DEFINĪCIJA UN UNIVERSĀLA PIEMĒROŠANA

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai tiesību normu kolīziju situācijās.

2. Šo regulu nepiemēro šādiem jautājumiem, pat ja tie rodas kā iepriekš izlemjami jautājumi laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas tiesvedības kontekstā:

a) fizisko personu tiesībspēja un rīcībspēja;

b) laulības pastāvēšana, spēkā esamība vai atzīšana;

c) laulības atzīšana par neesošu;

d) laulāto vārdi;

e) laulības mantiskās sekas;

f) vecāku atbildība;

g) uzturēšanas saistības;

h) trasti vai mantošana.

2. pants

Saikne ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003

Šī regula neietekmē Regulas (EK) Nr. 2201/2003 piemērošanu.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

1) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura piedalās ciešākā sadarbībā attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai, ņemot vērā Lēmumu 2010/405/ES vai lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu;

2) "tiesa" ietver visas tās iesaistīto dalībvalstu iestādes, kam ir jurisdikcija lietās, uz kurām attiecas šīs regulas darbības joma.

4. pants

Universāla piemērošana

Ar šo regulu norādītos tiesību aktus piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav iesaistītās dalībvalsts tiesību akti.

II NODAĻA

VIENOTI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBU AKTIEM, KAS PIEMĒROJAMI LAULĪBAS ŠĶIRŠANAI UN LAULĀTO ATŠĶIRŠANAI

5. pants

Pušu izvēlētie piemērojamie tiesību akti

1. Laulātie var vienoties norādīt laulības šķiršanai un laulāto atšķiršanai piemērojamos tiesību aktus ar noteikumu, ka tie ir kādi no šiem tiesību aktiem:

a) tās valsts tiesību akti, kurā vienošanās noslēgšanas laikā atrodas laulāto pastāvīgā dzīvesvieta; vai

b) tās valsts tiesību akti, kurā atrodas laulāto pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, ar noteikumu, ka vienošanās noslēgšanas laikā viens no viņiem tur joprojām dzīvo; vai

c) tās valsts tiesību akti, kuras valstspiederība ir vienam no laulātajiem vienošanās noslēgšanas laikā; vai

d) tās valsts tiesību akti, kurā atrodas tiesa.

2. Neskarot 3. punktu, vienošanos, ar ko norāda piemērojamos tiesību aktus, var noslēgt un grozīt jebkurā laikā, bet ne vēlāk kā tad, kad ceļ prasību tiesā.

3. Ja tās valsts tiesību aktos, kurā atrodas tiesa, tas ir paredzēts, laulātie piemērojamos tiesību aktus var norādīt arī tiesvedības laikā tiesā. Tādā gadījumā šādu norādīšanu reģistrē tiesā saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas tiesa.

6. pants

Piekrišana un spēkā esamība pēc būtības

1. Vienošanās vai jebkura vienošanās noteikuma pastāvēšanu un spēkā esamību nosaka saskaņā ar tiesību aktiem, kas to reglamentētu saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgā vienošanās vai noteikums būtu bijis spēkā.

2. Tomēr, lai noteiktu, ka tas nav devis piekrišanu, laulātais var atsaukties uz tās valsts tiesību aktiem, kurā bijusi tā pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad tiesā celta prasība, ja no apstākļu kopuma izriet, ka nebūtu pamata viņa rīcības sekas noteikt saskaņā ar 1. punktā norādītajiem tiesību aktiem.

7. pants

Spēkā esamība pēc formas

1. Šīs regulas 5. panta 1. un 2. punktā minēto vienošanos izsaka rakstiski, tajā norāda datumu, un to paraksta abi laulātie. Visi paziņojumi ar elektroniskiem līdzekļiem, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīgi rakstiskiem līdzekļiem.

2. Tomēr, ja tās iesaistītās dalībvalsts tiesību aktos, kurā abiem laulātajiem vienošanās noslēgšanas laikā ir pastāvīgā dzīvesvieta, ir paredzētas papildu prasības par formu attiecībā uz šādu vienošanos, piemēro šīs prasības.

3. Ja vienošanās noslēgšanas laikā laulāto pastāvīgā dzīvesvieta ir dažādās iesaistītajās dalībvalstīs un ja šo valstu tiesību aktos ir paredzētas atšķirīgas prasības par formu, vienošanās ir spēkā pēc formas, ja tā atbilst vienas vai otras minētās valsts tiesību aktos paredzētajām prasībām.

4. Ja vienošanās noslēgšanas laikā tikai viens no laulātajiem pastāvīgi dzīvo kādā iesaistītajā dalībvalstī un ja šajā valstī attiecībā uz tāda veida vienošanos ir noteiktas papildu prasības par formu, piemēro šīs papildu prasības.

8. pants

Piemērojamie tiesību akti, ja puses nav izdarījušas izvēli

Ja nav izdarīta izvēle saskaņā ar 5. pantu, tad laulības šķiršana un laulāto atšķiršana notiek saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem:

a) kurā atrodas laulāto pastāvīgā dzīvesvieta laikā, kad ceļ prasību tiesā; vai, ja tas nav piemērojams, tad

b) kurā atrodas laulāto pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta – ar noteikumu, ka šis laikposms nav beidzies vairāk kā vienu gadu pirms prasības celšanas tiesā, ja viens no viņiem šajā valstī joprojām dzīvo laikā, kad ceļ prasību tiesā; vai, ja tas nav piemērojams, tad

c) kuras valstspiederīgie ir abi laulātie laikā, kad ceļ prasību tiesā; vai, ja tas nav piemērojams, tad

d) kurā ir celta prasība tiesā.

9. pants

Laulāto atšķiršanas pārveide par laulības šķiršanu

1. Gadījumos, kad notiek laulāto atšķiršanas pārveide par laulības šķiršanu, laulības šķiršanai piemēro tiesību aktus, ko piemēroja laulāto atšķiršanai, ja vien puses saskaņā ar 5. pantu nav vienojušās citādi.

2. Tomēr, ja tiesību aktos, ko piemēroja laulāto atšķiršanai, nav paredzēta laulāto atšķiršanas pārveide par laulības šķiršanu, piemēro 8. pantu, ja vien puses saskaņā ar 5. pantu nav vienojušās citādi.

10. pants

Tās valsts tiesību aktu piemērošana, kurā atrodas tiesa

Ja saskaņā ar 5. vai 8. pantu piemērojamie tiesību akti neparedz laulības šķiršanu vai, pamatojoties uz dzimumu, nepiešķir vienam laulātajam vienlīdzīgu pieeju laulības šķiršanai vai laulāto atšķiršanai, piemēro tās valsts tiesību aktus, kurā atrodas tiesa.

11. pants

Atgriezeniskās norādes nepiemērojamība

Ja šajā regulā ir paredzēta kādas valsts tiesību aktu piemērošana, tas attiecas uz tiesību normām, kuras ir spēkā attiecīgajā valstī, izņemot šīs valsts starptautisko privāttiesību normas.

12. pants

Sabiedriskā kārtība

Ar šo regulu norādīto tiesību aktu kāda noteikuma piemērošanu var atteikt tikai tad, ja šāda piemērošana ir acīmredzami nesaderīga ar sabiedrisko kārtību valstī, kur atrodas attiecīgā tiesa.

13. pants

Valstu tiesību aktu atšķirība

Nekas šajā regulā neuzliek pienākumu tiesām tādā iesaistītajā dalībvalstī, kuras tiesību aktos nav paredzēta laulības šķiršana vai attiecīgā laulība netiek uzskatīta par spēkā esošu laulības šķiršanas tiesvedības nolūkā, saskaņā ar šo regulu pasludināt laulību par šķirtu.

14. pants

Valstis ar divām vai vairākām tiesību sistēmām – teritoriālas tiesību normu kolīzijas

Ja valsti veido vairākas teritoriālās vienības, kurā katrai ir sava tiesību sistēma vai savs tiesību normu kopums to jautājumu jomā, uz kuriem attiecas šī regula:

a) jebkura atsauce uz šīs valsts tiesību aktiem, lai noteiktu piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar šo regulu, uzskata par atsaucēm uz attiecīgajā teritoriālajā vienībā spēkā esošiem tiesību aktiem;

b) jebkura atsauce uz pastāvīgo dzīvesvietu šādā valstī uzskata par norādēm uz pastāvīgo dzīvesvietu teritoriālajā vienībā;

c) jebkura atsauce uz valstspiederību attiecas uz teritoriālo vienību, kas norādīta attiecīgās valsts tiesību aktos, vai, ja nav attiecīgu noteikumu, uz pušu izraudzīto teritoriālo vienību, vai, ja izvēle nav izdarīta, uz teritoriālo vienību, ar kuru attiecīgajam laulātajam vai laulātajiem ir visciešākā saikne.

15. pants

Valstis ar divām vai vairākām tiesību sistēmām – tiesību normu kolīzijas attiecībā uz personu kategorijām

Attiecībā uz valsti, kurai ir divas vai vairākas tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, kas saistībā ar jautājumiem, kurus reglamentē šī regula, piemērojami atšķirīgām personu kategorijām, visas norādes uz šādas valsts tiesību aktiem interpretē tā, ka tās attiecas uz tiesību sistēmu, kuru nosaka saskaņā ar šajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem. Ja šādu noteikumu nav, piemēro to tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, ar kuru attiecīgajam laulātajam vai laulātajiem ir visciešākā saikne.

16. pants

Šīs regulas nepiemērošana iekšējām tiesību normu kolīzijām

Iesaistītajai dalībvalstij, kurā jautājumiem, ko reglamentē šī regula, ir piemērojamas atšķirīgas tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, nav pienākuma piemērot šo regulu tiesību normu kolīzijām, kas rodas tikai starp šādām atšķirīgām tiesību sistēmām vai tiesību normu kopumiem.

III NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

17. pants

Iesaistīto dalībvalstu sniedzamā informācija

1. Līdz 2011. gada 21. septembrim iesaistītās dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus valsts noteikumus – ja tādi ir – attiecībā uz:

a) prasībām par formu, kas attiecas uz vienošanos par piemērojamo tiesību aktu izvēli saskaņā ar 7. panta 2. līdz 4. punktu; un

b) iespēju norādīt piemērojamos tiesību aktus saskaņā ar 5. panta 3. punktu.

Iesaistītās dalībvalstis dara Komisijai zināmas visas turpmākās izmaiņas šajos noteikumos.

2. Informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar 1. punktu, Komisija dara pieejamu sabiedrībai, izmantojot atbilstīgus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komerclietās tīmekļa vietni.

18. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro attiecībā uz tiesvedību, kas uzsākta, un uz 5. pantā minēto vienošanos, kas noslēgta, sākot no 2012. gada 21. jūnija.

Tomēr vienošanās par piemērojamo tiesību aktu izvēli, kura ir noslēgta pirms 2012. gada 21. jūnija, arī ir spēkā – ar noteikumu, ka tā atbilst 6. un 7. pantam.

2. Šī regula neskar vienošanās par piemērojamo tiesību aktu izvēli, kuras ir noslēgtas saskaņā ar tās iesaistītās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā prasība ir celta pirms 2012. gada 21. jūnija.

19. pants

Saistība ar spēkā esošām starptautiskām konvencijām

1. Neskarot iesaistīto dalībvalstu saistības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 351. pantu, šī regula neietekmē tādu starptautisku konvenciju piemērošanu, kuru puses šīs regulas vai lēmuma saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas iesaistītās dalībvalstis un kurās ir paredzētas kolīziju normas attiecībā uz laulības šķiršanu vai laulāto atšķiršanu.

2. Tomēr attiecībās starp iesaistītajām dalībvalstīm šī regula prevalē pār konvencijām, kas ekskluzīvi noslēgtas starp divām vai vairākām dalībvalstīm, ciktāl šādas konvencijas attiecas uz šajā regulā reglamentētiem jautājumiem.

20. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Līdz 2015. gada 31. decembrim un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno šīs regulas pielāgojumu priekšlikumus.

2. Tādēļ iesaistītās dalībvalstis Komisijai nosūta attiecīgu informāciju par to, kā šī regula tiek piemērota to tiesās.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

21. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2012. gada 21. jūnija, izņemot 17. pantu, kuru piemēro no 2011. gada 21. jūnija.

Dalībvalstis, kuras ir iesaistītas ciešākā sadarbībā, saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 331. panta 1. punkta otro vai trešo daļu, šo regulu piemēro, sākot no attiecīgajā lēmumā noteiktās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama iesaistītajās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2010. gada 20. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J. SCHAUVLIEGE

Eiropas Komisija

Eiropas Savienības tiesību aktu krājums par tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās

Luksemburga: Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2013. gads

2013 — 533 lpp. — 16,8x24,5 cm

ISBN 978-92-79-29643-7
doi:10.2838/12941

KĀ SAŅEMT ES IZDEVUMUS

Bezmaksas izdevumi:

- izmantojot *EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu)*;
- Eiropas Savienības pārstāvniecībās un delegācijās. Informāciju saziņai varat iegūt tīmekļa vietnē *http://ec.europa.eu* vai sūtot faksu uz +352 2929-42758.

Maksas izdevumi:

- izmantojot *EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu)*.

Maksas abonementi (piemēram, ikgadējie *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* izdevumi un Eiropas Savienības Tiesas judikatūras krājumi):

- izmantojot Eiropas Savienības Publikāciju biroja tirdzniecības aģentus *(http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm)*.

DS-32-13-339-LV-C

Publikāciju birojs

ISBN 978-92-79-29643-7